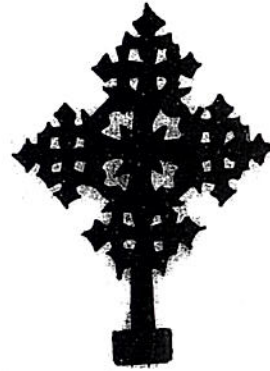

መጽሐፈ ዲድስቅልያ

ዘአበዊነ ሐዋርያት

አሳታሚ:- ትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት

፳፻፬ ዓ.ም.

መ ግለ ጫ

ንሕነሰኬ ኢንክል ከቤተ-ቶ ለዝንቱ ነገር"
እኛስ ይህንን ነገር ልንሠውረው አንችልም።
(ግብረ ሐዋርያት ፬ : ፳)

በብሂላ አድጋ "በቃል ያለ ይረሳል፤ በመጽሐፍ ያለ ይወረሳል" እንደተባለው በየዐረፍተ ዘመኑ በልብ የታሰበውን፣ በቃል የተነገረውን፣ በተግባር የተፈጸመውን፣ ማንኛውንም ክንውን በጽሑፍ አስፍሮ፣ የተጻፈውንም በክብር ጠብቆና አቆይቶ ለትውልድ ማስተላለፍ በየዐረፍተ ዘመኑ ከሚነሳው ትውልድ ሁሉ የሚጠበቅ ታሪካዊ ግዴታ ነው።

በመሆኑም ጥንታዊትና ታሪካዊት፣ እንዲሁም ብሔራዊት የሆነችው የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን ከተቀበለችቸው አምላካውያት ሰማንያ ወአሐዱ ቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ስምንቱ የሕግና የሥርዓት መጻሕፍት ናቸው።

በዝርዝር ሲገለጹም ፡-

- ❖ ሥርዓተ ጽዮን ፤
- ❖ ትእዛዝ፤
- ❖ ግጽው፤
- ❖ አብጥሊስ፤
- ❖ ፩ኛ መጽሐፈ ኪዳን፤
- ❖ ፪ኛ መጽሐፈ ኪዳን፤
- ❖ ቀሌምንጠስ፤
- ❖ ዲድስቅልያ

በመባል ይታወቀዋሉ።

ሰዋቢነት የሚቀርበውም "ለመጻሕፍተ ቀኖናትሰ ቀዳሚሆሙ ቀኖና፤ "ዘሠርዕዋ ሐዋርያት። ወእሙንቱ እንዘ ጉቡአን በጽርሐ ጽዮን፤ እምድሃረ ዕርገት፤ ወርደተ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሆሙ ወእምቅድመ ይዘረወ በእንተ ስብከት" የሚለው ገጽ ንባብ ሲሆን፤ ትርጓሜውም የቀኖና መጻሕፍት መጀመሪያቸው፤ ሐዋርያት የሠሩዋት ናት። እነርሱም ከዕርገትና መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ላይ ከወረደ በኋላ ፤ ለስብከተ ወንጌል ከመበተናቸው አስቀድሞ በጽርሐ ጽዮን ተሰብስበው ሳሉ የሠሩዋት ናት የሚለው ነው። (መቅደመ ፍትሐ ነገሥት ገጽ ፲፪ ፓራግራፍ ፫።)

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም "አጋዊነ! ንኤዝከክሙ በስመ እግዚአን ኢየሱስ ክርስቶስ፤ ተገሐሥዎሙ ለኩሎሙ ቢጽ እሰ የሐውፋ በትምይንት፤ ወአኮ በሥርዐት ዘሠራዕናሆሙ" 2ኛ ተሰ 3:6)

ወንድሞቻችን! በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እናዝዛችኋለን፤ በሠራንላቸው ሥርዐት ያይደለ በተንኮል የሚሔዱትን ሰዎች ሁሉ ተለዩላቸው። በሚለው ቃለ ሐዋርያ መሠረት ቤተ ክርስቲያን ቤተሰቦችዋን፣ የእምነት ተከታዮችዋ፣ ምእመናንን የምታስተዳድርባቸው የሕግና የሥርዐት መጻሕፍት ናቸው።

ከስምንቱ የሥርዐት መጻሕፍት አንዱ "ዲድስቅልያ" የተሰኘው የሥርዓት መጽሐፍ ነው። ዲድስቅልያ ማለትም ፣ ቃሉ የጽርእ ቃል ሲሆን ትርጓሜውም ትምህርት ማለት ሆኖ፣ ከላይ እንደ ተገለጸው ቅዱሳን ሐዋርያት ከሐዲስ ኪዳን ለትምህርት አውጣጥተው ያዘጋጁት ነው።

"መቅደመ መሐርዎሙ ለውሉድክሙ መጽሐፈ ሲራክ ወሰሎሞን፤ ወመዘመራ ዳዊት ወዲድስቅልያ" እንደተባለው የሥርዐት መጽሐፍ ብቻ ላይሆን ለትምህርተ ሕፃናትም ጠቃሚ እና አስፈላጊም ነው። ዲድስቅልያ የተሰኘው ይህ የሥርዐት መጽሐፍ በ፵፫ አናቅጽ የተከፈለ ሲሆን፤ ከቀድሞ የቤተ ክርስቲያን አባቶች ከተላለፉልን የሥርዓት መጻሕፍት አንዱ ስለሆነ ጠቢቡ ስሉሞን በመጽሐፈ መክብብ ፫፡፩-፭ ላይ "ቦ ለኩሎ ዘመን፤ ወቦ ጊዜ ለኩሎ ምግባር ዘታሕተ ፀሐይ" ለሁሉ ዘመን አለው፤ ከፀሐይ በታችም ለሆነ ነገር ሁሉ ጊዜ አለው፤ በማለት እንደተናገረው፣ ቀደም ሲል በቁም ጽሕፈት ተጽፎ፣ በቤተ መጻሕፍት ወመዘክር በክብር ተጠብቆ፣ አንድ ለራሱ ሆኖ ተቀምጦ የነበረው መጽሐፈ ዲድስቅልያ ለመላው አብያተ ክርስቲያናት፣ ለትምህርትና ለምርምር ይበቺ ዘንድ፣ በማላተሚያ ድርጅታችን ተዘጋጅቶ፣ በሊቃውንት ጉባኤ ተመርምሮ፣ ታትሞ እንዲሰራጭ ማድረጋችንን ስናበሥር መንፈሳዊ ደስታ ይለማናል።

ሐዋርያት የሰማርያን ሰዎች ባለ
 ተማሩ ጊዜ ሲሞን መሠርይ እጃ
 ቸውን በጫኑበት ላይ፤ መንፈስ
 ቅዱስ ሲወርድ፤ ተአምራት ሲደ
 ረግ፤ ድውያን ሲፈወሱ አይቶ
 ይህ ተአምራታቸው የሥራይ
 መስሎት እኔም እጅን በጫንኩበት
 መንፈስ ቅዱስ እንዲከሰት፤ ተአም
 ሬት እንዲደረግልኝ አድርጉኝ ብሎ
 በሥራይ የሰበሰበውን ብዙ ወርቅ
 ብር አምጥቶ ለሐዋርያት ሰጣ
 ቸው፤ ጴጥሮስ ወርቅክ ወብሩርክ
 ይኩንክ ለክ ለሕርትምና፤ ወርቅህ
 ብርህ ላንተ ለጥፋትህ ይሁንኸ፤
 ይመስለኩ ዘበወርቅ ትሳየሙ
 ለጸጋ እግዚአብሔር ፤ አንዱን
 አካል ወልድን ይሁዳ ሸጠው፤
 እኛ ደግሞ አንዱን አካል መንፈስ
 ቅዱስን የምን ሸጥለህ በወርቅ
 የምትገዛው ይመስልሃልን፤ አል
 ብክ ክፍል ውስተዝ ነገር ፤
 መንፈስ ቅዱስን ማሳደር ፤ አን
 ድም ከኛ ጋር እድል ፈንታ ጽዋ
 ተርታ የለህም፤ በጽኑ ክህደት
 ተይዘህ አይሃለሁና አለው፤
 እሱም ይህ ሁሉ እንዳይደረግብኝ
 ጸልዩልኝ አለ።

ከዚህ የማይሆንለት ቢሆን አንጾ
 ኪያ ወርዶ ያስት ጄመሪ፤
 ለጴጥሮስ ደቀ መዛሙርትህን
 አሳተ ብለው ነገሩት ፤ የሐንሰን
 አስከትሎ አንጾኪያ ወረደ፤ ሲሞን
 መከራከር የማይቻለው ቢሆን
 ሮም ወረደ ፤ ከዚያም ሄዶ
 አልተወም፤ ያስታል ብለው
 ነገሩት፤
 ጴጥሮስ የሐንሰን አስከትሎ
 ወርዶ ቅብውን በአንቀጸ ሮም
 አግኝተው ፈውሰውት ገብተዋል ።
 ተአምራትስ ይሕታ (ይህ ነው)
 ብለው ሕዝቡ ወደ እነሱ ተሳቡ፤
 ለመሥዋዕት የቀረበ ላም ነበር
 ሹክ፤ ሹክ ቢለው ከሁለት ተከ
 ፈለ ፤ ከሚዛን ቢአገቡት ትክክል
 ሁኗል፤ ሚዛኑ የዓይን ነው።
 ተአምራትስ ይሕታ (ይህ ነው)
 ብለው ወደ ሲሞን ተሳቡ፤ ቅዱስ
 ጴጥሮስ ቢባርከው ተነሳ፤
 ጠርተህ አምጣው አለው በቃል
 ሰብአዊ ጠርቶ እያዳፋ እያጋፋ
 አመጣው ፤ ተአምራትስ ይሕታ
 (ይህ ነው) ብለው ወደ ሐዋርያት
 ተሳቡ፤ በሬ አስነሥቶ ማስቀ
 ባጠር ቁም ነገር ነውን ብሎ
 አጋንንትን በምስሐቡ ስቦ ያንተ
 ሀብት ይህ ነው፤ አንተን ቅስና፤
 አንተን ዲቁና ሹሜሃለሁ ብሎ
 ዐረግሁ አለ፤

የሐንሰ ቅዱስ ጴጥሮስን አበ
 ዓለም ዝም ትላለህን አለው፤
 ተወው በእምር ከፍ ይበል አለው፤
 በእምር ከፍ ሲል ቢያማትብበት
 አጋንንት ጥለውት ሸሹ፤ ወድቆ
 ተንቆጫቁጮ ሙቷል።
 ከዚያ የነበሩት የእርሱ ደቀ መዛ
 ሙርትም ብዙ ክህደትና ኑፋቁ
 አፍልቀዋል።
 በዚህ ምክንያት አሥራ ሁለቱ
 ሐዋርያት፤ ሰባ ሁለቱ አርድዕት፤
 ንዋይ ጎሩይ ጳውሎስ፤ ያዕቆብ
 እኑሁ ለእግዚአብሔር ሁነው በአየሩ
 ሳሌም ተሰብስበው አርባ ሦስት
 አንቀጽ፤ ዲድስቅልያ ተናግረዋል።
 ይህንኑም ጌታ ባረገ በሃያ ሁለት
 ዓመት በሬልጽስዩስ ሕንፃተ ቤተ
 ክርስቲያንን ካሳያቸው፤ ሥርዓተ
 ቤተ ክርስቲያንን ካስተማራቸው
 በኋላ፤ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ፤

እንደአንድ ልብ መካሪ ሁነው ወስ
 ነው ጽፈው ለቀሌምንጦስ ሰጥተ
 ውታል፤ ከዚያ አንሥቶ በመምህ
 ሬን ቃል ሲነገር ከዚህ ደርሷል።
 ይኸውም ለኛ ምክር እዝናት
 ሊሆን ተጽፎልናል፤
 መጽሐፉ ባዘዘው ሥርዓት ብንጸና
 ተስፋችንን ካላችታችን ፍጻሜ
 ከኢየሱስ ክርስቶስ እናገኝ ዘንድ፤
 ወኩሉ ዘተጽሕፈ ለተግሣጸ ዚእነ
 ተጽሕፈ ፤ ከመ በትዕግሥትነ
 ወበተወክሎተ መጻሕፍት ንርከብ
 ተስፋነ አንዲል፤
 ልመናቸው በረከታቸው በወዳ
 ጃቸው በርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት፤
 ወፓትርያርክ አባ ጳውሎስ ይደ
 ሮና ንጹሐን ክቡራን የሚሆኑ
 አባቶች ሐዋርያት ያስተማሩት የዲ
 ድስቅልያ ትምህርት ይህ ነው።

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፩. ዲድስቅልያ ትምህርት አበው ቅዱሳን ሐዋርያት፤	ገጽ ፩	አንቀጽ ፩. የቅዱሳን አበው ሐዋርያት (ትምህርት) ዲድስቅልያ፤	ገጽ ፩
አንቀጽ ፪. በእንተ ከመጠናቀቅ ለአብዕ ልት ይገሥሁ አእምሮ ረባሕ እመጸሕፍት፤	ገጽ ፲፩	አንቀጽ ፪. ባለጸገች በመንፈስ ቅዱስ የሚገኘውን ጥቅም ከመጸሕፍት ይፈልጉ ዘንድ እንዲገባ፤	ገጽ ፲፩
አንቀጽ ፫. በእንተ ከመጠናቀቅ ይት አዘዛ እንስት ለአምታቲሆን	ገጽ ፲፯	አንቀጽ ፫. ሴቶች ለባሎቻቸው መታዘዝ እንደ ሚገባቸው፤	ገጽ ፲፯
አንቀጽ ፬. በእንተ ኤጲስ ቆጶስ ወቀሲስ ወዲያቆናት፤	ገጽ ፳፪	አንቀጽ ፬. ስለ ኤጲስ ቆጶስ ስለ ቁስና ስለ ዲያቆናት አገልግሎት፤	ገጽ ፳፪
አንቀጽ ፭. በእንተ ከመጠናቀቅ ለኤጲስ ቆጶስ ይስማሕ ገረ ወደት፤	ገጽ ፵፮	አንቀጽ ፭. ኤጲስ ቆጶስ የነገር ሥራን መቀበል እንደሚገባው፤	ገጽ ፵፮
አንቀጽ ፮. በእንተ ኤጲስ ቆጶሳት ይትወከፉ ንስሐሆሙ ለእስ ይትመየጡ፤	ገጽ ፶፪	አንቀጽ ፮. ኤጲስ ቆጶሳት በፍቅርና በቅንነት የሚመለሱትን ንስሐቸውን መቀበል እንዳለባቸው፤	ገጽ ፶፪
አንቀጽ ፯. በእንተ ከመጠናቀቅ ገን ሥፊ ወኢመነሃ፤	ገጽ ፸፩	አንቀጽ ፯. ጥፋተኛ መሆኑ ሳይመሰክርበት ምንም መቀጣት እንደሌለበት፤	ገጽ ፸፩
አንቀጽ ፰. በእንተ ከመጠናቀቅ ያበሉ መባዓ፤	ገጽ ፺፪	አንቀጽ ፰. ምዕመናን ባላቸው መጠን ለቤተክርስቲያን መባ ያገቡ ዘንድ እንዲገባ፤	ገጽ ፺፪

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፱. በእንተ ከመጠናቀቅ ዲያቆን ይግበር ወኢ ምንተኒ ዘእንበለ መባሕተ ኤጲስ ቆጶስ፤	ገጽ ፻፩	አንቀጽ ፱. ዲያቆን ያለ ኤጲስ ቆጶስ ፈቃድ ምንም ምን ማድ ረግ እንዳይገባው፤	ገጽ ፻፩
አንቀጽ ፲. በእንተ ከመጠናቀቅ ኤጲስ ቆጶስ ያመክር ወይ ጠይቅ ኩሎ ነገረ፤	ገጽ ፻፲	አንቀጽ ፲. ኤጲስ ቆጶስ ነገርን ሁሉ መርምሮ ይረዳ ዘንድ እንደ ሚገባ፤	ገጽ ፻፲
አንቀጽ ፲፩. በእንተ ከመጠናቀቅ ለክርስቲያን ይገድጉ ወትረ ለቢያሙ አበሳ፤	ገጽ ፻፵፬	አንቀጽ ፲፩. ክርስቲያኖች ዘወትር የወንድሞቻቸውን በጸል ይቅር ይሉ ዘንድ እንዲገባ፤	ገጽ ፻፵፬
አንቀጽ ፲፪. በእንተ ከመጠናቀቅ ለክርስቲያን ይገድጉ ወትረ ለቢያሙ አበሳ፤	ገጽ ፻፶፯	አንቀጽ ፲፪. ክርስቲያኖች በሃይማኖት ወደ ማይ መስጧቸው ቤት ጨዋታ ለማየት፤ ዘፈን ለመስማት መሔድ እንዳይገባቸው፤	ገጽ ፻፶፯
አንቀጽ ፲፫. በእንተ መበሰታት ዘኤልሳን ምት	ገጽ ፻፷፩	አንቀጽ ፲፫. ባል ስለሌላ ላቸው ሴቶች፤	ገጽ ፻፷፩
አንቀጽ ፲፬. በእንተ ከመጠናቀቅ ያጥምቃ አንስት፤	ገጽ ፻፸፭	አንቀጽ ፲፬. ሴቶች ያጠምቁ ዘንድ እንደ ሚገባ፤	ገጽ ፻፸፭
አንቀጽ ፲፭. በእንተ ከመጠናቀቅ ለክርስቲያን ይገድጉ ወትረ ለቢያሙ አበሳ፤	ገጽ ፻፸፮	አንቀጽ ፲፭. ሕዝባዊ የክህነትን ሥራ ይሠራ ዘንድ እንደሚገባ፤	ገጽ ፻፸፮
አንቀጽ ፲፮. በእንተ መሰሰት	ገጽ ፻፸፰	አንቀጽ ፲፮. ስለፈት ሴቶች (መበለታት) የሚናገር፤	ገጽ ፻፸፰
አንቀጽ ፲፯. በእንተ ዕንባ ማውታ፤	ገጽ ፻፹፯	አንቀጽ ፲፯. አባት እናት ስለሞቱባቸው፤	ገጽ ፻፹፯

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፲፰. በእንተ ከመ መፍትሔ ይተክዙ ሌዲስ ቀጻላት በእንተ አበራት ወዕንሰ ማውታ፤	ገጽ ፫፻፳፰	አንቀጽ ፲፰. ሌዲስ ቀጻላት እናት አባት ለሞቱ ባቸው ልጆችና ባል ቴቶች ማዘንና መርዳት እንደሚገባቸው፤	ገጽ ፫፻፳፰
አንቀጽ ፲፱. በእንተ ከመ መፍትሔ መለስብ ወመበለታት - ይን ሥነ ዘተጻገዋ በአ ቴት፤	ገጽ ፫፻፺	አንቀጽ ፲፱. ባሎቻቸው የሞቱባቸውና ባልቴቶች የሚሰጣቸውን ዕርዳታ በምስጋና መቀበል እንዳለባቸው፤	ገጽ ፫፻፺
አንቀጽ ፳. በእንተ ከመ መፍትሔ ሌዲስ ቀጻላት ይለቡ ነሢአ መባዕ፤	ገጽ ፫፻፳፩	አንቀጽ ፳. ሌዲስ ቀጻላት መባ የሚቀበላቸውን ሰዎች ሥነ-ምግባር ማወቅ እንዳለበት፤	ገጽ ፫፻፳፩
አንቀጽ ፳፩. በእንተ ከመ መፍትሔ ይገ ሥፁ አበው ውሱ ደሙ፤	ገጽ ፫፻፺፮	አንቀጽ ፳፩. ወላጆች ልጆቻቸውን ይመክሩ ይገሥፁ ዘንድ እንዲገባ፤	ገጽ ፫፻፺፮
አንቀጽ ፳፪. በእንተ ከመ መፍትሔ ይተ ሐቱ አግብርት ለአ ጋዕዝተሆሙ፤	ገጽ ፫፻፺፱	አንቀጽ ፳፪. አገልጋዮች ለአሳዳሪዎቻቸው በግብረገብነት መታዘዝ እንዳለባቸው፤	ገጽ ፫፻፺፱
አንቀጽ ፳፫. በእንተ ከመ መፍትሔ ለደና ግል ይብጽኦ ርእሶን ዘእ ንበለ ያመክራ ነፍሶን፤	ገጽ ፫፻፺፫	አንቀጽ ፳፫. ደናግል ከልባቸው አስበው ሳይመክሩ በድንግልና ለመኖር እንዳይሳሉ፤	ገጽ ፫፻፺፫
አንቀጽ ፳፬. በእንተ ሰማዕት እለ ወሰ ዎሙ ኅበ ምኡናን፤ በእንተ በዓላት ወፋሲካ	ገጽ ፫፻፳፩	አንቀጽ ፳፬. ስለ በዓላትና ፋሲካ መክራ ስለሚቀበሉ ሰማዕታት፤	ገጽ ፫፻፳፩

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፳፭. በእንተ ትን ሣኤ ሙታን፤	ገጽ ፫፻፺፫	አንቀጽ ፳፭. ስለ ሙታን መነሣት፤	ገጽ ፫፻፺፫
አንቀጽ ፳፮. በእንተ ሰማዕት፤	ገጽ ፫፻፳፫	አንቀጽ ፳፮. ስለ ሰማዕታት የሚናገር፤	ገጽ ፫፻፳፫
አንቀጽ ፳፯. በእንተ ከመ ኢመፍትሔ ይባኡ ክርስቲያን ውስተ ቤተተውኔት፤	ገጽ ፫፻፳፱	አንቀጽ ፳፯. ክርስቲያኖች ወደ ዘፈን፤ ወደ ጨዋታ ቤት መሔድ እንደ ማይገባቸው፤	ገጽ ፫፻፳፱
አንቀጽ ፳፰. በእንተ ከመ ኢመፍትሔ ክርስቲያን ይምሐሉ በስመ አማልክት ወኢጋን ነት፤	ገጽ ፫፻፳፭	አንቀጽ ፳፰. ክርስቲያኖች በጣዖትና በኢጋንነት ስም መማል እንደ ማይገባቸው፤	ገጽ ፫፻፳፭
አንቀጽ ፳፱. በእንተ ከመ ኢመፍትሔ ይዕ ቀቡ ወይፈጽሙ ዕለተ በዓላት በፍ ሥሐ መንፈሳዊት፤	ገጽ ፫፻፳፱	አንቀጽ ፳፱. የበዓላት ቀኖችን በመንፈሳዊ ደስታ ይጠብቁ ዘንድ እንደሚገባ፤	ገጽ ፫፻፳፱
አንቀጽ ፴. በእንተ ከመ መፍትሔ ንለቡ ክርስቲያን ገቢረ ዕለተ ፋሲካ፤	ገጽ ፫፻፵፪	አንቀጽ ፴. ክርስቲያን የፋሲካ በዓል የሚደረግበትን ዕለት መገንዘብ እንደ ሚገባን፤	ገጽ ፫፻፵፪
አንቀጽ ፴፩. በእንተ ፍልጠተ ዕልዋን ወመና ናፍቃን፤	ገጽ ፫፻፶፫	አንቀጽ ፴፩. ከዳተኞች ንና መናፍቃንን ስለመለየት፤	ገጽ ፫፻፶፫

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፴፪. በእንተ ዘከመ አብላ ሰይጣን ፍልጠት!	ገጽ ፪፻፳፪	አንቀጽ ፴፪. ሰይጣን በቤተክርስቲያን ውስጥ ክርክርንና መለያየትን ስለማስገባቱ!	ገጽ ፪፻፳፪
አንቀጽ ፴፫. በእንተ ርትዕት ሃይማኖት ወቅድስት ሥላሴ!	ገጽ ፪፻፸፫	አንቀጽ ፴፫. ስለ ቀናት ሃይማኖትና ስለ ቅድስት ሥላሴ!	ገጽ ፪፻፸፫
አንቀጽ ፴፬. በእንተ ከመ መፍትሔ ይጸልዩ ወይስላሉ ወይ ዘምሩ ላዕለ እለ አዕረፉ!	ገጽ ፫፻፺	አንቀጽ ፴፬. ስለሞቱ ሰዎች ይጸልዩና ይዘምሩ ዘንድ እንዲገባ!	ገጽ ፫፻፺
አንቀጽ ፴፭. በእንተ ጻግ ወአኮ ቱት!	ገጽ ፫፻፺፫	አንቀጽ ፴፭. ስለ መንፈሳዊ ምስጋናና ድካም!	ገጽ ፫፻፺፫
አንቀጽ ፴፮. በእንተ ሜሮን!	ገጽ ፫፻፺፰	አንቀጽ ፴፮. ስለ ሜሮን!	ገጽ ፫፻፺፰
አንቀጽ ፴፯. በእንተ ቅኔ ሠራዊት መንፈሳውያን!	ገጽ ፫፻፳፬	አንቀጽ ፴፯. ስለ መንፈሳውያን መላክት አገልግሎት!	ገጽ ፫፻፳፬
አንቀጽ ፴፰. በእንተ ከመ መፍትሔ ናዕርፍ ሰንበታተ!	ገጽ ፫፻፳፯	አንቀጽ ፴፰. በሰንበቶች ቀን ማረፍ እንዲገባ!	ገጽ ፫፻፳፯
አንቀጽ ፴፱. በእንተ ንዑስ ክርስቲያን!	ገጽ ፫፻፴፭	አንቀጽ ፴፱. ይጠመቁ ዘንድ ስለ ሚወሰዱ ንዑስ ክርስቲያን!	ገጽ ፫፻፴፭
አንቀጽ ፵. በእንተ ጸሎት ዘይትነብብ ዲበ ማይ!	ገጽ ፫፻፴፱	አንቀጽ ፵. በክርስትና ጊዜ በመጠመቂያ ውሀ ላይ የሚጸለይ ጸሎት!	ገጽ ፫፻፴፱

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፵፩. በእንተ ጸሎት ላዕለ ሜሮን!	ገጽ ፫፻፵፩	አንቀጽ ፵፩. በሜሮን ላይ ስለ ሚጸለይ ጸሎት!	ገጽ ፫፻፵፩
አንቀጽ ፵፪. በእንተ ዘከመ ይጸልዩ ዘንተ ጸሎተ ሐዲሳን እለ ተጠምቁ!	ገጽ ፫፻፵፩	አንቀጽ ፵፪. እዲስ አማንያን ሲጠመቁ ስለሚጸልዩት ጸሎት	ገጽ ፫፻፵፩
አንቀጽ ፵፫. በእንተ ኤጲስ ቆጶላት እለ ተሠይሙ በነብ ሐዋርያት!	ገጽ ፫፻፵፪	አንቀጽ ፵፫. በሐዋርያት ስለተሾሙ ኤጲስ ቆጶላት የሚናገር!	ገጽ ፫፻፵፪

አንቀጽ ፩

ዲድስቅልያ ዘውእቱ ትምህርት ዘአበው ቅዱሳን ሐዋርያት፤ ጸሎቶሙ ወበረከቶሙ የሁሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

በስመ እግዚአብሔር አብ አጋዜ ኩሉ ወወልዱ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ ወጳራቅሊጦስ መንፈስ ቅዱስ ።

፩ ንሕነ እሙንቱ ዐሠርቱ ወ፪ቱ ሐዋርያት ላእካኒሁ ለወልድ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ ተጋቢ እነ አሐተኔ በኢየሩሳሌም ሀገሩ ለንጉሥ ዐቢይ፣ወምስሌነ እጉነ ጳውሎስ ኄር ወንጹሕ፣ ሐዋርያ ሆሙ ለኩሎሙ አሕዛብ፣ ወያዕ ቆብ እጉሁ ለእግዚእነ ዘውእቱ ኤጲስ ቆጶስ ለዛቲ ሀገር ኢየሩሳሌም ሠራዕናሃ ለዛቲ ርትዕት ትምህርት።

፪. ወአዘዘነ ከመዝ መዓርገ ሢመ ታት ለቤተ ክርስቲያን በአርአያ ዘበሰማያት።

፫. ወንሕነ ንጌሥጸክሙ ከመ ይንበር ኩሉ ለሰ አሐዱ አሐዱ እምኔክሙ ውስተ ዘተጸውዐ እም ንበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

አንቀጽ ፩

የቅዱሳን አበው ሐዋርያት ትምህርት ዲድስቅልያ፤ ጸሎታቸውና በረከታቸው ከእኛ ጋር ይኑር።

ሁሉን በያዘ በእግዚአብሔር አብ በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ናዛዚ በሚሆን በመንፈስ ቅዱስ ስም።

፩ የአንድያ ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋዮች እኛ ዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት በታላቁ ንጉሥ ከተማ በኢየሩሳሌም በአንድነት ተሰብስበን ከእኛም ጋር የአሕዛብ ሁሉ ሐዋርያቸው ደግና ንጹሕ ወንድ ማችን ጳውሎስ፣ የዚችው ከተማ የኢየሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ የጌታችን ወንድም ያዕቆብም ከእኛ ጋር ሆነው ይህችን የቀናች ትምህርት ሠራናት።

፪. የቤተ ክርስቲያንን የሹመቶች መዓርግ በሰማያት ባለው አምሳል እንደዚህ አዘዘን።

፫. ከእናንተም ሁሉ እያንጻንዱ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ በተጠራበት ጸንቶ ይኖር ዘንድ እኛ እንመካላችሁ።

፬. ኤጲስቆጶስ በአምሳሌ ናላዊ፤ ወቀሳውስት በአምሳሌ መገሥጸን፤ ወዲያቆናት በአርአያ ላእካን ፤ ወንፍቀ ዲያቆናትሂ ናሁ ከመ ረዳእ ያን፤ ወአናጉንስጢሳውያን ከመ አንባብያን በጥይቅና፤ ወአብስሊ ድሳውያን ከመ መዘምራን፤ ወባዕዳንሰ ከመ እለ ያጸምዑ ቃለ ወንጌል።

፭. ወዓዲ ይለብዉ ነገረ ተግሣጽ፤ እስመ ከመዝ ረከብነ ወሠራዕነ ሕገ ለቤተ ክርስቲያን ወጸሐፍነ ዘንተ መጽሐፈ ተግሣጽ ወፈነውን ምስለ ቀሌምን ጦስ እጉነ ላእክ ለዝንቱ ዓለም ከመ ይሑሩ በትእዛዝ አብያተ ክርስቲያናት እለ መትሐተ ሰማይ ወይለብዉ ጥዩቀ ፤ ከመ ሰበ ሰምዑ ዘንተ ትእዛዝ ዘጽሑፍ ውስቴቱ፤ ወይርከቡ ሕይወተ ዘለ ዓለም ክብረ ወስብሐተ በጎበ እግ ዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘጸገወን ዘንተ ምሥጢረ ዘእምንቤሁ።

፮. ወእለ ኢየሶቅቡ ሕጎ ይወድቁ ውስተ እሳት ዘኢይጠፍእ፤ ወዓዲ ይከውን ምንባሮሙ ውስተ ገሃነም በከመ ጽሑፍ እስከ ለዓለም።፩

፬. ኤጲስቆጶስ እንደ ጠባቂ ነው፤ ቀሳውስትም እንደ መምህራን ናቸው፤ ዲያቆናትም እንደ አገልጋዮች ናቸው፤ ንፍቀ ዲያቆናትም እነሆ እንደ ረዳቶች ናቸው፤ አናጉንስጢሳውያንም በማስተዋል እንደ አንባብያን ናቸው፤ አብስሊድሳውያንም እንደ መዘምራን ናቸው፤ ሌሎች ግን የወንጌልን ቃል እንደሚያዳምጡ ናቸው።

፭. ዳግመኛም የትምህርቱን ቃል ያስተውሉ፤ እንደዚህ ስላገኘነው ለቤተ ክርስቲያን ሕግ አድርገን ሠራን፤ ይህንም የምክር መጽሐፍ ጽፈን የዓለም መምህር በሆነው በወንድማችን በቀሌምን ጦስ እጅ ላክን፤ ከሰማይ በታች ያሉ አብያተ ክርስቲያናት በትእዛዝ ፀንተው ይኖሩ ዘንድ፤ በውስጡ የተጻፈውንም ይህንን ትእዛዝ በሰሙ ጊዜ በእርግጥ ያስተውሉ ዘንድ፤ ይህንም ምሥጢር ከራሱ በሰጠን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ የዘለዓለም ሕይወትን ክብርንና ምስጋናንም ያገኙ ዘንድ።

፮. ሕጉን የማይጠብቁ ግን በማይጠፋ እሳት ይወድቃሉ ፤ ዳግመኛም እንደተጻፈ መኖሪያቸው እስከ ዘለዓለም ድረስ በገሃነም ውስጥ ይሆናል።

፩. ማቴ. ፳፭፣ ፵፮

፯. ወሐዋርያትሰ ወቀሲሳን ወኩሎሙ አሕዛብ እለ አምኑ በስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወገብሩ ጽድቀ ወሰላመ ይረክቡ ሃህለ ወምሕረተ በጎበ እግዚአብሔር አብ አጋዜ ኩሉ ዓለም ወወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ፤ ወይበጽሑ ውስተ አእምሮ ዚአሁ በቅድስት ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ፤ ወእለሰ ተቀንዩ ሎቱ ይከውኑ ዐፀደ ወይን ንጹሐ ወጎሩየ ወይረክቡ ሕይወተ ዘለዓለም በዛቲ አሚን ወመዊእ በመንፈስ ቅዱስ፤ ወይጸንዑ በጎይለ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ ወበአሚነ ዚአሁ ዘቤዘዎሙ በንዝንተ ደሙ ቅዱስ ወክቡር፤ ወጸገዎሙ ስብሐተ፤ ከመ ይጸውዕዎ ለእጋዜ ኩሉ ከመ ይኩኖሙ አቡሆሙ ወአምላኮሙ ወዐር ኮሙ ወመዋርስቲሆሙ ወይረስ ዮሙ ሱታፌሁ ለወልድ ቅዱስ።

፰. ስምዑ ተግሣጸ ቅዱስ እለ ትትዌከፋ ቃለ ወንጌል በትእዛዝ መድኅኒነ ፤ ወዜናሁ ዘምሉዕ ስብሐተ ኦ ደቂቀ እግዚአብሔር ዕቀቡ ትእዛዛቲሁ ወግበሩ ሥምረቶ።

፯. ነገር ግን ሐዋርያትና ቀሳውስት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ያመኑ አሕዛብም ሁሉ ጽድቅና ሰላምን ያደረጉም ሁሉን በያዘ በእግዚአብሔር አብና በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ይቅርታንና ቸርነትን ያገኛሉ፤ በቅድስት የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያንም እርሱን ወደ ማወቅ ይደርሳሉ፤ ለእርሱ ያገለገሉም ንጹሕና የተመረጠ የወይን ቦታ ይሆናሉ፤ በዚችም እምነት የዘለዓለምን ሕይወት ያገኛሉ፤ በመንፈስ ቅዱስም ድል መንሳትን ያገኛሉ፤ በኢየሱስ ክርስቶስም ኃይል ይጸናሉ፤ በቅዱስና ክቡር ደሙ ፈሳሽነት የዋጃቸው እርሱን በማመንም ይጸናሉ፤ አባታቸውና አምላካቸው ወዳጃቸውና ርስታቸው ይሆናቸው ዘንድ፤ የቅዱስ ልጁም ተባባሪዎች ያደርጋቸው ዘንድ ሁሉን የያዘውን እንዲጠሩ ክብር ሰጣቸው።

፰. በመድኅኒታችን ትእዛዝ የወንጌልን ቃል የምትቀበሉ ቅዱሱን ትምህርትና ክብርን የተመላውን ወንጌሉን ስሙ ፤ የእግዚአብሔር ልጆች ሆይ! ትእዛዛቱን ጠብቁ፤ ፈቃዱንም አድርጉ።

፱. ወእመሰ ቦ ዘየገሥሥ ይት ልዋ ለገጢአት ወይገብር ኩሎ ዘኢያሠምሮ ለእግዚአብሔር ፤ ውእቱኬ ይትኃለቀ ምስለ እለ ዐለዉ ሕጎ ወትእዛዙ።

፲ ወይእኬኒ እብለክሙ ፤ ረገቁ እምዐመፃ ወትዕግልት ፤ ወኢት ፍቅዱ ለርእዕክሙ ነሚአ ክፍል ዘየዐቢ ፤ ወለቢጽክሙ ጎዳጠ ፤ እስመ ጽሑፍ ውስተ ሕግ ዘይብል «ኢትፍቱ ብእሲተ ካል እከ ኢገራህቶ ወኢገብር ወኢ አመቶ ኢላሕሞ ወኢአድጎ ወኢ ምንተኒ ኩሎ ንዋዮ ለእትኩ»፤ ወኩሉ ዘይመስሎ ለዝንቱ ዝሙት ውእቱ።

፲፩. ወእመሰ ቦ ዘይፈቅድ ይግ በር ከመዝ በፍትወተ ልቡ ይከውን ርጉቀ እምእግዚእነ ኢየ ሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ዘሎቱ ስብሐት ምስለ አቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፲፪. እስመይሜህረን፤ ወያሌብወን፤ ወያጸንዐን በመንፈስ ቅዱስ ከመ ንፈጽም ሕገ ዘጽሑፍ ውስቴቱ፤ ዘይብል ኢትዘምዉ።

፱. ገጢአትን ይከተል ዘንድ የሚ ፈልግ፤ እግዚአብሔርንም ደስ የማ ያሰኘውን ሁሉ የሚሠራ ቢኖር ግን እርሱ ሕጉንና ትእዛዙን ከለ ወጡ ሰዎች ጋር ይቁጠራል።

፲. አሁንም እላችኋለሁ፤ ከዐመፅና ከቅሚያ ራቁ፤ ለራሳችሁ የሚበል ጠውን ክፍል መውሰድን፤ ለወን ድምቻችሁ ግን ጥቂት መስጠ ትን አትውደዱ፤ በሕግ እንዲህ የሚል ተጽፎአልና « የባልንጀራ ህን ሚስቱን፤ እርሻውን፤ ወንድ ባሪያውን ፤ ሴት ባሪያውን፤ በሬ ውንም፤ አህያውንም ፤ ማንኛው ንም የወንድምህን ገዝብ ሁሉ ምንም አትመኝ» ይህንም የመ ሰለው ሁሉ ዝሙት ነው።

፲፩. በልቡ ምኞት እንደዚህ ይሠራ ዘንድ የሚወድ ቢኖር ግን ከአባቱና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ለዘላለም ክብር ምስጋና ከሚገባው ከጌታችን ከእግዚአብሔር ኢየሱስ ክር ስቶስ የራቀ ይሆናል አሜን።

፲፪. በመንፈስ ቅዱስ ያስተምረ ናልና እንድናውቅም ያደርገናልና፤ ያጸናልና አትሰነኩ የሚል በወሰጡ የተጻፈበትንም ሕግ እንፈጽም ዘንድ።

፲፫. « ወአንሰ እብለክሙ ኩሉ ዘር እያ ለብእሲት ወፈተዋ ወድአ ዘመወ ባቲ በልቡ»።

፲፬. ወዓዲ ዘይፈቅድ ይግበር ከመዝ ይትኳንን ምስለ ዘማውያን።

፲፭. ወናሁ ከመ ውእቱ ዘይኔሊ በልቡ ወይፈቱ ይንሣእ በዐመፃ ላህም፤ አው አድጎ፤ አው ገራህቶ፤ ወያሐዩ እንዘ ከመዝ ይገብር ይትኃለቀ ምስለ ዘማውያን እስመ ይቤ በነቢይ አሌ ሎሙ ለእለ ያስተእዝቱ ቤተ ምስለ ቤት፤ ወለእለ ያስተቃርቡ ገራህተ ምስለ ገራህት፤ ወጥቅመ ምስለ ጥቅም ከመ ይሂዱ ዘኢኮነ ዚአሆሙ።

፲፮. ወካዕበ ይቤ አእምሩ አንትሙ እለ ትነብሩ ዲበ ምድር ከመ ትስምዑ ዘንተ ነገረ ከመ በጽሐ ነገርክሙ ውስተ እዘኒሁ ለእግዚአ ብሔር ጸባአት። በውስተ ካልዕኒ ይብል «ርጉመ ለይኩን ኩሉ ዘይ ሰርቅ ደወለ ቢጽ ወይበል ሕዝብ ለይኩን፤ ወበእንተዝ፤ ይብል

፲፫. እኔ ግን ሴትን አይቶ የተመኛ ት ሁሉ ፈጽሞ አመነዘረባት ብዬ እነግራችኋለሁ።

፲፬. ዳግመኛም እንደዚህ ይሠራ ዘንድ የሚወድ ሰው ከዘማውያን ጋራ ይፈረድበታል።

፲፭. እነሆ በሬውን ወይም አህያ ውን ወይም እርሻውን በግፍ ይቀማ ዘንድ በልቡ የሚያስብና የሚመኝ እንዲህም እያደረገ የሚኖር ከዘማውያን ጋራ ይቁ ጠራል፤ የራሳቸው ያልሆነውን ይቀሙ ዘንድ ቤትን ከቤት ጋራ ለሚያያይዙ ፤ እርሻንም ከእርሻ ጋር፤ ለሚያቀራርቡ ቅጥርንም ከቅጥር ጋር ለሚያቀራርቡ ወዮ ላቸው ተብሎ በነቢይ ተነግሮ አልና።

፲፮. ዳግመኛም እንዲህ አለ፤ በምድር ላይ የምትኖሩ እናንተ ሆይ፤ ነገራ ችሁ ወደ ሠራዊት ጌታ ወደ እግ ዚአብሔር ጆሮዎች እንደ ደረሰ ይህን ነገር ትሰሙ ዘንድ ዕወቁ፤ በሌላም ክፍል ውስጥ የወንድሙን ድንበር የሚሰርቅ ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ይሁን (አሜን) ይበል

ዪ. ዘፀ. ጳ ፡ ፲፮

ሙሴ «ኢትዮቱ ደወለ ካልእከ ወኢትንስት ሕገ ዘሠርዑ አበ ዊከ»፩

፲፯. ወእንበይነዝ ይብል ይከ ውን ፍርሀት፣ ወሞት፣ ወሀከክ፣ ወይረክበሙ ኩነኔ እንተ እምጎበ እግዚአብሔር ለእለ ይገብሩ ከመዝ።

፲፰ ወሰብእስ እለ ያጸምዑ ቃለ እግዚአብሔር ፣ ወየዐቅቡ ሕጎ ብሩሀ በአማን ይረክቡ ሣህለ ወምሕረተ፣ እስመ ይቤ ዘትጸልእ ለርእስከ ኢትግበር ዲበ ቢጽከ፤ ወበከመ ኢትፈቅድ አንተ ይርአይ ባዕድ ብእሲተከ ወኢመኑሂ ከመ ያስሕታ በእከይ፣ ወከማሁ አንተኒ ኢትነጽር ብእሲተ ባዕድ በእኩይ ሕሊና፣ ወበከመ ኢትፈቅድ ይን ሣእ ልብሰከ ካልእ ከማሁ አንተሂ ኢትንሣእ ልብሰ ባዕድ፣ ወበከመ ኢትፈቅድ ለርእስከ መርገመ ወፅ ዕለተ፣ ወዝብጠተ፣ ከማሁ አን ተኒ ኢትግበር በካልእከ።

፩. ዘጸግ. ፲፱ + ፲፪
፪ ማቴ. ፯ + ፲፪

ሙሴም ስለዚህ ነገር እንዲህ ይላል «የወንድምህን ድንበር አትሻ አባቶችህም የሠሩትን ሕግ አታፍርስ»።

፲፰. ስለዚህም ነገር ፍርሀት ሞትና ክርክር ይሆናል፤ እንደዚህም የሚያደርጉትን ሰዎች ከእግዚአብሔር ዘንድ ቅጣት ያገኛቸዋል።

፲፱. የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው ብሩህ ሕጉን የሚጠብቁ ሰዎች ግን ይቅርታንና ምሕረትን ያገኛሉ ፤ ለራሱም የምትጠላውን በባልንጀራህ ላይ አታድርግ ብሏልና፤ አንተ ሌላው ሰው ሚስትህን ያይ ዘንድ ማንም በተንኩል ያስታት ዘንድ እንደማትወድ እንደ ዚሁ አንተም የሌላውን ሚስት በክፉ ሕሊና አታስብ፤ ሌላውም ልብሰህን ይወስድብህ ዘንድ እንደ ማትወድ እንደዚሁ አንተም የሌላውን ልብሰ አትወሰድ፤ ለራሱም መርገምን ስድብንና መመታትን እንደማትወድ እንደዚሁ አንተም በሌላው አታድርግ።

፲፱. ወለእመቦ ዘረገመከ ወአንተሰ ባርክ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ውስተ መጽሐፈ ጉልቀ «እለ ይባርኩከ ቡሩካነ ለይኩኑ፤ ወእለ ይረገሙከ ርጉማነ ለይኩኑ»፪ ።

፳. ወዓዲ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል «ደጎርዎሙ ለእለ ይረገሙክሙ ወጸልዩ ዲበ እለ ይትዔገሱክሙ አላ ተዐገሥዎሙ፤ ወግበሩ ሠናዩ ለእለ ይጸልኩክሙ ወኢትፍድዩ እኩዩ ለእለ ይትዔገሱክሙ አላ ተዐገሥዎሙ»፫ ፤ እስመ ይብል መጽሐፍ ኢትትበቀል ጸላኤከ ህዩንተ ዘገብረ ለከ እኩዩ።፬

፳፩. ወበእንተዝ ይረድአከ እግዚአብሔር ወያገብእ ኩነኔ ላዕለ ጸላኢከ እስመ ይብል በወንጌል «አፍቅሩ ጸላዕተክሙ ወጸልዩ በእንተ እለ ይለድዱክሙ ከመ ትኩኑ ውሉዶ ለአቡክሙ ዘበሰማያት እስመ ውእቱ ያሠርቅ ፀሐዩ ላዕለ እኩዩን ወኔራን ወያዘንም ዝናመ ላዕለ ጸድቃን ወዐማፅያን»፤ ።

፳፪. አ ፍቁራኒነ ንብሱ እሎንተ ትእዛዛተ ከመ ንኩን ውሉዶ ብርሃን ወተዐገሡ በበይናቲክሙ አ ውሉዶ እግዚአብሔር ።

፯. ዘጉል. ፳፱ ፣ ፳፮
፳. ሉቃ ፯ ፣ ፳፭-፳፱
፱. ምሳ. ፳ ፣ ፳፪
፲. ማቴ. ፳፱ ፣ ፳፮

፲፱. የረገመህም ቢኖር አንተ መርቅ፤ በአራት ዘጉልቀ «የሚመርቁህ የተመረቁ ይሁኑ፤ የሚረገሙህም የተረገሙ ይሁኑ» የሚል ጽሑፍ አለና።

፳. ዳግመኛም በወንጌል እንዲህ ተጽፎአል«የሚረገሙአችሁን መርቁቸው፤ ለሚቀሟችሁም ጸልዩ ፤ ለሚጠሉአችሁም በጎ ሥራን አድርጉ፤ ለሚቀሙአችሁም ክፉ አትመልሱ» «ነገር ግን ታገሡአቸው፤ መጽሐፍ እንዲህ ይላልና «ክፉ ስለ አደረገብህ ጠላትህን አትበቀል» ይላልና።

፳፩. ስለዚህም ነገር እግዚአብሔር ይረዳሃል፤ ፍርድንም በጠላትህ ላይ ይመልሳል፤ በወንጌል እንዲህ ብሏልና «የሰማያዊ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ ጠላቶቻችሁን ውደዱ ፤ ስለሚያሳድዷችሁም ጸልዩ፤ እርሱ ለክፉዎችም፣ ለበጎዎችም ፀሐይን ያወጣልና፤ ለጸድቃንም ለጋጥአንም ዝናምን ያዘንማል ብሏልና።

፳፪. ወዳጆቻችን ሆይ፤ የብርሃን ልጆች እንሆን ዘንድ እነዚህን ትእዛዛት እናስተውል፤ የእግዚአብሔር ልጆች ሆይ ፤ እርስ በርሳችሁ ትዕግሥትን ያዙ።

፳፫. ወበእሲኒ ይትዐገሣ ለብእ ሲቱ፤ ወኢይኩን ዕቡዮ ወመደ ልወ አላ ይኩን መሓሬ ወራትዐ ወያሠንያ፤ ለባሕቲታ በፍቅር ወበ ትሕትና ኢየአድም ወኢይፍቱ ካል እተ ብእሲተ ከመ ኢታስሕቶ።

፳፬. ወእመሰ ዘመውከ ወገበርከ ከመዝ መዊተ ትመውት፤ ወይ መጽእ ላዕሌከ መቅሠፍት እም ኅበ እግዚአብሔር፤ ወትትኳነን መሪሪ ኩነኔ፤ ወባሕቱ እመ ኅለ ይከ በልብከ ወዘመውከ ምስሌሃ ይከውነከ ኅጢአተ።

፳፭. ወእመሂ ተደለውከ ወተሠ ነይከ ከመ ታፍቅርከ ብእሲተ ካልእከ ንገይከ ወኮንከ ላቲ ዕቅ ፍተ ወአዘመውካ፤ ወበእንተዝ ይመጽእ ላዕሌከ ኩነኔ፤ እስመ ይቤ እግዚአብሔር ኢትፍቱ ወኢ ትዘመ፤ እስመ አስሐትካ በስነ ውርዙትከ ወላህዩ ገጽከ ከመ ታፍቅርከ፤ ወበእንተ ዝ ተላተፍከ ምስሌሃ ኅቡረ ውስተ ግብረ ኅጢአት ወመርገም።

፳፫. ወንድ ሚስቱን ይታገሣት፤ ትዕቢተኛና ግብዝም አይሁን፤ ነገር ግን የሚራራና ቅን ይሁን፤ ለብቻዋም በፍቅርና በትሕትና ደስ ያሰኛት፤ እንዳታስተውም ሌላዬቱን ሴት አይውደድ፤ አይመኛትም።

፳፬. ብትሰስን እንደዚህም ብታደርግ ግን ሞትን ትሞታለህ፤ ከእግዚአብሔር ዘንድም መቅሠፍት ባንተ ላይ ይመጣል፤ መራራ ፍርድም ይፈረድብሃል ፤ ነገር ግን በልብህ አስበህ ከእርሷ ጋራ ብትሰስን ኅጢአት ይሆንብሃል።

፳፭. የባልንጀራህም ሚስት ትወድህ ዘንድ ብትዘጋጅና ብታጌጥ በደልህ ፤ ለእርሷም መሰናክል ሆንህ ፤ አሰሰንካትም፤ ስለዚህም ነገር ባንተ ላይ ፍዳ ይመጣል፤ እግዚአብሔር አትሰስን ፤ አትመኝም ብሏልና፤ ትወድህ ዘንድ በጎልማሳነትህ መልክና በፊትህ ደምግባት አስተሃታልና፤ ስለዚህም በኃጢአትና በርግማን ሥራ ከርሷ ጋራ ተባበርክ ።

፳፮. ወበእንተዝ ይደልወከ ከመ ትስኦሎ ለእግዚአብሔር እምላ ከከ ከመ ኢይርከብከ ዝንቱ ኩሎ ኅጢአት፤ ወባሕቱ አንተሰ መፍትሔ በንጽሕ ታሥምሮ ለእግዚአብሔር ከመ ትርከብ ዕረፍተ ወሕይወተ ዘለዓለም በገበ እግዚአብሔር፤ እስመ ይቤ ኢታንኅ ሥዕርተ ርእስከ አላ ዳዕሙ ቅርጽ ወአንጽሕ ርእስከ ከመ ትትቀነይ ለእግዚአብሔር ወኢትትፈለጥ እምኔሁ።

፳፯. ወአንተሰ ኢትትቀባዕ ቅብዓ መዐዛ ወኢትልበስ አልባሰ ሠርጉ ለአስሕቶ አንስት ፤ ወኢትትመካሕ ወኢትኩን ማዕቅፈ አላ ኅሥሥ ንጽሐ ወገቢረ ሠናይ።

፳፰. ወአንተሰ ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ኢታንኅ ሥዕርተ ርእስከ ኢትፍትል ወኢትጽፍሮ እስመ ዝንቱ ኩሎ ትእምርተ ርኩስ ወዝመት ውእቱ ፤ እስመ ጽሑፍ ውስተ ዳግም ሕግ ወኢትልበስ ልብስ ዘተአንመ በፀምር ወበአጌ፤ ወኢትግበር ለከ ዘፈረ ፍቱለ በልብስከ።

፳፮. ስለዚህም ይህ ሁሉ ኃጢአት እንዳያገኝህ እግዚአብሔርን ትለምነው ዘንድ ይገባሃል፤ ነገር ግን አንተ በእግዚአብሔር ዘንድ ለዘለዓለም ሕይወትንና ዕረፍትን እንድታገኝ በንጽሕና እግዚአብሔርን ደስ ታሰኘው ዘንድ ይገባል ፤ ለእግዚአብሔር ትገዛ ዘንድ ከርሱም እንዳትለይ የራስህን ጠጉር አታሳድግ፤ ጠጉርህን ቀረጥ፤ ራስህንም ንጽሕ አድርግ ብሏልና።

፳፯. አንተ ግን ሽቱ ያለበትን ዘይት አትቀባ ፤ ሲቶችንም ለማሳት የጌጥ ልብስ አትልበስ ፤ አትመካ ፤ መሰናክልም አትሁን፤ ነገር ግን ንጽሕናንና በኅ ሥራ መሥራትን ፈልግ ።

፳፰. አንተ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ፤ የራስህን ጠጉር አታሳድግ፤ ሥሎሶ አትሠራ፤ ሹርባ አትሠራ፤ ይህ ሁሉ የርኩሰትና የዝመት ኃጢአት ምልክት ነውና፤ በአሪት ዘዳግም ከጠጉር ጠገት፤ ከተልባ እግር በሐር ጥጥ የተሠራ ልብስን አትልበስ የሚል፤ ጽሑፍ አለና ለልብስህም የተፈተለ ዘርፍን አታደርግለት።

፳፱. ወባሕቱ ኢመፍትው ለነ ገላጊ ጽሕመነ፣ ወኢንወልጥ ፍጥረተ ብእሲ ውስተ ካልዕ ግዕዝ፣ ወእ መሰ ተገብር ከመዝ ኮንከ ውጹኦ እምሕግ ፣ ወርጉቀ እምእግዚ ኦብሔር ዘፈጠረከ በአርአያሁ ወበ አምሳሊሁ።

፴. ወእመሰ ትፈቅድ ታሥምሮ ለእግዚአብሔር ኢትግበር እኩየ ወአርጎቅ እምኔከ ኩሎ ዘይጸልእ አምላክከ፣ ወኢትኩን ሰካሬ፣ ወኢ ታንሶሱ ውስተ መራጎብት ምስለ ዘማውያን ዘእንበለ ጥበብ ወእ እምሮ፣ አላ አንተሰ ተቀነይ ወሕየው በግብረ እደዊከ ወጎሥሥ ትግበር ኩሎ ዘያሠምሮ ለእግ ዚአብሔር ወተዘከር ቃሎ ለእግ ዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወትሉ ኪያሁ ኩሎ ጊዜ ።

፴፩. እስመ ይብል ዳዊት «ወዘ ሕጎ ያነብብ መዓልተ ወሌሊተ።፻፱፣ ወእመሂ በፍኖት፣አው በውስተ ቤት፣ ወእመሂ እንዘ ትነውም አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኩሉ ልብከ ወበኩሉ ሕሊናከ ወበኩሉ ጎይልከ ከመ ትርከብ በጎቤሁ ሣህለ ወምሕረተ።፻፲፱፣

፳፱. ነገር ግን ጽሕማችንን እን ላጭ ዘንድ ለኛ አይገባንም፣ የሰ ውንም ተፈጥሮ ወደ ሌላ ባሕርይ አንሰውጥ፣ እንዲህ ካደረግህ ግን ከሕግ የወጣህ ሆንህ ፣ በአርአ ያውና በአምሳሉ ከፈጠረህ እግዚ ኦብሔርም የተለየህ ሆንህ።

፴. እግዚአብሔርን ደስ ታሰኘው ዘንድ ከወደድህስ ክፉ ሥራን አት ሥራ፣ ፈጣሪህም የሚጠላውን ሁሉ ከአንተ አርቅ፣ ሰካራም አትሁን፣ ከዘማውያንም ጋራ በአደባባይ አት ዙር፣ እእምሮ ጠባይዓዊን እእምሮ መንፈሳዊን ያዝ እንጂ ፣ አንተ ግን በእጆቸህ ሥራ ጥረህ ግረህ ተመገብ እንጂ፣ እግዚአብሔርንም ደስ የሚያሰኘውን ሥራ ሁሉ ትሠራ ዘንድ ውደድ፣ ሁልጊዜም እሱን ትከተል ዘንድ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ቃሉን አሰብ።

፴፩. ዳዊት በመዓልትም በሌሊ ትም ሕጉን የሚያነብ ብፁዕ ነው ብሏልና፣ በጉዳናም ቢሆን ፣/በቤ ትም ቢሆን፣ ስትተኛም ቢሆን፣ ከእርሱ ይቅርታንና ቸርነትን ታገኝ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን በፍ ጹምሕሊናህ፣ በፍጹም ልቡናህ፣ በፍጹም እእምሮህ ውደደው።

አንቀጽ ፪

ሁለተኛ አንቀጽ

በእንተ ከመ መፍትው ለአብ ዕልት ይጎሥሡ አእምሮ ረባሕ እመጸሕፍት በጎይለ መንፈስ ቅዱስ ኩሎ ጊዜ ።

በመንፈስ ቅዱስ ጎይል ከመጸሕ ፍት የተገኘውን ጥቅም ማወቅን ሁሉ ጊዜ ይመረምሩ ዘንድ ለባለ ጸጎች እንደሚገባ ይናገራል።

፩. ወእመሰ ባዕል አንተ ወኢት ፈቅድ ኪነ ወቅኔ እድ በዘትሴ ሰይ ወተሐዩ ቦቱ ኢትትሀከይ ወኢትንበር ጽፋዕ፣አላ ሑር ጎበ መሃይምናን ወንበር ምስለ እለ የጎብሩ ምስሌክ ሃይማኖተ፣ወተ ናገር ነገረ ሕይወት፣ ወአንብብ ዘውስተ መጽሐፈ ነገሥት፣ወነ ቢያት፣ ወዘምር መዝሙረ ስብ ሐት፣ ወአጽምዕ ቃለ ወንጌል ዘውእቱ ተፍጻሜተ ኩሎ ሕግ።

፩. አንተ ባለጸጋ ብትሆን እንድ ትመገብና በሕይወት እንድትኖር ጥበብንና ተግባረ እድን ባትሻም ሰነፍ አትሁን፣ሥራ ፈት ሆነህም አትኑር፣ነገር ግን ወደ ምእመናን ሄደህ በሃይማኖት ከአንተ ጋር ከሚተባበሩ ጋር አብረህ ኑር፣ የሕይወትንም ነገር ተናገር፣ በነገ ሥትና በነቢያት መጽሐፍ ውስጥ ያለውንም ተመልከት፣ የምስጋና መዝሙርን ዘምር፣ የሕግ ሁሉ ፍጻሜ የሚሆን የወንጌልንም ቃል ስማ ።

፪. ወረጎቅ እምኩሉ ቅኔ ዘአማ ልክተ አሕዛብ፣ ወኢያጽሕቀ ኩሉ ነገረ ከንቱ ዘኢይበቀሶ፣ ወኢት ጎሥሥ ካልእ ሕገ ወሐሳውያነ ነቢያት እለ ይዌልጡ ወያማስኑ ሃይማኖተ፣ ምንተ እንከ ስእንከ እምውስተ ሕገ እግዚአብሔር ከመ ትሕሥሥ ትምህርተ አሕ ዛብ ።

፪. ከአሕዛብ አማልክት መገዛት ሁሉ ራቅ፣ ለማይረባ ለማይጠ ቅም ለከንቱ ነገር ሁሉ አት ጨነቅ፣ ከወንጌል ልዩ የሚሆን ሕግንና ሃይማኖትን ለውጠው የሚያጠፉ ሐሰተኞች መምህራ ንን አትሻ፣የአሕዛብን ትምህርት ትሻ ዘንድ ከእግዚአብሔር ሕግ ከኦሪት፣ ከወንጌል ምን አጣህ?

፲፪. መዝ. ፩ ፡ ፪
፲፫. ዘዳግ. ፳ ፡ ፭ - ፮

፫. ወእመሰ ተፈቅድ ታእምር አንብቦ ኅይለ ትርጓሜ መጻሕፍት ኅሥሥ መጽሐፈ ነገሥት፤ ወእመሂ ጽሕቀ ትጠይቅ ኅበ ጠቢባን ወትምህርቶሙ ለነቢያት ብክኢዮብ ወሰሎምን፤ እሱ እሙንቱ ምሉእነ ጥበብ፤ ወትረክብ በኅቤ ሆሙ አእምሮ እለ ያፈደፍዱ ለብዎ እምኩሉ መምህራን፤ እስመ ነገሮሙ ቃለ እግዚአብሔር አምላክ ዘውእቱ ባሕቲቱ ጠቢባ ጠቢባን ወእመሰ ተፈቅድ ማኅሌተ ብክ መዝሙረ ዳዊት፤ ወእመሂ ተኅሥሥ ትለቡ ፍጥረተ ዓለም ወልደተ አበው ቀደምት ብክ ኦሪት፤ ወእመሂ ተፈቅድ ታእምር ጥበብ ወትምህርተ ብክ መጽሐፈ ሕግ ዘምሉእ ውስቴቱ ስብሐተ እግዚአብሔር አምላክ።

፬. ረኅቅ እንከ እምግብር እኩይ ወትምህርተ ሰይጣን ወነገረ ከንቱ ዘኢህለዉ ውስተ ሕግ፤ አላ አንብብ ውስተ ዳግም ሕግ ከመ ትለቡ ወትጠይቅ ስብሐቶ ለእግዚአብሔር ዘአድጎነክ እምብዙኅ መሣግሪሁ ለሰይጣን፤ እስመ ኢመ ጽኑ መድኅን ከመ ይንሥቶሙ ለኦሪት ወለነቢያት አላ ከመ

፫. የመጻሕፍትን ትርጓሜ መመልከትን ስታውቅ ዘንድ ብትወድ የነገሥትን መጽሐፍ ተመልከት፤ የመተርጉማንን ዕውቀት፤ ትምህርታቸውንም ትረዳ ዘንድ ብትተጋ ኢዮብ፤ ሰሎምን አሉልህ፤ እሊህም ጥበብን የተመሉ ናቸው፤ ከመምህራን ሁሉ ዕውቀትን ከሚያበዙ ከእነርሱ ዕውቀትን ታገኛለህ፤ ነገራቸው ብቻውን የአዋቂዎች አዋቂ የሚሆን የፈጣሪ የእግዚአብሔር ቃል ነውና፤ ማኅሌትን ከወደድህ የዳዊት መዝሙር አለልህ፤ ሥነ ፍጥረትን የቀደሙ አበውንም ልደት ብትሻ ኦሪት አለልህ፤ ትምህርትና ጥበብን ልታውቅ ብትወድ በውስጡ የፈጣሪ የእግዚአብሔር ጌትነት የተመላ በት የሕግ መጽሐፍ አለልህ።

፬. እንግዲህ በሕግ ከሌሉ ከክፉ ሥራ ከሰይጣን ትምህርትና ከከንቱ ነገር ራቅ፤ ነገር ግን ከብዙ የሰይጣን ወጥመድ ያዳኅህን የእግዚአብሔርን ጌትነት ታስተውልና ትረዳ ዘንድ ዳግም ሕግን አንብብ፤ ኦሪትን ነቢያትን ያሳልፋቸው ዘንድ

ይፈጽሞሙ፤ ወይፍታሕ ማእሠረ ዘውስተ ዳግም ሕግ ወያግ ብክሙ ውስተ ትምህርት መንፈሳዊት፤ ወበእንተዝ ይጹውቦን እንዘ ይብል ንዑ ኅቤዮ ኩልክሙ ጽዑራን ወክቡዳነ ያር ወአነ አዐርፈክሙ።፤

፭. ወአንተስ እምከመ አንብብክ ኦሪት፤ ወነቢያት፤ ወነገሥተ፤ ወወንጌለ ትሌቡ ሚመጠን ዕደው ጻድቃን እለ ነገሡ ወአሥመርዎ ለእግዚአብሔር በሕይወቶሙ፤ ወበእንተዝ ረከቡ ሕይወተ ዘለዓለም፤ ወዓዲ ተአምር ስፍነ ነገሥተ ርዝሳነ እለ ዐለዉ በኢለብዎቶሙ፤ ወእሙንቱስ ማሰኑ ወጠፍኩ በመቅሠፍተ መዓቱ፤ ተኩነኑ ወጎጉሉ ሕይወተ ዘለዓለም፤ ወአመጠየቀ ዘንተ ትጸንዕ በርትዕት ሃይማኖት፤ ወትረክብ ጸጋ ወሞገሰ በኅብ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ እስመ ኮንክ ሎቱ አባለ።

፮. ወአንተስ ሶበ ተፈቅድ ትትሐፀብ ኢትባእ ውስተ ቤተ ብላኔ ኅበ ይትሐፀባ አንስት፤ ከመ ኢይር አያ ሥነ ውርዘትከ ወላህዮ ሥጋክ፤ ወኢይትዐቀፋ ብክወለሊከኒ ኢተ አብስ፤ ወኢትድኅፀ ቦቶን ።

አልመጣምና በዳግም ሕግ የነበረውን እስራት ይፈታ ዘንድ ወደ መንፈሳዊ ትምህርት ወደ ወንጌልም ይመልሳቸውና ይፈጽማቸው ዘንድ ነው እንጂ፤ ስለዚህም እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ሁላችሁ ወደኔ ኑ፤ እኔም አሳርፋችኋለሁ እያለ ይጠራናልና።

፭. አንተስ ኦሪትን፤ ነቢያትን፤ ነገሥትን፤ ወንጌልንም የተመለከትህ እንደሆነ በሕይወተ ሥጋቸው ነገሡ እግዚአብሔርን ደስ ያሰኙት ጻድቃን ሰዎች ምን ያህል እንደሆኑ ታውቃለህ፤ ስለዚህም የዘለዓለም ሕይወትን አገኙ፤ ዳግመኛም ባለ ማወቃቸው የካዱ ርኩሳን ነገሥታት ስንት እንደሆኑ ታውቃለህ፤ እነርሱም በቀጣው መቅሠፍት ፍርድ ፈጽመው ጠፉ፤ የዘለዓለም ሕይወትንም አጡ፤ ይህንንም ብትረዳ በቀናች ሃይማኖት ትጸናለህ፤ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድም ባለሟል ነትን ታገኛለህ፤ ለእርሱ አካል ሁነሃልና።

፮. አንተ ግን ትታጠብ ዘንድ በወደድህ ጊዜ የሕፃንነትህን ደም ግባትና የሰውነትህን ማማር እንዳያዩ በአንተም እንዳይሰናከሉ፤ አንተም እንዳትበድል፤ በእነርሱም እንዳትሰነካከል፤ ቤቶች ወደሚታጠቡበት መታጠቢያ ቤት አትግባ።

፮. ንስማዕ ወንለቡ ቃለ ቅዱስ ዘይቤ መጽሐፈ ምሳሌ «ወልድየ ዕቀብ ነገረ ዚአየ፤ ወትእዛዘ ዚአየ ኅባዕ ኅቤከ»።

፯. ወበላ ለጥበብ እኅተ ዚአየ አንቲ፤ ወለእኦምሮ ሀገሪተክ ረስያ።

፱. ከመ ትዕቀብክ እምብእሲት ነኪርት ወእኪት አመ ነገረ ዘርቅ አምጽአት ለከ ።

፲. እስመ እመስኮተ ቤታ ውስተ መራሕብት ትሔውጽ።

፲፩. ዘርእየት እምአብዳን ውሉድ ወሬዛ ነዳየ አእምሮ።

፲፪. ዘየሐውር በፍናወ ማእዘንተ ቤታ ወይትናገር።

፲፫. በጽልመት ሠርክ ሶበ ይክ ውን ጽማዌ ወጽልመተ ሌሊት።

፲፬. ወሶቤሃ ትዳደቆ ብእሲት እንተ ባቲ ትርሲተ ዝሙት፤ እንተ ትሬሲ ይሥርር ልበ ወራዙት።

፲፭. ሥርርትይእቲ፤ ወምርዕት፤ ወበቤታኒ ኢየዐርፋ እገሪሃ ።

፲፮. ወምዕረ ኅዳጠ ታንጉጉ አፍኣ፤ ወምዕረ ኅዳጠ ውስተ መራሕብት፤ ወውስተ ኮሎ ማእ ዘንት ትጸንሕ።

፮. መጽሐፈ ምሳሌ የሚለውን ቅዱስ ቃል ሰምተን እናስተውል፤ «ልጄ ሆይ! ቃሌን ጠብቅ፤ ትእዛዜንም በአንተ ሸሽግ።

፯. ጥበብን አንቺ እኅቴ ነሽ በላት፤ ማስተዋልንም ወዳጅ አድርጋት፤

፱. ከባዕድና ከክፉ ሴት ዋዛ፤ ነገር ንም ከምታመጣብህ ትጠብቅህ ዘንድ።

፲. በቤቷ መስኮት ሆና ወደ ዐደ ባባይ ትመለከታለችና።

፲፩. ከአላዋቂዎች ወጣቶች መካከል ከዕውቀት ድሃ የሆነውን ጉል ማሳ ብታይ።

፲፪. በቤትዎም አቅራቢያ ባለው መንገድ ሲሄድ ሲናገርም።

፲፫. ማታ ሲመሽ ውድቅትም ሲሆን በሌሊት በጽኑ ጨለማ።

፲፬. የምንዘር ጌጥ ያላት የጉል ማሶችን ልብ እንዲሰቀል የምታደርግ ሴት ያን ጊዜ ትገናኘዋለች።

፲፭. እርስዎ የምትበርር፤ መዳራትንም የምትወድ ናት፤ በቤትዎም እግሮቿ አያርፉም ።

፲፮. አንድ ጊዜ በጉዳና፤ በሌላ ጊዜም በዐደባባይ፤ በማእዘንም ሁሉ ታደባለች።

፲፯. አንዝቶ ወሰዐመቶ ወዘእን በለ ኅፍረት ትቤሎ በገጽ።

፲፰. መሥዋዕተ ሰላምየ ውእቱ፤ የም ብዕዐትየ እሁብ።

፲፱. በእንተ ዝንቱ መጻእኩ እት ቀበልከ፤ ወእንዝ አፈቅር ገጸ ዚእከ ረከብኩከ ።

፳. በቀጠንት ገለድኩ ምስካብየ፤ ወዘርቤታተ ነጻፍኩ ዘእምግብፅ።

፳፩. ነስነስኩ ምስካብየ መጽርየ፤ ወቤትየኒ በቀናንምስ ።

፳፪. ነፃ ናስተሐውዝ በተሳዕም እስከ ነግህ ፤ ወናንገርግር በተፋቅሮ።

፳፫. እስመ ኢሀሎ ምትየ ውስተ ቤቱ፤ ወሐረ ፍናተ ርጉቀ፤

፳፬. ነሢኦ ውስተ እዴሁ ዕቀራ ወርቅ፤ በመዋዕል ብዙኅ እመ ገብእ ውስተ ቤቱ።

፳፭. ወአስሐተቶ በብዙኅ ነገር፤ ወበመሥገርተ ከናፍር ሰሐበቶ።

፳፮. ወተለዋ ደኒኖ ከመ ላሕም ዘየሐውር ለተጠብሐ፤ ወከመ ከልብ ለተአሥሮ።

፳፯. ወዓዲ ይቤ «ኢትነጽር ብእሲተ እኪተ»።

፲፯. ያዘችውም፤ ሳመችውም፤ ፊትዋም ያለ ኅፍረት ሆኖ እንዲህ አለችው ።

፲፰. የፍቅሬ መሥዋዕት ነው፤ ዛሬ ስእለቴን እሰጣለሁ።

፲፱. ስለዚህ እንድንናኝህ መጣሁ፤ ፊትህንም ስሻ አገኘሁ።

፳. በአልጋዬ ላይ ማለፊያ ሰርፍ ዘርግቼበታለሁ፤ የግብፅንም ሸመል መሌ ምንጣፍ ዘርግቼበታለሁ።

፳፩. በመኝታዬ ዐልሙን፤ በቤቴም ቀረፋ ረጭቼበታለሁ።

፳፪. ና፤ እስኪነጋ ድረስ በመልካም መሳላም ደስ ይበለን፤ በፍቅርም እንርካ ።

፳፫. ባለቤቴ በቤቱ የለምና፤ ወደ ሩቅ መንገድም ሄዶአልና ፤

፳፬. በእጁም የወርቅ ከረጢት ይዞ አል፤ ወደ ቤቱ ቢመለስም ከብዙ ጊዜ በኋላ ነው።

፳፭. በብዙ ጨዋታዎ ታስተዋለች፤ በከንፈርዎ ወጥመድም ትኅ ትተዋለች።

፳፮. እርሱም ለመታረድ እንደ ሚነዳ በሬ፤ ለመታሰርም እንደ ሚሔድ ወሻ አንገቱን ደፍቶ ይከተላታል።

፳፯. ዳግመኛም እንዲህ ይላል፤ «ወደ አመንዝራ ሴት አትመልከት»።

፳፰. እስመ መዓር ይውሃዝ እም ከናፍረ ብእሲት ዘማ፤ እንተ ለጊ ዜሁ ያመዐርዕር ለጉርዓክ።

፳፱. ወእምድኅሬሁሰ ዘይመርር እም ሐምት ትረክብ፤ ወስሑል ፈድ ፋደ እመጥባሕት ዘክልኤ አፋሁ።

፴. ወካዕበ ይቤ ረሲ ርጉቀ ፍኖ ተከ እምኔሃ ፤ ወኢትቅረብ ኅበ ኖኅተ ቤታ።

፴፩. ከመ ኢትወስክ ለባዕድ ሕይወተክ፤ ወንብረተክ ለእለ ዘእ ንበለ ምሕረት።

፴፪. ከመ ኢይጸገቡ ነኪራን ኅይ ለክ፤ ወዓማ ዚእክ ቤተ ባዕድ ኢይባእ።

፴፫. ወትኔስሕ ድኅረ አመ ደክመ ሥጋ ነፍስትክ ወትብል።

፴፬. እፎ ጸላእኩ ትምህርተ፤ ወእ ምተግሣጽ ተግሣሠ ልብዩ።

፴፭. ወኢሰማዕኩ ቃለ ዘይሜህ ፍኒ ወይጌሥጹኒ ወኢያጽማዕኩ በእዘንዩ።

፴፮. ዘእንበለ ንስቲት ኮንኩ ውስተ ኩሉ እኩይ ማእከለ ማኅበር ወእ ንግልጋ።

፳፰. ከአመንዘራ ቤት ከንፈር ማር ይንጠባጠባልና ፤ ለጊዜው ጉረሮህን ያጣፍጠዋል።

፳፱. በኋላ ግን ከሐምት የመረረ ሁኖ ታገኛለህ፤ ሁለት አፍ ካለው ሰይፍ ይልቅም የተሳለ ነው።

፴. ዳግመኛም እንዲህ ይላል፤ መንገድህን ከእርስዋ አርቅ ፤ ወደ ቤትዋም ደጅ አትቅረብ፤

፴፩. ሕይወትህን ለሌላ እንዳት ሰጥ፤ ንብረትህንም ምሕረት ለሌ ላቸው ።

፴፪. ባዕዳን ሀብትህን እንዳይጠ ግቡ ፤ የድካምህም ፍሬ በባዕድ ሰው ቤት እንዳይገባ።

፴፫. ሰውነትህ በደክመ ጊዜ ኋላ ትጸጸታለህ፤ እንዲህም ትላለህ።

፴፬. እንዴት ትምህርትን ጠላሁ? ልቤም ከተግሣጽ እንዴት ራቀ?

፴፭. የአስተማሪዎቼንም ቃል አል ሰማሁም ፤ በጆሮቼም አላዳመጥ ሁም።

፴፮. በማኅበርና በጉባኤ መካከል ወደ ክፉ ሁሉ ለመድረስ ጥቂት ቀረኝ ፤

፪. ምላ. ፭ + ፲፬

፴፯. ወይእዜኒ እብለክሙ ኅረዩ ኩሎ ሠናያተ እለ ጽሑፋት ውስተ ቅዱሳት መጻሕፍት ከመ ኢናስትት እሎንተ ስምዓተ፤ ወኢ ንትመየጥ ውስተ ብዙኅ ነገር።

፴፰. አላ ንጽናዕ በሃይማኖት ወበ ገቢረ ሠናይ፤ ወንርገቅ እምኩሉ ምግባር እኩይ፤ ወንኩን ንጹሐነ እምኩሉ እኩይ ወርኩስ በቅድመ እግዚአብሔር ከመ ንርከብ ሕይ ወተ ዘለዓለም።

አንቀጽ ፫

በእንተ ከመ መፍትው አንስት ይትእዘዛ ለአምታቲሆን፤ ወይሑራ በጥበብ።

፩. ርቱዕ ብእሲት ትትእዘዝ ወት ተሐት ለምታ፤ እስመ ርእሳ ለብእ ሲት ምታ፤ ወርእሱ ለብእሲ ዘየ ሐውር በፍኖት ርቱዕ ክርስቶስ፤ ወርእሱኒ ለክርስቶስ እግዚአብ ሔር አብ፤^፩ አኃዜ ኩሉ ዘሀሎ ወይሄሉ ፈጣሬ ኩሉ ምስለ ወልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ዕበይ፤ ወክብር፤ ወልዕልና፤ ወስብሐት።

፪. ወአንትንሂ አንስት ተእዘዛ ለአ ምታቲክን፤ ወተቀነያ በክብር ወበፈ ሪሀ እግዚአብሔር ወአስተፍሥሐ አምታቲክን በሠናይ ቅኔ፤ ከመ ትርከባ ሞገሰ በኅቤሆሙ በከመ አቅደምነ ነገረ።

፴፯. አሁንም እንዲህ እላችኋለሁ፤ እነዚህን ምስክሮች እንዳናቃልል ወደ ብዙ ነገርም እንዳንመለስ በቅ ዱሳት መጻሕፍት የተጻፉትን በጎ ነገ ሮችን ሁሉ ምረጡ።

፴፰. በሃይማኖትና በጎ በመሥራ ትም እንጽና፤ ከክፉ ሥራም ሁሉ እንራቅ፤ የዘለዓለም ሕይወትንም እናገኝ ዘንድ ከክፉ ሁሉና ከር ኩሰት በእግዚአብሔር ፊት ንጹ ሐን እንሁን።

ሦስተኛ አንቀጽ

ሴቶች ለባሎቻቸው ይታዘዙ ዘንድ፤ በቀናም ጥበብ ጸንተው ይኖሩ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩. ሴት ለባሏ በትሕትና ትታዘዝ ለሴት ራሷ ባሏ ነውና፤ በቀና መንገድ ለሚኖር ወንድም ራሱ ክርስቶስ ነው፤ ለክርስቶስም ራሱ ሁሉን ቻይ፤ የነበረና የሚኖር ገናናነትና ክብር ልዕልናና ምስጋና በሚገባው በልጁ በጌታችን በኢየ ሱስ ክርስቶስ ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔር አብ ነው ።

፪. እናንተም ሴቶች ለባሎቻችሁ ታዘዙ፤ እግዚአብሔርንም በመፍራ ትና በማክበር ተገዙ፤ አስቀድመንም እንደተናገርን ከእነርሱ መወደድን እንድታገኙ በበጎ አገልግሎት ባሎ ቻችሁን ደስ አሰኙ።

፫. እስመ ከመዝ ይብል ተግሣጸ ሰሎሞን መኑ ይረክባ ለብእሲት ጽንዕት፣ ክብርት ይኔቲ እምዕንቁ ክቡር ዘብዙኅ ሤጡ ።

፬. ለእንተ ከመዝ ብእሲት ይትኦ መን ባቲ ልቦ ምታ ወእንተ ከመዝ እምሠናይ ምህርካ ኢታሐ ዕዖ።

፭. ትረድኦ ለምታ ሠናዩ በሠናይ፣ ወአኮ እኩዩ በእኩይ በኩሉ መዋዕለ ሕይወታ።

፮ እንዘ ትቤዝት ፀምረ ወአጌ፣ ገብረት ሠናዩ በእደዊሃ።

፯. ኮነት ከመ ሐመር እንተ ትትጌበር እምርትቅ፣ ወታስተጋብእ ላቲ ኩሎ ብዕለ።

፰. ወትትነሣእ በሌሊት ወትሁብ ሲሳዩ ለሰብእ ቤታ ወግብርን ለአዋልድ።

፱. ርእየት ወፍረ፣ ወተሣዩጠት፣ ወእምፍሬ እደዊሃ ተከለት ጥሪተ።

፲. አጽኒዓ ወቀኒታ ሐቋሃ አውፅ አት እዴሃ ለግብር ።

፲፩. ጥዕመት ከመ ሠናይ ውእቱ ተቀጽ፣ ወአይጠፍኦ ኩሎ ለሊተ ማኅቶታ።

፫ ተግሣጸ ሰሎሞን እንዲህ ይላልና፣ ልባም ሴትን ማን ያገኛታል? ዋጋው ብዙ ከሆነ ከከበረ ዕንቁ እጅግ የከበረች ናት ።

፬. እንደዚህ ባለችዋ ሴት የባልዋ ልብ ይታመንባታል፤ እንደዚህ ያለችውም ከመልካም ምርኮ አታሳገሰውም።

፭. ዕድሜዋን ሙሉ በክፉ ላይ ክፉ ያይደለ በበጎ ላይ በጎ እየሠራች ባሏን ትረዳዋለች።

፮. የበግ ጠጉርንና የተልባ እግርን እያባዘተች በእጆችዋ መልካም ትሠራለች።

፯. እርሰዋ ከሩቅ እንደምትነግድ ሀብትንም ሁሉ እንደምትሰበስብ መርከብ ሆነች።

፰. በሌሊት ትነሣለች፤ ለቤተሰብ ዎቿ ምግባቸውን ትሰጣለች፤ ለሠራተኞችዋም ተግባራቸውን ትሰጣለች።

፱. እርሻን ተመልክታ ትገዛለች፤ ከእጆችዋም ፍሬ ጥሪትን ትተክላለች።

፲. ወገብዋንም አጽንታ ታጥቃ እጆቿን ለሥራ ታወጣለች።

፲፩. ሥራ መልካም እንደሆነ ትመለከታለች፤ መብራትዋም ሌሊቱን ሁሉ አይጠፋም።

፲፪. ወእደዊሃ ትሰፍሕ ዲቦ ዘይቦ ቁዕ፤ ወዕመታ ታጸንዕ ለፈቲል።

፲፫. ወእደዊሃ ትፈትሕ ለምስኪን፣ ወእራጋ ትሰፍሕ ለነዳይ።

፲፬. ወአይቴክዝ ምታ ቢንተ ቤቱ እመቦ ጎዘ ጉንደዩ ወኩሎሙ እሊኦን እሩዛን እሙንቱ በበክልኤ።

፲፭. ክዑብ ከለሜዳ ገብረት ለምታ ዘቢሶስ፤ ወሜላተ ገብረት ላቲ አልባለ።

፲፮. ወዘያስተርኢ ይከውን ምታ በውስተ አናቅጽ ሶቦ ይነብር ውስተ ማኅበር ምስለ ሊቃናተ ምድር።

፲፯. ሰንዱናተ ገብረት፤ ወሤጠት፤ ወንቁብታተ ለከነናውያን፤ ወአፋሃ ከሠተት ዘበሕግ፤ ወአቀመት ሥርዐተ ለልሳና።

፲፰. ጎይለ ወላህዩ ለብሰት ወተፈሥሐት በመዋዕል ደጋርያት።

፲፱. ወጽፋቅ በዋኤ ቤታ ውኅበስተ ሀኬት ኢበልዕት።

፳. ሕግ ወምጽዋት ውስተ አፋሃ፤ አፋሃ ትፈትሕ በጥበብ ወበሥ

፲፪. እጆችዋንም ወደሚጠቅም ሥራ ትዘረጋለች፤ ክንድዋንም ለመፍተል ታበረታለች (ታጸናለች)።

፲፫. እጆቿን ለችግረኛ ትፈታለች፤ መሐል እጅዋንም ለድሀ ትዘረጋለች።

፲፬. ባሏም በውጭ የዘገዩ እንደሆነ ስለ ቤቱ አይጨነቅም፤ ቤተሰቦቿ ሁሉ ዕጥፍ ድርብ የለበሱ ናቸው።

፲፭. ለባልዋ ዕጥፍ ሆኖ ከተፈተለ የተልባ እግር መጉናጸፍያ ትሠራለች፤ ለራስዋም ከነጭ ሐር ልብስን ትሠራለች።

፲፮. ባልዋ በሀገር ሽማግሌዎች መካከል በሽንጎ በሚቀመጥ ጊዜ በወላባይ የታወቀ(የሚታይ) ይሆናል።

፲፯. የበፍታ ቀሚስ እየሠራች ትሽጣለች፤ ለከነናውያንም ደግ ትሽጣለች፤ ሕጋዊ በሆነ ነገር አፍዋን ትከፍታለች፤ ለአንደበትዋም መጠንን ታደርጋለች።

፲፰. ብርታትንና ውብትን ትለባለች በኋላም ዘመን ላይ ደስ ይላታል።

፲፱. ወደ ቤቷ የሚገባ ብዙ ነው፤ የሰንፍና እንጀራንም አትበላም።

፳. ሕግና ምጽዋት በአፍዋ አለ፤ አፍዋን በጥበብና ሕግ ባለው ሥርዐት ትከፍታለች።

፳፩. ወምጽዋታ አልሀቀ ውሉደ ወአብ ዐለ፣ ወምታ ወደሳ።

፳፪. ብዙኃት አዋልድ አጥረያ ብዕለ፣ ወብዙኃት ገብራ ጎይለ፣ ወአንቲሰ ትፈደፍዲ፣ ወተዐደውኪ ኩሉን።

፳፫. ሕሰው አሥምሮ፣ ወምኑን ላህይ፣ እስመ ብእሲት ጠባብ ትት ባረክ፣ ወፈራሂተ እግዚአብሔር ይእቲ ትሴባሕ።

፳፬. ሀብዋ እምፍሬ ከፍፍሪሃ፣ ወይት አኩት በአናቅጽ ምታ።

፳፭. አእምራ አንስት ከመ ብእሲት እንተ ታፈቅር ምታ ትረክብ ክብረ ቡገበ እግዚአብሔር አምላክ።

፳፮. ዑቂ ወለብዊ ኦ ብእሲት እንተ ታፈቅሪ ወትፈቅዲ ትኩኒ መሃይምንተ ከመ ታሥምሪዮ ለእግ ዚአብሔር፣ ወኢትተመክሒ ወኢት ሠንዬ ለካልእ ብእሲ ፣ ወኢትልበሲ አልባሰ ሠርጉ፣ ወኢትደዪ አሣዕነ ውስተ እግርኪ በትዝኅርት፣ በከመ ይገብራ አንስት ዘማት ለአስሕቶ ፣ አላ ተዐቀቢ እም

፳፩. ምጽዋትዋ ልጆችን ያሳድጋል፣ ያበለጥጋልም፣ ባልዋም እንዲህ ሲል ያመሰግናታል።

፳፪. ብዙ ሴቶች ልጆች ሀብትን ሰበሰቡ፣ ብዙዎቹም ጎይልን አደረጉ፣ አንቺ ግን ትበልጫለሽ፣ ከሁሉም ትልቂያለሽ ።

፳፫. ውበት ሐሰት ነው፣ ደም ግባ ትም የተናቀ ነው፣ ብልህ ሴት ትባረካለችና ፣ እግዚአብሔርንም የምትፈራ እርስዋ ትመሰግናለች።

፳፬. ከክንፈርዋ ፍሬ ስጡአት፣ ባልዋም በዐደባባይ ይመሰግናል።

፳፭. ሴቶች ሆይ! ባልዋን የምትወድ ሴት በፈጣሪ እግዚአብሔር ዘንድ ክብርን እንደምታገኝ ዕውቁ።

፳፮. እግዚአብሔርን ደስ ለማሰ ኘት የታመንሽ ትሆኚ ዘንድ የምትወጂና የምትፈቅጂ ሴት ሆይ! ዕውቂ፣ አስተውዩ፣ አትመ ኪም፣ ለሌላ ወንድም አትዋቢ፣ የጌጥ ልብሶችንም አትልበሽ፣ ሴሰ ጥች ሴቶች ሰውን ለማሳት እንደ ሚያደርጉ በትዕቢት በእግርሽ ጫማ አታድርገ ፣ ነገር ግን ሌሎች በአንቺ እንዳይሰናከሉ

፪. ተግሣጽ ፳፱ + ፴፩

ኩሉ ምግባር እኩይ ወዝሙት፣ ከመ ኢይትዐቀፋ ብኪ ካልአን ዳዕሙ ተዐዘዚ ለምትኪ ወአሠንዬ ሎቱ።

፳፯. ወእመሰ ትፈቅዲ አንሶስዎ በውስተ ማኅበር ወመራኅብት ለአ ሥግሮ ነፍስ ብዙኅ ጊዜ፣ ይመጽእ ላዕሌኪ ኩነኔ እምንበ እግዚአብ ሔር ፣ ወትከውኒ ዘአልባ ተስፋ።

፳፰. ከመ ሰበ ረሲዕ ይወድቅ ውስተ ዐቢይ ምንዳቤ ወያመጽእ ለርእሱ ነውረ ወኃሣረ ወዝነ ኮማሁ እኪት ብእሲት ታመጽእ ለርእሳ ጎሣረ።

፳፱. ወከመ አንበሳ ዘይጸንሕ ወይመስጥ ከማሁ ታሠግሮሙ ለአብዳን፣ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ከመ ቍንቍኔ ለልብስ ወከመ ነቀዝ ለዕፅ ወከማሁ ጎዘን ታማስኖ ለብ እሲ ልቦ ።

፴. ወዓዲ ይቤ ይኔይስ ነቢር ውስተ ገዳም እምትንበር ምስለ ብእሲት መግዐዚት ወነባቢት ወመ ዐትምት።

፴፩. ይእዜኒ ንበለክሙ ኦ ሕዝበ ክርስቲያን ኢትነጽፋ ፣ ወኢትተልወ ዘማተ አንስተ።

ከክፋ ሥራ ሁሉና ከዝሙት ተጠ በቂ፣ ለባልሽም ታዘገር፣ ለእር ሱም መልካም አድርጊለት።

፳፯. ብዙ ጊዜ ሰውን ለማሳት በጉባኤና በዐደባባይ መመላለስን ብትወጂ ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ በአንቺ ላይ ቅጣት ይመጣብ ሻል፣ ተስፋ የሌላት ትሆኛለሽ።

፳፰. ዝንጉ ሰው በታላቅ መከራ እንደሚወድቅ በራሱም ነውርንና ውርደትን፣ ጎዘንንም እንደሚ ያመጣ እንደዚሁ ክፋ ሴት ለራ ስዋ ውርደትን ታመጣለች።

፳፱. ሽምቆ እንደሚነጥቅ አንበሳ እንደዚሁ አላዋቆችን ታጠምዳቸዋ ለች፣ ብል ልብስን፣ ነቀዝም ዕንጨ ትን እንዲያጠፋ፣ እንዲሁም ጎዘን የሰውን ልቡና ታጠፋዋለች ተብሎ ተጽፎአልና።

፴. ዳግመኛም ከተጨቃጫቂ ከቀባ ጣሪና ከቍጡ ሴት ጋራ ከመኖር በበረሃ መኖር ይሻላል ይላልና።

፴፩. አሁንም የክርስቲያን ወገኖች ሆይ፣ ሴሰኞች ሴቶችን አትመ ልከቱ አትከተሉ እንላችኋለን።

፪. ተግሣጽ ፳፱ + ፳፻

፴፪. ወባሕቱ ርቱዕ ለአንስት
ምእመናት ይትገልበባ ርእሶን በንጽሕ
ወአኮ በአሠንዮ ላህዩ ገጸን ወጥም
ዐታት፣ ወተኩህሎ ወተሠርግዎ
ዘአልቦ ባቀሶ ውስተ መልክዕ
ዘፈጠረ እግዚአብሔር፤ ወአይግ
በራ ከመዝ አላ ሶበ የሐውራ በፍ
ኖት ያድንና ርእሶን እንዝ ግል
ቡባት እማንቱ፤ ወዕቀባ ርእሰክን
ኦ ምእመናት ወኢትትናገራ ጽልኦ
ወኢምስለ መኑሂ ወፈድፋደሰ ለእ
ምታቲክን ።

፴፫. ኦ አንስት ንራት፣ ወየዋሃት
አምልካሁ ለእግዚአብሔር በፍ
ሥሐ ወበሐሤት።

፴፬. ወአንትሙኒ ደቂቅነ ወአጋዊነ
ወአዝማዲነ ወፍቁራኒነ ሳሥዋ
ለክብርት ጥበብ እንተ ታሤኒ
ግዕዘነ ወታበርህ አልባቢነ ፣
ወታቀርቦነ ንብ እግዚአብሔር ወታበ
ውአነ ውስተ መንግሥተ ሰማያት
ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ወዕረ
ፍት።

አንቀጽ ፬

በእንተ ኤጲስ ቆጶስ፣ ወቀሲስ፣
ወዲያቆናት።

፴፫. ነገር ግን ላመኑ ሴቶች
ራሳቸውን በንጽሕና ሊከናነቡ
ይገባል፤ የፊታቸውን ውበት በማ
ሳመርና ቀለም በመቀባት አይደ
ለም፤ እግዚአብሔር በፈጠረው
መልክ ውስጥ ጥቅም በሌለው ኩል
መኳልና ማጌጥም አይደለም ፣
እንዲህ ያለውንም ሁሉ አይሥሩ፤
ነገር ግን እነርሱ ተከናንበው
በጎዳና ራሳቸውን ዝቅ አድርገው
ይሂዱ፤ ምእመናት ሆይ! ራሳች
ሁን ጠብቁ፤ ከማንም ጋር አት
ነጋገሩ ፣ ይልቁንም ከባለባቸው
ጋር ጥላቻን አትነጋገሩ።

፴፫. ደጋጎችና የዋሆች ሴቶች
ሆይ! በደስታና በሐሴት እግዚአ
ብሔርን አምልኩት።

፴፬. እናንተም ልጆቻችን፣ ወንድሞቻ
ችን፣ ዘመዶቻችንና ወዳጆቻችን ጠባ
ይን የምታሳምር፣ ልቡናችንን ብሩህ
የምታደርግ፣ ወደ እግዚአብሔርም
የምታቀርቡንን ለዘለዓለም ሕይወ
ትና ዕረፍት ወደ መንግሥተ ሰማ
ያት የምታስገባን የከበረች ጥበ
ብን ፈልጓት ።

አራተኛ አንቀጽ

ስለ ኤጲስ ቆጶስ፣ ስለ ቄስና ስለ
ዲያቆናት ይናገራል።

፩. ወበእንተ ኤጲስ ቆጶስ ሰማዕነ
ከመዝ በጎብ እግዚእነ ኢየሱስ ክር
ስቶስ ከመ መፍትሔ ይኩን ኖላዌ
አባግዕ ዘይሠየም ኤጲስ ቆጶስ ለኩሉ
ኦቢያተ ክርስቲያናት ዘአልቦ ነውር፣
ንጹሕ ወንጌር፣ ወዘኢይጌሊ ትካዘ
ዘዝንቱ ዓለም፣ ወዘአጠንቀቀ ፻
ዓመተ፣ ወዘፈጸመ ንይለ ውርዘት፣
ዘኢኮነ መስተዋድዮ ፣ ወዘኢይነ
ብብ ሐሰተ ማዕከለ አገው።

፪. እስመ ይብል ወንጌል ዘይነብብ
ቃለ በከመ ረከበ ያገብኩ ሎቱ በዕ
ለተ ደይን ከመ ይኩንንም፤
ወዓዲ ይቤ እስመ እምቃልክ ትጸ
ድቅ ወእምቃልክ ትትኳነን፤
ወበእንተዝ ይደሉ ይኩን ዘም
ሉእ ኩሎ ሠናያተ።

፫. ወእመሰ ኢየሁምር መጽሐፈ
ይኩን ማእምረ ወለባዌ፣ ወይኩን
ዘእማዕከላይ ብእሲ ።

፬. ወእመሰ ንስቲት ሀገር ይእቲ
ወኢተረክበ በውስቴታ ዘይደልዎ
ጵጵስና፣ ወተረክበ እምንኩሳን ማእ
ምር ወጠቢብ ዘኅዳጥ ዓመታቲሁ
ወስምዐ ኮኑ ሎቱ እለ የአምርዎ
ከመ ይደልዎ ይሠየም ኤጲስ ቆጶስ

፩. ስለ ኤጲስ ቆጶስም፣ ለአብያተ
ክርስቲያናት ሁሉ ኤጲስ ቆጶስሆኖ የሚ
ሾመው የምእመናን ጠባቂ ነውር የሌ
ለበት፣ ንጹሕና ችር፣ የዚህንም
ዓለም ጭንቀት የማያስብ፣ ፻
ዓመት የሞላው፣ የጎልማሳነት
ንይልን ያለፈ፣ ነገር የማይሠራ፣
በወንድሞችም መካከል ሐሰትን
የማይናገር ይሆን ዘንድ እንደሚገ
ባው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ
ዘንድ ሰማን።

፪. ወንጌል ነገርን እንዳገኘ የሚና
ገር ሁሉ በፍርድ ቀን ይፈረድበት
ዘንድ ይመለስለታል ብሏልና፣
ዳግመኛም ከቃልህ የተነሣ ትጸ
ድቃለህ፣ «ከቃልህ የተነሣም ይፈረድ
ብሃል» ብሏልና፤ ስለዚህም በጎ
ውን ነገር ሁሉ የተመላ ይሆን
ዘንድ ይገባል።

፫. መጽሐፍ የማያውቅ ቢሆን
ግን ዐዋቂና አስተዋይ ይሁን፤
መካከለኛ ዕድሜም ያለው ሰው
ይሁን።

፬. አገሪቱ ትንሽ ብትሆን፣ ግን
በውስጧም ጵጵስና የሚገባው ባይ
ገኝ ከታናናሾች እድሜው ጥቂት የሆነ
አዋቂና ብልህ፤ የሚያውቁት ሰዎ
ችም ኤጲስ ቆጶስነት ይሾም ዘንድ

፩. ማ.ቴ. ፲፪ + ፴፮-፴፯

ወለእመ ሐይወ እምንእሱ ፍጹመ በግብረ አበው ቅዱሳን ወየዋሃን ዘየሐውር በፍፍተ ርትዕ ዘምኩር በኩሉ ግብር ወስምዐ ኮነ ላዕሌሁ ከመ ፍጹም ውእቱ ይሠየም በሰላም።

፩. እስመ ሰሎሞን እንዘ መጠነ ፲ወ፪ ዓመታቲሁ ነግሠ ላዕለ ሕዝበ እስራኤል፤ ወኢዮስስኒ ነግሠ አመ ኮነ ሎቱ ፯ ዓመተ፤ ወኢዮስስኒ በላምኒት ዓም ነግሠ በጽድቅ።

፪. እስመ እግዚአብሔር ነበበ በአፈ ኢሳይያስ ነቢይ ወይቤ ጎበ መኑ እኔጽር ዘእንበለ ጎበ የዋህ ወትሐት ወጽምው ዘይርዕድ እም ቃልየ፤ ።

፫. ወካዕበ ይቤ ወንጌል «ብፁዓን የዋሃን ልብ እስመ እሙንቱ ይወ ርሰዋ ለምድር»።

፬. ወይኩንኬ መሐሬ፤ እስመ ይቤ ብፁዓን መሐርያን፤ እስመ እሙንቱ ይትመሐሩ፤ ።

ደ. ፩ኛ ነገሥ. ፫ + ፳
፫. ፩ኛ ዜና መዋ. ፳፬ + ፩
፬. ፩ኛ ነገሥ. ፳፪ + ፩ - ፪
፭. ኢሳ. ፳፮ + ፪
፮. ማቴ. ፭ + ፭

እንዲገባው ቢመሰክሩለት ከሕፃን ተም ጀምሮ በቅዱሳንና የዋሃን አበው ሥራ ፈጽሞ ቢኖር በቀና መንገድም ቢሄድ በሥራው ሁሉ የተፈተነ ቢሆን ፍጹም እንደ ሆነም ቢመሰክሩለት በሰላም ይሾም።

፩. ሰሎሞንም ዕድሜው ዐሥራ ሁለት ዓመት ሳለ በእስራኤል ሕዝብ ላይ ነግሦ ነበርና፤ ኢዮስስም ሰባት ዓመት በሆነው ጊዜ ገዢ ሆነ ተሾመ ፤ ኢዮስስም በስምንት ዓመቱ በእውነት ነገሠ።

፪. እግዚአብሔር በነቢዩ በኢሳይያስ አንደበት እንዲህ ብሎ ተናግሮአልና፤ «ከቃሌ የተነሣ ወደሚ ፈራ የዋህ፤ ትሐትና ትዕግሥ ተኛ ወደሚሆን ነው እንጂ ወደ ማን እመለከታለሁ?»

፫. ዳግመኛም ወንጌል እንዲህ ይላል «የዋሆች ብፁዓን ናቸው፤ እነርሱ ምድርን ይወርሳሉና»።

፬. የሚምር ይሁን፤ «የሚምሩ ብፁዓን ናቸው፤ እነርሱም ይማራሉ» ተብሏልና።

፬. ወይኩን እንከ ገባሬ ሰላም፤ እስመ ይቤ ብፁዓን ገባርያን ሰላም፤ እስመ እሙንቱ ውሱደ እግዚአብሔር ይሰመዩ፤ ።

፲. ወይኩን እንከ ንጹሐ ልብ ዘእንበለ ቂም ወእከይ ወዐመ፣ «እስመ ይቤ ብፁዓን ንጹሐነ ልብ፤ እስመ እሙንቱ ይሬእይም ለእግ ዚአብሔር» ፤

፲፩. ወይኩን እንከ መንፈሳዊ ትጉህ ለገቢረ ሠናይ ዘኢስሱዕ ወኢመዓትመ፤ ወኢሰካሬ፤ ወኢ መስተበቅለ ዘአልቦ ጽልእ ወጋዕዝ ወኢዝጉር፤ ወኢመፍቀሬ ወርቅ፤ ወኢጸዓሌ፤ ወኢይትዐበይ እንከ ከመ ኢይደቅ ውስተ መሥገርተ ሰይጣን እስመ ኩሉ ዘአዕበየ ርእሶ የጎሥር ወዘአትሐተ ርእሶ ይከብር። ።

፲፪. ወከመዝ ይሠየም ኤጲስ ቆጶስ ዘአሐተ ብእሲተ አውሰበ፤ ዘይክል ሠሪዐ ቤቱ በሠናይ፤ መምህር ወመገሥፅ ዘአልሐቀ ደቂቆ በንጽሕ።

፮. ማቴ- ፭ + ፮
፯. ፩ኛ ጢሞ. ፫+፪-፮ ፤ ሉቃ. ፲፰+፲፱
፱. ጉቶ ፩ + ፮

፬. ሰላምን የሚያደርግ ይሁን «ሰላምን የሚያደርጉ ብፁዓን ናቸው፤ እነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉ» ተብሏልና።

፲. ቂም፤ ክፋትና ዐመፅ የሌለበት ልብ ንጹሕ ይሁን፤ ልብ ንጹሐች ብፁዓን ናቸው እነርሱ እግዚአብሔርን ያዩታል ተብሏልና ።

፲፩. በጎ ሥራን ለመሥራት ትጉህ መንፈሳዊ ይሁን የማይላላ፤ የማይቆጣ ፤ የማይሰክር ፤ የማይበቀል፤ ጸብና ክርክር የሌለው፤ የማይኮራ፤ ገንዘብ የማይወድ፤ የማይላደብ ይሁን፤ በሰይጣን ወጥመድ እንዳይወደቅ ፤ አይታበይ፤ ራሱን ከፍ ያደረገ ይዋረዳልና፤ ራሱንም ያዋረደ ይከብራልና ።

፲፪. እንደዚህ ያለ ኤጲስ ቆጶስ አንዲት ሴት ያገባ ቤተሰቦቹን በመልካም ማስተዳደር የሚችል ፤ የሚያስተምርና የሚመክር ልጆቹን በንጽሕና ያሳደገ ይሾም።

፲፫. ወብእሲቱሂ ትኩን መሐይም ንተ እንተ ተሐፅን ደቂቃ በሠናይ አምልኮ ወፈሪሀ እግዚአብሔር፣ ወርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይትአዘዙ ሉቱ ሰብእ ቤቱ በትሕትና ወበ ፍርሀት፣ ወውእቱኒ ይኩን ዘአ ልቦ ነውር በትካዘ ዝ ዓለም ወበ ሥጋሁ፣ እስመ ጽሑፍ ይፍትኖ ወያመክሮ እመ ውእቱ ዘአልቦ ነውር ወኢይኩን መዓትመ ከመ ይብል ጥበብ እስመ መዓትም ብእሲ ጠቢብ የሆኑል፣ አላ ይኩን መሓሬ ወመጽዋቱ፣ እስመ ይቤ እግዚእነ በዝንቱ የአምረክሙ ዙሉ ከመ አርዳእየ አንትሙ ለእመ ተፋቀርክሙ በበይናቲክሙ።።

፲፬. ይኩንኪ መፍቀሬ ሰብእ፣ ዘይት ዌከፍ ነግደ፣ ዘኢይነሥእ ገጸ መበይነ፣ ዘኢያደሉ ለባዕል ወለን ዳይ፣ ዘቦ ኪን ዘይሰፍሕ እዴሁ ለውሂብ ፣ ዘይትዌከፍ መዓስበ መፍቀሬ ነዳያን ወዕንሰ ማውታ፣ ወመበለታት፣ ወዓዲ ይሴሲ ለእለ ቦን ደቂቅ ።

፲. ምላ. ፲፭ + ፲፮
፲፩. ዮሐ. ፲፫ + ፴፭

፲፫. ሚስቱም የምታምን፣ ልጆቿንም በመልካም አምልኮና እግዚአብሔርን በመፍራት የምታሳድግ ትሁን፣ ለኤጲስ ቆጶስም ቤተሰቦቹ በትሕ ትናና በፍርሃት ይታዘዙለት ዘንድ ይገባል። እርሱም በዚህ ዓለም ጉዳይና በሥጋው ነውር የሌለበት ይሁን፣ ነውር የሌለበት እንደሆነ ፈጽመህ መርምረው ተብሎ ተጽ ፎክልና ፣ የማይቁጣ ይሁን፣ መጽሐፈ ጥበብ «ቍጣ ጥበበኛ ሰውን ያጠፋል» ብሏልና። ነገር ግን የሚራራና የሚመጸውት ይሁን፣ ጌታችን «እናንተ እርስ በርሳችሁ ብትዋደዱ ደቀ መዛ መርጭ እንደሆናችሁ ሁሉ በዚህ ያውቃችኋል» ብሏልና።

፲፬. ሰውን ወዳጅ፣ እንግዳን የሚቀ በል፣ ፊት አይቶ የማይዳ፣ ለባለጸጋና ደሃ የማይዳ፣ ፈራጅ፣ ጥበብ ያለው፣ ለመሥጠት እጁን የሚዘረጋ፣ ረዳት የሌለውን የሚቀበል፣ ድሆችን፣ ደሀ አደጎችንና ባልቴቶችን የሚወድ ይሁን፣ ዳግመኛም ልጆች ያሏቸውን ይመግብ።

፲፭. ወእመሰ ቦ ብእሲ ሀካይ ወአኅለቀ ኩሎ ንዋዮ በስካር ወዝሙት፣ ወይፈቅድ ይመጽው ትዎ ፣ ኢየሀቦ ኤጲስ ቆጶስ ትካዘ፣ ወኢያብሐ ይባእ ቤተ ክር ስቲያን፣ እስመ ይብል መጽሐፍ ለእለ ይገብሩ ከመዝ እስከ ማእ ዜኑ ሀካይ ትሰክብ ወማእዜ እምንም ትነቅሕ? ሕቀ ትነ ውም፣ ወሕቀ ትነብር ሕቀ ትይቅስ፣ ወሕቀ ታስተጋብእ እዴከ ዲብ እን ግድዓከ፣ ወእምዝ ይመጽእከ ከመ እኩይ ሐዋርያ ንዴት ወተጽናስ ከመ ንር ረዋላ።።

፲፮. አርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ከመይፍ ታሕ በአድልዎ ለገጸ ባዕል፣ ወይ ትገዮይ ነዳየ፣ እስመ ይቤሎ እግ ዚአብሔር ለሙሴ ኢትፍታሕ በአድ ልዎ ለገጸ ባዕል ወኢትግምጽ ፍትሐ ለነዳይ እስመ ፍትሕ ለእግዚአብሔር ውእቱ፣ ወባሕቱ መፍትው ይፍታሕ በርትዕ።

፲፯. መፍትው ይኩን ሲሳዩ ለኤ ጲስ ቆጶስ መብልዐ ጥዑመ በአቅም ከመ ይክሃል ምህር ወገሥጸ ሰሕዝብ ወይሚጠሙ ለኅብ እግዚአብሔር ወይርጎቅ እምኩሉ እኩይ ወያንብብ መጻ ሕፍተ ኩሎ ጊዜ።

፲፭. ገንዘቡን ሁሉ በስካርና በዝሙት የጨረሰ ሰነፍ ቢኖር ግን፣ ሊመጸ ውቱትም ቢወድ፣ ኤጲስ ቆጶስ ግዳጁን አይስጠው፣ ወደ ቤተ ክር ስቲያንም ይገባ ዘንድ አይፍቀድ ለት። እንደዚህ ለሚሠሩ መጽ ሐፍ እንዲህ ይላልና ፣ «ሰነፍ እስከመቼ ድረስ ትተኛለህ? መቼስ ከእንቅልፍህ ትነቃለህ? አንድ ጊዜ ትተኛለህ ፣ አንድ ጊዜ ትቀመ ጣለህ፣ አንድ ጊዜ ታንቀላፋለህ፣ አንድ ጊዜ እጅህን በደረትህ ላይ ትሰበስባለህ፣ ከዚህ በኋላ ድህነት እንደክፉ መልእክተኛ ይመጣብ ሀል። ቸጋርም እንደፈጣን ሯጭ ይደርስብሀል»።።

፲፮. ኤጲስ ቆጶስ ደጋውን ችላ ብሎ ለባለጸጋው ፊት በማድላት ይፈርድ ዘንድ አይገባውም፣ እግዚአብሔር ሙሴን «ለባለጸጋ ፊት በማድላት አትፍረድ፣ የድጋውን ፍርድም አታ ጓድል፣ ፍርድ የእግዚአብሔር ነው ብሏልና ፣ ነገር ግን በሚገባ ይፈርድ ዘንድ ይገባዋል።

፲፯. የኤጲስ ቆጶስ ምግቡ የጣመ፣ የላመ ይሁን፣ መጥኖ ይመገብ፣ ሕዝቡን መክሮ አስተምሮ ወደ እግዚአብሔር መመለስ ይቻ ለው ዘንድ፣ ከክፉም ሁሉ ይርቅ ዘንድ መጻሕፍትን ሁል ጊዜ ይመልከት ።

፲፰. ወይኩን መፍቀሬ ጥበብ ከመ
ይክሃል ተርጉሞ መጻሕፍት
በመንፈስ ቅዱስ ፣ ቃለ ወንጌል
ኦሪተ ወነቢያተ በከመ ይቤ እግዚ
አብሔር ለብወ ቃለ መጻሕፍት
እስመ እሙንቱ ስምዕ በእንቲ
አዩ^{፲፫} ።

፲፱. ወይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ የተላ
ተጋሥሦ ወአገንጽሎ መጻሕፍት
በበመትልው፣ ወያጽግበሙ ለሕዝብ
ትምህርተ መንፈሳዊ ወያርወዮሙ
እምብርሃነ ሕት ለእግዚአብሔር በብ
ዙጎ ተግሣጽ።

፳. ይቤ እግዚአብሔር አብርሁ
ብርሃነ ጥበብ ላዕሌክሙ እስመ
ጊዜሁ ውእቱ^{፲፬} ።

፳፩. ከመዝኔ ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ
ይሕምም ወይጸሙ ወይትጋደል
በእንተ ጽድቅ፣ ወፈድፋደሰ በቅድመ
ሕዝብ፣ ከመ ይርአዩ ግብር ወይት
ወከፉ ተግሣጽ ።

፳፪. ወዓዲ ወእቱስ ኢይትሀከይ መነሂ፣
ወኢይትዐረክ ምስለ ዐቢያን፣ ወኢይኩን
ዘክልኤ ልቡ ወዘክልኤ ልሳኑ

፲፰. በመንፈስ ቅዱስ መጻሕፍትን
መተርጉም ይችል ዘንድ ጥበብ
መንፈሳዊን የሚወድ ይሁን ፣
የወንጌልን ቃል ኦሪትን ነቢያ
ትንም መተርጉም ይችል ዘንድ
እግዚአብሔር እንዳለ የመጻሕፍ
ትን ቃል አስተውሎ እነሱ ስለ
እኔ ነገር ምስክሮች ናቸውና።

፲፱. ለኤጲስ ቆጶስ መመራመርና
መጻሕፍትንም ዘወትር መመልከ
ትን ያስብ ዘንድ ይገባዋል፣ ለሕዝ
ቡም መንፈሳዊ ትምህርትን ያጥግ
ባቸው፣ ከእግዚአብሔር ሕግ ብር
ሃንነት የተነሣም በብዙ ምክር
ያርካቸው ።

፳. እግዚአብሔር ጊዜው ነውና
የጥበብን ብርሃን በእናንተ ላይ
አብሩ አለ ።

፳፩. ለኤጲስ ቆጶስ እንደዚህ መከራ
ሊቀበል፣ ሊደክምና ስለጽድቅም
ሊጋደል ይገባዋል፣ ይልቁንም
በሕዝቡ ፊት፣ ምክሩን ይቀበሉ
ዘንድ ሥራውን ሊያሳያቸው ይገ
ባል።

፳፪. እሱ ማንንም ቸል አይበል፣
ከታላላቆች ጋርም አይወዳጅ፣ ሁለት
ልብና ሁለት አንደበት ያለው

ወኢይትሉ መኳንንተ ፣ ወይፍራህ
እግዚአብሔርሃ፣ ወኢይስማዕ ወዴተ
በሐሰት ላዕለ ካልእ ወኢይትሀከይ
ጸዋመ፣ ወኢያመክኒ ለበሊዕ፣ ወኢይ
በል በዓል ዮም በከመ ይገብሩ አሕ
ዛብ ለበሊዕ ወሰትይ ወለፈጊዕ ።

፳፫. አላ ያሰሰል እምኔሁ ኩሎ
ፍትወተ ጽሩዐ ዘአልቦ ባቀዕ፣
እስመ ዝንቱ ኩሎ ምኑን ወጽሉእ
በንብ እግዚአብሔር ወፍቁር በንብ
አጋንንት።

፳፬. ይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ የአዝ
ዘሙ ወይገሥጸሙ ለሕዝብ ያዕ
ትት እምላዕሌሆሙ ዘንተ ኩሎ
ምግባረ አላ ባሕቱ ይምሀሮሙ
ወይገሥጸሙ፣ ወይሚጠሙ ይት
መሰሉ ኪያሁ፣ ወይትልዉ ፍናቶ
በርትዕ፣ እስመ ይቤሎሙ እግዚ
አብሔር ለደቂቀ እስራኤል “ዕቀቡ
ሕግዩ ወሥርዐትዩ ወትእዛዝዩ^{፲፮}፣
ወለሊሁ እግዚእነ ወአምላክነ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ አቅደመ ኩሎ ገቢረ
ወመሀረነ ንትመሰል ኪያሁ ።

፳፭. ወበእንተዝ ይብል እስመ
ዘይሜህር ወይገብር ዐቢዩ ይከ
ውን በመንግሥተ ሰማያት^{፲፯}።

አይሁን፣ መኳንንቱንም አይከተል፣
እግዚአብሔርን ይፍራ፣ በሌላውም ላይ
በሐሰት ነገር ሥራን አይስማ፣ ጸም
ንም ቸል አይበል፣ ለመብላትም ምክ
ንያት አያድርግ፣ አሕዛብ ለመብላት
ለመጠጣት፣ ተድላ ደስታ ለማድረግ
በአልን ምክንያት እንዲያደርጉ «ዛሬ
በዓል ነው እንብላ» አይበል።

፳፫. ነገር ግን ጥቅም የሌለው
የሰንፍና ምኞትን ከእርሱ ያርቅ፣
ይህ ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ
የተጠላ በአጋንንት ዘንድ የተወ
ደደ ነውና ።

፳፬. ለኤጲስ ቆጶስ ይህንን ሁሉ
ሥራ ከእነርሱ ያርቅ ዘንድ ሊያዝ
ዛቸውና ሊመክራቸው ይገባዋል፣ ነገር
ግን እሱን ይመስሉ ዘንድ፣ አካሄ
ዱንም በቅንነት ይከተሉ ዘንድ
ይገስጸቸውና ያስተምራቸው እንጂ፣
እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች
ሕጌን ሥርዓቱንና ትእዛዜን ጠብቁ
ብሎአቸዋልና፣ እሱ ጌታችን እም
ላካችን ኢየሱስ ክርስቶስም በጎ
ሥራን ሁሉ አስቀደመ፣ እርሱ
ንም እንመስል ዘንድ አስተማረን ።

፳፭. ስለዚህም የሚያስተምረውን
የሚሠራ ሰው በመንግሥተ ሰማ
ያት ታላቅ ይሆናልና ይላል ።

፲፮. ዘጸግ. ፯፡፲፩
፲፯. ግብ. ፭፡፱

፲፫. ዮሐ. ፭ + ፴፱
፲፬. ሆሴዕ ፲ + ፲፪

፳፮. ርቱዕ ለክሙ ለኤጲስ ቆጶሳት ትምህርታዎሙ ለሕዝብ ወታድኅ ንዎሙ እምስሕተት በከመ ጸገወ ከሙ ለክሙ ክርስቶስ ።

፳፯. እስመ እግዚአብሔር ነበበ በአፈ ሕዝቅኤል ነቢይ ወይቤ ወልደ እንሰ እመሐያው ሰብአ ዐይን ረሰይኩከ ለቤተ እስራኤል ከመ ትስማዕ ቃለ እምአፋየ ወት ገሥጸሙ በቃልየ ።

፳፰. ወእምከመ እቤሎ ለኃጥእ ሞተ ትመውት ወእመ ኢነገርኮ ለኃጥእ ወኢገሠጽኮ ከመ ይነስሕ ወይትመየጥ እምፍፍቱ እኩይ ወይሕየው ፣ ውእቱኒ ኃጥእ ይመውት በጎጢአቱ ወደሞ እት ገሠሥ እምኔከ ይቤ እግዚአ ብሔር።

፳፱. ወእመሰ ገሠጽኮ ለኃጥእ ወኢተመይጠ እምጎጢአቱ ይመ ውት በጌጋዩ፣ ወአንተሰ ታድኅን ነፍሰከ ።

፴. ወእመ ተመይጠ ጸድቅ እም ጽድቁ ወገብረ ጎጢአተ እንዘ አር እዩ መቅሠፍትየ ቅድመ ገጹ ወኢገሠጽኮ ሞተ ይመውት

፳፮. ኤጲስ ቆጶሳት ሕዝቡን አስተ ምራችሁ ከስሕተት ታድኅአቸው ዘንድ ለእናንተ ይገባል፤ ክርስቶስ ለእናንተ እንደሰጣችሁ መጠን።

፳፯. እግዚአብሔር በነቢዩ በሕዝ ቅኤል ቃል የሰው ልጅ ሆይ! ቃሌን ከእኔ አፍ ሰምተህ በቃሌ ትገሥጸቸውና ትመክራቸው ዘንድ ለእስራኤል ወገኖች ጉበኛ አደረ ግሁህ » ብሎ ተናግሮአልና ።

፳፰. እግዚአብሔርም አለ፣ ኃጥኡን ሞትን ትሞታለህ ባልሁት ጊዜ፣ ንስሐ እንዲገባና ከክፉ መንገዱ እንዲመለስ ባትነግረውና ባትገ ሥጸውም ያም ኃጥእ በኃጢአቱ ሳለ ቢሞት ደሙን ከአንተ እፈል ጋለሁ ይላል እግዚአብሔር።

፳፱. ኃጥኡን ግን መክረኸውና ገሥፀኸው ሳይመለስ በበደሉ እን ዳለ ቢሞት አንተ ነፍሱን አዳ ንክ።

፴. ጸድቁም ከጸድቅነቱ ወጥቶ ጎጢ አትን በሠራ በፊቱ መቅሠፍቱን እያ ሳየሁት በበደሉ እንዳለ ይሞት ዘንድ ባትመክረው ፣ ባትገሥፀውም

በጌጋዩ ፣ ወኢይዜከር ጽድቆ ዘገብረ ውእቱ ወእትገሠሥ ደሞ እምእዴከ፤

፴፩. ወእመኒ ገሠጽኮ ለጸድቅ ከመ ኢየአብስ ወኢአበስ ውእቱኒ ጸድቅ ሕይወተ የሐዩ፤ ወአንተኒ አድኅንክ ነፍሰከ። ።

፴፪. ከማሁኔ ሰበ ይከውን ቀትል ወጸብእ ማዕከለ ሕዝብ እሙንቱ የገሥሡ ሰብአ ዐይን ዘይዜን ዎሙ ከመ ይትፀቀቡ፣ ወእመሰ ኢቀደመ ነጊሮቶሙ ከመ ይድጎኑ እምቀትል ደሙ እምላዕለ ርእሱ፤ እስመ ኢሰምዑ ቃለ ቀርን ።

፴፫. ወባሕቱ ዘሰ ርእየ ኩናተ እንተ ትመጽእ ላዕለ ብሔር ወይነፍሕ በቀርን ትእምርተ ሰሠ ራዊት ወሰምዐ ዘይሰምዕ ቃለ ቀርን ወኢተግኅሠ ወመጽእ ኩናት ወረከበቶ ይገብእ ደሙ ላእለ ርእሱ፣ እስመ ሰምዐ ቃለ ቀርን ወኢተግኅሠ ወደሙ ይሰወጥ ዲቤሁ፤ ወዘንቱስ እስመ ተግ ሕሠ አድኅን ነፍሰከ። ።

እርሱም ያደረገውን ጽድቁን አላስብለትም ደሙን ከአንተ እጅ እፈልጋለሁ።

፴፩. ጸድቁን ግን እንዳይበድል ብትገሥጸው ብትመክረው እርሱ ከሞት ይድናል፤ አንተም ነፍሱን አዳንህ ።

፴፪. እንደዚሁም በሕዝቡ መካከል ጦርነትና ውጊያ በተደረገ ጊዜ እነ ርሱ ይጠበቁ ዘንድ የሚነግራቸው ጉበኛን ይፈልጋሉ፤ ከሞት ይድኑ ዘንድ፣ ባይነግራቸው ግን ደሙ በራሱ ላይ ነው የመለከት ድም ጽን አልሰሙምና።

፴፫. ነገር ግን በሀገር ላይ የምት መጣ ጦርን ያየ ለሠራዊቱ ምል ክት መለከትን ቢነፋ፣ የመለከቱን ድምፅ ሰምቶ ገለል ባይል፣ ጦርም መጥታ ብታገኘው፣ ደሙ በራሱ ላይ ነው ፣ የመለከቱን ድምፅ ሰምቶ ገለል አላለምና ደሙ በላዩ ላይ ይመለሳል፤ እርሱ ግን ገለል ብሏልና ነፍሱን አዳን።

፲፮. ሕዝ. ፴፫ ፡ ፪ - ፱ ፣ ፫ ፡ ፲፮-፲፱

፴፬. ከማሁ ውስቱ ኤጲስ ቆጶስ ለእመ መሀረ ቃለ ሕይወት ይረ ክብ ሕይወተ ዘለዓለም፤ ወኩናትሰ ኩነኔ ወእቱ ዘለዓለም ፤ ወቃለ ቀርንኒ ወንጌል ቅዱስ፤ ወሰብአ ዐይንሂ ኤጲስ ቆጶስ ውስቱ ለቅ ድስት ቤተ ክርስቲያን፤ መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይርዐይ ወይምሀር ወያጽንዕ ቃለ መጻሕፍት ወያፍ ርህ በእንተ ኩነኔ፤ ወበእንተዝ ይገሥጸሙ ለእለ የሐውሩ ዘእንበለ አእምሮ፤ ወያርእዮሙ ክሡተ፤ ወለ እለ ኢየሐምሩ ይምሀርሙ ፤ ወለ እለ የአምሩ ያጽንዖሙ፤ ወለእለ ተገድፋ ያስተጋብእሙ፤ ወይንግ ርሙ ኩሎ ጊዜ በእንተ መድ ኅኒቶሙ ከመ ሰበ ሰምዑ ዘንተ ተግሣጸ ይግበሩ ሠናዮ።

፴፭. እስመ ይቤ እግዚአብሔር በነቢይ አስምዕ ላዕለ ዝንቱ ሕዝብ ወንግሮሙ ኅጢአቶሙ ለእመ ይትመየጡ ወይኔስሐ ወይድኅኑ እምጌጋዮሙ።፲፱።

፴፮. ወዓዲ ይቤሎሙ ሙሴ ለሕ ዝብ ሰማዕ እስራኤል እግዚአ ብሔር አምላክክ ፩ ውእቱ።።

፲፱. ኤር. ጳጳ + ፫
ጳ. ዘጳግ. ጳ + ፭

፴፬. እንደዚሁም ኤጲስ ቆጶስ የሕይወትን ቃል ወንጌልን ቢያስተ ምር የዘለዓለም ሕይወትን ያገኛል፤ ጦሩም የዘለዓለም ፍዳ ነው፤ የመ ለከቱም ድምፅ ቅዱስ ወንጌል ነው ፤ ጉበኛ ሰላዩም የቅድስት ቤተ ክርስቲያን ኤጲስ ቆጶስ ነው፤ ኤጲስ ቆጶስ ስለ ፍርድም እያስ ፈራ ቃሉንም እያጠና ያስተምርና ይጠብቅ ዘንድ ይገባዋል ፤ ስለዚህም ነገር ባለማወቅ የሚኖሩትን ሰዎች ይምክራቸው፤ ገልጸም ያስረዳቸው፤ የማያውቁትን ያስተምራቸው፤ የሚ ያውቁትንም ያጽናቸው፤ የተበተኑት ንም ይሰብስባቸው፤ ሁልጊዜም ስለድኅነታቸው ይገብራቸው ፤ ይህን ተግሣጸ በሰሙ ጊዜ በኅ ሥራን ይሠሩ ዘንድ ።

፴፭. እግዚአብሔር በነቢዩ አድሮ በዚህ ሕዝብ ላይ አዳኝበታለሁ፤ ምን አልባት ከኅጢአታቸው ቢመለሱ ንስሐ ገብተውም ቢድኑ ኃጢአታ ቸውን ንገራቸው ብሏልና።

፴፮. ዳግመኛም ሙሴ ሕዝቡን እስራኤል ሆይ ሰማ ፈጣሪህ እግዚአብሔር አንድ ነው አላቸው አንድ እግዚአብሔር ነው።

፴፯. ወካዕበ ይቤ በወንጌል ቅዱስ ዘቦ እዝን ሰሚዐ ለይሰማዕ።።

፴፰. ወሰሎምን ይቤ ስማዕ ወል ድየ ተግሣጸ አቡክ፤ ወኢትትሆይ ትእዛዘ እምክ፤።፳፪ ወኢሰምዑ እስከ ዛቲ ዕለት፤ ወጎደግዎ ለእግ ዚአብሔር ለ፩ ዘበአማን አምላክ ርቱዕ ።

፴፱. ወሰመዮሙ ትውልደ ዐላው ያን ወዘማውያን ዘአቅደምነ ነገረ በእንቲአሆሙ፤ ወይእከኒ አእምሩ ኦ ፍቱራኒነ እለ ተጠመቅሙ በሞቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ እስመ ኢርቱዕ የአብሱ እለ ነሥኡ ዘከመዝ ጸጋ።

፵. አእምሩ አጎዊነ እስመ እምድ ኅረ ነሥኡ ጥምቀተ ሕይወት ወገ ብሉ ውስተ ግብረ ኅጢአት ይወ ርዱ ውስተ ኩነኔ ገሀነም ።

፵፩. ወባዕዳንሂ እለ ኢኮኑ መሃይ ምናነ ወእምዝ አምኑ ወተጠምቁ ይከውኑ ብፁዓነ በቅድመ እግዚአ ብሔር፤ በከመ ይቤ እግዚእነ በወ ንጌል ቅዱስ «ብፁዓን አንትሙ ሶባ ይጹእሉክሙ፤ ወይዘነጉጉክሙ፤ ወ ይነቡ ኩሎ እኩየ ላዕሌክሙ እንዘ ይሔስዉ በእንቲአየ ተፈሥሑ እስመ ብዙኅ ውእቱ ዕሤትክሙ በለማያት»።፳፫።

፳፩. ማቲ. ፲፩-፲፭
፳፪. ምላ. ፩ + ፰
፳፫. ማቲ ፭ + ፲፩-፲፪

፴፯. ዳግመኛም በቅዱስ ወንጌል ጆሮ ያለው መስማትን ይሰማ አለ።

፴፰. ሰሎምንም ልጄ፤ የአባትህን ተግሣጸ ሰማ፤ የእናትህንም ትእ ዛዝ ቸል አትበል አለ፤ እነርሱ ግን በውነት የባሕርይ አምላክ የሚሆን እንድ እግዚአብሔርን ካዱት እንጂ እስከዚች ቀን ድረስ በሚገባ አልሰ ሙም።

፴፱. አስቀድመን ስለእነርሱ የተና ገርጎላቸው የሲሰኞች የወንጀለኞች ልጆች አላቸው፤ አሁንም በጌታ ችን በኢየሱስ ክርስቶስ በሞቱ በምትመሰል ጥምቀት የተጠመቃ ችሁ ወዳጆቻችን ሆይ፤ አስተውሉ፤ እንደዚህ ያለ ልጅነትን የተቀበሉ ሰዎች ይበድሉ ዘንድ አይገባምና።

፵. ወንድሞቻችን ሆይ ዕወቁ፤ ካመኑ ከተጠመቁ በኋላ ወደ ኃጢአት ሥራ ቢመለሱ ወደ ገሀ ነም ፍርድ ይወርዳሉና።

፵፩. ምእመናን ያልሆኑ ሌሎ ችም ከዚህ በኋላ ቢያምኑና ቢጠ መቁ በእግዚአብሔር ፊት ንዑዳን፤ ክቡራን ይሆናሉ፤ ጌታችን በወን ጌል ንዑዳን ክቡራን ናችሁ እን ዳለ፤ በእኔ ምክንያት ቢሰድጧ ችሁ ቢያሸሟጥሟችሁ የኔን ነገር ሀሰት ነው አያሉ በናንተ ላይ በተናገሩ ጊዜ ደስ ይበላችሁ፤ ዋጋ ችሁ በመንግሥተ ሰማያት ብዙ ነውና»።።

፵፪. ወእመሰ ሰ ዘነበ ሐሰተ ላዕሌሁ ብፁዕ ውእቱ፤ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ኩሎ ብእሲ ዘኢኮነ ምኩረ ኢኮነ ኅሩዩ በኅበ እግዚአብሔር ፳፻ ::

፵፫. ወለእመ ሰ ዘወፅኦ እምሕግ ወረገምዎ ለሊሁ ለርእሱ አምጽኦ መርገመ፤ ከማሁ ንሕነኒ ለእመ ኢሰማዕን ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ወኢገበርነ ፈቃዶ ናመጽኦ ላዕሌነ መርገመ ::

፵፬. ወዓዲ ንክውን ርትቃነ እም እግዚአብሔር፤ እስመ ዘለሊሆሙ ይመሠሩ ኢይገብሩ፳፻ ፤ ወኢይት መየጡ እምግዕዞሙ ::

፵፭. ኢመፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይገሥጸሙ ወያስተኅፍርሙ ለእሰ ይገብሩ ከመዝ፤ አላ ርቱዕ ይም ሀርሙ በፍቅረ ክርስቶስ በከመ ይደሉ ለተቀንዮ።

፵፮. ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይገሥጸሙ ጽድቅ፤ ወኢያክብሮሙ ለዕልዋን፤ ወኢያድሱ በውስተ ፍትሕ ወኢይንሣእ ሕልያነ በኅበ

፵፪. ሰው አሰትን በላዩ የተናገረበት ቢኖርም ብፁዕ ነው፤ «በመከራ ያልተፈተነ ሰው ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የተመረጠ አይደለም» የሚል ጽሑፍ አለና።

፵፫. ከሕግ ወጥቶም የረገሙት ሰው ቢኖር እርሱ ለራሱ ርግማንን አመጣ፤ እኛም እንደርሱ የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ሰምተን ፈቃዱን ባንፈጽም በላያችን ርግማንን እናመጣለን።

፵፬. ዳግመኛም ከእግዚአብሔር የተለየን እንሆናለን፤ እነርሱ የሚያስተምሩትን የማይሠሩ፤ ከልማዳቸውም የማይመለሱ ናቸውና።

፵፭. ለኤጲስ ቆጶስ እንደዚህ የሚሠሩትን ይቁጣቸውና ያሳፍራቸው ዘንድ አይገባውም፤ ነገር ግን ለአምልኮት እንደሚገባ በክርስቶስ ፍቅር ያስተምራቸው እንጂ ።

፵፮. ለኤጲስ ቆጶስ እውነትን ይመረምር ዘንድ ይገባል፤ ከሃድያንንም አያክብራቸው፤ በፍርድ ጊዜም አያድላ፤ ከማንም መማለ

፳፬. ያዕ. ጳጳ. 1. ዕብ. 1፻፳፭
፳፮. ማ.ቴ. ጳጳ. ፫

መኑሂ፤ እስመ ሕልያን የዐውር አዕይንቲሆሙ፤ ለጠቢባን፤ ወያ ጸንን ነገረ ፍትሕ ወርትዕ፤ ወዓዲ ሰ ኅበ ይብል አዕትቱ እምኔክሙ ኩሎ እኩየ፳፻።

፵፯. ወሰሎሞንሂ ይቤ ኅበ መካን እንተ ግዕዙ ኢትሑር ህዩ፤ ተገኅሥ እምኔሆሙ ወተመየጥ እስመ ኢይነውሙ እመ ኢገብሩ እኩየ ወይርኅቅ ንዋም እምአዕይንቲ ሆሙ፤ ወኢይነውሙ ይበልዑ መብልዕ ኅጢአት ::

፵፰. ወእመሰ ኢለበወ ኤጲስ ቆጶስ ወሐረ በትምይንት፤ ወመናኔ ኮነ በከመ ገብረ ሳኦል ለአጋግ፳፻፣ ወኤሊ ካህን ዘኢገሠጸሙ ለደቂቁ እለ ኅደጉ ትእዛዘ እግዚአብሔር፳፻፣ ወናሁ ከመውእቱ ለሊሁ ሀጉላ ክብር፤ ወዓዲ ደብተራሁ፤ ቅድስተ ሃህነ ማርያም ወገብረ ዓመፀ በቅድመ፤

ጳን አይቀበል፤ መማለጃ መቀበል የአዋቂዎችን ዓይኖች ያሳውራልና፤ የቀናውን የፍርድ ነገርም ያጣምማልና፤ ዳግመኛም ክፋትን ሁሉ ከእናንተ አርቁ የሚል አንቀጽ አለና ::

፵፯. ሰሎሞንም እንዲህ አለ «እነርሱ በተጓዙበት ቦታ ወደዚያ አትሂድ፤ ከእነርሱም ፈቀቅ በል ተመለስም፤ ክፉ ካላደረጉ አይተኙምና ከዓይኖቻቸውም እንቅልፍ ይወገዳል፤ አይተኙምም የኃጢአትን መብል ይመገባሉ ::

፵፰. ኤጲስ ቆጶስ ባያስተውል በተንኮልም ቢሔድ ፣ ሳኦልም በአጋግ እንደ አደረገ፤ ካህኑ ኤሊም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የተወልጆቹን እንዳልገሠጸቸው፤ እንደ ካህኑ ኤሊ ናቂ ቢሆን እነሆ እርሱ ክብሩን ያጣል፤ ዳግመኛም የሀገርን ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ያጣል፤

፳፮. ዘፀ. ጳጳ. ፭ - ፮
፳፯. ጳጳ. ሳሙ. 1፫-፴፬
፳፰. ጳጳ. ሳሙ. ፪+፳፱-፳፰፤ ፱+1-1፩

እግዚአብሔር፣ ወኮነ ዕቅድተ ወመ ስትተ ለሐዲስ ተክል ለእለ ነሥኡ ጥምቀተ ወዓዲ ለንኡስ ክርስ ቲያን ለዕድ ወለአንስት ከማሁ ክመ።

፵፱. ወእመሰ ኢመሀረ፣ ወኢገሠጸ፣ ወኢሐረ በፍኖተ ርትዕ፣ ወጎደገ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር፣ ወበ እንተዝ ይረክብ ግዘተ፣ ወይ መጽእ ላዕሌሁ መቅሠፍተ እግዚአ ብሔር፣ እስመ አስሐተ ፍኖቶሙ ለሕዝብ በከመ ስሕቱ ሕዝብ ዘበመዋዕለ ኢዮርብአም^{፳፱}። ወእለ ተቀትሉ ምስለ ቆሬ^{፳፱}።

፶. ወእመሰ ቦ ዘይኤብስ ዲበ ኤጲስ ቆጶስ ወላዕለ ሥዩማን እንዝ አልቦሙ አበሳ ወንጹሐን እሙ ንቱ፣ ኢይደልዎ ይባእ ቤተ ክር ስቲያን ለእግዚአብሔር፣ እስመ ደፈረ ወሐረ በእበድ በፍትወተ ነፍሱ ።

፶፩. ወበእንተዝ ይረክብ ዘረከ ቦሙ ለእለ ተሣለቁ ላዕለ ኖሩ።^{፶፩} ወበከመ አካን ዘነሥእ ለርእሱ ጎሩመ ^{፶፩}፣ ወበከመ ግያዝ ዘነሥእ ንዋዩ እምጎበ ንዕማን ሰርያዊ ^{፶፩}።

፳፱ ስፍ. 17. ፲፪. ፳፱
፶. ዘ. 17. ፲፪. ፱
፶፩ ዘፍ. ፱. ል-፳፭.
፶፩ ኢ. ፳. ፩
፶፩ ስፍ. 17. ፭. ፳፫

በእግዚአብሔርም ፊት በደልን ይሠራል፣ ጥምቀትን ለተቀበሉ አዲስ አማኞችም እንቅፋትና መሰናክል ይሆናል፤ ለወንዶችና ሴቶች ንዑስ ክርስቲያንም ፈጽሞ እንዲሁ ነው።

፵፱. ባያስተምርና ባይገሥጽ፣ በቅ ንነት መንገድም ባይሔድ፣ የእግ ዚአብሔርንም ትእዛዛት ቢተው፣ ስለዚህ ውግዘት ያገኛል፤ የእግ ዚአብሔር መቅሠፍት ይመጣበ ታል በኢዮርብአም ዘመን የነበሩ ሕዝብና ክቆሬ ጋር የተገደሉት እንደላቱ የሕዝቡን መንገድ አላስ ቷልና።

፶. በደል ሳይኖርባቸው ንጹሐ ንም ሲሆኑ በኤጲስ ቆጶሱ ላይ በሹማምንቱም ላይ የሚበድል ቢኖር ወደ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ሊገባ አይገባውም፤ ደፍሮ በራሱ ፈቃድ በስንፍና ኖራልና።

፶፩. ስለዚህም በኖሳ ላይ የተሣ ለቁ ሰዎች ያገኛቸውን ያገኛል፤ እርም የሆነውን ለራሱ እንደወ ሰደ እንደ አካን፣ ከሰርያዊው ከንዕማንም ገንዘብ እንደ ተቀበ ለው እንደ ግያዝ ይሆናል።

፶፪. ናሁኪ ይደልዎ ለኖላዌ አባ ግዕ ይምሀር ወይገሥጽ በየው ሃት፣ ወይሚጠሙ ውስተ ንስሐ ጠዬቆ ለለአሐዱ አሐዱ በሕይወ ቶሙ፣ ወይሥራዕ ንብረቶሙ በከመ ይደሉ በሰላም ከመ ይሕ የወ ሕዝብ ሠናዩ ሕይወተ፣ ወይትመየጡ እምጎጣውኢሆሙ፣ ዝኬ ሥሙር በቅድመ እግዚአ ብሔር፣ እስመ ሰበ ተመይጠ ሰብእ እምጎጣኢቱ ፣ ወገብአ ውስተ ንስሐ ርእዮሙ ኪያሁ ይትሜህሩ ካልኣን ሠናዩ አም ልኮ።

፶፫. ወበእንተዝ ይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ ይኩን ትጉሀ ለገቢረ ሠናይ ከመ ይትዐወቅ ግብሩ በጎበ ኩሉ እስመ መርሐሙ ወኖላዊሆሙ ለሊ ቃውንት ወለመኳንንት፣ ወለመም ሀራን ወለኩሎሙ ዘእምታሕቴሁ።

፶፬. መፍትወ ለኤጲስ ቆጶሳት ይንበሩ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ምስለ ካህናት፣ ወይፍትሐ ለለ አሐዱ አሐዱ በከመ ይደሉ፣ እስመ ሎሙ ወሀበ እግዚአብ ሔር ሥልጣን፣ ወእዘዘሙ እንዝ ይብል «ዘአሰርክሙ በምድር ይኩን እስረ በሰማያት፣ ወዘፈታሕክሙ በምድር ይኩን ፍቱሐ በሰማ ያት»^{፶፬}።

፶፬ ስፍ. 17. ፲፪. ፶፬

፶፪. እነሆ የምእመናን ጠባቂ ያቸው በየውሃት ያስተምርና ይገሥጽ ዘንድ፣ እያንዳንዳቸ ውንም ተረድቶ በሕይወታቸው ወደ ንስሐ ይመልሳቸው ዘንድ ይገባዋል፤ ሕዝቡም መልካም ኑሮን እንዲኖሩ፣ ከጎጢአታቸ ውም እንዲመለሱ አነዋወራ ቸውን ያዘጋጅ ዘንድ ይገባዋል፤ ይህም በእግዚአብሔር ፊት የተ ወደደ ነው ፣ ሰው ከጎጢአቱ ተመልሶ ወደ ንስሐ ቢገባ ሌሎች እርሱን አይተው መል ካም አምልኮትን ይማራሉና ።

፶፫. ስለዚህም ለኤጲስ ቆጶሱ ሥራው በሁሉ ዘንድ እንዲታ ወቅ መልካም ሥራን ለመሥ ራት ትጉሀ ይሆን ዘንድ ይገባ ዋል፤ ለሊቃውንቱና ለመኳን ንቱ፣ ለመምህራኑና ከበታቸ ላሉት ሁሉ መሪያቸውና ጠባቂያ ቸው ነውና።

፶፬. ኤጲስ ቆጶሳት ከካህናት ጋር በቤተክርስቲያን ተቀምጠው ለእ ያንዳንዱ እንደሚገባ ይፈርዱ ዘንድ ይገባል፤ እግዚአብሔር ለእነርሱ ሥልጣንን ሰጥቶአልና እንዲህም ብሎ አዝዞአቸዋልና «በምድር ያሰራችሁት በሰማይ የታሰረ ይሁን፤ በምድርም የፈ ታችሁት በሰማያት የተፈታ ይሁን»።

፶፭. ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይሚ ጦሙ ለሕዝብ ውስተ አእምሮ እግዚአብሔር ወይትወክፍ ንስሐ ሆሙ ለእስተመይጡ ኅበ እግ ዚአብሔር፤ ወይምሀሮሙ ወይና ዝዙሙ በተየውሆ ወበፍቅር፤ ወበፍሥሐ ልብ እስመ እግዚአ ብሔር አምላክ መሓሪ ውኃቱ እስመ ይቤሎ እግዚአብሔር ለሕ ዝቅኤል ነቢይ።

፶፮. በሎሙ ሕያው አነ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር ከመ ኢይ ፈቅድ ይሙት ኃጥእ ዳዕሙ ከመ ይነስሕ ወይጎድግ ፍኖቶ እኪተ ወይሕየው»፤ ተመየጡ ተመየጡ፤ እምፍናትክሙ እኩይ፤ ወለምንት ትመውቱ ቤተ እስራ ኤል።

፶፯. ወአንተ ወልደ ዕንሳ እመ ሕያው በሎሙ ለደቂቀ ሕዝብክ ጽድቁ ለጸድቅ ኢያድጎኖ አመ ይገገ፤ ወኅጢአቱ ለኃጥእ ኢያ ሐምሞ አመ ይኔስሕ እምጌ ጋዩ፤ ወጸድቅኒ ኢይድጎን እም ከመ አበሰ።

፶፰. ሶበ እቤሎ ለጸድቅ ሕይ ወተ ተሐዩ ለእመ ተአመነ በጽ ድቁ ወገብረ ኅጢአተ፤ ኩሎ ጽድቆ ኢይዜከር ሎቱ፤ በኅጢ አቱ ዘገብረ ይመውት ።

፶፭. ኤጲስ ቆጶሱ ሕዝቡን እግ ዚአብሔርን ወደ ማወቅ ይመል ሳቸው ዘንድ ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትንም ንስሐቸውን ተቀ ብሎ በማለዘብ በፍቅርና በልብ ደስታ ያስተምራቸውና ያረጋጋ ችው ዘንድ ይገባል፤ እግዚአብሔር መሓሪ አምላክ ነውና፤ እግዚአ ብሔር ለነቢዩ ሕዝቅኤል እንዲህ ብሎታልና።

፶፮. «እኔ ሕያው ነኝና ኅጢአ ተኛው ከመንገዱ ተመልሶ በሕ ይወት ይኖር ዘንድ እንጂ፤ ኅጢአተኛው ይሞት ዘንድ አልፈ ቅድም» ይላል ጌታ እግዚአ ብሔር፤ የእስራኤል ቤት ሆይ ተመለሱ፤ ከክፉ መንገዳችሁ ተመለሱ፤ ስለምንስ ትሞታላ ችሁ በላቸው ።

፶፯. አንተም የሰው ልጅ ሆይ፤ የሕዝብህን ልጆች እንዲህ በላ ችው፤ «በበደለበት ቀን የጸድቅ ጽድቁ አያድነውም፤ ኅጢአተኛም ከኅጢአቱ በተመለሰበት ቀን ኃጢአቱ አያሰናክለውም፤ ጸድ ቁም ኅጢአት ከሠራ በጽድቁ በሕይወት አይኖርም»።

፶፰. እኔ ጸድቁን በሕይወት ትኖ ራሳህ ባልሁት ጊዜ እርሱ በጽድቁ ታምኖ ኅጢአት ቢሠራ በሠራው ኅጢአት ይሞታል እንጂ፤ ጽድቁን አላስብለትም።

፶፱. ወእምከመ እቤሎ ለኃጥእ ሞተ ትመውት ወነስሐ እምኅ ጢአቱ ወገብረ ጽድቀ ወርትዐ።

፷. ወአግብአ አኅዝ፤ ወፈደየ ዘሄደ፤ ወበሕገ ሕይወት ሐረ፤ ወኢገብረ ኅጢአተ ሕይወተ የሐዩ፤ ወኢይመውት። በኅጢ አት ዘእበሰ ወኢይዜከር ሎቱ አባላሁ ወጌጋዩ እስመ ገብረ ጽድቀ ወርትዐ ወቦቱ የሐዩ፤

፷፩. ወበእንተዝ ይሴፈው ኃጥ አን እምከመ ተመይጡ እም ኅጣውኢሆሙ፤ ወነስሐ ይር ከቡ ተስፋ ሠናየ፤ ወእሙን ቱስ ይወርስዎ ለምድር፤ ወእስ ኢአበሱ ይትዐቀቡ ከመ ኢይረዱ ውስተ ምንዳቤ ወብካይ ወኅዘን።

፷፪. አእምርኬ ወለቡ ኦ ሰብእ እመ አበስከ ወገበርከ ኅጢአተ በዝ ዓለም ወኢነሳሕክ አልብከ ሕይወት፤ ወነስሕ እንከ እንዝ ሕያው አንተ፤ እስመ እምድጎረ ሞት አልቦ ንስሐ በከመ ይቤ ዳዊት «እስመ አልቦ በውስተ ሞት ዘይዜከረከ ወበሲኦልኒ መኑ የአምነከ»።

፴፭ ሕዝ ፴፫ : ፲፩ - ፲፭
፴፮ መዝ. ፮ : ፭ - ፯

፶፱. እኔም ኅጢአተኛውን ሞትን ትሞታላህ ባልሁት ጊዜ እርሱ ከኅጢአቱ ተመልሶ ፍርድንና ቅን ነገርን ቢያደርግ፤

፷. እርሱም መያዣውን ቢመ ልስ፤ የነጠቀውንም ቢከፍል፤ በሕይወትም ሕግ ቢሄድ፤ ኅጢ አትም ባይሠራ በሕይወት ይኖ ራል እንጂ በበደለው ኃጢአት አይሞትም፤ በደሉንም አያስብ በትም፤ እውነትንና ርትዕን ሠርቶአልና በሕይወትም ይኖ ራል።

፷፩. ስለዚህም ኃጥአን ከኅጢአ ቶቻቸው ተመልሰው ንስሐ ከገቡ መልካም ተስፋን ያገኙ ዘንድ ተስፋ ያደርጋሉ፤ እነርሱም ምድ ርን ይወርሷታል፤ ያልበደሉም ወደ መከራና ወደ ልቅሶ፤ ወደ ኅዝንም እንዳይወርዱ ይጠንቀቁ።

፷፪. ሰው ሆይ! ዕወቅ፤ አስተው ልም፤ በዚህ ዓለም ብትበድል ኅጢአትንም ብትሠራ ንስሐም ባትገባ ድኅነት አይኖርህም፤ እንግዲህ በሕይወት ሳለህ ንስሐ ግባ፤ ዳዊት በሞት የሚያስብህ የለምና፤ በሲኦልም የሚያምንህ ማን ነው? ብሎ እንደ ተናገረ ከሞት በኋላ ንስሐ የለምና።

፳፫. ርቱዕኔ ኦ አጋዊነ ንንበር ድልዋኒነ በገቢረ ሠናይ፤ ወንሑር በፍኖተ ርትዕ እንተ አልባቲ፤ ጎዘን፤ ንስማዕ እንከ ወንለቡ ዘይቤ «አርትዕ ፍኖትዮ ወሑረ ትዮ በከመ ነቢብከ»። ወኢንኩን እንከ ሕፁብን እምኩሉ ምግባረ ሠናይ አላ ንዕቀብ ቃለ ቅዱስ ዘይቤ ወንጌል ቅዱስ በእንተ ኃምስ ደናግል ጠባባት፤ ወአኮ ከመ ኃምስ አብዳት ደናግል እለ ኅልቀ እምኔሆን ቅብዕ ዘውእቱ ገቢረ ሠናይ ወወዕኣ እምከብካብ ዘበለማያት።

፳፬. ወበእንትዝ መፍትው ንዕቀብ ርእሰነ፤ ወንኩን ኬንያ ለርእሰነ፤ ወንዕቀብ ጊዜሁ ለመርዓዊ ከመ ኢንድጎዕ ውስተ ኅጢአት፤ ወዘለ ጽድቀ ይገብር ይዕቀብ ገቢረ ሠናይ እስከ ፍጻሜሁ።

፳፭. ወይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ ይለቡ ወይፍታሕ በርትዕ፤ እስመ ፍትሕ ለእግዚአብሔር ውእቱ ይገሥጹሙ ለጎጥኣን ይሑፍ ፍኖተ ርቱዕ፤ ወእም ከመ ተመይጡ ይትወክፍ ንስ ሓሆሙ በሃህል ወበምሕረት።

፳፫. ወንድሞቻችን ሆይ በጎ ሥራን በመሥራት ተዘጋጅተን እንኖርና ጎዘን በሌለባት በቅንነት መንገድ እንሄድ ዘንድ ይገባናል፤ «እንደ ቃልሀ መንገዴንና አካሄዴን አቅና» ያለውን እንስማ እና ስተውልም፤ እንግዲህ ወዲህም በጎ ሥራ ሁሉ የጎደለን አንሁን፤ ነገር ግን በጎ ሥራ የሆነው ዘይት ስላለቀባቸውና ከሰማያዊው ሰርግ ስለ ወጡት አምስት ሰነፎች ደናግል ሳይሆን፤ ስለ አምስቱ ብልሆች ደናግል ቅዱስ ወንጌል የተናገረውን ቅዱስ ቃል እንጠብቅ።

፳፬. ስለዚህም እራሳችንን ከክፋነገር እንጠብቅ ዘንድ፤ ለራሳችንም ብልሆች እንሆን ዘንድ፤ በጎጢአትም እንዳንሰነካከል መርዓዊ የሚመጣበትን ጊዜ እንጠብቅ ዘንድ አግባብ ነው ፤ ጽድቅን የሚሠራ ግን እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ በጎ መሥራትን ይጠብቅ።

፳፭. ለኤጲስ ቆጶሱም በእውነት አስተውሎ ይፈርድ ዘንድ ይገባዋል፤ ፍርድ ለእግዚአብሔር ነውና፤ የቀና መንገድን ይሄዱ ዘንድ ጎጥኣንም ይምከራቸው፤ ያስተምራቸው፤ የተመለሱ እንደሆነም ንስሐቸውን በይቅርታና በምሕረት ይቀበላቸው።

፳፮. ተዘከርኬ ዘይቤ እግዚእን ይከውን ዐቢይ ፍሥሐ በሰማያት በእንተ ፩ ጎጥእ ዘይኔስሕ፤ ወእመሰ ኢተወክፍኩሙ ለእለ ይኔስሑ ወገደፍኩሙ ዘረውከ መርዔተከ፤ ወኢለበውከ ዘይቤ ዳዊት ኢትመጥዋ ለአራዊት ለነፍስ እንተ ትገኝ ለከ።

፳፯. እስመ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ዘወድቀለ ኢይትነሣእኑ ወዘስሕተ ኢይትመየጥኑ።

፳፰. በእንተ ምንት ዐለዉ ሕዝብየ ማዕሌተ አኩየ፤ ወአጽንዑ ምክርሙ ወአቦዩ ጎዲገ ኃጢአት።

፳፱. አጽማዕኩ ይእዜኒ ወሰማዕኩ፤ አኩኑ ከመዝ ይቤሉ አልቡ ሰብእ ዘይኔስሕ እምእከዩ፤ ወይብል ምንተ ገበርኩ። ተመየጡ ኦ ደቂቅዮ እለ ርኅቅሙ ወአን እፌውስ ቍስለክሙ።

፵፬. ሉቃ ፲፭ . ፯.
፵፮ መዝ. ፳፫ ፲፱
፵፩. ኦ.ሮ. ጳ ፬፮

፳፮. ጌታችን «ከጎጥኣን አንዱ ንስሐ ስለገባ በሰማይ ፍጹም ደስታ ይሆናል» ያለውን አስብ፤ ንስሐ የገቡትን ባትቀበላቸውና ብትጥላቸው ግን መንጋዎችህን በተንህ፤ ዳዊትም የምትገዛልህን ሰውነት ለአራዊት አሳልፈህ አትስጣት ያለውን አላስተዋልህም።

፳፯. እግዚአብሔርም «የወደቀ አይነሣምን፤ የበደለስ አይመለስምን» ብሎ እንደዚህ ተናግሯልና።

፳፰. ወገኖቼ ብዙ ወንጀልን ስለምን ወንጀሉ? ምክራቸውንስ የጎጢአትን ሥራ መተውንስ እንቢ ብለው ስለ ምን ጸኑ?

፳፱. አሁንም ሰማሁ ፤ አዳመጥኩም፤ ከኃጢአት ወደ ጽድቅ፤ ከክፋት ወደ በጎነት የሚመለስ ሰው የለምን? ብሎ እንደዚህ ተናግሯልና ምንሠራሁ የሚል የለምን ከጽድቅ ከበጎ ሥራ የራቃችሁ ልጆቼ ሆይ ከኃጢአት ወደ ጽድቅ፤ ከክፋት ወደ በጎነት ተመለሱ፤ እኔም የኃጢአታችሁን ቍስል እፈውሳለሁ።

፵፮ መዝ ፲፲፰ - ፫፵፫
፵፮ ማቴ. ፳፭ - ፳

፩. ኦ ኤጲስ ቆጶስ ተወከፎሙ ለእለ ይኔስሑ ይትመየጡ ንቤክ፤ ወኢትኩን ዘጄኤ ልቡ፤ ወኢታዕቢ ልበክ ከመ እለ አልበሙ ምሕ ረት፤ እስመ ዘይገብር ከመዝ ኢይፈርሆ ለእግዚአብሔር፤ አላ ባሕቱ ሐሊ ትግጠር ትካዘሙ በከመ ይደሉ።

፪. ንዕቀብ እንከ ርእሰነ ወኢን ትሐወል ምስለ ኅጥኣን ወዐማ ዕያን እለ ይገብሩ ከመዝ፤ ጽድቁ ለጻድቅ ለርእሱ ወዘሰ ይገብር ንጢ አተ ዘእንበለ ሕግ ትገብእ ጌጋዩ ዲባ ርእሱ።

፫. እስመ ይቤ በሕዝቅኤል ነቢይ፤ ምድር ለእመ አበሰት ሊተ፤ ወስሕተት ወንገዮት አነሥእ እዴዮ ላዕሌሃ ወእቀጠቅጥ ኅይለ እክል፤ ወእፌኑ ላዕሌሃ ረኃብ፤ ወአጠፍእ እምላዕሌሃ ሰብእ ወእን ሰላ።

፬. ወለእመ ሀለዉ እሱ ፫ዕደው ማዕከለ፤ ናኅ ወዳንኤል ወኢዮብ እሙንቱ ያድኅኑ በጽድቆሙ ነፍ ሰሙ ይቤ እግዚአብሔር አዶ ናይ።

፩. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! ንስሐ ገብተው ወደ አንተ የተመለሱ ትን ሰዎች ተቀበላቸው፤ ሁለት ልብ አትሁን፤ ምሕረት እንደሌላቸው ሰዎች ልብህን አታሳብይ፤ እንደዚህ የሚያደርግ ሰው እግዚአብሔርን አይፈራውምና፤ ነገር ግን እንደሚገባ ግዳጃቸውን ታደርግላቸው ዘንድ ብቻ አስብ እንጂ።

፪. እንግዲህም ራሳችንን እንጠብቅ፤ እንደዚህም ከሚያደርጉ ከኃጢአተኞችና ከዐመፀኞች ጋራ አንቀላቀል፤ የጻድቅ ጽድቁ ለራሱ ነው፤ ከሕግም ወጥቶ ኅጢአትን የሚሠራ በደሉ በራሱ ላይ ትመሰላለች።

፫. እግዚአብሔር በነቢዩ በሕዝቅኤል እንዲህ ብሏልና፤ ምድር ብትበድል ፣ ብትሰስን ንጢአትም ብትሠራ እኔ በላይሆ ላይ የመዓቴን እጅ እዘረጋለሁ፤ የእህልንም ኃይል አጠፋለሁ፤ ረኃብንም በላይሆ እሰድዳለሁ፤ ከእርሷም ሰውና እንስሳን አጠፋለሁ ብሏል።

፬. እሊህ ሦስቱ ሰዎች ናኅ ዳን ኤልና ኢዮብ በኅጥኣን መካከል ቢኖሩ እነርሱ በጽድቃቸው ራሳቸውን ያድናሉ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

፩. ወለእመኒ አርዌ እኩዮ ፊነ ውኩ ላዕሌሃ ለይአቲ ምድር፤ ወቀሠፍክዋ፤ ወአጠፍኣ ወኢይ ተርፍ፤ ዘያንሰሱ ቅድመ ውአቱ አርዌ።

፪. ወእመ ሀለዉ እሱ ፫ እደው ማዕከላ ሕያው አነ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር ከመ ኢያድኅኑ ደቁቆሙ ወአዋልዲሆሙ፤ ዘእንበለ ባሕተቶሙ ዘይድኅኑ ወትጠፍእ ይአቲ ምድር። ወእመ ሀለዉ በዝ ዓለም ጻድቅ ወኃጥእ ኢይትኃጉል ጻድቅ ምስለ ኃጥእ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ያዘንም ዝናመ ላዕለ ኄራን ወኃጥኣን ወእኩያን።

፫. ወእመሰቦ ዘይሔሊ ወይብል ኩነኔ ዕሩይ ላዕለ ኩሉ ኢኮነ ከመዝ፤ እስመ በውስተ ቀትልኒ ቦ ጽኑዕ ወቦ ዓዲ ዘይጸንዕ እም ኔሁ።

፬. ወዘሰ ሞአ ይነሥእ ገሃደ አክሊለ መዋዖቱ እስመ ኢይኳንን እግዚአብሔር ጻድቀ ምስለ ኅጥእ ወኖኅኒ ኢተሰጥመ በማየአይኅ። ወሎጥኒ ኢውዕዩ በእሳት። ወረዓብኒ ዘማ ኢተኃጉለት።

፩. በዚያች አገር ላይ ክፉ አውራን ብለድ፤ ብቀሥፋትም፤ ባጠፋትም በዚያም አውራ ፊት የሚያልፍ ባይተርፍ፤

፪. እነዚህ ሦስት ሰዎች በመካከል ሆኖ ለእኔ ሕያው ነኝ እነርሱ ብቻቸውን ይድናሉ እንጂ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውን አያድኑም፤ ምድሪቱም ባድማ ትሆናለች ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ እንደ ተጻፈ ጻድቅና ኃጥእም በዚህ ዓለም ቢኖሩ ፣ ጻድቁ ከኃጥኡ ጋር አይጠፋም በደጋጎችና በኃጥኣን ላይ በክፉዎችም ላይ እርሱ ዝናምን ያዘንማል። የሚል ጽሑፍ አለና።

፫. ፍርድ በሁሉ ላይ ትክክል ነው የሚል ሰው ቢኖር ግን እንደዚህ አይደለም፤ በመግደል ስንኳ ጥኑ ነገር አለና፤ ዳግመኛም ከእርሱ የሚጸና አለና።

፬. ድል የነሣ ሰው የድል አድራጊነቱን አክሊል ይቀበላል፤ እግዚአብሔር ጻድቅን ከኃጥእ ጋራ አይቀጣምና፤ ናኅም በማየ አይኅ ጊዜ አልሰጠመም፤ ሎጥም በገሞራ እሳት ጊዜ አልተቃጠለም፤ ረዓብ ዘማም በኢያሪኮ ጥፋት ጊዜ አልጠፋችም።

፱፫. ነገገ ፲፬ . ፲፫ . ፲፮
፱፬. ዘፍ. ፮ - ፳፪
፱፭. ዘፍ. ፲፬ . ፲፭.
፱፮. ሊያ ፮. ፳፪ ፳፫

፸፰. ወእመሰ ተፈቅዱ ታእምሩ ዘኮነ በጎቤነ ይሁዳ አስቆርታዊ እንዘ ጎቡር ምስሌነ ውስተ አሐዱ ቅኔ ተሀጉለ፤ ወሲሞን መሠርይ ዘነሥአ ማኅተመ እግዚአብሔር እስመ እሉ ፪ እኩያን እሙንቱ ወገሃደ ተወውቀ እኩሎ ይሁዳ ተሐንቀ።፡፡ ወሲሞን ሰረረ ላዕለ ወወድቀ ምድረ፤ ወኖኅ እንዘ ሀሎ ውስተ ታቦት ምስለ ደቂቁ፤ ካም በእኩዩ አምጽአ መርገመ ላዕለ ወልዱ።፡፡

፸፱. ወበእንተዝ ለበውነ ከመ ኢይትፈደዩ አበው በጎጢአተ ውሉዶሙ፤ ወኢውሉድ በኃጢ አተ አበዊሆሙ፤ ወዘንቱሰ ግብር እምቅድም ዕውቅ ውእቱ፤ ከመ ኢይትኳነና አንስት በአምታቲ ሆን፤ ወኢውሉድ በአንስት ያሆሙ፤ ወአግብርት በአጋእዝ ቲሆሙ፤ ወአጋእዝት በአግብርቲ ሆሙ፤ ወኢአዝማድ በአዝማ ዲሆሙ ወኢአዕርክት በአዕርክ ቲሆሙ፤ ወኢኃጥአን በጻድቃን፤ ወኢጻድቃን በኃጥአን ፤ አላ ፩፩ ይትፈደይ በከመ ምግባሩ፤ እስመ ኖኅ ኢተፈደዩ በጎጢአተ ሕዝብ፤ ወሎጥኒ ኢውዕዩ በእሳተ ሰዶም፤ ወኢረዓብ በእንተ ኢያ ሪኮ፤ ኢደቂቀ እስራኤል በእንተ ግብጻውያን።፡፡

፸፰. በኛ ዘንድም የተደረገውን ልታውቁ ብትወዱ ግን የአስቆ ሮቱ ይሁዳ በአንድ አገልግሎት ከእኛ ጋራ አንድ ሲሆን ጠፋ፤ የእግዚአብሔርን ማኅተም የያዘ ሲሆን መሠርይም ጠፋ፤ እነ ዚህ ሁለቱ ክፉዎች ናቸውና፤ ክፉታቸውም ተገልጾ ታውቋልና፤ ይሁዳ ታነቀ፤ ሲሞንም ወደ ላይ ወጥቶ ወደ ምድር ወደቀ፤ ኖኅ ከልጆቹ ጋራ በመርከብ ውስጥ ሳለ ካም በክፋቱ በልጁ ላይ ርግማንን አመጣ።፡፡

፸፱. ስለዚህም አባቶች በልጆቻቸው ፣ ልጆችም በአባቶቻቸው ጎጢአት ፍዳን እንዳይቀበሉ አስተዋልን፤ ይህም ሥራ ከቀድሞ ጀምሮ የታወቀ ነው፤ ሴቶች በባሎቻቸው እንዳይቀጡ፤ ወንዶችም በሚስቶቻቸው፤ ባሮችም በጌቶቻቸው፤ ጌቶችም በባሮቻቸው፤ ዘመዶችም በዘመዶቻቸው፤ ወዳጆችም በወዳጆቻቸው፤ ኃጥአንም በጻድቃን እንዳይቀጡ፤ ጻድቃንም በኃጥአን እንዳይቀጡ፤ የታወቀ ነው፤ ነገር ግን እያንዳንዱ እንደሥራው ፍዳውን ይቀበላል፤ ኖኅ በሕዝቡ ኃጢአት ፍዳን አልተቀበለምና፤ ሎጥም በሰዶም እሳት አልተቃጠለምና፤ ረዓብም በኢያሪኮ ነገር አልጠፋችምና፤ እስራኤልም በግብጻውያን ነገር አልጠፋምና።፡፡

፵፮ ግብ፡ ሐዋ ፩. ፲፮
፵፯ ዘፍ. ፱ ፡ ፳፭

፹. ኢመፍትውኬ ለነ ንትሉ አሠሮሙ ወምግባርሙ ለከሐድያን፤ ወዐማዕያን፤ ወቀታልያን ወእለ ያመከንዩ ለእከይ፤ ወጸላእያን እለ ድልዋን ለመዊት፤ እስመ ኩሉ በከመ ምግባሩ ይትፈደይ በከመ ይቤ ዳዊት እስመ አንተ ትፈደዩ ለኩሉ በከመ ምግባሩ።፡፡ ወበእንተዝ ንርድኦሙ ለምንዱባን ርቱዕ፤ ወነሐው ጸሙ ለሕሙማን፤ ወንሚጦሙ ለኃጥአን እለ ቁስሉ በግብረ ጎጢአት፤ ንምሀርሙ ወናለብ ዎሙ በቃለ ተግሣጽ ከመ ይድንኑ እሞተ ጎጢአት።፡፡

፹፩. እስመ አኮ ጥዑያን ዘይፈቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ አላሕሙማን፤ እስመ ኢይፈቅድ አቡነ ዘበሰማያት ይትሀጉል አሐዱ እምእሉ ንኡሳን።፡፡

፹፪. ወይእኬኒ ኦ አጎውዮ ኢንስ ማዕ ቃሎሙ ለአብዳን፤ ወጽሎላነ ልብ፤ አላ ንፈጽም ሥምረቶ ለእግዚአብሔር አኃዜ ኩሉ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን።፡፡

፵፱. መዝ. ፳፩. ፲፱

፹. ለእኛም የከሃዲዎችንና የዐመፀኞችን የገዳዮችንና ለክፋት የሚያመካኙትን፤ ለሞት የሚገቡ የጠላቶችን ፍለጋቸውንና ግብራቸውን ልንከተል አይገባም፤ ዳዊት «አንተ ለሁሉ እንደ ሥራው ትከፍለሃለህ» እንዳለ፤ ሁሉም እንደ ሥራው ፍዳውን ይቀበላልና፤ ስለዚህም ነገር የተቸገሩትን ልንረዳቸው፤ የታመሙትንም እንጠይቃቸው ዘንድ፤ በጎጢአት ሥራ የቁሰሉ ኃጥአንንም ራርተን እንመልሳቸው ዘንድ፤ በምክር ቃልም ከጎጢአት ሞትም ይድኑ ዘንድ እእምሮ ልናሳድርባቸው ይገባል።፡፡

፹፩. ባለመድኅኒትን የሚሹት የታመሙት ናቸው እንጂ፤ ጤነኞች አይደሉምና፤ ሰማያዊ አባታችን ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱ ይጠፋ ዘንድ አይወድምና።፡፡

፹፪. ዛሬም ወንድሞቼ ሆይ ልባቸው የተሸፈነ የሰነፎችን ቃል አንስማ፤ ነገር ግን ለዘለዓለሙ ምስጋና ሊገባው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሁሉን የያዘ የእግዚአብሔር አብን ፈቃድ እንፈጽም፤ ለዘለዓለሙ አሜን ።፡፡

አንቀጽ ፭

አምስተኛ አንቀጽ

ከመ ኢመፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይስማዕ ነገረ ውዴት።

ኤጲስ ቆጶሱ የነገር ሥራን መስማት እንደማይገባው ይናገራል፤

፩. ወኢትስማዕ ነገረ ውዴት በጎበ ብእሲ እኩይ ዘይነብብ ሐሰተ ላዕለ ካልዑ አላ አንተሰ ረሲ ትውክልተ በጎበ እግዚአብሔር ወሥርዖሙ ለሕዝብከ በከመ ይደሉ።

፩. በባልንጀራው ላይ ሐሰትን ከሚናገር ከክፉ ሰው ዘንድ የነገር ሥራን አትስማ፤ ነገር ግን አንተ እምነትህን በእግዚአብሔር አድርግ፤ ወገኖችህንም በሚገባ አዘጋጃቸው።

፪. ወኢይትዐበይ ወልድ ላዕለ አቡሁ፤ ወኢገብር ላዕለ እግዚአብሔር፤ ወኢረድእ ላዕለ መምህሩ፤ ወኢ ወዓሊ ላዕለ ነጋሢ፤ ወኢ ሕዝባዊ ላዕለ ኤጲስ ቆጶስ፤ እስመ ኢመፍትው ይላተፍ መምህር ምስለ ዐላውያን ወዐማዕያን፤ እስመ ኢይፈቅድ ኃጥእ ቃለ ተግሣጽ።

፪. ልጅ በአባቱ ላይ አይታበይ፤ ባሪያም በጌታው ላይ፤ ደቀ መዝሙርም በመምህሩ ላይ፤ ሎሌም በንጉሡ ላይ፤ ሕዝባዊም በኤጲስ ቆጶሱ ላይ አይታበይ፤ መምህር ከከላዲዎችና ከዐመፀኞች ጋር አንድ ይሆን ዘንድ አይገባምና፤ ኃጥእም ሰው የተግሣፅ ቃልን አይወድምና።

፫. ይቤ ሕዝቅኤል ነቢይ ወነበበኒ እግዚአብሔር ወይቤለኒ፤ ወልደ እንሰ እመሕያው ምንት በጎቤክሙ ዝንቱ ምሳሌ ዘይብሉ ደቂቀ እስራኤል አበው በልዑቆ፤ ወደቂቅ ፀርሱ ስነኒ ሆሙ።

፫. ነቢይ ሕዝቅኤል እንዲህ አለ፤ የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፤ በእስራኤል ልጆች አባቶች ጨርቋ የወይን ፍሬ በሉ፤ የልጆችም ጥርሶች ጠረሱ ብላችሁ በመካከላችሁ የምትመስሉት ምሳሌ ምንድን ነው?

፬. ሕያው አነ ይቤ እግዚአብሔር አዶናይ ከመ ኢይብልዋ ዳግመ ለዛቲ ምሳሌ በውስተ እስራኤል።

፬. እኔ ሕያው ነኝ፤ እንግዲህ ወዲህ ይህን ምሳሌ በእስራኤል ዘንድ አትመሰሉትም ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤

፩.ሕዝ.፲፭.፪

፭. እስመ ነፍሰ ኩሉ ዚአየ ውእቱ ከመ ነፍሰ አብ፤ ከማሁ ነፍሰ ወልድ ዚአየ ውእቱ ነፍስ እንተ አበሰት ይእቲ ትመውት።

፭. እነሆ ነፍሳት ሁሉ የኔ ናቸው፤ የአባት ነፍስ የኔ እንደ ሆነች፤ እንዲሁ የልጅ ነፍስ የኔ ናት፤ ኅጢአት የምትሠራ ነፍስ እርሰዋ ትሞታለች።

፮. ወብእሲስ ጻድቅ ዘይገብር ጽድቀ ወርትዕ።

፮. ሰውም ጻድቅ ቢሆን ፍርድ ንና ቅን ነገርንም ቢያደርግ።

፯. ወኢበልዐ በውስተ አድባር ወኢ ያንሥኦ አዕይንቲሁ ጎበ ሕሊና ሆሙ ለቤተ እስራኤል ወኢያር ኩሰ ብእሲተ ቢጹ ወኢቀርብ ብእሲተ ትክተ።

፯. በተራራ ላይም ባይበላ፤ ዐይኖቹንም ወደ እስራኤል ቤት ጣዖታት ባያነሣ፤ የባልንጀራውንም ሚስት ባያረክስ፤ አደፍም ወዳለባት ሴት ባይቀርብ።

፰. ወኢዐመፀ ቢጸ ፣ ወአግብአ አጎዘ ዕዳሁ፤ ወኢሄደ፤ ወኢተዐገለ ወወሀበ እምእክሉ ለነዳይ ወአልበሰ እምልብሱ ለዕሩቅ።

፰. ሰውንም ባያስጨንቅ፤ ለባለዕዳም መያዣውን ቢመልስ፤ ፈጽሞም ባይቀማ፤ ከእንጀራውም ለተራብ ቢሰጥ የተራቆተውንም ከልብሱ ቢያለብስ።

፱. ወኢለቅሐ ወርቆ በርዴ፤ ወኢነሥኦ ዘዐመፃ፤ ወሜጠ እዴሁ እምኅጢአት፤ ወገብረ ፍትሐ ወጽድቀ ማዕከለ ብእሲ ወቢጹ።

፱. ገንዘቡን በአራጣ ባያበድር፤ አትርፎም ባይወስድ፤ እጁንም ከጎጢአት ቢመልስ፤ በሰውና በሰው መካከልም የእውነትን ፍርድ ቢፈርድ።

፲. ወሐረ በትእዛዝዮ፤ ወዐቀብ ሕግዮ ወገብረ ጽድቀ ጻድቅ ውእቱ ወሕይወተ የሐዩ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር ።

፲. በትእዛዜም ቢሄድ፤ እውነትንም ለማድረግ ፍርዴን ቢጠብቅ፤ እርሱ ጻድቅ ነው፤ ፈጽሞም በሕይወት ይኖራል ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

፲፩. ወለእመ ወለደ ወልደ ኃጥአ ወቀታሌ ነፍስ ዘይገብር ዐመፃ።

፲፩. እርሱም ቀማኛና ደም አፍላሽ ልጅን ከዚህ ሁሉ አንዳቸውን የሚያደርገውን ቢወልድ።

፲፪. ወኢሐረ በፍኖተ አቡሁ ጻድቅ፣ ወበልዐ በውስተ አድባር ወአርኩስ ብእሲተ ቢጽ።

፲፫. ወተዐገለ ነጻዩ ወምስኪነ ወሄደ፣ ወዐመፀ፣ ወኢያግብአ አኅዘ ዕዳሁ፣ ወሜጠ አዕይን ቲሁ መንገለ ጣዖት፣ ወገብረ ዐመፃ።

፲፬. ወለቅሐ በርዴ ወአስተናድአ ወነሥአ ዘለርቅ ዘከመዝ ኢየ ሐዩ ሕይወተ፣ በኩሉ ዝንቱ ኅጢአቱ ዘገብረ ሞተ ይመውት ወይገብእ ደሙ ላዕሌሁ።

፲፭. ወለእመ ወለደ ወልደ ወር እየ ኩሎ ኅጢአተ አቡሁ ዘገብረ ወፈርሀ፣ ወኢገብረ ከማሁ።

፲፮. ወኢበልዐ ውስተ አድባር፣ ወኢያንሥአ አዕይንቲሁ መንገለ ሕሊናሆሙ ለቤተ እስራኤል፣ ወኢያርኩስ ብእሲተ ቢጽ።

፲፯. ወኢተዐገለ ሰብአ፣ ወአግ ብእ አኅዘ ዕዳሁ፣ ወኢያስተና ድኦ፣ ወኢሄደ፣ ወአብልዐ እምእ ክሉ ለርኅብ ወአልበሰ እምል ብሱ ለዕሩቅ።

፲፪. እርሱም በጻድቅ አባቱ መን ገድ ባይሔድ፣ በተራራም ላይ ቢበላ፣ የባልንጀራውንም ሚስት ቢያረክስ።

፲፫. ድሀውንና ችግረኛውን ቢያስ ጨንቅ፣ ቢቀማም መያዣውንም ባይመልስ፣ ዐይኖቹንም ወደ ጣዖት ቢያነሣ፣ ርኩስንም ነገር ቢያደርግ።

፲፬. በአራጣ ቢያበድር አትር ፎም ቢወስድ፣ እንዲህ ያለ ሰው በሕይወት አይኖርም ፤ ይህን ርኩስት ሁሉ አድርጓልና ፈጽሞ ይሞታል፤ ደሙም በላዩ ይመለ ሳል።

፲፭. እነሆም ልጅን ቢወልድ እር ሱም አባቱ የሠራውን ኅጢአት አይቶ ቢፈራ፣ እንደርሱም ባይ ሠራ።

፲፮. በተራራ ላይ ባይበላ፣ ዐይ ኖቹንም ወደ እስራኤል ቤተ ጣዖታት ባያነሣ፣ የባልንጀራ ውንም ሚስት ባያረክስ።

፲፯. ሰውንም ባያስጨንቅ፣ መያዣ ውንም ባይወስድ፣ ባይቀማም፣ ከእንጀራውም ለተራብ ቢሰጥ፣ ለተ ራቁተውም ልብስን ቢያለብስ።

፲፰. ወሜጠ እዴሁ እምዐመፃ ወኢነሥአ ርዴ ወንዋዩ ዐመፃ፣ ወገብረ ጽድቅ፣ ወሐረ በትእዛዝዩ ኢይመውት በኅጢአተ አቡሁ፣ አላ ሐዩ ወ የሐዩ።

፲፱. ወአቡሁስ ለእመ ገፍዐ፣ ወዐ መፀ፣ ወሄደ ወተዐገለ፣ ወገብረ ዘኢይከውን በማዕከለ ሕዝቡ ይመ ውት በጌጋዩ።

፳. ወትብሉ በእፎ ኢይትፈደይ ወልድ በኅጢአተ አቡሁ፣ እስመ ገብረ ወልድ ጽድቅ ወምጽዋተ፣ ወዐቀብ ኩሎ ሕግዩ ወገብረ ሕይወተ የሐዩ።

፳፩. ወነፍስ እንተ አበሰት ትመ ውት ሞተ ወወልድ ኢይትፈ ደይ በኅጢአተ አቡሁ፣ ወአብ በኅጢአተ ወልድ ኢይትፈደይ ጽድቅ ለጻድቅ ለርእሱ ወኅ ጢአቱ ለጋጥእ ላዕሌሁ፣

፳፪. ወለእመ ተመይጠ ኅጥእ እምኩሉ ኅጢአቱ ዘገብረ ወዐ ቀብ ኩሎ ትእዛዝዩ፣ ወገብረ ጽድቅ ወምጽዋተ፣ ሕይወተ የሐዩ፣ ወኢይመውት።

፲፰. እጁንም ከዐመጽ ቢመልስ፣ አራጣንም አትርፎ ባይወስድ፣ ፍርዴንም ቢያደርግ፣ በትእዛ ዜም ቢሄድ እርሱ ፈጽሞ በሕ ይወት ይኖራል እንጂ በአባቱ ኅጢአተ አይሞትም።

፲፱. አባቱ ግን ፈጽሞ በድሎአ ልና፣ ወንድሙንም ቀምቷልና፣ በሕዝቡም መካከል ክፉን ነገር አድርጓልና እነሆ እርሱ በበደሉ ይሞታል።

፳. እናንተ ግን ልጅ የአባቱን ኅጢ አት ስለምን አይሸከምም ትላላ ችሁ፣ ልጅ ፍርድንና ቅን ነገርን በአደረገ ትእዛዜንም ሁሉ በጠበቀና በአደረገ ጊዜ ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል።

፳፩. ኅጢአትን የምትሠራ ነፍስ እርሷ ሞትን ትሞታለች፤ ልጅ የአባቱን ኅጢአት አይሸከምም፣ አባትም የልጁን ኅጢአት አይሸከ ምም፤ የጻድቅ ጽድቁ በራሱ ላይ ይሆናል፤ የኃጢአተኛውም ኃጢአት በራሱ ላይ ይሆናል።

፳፪. ኅጢአተኛውም ከአደረጋት ኅጢአት ሁሉ ቢመለስ፣ ትእዛዜ ንም ሁሉ ቢጠብቅ፣ ፍርዴንና ቅን ነገርንም ቢያደርግ፣ ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል እንጂ አይ ሞትም።

፳፫. ወኸሎ ኅጢአቱ ዘገብረ ኢይዜክር ሎቱ፤ ዳዕሙ በጽድቁ ዘገብረ የሐዩ ቦቱ ።

፳፬. ቦኑ ፈቂደ እፈቅድ ከመ ይሙት ኃጥእ ይቤ አዶናይ እግ ዚአብሔር፤ ዳእሙ ከመ ይት መዋጥ እምፍኖቱ እኩይ ወይሕ የው።

፳፭. ወለእመ ተመይጠ ጻድቅ እምጽድቁ፤ ወገብረ ኅጢአተ ይመውት በኸሎ ጌጋዩ ዘገብረ ውእቱ ኃጥእ ኸሎ ጽድቆ ዘገብረ ኢይዜክር ሎቱ፤ ወበአ በሳሁ ዘአበሰ ቦቱ ይመውት፤

፳፮. ወትብሉ ኢኮነ ርቱዐ ፍኖተ እግዚአብሔር፤ ስምዑኬ ቤተ እስ ራኤል፤ ፍኖተየኑ ኢኮነ ርቱዐ አኮነ ፍኖተክሙ ኢኮነ ርቱዐ፤

፳፯. እምከመ ተመይጠ ጻድቅ እምጽድቁ ወገብረ ኅጢአተ ይመ ውት በጌጋዩ ዘገብረ ቦቱ።

፳፰. ወእመ ተመይጠ ኃጥእ እም ኅጢአቱ ዘገብረ ወገብረ ጽድቀ ወርትዐ ዘከመዝ ነፍስ የሐዩ።

፳፫. የበደለው በደል ሁሉ አይታ ሰብበትም፤ በሠራው ጽድቅ በሕ ይወት ይኖራል እንጂ።

፳፬. «በውኑ ኅጢአተኛ ይሞት ዘንድ መፍቀድን እፈቅዳለሁን?» ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ ከክፉ መንገዱ ይመለስና በሕይወት ይኖር ዘንድ ነው እንጂ።

፳፭. ጻድቁ ግን ከጽድቁ ቢመ ለስ፤ ኅጢአትንም ቢሠራ፤ ኃጢ አተኛውም እንደሚያደርገው ርኩሰት ሁሉ ቢያደርግ በሕይ ወት ይኖራልን? የሠራው ጽድቅ ሁሉ አይታሰብለትም፤ በአደረ ገው ዐመፅና በሠራት ኅጢአት በዚያች ይሞታል፤

፳፮. እናንተ ግን የጌታ መንገድ የቀናች አይደለችም ትላላችሁ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ! እንግዲህ ስሙ፤ በውኑ መንገዴ የቀናች አይደለችምን፤ ይልቅስ የእናንተ መንገድ ያልቀናች አይደለችምን።

፳፯. ጻድቁ ከጽድቁ ቢመለስ ኅጢ አትንም ቢሠራ፤ እርሱ በአደረ ገው በደል ይሞታል።

፳፰. ኅጢአተኛውም ከሠራው ኅጢአት ቢመለስ፤ ፍርድንና ቅን ነገርንም ቢያደርግ ነፍሱን ይጠብቃል።

፳፱. ወርእየ ወተመይጠ እምኸሎ ኅጢአቱ ዘገብረ ሕይወተ የሐዩ ወኢይመውት።

፴. ወይብሉ ቤተ እስራኤል ኢኮነ ርቱዐ ፍኖተ እግዚአብሔር ቦኑ ፍኖትየ ኢኮነ ርቱዐ ቤተ እስራ ኤል፤ አኮነ ፍኖትክሙ ኢኮነ ርቱዐ።

፴፩. በበይነ ዝንቱ ለኸልክሙ በከመ ፍኖትክሙ እኳንክሙ ቤተ እስራኤል ይቤ አዶናይ እግዚአ ብሔር፤ ተመየጡ ወነስሑ እም ኅጢአትክሙ ወኢይመጽአክሙ መቅሠፍተ ኅጢአትክሙ።

፴፪. ወግድፉ እምላዕሌክሙ ኸሎ ጌጋዩክሙ ዘአበስክሙ ሊተ፤ ወግበሩ ለክሙ ልበ ሐዲስ ወመ ንፈሰ ሐዲስ ወለምንት ትመ ውቱ በኃጢአትክሙ ቤተ እስራ ኤል።

፴፫. እስመ ኢይፈቅድ ለክሙ ሞተ ትሙቱ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር፤ ዘእንበለ ከመ ትነስሑ ወትሕየዉ።

፳፱. ከሠራው ሁሉ በደል አይቶ ተመልሷልና ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል እንጂ አይሞትም።

፴. ነገር ግን የእስራኤል ቤት የጌታ መንገድ የቀናች አይደለችም ይላሉ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ! በውኑ መንገዴ የቀናች አይደለ ችምን ይልቅስ የናንተ መንገድ ያልቀናች አይደለችምን።

፴፩. የእስራኤል ቤት ሆይ! ስለ ዚህ እንደ መንገዱ በየሰዉ ሁሉ እፈርድባችኋለሁ ይላል ጌታ እግ ዚአብሔር፤ ንስሐ ግቡ፤ ኅጢአ ትም ዕንቅፋት እንዳይሆንባችሁ ከኅጢአታችሁ ሁሉ ተመለሱ።

፴፪. የበደላችሁትን በደል ሁሉ ከእናንተ ጣሉ፤ አዲስ ልብና፤ አዲስ መንፈስም ለእናንተ አድ ርጉ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ! በኃ ጢአታችሁ ስለምን ትሞታላ ችሁ?

፴፫. ሞትን ትሞቱ ዘንድ አልፈ ቅድምና ይላል ጌታ እግዚአብ ሔር፤ ስለዚህ በንስሐ ተመለ ሱና በሕይወት ኑሩ ።

ደ.ሕዝ. ፲፮. ፴፩. ፴፪.

አንቀጽ ፮

ኤጲስ ቆጶሳት ይትወከፉ ንስሐ ሆሙ ለእለ ይትመዩጡ በፍቅር ወበየውሃት ።

፩. አ ፍቁራን አጋውዮ ርእይ ብዝነ ምሕረቱ ለእግዚአብሔር አምላክነ ጌር፣ ወጻድቅ፣ ወመፍቀሬ ሰብእ፣ ወመስተሣህል ለእለ ይትመዩጡ ውስተ ንስሐ፤ እስመ ኢይፈቅድ እለ ይፈትሑ በአክብደ፣ ወበጽል ሑተ ልብ ዘእንበለ ምሕረት፤ አላ ባሕቱ ይሚጥዎሙ ወይትወከ ፍዎሙ ለእለ አበሱ በሠናይ አም ልኮ ከመ ይክህሉ ገቢአ ውስተ ንስሐ።

፪. ወእመሰ ኢመሐፍ ኤጲስ ቆጶ ሳት ወኢገብፍ ከመዝ ይትጎሠሥ እግዚአብሔር እምኔሆሙ ጎጢ አተ ሕዝቡ፤ በከመ ይቤ ኢሳይ ያስ ገሥጽዎሙ ለሕዝብዩ ይቤ እግዚአብሔር፣ ካህናት ንንብዋ ለኢየሩሳሌም ዘይበውእ ውስተ ልባ፣ መፍትው ለኤጲስ ቆጶሳት ይሕትትዎሙ ሕዝብዩ፤ ወእመሰቦ ዘአበሱ ይሚጥዎሙ ውስተ ንስሐ፣ ከመ ይርክቡ ለርእሶሙ ዐስበ ሠናዩ፣ ወእመሰቦ ዘኢመ ሐፍ ወኢሜጥዎሙ ለሕዝብ ውስተ አምልኮ ሠናይ ይረክቡ ኩነኔ ።

ስድስተኛ አንቀጽ

ኤጲስ ቆጶሳት በፍቅርና፣ በቅን ነት የሚመለሱትን ንስሐቸውን ይቀበሉ።

፩. የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ! ወደ ንስሐ ለሚመለሱ ሰዎች ቸር፣ ጻድቅ፣ ሰው ወዳጅና ይቅር ባይ የሚሆን የፈጣሪያች ንን የእግዚአብሔርን የቸርነቱን ብዛት እዩ፤ ያለምሕረት በማክበ ድና በልብ ተንኮል የሚፈርዱ ትን አይወድምና ነገር ግን ወደ ንስሐ መመለስን ይችሉ ዘንድ የበደሉትን በበጎ አምልኮ መልሰው ይቀበሉላቸው ።

፪. ኤጲስ ቆጶሳት ግን ባይራፍ፣ እንደዚህም ባያደርጉ እግዚአብ ሔር የሕዝቡን ጎጢአት ከእነ ርሱ ይፈልጋል። «ኢሳይያስ ወገ ኖቹን ምክራቸው፤ ኢየሩሳሌም ንም ወደ ልቧ የሚገባ ነገርን ንገሯት» አለ እግዚአብሔር እን ዳለ፤ ለኤጲስ ቆጶሳት ወገኖችን ይመረምሯቸው ዘንድ ይገባ ቸዋል፤ የበደሉም ቢኖሩ በጎ ዋጋን ለራሳቸው ያገኙ ዘንድ ወደ ንስሐ ይመልሷቸው፤ ሕዝ ቡንም ወደ በጎ አምልኮት አስተ ምረው ያልመለሷቸው ቢኖሩ ግን ቅጣትን ያገኛሉ ።

፫. ወይእዜኒ ንትወከፍ ንስሐ ሆሙ በፍሥሐ ወበፍቅር ለእለ ተመይጡ ገበ እግዚአብሔር፤ ወለ እለሂ አበሱ ንፍታሕ ላዕሌሆሙ በሣህል ወበምሕረት በከመ ይደሉ ለንስሐ።

፬. ወእመሰ ርኢከ ብእሴ ዘይገብር ጎጢአተ ወይድጎፅ ውስተ ስሕ ተት አንሥኦ እምድቀቱ፤ ወእመሰ አስተጠዐምከ ሎቱ ምግባር ናሁ ቀተልኮ ለእኅከ፤ ወባሕቱ ርቱ ዕስ ታንሥኦ ለዘድጎፀ እምድቀቱ ከመ ኢይማስን፤ ወርእዮሙ ካል አን ይትሜህሩ ወይለብዉ ወይት ወከፉ ቃለ ተግሣጽ።

፭. ኢርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይትጎ ናደይ በእንተ ጎጢአተ ሕዝብ ወዓዲ ኢይትሀከይ ጻሕቆሙ ለእለ የጎሥሡ ንስሐ ከመ ኢይ ትሀጉል መርዳቱ ለእግዚአብሔር በሀኪተ ዚአሁ፤ እስመ በእንቲ አሆሙ ነበበ እግዚአብሔር በአፈ ኤርምያስ ነቢይ እንዝ ይብል ኖሎት ብዙኃን አማሰኑ ዐፀደ ወይንዩ ወአርኩሱ መክፈልትዩ፤ ወረሰይዋ ለመክፈልትዩ፤ እንተ አፈቅር በድወ ወፀ፤ ወኮነት ለሙስና ወለጎጉል፤ ወበእንቲ አዩ ጎልቀት ኩላ ምድር ወማሰ ነት። ።

፩. ኤር ፲፪ ፡ ፲ ፡ ፲፩

፮. አሁንም ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትን በደስታና በፍቅር ንስሐቸውን እንቀበል፤ የበደሉት ንም ለንስሐ እንደሚገባ በፍቅርና በምሕረት እንፍረድላቸው ።

፯. ጎጢአትን የሚሠራ በስሕ ተትም የሚሰነካከል ሰው ብታይ ከወደቀበት አንሣው፤ ሥራውን ብታጣጥምለት ግን እነሆ ወንድ ምህን ገደልኸው፤ ነገር ግን የተሰነካከለውን ከመውደቁ የተ ነሣ እንዳይጎዳ ታነሣው ዘንድ ይገባል፤ ሌሎችም አይተው ይማ ራሱና ያስተውላሉም፤ የምክር ንም ቃል ይቀበላሉ ።

፰. ስለ ሕዝቡ ጎጢአት ይዘገይ ዘንድ ለኤጲስ ቆጶስ አይገባ ውም፤ ዳግመኛም በሱ ስንፍና የእግዚአብሔር መንጋዎች እንዳ ይጎዱ ንስሐ የሚፈልጉትን ትጋ ታቸውን ቸል አይበል፤ እግ ዚአብሔር ስለእነርሱ በነቢዩ በኤ ርምያስ ቃል እንዲህ ብሎ ተናግሯልና» ምእመናንን የሚ ጠብቁ ብዙዎች መምህራን ወይን ሕጌን አጠፉ፤ የምወዳት እድል ፋንታዬን ጽዋ ተርታዬንም ምድረ በዳ አደረጓት፤ ለጥፋትም ሆነች፤ ስለኔም ምድር ሁላ ፈጽማ ጠፋች» ብሎ ተናግሯልና።

፮. ወአንተኒ እመ ርኢከ ዘይኤ ብሰ አዝዝ ዲያቆናተ ያውጽእዎ ወይስድድዎ አፍኦ ወይገሥጽዎ ወይምሀርዎ ከመ ርእዮሙ ካል አን ይፍርሁ፤ ወእምከመ ተመ ይጠ ወገብአ ውስተ ንስሐ ይስ አሉ፤ ወያስተብቀው ገበ እግዚአ ብሔር ወገበ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ይምሀር፤ እስመ መድኅን ሰአለ ገበ አቡሁ በከመ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል በእንተ ኃጥአን «አባ ሥረይ ሎሙ እስመ በዘኢ የአምሩ ይገብሩ።»።

፯. ወእምዝ ይሕትትዎ ለዘአበሰ ከመ ይገድግ ፍኖቶ እኪተ፤ ወእ ምከመ ተአመነ ጎጣውያ ወተመ ይጠ ውስተ ንስሐ ያብሕዎ ይባዕ ውስተ ቤተ ክርስቲያን፤ ወየአዝዝዎ ይጹም መጠነ ገብረ ጎጢአተ ፪ተ ሱባዔ፤ አው ፫ተ፤ አው ፭ተ፤ አው ፮ተ ሱባዔ።

፰. ርቱዕ ለኃጥእ ትምሀር፤ ወታ ለብዎ፤ ወትገሥጸ ዘእንበለ መዓት ወአድልዎ ከመ ያትሕት ርእሶ ፤

፪ ሱቃ ፳፫ ፡ ፴፬

፯. አንተም የሚበድል ሰውን ብታይ ሌሎች አይተው እንዲ ፈሩ ከቤተ ክርስቲያን ውጭ አስወጥተው ወስደው ይመክሩ ትና ያስተምሩት ዘንድ ዲያ ቆናትን እዘዛቸው፤ ወደ ንስሐ ቢመለስ ግን ወደ እግዚአብሔር ይለምኑ፤ ይማልዱም፤ ይቅር ይለውም ዘንድ ወደ ኤጲስ ቆጶሱ ይለምኑ፤ «አባት ሆይ! የማያውቁትን ያደርጋሉና ይቅር በላቸው» ተብሎ በወንጌል እንደ ተጻፈ መድኃኒታችን ወደ አባቱ ለምኗልና።

፯. ከዚህ በኋላ ክፉ ሥራውን ይተው ዘንድ የበደለውን ይመር ምሩት፤ ጎጢአቱን አምኖ ወደ ንስሐ ቢመለስ ግን ወደ ቤተ ክርስቲያን ይገባ ዘንድ ይፍቀዱ ለት፤ ጎጢአትንም ስለ ሠራ ሁለት ሱባዔ፤ ወይም ሦስት ሱባዔ፤ ወይም አምስት ሱባዔ፤ ወይም ሰባት ሱባዔ፤ ይጸም ዘንድ ይዘዙት።

፰. በፊቱ በቆመ ጊዜ ይቅርታ ንና ምሕረትን እንዲያገኝ ራሱን ዝቅ አድርጎ ወደ እግዚአብሔር ይለምን ዘንድ ኃጢአተኛውን

ወይስአል ገበ እግዚአብሔር ከመ ይርከብ ሣህለ ወምሕረተ አመ ይቀውም ቅድሜሁ፤ እስመ ይቤ እመሰ ጎጢአተኑ ትትዐቀብ እግ ዚአ እግዚአ መኑ ይቀውም ቅድሜክ፤ እስመ እምጎቤከ ውእቱ ሣህል፤ ወምሕረት ውስተ እዴከ፤ ግበር እንከ ከመዝ ወአበይን እስመ ይቤሎ ለቃየን አበስከ አርምም፤ እንከ ወኢታንሥእ እዴከ።

፱. ወባሕቱ ርቱዕ ለጎጥእ ይጎ ዝን ወይተክዝ ወይመንን ርእሶ፤ ንለቡ ቃሎ ዘይቤ እግዚአብሔር ለሙሴ በእንተ ማርያም፤ ሶበ አቡሃ ተፍኦ ትፍአቶ ውስተ ገጸ እምኢጎፍረትኑ ሰቡዐ መዋዕለ፤ ወትትገሐሥ አፍኦ እምትዕይንት ሰቡዐ መዋዕለ፤ ወእምዝ ትበ ውእ።

፲. ወተግሕሠት ማርያም አፍኦ እምትዕይንት ሰቡዐ መዋዕለ፤ ወኢ ግዕዙ ሕዝብ እስከ ነጽሐት ማር ያም፤ ወእምድጎረዝ ግዕዙ ሕዝብ።

ያለቁጣና ያለ አድልዎ ታስ ተምረው፤ ታሳውቀውና ትመክ ረው ዘንድ ይገባል፤ ጎጢአትን የምትጠባበቅ ከሆነ አቤቱ! አቤቱ! በፊትህ ማን ይቆማል? ብሏልና፤ ይቅርታ ካንተ ዘንድ ነውና፤ ምሕረትም በእጅህ ነውና፤ እንግዲህ እንደዚህ አድ ርገህ ፍረድ፤ እግዚአብሔር ቃየንን «በድለሃልና ዝም በል እጅህን ወደ ሰማይ አታንሣ» ብሎታልና።

፱. ነገር ግን ለጎጢአተኛ ሰው ያዝንና ይተክዝ ራሱንም ይንቅ ዘንድ ይገባዋል፤ እግዚአብሔር ስለ ማርያም ለሙሴ የተናገረ ውን ቃሉን እናስተውል፤ አባቷ ምራቁን በፊቷ ቢተፋባት እንኳ ሰባት ቀን ባላፈረችም ነበርን፤ አሁንም ሰባት ቀን ከሠፈር ውጭ ተዘግታ ትቀመጥ፤ ከዚ ያም በኋላ ወደ ሰፈር ትመለስ።

፲. ማርያምም ከሰፈር ውጭ ሰባት ቀን ተለይታ ተቀመጠች፤ እስክትነጸም ድረስ ሕዝቡ አል ተጓዙም፤ ከዚያም በኋላ ሕዝቡ ተጓዙ።

ር መዝ ፲፳፱ ፡ ፫
፬ ዘፍ ፬ ፡ ፮
፭ ዘኑል ፲፪ ፡ ፲፬ - ፲፭

፲፩. ንግበር እንከ ከመዝ ለእለ ይፈቅዱ ንስሐ እምነጣውኢሆሙ ንሥራዕ ሎሙ ዕድሜ ዓመታት መጠነ አበሱ በዘይኔስሐ፤ ወእመ ነስሐ ንትወክፎሙ በከመ ይም ሕሩ አበው ውሉደሙ።

፲፪. ወእመሰ ኤጲስ ቆጶሳት ወባ ዕዳንሂ ሥዩማን ቦሙ ሰዕበት ወነውር፤ ወኢይፈትሐ ርትዐ ሰዕ ንለ ማውታ፤ ወለነዳይ፤ ወለመ ዓስብ፤ አላ ይፈትሐ በአድልዎ ከመ ይንሥኡ ርዴ ወሕልያነ፤ እሉኬ ይትሀጉሉ ምስለ መደል ዋን በከመ ጽሑፍ ውስተ ወን ጌል ዘይቤ ለምንት ትኔጽር ኅሠረ ውስተ ዐይነ ቢጽክ ወኢት ራኢ ሠርዌ ዘውስተ ዐይንክ።

፲፫. ወይትዐቀቡ እንከ ኤጲስ ቆጶ ሳት ወካህናት ከመ ኢይትረከብ በላ ዕሌሆሙ ዘከመዝ ግብር ከመ ኢይትዐቀፋ ካልአን ርእዮሙ ዘንተ እኩዮ ምግባረ እስመ እኩዮን ዮጎሥሠ ምክንያተ ከመ ያማስኑ

፲፩. እንግዲህ ከጎጢአታቸው ተለ ይተው ንስሐን ለሚሹ ሰዎች እንዲህ እናድርግ፤ የበደሉትን ያህል ንስሐ ይገቡ ዘንድ ዘመንን ወስነን እንሥራላቸው፤ ንስሐ ቢገቡ ግን አባቶች ልጆቻቸውን እንደ ሚምሩ እንቀበላቸው።

፲፪. ኤጲስ ቆጶሳትና ሌሎች ሹማ ምንት ግን ኅጢአትና ነውር ቢኖርባቸው ለሙት ልጅና ለድኃ፤ ለመበለትም እውነት ባይፈርዱ፤ ነገር ግን አራጣና እጅ መንሻ ይቀበሉ ዘንድ በአድልዎ ቢፈርዱ እነዚህ ከግብዝነታቸው ጋር ይጠፋሉ፤ ይህም በወንድ ምህ ዐይን ያለውን ጉድፍ ለምን ታያለህ? በዐይንህ ግን ያለውን ምስሶ ስለምን አትመለከትም? ተብሎ በወንጌል እንደ ተጻፈ ነው።

፲፫. ሌሎቹ ይህን ክፉ ሥራ አይተው እንዳይሰነካከሉ እንደ ዚህ ያለ ሥራ በእነርሱ ላይ እንዳይገኝ ኤጲስ ቆጶሳትና ካህናት ይጠንቀቁ፤ ክፉዎች ሌሎችን ያጠፋ ዘንድ፤ የእግዚአብሔር በጎችንም ይበትኑ ዘንድ

ካልአነ፤ ወይዝርወ አባግዐ መርዔቱ ለእግዚአብሔር፤ እስመ ኅዳጥ ብጉዕ ያብገዕ ብዙኅ ሐሪጸ ከማሁ ትተልዎሙ ኅጢአት ለእለ ይገብርዋ ከመዝ ፤ ወፊድፋደ ታማስኖሙ ለብዙኃን ከመ ሰራቂ ሶበ ይትረከብ በንዋይ ያወፅእ ስመ እኩዮ ላዕለ አዝማዲሁ በእኩዮ ምግባሩ፤ ወከመ ጸዮዕ ሥጋ ማውታ ሶበ ይትወደይ ውስተ ቅብዕ ይማስን ዔና ጣዕሙ፤ ወከመ ዐማሂ ንጉሥ ወጸዋግ ዘአልቦ ፍትሕ ወከማሁ አንትሙሂ መኳንንቲሁ፤ ወከመ ዝልጉስ በግዕ ሶበ ይትረዐይ ማእከለ አባግዕ ይከውኑ ኩሎሙ ዝልጉሳነ፤ ለእመ ኢተፈልጠ እም ኔሆሙ፤ ወበከመ ክልብ እቡድ ዘይነስክ ኩሎ ዘረከበ እመ ኢቀተልዎ ዮአብዱ ኩሎሙ ዘነሰኩሙ ኅቡረ ምስሌሁ፤ ወከማሁ እመቦ ብእሲ መስተሣልቅ ወመስሐቲ፤ ወመስተጋዕዝ ወዐላዌ ትእዛዝ ዘውስተሕግ ያውጽእዎ አፍኦ እምቤተ ክርስቲያን ከመ ኢያማስን ቤተ እግዚአብሔር፤ ወኢይረሲ በአተፈያት።

ምክንያትን ይሻሉና ጥቂት እርሾ ብዙውን ዱቂት ኮምጣጣ ያደርጋልና፤ እንደዚህም ሁሉ ኅጢአት እንዲህ ለሚሠሯት ትከተላቸዋለች፤ ብዙ ሰዎችንም ፈጽማ ትጎዳቸዋለች፤ ሌባ የሰውን ገንዘብ ሰርቆ በተገኘ ጊዜ በሥራው ክፋት በዘመዶቹ ላይ ክፋስምን እንደሚያወጣ የሚሸት የበክት ሥጋም በቅባት ውስጥ በተጨመረ ጊዜ የጣዕሙ ሽታ እንደሚጠፋ፤ ፍርድ እንደሌለው እንደ ዐመፀኛና ክፉ ንጉሥም እናንተ መምህራንም እንዲሁ ናችሁ፤ የታመመ በግ በበጎች መካከል በተሰማራ ጊዜ ከእነርሱ ካልተለየ ሁሉም ሕመምተኞች እንደሚሆኑ፤ ያገኘውን ሁሉ የሚነክስ ዕብድ ውሻ ካልገደሉት የነካላቸው ሁሉ በአንድነት ከእርሱ ጋራ እንደሚአብዱ እንዲሁ የሚዘብት፤ የሚያስት፤ ክርክርንም የሚያመጣ፤ በሕግ ያለውንም ትእዛዝ የሚአፈርስ ሰው ቢኖር የእግዚአብሔርን ቤት እንዳያጠፋ፤ የቀማኛ ዋሻም እንዳያደርግ ከቤተ ክርስቲያን ወደውጭ ያውጡት።

ጸ ማቲ ፮ ፡ ፫

፲፬. ኢርቱዕ ናርምም በእንተ ኃጥ አን ወዐማጽያን አላ ንገሥጸሙ ከመ ይጎድጉ ምግባርሙ ወያሰ ስሉ እምኔሆሙ ምግባረ ጎሡ መ ወልማደ፤ ዳዕሙ ነእገዘሙ ይጹሙ፤ ወይጸልዩ፤ ወይመጽውቱ፤ ወከመ ይትመሀሩ ፈሪሀ እግዚአብሔር፤ እስመ ይቤሎሙ ለደቂቀ እስራ ኤል ፍርሀኒ ፤ ወዕቀቡ ትእዛ ዝዩ፤ ።

፲፭. መፍትወ ለኤጲስ ቆጶስ ይተክዝ በእንተ ጎጢአተ ሕዝቡ፤ ወየሐሊ ለለ፩፩ ሕይወቶሙ ከመ ይኩኖሙ መርሶ መድኃኒት ለምግ ባረ ጽድቅ፤ ወይኩኑ ድልዋነ ለእግዚአብሔር ወይድጎኑ እም ኩነኔ እንተ ትረክቦሙ ለኃጥአን በዕለተ ደይን።

፲፮. ወእለሰ ይትሀከዩ ይስምዑ በእ ንተ ዕልዋን ዘይቤ ለምንት አርመ ምክሙ ወፍሬሆሙ አረርክሙ። ።

፲፬. ስለ ኃጥአንና ስለ ዐመፀኞች ዝም እንል ዘንድ አይገባንም፤ ነገር ግን ክፉ ሥራቸውን ይተዉ ዘንድ፤ ከእነርሱም ክፉ ሥራንና ልማድን ያስወግዱ ዘንድ እንምከ ራቸው፤ ይጸሙና ይጸልዩ ይመ ጸውቱም ዘንድ፤ እግዚአብሔር ንም መፍራት ይማሩ ዘንድ እን ዘዛቸው፤ የእስራኤልን ልጆች ፍሩኝ፤ ትእዛዜንም ጠብቁ ብሏቸ ዋልና።

፲፭. ኤጲስ ቆጶሱ ስለ ሕዝቡ ጎጢአት ያዝን ዘንድ ይገባዋል፤ ለጽድቅ ሥራም የመዳን ወደብ ይሆናቸው ዘንድ፤ ለእግዚአብ ሔርም የተዘጋጁ ይሆኑ ዘንድ፤ በፍርድ ቀን ኃጥአንን ከምታገኛ ቸው ፍዳም ይድኑ ዘንድ ለእያ ንዳንዱ ሕይወታቸውን ያስብ ዘንድ ይገባዋል ።

፲፮. ቸል የሚሉ ግን «ስለ ከዳተኞች ለምን ዝም አላችሁ? ፍሬዎቻቸውንስ ለምን ለቀማ ችሁ» ያለውን ይሰማሉ።

፲፮. ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይርዐ ዮሙ ለሕዝብ በሰላም፤ ወለእለ ኢአበሱ ኢይጎድጎሙ ይደቁ፤ ወለ እለሂ አበሱ ይሚጠሙ ውስተ ንስሐ።

፲፰. ስምዑ ዘይቤለክሙ እግዚአ ብሔር ኤጲስ ቆጶሳት ኢታስትቱ ፩ደ እምእሉ ንኡሳን፤ አላ መፍ ትው ትስረዩ ወታናጎስዩ ለዘአበሰ ወእምክመ አምነ ኃጥእ በጎጢ አቱ፤ ወጸርሐ ጎበ እግዚአብሔር እማዕምቀ ልቡ በብካይ ወበገዓር ምስለ ትሕትና ያወሥኦ መንፈስ ቅዱስ ወይቤሎ ሰረዩ ለከ እግዚ አብሔር ጎጢአተኩ። ።

፲፱. አእምር እንከ ኤጲስ ቆጶስ ሚመጠን ጸገወከ እግዚአብሔር ክብረ ወስብሐተ፤ ወወሀበከ ሥል ጣነ ትእሥር ወትፍታሕ ዑቅ ርእሰከ ወዕቀብ መርዔቶ ለክር ስቶስ፤ ሑር በፍኖተ ርትዕ እንዘ ሕያው አንተ በዝ ዓለም፤ እስመ ሀለወከ ትትጎሠሥ በዕለተ ኩነኔ እስመ ለዘአዕቀብም ብዙኅ፤

፲፯. ሕዝቡን በሰላም ይጠብቃ ቸው ዘንድ ለኤጲስ ቆጶሱ አግባብ ነው፤ ያልበደሉትንም በኃጢአት ይሰነክሱ ዘንድ አይተዋቸው፤ የበደሉትንም ወደ ንስሐ ይመል ሳቸው።

፲፰. ኤጲስ ቆጶሳት እግዚአብ ሔር ከእነዚህ ከታናናሾች አን ዱን አታቃሉ ያላችሁን ስሙ፤ ነገር ግን ለበደለኛው ጎጢአቱን ታስተሠርዩለትና ታቃልሉለት ዘንድ ይገባል፤ ኃጥእ ጎጢአቱን አምኖ ከትሕትና ጋር በልቅሶ በመጮህ በጥልቅ ልቡ ወደ እግዚአብሔር ቢጮህ መንፈስ ቅዱስ «እግዚአብሔር ጎጢአት ህን ይቅር አለህ» ብሎ ይመልስ ለታል።

፲፱. ኤጲስ ቆጶስ፤ እግዚአብሔር ክብርንና ጌትነትን ምን ያህል እንደሰጠህ ዕውቅ፤ ታሥርና ትፈ ታም ዘንድ ሥልጣንን እንደ ሰጠህ ዕውቅ፤ ራስህን ዕውቅ፤ የክርስቶስን መንጋዎች ጠብቅ፤ አንተ በዚህ ዓለም ሕያው ሳለህ በእውነት መንገድ ሂድ፤ በፍ ርድ ቀን ትመረመራለህና፤

፮ ዘሌዋ ፲፬ ፡ ፵፮
፳ ሆሌ ፲ ፡ ፲፫

፱ ማቲ ፲፰ ፡ ፲
፲. ጳኖ ሳሙ. ፲፪ ፡ ፲፫

ብዙን ይትሐሠሥዎቹ። ወእስመ አልቦ ዘየሐዩ ሰብእ ወኢአሐተ ሰዓተ ዘእንበለ ኅጢአት። ዘእንበለ ፩ዱ ዘኮነ ሰብእ በእንቲኣነ እግዚአብሔር ቃል።

፳. ወበእንተዝ ተጽሕፈ ተገዢሮሙ ለጻድቃን እለ የዐቅቡ ርእሶሙ እስመ ይቤ አባግዕዮ እሊአዮ ይሰምዓኒ ቃልየ፤ ወአነሂ አለምርን፤ ወእማንቲስ ይተልዎኒ፤ ወእሁባን ሕይወተ ዘለዓለም።

፳፩. ወይቤ ሕዝቅኤል ነቢይ «አንትሙ አባግዕዮ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አዶናይ ናሁ አነ እፈትሕ ማእከለ በግዕ ወበግዕ፤ ወማእከለ በሐድሮ ወማእከለ ዳቤል።

፳፪. ኢአከለክሙኑ ዘተረዐይ ክሙ ውስተ ሠናይ ጸአት፤ ወዘተርፈሂ ሣዕር ትከይዱ በእገሪክሙ ወፅሩየሂ ማዮ ትሰትዩ ወዘተርፈሂ ተሐምግዎ በእገሪክሙ።

ብዙ አደራ ያስጠበቁትን ብዙ ይፈልጉበታልና፤ ስለ እኛ ሰው ከሆነው ከአንዱ ከእግዚአብሔር ቃል በቀር አንድ ሰዓት ስንኳ ያለ ኅጢአት የሚኖር ሰው የለምና።

፳. ስለዚህ ራሳቸውን የሚጠብቁ የጻድቃን መታሰቢያቸው ተጻፈ ፤ በጎቹ ቃሌን ይሰሙኛል፤ እኔም አውቃቸዋለሁ ፤ እነርሱም ይከተሉኛል ፤ የዘለዓለም ሕይወትንም እሰጣቸዋለሁ» ብሏልና።

፳፩. ነቢይ ሕዝቅኤል እንዲህ አለ «እናንተም መንጋዬ ሆይ! እነሆ በበግና በበግ መካከል፤ በአውራ በግና በአውራ ፍየልም መካከል እፈርዳለሁ፤» ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

፳፪. የቀረውን ማሰማሪያችሁን በእግራችሁ የረገጣችሁት የተሰማራችሁበት መልካሙ መሰማሪያ ባይበቃችሁ ነውን፤ የቀረውንን ውኃ በእግራችሁ ያደፈረሳችሁትን ጥሩውን ውኃ መጠጣታችሁ ባይበቃችሁ ነውን ።

፲፩ ሉቃ ፲፪ : ፵፰
፲፪ ሉቃ ፲፬ : ፱
፲፫ ዮሐ ፲-፱

፳፫. ወትርእዩ አባግዕዮ ዘኬድ ክሙ በእገሪክሙ ወታሰትይዎሙ ማዮ ዘሐመግሙ በእገሪክሙ።

፳፬. ወየአምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላኮሙ ወእሙንቱ ይከውኑኒ ሕዝብዮ ቤተ እስራኤል ይቤ እግዚአብሔር እግዚአ።

፳፭. አንትሙ አባግዕ መርዔ ትዮ፤ ወአነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ይቤ እግዚአብሔር፤

፳፮. ስምዑ ኤጲስ ቆጶሳት ወስምዑ ሕዝብ ዘይቤ እግዚአብሔር ናሁ እፈትሕ አነ ማእከለ በሐድሮ ወዳቤላ ወማእከለ በግዕ ወበግዕ ።

፳፯. ይቤ አነ እፈትሕ ማእከለ ኖሎተ አባግዕ እለ አማሰኑ አባግዕ በሀኬቶሙ። ወካዕበ ይቤ አነ እፈትሕ ማእከለ ኤጲስ ቆጶስ ወካልኦ፤ ወማእከለ ሕዝባዊ ወሕዝባዊ፤ ወማእከለ መኩንን ወመኳንንት እስመ አባግዕዮ ነባብያን እሙንቱ፤ ወኢኮኑ ዘእንበለ ነቢብ።

፲፬ ሕዝ. ፴፬ : ፲፮ - ፲፱

፳፫. በጎቹም በእግራችሁ በረገጣችሁት ይሰማራሉ፤ በእግራችሁም ያደፈረሳችሁትን ውሀ ይጠጣሉ።

፳፬. እኔ እግዚአብሔር አምላክ ቸው ከእነርሱ ጋር እንዳለሁ እነርሱም የእስራኤል ቤተ ሕዝቤ እንደሆኑ ያውቃሉ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

፳፭. እናንተም የማሰማሪያዬ በጎች ናችሁ፤ እኔም አምላክ ችሁ ነኝ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

፳፮. ኤጲስ ቆጶሳትና ሕዝቡ፤ እግዚአብሔር በአውራውና በአውራው መካከል፤ በበግና በበግ መካከልም እነሆ እኔ እፈርዳለሁ ያለውን ስሙ።

፳፯. በሰንፍናቸው በጎቹን ባጠፉ በበጎች ጠባቆች መካከል እኔ እፈርዳለሁ አለ፤ ሁለተኛም በኤጲስ ቆጶሱና በንደኛው፤ በሕዝባዊውና በሕዝባዊው፤ በመኳንንትና በመኩንንት መካከል እኔ እፈርዳለሁ አለ፤ በጎቹ የሚናገሩ እንጂ የማይናገሩ አይደሉምና።

፳፰. ወበእንተዝ ኢይበሉ ሕዝብ አባግዕ ንሕነ ወኢኮነ ኖሎተ ዘንትዐቀብ ለርእሰነ፤ ለያእምር ዘንተ ኖላዊ እስመ ውኡቱ ባሕ ቲቱ ይትሐተት ከመ ያግብእ ቃለ በእንቲአነ፤ ወከመ በግዕ ዘኢይተሉ ኖላዊ ንረ ይከውን ለዝዕብ ከመ ይማሰን።

፳፱. ከማሁ ዘይተሉ አብደ ወእኩየ ኖላዊ ይከውን ለሞት እስመ ይውገጠ ለሊሁ ኖላዊ፤ ወበእንተዝ ርቱዕ ንርጎቅ እምእ ኩያን ወጉህላውያን ኖሎት እለ ኢይምሕኩ ወኢያድጎኑ መርዔ ቱ፤ አላ ንትልዎሙ ለኔራን እለ ይምሕኩ ወያድጎኑ መርዔ ቶሙ።

፴. ወላኖላዊ ንር ያፈቅርዎ ሕዝብ፤ ወይፈርህዎ ከመ አብ፤ ወእግዚእ፤ ወከመ መምህር፤ ወከመ ሊቀ ካህና ቲሁ ለእግዚአብሔር፤ ወውኡቱ መ? ሥጸሙ ወመርሐሙ ውስተ ሠናይ እም ልኮ፤ እስመ ዘይትኤዘዝ ሎቱ ይትኤዘዝ

፳፰. ስለዚህም ሕዝቡ በጎች ነን እንጂ ለራሳችን የምንጠነቀቅ አይደለም አይበሉ፤ እረኛውም ይህን ይወቅ፤ ስለ እኛ ቃልን ይመልስ ዘንድ እርሱ ብቻውን ይመረመራልና፤ ቸር እረኛን የማይከተልም ይጠፋ ዘንድ ለኻርብ እንደሚሆን።

፳፱. እንደዚሁ ሰነፍና ክፉ እረኛን የሚከተል ለሞት ይሆናል፤ ራሱ እረኛው ይውጠዋልና፤ ስለዚህም ከማይራሩና መንጋቸውን ከማያድኑ ከክፉ ዎችና ከከዳተኞች እንርቅ ዘንድ አግባብ ነው፤ ነገር ግን የሚራሩና መንጋቸውን የሚያድኑ ቸሮች እረኞችን እንከተላቸው።

፴. ቸር እረኛንም ሕዝቡ እንደ አባት፤ እንደ ጌታና፤ እንደ መምህር እንደ ሊቀ ካህናትም ይወዱታል፤ ያከብሩታልም፤ እርሱም መካሪያቸውና መሪያቸው ነው፤ ለእርሱ የሚታዘዝ ለክርስቶስ ይታዘዛልና፤ ቃሉንም የሚሰማ ክርስቶስን

ለክርስቶስ፤ ወዘይሰምዕ ቃሎ ይሰምዖ ለክርስቶስ፤ ወዘሰ አብዮ ወኢ ሰምዕ ቃሎ አብዮ፤ ወዐለዎ ለክርስቶስ፤ ወዘይትኤዘዝ ለክርስቶስ ይትኤዘዝ ለእግዚአብሔር፤ እስመ ይቤ ዘኢያክሙ ሰምዕ ኪያየ ሰምዕ፤ ወዘለክሙ አብዮ ሊተ አብዮ፤ ወዘሊተ አብዮ አብዮ ለዘፈነውኒ።

፴፩. ከማሁ ርቱዕ ያፍቅርሙ ኤጲስ ቆጶስ ለሕዝብ ከመ ደቂቁ እስመ ውሉዱ እሙንቱ፤ ወይሕፅ ኖሙ በተግሣጽ ከመ ዖፍ እንተ ተሐቅፍ አንቆቅሆሃ፤ ወተሐፅን ዕጉሊሃ እስከ ሶበ ይሠርራ፤ ወከማሁ ይምህርሙ ቃለ እግዚአብሔር ለሕዝብ፤ ወይሴስዮሙ ትምህርተ መንፈሳዊተ፤ ወየሀቦሙ ጸሕቆሙ ለኸሎሙ እለ ይፈቅዱ ይንሥኩ በጎቤሁ፤ ወኢ ያክብድ ዲቤሆሙ፤ አላ ይገሥጸሙ በቃለ ጥበብ ወያፍርሆሙ ከመ ኢይትመየጡ ውስተ ጎጢ አት፤ ዳዕሙ የእዝዙሙ ይሐሩ ፍኖተ ርትዕ፤ ወይዕቀቡ ሃይማኖተ፤ ወይርዐዮሙ ለሕዝብ በሰላም።

ይሰማል፤ እርሱን እንቢ የሚለውና የማይሰማው ግን ክርስቶስን እንቢ ይለዋል፤ ይክደዋልም፤ ለክርስቶስ የሚታዘዝም ለእግዚአብሔር ይታዘዛል፤ እናንተን የሰማ እኔን ሰማ፤ እናንተንም እንቢ ያለ እኔን እንቢ አለ፤ እኔንም እንቢ ያለ የላከኝን እንቢ አለው ።

፴፩. እንደዚሁም ኤጲስ ቆጶስ ሕዝቡን እንደ ልጆቹ ሊወዳቸው ይገባል፤ እነርሱ ልጆቹ ናቸውና፤ እንቀላሏን እንደምትታቀፍ አድገው እስኪቡሩ ድረስም ልጆቿን እንደምታሳድግ ወፍ በምክር ያሳድጋቸው፤ እንደዚሁም የእግዚአብሔርን ቃል ያስተምራቸው መንፈሳዊት ትምህርትንም ይመግባቸው፤ ከእርሱም ይቀበሉ ዘንድ ለሚወዱት ሁሉ ፍላጎታቸውን ይስጣቸው፤ በነርሱም ላይ ሥርዐትን አያክብድባቸው፤ በጥበብ ቃል ይምክራቸው እንጂ፤ ወደ ጎጢ አትም እንዳይመለሱ ያስፈራራቸው፤ በእውነት ጎዳና ብቻ ይሄዱ ዘንድ፤ ሃይማኖትንም ይጠብቁ ዘንድ ይዘዛቸው፤ ሕዝቡንም በሰላም ይጠብቃቸው።

፴፪. ወዓዲ ያንሥአሙ ለውዱ ቃን፤ ወያጽንጾሙ ለድኩማን፤ ወያስተጋብአሙ ለዝርዋን፤ ወይ ፈውሶሙ ለቀሱሳን፤ ወይናዝ ዙሙ ለዕንቡዛን ልብ፤ ወያጽን ጾሙ ለሐንካሳን በቃለ ተግሣጽ፤ ወያቅልል ያረ ክበደ ኅጢአቶሙ፤ ከመ ይርከቡ ተስፋ ሠናዩ ።

፴፫. ወእሙንቱስ ይትመሀሩ ሕገ ቤተ ክርስቲያን፤ ወይትመ የጡ ውስተ ንስሐ ወእመቦ ዘተ ገድፈ አፍአ በኢሉብዎ ቃለ መጻሕፍት፤ ኢትመንኖ ወኢት ኅድጎ ይድጎጽ ውስተ ኅጢአት፤ አላ ርድኦ፤ ወፈውሶ እምቀሱስ ጎጢአት፤ ወሚጠ ጎቤክ፤ ወአግ ብኦ ውስተ መርዔተ ክርስቶስ፤ ወዘሰ አበዩ ተመዪጦ ይወፅእ እመርዔትክ ፤ ወይከውን መብ ልዐ ለአዕዋፈ ሰማይ ወለአ ራዊተ ገዳም፤ ወይከውን መክፈ ልቱ ምስለ እለ ይብሉ ንብላዕ ወንስተይ ወጌሠመ ንመውት፤ ወኢይሔልዩ ደጋሪቶሙ።

፴፫. ዳግመኛም የወደቁትን ያን ሣቸው፤ የደከሙትንም ያጽና ቸው፤ የተበተኑትንም ይሰብስባ ቸው፤ የቄሰሉትንም ያድናቸው፤ አእምሮ ያጡትንም ያረጋጋቸው፤ የሚያነክሱትንም በተግሣጽ ቃል ያጽናቸው፤ በጎውን ተስፋ ያገኙ ዘንድ የጎጢአታቸውን የክብደት ጽናት ሸክም ያቃልላቸው።

፴፫. እነሱ ግን የቤተ ክርስቲያንን ሥርዐት ተምረው ወደ ንስሐ ይመለሱ፤ የመጻሕፍትን ቃል ባለማስተዋል በውጭ የወደቀ ቢኖር በጎጢአት ይሰነካ ከል ዘንድ ቸል ብለህ አትተ ወው፤ ነገር ግን ረድተህ ከጎ ጢአት ቀሱል አድነው ፤ ወደ አንተም መልሰው ፤ ወደ ክርስ ቶስም መንጋ አግባው ፤ መመለስን እንቢ የሚል ግን ከመንጋዎ ችህ ይወጣል፤ ለሰማይ ወፎችና ለጳር አራዊት መብል ይሆናል፤ እድል ፈንታውም እንብላ፤ እን ጠጣ፤ ነገም እንሞታለን ከሚ ሉና ፍጻሜያቸውን ከማያስቡ ሰዎች ጋር ይሆናል።

፴፬. ወእመቦ ዘርእዩ ኤጲስ ቆጶስ እንዝ ከመዝ ይገብር ርቱዕ ይበሎ አነ እፀውር ኅጢአተክ፤ ወእመ ውት ህየንቴክ በከመ ሞተ ክርስ ቶስ በእንተ ኅጢአተ ዓለም፤ ወእምዝ ይጸሙ፤ ወይሕምም ምስሌሁ እስከ ይትመየጥ ጎበ ንስሐ እስመ ኖላዊ ንር ይሜጡ ነፍሶ ቤዛ አባግዒሁ።

፴፭. ወዐሳብሰ ዘኢኮነ ኖላዊ፣ ወዘ ኢኮና አባግዕ ዘዚአሁ ሶበ ይሬኢ ተኩላ እንዝ ይመጽእ ይጉይይ፤ ወየጎድግ አባግዒሁ፤ ወይመስጦን ተኩላ፤ ወይዘርዎን ለአባግዒሁ፤ እስመ ዐሳብ ውእቱ፤ ወኢየጎዝን በእንተ አባግዕ፤ ።

፴፮. ርቱዕ ናእምር ከመ እግ ዚአብሔር መሓሪ ውእቱ፤ ወኢይ ፈቅድ ሞቶ ለጋጥእ፤ አላ ሚጠቶ ወግብአቶ ውስተ ንስሐ።

፴፯. ወእመቦ ዘይሌብስ በኢሉብዎ ዘሠርዐ እግዚአብሔር ትእዛዛቲሁ ለንስሐ ወየሐውር በጽልሐተ ልቡ ወኢይዜክር ኅጢአቶ ወእኮዩ

፴፬. ኤጲስ ቆጶሱ እንደዚህ ሲያ ደርግ ያየው ቢኖር ኅጢአትህን እኔ እሸከማለሁ፤ ክርስቶስ ስለ ዓለም ኅጢአት እንደሞተም ስለ አንተ እሞታለሁ ይበለው፤ ከዚህ በኋላ ወደ ንስሐ እስኪመለስ ድረስ ከእርሱ ጋራ ይድከም፤ መከራንም ይቀበል፤ ቸር እረኛ ስለ በጎቹ ቤዛ ሆኖ ሰውነቱን አሳልፎ ይሰጣልና።

፴፭. እረኛ ያይደለ፤ በጎቹም የርሱ ያልሆኑ ምንደኛ ግን ተኩላ ሲመጣ ባዩ ጊዜ በጎቹን ትቶ ይሸ ሻል፤ ተኩላም በጎችን ይነጥቃቸ ዋል፤ ይበትናቸዋልም፤ ምንደኛ ነውና ስለ በጎች ጥፋትም አያዝ ንም።

፴፮. እግዚአብሔር ቸር እንደሆነ፤ የጎጢአተኛውንም ሞት እንደማይ ወድ፤ እናውቅ ዘንድ ይገባል፤ ወደ ንስሐ ፈጽሞ መመለሱን ነው እንጂ።

፴፯. እግዚአብሔር ለንስሐ የሠራ ቸውን ትእዛዛቹን ባለማወቅ የሚ በድል ሰው ቢኖር በልቡናውም ተንኮል ቢሄድ፤ የእርሱን ቸርነት

፲፮ ዮሐ ፲ ፡ ፲፪

ዘገብረ ኢተዘኪሮ ቃለ ቅዱሳት መጻሕፍት ዘዜነዋ ምሕረተ ዜአሁ ይማሰን ውእቱ ብእሲ፤ ወይከውን ዘአልቡቱ ተስፋ።

፴፰. ወአንተሰ ጎሥሥ ኖላዌ ኄረ፤ ወመምህረ የዋሀ፤ ወመገሥጸ፤ ወዕጉሠ፤ ወመሐራ፤ ወገባሬ ሰላም፤ ዘየዐውድ፤ ወይርዒ አባግዒሁ፤ ወየጎሥሥ ዘተገድፈ ፤ ከመ እግዚአብሔር አምላክነ እስመ አቡነ ዘበሰማያት ፈነወ ወልዶ ፍቁረ መድኅኒነ ኖላዌ ኄረ፤ ወመምህረ ኢየሱስሃ ክርስቶስሃ ዘጎደገ ፯ ወፀተ ውስተ ገዳም፤ ወሐረ ይጎሥሥ በግዐ ዘተገድፈ፤ ወሶበ ረከቦ ጸሮ ዲበ መትከፍቱ ወአብእ ውስተ መርዒት በፍሥሐ እስመ ረከበ ዘተሀጉላ፤።

፴፱. ሰማዕ ዘንተ ኤጲስ ቆጶስ፤ ምርሖሙ ለእለ ስሕቱ እምፍኖት ርትዕት፤ ወአስተጋብእመ ለእለ ተዘርወ፤ ወጎሥሥሙ ለእለ ተገድፋ እስመ ብከ ሥልጣን ለሚጠት ትእሥር ወትፍታሕ፤ እስመ ይቤሎ መድኅኒነ

የሚናገሩ የቅዱሳት መጻሕፍትን ቃል ሳያስተውል የሠራውን ክፋት፤ ጎጢአቱንም ባያስብ ያ ሰው ይጠፋል፤ ተስፋ የሌለውም ይሆናል።

፴፰. አንተ ግን ቸርና አስተማሪ፤ የሚገሥጸና የሚራራ፤ የሚታገሥና ሰላምን የሚያደርግ፤ እየዘረ በጎችን የሚጠብቅ እንደ ፈጣሪያችን እንደ እግዚአብሔር የጠፋውን የሚፈልግ እረኛን ፈልግ፤ ሰማያዊ አባታችን የተወደደ፤ መድኅኒታችን ቸር ጠባቂና መምህር ዘጠና ዘጠኙን በዱር ትቶ የጠፋውን በግ ይፈልግ ዘንድ የሄደ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስን ልኳልና፤ እርሱም ባገኘው ጊዜ በትከሻው ተሸከመው በደስታም ወደ መንጋው መለሰው፤ የጠፋውን አግኝቷልና።

፴፱. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ይህን ስማ፤ ከቀናች መገደ የተሳሳቱትን ምራቸው፤ የተባተኑትንም ሰብስባቸው፤ የጠፉትንም ፈልጋቸው፤ ለመመለስ ታስርና ትፈታ ዘንድ ሥልጣን አለህና፤ መድኅኒታችን መግባዕን

፲፰ ሉቃ ፲፭ ፡ ፱ - ፭

ለመግባዕ ጎደጉ ለከ ጎጢአተከ፤ ሃይማኖትከ አሕየወተከ፤ ሑር በሰላም፤። ወሰላም ዘተመጠነ ይእቲ ቤተ ክርስቲያን ለክርስቶስ እንተ ታበውእ ውስቴታ እለ ነስሑ ወገጽሑ እምነጣውኢሆሙ፤ ወገብሩ ጽድቀ ወሠናየ፤ ወረከቡ ተስፋ ሕይወት።

፵. መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይፈውስ ዱያነ እለ ደወዩ በገቢረ ጎጢአት ፤ የሐውጸሙ ወይናዝ ዙሙ፤ ወይፈውስ ቍስሎሙ፤ እስመ አኮ ጥዑያን ዘይፈቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ፤ አላ ሕሙማን እስመ መጽአ ወልደ ዕጋለ እመሕያው ይጎሥሥ፤ ወይርዳእ ዘተሀጉላ፤ እስመ አንተኒ ዐቃቤ ስራይ በውስተ ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር፤ ሀቦሙ ፈውስ ለለ፩፩ በከመ ይደሉ ወሴስዮሙ ሲሲተ መንፈሳዊተ ይጽንዑ በቅድስት ቤተ ክርስቲያን።

፲፱ ሉቃ ፭ ፡ ፲፭ ፤ ግር ፳ ፡ ፭ ፤ ፳፭ ፡ ግፍ፤ ፱. ፲፱

«ጎጢአትህን ይቅር ብየላሁ፤ ሃይማኖትህ አዳነችህ፤ በሰላም ሂድ» ብሎታልና፤ የተቀበልናት ሰላምም ንስሐ ገብተው ከጎጢአታቸው የነጹትን፤ ጽድቅንና በጎሥራን የሠሩትን፤ የሕይወት ተስፋንም ያገኙትን ወደ እርስዎ የምታስገባ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ናት።

፵. ለኤጲስ ቆጶስ ጎጢአት በመሥራት የታመሙ ድውያንን ያድን ዘንድ ፤ ይጎብኛቸውና ያጽናናቸው፤ ቍስላቸውንም ያድናቸው ዘንድ ይገባዋል፤ ባለ መድኅኒትን የሚሹት ሕመምተኞች ናቸው እንጂ ጤነኞች አይደሉምና፤ የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና የተጎዳውን ሊረዳ መጥቶአልና፤ አንተም በእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን ውስጥ ባለመድኅኒት ስለሆንህ ለእያንዳንዱ እንደሚገባ ፈውስን ስጣቸው፤ በቅድስት ቤተ ክርስቲያንም ይጸኑ ዘንድ መንፈሳዊ ምግብን ስጣቸው።

፵፩. ወረዐይ መርዔቶ ለክርስቶስ በትሕትና ወበፍቅር ዘእንበለ መዓት ወእንዘ ኢትጋቤይ በሂመተ ሥል ጣንክ እስመ አንተ ናላዌ መርዔቱ ለክርስቶስ፣ ወአስተጋብሎ ለመ ሐስግን ውስተ ሕፅንክ ።

፵፪. ኩንኬ መሐሬ ወጻድቀ ዘእን በለ ጽልሑት ወቂም፣ ወቅንአት፣ ወውዴት፣ ወሐሜት፣ ወጽልእ፣ ወአ ድልዎ፣ ወፅርፈት፣ ወትዕቢት፣ ወት ምክሕት፣ ወኢትመንኖሙ ለእለ እምታሕቴክ፣ ወኢትገባእ እምኔ ሆሙ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ወኢትትመየጥ እምንስሐሆሙ ወኢታምጽእ ምክንያተ ላዕሌሆሙ ወኢታርገቆሙ እምቤተ ክርስቲ ያን።

፵፫. ለቡ እንክ ፍትሐ፣ ወኢትግሃእ እንክ ስምዐ ፩ደ ወኢላዕለ መኑሂ ዘእንበለ ስምዐ ቺቱ ኄራን መሐይም ናንጽፎ፣ ወስምዐ ይኩኑ ላዕሌሆሙ ካልኣን ኄራን መሐይምናን እሙንቱ እለ አልቦሙ ጽልእ ወቂም ወቅንግት እስመ ቦ እምኔሆሙ ነባብያነ ሐሰት

፵፬. የክርስቶስን መንጋዎች ሳትቈጣ፣ በሥልጣንህም ሹመት ሳትታበይ በትሕትናና በፍቅር ጠብቅ፣ የክርስቶስ መንጋዎች ጠባቂ አንተ ነህ፣ ጠቡቶቹንም ወደ አጠገ ብህ ሰብስባቸው ።

፵፭. ያለ ሽንገላና ያለ ቂም፣ ያለ ቅንአትና ያለ ነገር ሥራ፣ ያለ ሐሜትና ያለጥል፣ ያለ አድልዎና ያለስድብ፣ ያለትዕ ቢትና ያለትምክሕት፣ የምት ምር እውነተኛ ሁን፣ ከበታ ችህ ያሉትን አትናቃቸው የእ ግዚአብሔርን ትእዛዞች ከእነ ርሱ አትሠውር፣ ከንስሐቸውም ዘወር አትበል፣ በላያቸውም ምክንያትን አታምጣ፣ ከቤተ ክርስቲያንም አታርቃቸው።

፵፮. እንግዲህ ፍርድን አስተ ውል፣ ደጋጎች ምእመናን ከሆኑ ከሦስት ሰዎች ምስ ክርነት በቀር በማንም ላይ የአ ንድ ሰው ምስክርነት አትቀ በል፣ በእነርሱም ላይ ጥልና ቂም ቅንአትም የሌላቸው ሌሎች ደጋ ጎች ምእመናን ምስክር ይሁኑ፣ ከእነርሱ ወገን አንደበታቸው ሁለት ወይም ሦስት የሆነ፣

እለ ፪ቱ ወቺቱ ልሳኖሙ እለ ይትፌሥሑ በእኩይ ምግባር፣ ወጸላእያነ አጎው ወእለ ይፈቅዱ ይዘርወ መርዔቶ ለክርስቶስ።

፵፱. ወእመሰ ሰማዕከ ቃሎሙ ወአመንክ ለእለ ይገብሩ ከመዘ ናሁኔ ዘረውከ መርዔተክ ዘእ ንበለ ፍትሕ ወመጠውኮሙ ለእኩያን አዘዕብት ወመሰጥ፣ ወእሉ እሙንቱ እኩያን ሰብእ ወባሕቱ ኢኮኑ ሰብእ አላ እኩያን አራዊት እለ ይትሜሰሉ ሰብእ ዕልዋነ ወመናፍቃነ ወከሐድያነ እለ ኢየሁምርዎ ለእግዚአብሔር፣ እሉኔ ጸናሕያነ ፍናት ከመ ዝዕብ ዘይመስጥ ወይበልዕ ይመስጡ እለ ይወፅኡ እምሕገ ቤተ ክርስቲ ያን ።

፵፳. ወሰበ ርእዩ ዘተጎጉለ ይመ ስሎሙ ዘረከቡ ዐቢየ ረባሐ ለርእሶሙ፣ እስመ አቡሆሙ ዲያ ብሎስ ቀታሌ ነፍሰ ሰብእ ውእቱ።

፵፺. ወለእለሰ ይስሕቱ እምቤተ ክርስቲያን፣ ወይወፅኡ እምሕግ ይሬ እይዎሙ አጋንንት፣ ወየሐምም ዎሙ በግዕር ፣ ወበምንዳቤ ወጎ ዘነ ልብ ፣ ወእሙንቱሰ ይተልዉ

በክፉ ሥራም ደስ የሚሰኙ ወንድ ሞችን የሚጠሉ፣ የክርስቶስን መንጋዎች ሊበትኑ የሚወዱ ሐሰት ተናጋሪዎች አሉና።

፵፻. እንደዚህ የሚያደርጉትን ቃላ ቸውን ሰምተህ ብታምን እነሆ መንጋዎችህን ያለ ፍርድ በተ ንህ፣ ለሚነጥቁ ክፉዎች ጅቦ ችም ሰጠሃቸው፣ እነዚህም ክፉ ዎች ሰዎች ናቸው፣ ነገር ግን ሰዎች አይደሉም፣ እግዚአብ ሔርን የማያውቁ፣ ከዳተኞችና ከሐዲዎች ሰዎችን የሚመስሉ ክፉዎች አውሬዎች ናቸው እንጂ፣ እነዚህም ነጥቆ እንደሚበላ ጅብ ከቤተ ክርስቲያን ሕግ የሚወጡ ትን ይነጥቃሉ።

፵፻፩. የጠፋውንም ባዩ ጊዜ ለራ ሳቸው ታላቅ ረብሕ ያገኙ ይመ ስላቸዋል፣ አባታቸው ዲያብ ሎስ ነፍሰ ገዳይ ነውና ።

፵፻፪. ከቤተ ክርስቲያን የሚሰቱት ንና ከሕግ የሚወጡትን አጋን ንት ተመልክተው በጭንቅና በመ ከራ በልብ ጎዘንም ያስቃዩዋቸ ዋል፣ እነርሱ ግን የወንጀለኞችን

፳፩. ስ. ጢ. ሞ. ራ. ፲፱

ፍኖቶሙ ለዕልዋን ወየሀጉሉ ሰሜቶሙ ወፈድፋደ ይርጎቁ እምእግዚአብሔር ወኤጲስ ቆጶስ ለእመ ኢፊትሐ በርትዕ ይከውን መክፈልቱ ምስሌሆሙ።

፵፯. ኦ ኤጲስ ቆጶስ! ኢመፍት ወኩ ትስድዶ ለጋጥእ፣ ወኢት መንኖ ለዘይትመየጥ፣ ወኢትኩን ሕፁፀ ምሕረት ከመ ትፈውስ ቍስለ ኅጢአት፣ ወኢትትሀወል ምስለ ብእሴ ደም፣ እስመ በእን ቲአሆሙ ይብል መጽሐፍ በሊህ እገረሆሙ ለክዲወ ደም፣ ኅግር ወቅጥቃጤ ውስተ ፍኖቶሙ ወኢየአምርዋ ለፍኖተ ሰላም፣ ወአልቦ ፍርሀተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይንቲሆሙ።

፵፰. ፍኖተ ሰላምኒ መድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘመሀረነ እንዘ ይብል ስረዩ ከመ ይስረይ ለክሙ ወሀቡ ወይሁብክሙ፣ ዘውእቱ ብሂል ኅድጉ ለሰብእ አበላሆሙ ከመ ይኅድግ ለክሙ አቡክሙ

ኅዳና ይከተላሉ፣ ዋጋቸውንም ያጣሉ፣ ይልቁንም ከእግዚአብሔር ይርቃሉ፣ ኤጲስ ቆጶስም በቅንነት ባይፈርድ እድል ፈን ታው ከእነርሱ ጋራ ይሆናል።

፵፯. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ኅጢአ ተኛውን ታባርረው ዘንድ አግ ባብ አይደለም፣ የሚመለሰውንም አትናቀው፣ የኅጢአትን ቍስል ታድን ዘንድ ምሕረት የጉደለህ አትሁን፣ ከደም አፍሳሽ ሰው ጋርም አትተባበር፣ መጽሐፍ ስለ እርሱ ደምን ለማፍሰስ እግራቸው ፈጣን ነው፣ በመንገዳቸውም ጥፋትና ጉስቍልና አለ፣ የሰላም መንገድንም አያውቁትም፣ በፊታቸው እግዚአብሔርን መፍራት የለም ብሏልና።

፵፰. የሰላም መንገድም፣ ይቅር እንዲላችሁ ይቅር በሉ፣ ስጡ ይሰጣችኋል ብሎ ያስተማረን መድኅኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፣ ይኸውም ሰማያዊ አባታችሁ በደላችሁን ይቅር ይላችሁ ዘንድ እናንተም የሰዎችን በደል

ጳጳ መዝ ፲፫ : ፮ - ፯

ሰማያዊ አበላክሙ። ወዳዲ መሀረን በጸሎት እንዘ ይብል ኅድግ ለነ አበላነ ወጌጋየነ ከመ ንሕነኒ ንኅድግ ለዘአበሰ ለነ።

፵፱. ወእመሰ ኢትክሉ አንትሙ ትስረዩ አበላ ለዘአበሰ ለክሙ፣ በእፎ አንትሙ ትረክቡ ስርየተ አበላክሙ።

፶. ወእመሰቦ ዘተሰደ ዘእንበለ አበላ፣ ወእምዘ ገቢአ ሰአለ ስርየተ ወዘኢተወክፎ ዝኬውእቱ ቀታሌ እጉሁ፣ ወከዐዌ ደም ከመ ቃየል ዘከዐወ ደመ አቤል እጉሁ፣ ወጸርሐ ደሙ ኅበ እግዚአብሔር። ወእመሰ ኤጲስ ቆጶስ ዘሰደደ ሰብአ ዘእንበለ አበላ ይከውን ከመ ቃየል ቀታሊ።

አንቀጽ ፯

ከመ ኢመፍትው ንገሥጽ ወኢ መነኒ ዘእንበለ ያቅሙ ሎቱ ስምዐ ከመ አበሰ።

ጳጳ ማቲ ፮ : ፲፪ + ፲፩
ጳጳ ዘፍ ፬ : ፲

ይቅር በሉ ማለት ነው፣ ዳግመኛም በጸሎት እኛ የበደለንን ይቅር እንል ዘንድ በደላችንንና ኃጢአታችንን ይቅር በለን በሉ እያለ አስተማረን።

፵፱. እናንተ የበደላችሁን ሰው በደል ይቅር ትሉ ዘንድ ካልቻላችሁ እናንተ የኅጢአታችሁን ስርየት እንዴት ታገኛላችሁ?

፶. ያልበደለ፣ የተሰደደ ሰው ቢኖር፣ ከዚህም በኋላ ተመልሶ ይቅርታን ቢጠይቅ የማይቀበለው ይህ ወንድሙን ገዳይ ነው፣ የወንድሙ የአቤልን ደም እንዳፈሰሰ፣ ደሙም ወደ እግዚአብሔር እንደጮኸበት እንደ ቃየልም ደም አፍሳሽ ነው፣ ያልበደለ ሰውን ያባረረ ኤጲስ ቆጶስም ቢኖር እንደ ነፍሰ ገዳይ እንደ ቃየል ይሆናል።

ሰባተኛ አንቀጽ

እንደ በደለ ሳያስመሰክሩ ማንንም እንቀጣ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. ዘይሰድድ ዘእንበለ አበሳ ውእቱ የአኪ እምቀታሌ ነፍስ፤ ወአይሬኢ ምሕረተ እግዚአብሔር እስመ ኢተዘከረ ፍቅረ ቢጽ።

፪. ወዘይገብር ከመዝ ኢይረክብ መድኅነተ እስመ ድኅፀ ወወድቀ ውስተ ዐቢይ ኅጢአት፤ ወኢገሠ ጸሙ፤ ወኢሜጦሙ ለዘገብሩ ኅጢአተ ብዙኅ፤ አላ ዘረወ መርዔቶ ለእግዚአብሔር እንዝ ይትቃረኖ።

፫. እስመ ጸድቅ እግዚአብሔር ወጽድቅ ኩነኑ ወይፈትሕ በጽድቅ ለዙሉ፤ ለጸድቃን ወለኃጥ ኣን ወመሓሪ ለእለ ይትመየጡ ኅቤሁ፤ ጽድቅ ወምሕረት ወየ ውሃት ዚአሁ እሙንቱ እስመ ዳዊት ብእሲ ፍቁር ዘከመ ልቡ ለእግዚአብሔር አጠየቀ ከመ ምሕረት ወርትዕ ዚአሁ እሙንቱ።

፬. መፍትወኬ ለኤጲስ ቆጶስ ይፍታሕ በርትዕ፤ ወይደልዎ ይግበር ሥምረቶ ለእግዚአብሔር ፤ እስመ እግዚአብሔር ይፈትሕ በርትዕ ለእለ ይትመየጡ ኅቤሁ።

፩. ያልበደለውን የሚያሳድድ ሰው ከነፍስ ገዳይ ይከፋል፤ የእግዚአብሔርንም ምሕረት አያይም፤ የባልንጀራውን ፍቅር አላሰበምና።

፪. እንዲህ የሚያደርግም ድኅነትን አያገኝም፤ በፍጹም ኅጢአት ተሰነካክሎ ወድቋልና፤ ብዙ ኅጢአት የሠሩትን አልመክራቸውም፤ አልመለሳቸውምም፤ እርሱን እየተቃወመ የእግዚአብሔርን መንጋዎች ይበትናል እንጂ ።

፫. እግዚአብሔር ጸድቅ ነውና፤ ፍርዱም እውነት ነውና፤ ለጸድቃንና ለኃጥኣንም ሁሉ በእውነት ይፈርዳልና፤ ለሚመለሱትም ይቅር ባይ ነው፤ ምሕረትና ጽድቅ፤ ፍትሕም የእርሱ ገንዘቦች እንደሆኑ እንደ እግዚአብሔር ልብ የሆነው ሰው ዳዊት አሰረድቶአል።

፬. ለኤጲስ ቆጶስ በእውነት ይፈርድ ዘንድ አግባብ ነው፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድም ይሠራ ዘንድ ይገባዋል፤ በንስሐ ወደ እርሱ ለሚመለሱ ሰዎች እግዚአብሔር በእውነት ይፈርዳልና።

፩. ኢትዜኮርኑ ዳዊትሃ አመ አበሰ፤ ወይቤሎ ናታን «ለምንት ገበርክ ከመዝ» ወይቤሎ አበስኩ እንክ፤ ወእኔስሕ፤ ወሶበ አምነ ጌጋዮ ድኅነ እሞት።

፪. ወይቤሎ ናታን «ጽናዕ፤ ወኢትፍራህ እንክ፤ ወኢትመውት»፤

፫. ወዮናስሂ ነቢይ እንዝ ኢይፈቅድ ይስብክ ሎሙ ለሰብአ ነገዌ ሶበ አበሰ ተሰጥመ ውስተ ባሕር፤ ወውገጦ አንበሪ ዐቢይ።

፬. ወእምዝ ወፅአ እምከርሠ አንበሪ ወድኅነ እሞት።

፭. ወሕዝቅያስኒ ሶበ አልዐለ ልቦኮነ ላዕሌሁ መቅሠፍት ወተት ሕተ ሕዝቅያስ፤ ወገደገ አልዕሎ ልቡ፤ ወበከየ ቅድመ እግዚአብሔር፤ ወመሐሮ።

፮. ስምዑ ኤጲስ ቆጶሳት በቀሩዌተ ዘይከውን ለዝንቱ ግብር፤ እስመ ጽሑፍ ውስተ ራብዕ መጽሐፈ ነገሥት ዘይብል«ሞተ ሕዝቅያስ፤ ወነ ምናሴ ወልዱ ህየንቴሁ ፲ወ፤ ክረምቱ ለምናሴ አመ ይነግሥ »።

፩ ደ ላሙ ፲፪ ፡ ፲፫
፪ ደ ዮናስ ደ ፡ ፲፩
፫ ደ ዜና መ. ማ፪ ፡ ጳጵ - ጳጵ

፩. ዳዊትን አታስብምን በበደለ ጊዜ ናታንም ለምን እንዲህ አደረግህ» ባለው ጊዜ በደልኩ እንግዲህ» ወዲህ ንስሐ እገባለሁ አለው፤ በደሉንም ባመነ ጊዜ ከሞት ዳነ።

፪. ናታንም ጽና አትፍራ፤ እንግዲህ ወዲህ አትሞትም አለው።

፫. ነቢይ ዮናስም የነገዌን ሰዎች ያስተምራቸው ዘንድ ሳይወድ በበደለ ጊዜ በባሕር ውስጥ ተሰጠመ፤ ታላቅ ዓሣ አንበሪም ዋጠው ።

፬. ከዚህ በኋላ ከዓሣ አንበሪው ሆድ ወጥቶ ከሞት ዳነ።

፭. ሕዝቅያስም ልቡናውን በትዕቢት ከፍ ከፍ ባደረገ ጊዜ በእርሱ ላይ መቅሠፍት መጣበት፤ ሕዝቅያስም ተዋረደ፤ ልቡናውንም በትዕቢት ከፍ ከፍ ማድረግን ተወ፤ በእግዚአብሔርም ፊት አለቀሰ፤ ማረውም።

፮. ኤጲስ ቆጶሳት ለዚህ ሥራ የሚሆነውን ጥቅምን ስሙ፤ በአራተኛው በነገሥት መጽሐፍ እንዲህ የሚል ተጽፏልና፤ ሕዝቅያስ ሞተ፤ በእርሱም ፋንታ ልጁ ምናሴ ነገሠ፤ በነገሠም ጊዜ የምናሴ ዕድሜው ዐሥራ ሁለት ዓመት ነበረ።

፲፩. ወጃወጅተ ክረምተ ነግሠ በኢየሩሳሌም፤ ወስማ ለእሙ አፍሴባ፤ ወገብረ እኩየ ቅድመ አዕይንቲሁ ለእግዚአብሔር ።

፲፪. ወዓዲ ጽሑፍ ውስተ ዳግም ሕፁባን ዘይብል «ወገብረ እኩየ ቅድመ እግዚአብሔር እምኩሉ ርኩሶሙ ለአሕዛብ እለ ሠረ ዎሙ እግዚአብሔር እምቅድመ አዕይንቲሁም ለደቂቀ እስራኤል»።

፲፫. ወተመይጠ፤ ወሐነፀ አህጉረ ዘነሠተ ሕዝቅያስ አቡሁ፤ ወአ ቀመ አዕማደ ለበዓሊም ።

፲፬. ወገብረ አዕዋመ ወሰገደ በቅ ድመ ኩሉ ተአምራተ ሰማይ፤ ወተ ቀንዮ ሎሙ፤ ወሐነፀ ምሥዋዕ በቤተ እግዚአብሔር በጎበ ይቤ እግዚአብሔር በኢየሩሳሌም የሁሉ ስምየ ለዓለም ወሐነፀ ምሥዋዕ ለኩሉ ተአምራተ ሰማይ በክ ልኤሆን አዕዓዳተ ቤተ እግዚአ ብሔር።

፲፩. በኢየሩሳሌምም ሃምሳ አም ስት ዘመን ነገሠ፤ የእናቱም ስም አፍሴባ ይባላል፤ በእግ ዚአብሔርም ዐይኖች ፊት ክፉ ሥራን ሠራ ።

፲፪. ዳግመኛም በሁለተኛው ሕፁ ባን እንዲህ የሚል ተጽፏል «እግ ዚአብሔር በእስራኤል ልጆች ዐይን ፊት ካጠፋቸው ከአሕዛብ ርኩሶት ሁሉ ይልቅ በእግዚአ ብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠራ»።

፲፫. ተመልሶም አባቱ ሕዝቅያስ በአፈረሰው ላይ መሠዊያን ሠራ፤ ለጣዖቱም ዐምዶችን አቆመ።

፲፬. የማምለኪያ ዐፀዶችንም ተከለ፤ በሰማይም ሠራዊት ሁሉ ፊት ሰገደ አመለካቸውም፤ ተገዛላ ቸውም፤ እግዚአብሔር በኢየሩሳ ሌም ስሜ ለዘለዓለም ይኖራል ባለበት በእግዚአብሔር ቤት የጣዖት መሠዊያን ሠራ፤ በሁ ለቱ በእግዚአብሔር ቤት አደባ ባዮች ላይ በሰማይ ከዋክብት አምሳል ለተሠራ ጣዖት ሁሉ መሠዊያን ሠራ።

፲፭. ወውእቱኒ አውዐየ ውሉዶ በእሳት በቁላተ ወልደ ሄኖም፤ ወያስተቃስም ወያሰግል ወገብረ ቴሌመ፤ ወአስተጋብአ ማእምራነ፤ ወማርያተ፤ ወአብዝነ ገቢረ እኩይ ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ያም ዕዎ ።

፲፮. ወአገብረ ምስለ ግልፎ ወስ ብኮ በቤተ እግዚአብሔር በጎበ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ለዳዊት ወለሰሎምን ወልዱ በዝንቱ ቤት ወበኢየሩሳሌም ዘጎረይኩ እም ኩሉ ነገደ እስራኤል እሠይም ስምየ ውስቴቱ ለዓለም።

፲፯. ወኢይደግም እንከ አፍልሶተ እግርሙ ለእስራኤል እምዛቲ ምድር እንተ ወሀብክዎሙ ለአበዊሆሙ፤ ወባሕቱ እመ ዐቀቡ ወገብሩ ኩሎ ዘአዘዘክዎሙ በከመ ጽሑፍ በው ስተ ሕግየ ወትእዛዝየ ወኩነኔ ዚአየ ዘበእዴሁ ለሙሴ።

፲፰. ወአስሐቶሙ ምናሴ ለሕዝበ ይሁዳ ወለኩሎሙ እለ ይነብሩ ኢየሩሳሌም ከመ ይግቡ ፈድ ፋደ እኪተ እምኩሎሙ አሕዛብ እለ ነጽሐሙ እግዚአብሔር እምቅድመ ገጸሙ ለደቂቀ እስ ራኤል።

፲፭. እርሱም በሄኖም ልጅ ሸለቆ ልጆቹን በእሳት አቃጠለ፤ ሞራ ገላጭም ሆነ፤ አስማትም አደረገ፤ መተተኛም ነበረ፤ መና ፍስት ጠሪዎችንና ጠንቋዮችን ሰበሰበ፤ ያስቁጣውም ዘንድ በእ ግዚአብሔር ፊት እጅግ ክፉ ነገ ርን አደረገ።

፲፮. እግዚአብሔርም ለዳዊትና ለልጁ ለሰሎምን በዚህ ቤትና ከእ ስራኤል ነገድ ሁሉ በመረጥኋት በኢየሩሳሌም ስሜን ለዘለዓለም አኖራለሁ ባለበት በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ የሠራውን ጣዖትና የተቀረጸውን ምስል አቆመ ።

፲፯. ያዘዘኋቸውንም ሁሉ በሙሴ ቃል የተሰጠውን ሕግና ሥርዐት ፍርድንም ሁሉ በያደርጉ ቢጠብቁም ለአባቶቻቸው ከሰጠ ኋላ ምድር የእስራኤልን እግር እንደገና አላርቅም ።

፲፰. ምናሴም እግዚአብሔር ከእ ስራኤል ልጆች ፊት ከጣላቸው ከአሕዛብ ይልቅ ክፉ ይሠሩ ዘንድ በይሁዳና በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን አሳተ።

፲፱. ወተናገሮ እግዚአብሔር ለምናሴ ወለሕዝብ ዚአሁ፤ ወኢያ ጽምዕም።

፳. ወአምጽአ እግዚአብሔር ላዕሌሆሙ መላእክተ ኅይል ዘንጉሠ አሰራውያን፤ ወአጎዝዎ ለምናሴ ወምቅሕዎ በመዋቅሕተ ሐዲን፤ ወነሥእዎ ብሔረ ባቢ ሎን ።

፳፩. ወሰብ ተመንደቦ ኅሠሠ ገጸ እግዚአብሔር አምላኩ ወጎሥረ ፈድፋደ በቅድመ ገጸ እግዚአብሔር አምላክ አበዊሁ።

፳፪. ወጸለየ ምናሴ ወልደ ሕዝቅ ያስ ንጉሥ ወይቤ ከመዝ።

፳፫. እግዚአ አኃዜ ኩሉ ዓለም አምላኮሙ ለአበዊነ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ወለ ኩሉ ፍሬሆሙ ለጸድቃን፤ ዘገበርከ ሰማየ ወምድረ ምስለ ኩሉ ዓለሞሙ፤

፳፬. ዘገሠጽካ ለባሕር በቃለ ትእዛዝከ፤ ዘዐጸክ ቀላያተ ወጎተ ምክ ግሩመ።

፲፱. እግዚአብሔርም ምናሴንና ሕዝቡን ተናገራቸው፤ ግን አል ሰሙትም።

፳. ስለዚህም እግዚአብሔር የአ ሶርን ንጉሥ ሠራዊት አለቆች አመጣባቸው፤ ምናሴንም በዛን ጆር ያዙት በሰንሰለትም አሥ ረው ወደ ባቢሎን ወሰዱት።

፳፩. በተጨማሪም ጊዜ አምላኩን እግዚአብሔርን ፈለገ፤ በአባቶቹም አምላክ ፊት ሰውነቱን እጅግ አዋረደ ።

፳፪. የንጉሡ የሕዝቅያስ ልጅ ምናሴም ጸለየ፤ እንዲህም አለ።

፳፫. ዓለምን ሁሉ የምትገዛ የአ ባቶቻችን የአብርሃም የይስሐቅ የያዕቆብም የጸድቃን ልጆቻቸውም አምላክ ሆይ! ሰማይና ምድርን ከዓለሞቻቸው ጋር የፈጠርህ፤

፳፬. በቃልህ ትእዛዝ ባሕርን የገ ሠፀሃት፤ ቀላዮችን(ጥልቆችን) የዘ ጋህ የሚያስፈራውንም የወሰ ንህ፤

፳፭. ወእቱኒ በስቡሕ ስምክ ዘተሉ ይርዕድ፤ ወያድለቀልቅ እምቅድመ ገጸ ኅይልከ፤

፳፮. እስመ አልቦ ጽንፍ ለዕቦየ ስብሐቲክ ግሩም መቅሠፍተ መዓ ትክ ላዕለ ኃጥኣን ።

፳፯. አልቦ ጉልቀኑ፤ ወአልቦ መስ ፈርት ለሣህለ ትእዛዝከ፤ እስመ አንተ እግዚአብሔር ባሕቲትክ ልዑል፤ መሐሪ ርጉቀ መዓት፤ ወብዙጎ ሣህል፤ ወመስተመይጥ ላዕለ ጌጋዮሙ ለዕጋለ እመሕ ያው።

፳፰. ይእዜኒ እግዚአ አምላኮሙ ለጸድቃን እስመ አኮ ለጸድቅ ዘገበርኮ ለንስሐ፤ አኮ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ እለ ኢአ በሱ ለከ ፤ አላ ተመየጥ ንስሐ ዚአየ ለኃጥኣ።

፳፱. እስመ አበስኩ እምጉልቄ ጥፃ ባሕር፤ ወብዙጎ ኃጢአትየ፤ አኮ ድልወት ሊተ አንቃዕዱ ወእ ርአይ ኑጥ ለሰማይ እምብዝኅ ጌጋይየ ሰራሕኩ በመዋቅሕተ ሐዲን ከመ እስሐታ ለነፍስየ እምጎጢ አትየ፤ ወበዝየኒ ኢተሥሕትኩ።

፳፮. ይኸውም በተመሰገነው ስምህ ነው፤ ኅይልህ ከመገለጡ የተነሣ ሁሉ የሚርድና የሚንቀጠቀጥ፤

፳፯. ለክብርህ ከፍተኛነት ፍጻሜ የለውምና የቀጣህም መቅሠፍት በኃጥኣን ላይ ግሩም ነው።

፳፰. በትእዛዝህ ለሚሆነው ይቅ ርታህ ስፍር፤ ቀጥጥር የለውም፤ ገናና እግዚአብሔር አንተ ብቻ ነህና፤ ይቅር ባይ፤ ከቀጣ፤ የራቅህ ይቅርታህ የበዛ፤ የሰው ንም ኅጢአት የምታስተሠርይ አንተ ነህ ።

፳፱. አሁንም አቤቱ የጸድቃን አምላካቸው አንተ ነህ፤ ንስሐን የፈጠርህ፤ ለጸድቅ ሰው አይደለ ምና፤ አንተን ላልበደሉ ለአብር ሃምና ለይስሐቅ፤ ለያዕቆብም አይደለምና፤ ነገር ግን የእኔን የኃጥኣን ንስሐ ወደማየት ተመ ለስ ።

፳፱. ቀጥጥሩ ከባሕር አሸዋ የሚበ ልጥ በደልን በድያለሁ፤ ኅጢአ ቴም ብዙ ነውና፤ ከበደሌም ብዛት የተነሣ ቀና ብዬ የሰማ ይን ርዝመት አይ ዘንድ አገባቤ አይደለም፤ ሰውነቴን ከኅጢአቴ አሳር ፋት ዘንድ በብረት ቀፎ ደክምሁ በዚ ህም ደግሞ አላረፍሁም ።

፴. እስመ ወሀኩ መዓተከ' ወእ ኩየኒ በቅድሜክ ገበርኩ እንዘ አዐቅብ ከንቶ ወአበዝኅ ዘኢይ በቀላዓኒ ::

፴፩. ወይእዜኒ እሰግድ በብረከ ልብዩ እንዘ እስክል ምሕረተ ዚእከ ፤

፴፪. አበስኩ እግዚአ አበስኩ ወጎጢአትየኒ እትአመን፤

፴፫. እትመሀለል ወእስክለከ ተሣ ሃለኒ እግዚአ ተሣሃለኒ ወኢትመ ጥወኒ ለጎጢአትየ፡፡

፴፬. ወለዓለምሰ ኢትዕቀብ ሊተ እከይዩ ወኢትትቀለኒ በማዕም ቅቲሃ ለምድር እስመ አንተ እግ ዚአ አምላኮሙ ለእለ ይኔስሑ፤ ያስተርኢ ጎሩትከ በላዕሌዩ ከመ እንዘ አኮ ድልወት ሊተ አድጎ ንከኒ በብዝኅ ሣህልከ ::

፴. መዓትህን አነሣሥቻለሁና ከንቱውን ስመለከት የማይጠቅ መኝንም ነገር ሳበዛ በፊትህ ክፉ ሥራን ሠርቻለሁና፡፡

፴፩. አሁንም ቸርነትህን እየለ መንሁ በልቤ ጉልበት እሰግዳለሁ፤

፴፪. አቤቱ ጌታዬ ፈጽሜ በደ ልሁ ጎጢአቴንም አምናለሁ፤

፴፫. አንተንም እማልዳለሁ እለምንሠማለሁ፤ ይቅር በለኝ፤ አቤቱ ይቅር በለኝ፤ ለጎጢአ ቴም አሳልፈህ አትስጠኝ፡፡

፴፬. ለዘለዓለም ክፋቴን አትመ ልከትብኝ፤ በምድር ጥልቀትም አትበቀለኝ፤ አቤቱ በንስሐ ለሚ መለሱ ሰዎች አምላካቸው አን ተ ነህና፤ ቸርነትህ በእኔ ላይ ይገ ለጥ፤ መዳን የማይገባኝ ስሆን በይቅርታህ ብዛት አዳንኸኝ፡፡

፴፭. እሴብሐከ በኩሉ ጊዜ ወበ ኩሉ መዋዕለ ሕይወትየ እስመ ኪያክ ይሴብሐ ኩሉ ጎይለ ሰማ ያት ወለከ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን፤ ወሶበ ርእዮ እግዚ አብሔር ከመ ነስሐ ምናሴ እም እከዩ ምግባሩ ዘገብረ በኢያእም ሮቱ አናሕሰዩ ሎቱ እግዚአብ ሔር ወሰምፆ ጸሎቶ ወተመጠዎ ቃለ ስእሉቱ፡፡

፴፮. ሶቤሃ ዐገቶ ነደ እሳት ወተፈትሐ ማእሠረ መዋቅሕ ቲሁ ዘሐዲን፡፡

፴፯. ወእምዝ አድጎኖ እግዚአብ ሔር ለምናሴ እምኩሉ ምንዳቤሁ ወሜጦ ኢየሩሳሌም ውስተ መንግ ሥቱ፤ ወእከመረ ምናሴ ከመ እግ ዚአብሔር ውእቱ አምላክ ወተቀ ንዩ ለእግዚአብሔር በኩሉ ልቡ ወበኩሉ ነፍሱ፤ በኩሉ መዋዕለ ሕይወቱ ወተጎለቁ ምስለ ጸድ ቃን፤ ወአቀመ መላእክተ ጎይል በኩሉ አህጉረ ጸወናት ዘይሁዳ፡፡

፴፭. በየጊዜውና በሕይወቴ ዘመን ሁሉ አመሰግንሀለሁ፤ የሰማያት ጎይል ሁሉ አንተን ያመሰግና ሉና፤ ለዘለዓለምም ምስጋና ለእ ንተ ይገባል አሜን ፤ እግዚ አብሔርም ምናሴ ባለማወቅ ከአደረገው ክፉ ሥራው እንደ ተመለሰ ባዩ ጊዜ ይቅር አለው፤ ጸሎቱንም ሰማው፤ የልመናው ንም ቃል ተቀበለው፡፡

፴፮. ያን ጊዜ ነደ እሳት ከበ በው፤ የብረት ሰንሰለቱም ተፈታ፤

፴፯. ከዚህ በኋላም እግዚአብሔር ምናሴን ከመከራው ሁሉ አዳገው ፤ ወደ መንግሥቱ ወደ ኢየሩሳሌምም መለሰው፤ ምናሴም እግዚአብ ሔር አምላክ እንደሆነ አወቀ፤ በፍጹም ልቡ በፍጹም ነፍሱም በዘመኑ ሁሉ ለእግዚአብሔር ተገዛ፤ ከጸድቃን ጋርም ተቁጠረ፤ በተመሸጉትም በይሁዳ ከተሞች ሁሉ የጭፍራ አለቆችን አቆመ፡፡

፴፰. ወእምዝ አውፅእ አማልክተ ነኪራነ ወግልፎ እምቤተ እግዚአብሔር ወኩሎ ምሥዋዐ ዘሐነፀ በደብረ ቤተ እግዚአብሔር ወበ ኢየሩሳሌም ገደፈ አፍኦ እም ሀገር ወአሠነዩ ምሥዋዐ እግዚአብሔር ወሃዐ ውስተ ምሥዋዕ መሥዋዕተ መድኅኒት ወስብሐት፤ ወይቤ ምናሴ ለሕዝብ ይሁዳ ከመ ይትቀነዩ ለእግዚአብሔር አምላክ እስራኤል፤ ወሰከበ ምናሴ ምስለ አበዊሁ በሰላም ወነግሠ አሞፅ ወልዱ ህዩንቴሁ ወገብረ እኩዩ በቅድሜሁ ለእግዚአብሔር በከመ ገብረ ምናሴ አቡሁ ወአምዕዖ ለእግዚአብሔር አምላኩ።

፴፱. ስሜናሁኔ ሰማዕክሙ እንከ ኦ ደቂቅነ ዘከመ ተቀንዖ ምናሴ ወሃዐ ለአማልክት ወቀተለ ብዙኅነ ዘእንበለ ሕግ ወእግዚአብሔር አምላክ አመንደቦ ኅዳጠ ወሰብ ነስሐ ገደገሉቱ ኅግወኢሁ ወአግብሶ ወስተ መንግሥቱ እስመ እግዚአብሔር ይትዌ ከፍ ንስሐሆሙ ለእለ ይትመዩጡ

፴፰. ከዚህም በኋላ ባዕዳን አማልክትንና ጣዖቱን ከእግዚአብሔር ቤት አወጣ፤ በእግዚአብሔር ቤት ተራራ በኢየሩሳሌም የሠራውን መሠዊያ ሁሉ ከከተማይቱ ውጭ ጣለ፤ የእግዚአብሔርንም መሠዊያ አደሰ፤ የደኅንነትና የምስጋና መሠዋዕትንም ሠዋበት፤ ምናሴም የይሁዳ ሕዝብ ለእስራኤል ፈጣሪ ለእግዚአብሔር ይገዙ ዘንድ አዘዘ፤ ምናሴም ከአባቶቹ ጋራ በሰላም አንቀላፋ ልጁ አሞጽም በእርሱ ፈንታ ነገሠ፤ አባቱ ምናሴም እንዳደረገው በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠራ፤ ፈጣሪው እግዚአብሔርንም አስቈጣው።

፴፱. ልጆቻችን ሆይ ምናሴ ለጣዖታት እንደተገዛና እንደሠዋ ያለ ሕግም ብዙዎችን እንደ ገደለ፤ እግዚአብሔር አምላክም እንዳስጨነቀው፤ ንስሐ በገባ ጊዜም ኅጢአቱን ይቅር ብሎ ወደ መንግሥቱ እንደመለሰው፤ እነሆ ሰምታችኋል፤ እግዚአብሔር ወደ እርሱ

ንቤሁ ወካዕብ ያገብአሙ ውስተ ዘቀዳሚ ክብርሙ እስመ አልቦ ዘየዐቢ ኅጢአት እምአምልኮ ጣዖት እስመ ዕልወት ውእቱ ለእግዚአብሔር።

፵. ወባሕቱ ይድኅኑ እምኔሃ በሠናይ ንስሐ፤ ወእመሰቦ ዘይኤብስ ወይገብር ኅጢአተ ወይብል በልቡ በእንተ ዝንቱ ምንተ ይራስዩኒ እግዚአብሔር፤ ዝኬ ዕልው ውእቱ በኅብ እግዚአብሔር እስመ ኢያቅደመ አመክሮ ርእሱ አላ ሐረ በግዕዙ ወገብረ ፍትወተ ነፍሱ ወይብል ዝኬ ሠናይ ውእቱ።

፵፩. ወዘለ ይገብር ከመዝ ወኢይኔ ስሕ አልቦቱ ስርዮት፤ ወከመዝ ገብረ እንከ አሞፅ ወልደ ምናሴ እስመ ትብል ቅድስት መጽሐፍ ሐለዩ በልቡ አሞፅ ማዕሌተ ወገብረ እኩዩ በቅድመ እግዚአብሔር በከመ ገብረ ምናሴ አቡሁ ወአብዝኅ ትዕይርተ ወይቤ እስመ

የሚመለሱትን ንስሐቸውን ይቀበላልና ዳግመኛም ወደ ቀደመ ክብራቸው ይመልሳቸዋል፤ ከአምልኮተ ጣዖት የሚበልጥ ኅጢአት የለምና፤ እግዚአብሔርን መክዳት ስለሆነ።

፵. ነገር ግን ከእርሷ በበጎ ንስሐ ይድናሉ፤ የሚበድል ኅጢአትም የሚሠራ፤ ስለዚህም በልቡ እግዚአብሔር ምን ያደርገኛል የሚል ሰው ቢኖር ይህ ሰው በእግዚአብሔር ዘንድ ከዳተኛ ነው፤ ራሱን መፈተንን አላስቀደመምና፤ ነገር ግን በግብሩ ጸንቶ ኖረ፤ የራሱንም ፈቃድ አደረገ ይህም መልካም ነው ይላል።

፵፩. እንዲህ የሚያደርግና ንስሐ የማይገባ ስርዮት የለውም፤ የምናሴ ልጅ አሞፅም እንደዚህ አደረገ፤ ቅድስት መጽሐፍ እንዲህ ትላለችና አሞፅ አባቱ ምናሴ እንዳደረገው በልቡ ክዳትን አሰበ፤ አባቱ ምናሴም እንዳደረገ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠራ፤

፱ ደ ዜና መ. ፴፫ - ፴፰

ገብረ አቡዮ ብዙኃ ኅጢአተ እም ንዕሱ ወሶበ ረስዐ ተመይጠ ወን ስሐ ወእነኒ ከማሁ እገብር ወአ ሐውር በግዕዝዮ፤ ወእተሱ ፍት ወተ ነፍስዮ ወሶበ ረሳዕኩ እትመ ዮጥ እምኔሃ ወእኔስሕ ኅበ እግ ዚአብሔር።

፵፪. ወእምዝ ገብረ አሞፅ እኩዮ በቅድመ እግዚአብሔር ወአፊድ ፈደ ገቢረ ኅጢአት በከመ ገብሩ እለ እምቅድሜሁ ወእምዝ ቀሠፎ እግዚአብሔር ወአማሰኖ እምድር ሠናይት ወተንሥኡ ላዕሌሁ አግ ብርቲሁ ወቀተልዎ በውስተ ቤቱ ወቀተልዎሙ አሕዛበ ምድር ለእለ ተንሥኡ ላዕለ ንጉሥ አሞፅ፣ ወነ ግሠ ፪ተ ዓመተ።

፵፫. ለብወ. እንከ አሕዛብ ወኢተ ሐልዮ ገቢረ እከይ ከመ ገብረ አሞፅ ከመ ኢትማስኑ ከማሁ ።

መገዳደርንም አበዛ፣ እንዲህም አለ፣ አባቴ ከልጅነቴ ጀምሮ ብዙ ኅጢአትን ሠራ፤ በሽመገ ለም ጊዜ ተመለሰ፣ ንስሐ ገባ፣ እኔም እንደ እርሱ አደርጋለሁ፣ በጠባዬም እኖራለሁ ፣ የሰውነ ቴን ፈቃድ እከተላለሁ፣ በሽመገ ልሁም ጊዜ ከእርሷ እመለሳለሁ፣ ወደ እግዚአብሔርም ንስሐ እገባለሁ።

፵፪. ከዚህም በኋላ አሞፅ በእግ ዚአብሔር ፊት ክፉ አደረገ፤ ከእርሱ አስቀድሞ እንደነበሩትም ኅጢአት መሥራትን አበዛ፣ ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ቀሠፊው፣ ከመልካሚ ምድርም አጠፋው፣ አገልጋዮቹም በእርሱ ላይ ተነሡ፣ በቤቱም ውስጥ ገደሉት፣ የሀገሩም ሰዎች በንጉሡ አሞፅ ላይ የተነሱትን ገደሏቸው፣ እርሱም ሁለት ዓመት ነገሠ።

፵፫. ሕዝቦች ሆይ፣ እንግዲህ አስተውሉ፣ እንደ እርሱ እንዳትጠፉ አሞፅ እንዳደረገው ክፉ መሥራትን አታስቡ።

፵፬. መፍትሔው ኤጲስ ቆጶስ ይርዳሁ ወይሚጠሙ ለሕዝብ፤ ይምህርሙ ወያሉበዎሙ፤ ወለ እለሂ አበሱ ሕዝብ ይሚጠሙ ወይገሥጸሙ ወይፈውሶሙ እም ደዌሆሙ ወይትወክፍ ንስሐሆሙ መጠነ ይክል ወእመሰ ሕፁፀ ምሕረት ውእቱ ወዘኢይትዌክፍ ንስሐሆሙ ለኃጥአን እለ ተመይጠ ኅቤሁ፣ ውእቱኬ ምኑን ወኅሡር ወይትኳንን በቅድመ እግዚአብሔር አምላኩ።

፵፭. ወእመሰ ተወክፊ ንስሐሆሙ ለእለ ተመይጠ ኅቤሁ ይረክብ ሣህለ ወምሕረተ በኅበ እግዚአብሔር አምላኩ ዘፈነው ወልደ ዋሕደ ውስተ ዓለም ወሠ ምረ ይትወለድ እምብእሲት፤ ወኮነ ሰብእ በእንቲእነ ወተወክፊ ሕማመ በዲበ ዕፀ መስቀል ወተረገዘ ወሞተ፤ ዝ ውእቱ እግዚአብሔር ቃል መልአከ ምክሩ ዐቢይ ወግሩም ነሥአ ደዌነ ወዖረ ሕማመነ ወበቀሰለ ዚአሁ አሕየወ ቀሰለኝ፣ ከማሁ ንሕነኒ ንትዐገሥ ሕማመ ወምንዳቤ ወንትወክፍ ንስሐሆሙ ለእለ አበሱ።

፵፬. ኤጲስ ቆጶሱ ሕዝቡን ይጠብቃቸው ዘንድ ይመልሳቸው፣ ያስተምራቸውና ያስረዳቸው ዘንድ፣ የበደሉትንም ሕዝብ ይመልሳቸውና ይመክራቸው ዘንድ ከደዌያቸውም ይፈውሳቸው፣ የሚችለውን ያህል ንስሐቸውን ይቀበል ዘንድ ይገባል፤ ምሕረት የጉደለውና ወደ እርሱ የተመለሱ የኃጥአንን ንስሐ የማይቀበል ቢሆን የተናቀና የተዋረደ ይህ ነው፣ በፈጣሪው በእግዚአብሔር ፊትም ይፈረድበታል።

፵፭. ወደ እርሱ የሚመለሱትን ንስሐቸውን ቢቀበል ግን አንድ ልጁን ወደዚህ ዓለም በላከ፤ ከድንግልም ይወለድ ዘንድ በወደደ፣ በፈጣሪው እግዚአብሔር ዘንድ ይቅርታንና ምሕረትን ያገኛል፤ የታላቅና ግሩም ምክሩ መልአክ እግዚአብሔር ቃልም ስለ እኛ ሰው ሆነ ፤ በመስቀል ላይም መክራን ተቀበለ፣ ተወግቶም ሞተ፣ ደዌያችንን ተቀበለ፤ ሕማማችንንም ተሸከመ፤ በእርሱም ቀሰል የእኛን ቀሰል አዳነ ፤ እኛም እንደ እርሱ መክራንና ጭንቅን እንታገሥ፣ የበደሉትንም ሰዎች ንስሐ እንቀበል።

፩. ዪኬና መዋ. ፵፫ : ፱ - ፵፩

፵፮. ርእይኪ ለእግዚአብሔር ምሕረቶ ለማቴዎስ እንዝ መጸብ ሐዊ ውእቱ ሶበ ተመይጠ ንቤሁ ረሰዮ ወንጌላዊ፤ ወለጴጥሮስ ዘክህደ ሥልሰ በእንተ ፍርሀት ሶበ ነስሐ ወበከዮ መሪረ ተወክፊ ንስሐሁ፤ ወረሰዮ ኖላዊ አባግ ዲሁ፤ ወለጳውሎስ እኑነ እንዝ ቀዲሙ ሰዳዲ ውእቱ ወጸራፊ ዲበ መንፈስ ቅዱስ ሶበ ተመይጠ ንቤሁ ረሰዮ ሐዋርያ፤ ወሰብእሲት ኃጥእት እንተ መጽ ወተት ሰብዙንን ይቤላ ተጎድገ ለኪ ኅጢአትኪ፤ ወለካልእ ታሂ ዘማ እንተ አቀምዋ ቅድሜሁ ከመ ያመክርዎ አድጎና ወይቤላ ሐራ እምዝ ዳግመ ኢተ አብሲ፤።

፵፯. ርቱዕ ለክሙ ኦ ኤጲስ ቆጶ ሳት ትረሰዩ ትውክልተክሙ ወተስ ፋክሙ ንበ እግዚአብሔር እግዚእን ወመድጎኒን ኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኔ ነፍሳቲክሙ።

፯ ማቴ ፱ ፡ ፱
 ፳ ማቴ ፳፮ ፡ ፸፭
 ፱ ዮሐዋ ሥራ ፱ ፡ ፲፭
 ፯ ሱቃ ፮ ፡ ፱
 ፲፱ ዮሐ ፳ ፡ ፲፭

፵፯. የእግዚአብሔርን ምሕረቱን ተመልከቱ ፤ ማቴዎስን ቀራጭ ሲሆን ወደ እርሱ በተመለሰ ጊዜ ወንጌላዊ አደረገው፤ ስለ ፊራዎስት ጊዜ የካደ ጴጥሮስንም ንስሐ ገብቶ መራራ ለቅሶን ባለቀሰ ጊዜ ንስሐውን ተቀበለ፤ የበጎቹም ጠባቂ አደረገው፤ ወንድማችን ጳውሎስንም ቀድሞ አሳዳጅና በመንፈስ ቅዱስም ላይ ፀራፊ ሲሆን ወደ እርሱ በተመለሰ ጊዜ ሐዋርያ አደረገው፤ ለብዙ ሰዎች የመጸወተች ኃጢአተኛዋን ሴትም ኅጢአትሽ ተሰረዩልሽ አላት፤ ይፈታተኑት ዘንድ በፊቱ ያቆሟትን ሌላዋንም ሴት አዳናት፤ እንዲህም አላት ሐጂ ከዚህ በኋላ ደግመሽ አትበድዩ፤

፵፰. ኤጲስ ቆጶሳት ሆይ! ነፍሶቻችሁን በሚያድን በጌታችንና በመድጎኒታችን በእግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ እምነታችሁንና ተስፋችሁን ታደርጉ ዘንድ ይገባል።

፵፰. ቅረቡ ንቤሁ በየውሃት ወበ ምሕረት ወበገቢረ ሰላም ዘእንበለ ተቃርኖ ወመዓት ሚጥዎሙ ለኃጥእን ወእንሥእዎሙ ለውዱ ቃን ወኢትፍድዩ እኩየ ህዩንተ እኩይ።

፵፱. ወዓዲ ኢትኩኑ ጸላእያነ፤ ወኢመዓትማነ፤ ወፀራፍያነ፤ ወኢ ዝኑራነ ፤ ወኢነግእያነ ገጽ ፤ ወኢሰታይያነ ብዙኅ ወይን፤ ወኢሰካርያነ፤ ወኢገላይያነ፤ ወኢ ዘፋንያነ፤ ወኢቀታልያነ፤ ወኢነ ሣእያነ ሕልያነ፤ ወኢትጎሥሁ እንክ ክብረ ወበዕለ በጎበ አማል ክት ነኪራን አላ ረጎቁ እም ኔሆሙ እስመ ተጸዋዕክሙ ለዝንቱ ግብር ከመ ትትቀነዩ ለእግዚአብሔር።፤፪

፶. ወከመዝ ይኩን ለኤጲስ ቆጶስ ሲሳዩ ወዓራዙ በእቅም ወበንጽሕ መጠነ የአክሎ ከመ ኢይትዐደው ውስተ ካልዕ ሕግ ወግብር እስመ ይደልዎ ሲሳዩ ለዘይትቀነይ፤፫ ወይ ሴሰይ እምዐሥራት ወቀዳምያት ወፍሬያት ዘይበውእ ለቤተ ክርስቲያን በከመ እዙዝ በጎበ እግዚእነ።

፤፪ ጴ. ጴጥ. ፫ ፡ ፱
 ፤፫ ሱቃ ፲ ፡ ፮

፵፰. በየውሃትና በምሕረት ሰላምን በማድረግ ያለቅራኔና ቀጣም ወደ እርሱ ቅረቡ፤ ኅጢአተኞችን መልሷቸው፤ የወደቁትን አንሷቸው፤ ስለክፉም ክፉን አትመልሱ፤

፵፱. ዳግመኛም ጥለኞች፤ ቀጣኞች፤ ተሳዳቢዎች፤ ታጃሪዎች፤ ፊት አይታችሁም የምታደሉ፤ ብዙ ወይን የምትጠጡ ሰካራዎች፤ አቀንቃኞች፤ ዘፋኞች፤ ነፍሰ ገዳዮች፤ ጉቦኞች አትሁኑ፤ በጣዎታት ዘንድም ክብርንና ብልጽግናን አትሹ፤ ነገር ግን ከእነርሱ ራቁ፤ እግዚአብሔርን ታመልኩ ዘንድ ለዚህ ሥራ ተጠርታችኋልና።

፶. ወደ ሌላ ሕግና ሥራ እንዳይተላለፍ የኤጲስ ቆጶስ ምግብና ልብሱ የሚበቃውን ያህል በልክና በንጽሕና ይሁን፤ በጌታችን እንደታዘዘ ለቤተ ክርስቲያን ከሚገባው ዐሥራትና ከእህሉ ቀዳምያት ይመገብ።

፶፩. ወብውሕ ለኤጲስ ቆጶስ ከመ የሀብ ጸሕቆሙ ለነዳያን ወለምኪናን ለዕቤራት ወለአንላ ማውታ ወለጽኑሳን ወለፈላስያን ወለእለ አልቦሙ ወኢምንትኒ ወለእመ ኢወሀቦሙ ኤጲስ ቆጶስ ትካዞሙ ይትጎሠሃ እግዚአብሔር በእንቲአሆሙ፤ እስመ በሥልጣን ይሠርዕ ለኩሉ በከመ ይደሉ።

፶፪. ወአንትሙኒ ሥዩማነ ቤተ ክርስቲያን ለእመ ብክሙ ጸሕቅ ንሥኡ እምውስቲቱ ወእመ አልብክሙ ተጽናስ ኢርቱዕ ትንሥኡ እምኔሁ፤ ወእምከመ ገበር ከመ ከመዝ ትድህኑ በጎበ እግዚአብሔር፤ ወእመስ ኤጲስ ቆጶሳት ይነሥኡ ባሕቲቶሙ ወይሴስው ለበሊዕ ወይዘግቡ ለርእሶሙ ወኢይሁቡ ለጽኑሳን በአንተዝ ይትጎሠሃሙ እግዚአብሔር ወይ ለብሱ ጎፍረተ ወጎሣረ፤

፶፫. ወበእንተዝ ይቤ፣ ሀሊበ ሰተ ይክሙ ወፀምረ ለበስክሙ፣ ወአሥዋረ ጠባሕክሙ ዘወድቀ ኢያንሣ እክሙ፤ ወዘተገድፈ ኢረዳእክሙ ቦኑ አንትሙ ባሕቲትክሙ ተሐይወ ዲበ ምድር ፲፬ ።

፲፬ ሕዝ ፵፩ ፡ ፫

፶፬. ኤጲስ ቆጶሱም ለድጋዎች፣ የዕለት እራት ለሌላቸው ጦም አዳሪዎች ፣ ለባልቴቶች ፣ እና ትና አባት ለሞቱባቸው ልጆች፣ ለስደተኞች ፣ ምንም ለሌላቸው መፍቅዳቸውን ይሰጥ ዘንድ ይገባዋል ፣ ኤጲስ ቆጶሱ ግዳጃቸውን ባይሰጣቸው ግን ስለእነርሱ እግዚአብሔር ይመራመረዋል ፣ ለሁሉ እንደሚገባ በሥልጣን ይሠራልና፤

፶፭. እናንተም የቤተ ክርስቲያን ሹማምንት መፍቅድ ቢኖርባችሁ ከእርሱ ውሰዱ ፣ ችግር ባይኖርባችሁ ግን ከእርሱ ልትወስዱ አይገባችሁም ፣ እንደዚህ ካደረጋችሁ በእግዚአብሔር ዘንድ ትድናላችሁ ፣ ኤጲስ ቆጶሳት ሰብቻቸው ቢወስዱ ለመብላትም ቢሳሉ፣ ለራሳቸውም ቢያከማቹ፣ ለችግራቸውም ባይሰጡ ስለዚህ እግዚአብሔር ይመራራቸዋል፣ ውርደትንና ጎፍረትንም ይለብሳሉ።

፶፮. ስለዚህ እንዲህ አለ፣ ወተቱን ጠጣችሁ፣ ጠጉሩን ለበሳችሁ፣ የወፈረውን አረዳችሁ፣ የወደቀውን አላነሣችሁም፣ የባዘነውንም አልረዳችሁም፣ በሉኑ እናንተ ብቻ በምድር ትኖራላችሁ??

፶፬. ወበእንተዝ አዘዘክሙ በውስተ ሕግ እንዘ ይብል አፍቅር ቢጸክ ከመ ነፍስከ^{፲፭} ወዓዲ ይቤ ኢትፍጽም አፋሁ ለላህም ሶበታከይድ እክለከ ውስተ ዐውድ^{፲፮} ወአንትሙ ኢትጎሥሡ ትንሥኡ ወኢምንትኒ ዘእንበለ ዳዕሙ መጠነ ተቀነይክሙ ወጸመውክሙ በከመ ይደሉ።

፶፭. ወአንትሙኒ እለ ትትቀነዩ ውስተ ዐውድ እንተ ይእቲ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ብልዑ እምዘ ይበውእ ውስቲታ በከመ ሌዋውያን እለ ይትቀነዩ በደብተራ ስምዕ እንተ ይእቲ አምሳሊሃ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን እስመ ይበልዑ ሌዋውያን ምስለ አንስቲያሆሙ ወውሉዶሙ ወአዋልዲሆሙ ዘአብኡ ሕዝብ ለእግዚአብሔር ጸባኦት ፍሬያተ ወአሥራተ ወመሥዋዕተ ወመባእ ዘእንበለ ትካዝ፣ ወአልቦሙ ካልእ ኢ ክፍለ በሐውርት ምስለ ደቂቀ እስራኤል ዘእንበለ ዳዕሙ ተቀንዮ ደብተራ እስመ መባእ ዘያበውኡ ሕዝብ ክፍሎሙ ውእቲ ለሌዋውያን።^{፲፯}

፲፭ ዘሌዋ. ፲፱. ፲፮
፲፮ ዘዳግ. ፳፭. ፫
፲፯ ስ. ቆር. ፱. ፱

፶፬. ስለዚህም በኦሪት እንዲህ ሲል አዘዘችሁ፤ ባልንጀራህን እንደራሱህ ውደድ፤ ዳግመኛም እህልህን በዐውድማ በምታሄድ በት ጊዜ የበሬህን አፋን አትለጉም አለ፤ እናንተም እንደሚገባ ካገለገላችሁበትና ከደከማችሁበት መጠን በቀር ምንም ትወስዱ ዘንድ አትፈልጉ።

፶፭. የእግዚአብሔር ቅድስት ቤተ ክርስቲያን በሆነችው ዐውድማ የምታገለግሉ እናንተም የቅድስት ቤተ ክርስቲያን ምሳሌ በሆነችው የምስክሩ ድንኳን እንደሚያገለግሉ ሌዋውያን ወደ እርስዎ ከሚገባው ተመገቡ፣ ሌዋውያን ከሚስቶቻቸው ከወንዶች ልጆቻቸውና ከሴቶች ልጆቻቸው ጋር ሕዝቡ ለእግዚአብሔር የሚያገቡትን የእህሉን ቀዳምያት ዐሥራቱን፣ መሥዋዕቱንና ጎብስቱን ያለ ቁንቀት ይመገቡ ነበርና፤ ድንኳኑን ከማገልገል በቀር ከእስራኤል ልጆች ጋር የርስት ድርሻም አልነበራቸውም፤ ሕዝቡ የሚያቀርቡት መባእ ለሌዋውያን ድርሻ ነበርና፤

፶፮. ወይእዜኒ አንትሙ ኤጲስ ቆጶሳት አርአያሆሙ ለካህናት ወሌዋውያን እለ እምትካት መፍትው ትስአሉ ወትጸልዩ በእንተ ሕዝብ እስመ አንትሙ ድልዋን ለቅኔ ዛቲ ቤተ ክርስቲያን ወእለ ትቀውሙ ቅድመ ምሥዋዒሁ ለእግዚአብሔር አምላክነ ወእለ ታዐርጉ መሥዋዕተ ንጽሕተ ወነባቢተ ዘእንበለ ደመ እንስሳት በደሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ ዐቢይ ሊቀ ካህናት።

፶፯. አንትሙ ውእቱ ነቢያት ወሊቃውንት ዐቢያን፣ ወመኳንንት ወነገሥት እለ ሥሉጣን ላዕለ ኩሉ ሕዝብ ወላዕለ ኩሉ ዘእምታሕቴክሙ፤ ለክሙ ይደሉ ትሰብኩ ወትንግሩ ወታስም ዕዎሙ ለሕዝብ ቃለ እግዚአብሔር ወኢትኅብሉ መራጎተ ጥበብ ወእእምሮ ወእመሰ ኅባእክሙ ትረክቡ ኩነኔ በእንተ ድሉት ለክሙ በገብ እግዚአብሔር።

፶፮. አሁንም እናንተ ኤጲስ ቆጶሳት እንደ ቀድሞዎቹ ካህናትና ሌዋውያን ለሕዝቡ ትጸልዩና ትለምኑ ዘንድ ይገባል፤ ይህ ችግም ቤተ ክርስቲያን ለማገልገል የተዘጋጃችሁ ናችሁና፤ በፈጣሪያችን በእግዚአብሔር መሠዋዊያ ፊትም ቆማችሁ በታላቁ ሊቀ ካህናት በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ያለ እንስሳት ደም ንጽሕትና የምትናገር መሥዋዕትን የምታሳርጉ ናችሁና።

፶፯. እናንተ ነቢያት ታላላቅ ሽማግሌዎች ፈራጆች በሕዝቡ ሁሉና ከበታቸቻችሁ ባሉት ሁሉ ላይ ሥልጣን ያላችሁ ንጉሦች ናችሁ፤ ትሰብኩና ታስተምሩ ዘንድ፤ ለሕዝቡም የእግዚአብሔርን ቃል ታሰማቸው ዘንድ ይገባችኋል፤ የጥበብና የዕውቀት መክፈቻዎችንም አትሰውሩ፤ ብትሰውሩ ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ለናንተ የተዘጋጀች ፍርድን ታገኛላችሁ።

፶፮. ወባሕቱ እመ ሰበክሙ ወመሀርክሙ ለሕዝብ ትረክቡ ክብረ ወዕሂተ በገብ እግዚአብሔር እስመ ተዐገሥክሙ ወዎርክሙ ኩሉ እኩዩ ክበደ ወበእንተዝ ትረክቡ ትካዘክሙ በኩሉ፤ እስመ ተመሰልክሙ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘነሥኦ ደዌነ ወዎረ ሕማማነ በዲበ መስቀል እስመ በእንቲአነ ተሰቅለ ውእቱ ዘአልቦ ኅጢአት ከማሁ አንትሙኒ መፍትው ትፁሩ ኅጢአቶሙ ለሕዝብ፤ እስመ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ በእንተ መድኅኒነ፤ ውእቱ ነሥኦ ደዌነ ወዎረ ሕማማነ፤ ወበእንቲአነ ሐመ። ወዓዲ ይቤ ውእቱስ ቁስለ በእንቲአነ በእንተ ኅጣውኢነ ወሐመ በእንተ ኔጋይነ።፳፭

፶፱. ወከማሁ አንትሙሂ አድኅንዎሙ ለሕዝብ በከመ አድኅክሙ ክርስቶስ፤ ኢይምሰልክሙ ያረ ቀሊለ ዘትፀውሩ ኤጲስ ቆጶሳት አላ ያር ክቡድ፤ ወንሥኡ ቀዳምያተ ፍሬያት፤ ወሀቡ እምኔሁ ለጽኑሳን፤ እስመ ሀሎ ዘይ ወቅሰክሙ ምስሌክሙ ዘኢትክሉ ምስሌሁ ተዋሥኦ።

፶፮. ነገር ግን ለሕዝቡ ብትሰብኩ ብታስተምሩም በእግዚአብሔር ዘንድ ክብርንና ዋጋን ታገኛላችሁ፤ ክፋውን ሸክም ሁሉ ታግሣችሁ ተሸክማችኋልና፤ ስለዚህም መፍቅዳችሁን ሁሉ ጊዜ ታገኛላችሁ፤ በመስቀል ላይ ደዌያችንን በተቀበለ ሕማማችንንም በተሸከመ በኢየሱስ ክርስቶስ ተመስላችኋልና፤ ኅጢአት የሌለበት እርሱ ስለኛ ተሰቅሎ አልና፤ እናንተም እንደ እርሱ የሕዝቡን ኅጢአት ልትሸከሙ ይገባል፤ ነቢይ ኢሳይያስ ስለ መድኅኒታችን እንዲህ አለ፤ እርሱ ደዌያችንን ተቀበለ፤ ሕማማችንንም ተሸከመ፤ ስለኛም ታመመ ዳግመኛም እንዲህ አለ፤ ስለኛ ስለኅጢአታችን ቁስለ፤ ስለበደላችንም ታመመ።

፶፱. እንዲሁም እናንተን ክርስቶስ እንደ አዳናችሁ ሕዝቡን አድኗቸው፤ ኤጲስ ቆጶሳት ቀላል ሸክምን የምትሸከሙ አይምሰላችሁ፤ ነገር ግን ከባድ ሸክም ነው፤ የእህሉን ቀዳምያት ውሰዱ፤ ከእርሱም ለተቸገሩት ስጡ፤ ከእርሱ ጋራ ትከራከሩ ዘንድ የማትችሉ ከእናንተ ጋር የሚከራከር አለና፤

፳፭ አ.ላ ፱ : ፬ ር

፳. ርቱዕኔ ይርከቡ ትካዞሙ ወይንሥኑ መባኦ ኦሎ ይትቀነዩ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን ከመ ካህናት ወሌዋውያን ወላዕካን በከመ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ጉልቀ።

፳፩. ወይቤሎ እግዚአብሔር ለእ ሮን ናሁ አነሂ ወሀብኩክሙ ትዕ ቀቡ ዘያቀድሙ አብኦ ሊተ እምነ ኩሉ ዘይትቀደስ ሊተ እም ንበ ደቂቀ እስራኤል ለከ ወሀብኩ ካሁ እስከ ትረሥእ፤ ወእምድ ኅሬከ ለደቂቅከ ሕግ ዘለዓለም።

፳፪. ወዘንቱ ይኩንክሙ ለክሙ እምነ ዘይትቀደስ ለቅዱሳን ዘመ ሣውዕ እምነ ኩሉ ቍርባኖሙ ወእምነ ኩሉ መሥዋዕቶሙ ወእ ምነ ኩሉ ዘንስሐሆሙ ወእምነ ኩሉ ዘንጣውኢሆሙ ኩሎ ዘያ መጽኑ ሊተ እምነ ኩሉ ዘቅዱ ሳን ለከ ውእቱ ወለደቂቅከ።

፳፫. በቅዱስ ቅዱሳን ብልዕዎ፤ ኩሉ ተባዕት ለይብልዎ፤ አንተ ወደቂቅከ እስመ ቅዱስ ውእቱ ለከ፤

፳. እንደ ካህናትና ሌዋውያን እንደ አገልጋዮችም በዘጉልቀሙ መጽሐፍ እንደተጻፈ ቅድስት ቤተ ክርስቲያንን የሚያገለግሉ መፍ ቅዳቸውን ያገኙ ዘንድ፤ ይቀ በሉም ዘንድ ይገባል።

፳፩. እግዚአብሔርም አሮንን ተናገረው፤ እንዲህም አለው፤ እነሆ፤ የእስራኤል ልጆች ለእኔ የለዩትን የመጀመሪያውን ቍር ባኔን ሁሉ ትጠብቁ ዘንድ ለእ ንተ ሰጥቼሃለሁ፤ ለአንተ እስክ ታረጅ ከአንተም በኋላ ለልጆቻህ የዘለዓለም ሕግ እንዲሆን ሰጥቼ ሃለሁ።

፳፪. በእሳት ከሚቀርበው ከተ ቀደሰው ይህ ለአንተ ይሆናል፤ ለእኔም የሚያመጡት መባቸው ሁሉ ቍርባኖቸውም ሁሉ፤ የኅ ጢኦታቸውም መሥዋዕት ሁሉ፤ የበደላቸው መሥዋዕት ሁሉ ከተ ቀደሰውም ሁሉ ለአንተ ለልጆች ህም ይሆናል።

፳፫. በቅዱስ ቅዱሳን ብሉት፤ ወን ዶች ሁሉ ይብሉት ፤ አንተም ልጆችህም ብሉት፤ ለአንተ የተቀ ደሰ ነውና፤

፳፬. ወዘንቱ ይኩንክሙ ለክሙ እምነ ቀዳሜ ሀብቶሙ ወእምነ ኩሉ ዘያበውኑ ደቂቀ እስራ ኤል፤ ለከ ወሀብኩካሃ ወለደቂቅከ ወለአዋልዲካሂ ምስሌከ ሕግ ዘለ ዓለም ኩሉ ዘንጽሕ በውስተ ቤትከ ይብልዎ፤

፳፭. ኩሎ ቀዳምያተ ቅብዕ ወኩሎ ቀዳምያተ ወይን ወዘስ ርናይ ቀዳምያተሆሙ ወኩሎ ዘያበውኑ ለእግዚአብሔር ለከ ወሀብኩካሁ፤

፳፮. ወኩሎ ቀዳሜ እክል ዘበ ኩሉ ምድሮሙ ወኩሎ ዘያመ ጽኑ ለእግዚአብሔር ለከ ወሀብ ኩካሃ፤ ኩሉ ዘንጽሕ በውስተ ቤትከ ይብልዎ፤

፳፯. ኩሉ ዘየሐርሙ በውስተ ደቂቀ እስራኤል ለከ ውእቱ፤

፳፰. ወኩሉ ዘይፈትሕ ማኅፀነ እምነ ኩሉ ዘሥጋ ኩሎ ዘያመ ጽኑ ለእግዚአብሔር እምነ ሰብእ እስከ እንስሳ ለከ ውእቱ፤ አላ በቤዛ ይትቤዘዉ በኩረ ሰብእ ወበኩረ እንስሳሂ ዘርኩስ ታቤዙ፤

፳፬. ይህም ለእናንተ ነው፤ የእስራኤል ልጆች ለሰጦታ ያቀ ረቡትን የመጀመሪያ ቍርባን ሁሉ ለአንተ ከአንተም ጋር ለወንዶችና ለሴቶች ልጆችህ የዘለዓለም ሕግ እንዲሆን ሰጥ ቼሃለሁ፤ በቤትህ ውስጥ ንጹሕ የሆነ ሁሉ ይብላው፤

፳፭. ለእግዚአብሔር ከሚሰ ጡት የፍሬ መጀመሪያ ከዘይ ትና ከወይን፤ ከስንዴም የተመ ረጠውን ሁሉ ለአንተ ሰጥቼ ሃለሁ፤

፳፮. ወደ እግዚአብሔር የሚያ መጡት በምድራቸው ያለው የፍሬ መጀመሪያ ሁሉ ለአንተ ይሆናል፤ በቤትህ ውስጥ ንጹሕ የሆነ ሁሉ ይብላው፤

፳፯. በእስራኤል ልጆች ዘንድ የተከለከለው ሁሉ ለአንተ ይሆ ናል፤

፳፰. ከሰው እስከ እንስሳ ቢሆን፤ ለእግዚአብሔር ከሚያቀርቡት ሥጋ ሁሉ መጀመሪያ የሚወለድ ሁሉ ለአንተ ይሆናል ፤ ነገር ግን የሰውን በኩራት ፈጽሞ ትቤዢ ዋለህ፤ ያልነጹትንም እንስሳት በኩራት ትቤዢላህካ ።

፳፱. ወቤዛሁ ለዘአሐዱ ወርጉ ሄጡ ጋምስ ሰቅል በሰቅል ዘቅዱስ ጽ አቦሊ ውእቱ፤

፳. ዘእንበለ በኩረ አልሕምት ወበኩረ አባግዕ ወበኩረ አጣሊ ዘኢታቤዙ እስመ ቅዱስ ውእቱ ወትክዑ ደግ ጎበ ምሥዋዕ ወስብሆሙ ትገብር መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር መዓዛ ሠናይ።

፳፩. ወሥጋሁ ይኩንከ ለከ በከመ ተላእ ዘያበውኡ ወበከመ መዝራዕት ዘየማን ይኩን ለከ፤

፳፪. ኩሉ መባእ ዘቅዱስ ዘይፈልጡ ደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔር ወሀብኩካሁ ለከ ወለደቂቅከ ወለአዋልዲክ ምስሌክ ሕግ ዘለዓለም ወሥርዐት ዘለለዝላፉ እንተ ለዓለም ይእቲ ቅድመ እግዚአብሔር ለከ ወለዘርእከ እም ድጎራክ።

አንቀጽ ፰

በእንተ ከመ መፍትወ ያብኡ መባእ ለቤተ ክርስቲያን መጠነ ቦሙ፤

፩. ስምዑ ይእዜኒ አንትሙ ሕዝብ ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ጎራት እስመ ሕዝብ ተጸውዑ። ቀዲሙ። ሕዝብ። እግዚአብሔር ወሕዝብ ቅዱሳን፤

፳፱. አንድ ወር የሆነው ልጅ ዋጋው በቤተ መቅደስ ሚዛን አምስት ሰቅል ነው፤ ይኸውም ሃያ አቦሊ ነው።

፳. ነገር ግን የላጥቹን በኩራት፣ ወይም የበጎቹን በኩራት የፍየሎቹንም በኩራት፣ አትቤኸም፤ ቅዱሳን ናቸውና፤ ደማቸውን በመሠዊያው ላይ ትረጨዋለሁ፤ ሰባቸውንም ለእግዚአብሔር በጎ መዐዛ እንዲሆን መሥዋዕት ታደርገዋለሁ፤

፳፩. ሥጋውም ለአንተ ይሆናል፤ እንደሚያቀርቡት ፍሪምባ፤ እንደ ቀኙም ወርች ለአንተ ይሆናል።

፳፪. የእስራኤል ልጆች ለእግዚአብሔር የሚለዩትን የተቀደሰውን መባሁሉ ለአንተ ከአንተም ጋር ለወንዶችና ለሴቶች ልጆችህ ሰጥቼሃለሁ፤ ይህም ለአንተ ከአንተም በጎላ ለዘርህ በእግዚአብሔር ፊት የዘለዓለም ሕግና የሁልጊዜ ቃል ኪዳን ነው።

ስምንተኛ አንቀጽ፤

ሕዝቡ ያላቸውን ያህል ለቤተ ክርስቲያን መባእ ያገቡ ዘንድ የሚገባቸው ስለሆነ ይናገራል።

፩. አሁንም እናንተ የተመረጣችሁ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ሕዝብ ስሙ፤ ሕዝቡ ቀድሞ የእግዚአብሔር ሕዝብና ቅዱሳን ሕዝብም ተብለው ተጠርተው ነበርና።

፪. ወይእዜኒ አንትሙ ውእቱ ቅዱሳን ወፍጹማን ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ጽሑፉን በሰማያት ካህናተ ገገሥ ሕዝብ ቅዱሳን ወጎሩያን ሕዝብ፤ መርዓት ሥርጉት ለእግዚአብሔር አምላክ ቤተ ክርስቲያን ክብርት ወማእምንት ስምዑ ዘተብህለ ቀዲሙ ብዕዕት ወዐሥራት ወቀዳሜ እክል ይትወሀቡ ለክርስቶስ ዐቢይ ሊቀ ካህናት ወለአለ ይትለክሉ ሎቱ ወዐሥራተ መድኃኒት ውእቱ ቀዳሜ ፊደለ ስሙ ለኢየሱስ የውጣ።

፫. ስምዲ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን እንተ ላዕለ ኩሉ እንተ ተባላሕኪ እም ዐሠርቱ መቅሠፍታት ወተመጠውኪ ዐሠርተ ትእዛዛተ ወተምህርኪ ሕገ ወዐቀብኪ ሃይማኖተ ወአመንኪ በእግዚአን ኢየሱስ ክርስቶስ ወመሀርኪ አእምሮ ቃለ የውጣ እንተ ይእቲ ቀዳሚተ ፊደለ ስሙ ለኢየሱስ ወተሰመ ይኪ በስሙ ወተሣረርኪ ወጸናእኪ በተፈጻሚተ ስብሐቲሁ።

፬. ትካትሰ ዘይበውእ መሥዋዕት ውእቱ ይእዜስ፤ ጸሎት ወአኩቲት ወመስተብቀራ ወዘእሜሃ መዋዕል ቀዳማያተ እክል ወዐሥራት

፪. ዛሬም እናንተ ቅዱሳንና ፍጹማን ናችሁ፤ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ናችሁ፤ በሰማያት የተመዘገባችሁ ናችሁ፤ የገገሥ ካህናት፤ ቅዱሳን ሕዝብ፤ ምርጥ ሕዝብ፤ ለአምላክ ለእግዚአብሔር ያጌጠችሁ ስራ ናችሁ፤ የክበረችና የታመነች ቤተ ክርስቲያን ናችሁ፤ ቀድሞ የተባለውን ስሙ፤ ብዕዕትና ዐሥራት የእህሉ ቀዳምያ ትም ለታላቁ ሊቀ ካህናት ለክርስቶስና እርሱን ለሚያገለግሉ ይሠዉ ነበር፤ የመዳን ዐሥራትም የኢየሱስ የስሙ ፊደል መጀመሪያ የውጣ ነው።

፫. በሁሉ ዘንድ ያለሽ፤ ከዐሥሩ መቅሠፍቶች የዳንሽ፤ ዐሥሩን ትእዛዛት የተቀበልሽ፤ ሕግን የተማርሽ፤ ሃይማኖትን የጠበቅሽ፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያመንሽ፤ የኢየሱስ የስሙ ፊደል መጀመሪያ የሆነች የየውጣን ቃል ማወቅን ያስተማርሽ፤ በስሙ ተሰይመሽ የተመሠረትሽ፤ በክብሩ ፍጹምነትም የጸናሽ፤ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ሆይ! ስሚ፤

፬. ቀድሞ የሚያቀርቡት መሥዋዕት ነበር ዛሬ ጸሎት፤ ምስጋናና ምልጃ ነው፤ የዚያ ዘመንም የእህሉ ቀዳምያት ዐሥራት ቀርባንና መባእ

ወቀርባን ወመባእ እሙንቱ ቀርባናት እለ የዐርጉ ኤጲስ ቆጶ ሳት ለአምላክነ ለእግዚአብሔር በእ ግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሞተ በእንቲአነ እስመ እሱ እሙንቱ ሊቃነ ካህናቲክሙ ወከመ ሊቃናት እሙንቱ ቀሳውስቲክሙ ፤ ወሀየ ንተ ሌዋውያን እሙንቱ ዘይእዜ ዲያቆናት አንባብያን ወመዘምራን ወዲያቆናውያት ዕቤራት ወደናግል ወዕንላ ማውታ።

፭. ወዲበ ዝኩሉ ሥሉጥ ኤጲስ ቆጶ እስመ ውእቱ መምህርክሙ ወመጥበቢክሙ ለእለ ትትቀነዩ ለእ ግዚአብሔር በርትዕት ሃይማኖት፤ ወበእንቲአክሙ ያገብእ ቃለ።

፮. ወርቱዕ ትትአዘዙ ሎቱ፤ እስመ መምህረ ሕግ ውእቱ ለኩሉ ወዓዲ አቡክሙ ዘወለደክሙ በማይ ወመ ንፈስ ቅዱስ ወውእቱ ሊቅክሙ ወመምህርክሙ ወጽንዕክሙ፤ ወአምላክክሙ፤ በዲበ ምድር እምታሕተ አምላክ ዘበአማን።

፯. መፍትው ታዕብይዎ፤ ወለባዕ ዳንሂ እለ ከማሁ፤ እስመ ነበበ እግ ዚአብሔር በአፈ ዳዊት ነቢይ እንዘ ይብል “አንላ እቤ አማልክት አን

ኤጲስ ቆጶሳት ስለ እኛ በሞተው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለፈ ጣሪያችን ለእግዚአብሔር የሚያ ቀርቡአቸው ቀርባናት ናቸው፤ እነዚህ ለእናንተ ሊቃነ ካህናት ናቸውና እንደ ሽማግሌዎችም ቀሳውስቶቻችሁ ናቸው፤ እንደ ሌዋውያንም የሃራዎቹ ዲቆናት፤ አንባብያን፤ መዘምራን፤ ዲያቆናውያት ባልቴቶችና ደናግል፤ ደኃ አደጎችም ናቸው፤

፭. ኤጲስ ቆጶሱ ግን በዚህ ሁሉ ላይ የሠለጠነ ነው፤ መምህራችሁ ነውና፤ በቀናች ሃይማኖት እግዚአብሔርን ለምታመልኩ መምህራችሁና አለባሚያችሁ ነውና፤ ስለ እናንተም ቃልን ይመልሳልና።

፮. ለእርሱም ልትታዘዙለት ይገባል፤ ለሁሉ የሕግ መምህር ነውና ዳግመኛም በውኃና በመንፈስ ቅዱስ የወለዳችሁ፤ አባታችሁ ነው፤ ከእውነተኛው አምላክ በታችም በምድር ላይ አለቃችሁ፤ መምህራችሁና ኃይላችሁ የጸጋ አምላካችሁም ነውና።

፯. ታከብሩት ዘንድ ይገባል፤ እንደ እርሱ ያሉ ሌሎችንም ታከብሯቸው ዘንድ ይገባል፤ እግዚአብሔር በነቢዩ በዳዊት አፍ እንዲህ ተናግሯልና፤ “እናንተ አማልክት ናችሁ ሁላችሁም የልዑል ልጆች

ትሙ፤ ወደቂቀ ልዑል ኩልክሙ”።^፫

፰. ኢታሕስሙ ቃለ ላዕለ አማልክት፤ ። እስመ ውእቶሙ ኤጲስ ቆጶሳት እለ ይቀድሙ ነቢረ ማዕ ከሌክሙ፤ ወሎሙ ተውሀበ ክብር ወሥልጣን በጎበ እግዚአብሔር አምላክ ከመ ይርዐዩ ሕዝቦ በሰላም ዘከመ ክርስቶስ ሊቀ ካህናት ዐቢይ።

፱. ወዲያቆን ይትለአክ በንጽሕ ዘእንበለ ነውር ወኢይግበር ወኢም ንተኒ ዘእንበለ መባሕተ ኤጲስ ቆጶስ አቡሁ፤ ወዲያቆናዊትኒ ኢት ግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ መባሕተ ዲያቆን፤ ወካልእትኒ ብእ ሲት ኢትሑር ጎበ ዲያቆን ዘእንበለ ዳእሙ ምስለ ዲያቆናዊት ወከማሁ ኢትባእ ብእሲት ጎበ ኤጲስ ቆጶስ ዘእንበለ ምስለ ዲያቆን።

፲. አክብርዎሙ ለካህናት እንከ እስመ ይጌሥጹክሙ ወይሜህሩ ክሙ ፍኖተ እግዚአብሔር ወትትዌከፉ እምኔሆሙ ቃለ ርትዕት ሃይማኖት እስመ ፈነዎሙ ይስብኩ ወይምህሩ፤ ወይገሥጹ፤ እንዘ ይብል ሑሩ ወመሀሩ ኩሎ አሕዛበ “እንዘ ታጠምቅዎሙ በስመ

ናችሁ አልሁ”።^፬

፰. በካህናት ላይ ክፉ ቃልን አትናገሩ፤ እነርሱ በመካከላችሁ አስቀድመው የሚቀመጡ ኤጲስ ቆጶሳት ናቸውና፤ እንደ ታላቁ ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስም ሕዝቡን በሰላም ይጠብቁ ዘንድ በፈጣሪ በእግዚአብሔር ዘንድ ለእነርሱ ሥልጣንና ክብር ተሰጥቷልና።

፱. ዲያቆን ያለ ነውር በንጽሕና ያገልግል፤ ከአባቱ ከኤጲስ ቆጶሱ ፈቃድ በቀር ያለ እርሱ ፈቃድ ምንም አይሥራ፤ ዲያቆናዊቲቱም ያለ ዲያቆን ፈቃድ ምንም ምን አትሥራ፤ ማንኛዎም ሴት ከዲያቆናዊት ጋር ካልሆነ በቀር ወደ ዲያቆን አትሃድ፤ እንደዚህም ሴት ከዲያቆን ጋር ካልሆነች በቀር ወደ ኤጲስ ቆጶሱ አትግባ።

፲. እንግዲህ ካህናትን አክብሯቸው፤ ይመክሯችኋልና፤ የእግዚአብሔርንም መንገድ ያስተምሯችኋልና፤ ከእነርሱም የቀናች ሃይማኖት ቃልን ትቀበላላችሁና፤ ይሰብኩ፤ ያስተምሩና ይመክሩም ዘንድ ሂዱና በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስም ስም እያጠመቃችኋቸው አስተምሩ፤ ያዘዝኋች

^፫ መዝ ፳፩ ፡ ፮
^፬ በወ. ጳዩ. ፳፮

አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ፣
ወመሀርዎሙ ይዕቀቡ ኹሎ
ዘእዘዘኩክመ”።፩

፲፩. አክብርዎን ለዕቤራት፣ ወለ
ዕንላማውታ ከመ ቤተ ክርስቲያን፣
ወለደናግልኒ ከመ ታቦት ወጽንሐሐ
ዕጣን ከመ ትካት፣ አልቦ ዘይክል
ያዕርግ መሥዋዕተ ዘእንበለ እምደ
ቂቀ ሌዊ፣ ወሕዝብ ኢይክሉ በዊአ
ውስተ ታቦት ዘእንበለ ምስለ ካህ
ናት፣ ወከማሁ አንትሙሂ ኢትግ
ቦሩ ወኢምንተኒ ዘእንበለ ምክረ
ኤጲስ ቆጶስ፣ ወዘለ ይገብር ከመዝ
ዘእንበለ መባሕተ ኤጲስ ቆጶስ
ጽሩዕ ውእቱ፣ ወከንቱ ግብረቱ፣
ወአልቦ ሠናይት፣

፲፪. ከመ ሳኦል አዕረገ መሥዋ
ዕተ ዘእንበለ ሳሙኤል ነቢይ ወለ
ምዕ ቃለ ዘይብል ከንቱ ውእቱ
መሥዋዕትከ፣ ወከማሁ ሕዝባዊኒ
ለእመ ገብረ ዘእንበለ ካህን ከንቱ
ውእቱ ያዝያንኒ ንጉሥ እንዘ ኢኮነ
ካህን ገብረ ግብረ ክህነት ወኮነ ዘለ
ምጽ።፮

፲፫. ወእመቦ እምሕዝብ ዘይት
ዐደው ክህነተ፣ ወኢይገብር ትእዛ
ዛቲሁ ለእግዚአብሔር ኢያመሥጥ
እምኹነኔሁ እስመ ነሥአ ክብረ
እንተ ኢተወሀበት ሎቱ ወተቃረነ

ሁን ሁሉ ይጠብቁ ዘንድ አ
ኳቸዋልና፤

፲፩. ባልቱቶችንና ድጋ አደጎችን
እንደ ቤተ ክርስቲያን፣ ደናግሉንም
እንደ መሠዊያውና እንደ ዕጣን
መሠዊያ አክብሯቸው፣ ቀድሞ
ከሌዊ ልጆች በቀር መሥዋዕት
ያሳርግ ዘንድ የሚቻለው እንዳል
ነበረ ሕዝቡም ከካህናቱ ጋር ካል
ሆነ በቀር ወደ ታቦት መቅረብ
እንደማይቻላቸው፣ እናንተም እን
ደዚሁ ያለ ኤጲስ ቆጶስ ምክር
ምንም አታድርጉ፣ ያለ ኤጲስ
ቆጶሱ ፈቃድ እንደዚህ የሚሠራ
ግን ሥራው ብላሽና ከንቱ ነው፤
በጎ ነገርም የለውም፤

፲፪. ሳኦል ያለ ነቢዩ ሳሙኤል
መሥዋዕትን እንዳቀረበ መሥዋዕ
ትህ ከንቱ ነው የሚል ቃልንም እን
ደሰማ እንደዚሁም ሕዝባዊው ያለ
ካህን የክህነት ሥራ ቢሠራ ከንቱ
ነው፣ ንጉሡ ያዝያንም ካህን ሳይ
ሆን የክህነትን ሥራ በመሥራቱ
ለምጻም ሆነ።

፲፫. ከሕዝቡም ወገን ክህነትን የሚ
ደፋፈር ቢኖር የእግዚአብሔርንም
ትእዛዞች ባያደርግ ከፍርዱ አያመ
ልጥም፤ ለእርሱ ያልተሰጠችውን
ክብር ወስዶአልና ክህነትንም ተቃ

ክህነተ ወኢተመሰሎ ለክርስቶስ ዘኢ
ወደሰ ርእሶ ለከዊነ ሊቀ ካህናት
ዐቢይ፣ አላ ተዐገሠ እስከ ሶበ ሰምዐ
ቃለ አብ ዘይብል “መሐለ እግዚአብ
ሔር ወኢይኔስሕ አንተ ካህኑ ለዓ
ለም በከመ ሢመቱ ለመልክ
ጼዴቅ”፤፭

፲፬. ወእመሰ ኢወደሰ ክርስቶስ
ርእሶ ዘእንበለ አቡሁ እንዘ ዕሩይ
ምስሌሁ ወእፎኬ ይክል ብእሲ ባሕ
ቲቱ ነሢአ ክህነት ለርእሱ ለእመ
ኢወሀቦ ዘቦ ሥልጣን ዲቤሁ፣ እስመ
ደቂቀ ቆሬ እንዘ እምነገደ ሌዊ እሙ
ንቱ ሶበ ተቃረንዎሙ ለሙሴ ወለአ
ሮን በልዑቶሙ እሳት፣ እስመ
ጎሠሁ ይንሥኩ ዘኢይደልዎሙ፤
ዳታን ወአቤሮን ወረዱ ውስተ
ሲኦል ሕያዋኒሆሙ፤።። በትር እንተ
ሠረፀት አማሰነት ልቦሙ ለብዙጉን
ኦብዳን ወአስተርአየ እምነሃ ዐቢይ ሊቀ
ካህናት ዘተሰይመ በጎበ እግዚአብ
ሔር።

፲፭. መፍትሔኬ ለክሙ አጎዊነ
ታብኩ መሥዋዕተክሙ ወዕጣነክሙ
ለኤጲስ ቆጶስ፣ እስመ ሊቀ ካህናት
ውእቱ ቀዳሚ ፍራያቲክሙ ወዐሥ

ውሚልና ታላቅ ሊቀ ካህናት ለመ
ሆን ራሱን ያላከበረ ክርስቶስን
አልመሰለውምና “እንደ መልክጼ
ዴቅ ሹመት አንተ ለዘለዓለም
ካህን ነህ፤ ብሎ እግዚአብሔር
ማለ፣ አይጸጸትምም” የሚለውን
የአብ ቃል እስኪሰማ ድረስ ታገሠ
እንጂ።

፲፬. ከእርሱ ጋራ አንድ ሲሆን
ያለ አባቱ ክርስቶስ ራሱን ካላከ
በረ፣ በእርሱ ላይ ሥልጣን ያለው
ካልሰጠው በቀር ሰው ብቻውን
ለራሱ ክህነትን ገንዘብ ማድረግ
እንዴት ይችላል? የቆሬ ልጆች
ከሌዊ ወገን ሲሆኑ ሙሴንና አሮ
ንን በተቃወሟቸው ጊዜ እሳት
አቃጥሏቸዋልና የማይገባቸውን
ገንዘብ ያደርጉ ዘንድ ፈልገዋልና፤
ዳታንና አቤሮንም በሕይወታቸው
ወደ ሲኦል ወረዱ፣ የለመለመች
በትር የብዙዎች ሰዎችን ልቡና
አጠፋች፣ በእግዚአብሔር ዘንድ
የተሾመ ሊቀ ካህናት ከእርሷ
ታይቷልና።

፲፭. ወንድሞቻችን ሆይ ለኤጲስ
ቆጶሱ መሥዋዕታችሁንና ዕጣና
ችሁን ታቀርቡ ዘንድ ለእናንተ
ይገባል፤ ሊቀ ካህናት ነውና፤

፩ ዕብ ጭ፣ ፲፣ መዝ ሃ። ፬
። ዘኦል. ፲፬ ወል

፩ ማቱ ፳፭፣ ፲፱
፮ ፩ ሳሙ. ፲፫. ፲-፲፱

ራቲክሙ ወኩሎ ብዕዕተክሙ አቅርቦ ሎቱ ከመ የሀብ ለለጅጅ ትካዘሙ ለጽኑሳን ለእለ አልቦሙ ወኪምንትኒ፤ ወይሥርዖሙ በከመ ይደሉ ከመ ኢየዖምፅ ፩ ካልኦ ለነሣኢ ምጽዋት።

፲፮. መፍትሔው ይተክዝ ኤጲስ ቆጶስ በእንተ ኩሎሙ ጽኑሳን ወይሕትት ሕይወቶሙ ወይጠይቅ ንብረቶሙ።

፲፯. ወዳዲ መሃይምናንሂ ሶበ ፈቀዱ ይጸውዑ ጽኑሳተ ወመበለታተ ውስተ ምሳህ በከመ ትእዛዘ እግዚአብሔር፤ መፍትሔው ይትለክሱ ዲያቆናት ወእሙንቱሰ ጠዩቆሙ ሕይወቶሙ ይጸውዕዎሙ ወያንብሩ አሐደ አሐደ ውስተ ምንባሩ በከመ ይደሉ፤ ለኖላዊነ የሀቡ እምኔሁ በእንተ ክብረ እግዚእን ዘተውሀበ ለካህናት ወእምዝተውሀበ ለመበለታት ይንሥኩ ዲያቆናት ፪ ክፍለ፤ ወከማሁ ቀሲሳንሂ እለ ይተግሁ ወይሜህሩ ቃለ ተግሣጽ ይንሥኩ ምክብረተ እስመ እሙንቱ ሐዋርያተሁ ለእግዚእ ወእሙንቱ መማክርቲሁ ለኤጲስቆጶስ ወአክሲላት ለቤተ ክርስቲያን እለ ይፈትሑ በውስቴታ

ምንም ለሌላቸው ለችግረኞች ለእያንዳንዳቸው ግዳጃቸውን ይሰጥ ዘንድ፤ ምጽዋትም ለመቀበል አንዱ ሌላውን እንዳይቀማ በማገባ ያስተዳድራቸው ዘንድ የእህላችሁን ቀዳምያት፤ ዐሥራታችሁንም፤ ስእለ ታችሁንም ሁሉ አቅርቡለት፤

፲፱. ኤጲስ ቆጶስ ለተቸገሩት ሁሉ ያዝን ዘንድ ሕይወታቸውንም ይመረምር ዘንድ ኑሮአቸውንም ይረዳ ዘንድ ይገባዋል ።

፲፯. ዳግመኛም ምእመናን እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝ ችግረኞችን ወደምሳ ይጠሩ ዘንድ ቢወዱ ዲያቆናት ያገለግሉ ዘንድ ይገባል፤ እነሱን ግን ኑሮአቸውን ተረድተው ይጥሯቸው፤ እንደሚገባም እያንዳንዱን በመቀመጫው ያስቀምጡ፤ ለኤጲስቆጶስም ለካህናት ከተሰጠው ስለጌታችን ክብር ከእርሱ ይስጡ፤ ለመበለታት ከተሰጠው ይልቅ ዲያቆናት ሁለት እጅ ይቀበሉ፤ ተግተው የምክር ቃልን የሚያስተምሩ ቀሳውስትም እንደዚሁ እጥፍ ይቀበሉ፤ እነርሱ የጌታ ሐዋርያት ናቸውና የኤጲስ ቆጶስም አማካሪዎች ናቸውና፤ በውስጧ በቅን ለማፈርዱ ለቤተ ክርስቲያን ዘውዶች ናቸውና፤ አናጉንስጢስ

ሉቃ ፲፱፻፹

በርቱዕ ወአናጉንስጢስ ይንግእ ፩ደ ክፍለ ወከማሁ መዘምራንሂ ወዐጸውተ ንጥግው ይርከቡ ፩ደ ፩ደ በከመ ሥርዐተ ቤተ ክርስቲያን ወለሕዝብሂ የሀብዎሙ ክፍለ መጠነ ይደልዎሙ።

፲፰. ወለኤጲስቆጶስ ኢይትአወርዎ ወኢያጉንድዩ ውሂቦቶ አላ ይፈንወ ሎቱ ምስለ ካልአን፤

፲፱. መፍትሔው እንከ ይንግርዎሙ ዲያቆናት ለኤጲስቆጶሳት ኩሎ ትካዘ ሕዝብ ወከመ የአዝዝዎሙ ይግበሩ በከመ ይደሉ እስመ ትካት አልቦ ዘይበውእ ውስተ ቤተ መቅደስ ወኢይገብር ወኢምንተኒ ዘእንበለ ካህን፤

፳. ይቤ ሚልክያስ ነቢይ ከኖሩ ሪሁ ለካህን የዐቅብ ምክረ ወየጎ ሥሥ ሕገ፤ ፲፩ እስመ እለ ይትቀነዩ ለአማልክት ወይገብሩ ፈቃዶሙ ይፊስዩ ርእሶሙ ጻድቃነ እንዝ ርኩሳን እሙንቱ ወእኩይ ምግባርሙ፤ ወአልቦሙ ምግባረ ሠናይ ወይትሜሰሉ ከመ ቅዱሳን ወርእዮሙ ምግባርሙ ይስሕቅዎሙ ወያስቄርርዎሙ ወይሜንንዎሙ፤ ወእሙንቱስ አልቦ ዘይክሉ ፈጽሞ ወኢምንተኒ ወኢ

አንድ ክፍል ይቀበል፤ እንደዚሁ መዘምራንና በር ጠባቆች እንደ ቤተ ክርስቲያን ሥርዐት አንድ አንድ ክፍል ይቀበሉ፤ ለሕዝቡ እንደሚገባቸው መጠን ከፍለው ይስጧቸው።

፲፰. ኤጲስ ቆጶስንም ቸል አይባሉት፤ መስጠቱንም አያዘገዩበት፤ ነገር ግን ከሌሎቹ ጋር ይላኩለት፤

፲፱. እንግዲህ ዲያቆናት የሕዝቡን ችግር ሁሉ ለኤጲስ ቆጶሳት ይነግሯቸው ዘንድ ይገባል፤ እንደሚያዝዟቸውም እንደሚገባ ይሥሩ፤ ቀድሞ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ ያለ ካህኑ ምንም የሚሠራ አልነበረምና፤

፳. ነቢይ ሚልክያስ እንዲህ አለ፤ የካህኑ ከንፈር ምክርን ይጠብቃል፤ ሕግንም ይፈልጋል፤ ጣዖትን የሚያመልኩ ፈቃዳቸውንም የሚሠሩ እነርሱ ርኩሳን ሲሆኑ፤ ሥራቸውም ክፉ ሲሆን በጎ ሥራም ሳይኖራቸው ራሳቸውን ጻድቃን ያደርጋሉ፤ በቅዱሳንም ይመሰላሉ፤ ሥራቸውን አይተው ይስቀጥቸዋል፤ ይጸዩታቸዋልም፤ ይንቋቸዋልም፤ እነርሱ ግን መፈጸም የሚችሉት ምንም ነገር የለም፤ ያለ ጣዖታቱ

፲፩ ሚ.ል. ፪፯

ይገብሩ ዘእንበለ በምክረ ገነውተ አማልክት አላ እሙንቱ ያንቀዓ ድወ ኅቤሆሙ ወያጸምዑ ቃለ ዘይኤዝዝዎሙ ወይገብሩ ኩሎ ዘይቤልዎሙ፤ ወያክብርዎሙ ለገ ነውተ አማልክት፤ ይትዌክሉ ቦሙ ወይትአሙኑ በአማልክቲሆሙ፤

፳፩. ወእመሰ ይትአመንዎሙ ለእለ አልቦሙ ነፍስ፤ ወይትቀነዩ ለመናፍስት ርኩሳን እለ አልቦሙ ባቀዕ፤ ወይሴፊወ ከንቶ ወይሬ ስዩ ርእሶሙ ጸድቃነ፤ ወእፎኬ ንሕነ እለ ነሣእነ ጸጋ ወብነ ሃይ ማኖት ብርሀት ወተስፋ ጽድቅት ወጸኒሐ ዕሤት ዘለዓለም እንተ ምልዕተ ስብሐት ዘእንበለ ፍርሀት ከመ ናክብሮ ለእግዚአብሔር አም ላክነ ቅድመ ወእምዝ ለካህና ቲሁ።

፳፪. ወነሐሊ በእንተ ኤጲስ ቆጶ ሳት ከመ እሙንቱ አፉሁ ለእ ግዚአብሔር ወለእመ ኮነ አሮን እኅወ ሙሴ ሶበ ረድኦ ለሙሴ በነ ገር ተሰምዮ ነቢያ ወሙሴሃ ተሰ ምዮ አምላክ ፈርዖን ንጉሥ ወሊቀ ካህናት በከመ ይቤሎ እግዚአብ ሔር ናሁ ረሰይኩክ አምላኮ ለፈር ዖን ወእሮን ይኩንክ ነቢያ።፻፳፭ እፎ አንትሙ ኢትሔልዩ በእንተ ኤጲስ

ካህናት ምክር አይሠሩም፤ ነገር ግን እነርሱ ወደእነርሱ አንጋጠው የሚ ያዝዟቸውን ቃል ይለማሉ፤ የሚነ ግሯቸውንም ሁሉ ያደርጋሉ፤ የጣ ያታቱን ካህናት ያከብሯቸዋል፤ በጣዖቶቻቸውም ፈጽመው ይታመ ናሉ።

፳፩. ነፍስ የሌላቸውን ከታመኑ፤ ጥቅም ለሌላቸው ርኩሳን መናፍ ስት ከተገዙ ከንቱ ጣዖትንም ተስፋ ካደረጉ ራሳቸውንም ጸድቃን ካደ ረጉ፤ ጸጋን የተቀበልን ብርሀት የምትሆን ሃይማኖት የተረጋገጠ ችም ተስፋ ክብርን የተመላች የዘለ ዓለም ዋጋን መጠበቅም ያለችን እኛማ ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን በመጀመሪያ፤ ከዚህም በኋላ ካህና ቱን ያለ ፍርሀት እንዴት አናከብ ርም?

፳፪. ስለ ኤጲስ ቆጶላቱም የእግዚ አብሔር አፍ እንደሆኑ እናስብ፤ የሙሴ ወንድም አሮንም ሙሴን በነገር በረዳው ጊዜ ነቢይ ከተባለ ሙሴንም እግዚአብሔር እነሆ የፈ ርዖን አምላክ አደረገሁህ፤ አሮንም ነቢይ ይሁንህ እንዳለው እንደ ንጉ ሥና ሊቀ ካህናት የፈርዖን አምላክ ከተባለ እናንተስ ስለ ኤጲስ

ቆጶላት ከመ እሙንቱ ይተነብሉ በእንቲአክሙ ወያገብኡ ቃለ ወእፎ ኢትትቀነዩ ሎሙ ከመ እሙንቱ ነቢያት አግብርተ እግዚአብሔር እሙንቱ ወዲያቆንኒ ይእዜ በአምሳለ አሮን ወኤጲስ ቆጶስ በአ ምሳለ ሙሴ፤ ወእምከመ ተሰምዮ ሙሴ አምላክ በገብ እግዚአብሔር አንትሙኒ ርቱዕ ታክብርዎ ለኤ ጲስ ቆጶስ ከመ እግዚአብሔር ወለ ዲያቆንኒ ከመ ነቢይ።

፳፫. በከመ ክርስቶስ ዘገብረ አልቦ ወኢምንተኒ ዘእንበለ አብ፤ ወከ ማሁ ዲያቆንኒ ኢይገብር ወኢ ምተኒ ዘእንበለ በምክረ ኤጲስ ቆጶስ ወወልድኒ አልቦ ዘይገብር ዘእንበለ አብ ወበከመ ወልድ ይቱ ሐት ለአቡሁ ከማሁ ዲያቆንኒ ይተሐት ለኤጲስቆጶስ።

አንቀጽ ፱

በእንተ ከመ ኢመፍትው ዲያቆን ይግብር ወኢምንተኒ ዘእንበለ በመ ባሕቱ ለኤጲስቆጶስ፤

፩. በከመ ወልድ መልአከ ምክሩ ወነቢዩ ለአብ ከማሁ ዲያቆን መል አኩ ወነቢዩ ለኤጲስቆጶስ።

ቆጶላቱ እነርሱ ስለ እናንተ እንደ ሚያማልዱና ቃልን እንደሚመልሱ እንዴት አታስቡም? እነርሱ የእግዚ አብሔር አገልጋዮች መምህራን እን ደሆኑ አድርጋችሁስ እንዴት አታገ ለግሉአቸውም? ዛሬ ዲያቆኑ በአ ሮን አምሳል ነው፤ ኤጲስ ቆጶስም በሙሴ አምሳል ነው፤ ሙሴም በእ ግዚአብሔር ዘንድ አምላክ ከተባለ እናንተም ኤጲስ ቆጶስን እንደ እግዚአብሔር፤ ዲያቆኑንም እንደ ነቢይ ታክብሩት ዘንድ ይገባል።

፳፫. ክርስቶስ ያለ አብ ምንም የሠራው እንደሌለ ዲያቆኑም እን ደዚሁ ያለ ኤጲስ ቆጶስ ምክር ምንም አይሠራም ወልድም ያለ አብ ምንም የሚሠራው የለም፤ ወልድም ለአባቱ ትሕትናን እንደ ሚያደርግ፤ እንዲሁም ዲያቆኑ ለኤ ጲስ ቆጶስ ትሕትናን ያድርግ ።

ዘጠነኛ አንቀጽ፤

ዲያቆኑ ያለ ኤጲስ ቆጶስ ፈቃድ ምንም ምን ያደርግ ዘንድ እንደ ማይገባ ይናገራል።

፩. ወልድ ለአብ የምክሩ መልአክና ነቢይ እንደሆነ፤ ዲያቆኑም እንደ ዚሁ ለኤጲስቆጶስ መልአክተኛና ነቢይ ነው ፤

፪. ወበእንተዝ ይደልዎ ኢይግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ ምክረ ኤጲስ ቆጶስ፤ ወእመሰ ወሀበ በኅቡዕ ለጽ ኑስ ዘእንበለ ያእምር ኤጲስ ቆጶስ ያጽዕል ርእሶ ወይሬሲ ምናኔ ወሐ ኬተ ላዕለ ነዳያን ወምንዳባን ወዘለ አሕሰመ ቃለ ላዕለ ኤጲስ ቆጶስ አው ገብረ እኩዮ ጌዮ ላዕለ እግዚአብሔር ኢሊቢዎ ዘይቤ ኢታ ሕስም ላዕለ መኩንነ ሕዝብክ ።፩

፫. እስመ ኢተሠርዐ ዝንቱ ሕግ ላዕለ አዕባን ወዕፀው እለ ያመልኩ ነኪ ራን አላ ዳዕሙ ውእቱ ላዕለ ካህናት ወማእምራን እስመ ለእለ ይቤሎሙ “አማልክት አንትሙ ወደ ቂቀ ልዑል ኩልክሙ”።፪

፬. ለቡ እንክ ዲያቆን ለእመ ርኢክ ብእሴ ጽኑስ ወዮንፍር ስኢለ ንግር በእንቲአሁ በኅቡዕ ገበ ኤጲስ ቆጶስ ወኢትክሥት፤ ወኢት ንግር በእንቲአሁ ለባዕድ ተጽናሶ ከመ ኢይኅፈር ወኢያንጉርጉር።

፭. ወእመሰ ከሠትክ ኅቡአቲሁ ታጋዝን እኅወክ ወበእንቲአሁ ይተ ምዕክ እግዚአብሔር፤ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለአሮን ወማርያም ለምንት ኢፈራህክሙ ሐምዮቶ

፪. ስለዚህም ያለ ኤጲስቆጶስ ምክር ምንም እንዳያደርግ ይገባዋል፤ ኤጲስ ቆጶስም ሳያውቅ ለተቸገረ ቢሰጥ ግን ራሱን ያሰድባል፤ በድሆችና በተቸገሩት ሰዎች ላይ መናቅን መሰልቸትን ያደርጋል፤ በኤጲስ ቆጶስ ላይ ክፉ ቃልን የተናገረ ክፉም ያደረገ ግን በሕዝብህ አለቃ ላይ ክፉ ነገርን አታድርግ ያለውን ሳያስተውል እግዚአብሔርን በደለ።

፫. ይህ ሕግ ሌሎች በሚያመልኩት ዓይነት በድንጋዮችና በእንጨቶች ላይ አልተሠራምና፤ ነገር ግን ስለ ካህናትና ስለ ዐዋቆች ብቻ ነው፤ እነርሱን አማልክት ናችሁ፤ ሁላችሁም የልዑል ልጆች ናችሁ ብሏችሁ ዋልና።

፬. ዲያቆን ሆይ እንግዲህ አስተውል፤ የተቸገረ መለመንንም የሚያፍር ሰውን ብታይ ስለ እርሱ በኤጲስ ቆጶስ ዘንድ በምሥጢር ንገር፤ አትግለጥ፤ እንዳያፍርና እንዳያጉረመርም ችግሩን ስለ እርሱ ለሌላ አትናገር ።

፭. ምሥጢሩን ብትገልጥ ግን ወንድምህን ታሳዝናለህ፤ በእርሱም ምክንያት እግዚአብሔር ይቁጣብሃል፤ እግዚአብሔርም አሮንንና ማርያምን ወዳጅ ሙሴን ማማትን

ለቀላልዔ ሙሴ፤ ወኮነ መቅሠ ፍተ መዓቱ ለእግዚአብሔር፤ ወይ ቤሎሙ ሙሴ ለእለ ተቃወምዎ ንሕነኪ ምንት ንሕነ ወዝ ነጉርን ርክሙ ወአኮ በላዕሌነ ዘታንጉረ ጉሩ፤ አላ ላዕለ ፈጣሪነ።

፮. ወእመሰ ዘይቤሎ ለሕዝባዊ አብድ ይትኳነን እስመ ፀረፈ ላዕለ ስመ ክርስቶስ ወእመሰ ከመዝውእቱ ወእፎኬ እለ ይፀርፉ ዲቢ ኤጲስ ቆጶስ እስመ ሶበ ይሰፍሕ እደዊሁ ይወርድ መንፈስ ቅዱስ ወትትሜህሩ እምኔሁ ሥርዐተ መንፈሳዊተ ወተአምርዎ ለእግዚአብሔር ወአመንክሙ በክርስቶስ በዘቡቱ ድኅንክሙ በቅብዕ ትፍሥሕት ወበቅዱስ በለሳን ወትከውኑ ውሉደ ብርሃን እስመ ሶበ ያነብር እዴሁ ኤጲስ ቆጶስ ላዕሌክሙ በውስተ ቅድስት ጥምቀት ይፌኑ እግዚአብሔር ቃሎ ቅዱስ ዲቤክሙ ዘይብል ውሉድየ አንትሙ ወአነ ዮም ወለድኩክሙ።

፯. ለቡ እንክ ኦ ብእሲ ከመ በጸሎተ ኤጲስ ቆጶስ ተሰመይክ ወልደ እግዚአብሔር ወይእኬኒ አእምር ዘተጸገውክ ወአፍቅሮ ለዘእቅረብክ ውስተ ዝ ስብሐት

ለምን አልፈራችሁም? አላቸው፤ የእግዚአብሔርም የቀጣው መቅሠፍት ሆነ፤ ሙሴም የተቃወሙትን እንዲህ አላቸው፤ እኛ ምንድን ነን? ይህ ማጉረምረማችሁስ ምንድን ነው? በእኛም ላይ የምታጉረመርሙ አይደላችሁም፤ ነገር ግን በፈጣሪ ላይ ነው እንጂ።

፮. ሕዝባዊውን አላዋቂ የሚለው ቢኖር ይፈረድበታል፤ የክርስቶስን ስም ሰድቧልና፤ እንደዚህ ከሆነ ግን ኤጲስ ቆጶስን የሚሰድቡ እንደምን ይሆኑ? እጆቹን በዘረጋ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ይወርዳልና፤ መንፈሳዊት ሥርዐትንም ከእርሱ ትማራላችሁና፤ እግዚአብሔርንም ታውቁታላችሁ በደስታ ዘይትና በቅዱስ ሜሮን በዳናችሁበት በክርስቶስም አምናችኋል፤ የእግዚአብሔር የብርሃን ልጆችም ትሆናላችሁና ኤጲስቆጶስ በቅድስት ጥምቀት ጊዜ በላያችሁ እጁን በጫነ ጊዜ እግዚአብሔር ልጆቹ ናችሁ፤ እኔ ዛሬ ወለድኋችሁ የሚል ቅዱስ ቃሉን በናንተ ላይ ይልካልና።

፯. ሰው ሆይ እንግዲህ በኤጲስ ቆጶስ ጸሎት የእግዚአብሔር ልጅ እንደተባልህ አስተውል፤ አሁንም የተቀበልኸውን ዕውቅ፤ ወደዚህ ጌት ነትና ክብር ያቀረቡንም ውደደው

፩ ግብ ሐዋ 103፡፭፤ 110 ጳይ. ጳጳጅ
፪ መዘ። 10፤ 5

ወክብር ስግድ ለኤጲስ ቆጶስ ለዘኮ ነክ አበ እምታሕተ እግዚአብሔር እስመ ሰማዕክሙ ቃለ ዘይቤ በእንተ እለ ወለዱክሙ በሥጋ እክብር አባክ ወእመክ ወበእንተዝ ትረክብ ሠናዩ፤ ፅዘአሕሰመ ቃለ ላዕለ አቡሁ ወእሙ ሞተ ለይሙት።፫

፳. ወእመሰ ከመዝ ውእቱ በእፎኬ ኢታዐብይዎሙ ወኢታከብርዎሙ ለእለ ወለዱክሙ ዳግመ በማይ ወበመንፈስ ቅዱስ፤ ወሴሰ ዩክሙ ሀሊብ መንፈሳዊተ በቃለ ሃይማኖት ወአጽንዑክሙ ወሐፀ ኑክሙ በተግሣጽ ወረሰዩክሙ ድልዋነ ትንሥኡ ሥጋሁ ቅዱስ ወደሞክቡረ ለእግዚእነ ወመድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ ወእሉ እሙንቱ እለ ይፈትሑክሙ እማእሠረ ኅጢአት ወረሰዩክሙ ድልዋነ ለጸጋሁ ቅዱስ ወሱቱፋነ ለርስቱ ።

፱. ለእሉኬ ፍርሀዎሙ ወእክብርዎሙ በኩሉ ክብር እስመ ተጸገወ ኅይለ ሕይወት ወሞት በኅብ እግዚአብሔር ከመ ይፍትሑ ዲበ እለ አበሱ ወይኩንንዎሙ ውስተ እሳተ ገሃነም፤ ለእለሂ ይትመዩጡ እምኅጣው ኢሆሙ ያናሕስዩ ለሙ።፣

ከእግዚአብሔር በታች አባት ለሆነህ ለኤጲስ ቆጶሱ እጅ ንሣ፤ በሥጋ ስለወለዱአችሁ የተባለውን ስም ታችኋል፤ አባትህንና እናትህን እክብር፤ ስለዚህም በኅ ነገርን ታገኛለህ በአባቱና በእናቱ ላይ ክፉ ቃልን የተናገረም ሞትን ይሙት።፣

፳. እንደዚህ ከሆነ ግን በውሀና በመንፈስ ቅዱስ ዳግመኛ የወለዱ አችሁን፤ መንፈሳዊት ወተትንም የመገቧችሁን፤ በሃይማኖት ቃልም ያሳደጃችሁን፤ በምክርም ያጸኗችሁን፤ የኔታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን ትቀበሉ ዘንድ የተዘጋጃችሁ ያደረጋችሁን እንዴት ፈጽማችሁ አታከብሯቸውም? እነዚህም ከኃጢአት ማሠሪያ የፈቷችሁ ናቸው፤ ለቅዱስ ጸጋው የተገባችሁና የርስቱ ተካፋዮች ያደረጋችሁ ናቸው።፣

፱. እነዚህንም በእግዚአብሔር ዘንድ በክብር ሁሉ ፍሯቸው፤ አክብሯቸውም፤ በበደሉት ላይ ይፈርዱ ዘንድ በገሃነመ እሳትም ይቀጧቸው ዘንድ ከኅጢአታቸው የተመለሱትንም ያስተሠርዩላቸው ዘንድ ከእግዚአብሔር የሕይወትና የሞት ኃይልን ተቀብለዋልና።፣

፲. መፍትሔ እንከ ትፍርህዎሙ ለእሉ ከመ ሊቃውንት፤ ወመኳንንት ወተአዘዙ ለሙ ከመ ነገሥት ወተወከፍዎሙ በውስተ አብያቲ ክሙ በከመ አዘዙሙ ሳሙኤል ነቢይ ለሕዝብ በእንተ ንጉሥ ውስተ ቀዳሚ መጽሐፈ ነገሥት።፩ ወዓዲ ሙሴሂ አዘዘ በእንተ ካህናት ከማሁ ንኤዝዘክሙ በእንተ ኤጲስ ቆጶሳት ተሀቡ ትካዘሙ በከመ ሥሩዕ እስመ ትካት ሙሴ ወኤልያስ ወሳሙኤል አዘዙ ለሕዝብ ያክብርዎሙ ለነገሥት ወለካህናት ወይትቀነዩ ለኅብረተዝዓለም።፣

፲፩. ወእመሰ ከመዝ ውእቱ ፈድፋደ ይደሉ ተሀቡ ትካዘሙ ወሲሳዮሙ ለኤጲስ ቆጶሳት ወለካህናት እለ ይተግሁ ወይትቀነዩ በእንቲአክሙ ወይከውኑክሙ መርሐ ለመንግሥተ ሰማያት።፣

፲፪. ወእመሰ ትካት ነገሥት ያነሥኡ ሠራዊቶሙ ይበውኡ ወይትቃተሉ ከመ ይዕቀቡ ወያድኅኑ ሥጋ ሰበእ፤ እፎኬ ፈድፋደ እለ ነሥኡ ሢመተ ክህነት በኅብ እግዚአብሔር ወእለ ይፌውሱ ነፍሰ ወሥጋ እምኩነኔ እስመ ተዐቢ ነፍስ

፲. እንግዲህ እነዚህን እንደ ሽማግሎችና እንደ ፈራጆች ትፈሯቸው ዘንድ ይገባል፤ ሳሙኤል በቀዳማዊ መጽሐፈ ነገሥት ስለ ንጉሥ ሕዝቡን እንደ አዘዛቸው፤ እንደ ነገሥት ለእነርሱ ታዘዙ፤ በቤታችሁም ውስጥ ተቀበሏቸው፤ ዳግመኛም ሙሴ ስለ ካህናት አዘዘ፤ እንዲሁም እንደ ተሠራ ለኤጲስ ቆጶሳቱ መፍቅዳቸውን እንድትሰጧቸው እናዝዛችሁ አለን፤ ቀድሞ ሙሴና ኤልያስ፤ ሳሙኤልም ካህናቱንና ነገሥታቱን ያከብሯቸው ዘንድ ለዚህ ዓለም ኑሮም ይሠሩ ዘንድ ሕዝቡን አዝዘዋልና።፣

፲፩. እንደዚህ ከሆነስ ስለ እናንተ ተግተው ለሚያገለግሉ ለመንግሥተ ሰማያትም መሪ ለሚሆኗችሁ ኤጲስ ቆጶሳትና ካህናት መፍቅዳቸውንና ቀለባቸውን ትሰጡ ዋለቸው ዘንድ ፈጽሞ ይገባል።፣

፲፪. ቀድሞ ነገሥታቱ የሰውን ሥጋ ይጠብቁና ያድኑ ዘንድ ሠራዊታቸውን አስነሥተውና ገብተው የሚዋጉ ከሆነ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ የክህነት ሹመትን የተቀበሉና ነፍስና ሥጋን ከቅጣት የሚያድኑማ ይልቁን እንዴት አይጠብቁ?

፱. ፩ ሳሙ. ፲. - ፳፬ ፡ ፳፭

እምሥጋ ወክህነት ተዐቢ እመንግ ሥት ፤ ወዛቲ ሢመት እንተ ተአ ስር ላዕለ እለ ይደልዎሙ ኩነኔ ወፍትሕ ላዕለ እለ የጎሥሠ ስርየተ።

፲፫. ወበእንተዝ ርቱዕ ታክብርዎ ወታፍቅርዎ ለኤጲስ ቆጶስ ከመ አብ ወትፍርህዎ ከመ ንጉሥ ወት ትአመንዎ ከመ እግዚአብሔር፣ አብኡ ሎቱ አምኃክሙ ወአቅም ሓክሙ ወተግባረ እደዊክሙ ወአ ስትዓቲክሙ ወብፅዕታቲክሙ ወቀዳሜ ሥርናይ ወዕይን ወዘ ይት ወፀምር።

፲፬. ወበእንተዝ ይባርኩ ላዕሌ ክሙ ይኩን ቍርባንክሙ ጎሩየ ወሥሙረ ከመ መዓዛዕጣን ሠናይ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክ ክሙ ወይባርክ እግዚአብሔር ተግ ባረ እደዊክሙ ወያበዝጎ ሠናያተ ፍሬያተ ምድርክሙ እስመ በረከተ እግዚአብሔር ላዕለ አርእስተ ጻድ ቃን እለ ይገብሩ ምሕረተ፤

፲፭. ናሁኬ አእምሩ ከመ እግዚአ ብሔር ተሣየጠነ እመርገማ ለኦሪት ወአግብአነ ወስተ ሕይወት እንዘ ዝርዋን ወግዱፋን ንሕነ ከመ አባግዕ ዘአልቦ ናላዊ ወከመ እንሰሳ ዘኢይክል ነቢበ ።

፲፮. መጠነ አንጽሐነ እምጎጣ

ነፍስ ከሥጋ ትበልጣለችና ክህነ ትም ከመንግሥት ትበልጣለችና ይህችም ሹመት ቅጣት የሚገባቸ ውን የምታስር፣ ሥርየት የሚፈ ልጉትንም የምትፈታ ናት።

፲፫. ስለዚህም ኤጲስ ቆጶስን እንደ አባት ታክብሩትና ትወዱት ዘንድ እንደ ንጉሥም ትፈሩትና እንደ እግዚአብሔር ታምኑት ዘንድ ይገ ባል፣ ለእርሱ እጅ መንሻችሁን የእጃችሁም ሥራ ግብራችሁን፣ ስዕለታችሁን፣ የሰንደውንና የወይ ኑን፣ የዘይቱን፣ የባዘቶውንም መጀ መሪያ አቅርቡለት።

፲፬. ስለዚህ ቍርባናችሁ በፈጣሪ ያችሁ በእግዚአብሔር ፊት እንደ በጎ የዕጣን መዐዛ የተመረጠና የተወደደ ይሆን ዘንድ በእናንተ ላይ ይባርካሉ፤ እግዚአብሔርም የእጃ ችሁን ሥራ ይባርካል፣ የማሩ የም ድራችሁ ፍሬዎችንም ያበዛል፤ የእግዚአብሔር በረከት ምሕረትን በሚያደርጉ በጻድቃን እራሶች ላይ ነውና።

፲፭. እነሆ እግዚአብሔር ከኦሪት መርገም አውጥቶ እረኛ እንደሌላ ቸው በጎችና መናገር እንደ ማይ ችል እንሰሳ እኛ የተበተን የወደቅን ስንሆን ወደ ሕይወት እንደ መለሰን ዕውቁ።

፲፮. ከነጢ

ውኢነ ወእምጌጋይነ፤ ወእዘዘነ ናብእ መሥዋዕተነ ለካህናት፣ ወን መጽውት ለነዳያን፣ እለ አልቦሙ ምንትኒ እስመ ይቤ እግዚእነ በወንጌል ለእመ ኢያፈድፈድክሙ ጸዲቀ እምጸሐፍት ወፈሪሳውያን ኢትክሉ በዊአ መንግሥተ ሰማ ያት።

፲፮. ወእመሰ ተዘከርክሙ ውሂበ ለካህናት ወለዕቤራት ወለዕጋለማ ውታ በከመ ጽሑፍ ዘይብል ዘረወ ወወሀበ ለነዳይ ወጽድቁኒ ይነብር ለዓለመ ለዓለም፤፥ እስመ በጽድቅ ወበርትዕ ወበምሕረት ይሠረይ ኅጢአት፣ እስመ ነፍስ ንጽሕት ወቡርክት ትኤድሞ ለእግዚአብ ሔር፤ ግበር ጽድቀ ከመዝ ወበ ከመ አዘዘ እግዚአብሔር ሀብ ለካ ህናት በከመ ይደሉ ለካህናት ቀዳሜ ምክያደ ወይን ወዐውደ እክል።

፲፯. እስመ ሥሉጣን እሙንቱ ይጸግወ ለኩሉ ጽኑሳን፤ ወቦሙ መባሕት ዲበ ኩሉ ግብረ ቤተ ክርስቲያን፤

፲፱. ወኢትትቃረንዎሙ ለኤጲስ ቆጶሳት በኩሉ ግብርሙ እንዘ ትብሉ አየ ጊዜ ገብረ ወለመኑ ወሀበ ወማ

ያህል አዳነን? መሥዋዕትንም ለካ ህናት እናቀርብ ዘንድ ምንም ለሌ ላቸው ድሆች እንመጸውት ዘንድ አዘዘን፣ ጌታችን በወንጌል ከፈሪሳ ውያንና ከጸሐፍት አብልጣችሁ ጽድቅን ካልሠራችሁ ወደ መንግ ሥተ ሰማያት መግባት አትችሉም ብሏልና።

፲፮. ለካህናት፣ ለባልቴቶች፣ እናትና አባት ለሞቱባቸው ልጆችም መስ ጠትን ብታስቡ እነሆ ገንዘቡን ለድኃ በተነ፣ ሰጠውም፣ ጽድቁም ለዘለዓለም ይኖራል ተብሎ እንደ ተጻፈ፣ ግዳጃችሁን ፈጸማችሁ በእ ውነትና በቸርነት ኅጢአት ይሰረ ያልና ንጽሕት ቡርክት ሰውነት እግዚአብሔርን ደስ የምታሰኘው ስለሆነ፣ እንግዲህ እንደዚህ ያለ ጽድቅን ሥራ፣ እግዚአብሔርም እንደ አዘዘ ለካህናት ስጥ ከወይን መጭመቂያና ከእህል ዐውድማ የተገኘውን መጀመሪያውን ለካህ ናት መስጠት የሚገባ እንደሆነ።

፲፯. እነርሱ ለተቸገረው ሁሉ ይሰጡ ዘንድ የሰለጠኑ ናቸውና፣ በቤተ ክርስቲያን ሥራ ሁሉ ላይም ሥልጣን አላቸው፤

፲፱. ምን ጊዜ ይህን ሠራ? ለማንስ ሰጠ? መቸስ ጨረሰ? ወደምን ቦታስ ወሰደ? እያላችሁ ኤጲስ

እዜ አጎላቀ ወውስተ አይ መካን ወሰደ፤

፳. ወእመሂ ገብረ ሠናዩ፤ አው እኩዩ ወእመሂ በርትዕ ወዘእንበለ ርትዕ እስመ እግዚአብሔር አም ላክ ይትጎሠሥ እምኔሆሙ ዘወ ሀቦሙ ሢመተ ለካህናት ወጸገ ዎሙ መዐርገ።

፳፩. ወአንተሰ ረሲ ፈሪሆተ እግዚአ ብሔር ቅድመ አዕይንቲክ፤ ወተዘ ክር ኩሎ ጊዜ ቃለ ዘይቤ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክክ በኩሉ ልብክ ወበኩሉ ጎይልክ፤ ወኢት ትሉ ፍናተ እንተ ትወስድ ጎበ አማ ልክት ወኩሎ ዘይመስሎ ለዝንቱ እለ አልቦሙ ነፍስ ወትምህርተ አጋንንት ወኢባዕደ ፍጥረታተ ዘኢ አዘዘ ክርስቶስ፤

፳፪. አላ አንተሰ ጎሥሥ አንብቦ መጸሕፍት ዘውእቱ ሕገ እግዚ አብሔር አምላክክ፤ ወኢታጽርዕ አንብቦ መጸሕፍቲሁ በበጊዜሁ ወአሰስል እምኔክ ኩሎ እከዩ ዘይ ትቃረን፤ ዘኢእኩዝ ውስተ ሕግ ስላቀ ወዛውዐ ነገር፤ ወመዓተ፤ አላ አክብር አባክ ወእመክ እለ ወለዱክ በሥጋ ወአፍቅር ቢጸክ ከመ ነፍስክ፤ ወመሐር ነዳዩ፤

ቆጶላቱን በሥራቸው ሁሉ አታስ ተሐቅሯቸው።

፳. በጎ ሥራን ቢሠራ፤ ወይም ክፉ ሥራን ቢሠራ፤ በሚገባ ቢያ ደርግ፤ ያለ አግባብም ቢያደርግ፤ ለካህናት ሹመትንና ታላቅ ማዕር ግን የሰጣቸው ፈጣሪ እግዚአብ ሔር ከእነርሱ አብልጦ ይመራ መረዋልና።

፳፩. አንተ ግን በዐይኖችህ ፊት እግዚ አብሔርን መፍራት አድርግ፤ እን ዲህም የሚለውን ቃል ሁል ጊዜ አስብ፤ አምላክህ እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህና በፍጹም ጎይልህ ውደደው፤ ወደ ጣዖታት የምትወ ስደውንም መገድ አትከተል፤ ነፍስ የሌላቸውን ፣ እነዚህን የመሳሰለ ውን ሁሉ አትከተል፤ የአጋንንት ትምህርትን፤ ክርስቶስ ያላዘዘውን ባዕድ ፍጥረትን አትከተል።

፳፪. ነገር ግን አንተ የፈጣሪህ የእ ግዚአብሔር ሕግ የሚሆን የመጸ ሕፍት ንባብን መርምር፤ በየጊዜ ውም መጸሕፍቱን ማንበብ አታቋ ርጥ የሚቃወም ክፋትን ሁሉ በሕግ ያልታዘዘ ዋዛንና ቍጣን ዝብብትንም ከአንተ አርቅ፤ ነገር ግን በሥጋ የወለዱህን አባትህንና እናትህን አክብር፤ ባልንጀራህንም እንደራስህ ውደድ፤ ድሆችንም መጽ

ወረጎቅ እመሐላ በሐሠት ዘአ ልቦ ባቀዕ ።

፳፫. ወአንተሰ ኢትርጎቅ እምቤተ ክርስቲያኑ ለክርስቶስ አላ ጊሥ ጎቤሃ ኩሎ ጊዜ ወተጋንይ ምስለ ትሑታን እለ ኢይነውሙ ሌሊተ ወመዓልተ እንዘ የአኩትዎ ለእግ ዚአብሔር በእንተ ዘጸገዎሙ ሕይወተ።

፳፬. ሕየው በግማ ግብረ እደዊክ፤ ወአቅርብ ለእግዚአብሔር እምዘ ብክ መጠነ ጎይልክ፤ ወተዐረክ ምስለ ነዳዩን ወአጥርያ ለመንግ ሥተ ሰማያት ጎበ አልቦ ጻፂ ወቀኑን ቍኔ ወኢይረክቦ ሰራቂ።

፳፭. ወእመስ ትፈቅድ ታድጎን ነፍሰክ ኢትትፋታሕ ምስለ ኤጲስ ቆጶስ፤ ወኢምስለ ሕዝባዊ እትክ ወኢምስለ ዐርክክ በዐመግ፤ ወእ መስ ተፋታሕክ ምስሌሁ በዓመግ ሰሐብክ ለርእስክ ዐመግ ወጋጢ አተ እንዘ አልቦ ዘያጌብረክ፤ እስመ ፍትሕ ተውሀቦሙ ለካህናት ወአኮ ለሕዝባዊ ፤ እስመ ይቤ እግዚአ ብሔር ፍትሑ በጽድቅ ወበርትዕ፤ ወለብወ ዓባይተ ሕዝብ ወለለ፩ዱ ፩ዱ ፍትሑ።

፳፮. ወአንተሙኒ ኢብውሕ ለክሙ

ውት፤ ጥቅም ከሌለውም ከሐሰት መሐላ ራቅ።

፳፫. አንተ ግን ከክርስቶስ ቤተ ክር ስቲያን አትራቅ፤ ነገር ግን ሁልጊዜ ወደ እርሷ ገሥግሥ፤ ሕይወትን ስለሰጣቸው እግዚአብሔርን እያመ ገኙት በሌሊትና ቀን ከማይተኙት ትሑታን ሰዎች ጋርም አመስግን፤

፳፬. በእጆችህ ሥራ ኑር ፣ እንደተ ቻለህ መጠን ካለህ ገንዘብ ለእግዚ አብሔር አቅርብ፤ ከነዳዩን ጋርም ወዳጅ ሁን፤ ነቀዝና ብል የማያበላ ሸውንና ሌባ የማያገኘውን መንግ ሥተ ሰማያትን ገንዘብ አድርግ።

፳፭. ነፍስህን ልታድን ከወደድህስ ከኤጲስ ቆጶሱ ጋራ፤ ከወንድምህ ከሕዝባዊውም ጋራ፤ ከወዳጅህም ጋራ በዐመፅ አትከራከር፤ በማይ ገባ ከእርሱ ጋር ብትከራከር ግን የሚያስገድድህ ሳይኖር በደልንና ጎጢአትን ወደራስህ ሳብህ፤ ለሕዝ ባዊ ያይደለ ለካህናት ፍርድ ተሰ ጥቷቸዋልና፤ እግዚአብሔር በእው ነትና በቅንነት ፍረዱ፤ የሕዝቡ ሹሞችም አስተውሉ፤ ለእያንዳን ዱም ፍረዱ ብሏልና።

፳፮. ለእናንተ ግን የካህናት ሹመት

ወለእለ አልቦሙ ሂመተ ክህነት ትፍትሑ ወኢላዕለ መኑሂ፤ እስመ ይቤሎሙ ለእለ አልቦሙ ሂመተ ክህነት ኢትፍትሑ፤ ወኢይሠምር ፍትሕክሙ፤ አላ ባሕቱ ይፍታሕ ኤጲስ ቆጶስ በርትዕ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ፍትሑ ለነዳይ ወለዕጌል ማውታ ወአጽድቁ ግፉዕ ወምስኪነ ወአድኅኑ ባሕታዊ ወጽኑሰ፤ ወዳዲ ይቤ ለምንት ኢት ፈትሑ ማዕከሌክሙ በርትዕ።

አንቀጽ ፲

በእንተ ከመ መፍትሔ ኤጲስ ቆጶስ ያመክር ወይጠይቅ ኩሎ ነገረ በጽድቅ ወበርትዕ ።

፩. ኩኑ እንከ ንጹሐነ ከመ አበው ቀደምት ኄራን ወማእምራን ወለ ባውያን ወአዕትቱ እምኔክሙ እኩየ ሥርዐተ ወኅሠሙ ልማደ፤ ዳእሙ ኅረዩ ለክሙ ፍኖተ ሕይ ወት።

፪. መፍትሔ ለኤጲስ ቆጶስ ይሑር በዛቲ ፍኖት፤ ወይግበር በከመ ይደሉ፤ ወይትገንሥ እምግባር እኩይ፤ ወይግበር ምግባረ ሠናይ።

፫. ወለድውያንሂ እለ ይፈቅዱ ንስሐ ይፈውሶሙ፤ ወለእለስ አበዩ

ለሌላቸውም በማንም ላይ ትፈርዱ ዘንድ አልተፈቀደላችሁም፤ የክህነት ሹመት በሌላቸው አትፍረዱ፤ ፍርዳችሁም አይወደደላችሁም ብሏቸዋልና፤ ነገር ግን ኤጲስ ቆጶስ በሚገባ ይፍረድ፤ እንዲህ የሚል ተጽፏልና፤ “ለችግረኛውና እናትና አባት ለሞቱበት ልጅ ፍረዱ፤ ለተገፋውና ለምስኪኑ ጽድቅን አድርጉ፤ ብቸኛውንና ችግረኛውን አድኑ” የሚል እንደ ተጻፈ፤ ዳግመኛም በመካከላችሁ በእውነት ለምን አትፈርዱም? ብሏል።

ዐሥረኛ አንቀጽ

ኤጲስ ቆጶስ ነገሩን ሁሉ በእውነትና በቅንነት መርምሮ ይረዳ ዘንድ እንዲገባው ይናገራል።

፩. ደጋጎች ዐዋቆችና አስተዋዮች እንደሆኑት እንደ ቀደሙት አባቶች ንጹሐን ሁኑ፤ ከእናንተም ክፉ ሥርዐትንና ክፉ ልማድን አርቁ፤ ነገር ግን የሕይወት ጎዳናን ለእናንተ ምረጡ እንጂ።

፪. ኤጲስ ቆጶስ በዚች ጎዳና ይሑድ ዘንድ እንደሚገባውም ይሠራ ዘንድ ከክፉ ምግባርም ተለይቶ በጎውን ሥራ ይሠራ ዘንድ አግባብ ነው።

፫. ንስሐ የሚወዱ ድውያንንም ያድናቸው፤ አንመለስም ያሉትን

ተመይጦተ ይስድዶሙ እስመቦ ብዙኃን እለ ያመክንዩ ወያሠግሩ ወያስተዋድዩ በቅንኦቶሙ ከመ ገብሩ ፪ቱ ረበናት ላዕለ ሶስና በባቢሎን፤ ወበከመ ብእሲት ግብጻዊት ዘገበረት ላዕለ ዮሴፍ ።

፬. ወአንተሰ ብእሴ እግዚአብሔር ኢትግበር በከመ እሱ አላ ኩን ኄ ወመሐራ ወተወከፎሙ ለእለ ይኔስሑ፤ ወኢታድሉ ለኃጥእ፤ ወኢትቅትል ጻድቀ።

፭. ወዘሰ ኢይትዌክፍ ነሳሕያነ፤ ወኢይመይጥ ኃጥእነ፤ ዘኬ ውእቱ አቡሃ ለመዓት፤ ወአልቦ ሰላም ፤ እስመ ውስተ መካን ጎበ ሀለወት መዓት ኢየጎድር ውስቴቱ እግዚአብሔር ።

፮. ወአንተሰ ዓርኩ ለሰይጣን ውእቱ ዘይትሀወስ ማዕከለ አጎው ሐሳው ያን፤ ወአልቦ ሰላም ለዘንቱ፤ ወይሬሲ ሀከከ በቤተ ክርስቲያን።

፯. ለብወ እንከ ወኢትትልወ ፍኖቶሙ ለአብዳን እለ ይትፌሥሑ በእከይ ወኢትስምዑ ቃሎሙ፤ ወባሕቱ ተዐቀቡ እምኔሆሙ፤ እስመ አልቦ ፍርሀተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይንቲሆሙ ዘእንበለ ዳዕሙ ቀም ወቅንኦት ፤ እስመ እኩያን

ግን ይለያቸው፤ በባቢሎን ሁለቱ ረበናት በሶስና ላይ እንዳደረጉ፤ የግብጽ ሴትም በዮሴፍ ላይ እንዳደረገች እያመካኙ በቅንኦት የሚያጠምዱና ነገር የሚሠሩ ብዙዎች አሉና።

፬. አንተ የእግዚአብሔር ሰው ግን እኒህ እንዳደረጉት አታድርግ፤ ነገር ግን ደግና የምትራራ ሁን፤ ንስሐ የሚገቡትንም ተቀበላቸው፤ ለጎጢ አተኛው አታድላ፤ ጻድቁንም አትግደል።

፭. ንስሐ የሚገቡትን የማይቀበል ጎጢአተኞችንም የማይመልስ ግን የቀጣ አባት ነው፤ ሰላምም የለውም ቀጣ ካለበት ቦታ እግዚአብሔር አያድርምና።

፮. አንተ ግን በሐሰተኞች ወንድማማቾች መካከል የሚንቀሳቀስ የሰይጣን ወዳጅ ነህ፤ ለእርሱም ሰላም የለውም በቤተ ክርስቲያንም ክርክርን ያደርጋል።

፯. እንግዲህ አስተውሉ፤ በክፋት ደስ የሚላቸው አላዋቆችንም መንገድ አትከተሉ፤ ቃላቸውንም አትስሙ፤ ነገር ግን ከእነርሱ ተጠበቁ፤ ቁምና ቅንኦት ነው እንጂ በዐይናቸው ፊት እግዚአብሔርን መፍራት የለምና ክፉዎች ሰዎች

ሰብእ ያስተዋድይዎሙ ለኔራን እለ አልበሙ አበሳ ወያመጽኡ ላዕሌሆሙ ነገረ እኩዮ ወያወርድ ዎሙ ውስተ ዐቢይ መቅሠፍት ወምንዳቤ ።

፰. ወአንተሰኬ ኤጲስ ቆጶስ ለቡ ወጠይቅ በእንተ እለ ይመጽኡ ኅቤከ ይንግሩ ቅስቶሙ ወፍታሕ ላዕሌሆሙ በጥበብ አበዱነክ ዘከመ እፎ ወምንት ውእቱ ግብሩ።

፱. ወእመሰ ተረክበ ዐማሂ ገሥጸ በባሕቲትከ በከመ አዘዘ እግዚእን ወንሥኦ በባሕቲትከ፣ ወንግሮ ውስተ ንስሐ ከመ ይትመየጥ ፣ ወእመ አበዩክ ንሣዕ ምስሌከ ፩ይ አው ፪ተ ሰማዕተ ወንግሮ ሀኬቶ ወዕበዶ ወመሐሮ በየውሃት ወበ ጥበብ፣ ወይእቲ ተጎድር ውስተ ልበ ኔራን፣ ወተዐርፍ ውስተ ሕሊና መምህራን ።

፲. ወእመሰ ሰምዐ ነገረ ሠለስ ቲክሙ አድጎነ ነፍሶ ወረብጎ ርእሶ ወእመሰ አበዩ ሰሚዐ ንግራ ለቤተ ክርስቲያን።

፲፩. ወእመሰ አበያ ለቤተ ክርስ ቲያን ይኩንክ ከመ አይሁዳዊ ወመጸብሐዊ፣ ኢትትወከፎ ወኢ ታብኦ ቤተ ክርስቲያን ፣ ወኢት ኑልቆ ምስለ ክርስቲያን ።

በደል የሌላቸውን ደጎችን ይከሱ ዋቸዋልና፤ ክፉ ነገርንም በእነርሱ ያመጡባቸዋልና ወደጽኑ መቅሠ ፍትና መከራ ያወርዱዋቸዋልና።

፰. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! አንተ ግን ክርክራቸውን ይነግሩህ ዘንድ ወደ አንተ ስለሚመጡት አስተውለህ ተረዳ ሥራውም እንዴት እንዴት እንደሆነና ምን እንደሆነ በይገህ በላ ያቸው ፍረድ።

፱. በደለኛ ቢገኝ ግን ጌታችን እን ዳዘዘ በብቻው አድርገህ ምክረው፤ በብቻው ይዘህ ወደ ንስሐ ይመ ለስ ዘንድ ንገረው፤ አይሆንም ቢል ህም ካንተ ጋራ አንድ ወይም ሁለት ሰው ይዘህ ስንፍናውንና አላዋቂነቱን ንገረው፤ በጥበብና በየውሃት አስተምረው፤ ይህችም በደጋጎች ልቡና ታድራሰች፤ በመ ምህራን ሕሊናም ታርፋለች።

፲. የሦስታችሁን ነገር ቢሰማ ግን ነፍሱን አዳነ ራሱንም ጠቀመ፤ መስማትን አይሆንም ቢል ግን ለቤተ ክርስቲያን ንገርበት።

፲፩. ቤተ ክርስቲያንን ባይሰማ ግን እንደ አይሁዳዊና እንደ መጸብሐዊ ይሁንህ፤ ተቀብለህም ወደ ቤተ ክርስቲያን አታግባው፤ ከክርስ ቲያን ጋራም አትቀጠረው።

፲፪. ወእለሰ ይኔሱ እምኃጣውኢ ሆሙ ወይትመየጡ ኅበ እግዚ እነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግ ዚአብሔር ንትወከፍ ንስሐሆሙ፤

፲፫. ናሁ አነ ማቴዎስ ፩ እምነ ፲ወ፪ እነግረክሙ ትምህርተ ዲድ ስቅልያ ዘቀዲሙ መጸብሐዊ አነ፣ ወሶበ ነሳሕኩ ወአመንኩ በርት ዕት ሃይማኖት ኮንኩ ሐዋርያ ወሰ ባኬ ወንጌል ቅዱስ፤ እስመ በአሚን ይድገን ሰብእ።

፲፬. ወከማሁ ዘኬዎስሂ እጸብቀዲሙ መጸብሐዊ ውእቱ ሶበ ተመይጠ ወነስሐ ወሰአለ ኅበ እግዚአብሔር ተወክፈ ንስሐሁ ወኢመነኖ።፫

፲፭. ወናሁ ሐራ ወመጸብሐን እለ ቦኡ ቤተ ክርስቲያን ሰምዑ ቃለ ንስሐ በኅበ ዮሐንስ መጥምቅ፤ ወእምድገረ ጥምቀት ይቤሎሙ ኢትግበሩ ወኢምንተኒ እምዘ ተአ ዘዝክሙ ።

፲፮. ኢታክብዱ ሥርዓተ፡ ዲቡ፡ አሕዛብ፡ እለ ተመይጡ ኅበ እግዚ አብሔር ከመ ኢይወልጡ ሃይማ ኖተ፤ ወከመዝ ንኤዝዝ ለእለ ይትመየጡ ታብእዎሙ ቤተ ክር ስቲያን፤ ይስምዑ ቃለ መጸሕፍት ወይግበሩ ፍሬ ዘይደሉ ለንስሐ ከመ ኢይማስኑ።

፲፪. ከነጠአታቸው ንስሐ ኅብተው ወደ እግዚአብሔር ልጅ ወደ ጌታ ችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሚመለ ሱትን ግን ንስሐቸውን እንቀበል።

፲፫. ቀድሞ ቀራጭ የነበርሁ ከዐ ሥራ ሁለቱ አንዱ እኔ ማቴዎስ የዲድስቅልያ ትምህርትን እነግራ ችኋለሁ፤ ንስሐ ኅብቼ በቀናች ሃይ ማኖት ባመንሁ ጊዜ የቅዱስ ወን ጌል ሐዋርያ ሰባኪ ሆንሁ፤ ሰው በሃይማኖት ይድናልና።

፲፬. እንደዚሁም ዘኬዎስ ቀድሞ ቀራጭ ሲሆን ተመልሶ ንስሐ በገባ ጊዜ ወደ እግዚአብሔርም በለመነ ጊዜ ንስሐውን ተቀበለ አልናቀውም።

፲፭. እነሆ ወደ ቤተ ክርስቲያን የገቡ ጭፍሮችና ቀራጮች ከመ ጥምቁ ዮሐንስ ዘንድ የንስሐ ቃልን ሰሙ፤ ካጠመቃቸው በኋላ ከታዘዛችሁት ወጥታችሁ ምንም ምን አትሥሩ አላቸው።

፲፮. ወደ እግዚአብሔር በተመለሱ በአሕዛብ ላይ ሃይማኖትን እንዳይለ ውጡ ሥርዐትን አታክብዱ፤ በን ስሐ የተመለሱትንም ወደ ቤተክር ስቲያን ታገቧቸው ዘንድ የመጸሕ ፍትንም ቃል ይሰሙ ዘንድ እንዳ ይጉዱም ለንስሐ የሚገባ ሥራም ይሠሩ ዘንድ እንደዚህ እናዝዛለን።

፲፯. ወአንት-ሙሉ ኢትዮጵያ ቀደመ ምስሌሆሙ በጊዜ ጸሎት፣ አላ ያው-ፅእዎሙ እምድገረ ተነቡ መጻሕፍተ ኦሪት ወነቢያት ወወ ንጌል፣ ወእምዝ ይትከህል ለአ ቅርቦ ድልዋነ ኩሎ ጊዜ ለተቀንዮ ቤተ ክርስቲያን ወሰከርገቆ ኢድ ልዋነ፣ ከመ ካልአን ርእዮሙ ይፍርሁ፣ ወይትገሠጹ ወይትመ ሀሩ ሠናዩ አምልኩ።

፲፰. ኦ. ኤጲስ ቆጶስ ርድኦሙ ለኃጥአን፣ ወአጽንዖሙ በቃለ እግዚአብሔር፣ ወኢትመንኖሙ ወኢትእበይ በሊዓ ምስሌሆሙ ለኃጥአን ወመጸብሐን እስመ እግ ዚአነ ኢአበዩ በሊዐ ምስለ ኃጥአን ወመጸብሐን።

፲፱. ወሰበ ይቤልዎሙ ፈሪሳውያን ለአርዳኢሁ ለምንት ይበልዕ ሊቅ ክሙ ምስለ ኃጥአን ወመጸብሐን አውሥአ ወይቤሎሙ ሕሙማን ይፈቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ ወአኮ ጥዑያን፣ ኢመጻእኩ እጸውዕ ጻድ ቃነ አላ ኃጥአን ለንስሐ።^፬

፳. ወበእንተዝ ርቱዕ ትዋህዮሙ ወትናዝዞሙ ወትብላዕ ምስሌ ሆሙ በፍቅር ወትተክዝ በእንተ መድገኒቶሙ ወትርድኦሙ፣ ወት

፲፯. እናንተስ በጸሎት ከነእርሱ ጋራ በመቆም አንድ አትሁኑ፣ ነገር ግን የኦሪት፣ የነቢያትና የወ ንጌል መጻሕፍት ከተነበቡ በኋላ ያውጧቸው፣ ከዚህ በኋላ ሌሎች አይተው ያፍሩና ይመክሩ፣ በጎው ንም አምልኮ ይማሩ ዘንድ ቤተ ክርስቲያንን ለማገልገል ሁልጊዜ የተዘጋጁትን ለማቅረብ፣ ያልተዘ ጋጁትንም ለማራቅ ይቻላል።

፲፰. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ኃጥአንን ርዳቸው፣ በእግዚአብሔር ቃልም አጽናቸው፣ አትናቃቸው ከእነርሱም ጋር መብላትን እንቢ አትበል፣ ጌታ ችን ከጎጢአተኞችና ከቀራጮች ጋር መብላትን እንቢ አላለምና።

፲፱. ፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርቱን መምህራችሁ ከኃጥአንና ቀራጮች ጋራ ለምን ይበላል ባሏቸው ጊዜ ባለመድገኒትን ጤነኞች ያይደሉ በሽተኞች ይሹታል፣ ኃጥአንን እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣ ሁም ብሎ መለሰላቸው።

፳. ስለዚህም ትጎብኛቸውና ታጽናቸው ዘንድ በፍቅርም ከእነርሱ ጋር ትበላ ዘንድ ትረዳቸውም ዘንድ ጽኑ፣ በእጃችሁ አጨብጭቡ፣ በእ

በሎሙ ጽንዑ ጥፍሐ እደዊክሙ ወአጽሕሁ በእገሪክሙ።

፳፩. መፍትሔ ትናዝዝዎሙ ለኅ ዙናነ ልብ ወትትዐገሥዎሙ ለም ዑዓን ከመ ኢይትመየጡ ምዑዓን ውስተ ባዕድ እስመ መዓትም አብድ ውእቱ ለዝሉፋ።

፳፪. ወእመሰ ቦ ዘተመይጠ ወእስ ተርእዮ በፍሬ ንስሐ በጊዜሃ ተወ ከፍዎ በከመ ጎርቱም ወልድ ዘዘ ረወ ንዋዩ አቡሁ ኩሎ እንዘ የሐዩ ውስተ ምርዓት።

፳፫. ወአጎሊቆ ኩሎ ንዋዩ መጽአ ረኃብ ዐቢይ ውስተ ውእቱ ብሔር ወተጸነሰ።

፳፬. ወሐረ ወተፀምደ ጎበ አሐዱ እምሰብእ ውእቱ ብሔር፣ ወፈነዎ ውስተ አዕፃደ ወፍሩ ይርዐይ አሕ ርወ።

፳፭. ወፈተወ ይጽገብ እምሐመረ ጽራእ ዘይሴሰዩ አሕርወ ወአልቦ ዘይሁቦ።

፳፮. ወሐለዩ በልቡ ወይቤ ሚመጠን አግብርቲሁ ወገባእቱ ለአቡዩ እሰ ያተርፍዎ ለእክል ወአንሰ እመውት በረኃብ በዝዩ።

፳፯. እትነሣእ ወአሐውር ጎበ አቡዩ ወእብሎ አባ አበስኩ በሰማ

ግራችሁም አሸብሽቡ ትላቸው ዘንድ አገባብ ነው።

፳፩. በልባቸው ያዘኑትን ታረጋን ቸው ዘንድ ቊጡዎችም ወደ ሌላ እንዳይመለሱ የተቈጡትን እንድ ትታገሏቸው ይገባል፣ ቁጡ ለዘለ ዓለም አእምሮ የለለው ነውና።

፳፪. የተመለሰና በንሥሐ ሥራ የተገለጠ ሰው ቢኖር ግን በመዳ ራት እየኖረ የአባቱን ገንዘብ እንደ በተነው እንደ አባካኙ ልጅ ወዲያ ውኑ ተቀበሉት።

፳፫. ገንዘቡን ሁሉ በጨረሰ ጊዜ በዚያ አገር ጽኑ ረኃብ መጣ፣ እሱም ደኸየ።

፳፬. ሄዶም ከዚያ አገር ሰዎች ለእ ንዱ ተቀጠረ፣ ዕሪያዎችንም ይጠ ብቅ ዘንድ ወደ እርሻው ቦታ ሰደ ደው።

፳፭. እሪያዎች ከሚበሉት ተረን ቃምም ምግብ ሊበላ ተመኘ፣ ግን የሚሰጠው አላገኘም።

፳፮. በልቡም እንዲህ ብሎ አሰበ፣ እህል የሚተርፋቸው የአባቴ ባሮ ችና ምንደኞች ምን ያህል ናቸው? እኔ ግን በዚህ በረኃብ ልምት ነው።

፳፯. ተነሥቼ ወደ አባቴ እሄድና እንዲህ እላዋለሁ፣ አባ በሰማይም በራትህም በደልሁ።

፬. ማቱ ፱. ፲፪

፳፰. ወኢይደልወኒ እንከ እሰመይ ወልደከ አላ ረሰየኒ ከመ አሐዱ እምአግብርቲከ።

፳፱. ወተንሥኦ ወሐረ ንበ አቡሁ ወርእዮ አቡሁ እምርጎቅ ወምሕር ወሮጸ ወሐቀፎ ክሣዶ ወሰዎ።

፴. ወይቤሎ ወልዱ አባ አበስኩ በሰማይኒ ወበቅድሜከኒ፣ ኢይደ ልወኒ እንከ እሰመይ ወልደከ፣ አላ ረሰየኒ ከመ አሐዱ እምአግብር ቲከ።

፴፩. ወይቤሎሙ አቡሁ ለአግብ ርቲሁ አምጽኡ ፍጡነ አልባሰ ቅድወ፣ ወአልብስዎ ወደዩ ሕል ቀተ ውስተ አጸብዲሁ፣ ወአሣዕነ ውስተ እገሪሁ።

፴፪. ወአምጽኡ ላሕመ መግዘዐ ወጥብሑ ንብላዕ ወንትፈሣሕ።

፴፫. እስመ ዝንቱ ወልድዮ ሞተሂ ወሐይወ ተጎጉላሂ ወተረክበ፣ ወሰንዙ ይትፈሥሑ።

፴፬. ወወልዱሰ ዘይልህቅ ሀለወ ሐቅለ ወአቲዎ ሶበ በጽሐ ንበ ጽንፈ ሀገር ሰምዐ ድምፀ እንዚራ ወማኅሌተ።

፴፭. ወጸውዐ አሐደ እምአግብ ርተ አቡሁ ወይቤሎ ምንትኑ

፳፰. እንግዲህ ልጅህ ልባል አይገ ባኝም፣ ከባሮችህ እንደ አንዱ አድ ርገኝ እንጂ።

፳፱. ተነሥቶም ወደ አባቱ ሄደ፣ አባቱም ከሩቅ እየውና ራራለት፣ ርጠም አንገቱን አቅፎ ሳመው።

፴. ልጁም አባ በሰማይም በፊት ህም በደልሁ፣ ከእንግዲህ ወዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም፣ ከባሮ ችህ እንደ አንዱ አድርገኝ እንጂ አለው።

፴፩. አባቱም ባሮቹን እንዲህ አላ ችው ያማሩ ልብሶችን ቶሎ አም ጡና አልብሱት፣ ሰጣቱም ቀለ በት አድርጉለት፣ ለእግሩም ጫማ አጫሙት አላቸው።

፴፪. የሰቡ በጎችም አምጡና እረዱ እንብላ ደስም ይበለን።

፴፫. ይህ ልጄ ሞቶ ተነሥቶአ ልና፣ ጠፍቶም ተገኝቷልና፣ ደስ ይላቸውም ጀመር።

፴፬. ታላቅ ልጁም በበረሃ ነበርና ተመልሶ ወደ አገሩ በር በደረሰ ጊዜ የጨዋታውንና የመሰንቆውን ድምጽ ሰማ።

፴፭. ከአባቱ ባሮች አንዱን ጠርቶ ይህ የምሰማው ምንድን ነው? አለው።

፴፮. ወይቤሎ እስመ አተወ እጉከ ወጡብሐ አቡከ ላሕመ መግዘዐ፣ እስመ ረከቦ ሕያዎ።

፴፯. ወተምዐ ወአበየ በዊአ፣ ወወ ፅኦ አቡሁ ወአስተብቀዮ።

፴፰. ወአውሥኦ ወይቤሎ ለአ ቡሁ ናሁ መጠነዝ ዓመተ ተቀነ ይኩ ለከ፣ ወግሙራ ኢሐለፍኩ እምትእዛዝከ፣ ወሊተሰ ኢወሀብ ከኒ መሐስኦ ጠሊ ጥቀ በዘእትፌ ሃሕ ቦቱ ምስለ አዕርክትየ ወቢ ጸየ።

፴፱. ወአቲዎሰ ዝንቱ ወልድከ ዘአጎለቀ ኩሎ ንዋየከ ምስለ ዘማት ጠባሕከ ሎቱ ላሕመ መግ ዘዐ።

፵. ወይቤሎ አቡሁ፣ ወልድዮ አን ተሰ ዘልፈ ሀለውከ ምስሌየ፣ ወኩሎ ዘዚአየ ዚአከ ውእቱ።

፵፩. ወባሕቱ ርቱዕሰ ንትፈሣሕ እስመ ዝንቱ እጉከ ሞተሂ ወሐ ይወ፣ ተጎጉላሂ ወተረክበ።

፵፪. ከመዝ ግበር ኤጲስ ቆጶስ ሶበ ታጠምቅ ንኡሰ ክርስቲያን፣ ተወከ ፎሙ ወአንብር እደከ ዲቤሆሙ፣ እስመ ነጽሑ በንስሐ።

፵፫. ወእምድጎረ ጸለይከ ላዕሌሆሙ

፴፮. እሱም ወንድምህ ከሄደበት መጣ፣ አባትህም የሰባ ገች፣ አረደ፣ በሕይወት አግኝቶታልና አሰው።

፴፯. ተቆጥቶ አልገባም፣ እንቢ አለ፣ አባቱም ወጥቶ ማለዳው።

፴፰. መልሶም አባቱን እንዲህ አለው፣ እነሆ ይህን ያህል ዘመን ተገዛሁልህ፣ ፈጽሞ ከትእዛዝህ አል ወጣሁም፣ ለእኔ ግን ከባልንጀሮቼ ጋር ደስ እንድንሰኝበት የፍየል ጠቦት ስንኳ አልሰጠኸኝም ።

፴፱. ከአመንዝሮች ጋር ገንዘብህን ሁሉ የጨረሰ ይህ ልጅህ በተ መለሰ ጊዜ ግን የሰባ ገች አረድኸ ለት።

፵. አባቱም እንዲህ አለው፣ ልጄ አንተማ እኮ ዘወትር ከእኔ ጋር ነህ፣ የእኔ የሆነ ሁሉ ያንተ ነው።

፵፩. ነገር ግን አግባብስ በዚህ ደስ ሲለን ነው፣ ይህ ወንድምህ ሞቶ ተነሥቷልና፣ ጠፍቶም ተገኝቷ ልና።

፵፪. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ንኡሰ ! ክርስቲያንን በምታጠምቅበት ጊዜ እንዲህ አድርግ፣ ተቀብለህ በላያ ችው ላይ እጅህን ጫንባቸው፣ በንስሐ ነጽተዋልና።

፵፫. በእነርሱ ላይ ከጸለይህ በኋላ

አጥምቆሙ፤ ወአግብአሙ ውስተ ሠናይ መርዳት፤ እስመ ሰበ ታነ ብር እደክ ዲቤሆሙ ይወርድ ላዕ ሌሆሙ መንፈስ ቅዱስ እምነበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፵፬. እመቦ እምአጎው መሀይምናን ዘተስእለክ ወይቤለክ ለምንት ተወክ ፍኮ ለብእሲ ኃጥእ ወቦኑ መፍ ትው ትትፈሣሕ ምስሌሁ ትብሎ ዝንቱ እጎክ ሞተሂ ወሐይወ ተጎ ጉሳሂ ወተረክበ እስመ መሓሪ እግዚአብሔር ወይ ሠሪ ጎጢአቶ ለዘነስሐ ወገብረ ሠናዮ።

፵፭. ስማዕ ዘገብረ ዳዊት አመ ይኤብስ በብእሲተ ኦርዮ እምድ ጎረ እምነ አባላሁ ወነስሐ ወይቤ።

፵፮. ሚጥ ገጸክ እግዚአ እምነ ጢአትዮ ወደምስስ ሊተ ኩሎ አበ ሳዮ።

፵፯. ልበ ንጹሐ ፍጥር ሊተ እግ ዚአ መንፈስ ርቱዓዕ ሐድስ ውስተ ክርሥዮ፤

፵፰. ኢትግድፈኒ እምቅድመ ገጸክ፤ ወመንፈስክ ቅዱስ ኢታውፅእ እም ላዕሌዮ።

፵፱. ዕሥዮኒ ፍሥሐ ወአድጎኖ ተክ ወበመንፈስ አዚዝ አጽጎጎ።

አጥምቆሙ፤ ወደ በጎች መንጋም አግባቸው፤ በበላያቸው እጅህን በጫንህ ጊዜ ከኔታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ መንፈስ ቅዱስ በእ ነርሱ ላይ ይወርዳልና።

፵፬. ከወንድሞች ምእመናን ወገን ጎጢአተኛውን ሰው ለምን ተቀበል ኸው? ከእርሱ ጋርስ ደስ ይልህ ዘንድ በውኑ አግባብ ነውን? ብሎ የሚጠይቅህ ቢኖር፤ ይህ ወንድምህ ሞቶ ነበረ ድኗል፤ ጠፍቶ ነበረ ተገ ኝቷል ብለህ ንገረው፤ ይቅር ባይ እግዚአብሔር ንስሐ ገብቶ በጎ ሥራ የሠራውን፤ ጎጢአቱን ይቅር ይለዋልና።

፵፭. ዳዊት በኦርዮ ሚስት በበደለ ጊዜ በደሉን አምኖ ንስሐ ከገባ በኋላ ያደረገውንና እንዲህ ያለውን ስማ።

፵፮. አቤቱ ከጎጢአቱ ፊትህን መልስ፤ በደሌንም ሁሉ ደምስ ስልኝ።

፵፯. አቤቱ ንጹሕ ልብን ፍጠ ርልኝ፤ የቀናውንም መንፈስ በው ስጤ አድስ።

፵፰. ከፊትህ አትጣለኝ፤ ቅዱስ መንፈስህንም ከእኔ ላይ አታውጣ።

፵፱. የማዳንህን ደስታ ስጠኝ፤ በጽኑ መንፈስህ ላይ አጽጎኝ።

፶. ወአንተኒ ኤጲስ ቆጶስ ፈው ሶሙ ለኃጥአን ከመ ጠቢብ ዐቃቤ ሥራይ፤ ወከመ ዐርክ ምእመን ዘይቴክዝ ወየጎሥሥ መድጎኒተ ለቢጽ ከማሁ አንተኒ ርድኦሙ ወአድጎኖሙ ወፈውሶሙ እምቍ ስለ ጎጢአት ለእለ ተመይጡ ገበ እግዚአብሔር ከመ ይድጎኑ እምኩ ነኔ።

፶፩. ወእመስ ፈድፈደ ሕማሞሙ ሀቦሙ ፈውሰ እንተ ትደመስስ ርስሐተ ወቅብዎሙ ቅብዐ ሕይ ወት እንተ ታማስን ሕምዘ ሕማም ዘውእቱ ጾም ወጸሎት፤ ወእሥር ስብረተ አባሎሙ ለእለ ተሰብሩ በጎጢአት በስኢል ወበሰረድ።

፶፪. ወእመስ ዘንተ ኩሎ ገቢረክ ስእንክ ፈውሶቶሙ ኢትኩን ዲቤ ሆሙ ከመ ምሣር ዘይሄጽር ወከመ ጉድብ ዘይሰብር፤ እላ ዳዕሙ ከመ ጠቢብ ዐቃቤ ሥራይ ዘይበጥሕ በመላሂ ወያወፅእ ርስሐተ ሕማም እንተ ጎብዕት ውስጠ ወእምዝ ይከውን ጥዑዮ ኩሎ አባሎ።

፶፫. ወእመስ ርኢክ ብእሴ ጽልሕወ ዘየአቢ ተመይጦ ውስተ ንስሐ፤ አላባሕቱ የሐዩ በዕበድ ወበስሕተት ምትሮ እምቤተ ክርስቲያን፤ እስመ

፶. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ አንተም እንደ ብልህ ባለመድኃኒት ኃጥአ ንን አድናቸው፤ ለባልንጀራው እን ደሚያዘንና መድጎኒትን እንደሚ ፈልግ ታማኝ ወዳጅ አንተም እን ዲሁ ወደ እግዚአብሔር የተ መለሱትን እርዳቸው፤ ከፍርድም ይድኑ ዘንድ ከኃጢአት ቍስልም ፈጽመህ አድናቸው።

፶፩. ሕማማቸው ቢጸና ግን ጎጢ አትን የምትደመስስ መድጎኒትን ስጣቸው፤ የሕማም መርዝን የም ታጠፋ የሕይወት ዘይትንም ቅባ ቸው፤ ይኸውም ጾምና ጸሎት ነው፤ በኃጢአት የተሰበሩትንም የሰውነታቸውን ስብራት በመለ መንና በመስገድ እሠር።

፶፪. ይህን ሁሉ አድርገህ እነርሱን ማዳን ቢሳንህ በላያቸው እንደ ሚሰነጥቅ ምሣርና እንደሚሰብር ድጂኖ አትሁን፤ ነገር ግን በምላጭ በጥቶ በውስጥ የተሰወረውን ሕማም እንደሚያወጣ እንደ ብልህ ባለመድኃኒት ሁን እንጂ ከዚህ በኋ ላም ሰውነቱ ጤናማ ይሆናል።

፶፫. በስሕተትና በድንቁርና እየኖረ በንስሐ መመለስን አይሆንም ያለ ከዳተኛ ሰውን ብታይ ግን ከቤተ ክርስቲያን ለየው፤ ክፋትን ሁሉ

፯ መዝ ፱፡ 10-12

ይቤ አዕቅቱ እምነክሙ ኩሎ እከየ፤
ርቱዕ ትገሥጸ ወባሕቱ ኢርቱዕ
ከመ ጸላኢ ትረስዮ እስመ አባልክ
ውእቱ።

፶፬. ወኢትንሣእ ገጸ በውስተ ፍት
ሕ፤ ወኢታድሎ ለባዕል ወለነ ዳይ።

፶፭. ወአንትሙ ናሎተ አባግዕ
ወዲ ያቆናት ኢመፍትው ትሰ
ምዑ ነገረ ሐሰት ወውዴት ላዕለ
ብእሲ ንጹሕ ዘአልቦ አበሳ ከመ
ታው ፅእዎ እምቤተ ክርስቲያን
በአመ ክንዮ ነሢኦ ገጽ ወሀልያን
ወአ ድልዎ ለገጽ፤ እስመ እለ
ይገብሩ ከመዝ ይከውኑ አዕርክ
ቲሀ ለዲያብሎስ።

፶፮. አእምሩኬ ከመ ሀለወክሙ
ትትፈደዩ በእንቲአሁ በቅድመ
ምኩናኑ ለእግዚአብሔር፤ እስመ
ጽሑፍ ዘይብል፤ ኢትቅትል ጸድቀ
ምስለ ኃጥእ፤ ወኢትንሣእ ሕል
ያነ ወቀቲለ ነፍስ እስመ ሀልያን
የዐውር አዕይንቲሆሙ ለጠቢባን፤
ወያማስን ቃለ ጽድቅ፤ ወኢታክ
ብር ዕልወ እንባይነ ገልያን ወኢት
ፍልጥ ርትዐ በሐሰት፤ አላ ተዐቀቡ
ወኢትግበሩ እኩየ ወኢምንተኒ፤
ወኢትፍትሑ ዘእንበለ ርትዕ፤
ወኢትትሀውሎ ምስለ ገበርተ ዐመ፻

ከእናንተ አርቁ፤ ተብሏልና፤ ትመ
ክረው ዘንድ ይገባል፤ ነገር ግን
እንደ ጠላት ታደርገው ዘንድ አግ
ባብ አይደለም ወገንህ ነውና።

፶፬. በፍርድ ጊዜም ፊት አይተህ
ለድኃ ወይም ለባለጠጋ አታድላ።

፶፭. እናንተም የመንጋዎች ጠባቆ
ችና ዲያቆናት ሆይ! መማለጃ በመ
ቀበልና ፊት አይቶ በማድላት ምክ
ንያት ከቤተ ክርስቲያን ታወጡት
ዘንድ በደል በሌለው በንጹሕ ሰው
ላይ ነገር ሥራንና የሐሰት ነገርን
ትሰሙ ዘንድ አይገባም፤ እንደዚህ
ያለ ሥራ የሚሠሩ ሰዎች የዲያብ
ሎስ ወዳጆች ይሆናሉና።

፶፮. እግዚአብሔር በሚፈርድበት
ቦታ ስለ እርሱ ብድራታችሁን
ትከፍሉ ዘንድ እንዳላችሁ ዕወቁ፤
እንዲህ የሚል ጽሑፍ አለና፤
ጸድቁን ከኃጥኦ ጋራ አትግደል፤
ነፍስ ለመግደልም መማለጃ አት
ቀበል፤ መማለጃ የጠቢባንን ዓይን
ያሳውራልና፤ የዕውነትንም ቃል
ያጠፋልና፤ ስለመማለጃም ወን
ጀለኛውን አታክብር፤ እውነት
ንም በሐሰት አትለውጥ፤ ተጠ
በቁ እንጂ፤ ምንም ምን ክፉ
ሥራን አትሥሩ፤ ያለ አግባብም

፯ ዘጸግ. ፲፮. ፲፭

እስመ ይቤ በኢሳይያስ ነቢይ
አሌ ሎሙ ለእለ ይብልዎ ለእኩይ
ሠናዩ፤ ወለሠናይ እኩዮ፤ ወለእለ
ይብልዎ ለብርሃን ጽልመተ፤
ወለጽልመት ብርሃን፤ ወለእለ
ይብልዎ ለጥዑም መሪረ፤
ወለመሪር ጥዑም * ፤ አሌ
ሎሙ ለእለ ይጠበቡ ለእኩይ
ወይብሉ ንሕነ ከመ ጠቢባን።

፶፯. ወእመሰ ገመጽክሙ ፍትሐ
በዐመ፻ አእምሩ ከመ ታመጽኩ
ለርእስክሙ ኩነኔ ዐቢየ እስመ
ይቤ እግዚእነ በከመ ከኑንክሙ
ትትኪነኑ ወበመስፈርት ዘሰፈር
ክሙ ይሰፍሩ ለክሙ።፡፡

፶፰. ወእመሰ ለበውክሙ ወጠየ
ቅሙ ነገረ ፍትሕ ትፈልጥዎሙ
ለእኩያን ወለሐሳውያን፤ ወለመ
ስተዋድያን እለ ይፈቅዱ ይቅትሉ
ቢጸሙ በዐመ፻ እሉ እሙንቱ እለ
ያመጽኩ ሀክክ ወየዐቅቡ ነገረ ከንቱ
ወይሰፍሑ መሣግረ ለቢጸሙ
በቃለ ከናፍሪሆሙ፤ ወለእለ ይገ
ብሩ ከመዝ ያርኅቅዎሙ ከመ
ኢያማስኑ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚ
አብሔር።

፶፱. ወባሕቱ እመሰ ተመይጡ

* አላ ሹ ጽ ፡
ማቴ. ፯ ፻

አትፍረዱ፤ ዐመፅን ከሚሠሩ
ሰዎች ጋራም አንድ አትሁኑ፤
በነቢዩ በኢሳይያስ እንዲህ ተብሏ
ልና፤ ክፉውን በጎ፤ በጎውን ክፉ፤
ለሚሉት ወየላቸው፤ ብርሃኑን
ጨለማ፤ ጨለማውን ብርሃን ለሚ
ሉት፤ ጣፋጩን መራራ፤ መራራ
ውንም ጣፋጭ ለሚሉት ወየላ
ቸው፤ ለክፉት ለሚጠበቡና እኛ
ዐዋቆች ነን ለሚሉም ወየላቸው።

፶፯. በዐመፅ ፍርድን ብታዳሉ ግን
በራሳችሁ ታላቅ ቅጣትን እንደ
ምታመጡ ዕወቁ ጌታችን እንደፈ
ረዳችሁ ይፈረድባችኋል፤ በሰፈራ
ችሁበትም መስፈሪያ ይሠፍሩባች
ኋል ብሏልና።

፶፰. የፍርድ ነገርን አስተውላችሁ
ብትረዱ ግን ወንድሞቻቸውን በዐ
መፅ ይገድሉ ዘንድ የሚወድዱ
ክፉዎችን ሐሰተኞችንና ነገር ሠሪ
ዎችን ትለዩዋቸዋላችሁ ክርክርን
የሚያመጡ ከንቱ ነገርንም የሚጠ
ብቁ በከንፈራቸው ንግግር ለባልንጀ
ራቸው ወጥመድን የሚዘረጉ እነ
ዚህ ናቸው፤ እንደዚህ ያለ ሥራ
የሚሠሩትንም የእግዚአብሔርን
ቤተ ክርስቲያን እንዳያጠፉ ያርቁ
ቸው።

፶፱. ነገር ግን ተመልሰው ንስሐ

ወነሰሑ ወጎደጉ እከዮሙ ወገብሩ ሠናዩ ይትወከፍዎሙ፤ ወይባኡ ቤተ ክርስቲያን እስመ እሙንቱ ነሥኡ ሥጋሁ ወደሞ ለክርስቶስ።

፳. ወእመሰ ተወልደ ብእሲ ወበ ውስተ አባሉ ተረፍ፤ አኮነ ይመ ትር አባሎ ከመ ኢይኩን ላዕሌሁ ጎፍረት፤ ወከማሁ አንትሙሂ አኖሎተ አባግዕ ስድድዎሙ እም ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ለዕልዋን ወለመናፍቃን፤ እስመ ጎፍረት ውእቱ ለእመ ሀለዉ ምስ ሌክሙ እለ ኢየሱስም በስሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ፤ ወግሙራ ምትርዎሙ እምቤተ ክርስቲያን።

፳፩. አንትሙሰ ፍጹም አባለ ሥጋሁ ለክርስቶስ ወውሉዳ ለቤተ ክርስቲያን።

፳፪. ወእመሰ ተረክበ ውስቴት ክሙ ተረፈ አባል ዘይኔሊ እኩየ ወይትከወስ ማዕከሌክሙ ወቀትል ወሐሜት ወፅርፈት፤ ወዘሰ ይገብር ከመዝ ፈጸመ ኩሎ መናግንቲሁ ለሰይጣን ወፀረፈ ላዕለ ቤተ ክርስቲያን ወለእለ ይገብሩ ከመዝ ያውፅእዎሙ እምቤተ ክርስቲያን ወይፍድይዎሙ በከመ ምግባርሙ፤ ወግሙራ ይምትርዎሙ እምሕዝበ እግዚአብሔር።

ቢገቡ ክፋታቸውንም ትተው በጎ ሥራን ቢሠሩ ይቀበሏቸው፤ ወደ ቤተ ክርስቲያንም ይግቡ፤ እነርሱ የክርስቶስን ሥጋውንና ደሙን ተቀብለዋልና።

፳. ሰው ሲወለድ በአካሉም ትርፍ ቢኖርበት በላዩ ጋፍረት እንዳይሆንበት ትርፍ የሆነውን አካል የሚቁርጥ አይደለምን፤ እንደዚህም እናንተ በጎቹን የምትጠብቁ ሆይ ከሐዲዎችንና መናፍቃንን ከእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን አስወጥታችሁ ስደዷቸው፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የማያምኑ ከእናንተ ጋራ ቢኖሩ ጎፍረት ነውና፤ ፈጽሞ ከቤተ ክርስቲያን ለይዋቸው።

፳፩. እናንተ ግን የክርስቶስ ፍጹም አካልና የቤተ ክርስቲያን ልጆች ናችሁ።

፳፪. ነገር ግን በእናንተ ውስጥ ክፋውን የሚያስብ አባል ያልሆነ ቢገኝ፤ በእናንተ መካከልም ግድያ ሐሜትና ስድብ ቢቀሰቀስ፤ እንደዚህ የሚያደርግ ሰው የሰይጣንን ተንኩል ሁሉ ፈጽሟል፤ በክርስቲያንም ላይ ፅርፈትን አድርጓል፤ እንደዚህም የሚያደርጉትን ከቤተ ክርስቲያን ያስወጧቸው፤ እንደ ሥራቸውም ይክፈሏቸው፤ ፈጽመውም ከእግዚአብሔር ወገኖች ይለዩዋቸው።

፳፫. ናሁኬ ተሰርገወት ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር እስመ እም ኔሃ ወጽኦ እኩይ አባል ዘነበረ ውስቴታ እንዘ የሀውክ፤ እሱ እሙንቱ፤ ማህጉላን ጸላእያነ ሠናይ ወመፍቀርያነ ንዋይ ወተወድሶ በከንቱ እለ ይጠበቡ ለእኩይ ወይ ዘርወ አባግዕ መርዔቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ።

፳፬. መፍትሔ ለኤጲስ ቆጶስ ወሕዝብ ይፍትሑ በጽድቅ እስመ ይቤ እግዚእነ እመ ሐርክሙ ፍኖተ ጠዋየ አነሂ አሐውር ምስሌክሙ ጠዋየ ፍኖተ።

፳፭. ወዓዲ ቦ ኅበ ይብል ምስለ ጸድቅ ትጸድቅ፤ ወምስለ ብእሲ ንጹሕ ንጹሐ ትከውን ወምስለ ኅሩይ ኅሩየ ትከውን ወምስለ ጠዋይ ትጠዋ።

፳፮. ሐሩ እንከ በፍኖት ንጹሕ ከመ ትርክቡ ክብረ ወሞገሰ በኅበ እግዚአብሔር ወሀልዉ በ፩ዱ ልብ ወተፋቀሩ በበይናቲክሙ ወይኩን ሰላም ማዕከሌክሙ።

፳፯. ወአንትሙ ኤጲስ ቆጶሳት ረዐይዎሙ ለሕዝብ በጽንዕ በ፩ዱ ሕሊና ወበርትዕ ወበኅብረት ከመ ትሰብሐዎ ለእግዚአብሔር በአሐቲ ሃይማኖት።

፳፫. እነሆ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ትፀዳለች፤ እያወከ በውስጧ የነበረው ክፉ አባል ከእርሷ ወጥቷልና፤ አጥፊዎች በጎ ነገርን የሚጠሉ፤ ገንዘብንና በከንቱ መወደስን የሚወድዱ፤ ለክፉ ነገር የሚራቁቁ፤ የኢየሱስ ክርስቶስን መንጋዎች የሚበትኑ እነዚህ ናቸው።

፳፬. ለኤጲስ ቆጶሱና ለሕዝቡ በእውነት ይፈርዱ ዘንድ አግባብ ነው፤ ጌታችን ክፉ መንገድን ብትሄዱ እኔም ከእናንተ ጋራ ክፉ መንገድን እሄዳለሁ ብሏልና።

፳፭. ዳግመኛም እንዲህ የሚል አለ፤ ከጸድቅ ሰው ጋራ ጸድቅ ትሆናለህ፤ ከንጹሕ ሰው ጋራም ንጹሕ ትሆናለህ፤ ከተመረጠ ሰው ጋራም የተመረጠ ትሆናለህ፤ ከጠማማ ሰው ጋራም ጠማማ ትሆናለህ።

፳፮. እንግዲህ ከእግዚአብሔር ዘንድ ክብርና ባለሚልነትን ታገኙ ዘንድ በንጹሕ ጎዳና ሂዳ፤ በእንድልብም ኑሩ፤ እርስ በርሳችሁም ተፋቀሩ፤ በመካከላችሁ ሰላም ይሁን።

፳፯. እናንተም ኤጲስ ቆጶሳት በአንዲት ሃይማኖት እግዚአብሔርን ታመሰግኑት ዘንድ ሕዝቡን በብርታት በአንድ ሐሳብ በቅንነት ሆናችሁ ጠብቋቸው።

፳፰. ኩነኬ ፩ደ ሥጋ ወ፩ደ መን ፈሰ። ወ፩ደ አሚነ በከመ ጸገ ወክሙ እግዚአብሔር በርትዕ።

፳፱. ዲያቆን ይንግሮ ለኤጲስ ቆጶስ ኩሎ ዘኮነ በከመ ክርስቶስ አልቦ ፩ዱ ዘገብረ ወኢምንትኒ ዘእንበለ በአብ እስመ ፩ዱ ሥምረት ዘአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ።

፷. ወእምከመ ነሥኦ ዲያቆን ሢመተ እምንበ ኤጲስ ቆጶስ ይኩን እዝነ፣ ወዐይነ ወአፈ ለኤጲስ ቆጶስ ወይንግሮ ትካዞሙ ለሕዝብ በከመ ይደሉ በከመ ነገሮ ዮቶር ለሙሴ ነቢይ ወተወክፈ ቃሎ።።፪ ወዝንቱ ክብር ይደሉ ለሕዝብ ክርስቲያን።

፷፩. ኢይፍታሕ ሕዝባዊ ወኢመ ላሕቅት ዘእንበለ ዳእሙ ሥዩማን ዘቤተ ክርስቲያን፣ እስመ ሰይጣን ያመጽእ መሣግረ ለአግብርተ እግ ዚአብሔር በጎበ ዕልዋን፣ ወይሜ ህሮሙ ፅእለተ ወፅርፈተ፤ አልቦኑ እምውስቴትነ ጠቢብ ዘይክል ፈቲሐ ማዕከሌነ በርትዕ።።፫

፷፪. ኢታብሕዎሙኬ ለአሕዛብ ያእምሩ ምሥጢረ ጎቡአቲክሙ፤

፳፰. እግዚአብሔር በእውነት እን ደሰጣችሁ አንድ አካል፣ አንድ ልብ አንድ እምነት ይኑራችሁ።

፳፱. የአብ የወልድ የመንፈስ ቅዱስ ፈቃድ አንድ ስለሆነ ክርስቶስ ያለ አብ ምንም ምን የሠራው አንድ ሥራ እንደሌለ ዲያቆኑ ለኤ ጲስ ቆጶሱ የሆነውን ይንገረው።

፷. ዲያቆኑም ከኤጲስ ቆጶሱ ሹመ ቱን ከተቀበለ በኋላ ለኤጲስ ቆጶሱ እንደ ጆሮ እንደ ዐይንና እንደ አፍ ይሁነው፤ ዮቶርም ለነቢዩ ለሙሴ እንደነገረው ቃሉንም እንደተቀበ ለው የሕዝቡን ችግራቸውን እንደ ሚገባ ይንገርላቸው፤ ይህ ክብር ለክርስቲያን ወገኖች ይገባል።

፷፩. ከቤተ ክርስቲያን ሹሞች በቀር ሕዝባዊ አይፍረድ፣ ሽማግ ሌዎችም አይፍረዱ፣ ሰይጣን ለእ ግዚአብሔር አገልጋዮች በወንጀለ ጥች ዘንድ አሽከላን ያማጣባቸዋ ልና፣ ስድብንና ፅርፈትንም ያስተ ምራቸዋልና፣ በመካከላችን በእው ነት መፍረድ የሚችል ብልህ ከውስ ጣችን የለምን።

፷፪. ምሥጢራችሁን ያውቁ ዘንድ ለአሕዛብ አትፍቀዱላቸው፤ በእና

ወኢትንሥኡ፡ ስምዐ፡ እለ ኢየሐ ምኑ ላዕሌክሙ፤ አላ ዕቀቡ ዘተጸ ገውክሙ እስመ ይቤ ሀቡ ዘነጋሢ ለነጋሢ፣ ወዘእግዚአብሔር ለእግ ዚአብሔር ።።፬

፷፫. ወባሕቱ እመሰ ብከ ዕዳ ዘት ፈዲ ኢታጎንዲ ውሂቦ እንዘ ትብል ለእጎዮ ምእመን እፈድዮ፤ ወለዘኢየሐምንሰ ኢይፈድዮ ወባ ሕቱ ግባር በከመ ወሀቦ እግዚእነ ጸባሕተ ።

፷፬. ወአንትሙሰ አግብርተ እግ ዚአብሔር ዕቀቡ ትእዛዛቲሁ ለክ ርስቶስ፣ ወእመሰ ርኢክሙ ማዕ ከለ አጎው ጋዕዘ ወተስናነ ርቱዕ ትንግርዎሙ ለሥዩማን በእንቲ አሆሙ፤ እመኒ እኩያነ ልማድ ወገ ባርያነ ሀከክ ወጸላእያነ ሠናይ ወኢ የሐውሩ በፍኖተ ርትዕ፣ ወለእለ ከመዝ ገሥፅዎሙ ወአስተጎፍር ዎሙ።።

፷፭. ወእምከመሰ ነስሑ ተወከፍ ዎሙ፤ ወእምከመ ገበርክሙ ከመዝ ረሰይክሙ ሰላመ ማዕከለ አጎው ወአድጎንክምዎሙ እምጎጢአት።

፷፮. መፍትውኬ ትሥረዩ ወትጎ ድጉ አበሳ ለቢጽክሙ፣እስመ አዘዞ እግዚአብሔር ለጴጥሮስ ሶባ ይቤሉ እመሰ አበሰ ሊተ ቢጽዮ ሚመጠነ

ንተም ላይ ያላመኑትን ሰዎች ምስክርነት አትቀበሉ፤ የተሰጣች ሁትን ጠብቁ እንጂ፣ የንጉሥን ለንጉሥ፣ የእግዚአብሔርንም ለእ ግዚአብሔር ስጡ ብሏልና።

፷፫. ነገር ግን የምትከፍለው ዕዳ ቢኖርብህ ጌታችን ግብርን እንደ ሰጠ አድርግ እንጂ፣ ለአማኙ ወን ድሜ እከፍለዋለሁ ለማያምነው ግን አልከፍለውም እያልህ መስጠ ትን አታቁይ።

፷፬. የእግዚአብሔር አገልጋዮች እናንተስ የክርስቶስን ትእዛዞች ጠብቁ፤ በወንድሞቻችሁ መካከል ጸብንና ክርክርን ብትሰሙ ስለ እነርሱ ለሹሞቹ ትነግሯቸው ዘንድ ይገባል፤ ልማዳቸው የክፋ ክርክርን የሚያደርጉ በጎ ነገርንም የሚጠሉ በቅንነት መንገድ የማይ ሄዱ ቢሆኑም እንደ እነዚህ ያሉ ትን ሰዎች ገሥጸቸው፤ አላፍሯ ቸውም።

፷፭. ንስሐ ከገቡ ግን ተቀበሏቸው፤ እንደዚህ ካደረጋችሁም በወንድሞ ቻችሁ መካከል ሰላምን አደረጋችሁ፤ ከጎጢአትም አዳናቸዋቸው ።

፷፮. ለባልንጀሮቻችሁም በደላቸ ውን ይቅር ብላችሁ ጎጢአታቸ ውን ታስተሠርዩላቸው ዘንድ ይገ ባል፣ ባልንጀራዬ ቢበድለኝ ምን

፳፱ ኢ.ፌ. ፱ ፡ ፱
፳፫ በዐ ፲፭ ፳፩ - ፳፫
፳፫ ድ. ቀር ፮ ፡ ፭

እኅድግ ሎቱ ስብዓት ወይቤሎ
እግዚእን ኢየሱስ ኢይብለክ ስብዓ
አላ ዓዲ ስብዓ በበስብዓ ።¹⁶

፸፯. ከመዝኔ ይፈቅድ እግዚአ
ብሔር ይግበሩ አርዳኢሁ፤ ወግ
ሙራ ኢያኅድሩ ቁመ ወመዓተ
ውስተ ልቦሙ ወኢፍትወተ
እኩየ።

፸፰. አላ ባሕቱ ይግበሩ ሰላም
ማዕከሌሆሙ ከመ ይሕየዉ በ፩
ልብ እስመ ይቤ እግዚእን ብፁዓን
ገባርያን ሰላም እስመ እሙንቱ
ውሱደ እግዚአብሔር ይሰመዩ።

፸፱. ኢመፍትውኬ በሰንበተ ክርስ
ቲያን ትግበሩ ቅስተ አላ ዳዕሙ
ሰላም ወፍትሕሰ ይኩን በባዕዳን
መዋዕል።

፹. ወአንትሙስ ኤጲስ ቆጶሳት
ርቱዕ ይንበሩ ምስሌክሙ ካህናት
ወዲያቆናት በውስተ ፍትሕ ወኢ
ትፍትሑ በአድልዎ ወነሢአ ገጽ፤
አላ ፍትሑ በጽድቅ ወበርትዕ ከመ
አግብርተ እግዚአብሔር።

፹፩. ወእመቦ ዘቦ ተስናን ምስለ
ካልኡ ይምጽኡ ክልኤሆሙ ኅቡረ

ያህል ጊዜ ይቅር ልበለው ሰባት
ጊዜ ነውን፤ ባለው ጊዜ ጌታችን
ኢየሱስ ሰባ ጊዜ ሰባት ነው እንጂ
ሰባት ጊዜ አይደለም ብሎ እግዚ
አብሔር ጴጥሮስን አዝዞታልና።

፸፯. እግዚአብሔር ደቀ መዛሙ
ርቱ እንደዚህ ያደርጉ ዘንድ ይወ
ዳል፤ ቁምንና ቁጣን ክፉ ምኞ
ትንም ፈጽመው በልባቸው እንዳ
ያሳድሩ ይወዳል።

፸፰. ነገር ግን በእነርሱ መካከል
ሰላምን ያድርጉ፤ ጌታችን እንዲህ
ብሏልና፤ ሰላምን የሚያደርጉ ብፁ
ዓን ናቸው፤ እነእርሱ የእግዚአብ
ሔር ልጆች ይባላሉና።

፸፱. በክርስቲያኖች ሰንበት ሰላ
ምን ብቻ ነው እንጂ ክርክርን
ታደርጉ ዘንድ አይገባም፤ ፍርድ
ግን በሌሎች ቀኖች ይሁን።

፹. እናንተ ኤጲስ ቆጶሳት ግን
በፍርድ ጊዜ ካህናትና ዲያቆናት
ከእናንተ ጋራ ይቀመጡ ዘንድ ይገ
ባል፤ በአድልዎና ፊት በማየት
አትፍረዱ፤ ነገር ግን የእግዚአብ
ሔር አገልጋዮች እንደመሆናችሁ
በእውነትና በቅንነት ፍረዱ።

፹፩. ከወንድሙ ጋራ ክርክር
ያለው ሰው ቢኖር ሁለቱም በእን

¹⁶ ማቲ ፲፮ - ጳጳ. ፳፪

ወይቁሙ ውስተ ዐውድ ወበከመ
ጽሑፍ ውስተ ሕግ ፍትሑ እንክ
ማዕከሌሆሙ በጽድቅ ወበርትዕ።

፹፪. ዑቁ ፍጡነ ወዕርቅዎሙ፤
ወግበሩ ሰላም ማዕከሎሙ ዘእን
በለ ይጻእ ፍትሕ እምነበ ኤጲስ
ቆጶስ ዲበ ዘአበሰ እስመ ሀሎ
ምስሌክሙ ውስተ ዐውደ ፍትሕ
ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር።

፹፫. ወእመሰ ቦ ዘይቤ ዕገሌ ፀረፈ
ላዕለ ስመ ክርስቶስ ወላዕለ እግ
ዚአብሔር ወኢየሐውር በፍኖተ
ርትዕ ኢትግጉዑ ፍትሕ ዘእንበለ
ይቁም ካልኡ፤ ወእምከመ መጽኡ
ኅቡረ ፍትሑ ማዕከሎሙ እስመ
ፍትሕ ዘትወጽእ እምኔክሙ ትወ
ስድ ውስተ ሕይወት፤ ወካዕበ ታወ
ርድ ውስተ ኩነኔ ዘለዓለም እስመ
ይቤ እግዚእን ትልዉ ጽድቀ ወር
ትዐ።¹⁷

፹፬. ወለዘሰ ተዐውቀ ገሃደ አበ
ሳሁ በርትዕ አቅምዎ፤ ወውእቱኬ
ውጹእ እምሕይወት ዘለዓለም
ወኢይሬእያ ለስብሐተ እግዚአብ
ሔር ወይትጋፈር በኅበ ቅዱሳን፤
ወእመሰ ፈታሕክሙ በዐመፃ ትረ
ክቡ ኩነኔ ወትትፈደዩ በከመ ምግ

ድነት መጥተው በአደባባይ ይቁሙ፤
በሕግ እንደተጻፈም በመካከላቸው
በእውነትና በቅንነት ፍረዱ።

፹፪. ፈጥናችሁ ዐውቃችሁ አስታ
ርቋቸው፤ በበደለው ላይ ከኤጲስ
ቆጶስ ዘንድ ፍርድ ሳይወጣ በመካ
ከላቸው ሰላምን አድርጉ፤ በፍርድ
አደባባይ የእግዚአብሔር ልጅ
ኢየሱስ ክርስቶስ ከእናንተ ጋር
አለና።

፹፫. ዕገሌ በክርስቶስ ስምና በእግ
ዚአብሔር ላይ ተሳደበ የሚል ሰው
ቢኖር በቅንነት መንገድ ባይሄድ
ባላጋራው ሳይቆም ቸኩላችሁ አት
ፍረዱ፤ አንድነት ቢመጡ ግን በመ
ካከላቸው ፍረዱ፤ ከእናንተ የም
ትወጣ ፍርድ ወደ ሕይወት ታደ
ርሳላችና፤ ዳግመኛም ወደ ዘለዓ
ለም ቅጣት ታወርዳላችና፤ ጌታች
ንም እውነትንና ቅንነትን ተከተሉ
ብሏልና።

፹፬. በደሉ ተገልጦ የታወቀውን
ግን በሚገባ ወስኑበት፤ እርሱም
ከዘለዓለም ሕይወት የወጣ ነው፤
የእግዚአብሔርንም ክብር አያይም፤
በቅዱሳንም ዘንድ ያፍራል፤ በዐ
መፅ ብትፈርዱ ግን ቅጣትን ታገ
ኛላችሁ፤ እግዚአብሔር በሶስና

¹⁷ ዳን ፲፱ ፵፮

ባሪክሙ በከመ ፈደዮሙ እግዚአብሔር ለክልኤቱ ረበናት እለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ ሰሰና።^{፲፮}

፹፭. ተዐቀቡኬ እምነቢበ ሐሰት እስመ ዘይነብብ ሐሰተ ብዙን ይት ኳነን ።

፹፮. ኢትኩኑ ከመ ዕደው እለ ወጽኦ አምሕግ ወእለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ ናቡቴ በሰማርያ።^{፲፯} ወበከመ ማኅበረ አይሁድ እለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ እግዚአን በኢየሩሳሌም ወእለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ እስጢፋኖስ ቀዳሜ ሰማዕት።^{፲፱}

፹፯. መፍትወኬ ይኩኑ ስምዐ ዕደው የዋሃን እለ አልቦሙ መዓት ንጹሐን ወኔራን ወመፍ ቀርያን ትሕትና ወምእመናን ወመ ምለክያን እግዚአብሔር እለ አልቦሙ እከይ፣ እስመ ይደሉ ስምዐ ንጹሐን እለ አልቦሙ ነውር ወዘ ጥዩቅ ስምዖም።

ላይ ሐሰት የተናገሩትን ሁለቱን ረበናት ፍዳቸውን እንደከፈላቸው እንደ ሥራችሁ ፍዳችሁን ትቀበላላችሁ።

፹፭. ሐሰትን ከመናገር ተጠበቁ፣ ሐሰትን የሚናገር ሰው በብዙ ይፈረድበታልና።

፹፮. በመሰማርያ በናቡቴ ላይ ከሕግ ወጥተው ሐሰትን እንደ ተናገሩ ሰዎች አትሁኑ፣ በኢየሩሳሌም በጌታችን ላይ ሐሰትን እንደ ተናገሩ እንደ አይሁድ ማኅበርም፣ በሰማዕታት መጀመሪያ በእስጢፋኖስም ላይ ሐሰትን እንደተናገሩ አትሁኑ።

፹፯. የዋሆች፣ የማይቆጡ፣ ንጹሐን፣ ቸሮች፣ ትሕትናን የሚወድዱ፣ የታመኑ፣ እግዚአብሔርን የሚያመልኩ ሰዎች፣ ምስክር ይሆኑ ዘንድ አግባብ ነው፣ ነውር የሌለባቸው ምስክርነታቸውም የተረጋገጠ፣ የንጹሐን ሰዎች ምስክር ነት ይገባልና።

፹፰. ወለእለሰ የሐይወ. ከመዝ ኢትትወከፉ ስምዖም ወእመሂ ስምዖም ኅብረ ለብዙኃን ሰማዕተ ሐሰት በአሐይቲ ምክር ኢትስምዑ ቃሎሙ እስመ ይቤ ኢትኅበር ውስተ ማኅበሮሙ ዘደም ፣ ወዓዲ እዙዝ ውስተ ሕግ ወው ዴተ ሐሰት ኢትሰጠው ወኢት ንበር ምስለ ዘይዳምፅ ከመ ኢት ኩን መዐምፀ ስምዐ ወኢትደመር ምስለ ብዙኃን ለዐምዖ።^፳

፹፱. ወእመሰቦ ዘመጽአ ኅቤክሙ ውስተ ፍትሕ ሕቱ ሕይወቶ ዘከመ እፎ ውእቱ ግዕዙ ወልማዱ፣ ወተረክቡ ሰማዕት በእንቲ አሁ ከመ አልቦ ጹግ አላ ዳእሙ የኅሥሥ ጽድቀ ወመፍቀሬ እግ ዚአብሔር ወተወካፌ ነግድ ወመ ፍቀሬ ነዳያን ወመፍቀሬ አኅው ዘኢያፈቅር ረባሐ ወኢመሣጢ ወኢሰካሪ፣ ወኢሐካይ መሐሪ ዘኢ ይሰፍሕ እዴሁ ውስተ ትዕግልት ወለዘከመዝ ግብሩ ፍትሑ ሎቱ በጽድቅ።

፹፰. ነገር ግን እንደዚህ የሚኖሩትን ሰዎች ምስክርነታቸውን አትቀበሉ፣ የብዙዎች የሐሰተኞች ምስክርኞችም ስክርነታቸው በአንዲት ምክር ቤተባበር ቃላቸውን አትስሙ፣ ደምን ከሚያፈሉ ማኅበር ጋራ አትተባበር ብሏልና፣ ዳግ መኛም በኤሪት የሐሰት ነገር ሥራን አትቀበል ተብሎ ታዝሟል፣ ሐሰተኛ ምስክርም እንዳትሆን ከሚዋሽም ጋር አትኑር፣ ለአመፅም ከብዙዎች ጋራ አትጨመር።

፹፱. ለፍርድ ወደ እናንተ የመጣ ሰው ቢኖር፣ ግብሩና ልማዱ እንዴት እንደሆነ ሕይወቱን መርምሩ፣ ክፋት እንደሌለበት፣ ነገር ግን ጽድቅን የሚፈልግ እግዚአብሔርንም የሚወድ እንግዳ ተቀባይ ነዳያንን የሚወድ፣ ወንድሞችን የሚወድ፣ ገንዘብን የማይወድ፣ ነጣቂ፣ ሰካራም፣ ሰነፍ ያይደለ፣ የሚራራ፣ እጁን ወደቅሚያ የማይዘረጋ እንደሆነ ምስክርኞች ቢገኙ ሥራው እንዲህ ለሆነ ሰው በእውነት ፍረዱ ለት።

^{፲፮} ዳን ፲፫. ፳፭-፳፮
^{፲፱} ነገ ፩ ጳ. ፲
^፳ ግብ ሐዋ. ፮ ፲፭-፲፭

፯. ወለዘሰ ይነብብ ሐሰተ ላዕለ ቢጹ ገሥጽዎ እስመ ቀታሌ እጉሁ ውእቱ ከመ ርእዮሙ ካልአን ይፍርሁ ወኢይትልዉ ፍኖቶ።

፳፩. ወእመሰ ሶ ዘተዐውቀ አበሳሁ በውስተ ፍትሕ ገሥጽዎ ወአስ ተቃፍርዎ በከመ አቅድምነ ነገረ።

፳፪. እመ ሶ ዘሰከየ ኢትፍትሑ ለ፩ዱ ዘእንበለ ዳእሙ የሀልዉ ክልኤሆሙ ጎቡረ ውስተ ዐውድ ወእመሰ ፈታሕክሙ ለ፩ በዐመፃ ዘእንበለ ይቁም ካልዑ ውስተ ዐውደ ፍትሕ ኮንክሙኬ ከመ ነባ ብያነ ሐሰት ወከመ ረበናት እለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ ሶስና በባቢሎን፤ ወእሙንቱሰ አውረድዎ ውስተ ፍትሑ ሞት ወባሕቱ ለሶስና አድጎና ዳንኤል ነቢይ፤ ወለእሳሂ ሐሠዉ ላዕሌሃ አውረደሙ ውስተ ኩነኔ ሞት።^{፳፩}

፳፫. ወከማሁ አንትሙኒ ለእመ ኢፊ ታሕክሙ በጽድቅ ወበርትዕ ይመጽእ ላዕሌክሙ መቅሠፍተ መዓቱ ለእግዚአብሔር።

፯. ባልንጀራው ላይ ሐሰትን የሚናገረውን ግን፣ ሌሎች አይተው ይፈሩ ዘንድ ጎዳናውንም እንዳይከተሉ ገሥጹት፤ ወንድሙን ገዳይ ነውና።

፳፩. በደሉ የታወቀ ሰው ቢኖር አስቀድመን እንደተናገርን በፍርድ ጊዜ ገሥጸችሁ አሳፍሩት።

፳፪. የከሰሰ ሰው ቢኖር ሁለቱም በአንድነት በአደባባይ ሳይኖሩ ለአንዱ አትፍረዱ፤ ባላጋራው በአደባባይ ሳይቆም ለአንዱ በማድላት ብትፈርዱ ግን በሐሰት እንደሚፈርዱና በባቢሎን በሶስና ላይ ሐሰትን እንደተናሩ ረበናት ትሆናላችሁ፤ እነርሱ ወደሞት ፍርድ አውርደዎት ነበር፤ ነገር ግን ነቢዩ ዳንኤል ሶስናን አዳናት በእርሷ ላይ ሐሰት የተናገሩትንም ወደ ሞት ቅጣት አወረዳቸው።

፳፫. እንደዚሁም እናንተ በእውነትና በቅንነት ካልፈረዳችሁ የእግዚአብሔር የቀጣው መቅሠፍተ በእናንተ ላይ ይመጣባችኋል።

፳፩ ዳን ፲፫ ፱፬

፳፬. ወባሕቱ እመሰ ፈታሕክሙ በጽድቅ ወበርትዕ ትረክቡ ዐስበ ሠናየ ወሕይወተ ዘለዓለም።

፳፭. ዑቁኬ አጎው ፍቁራን ወግበሩ ሠናየ ኩሎ ጊዜ ከመ ትርክቡ ክብረ በጎበ እግዚአብሔር ምስለ አበው ቅዱሳን አብርሃም ይስሐቅ ወያዕ ቆብ በመንግሥተ ሰማያት፡ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም እስመ ርትዕ በጎበ እግዚአብሔር ውእቱ።

፳፮. ፍትሑ እንከ በጽድቅ ወበሰላም ዘእንበለ መዓት እስመ ዘያም እዕ ቢጾ በከንቱ ይከውን መክፈልተ ገሃነም እስመ ተብሀለ ዘእንበለ ይዕርብ ፀሐይ አቀርፍ መዓተክሙ፤ ወኢትሀብዎ ፍኖተ ለሰይጣን ዘይሰርቅኒ ኢይስርቅ።^{፳፪}

፳፯. ወካዕበ ይቤ ዳዊት ተምዑ ወኢ ተአብሱ^{፳፫} ተፋቀሩኬ በበይና ቴክሙ፤ ወአዕትቱ እከየ እምልብክሙ።

፳፪ ኢሊ ፱ ፡ ፳፯
፳፫ መዝ ፱ ፡ ፳

፳፬. በእውነትና በቅንነት ብትፈርዱ ግን በጎ ሞጋንና የዘለዓለም ሕይወትን ታገኛላችሁ።

፳፭. የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ አስተውሉ፤ ከቅዱሳን አባቶች ከአብርሃም፣ ከይስሐቅና ከያዕቆብ ጋራም በመንግሥተ ሰማያት በዘለዓለም ሕይወት ከእግዚአብሔር ክብርን ታገኙ ዘንድ ሁልጊዜ በጎሥራን ሥሩ እውነት በእግዚአብሔር ዘንድ ነውና።

፳፮. እንግዲህ ያለቀጣ በእውነትና በሰላም ፍረዱ፤ ባልንጀራውን በከንቱ የሚያስቁጣ ሰው የገሃነም እድል ፈንታ ይሆናልና፤ ፀሐይ ሳይገባ ቀጣችሁን አርቁ፤ ለሰይጣንም መንገድን አትስጡት፤ የሚሰርቅም አይስረቅ ተብሏልና።

፳፯. ሁለተኛም ዳዊት ተቈጡ ግን አትበድሉ ብሏል፤ እርስ በርሳችሁ ተፋቀሩ፤ ከልባችሁም ክፋትን አስወግዱ።

፻፷. ስምዑ ዘይቤ በወንጌል መምህርነ ወእግዚእነ ወመድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሶበታ በውእ አምኃክ ውስተ ምሥዋዕ ወበህዩ ተዘክርክ ከመቦ እኅክ ዘተንየሰክ ኅድግ ህዩ መባዓክ ቅድመ ምሥዋዕ ወሐር ቅድመ ተኳነን ምስለ እኅክ ወእምዝ ገቢአክ አብእ አምኃክ።^{፳፭}

፻፹. ወመሥዋዕቱሰ ለእግዚአብሔር ልብ የዋህ ወመንፈስ ትሑት ፤ ጸሎት ወአኩቲ።

፩. ወእመሰ አምዕዕክ ቢጸክ ወአኅዘንክ ልቦ ኢይትዌከፍ እግዚአብሔር መሥዋዕተክ ወጸሎተክ።

፪፩. መፍትወኬ ለክሙ አ አኅው ፍቁራን ትጸልዩ ወት ስለሉ ኩሎ ጊዜ ወትንግሩ ስለተክሙ ንብ እግዚአብሔር ከመ ያዕትት እምኔክሙ ኩሎ ቍጥዓ ወመዓተ ፤ ሰብሐዎ

፻፷. መምህራችን ፣ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌል ያለውን ስሙ ፤ መባህን ወደ መሠዊያው በም ታቀርብ ጊዜ በዚያ የተጣላህ ወንድምህ እንዳለ ብታስብ መባህን በመሠዊያው ፊት ትተህ ሂድና አስቀድመህ ከወንድምህ ጋራ ታረቅ ፤ ከዚህ በኋላ ተመልሰህ መባህን አቅርብ።

፻፹. የእግዚአብሔርም መሥዋዕቱ ቅን ልብና ትሑት መንፈስ ጸሎትና ምስጋና ነው ።

፩. ወንድምህን ብታብሳጭ ፤ ልቡንም ብታሳዘን ግን እግዚአብሔር መሥዋዕትህንና ጸሎትህን አይቀበልህም።

፪፩. የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ፣ ቍጣንና መዓትን ሁሉ ከእናንተ ያርቅ ዘንድ ሁልጊዜ ትጸልዩና ትለምኑ ዘንድ ወደ እግዚአብሔርም ልመናችሁን ትነግሩ ዘንድ አግባብ ነው፤

ለእግዚአብሔር ወትረ በበጊዜሁ፤ ወተዘከሩ ስሞ ልዑለ ፤ ከመ ያሰስል እምላዕሌክሙ ጽልክ ወመዓተ ወቂመ ከመ ትክህሉ ጸልዩ በልብ ንጹሕ ዘአልቦ ርስ ሓት፤ እስመ አዘዘነ እግዚአብሔር ናፍቅር ጸላእተነ ወኢ ንጽላእ አዕርክቲነ፤ ወካዕበ ይቤ ኢትጽላእ ኩሎ ሰብእ እም ውስቴቶሙ ገሥጽ ወእምውስ ቴቶሙ መሐር፤

፪፪. ወኢትጽልኦ ለእኅክ በም ልዐ ልብክ ወኢትስማዕ ውዴተ በላዕሌሁ ፤ ወኢትትዐቀፍ በእ ንቲአሁ ወኢትስድዶ ለግዩር ዘይነብር ንቤክ እስመ አንተኒ ግዩረ ኮንክ በምድረ ግብጽ ፤ ወኢትጽልኦ ለኤዶማዊ እስመ እኅክ ውእቱ።^{፳፮}

፪፫. ወዳዊትኒ ይቤ ወእመኒ ፈደይክዎሙ ለእለ ይፈድዩኒ እኩየ ለያውድቁኒ ጸላእትየ ዕራቅዮ።^{፳፯}

፳፮ ዘጸግ ፳፫ ፡ ፮

፳፯ መዝ ፮ ፡ ፬

እግዚአብሔርን ዘወትር በየጊዜው አመስግኑት ፤ ዕድፈት በሌለበት በንጹሕ ልብ መጸለይ እንድትችሉም ከእናንተ ጥላቻ ንና ቍጣን ቂምንም ያስወግድ ዘንድ ልዑል ስሙን ጥሩ ፤ እግዚአብሔር ጠላቶቻችንንም እንዳንጠላ አዝዘናልና ፤ ሁለተኛም ሰውን ሁሉ አትጥላ ፤ ከእነርሱ ውስጥ ያሉትን ገሥፅ፤ ከእነርሱም ውስጥ ላሉት ራራ።

፪፪. ወንድምህን በሙሉ ልብህ አትጥላው ፤ ነገር ሥራንም በእርሱ ላይ አትስማ፤ በእርሱም ነገር አትሰነካክል፤ በአንተ ዘንድ የሚኖረውን መጸተኛም አታባርረው፤ አንተም በግብጽ አገር መጸተኛ ሆነህ ነበርና፤ የኤዶም ሰውንም አትጥላው፤ ወንድምህ ነውና ።

፪፫. ዳዊትም እንዲህ አለ፤ ለሚመልሱልኝ ሰዎች ክፉን መልሼ ላቸው እንደሆነ ጠላቶቼ ራቁ ቴን ይጣሉኝ፤

አንቀጽ ፲፬፩

በእንተ ከመ መፍትሔ ለክርስቲያን ይገደጉ ወትረ አበሳ ለቢጾሙ፤ ወኢያንብሩ ውስተ ልቦሙ ቂመ ፣ ወኢያንልዩ እከዩ።

፩. ወእመሰ ትፈቅዱ ትኩኑ ክርስቲያን ጥዩቀ ሑሩ በፍኖተ እግዚአብሔር ወፍትሑ ኩሎ ማእሠረ ኃጢአት፩ ፣ እስመ አዘዘክሙ መድኅን ትገደጉ አበሳ ለቢጾክሙ ስብዐ በበስ ብዕ ።፩

፪. ወእመሰ ኢትፈቅዱ ትሥረዩ ሎሙ ስምዑ ዘይቤ ኤርምያስ ነቢይ ወአንተሰ ሶበ ኅለይክ በልብክ እከዩ፣ወዐቀብክ ጽልክ ወፈታሕክ በመዓት ኢት ክል ዐሪገ ጸሎትክ ኅብ እግዚአብሔር፣ እስመ ኢገበርክ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአክ ። ፫

፫. ወእመሰ ኅደገ አበሳሁ ለእንኩስ ፱ተ ፪ተ ወ፲ ጊዜ ኮንክ ሕፁፀ መዓት ወብዙኅ ምሕረት

፩ ኢሳ. ፶፭ - ፯
፪ ማቴ. ፲፰ ፣ ፳፩ - ፳፪
፫ ዘካር. ፳ ፣ ፲፮

አሥራ አንደኛ አንቀጽ ክርስቲያኖች ዘወትር የወንድ ሞቻቸውን በደል ይቅር ይሉ ዘንድ ፣ በልቦናቸውም ቂምን እንዳያኖሩ ፣ ክፋትንም እንዳያስቡ እንደሚገባ ይናገራል።

፩. ፈጽማችሁ ክርስቲያንን ትሆኑ ዘንድ ብትወዱ ግን በእግዚአብሔር መንገድ ሂዱ ፣ የኅጢአት ማሠሪያንም ሁሉ ፍቱ፣ መድኅኔ ዓለም ሰባ ጊዜ ሰባት ይቅር ትሉ ዘንድ አዝዟችኋልና።

፪. ይቅር ትሏቸው ዘንድ ባትወዱ ግን ነቢዩ ኤርምያስ የተናገረውን ስሙ አንተ ፣ በልቡናህ ክፋትን ብታስብ ፣ ጠብንም ብትጠባበቅ ፣ በቍጣም ብትፈርድ ጸሎትህ ወደ እግዚአብሔር ማረግ አትችልም ፣ የኔታህን ትእዛዝ አልሰራህምና ።

፫. የወንድምህን በደል አራት መቶ ዘጠና ጊዜ ይቅር ብትል ግን ራስህን ታድን ዘንድ

ከመ ታድኅን ርእሰክ ፣ ወእመሰ ገበርክ ከመዝ ትኩውን ወልደ ለአቡክ ዘበሰማያት ወሶበ ሰአልክ ኅቤሁ ይሰምዐክ ጸሎተክ ከመ ዐርክ ምእመን።

፬. ወበእንተዝ ኤጲስ ቆጶሳት ሶበ ተጋባእክሙ ለጸሎት ወለስብሐት ወለቅኔ ፣ ወለአንብቦ ቃለ ተግሣጽ አንብቡ ቃለ መጻሕፍት ቅዱሳት።

፭. ወይቁም ዲያቆን ማዕከሌ ክሙ እንዘ ይጸርሕ በዐቢይ ቃል ወይብል እመ ቦ ዘቦ ውስተ ልቡ ቂም ወቅንአት ወጉሕሉት ወዘሉ እኩይ ላዕለ ቢጹ ፍጡነ ይትዐረቅ ምስሌሁ፣ ወእምዝ ይትዌከፍ እግዚአብሔር ጸሎቶሙ ወስእለቶሙ ።

፮. ወሶበ ትበውኡ ከመዝ በሉ፣ ሰላመ እግዚአብሔር የሁሉ ውስተ ዝንቱ ቤት፣ ወእመቦ ህዩ ወልደ ሰላም ያዕርፍ ሰላምክሙ ላዕሌሁ።፬ በከመ ጽሑፍ ሰላም ወእቱ ለርጉቃን ወለቅሩባን ሕዝብ እለ የእምኑ በክርስቶስ።፭

፬ ማቴ. ፲ - ፲፪
፭ ኤፌ. ፪ - ፲፮

ቸርነትህ የበዛ ቍጣህም ያነሰ ሆንህ ፣ እንዲሁም ብታደርግ የሰማያዊ አባትህ ልጅ ትሆናለህ፤ ወደ እርሱም በለመንህ ጊዜ እንደታመነ ባልንጀራ ጸሎትህን ይሰማሃል፤

፬. ስለዚህም ኤጲስ ቆጶሳት ሆይ ለጸሎትና ለምስጋና፣ ለአገልግሎት የተግሣፅን ቃልም ለማንበብ በተሰበሰባችሁ ጊዜ ቅዱሳት መጻሕፍትን አንብቡ።

፭. ዲያቆኑም በታላቅ ድምፅ አሰምቶ እየተናገረና እንዲህ እያለ በመካከላቸው ይቁም፤ በባልንጀራው ላይ በልቡ ቂምና ቅናት፣ ክዳትና ክፋት ሁሉ ያለው ቢኖር ከእርሱ ጋር ፈጥኖ ይታረቅ ፣ ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ልመናቸውንና ጸሎታቸውን ይቀበላል።

፮. ወደ ቤትም በምትገቡ ጊዜ እንዲህ በሉ ፣ በዚህ ቤት የእግዚአብሔር ሰላም ይደር በሉ ፣ በዚያም የሰላም ልጅ ቢኖር በክርስቶስ ላመኑ ሰዎች ለራቁትም ፣ ለቀረቡትም ሕዝቦች ሰላም ነው ተብሎ እንደተጻፈ፣ ሰላማችሁ በእርሱ ይደር።

፯. መፍትሔው ከሎሎም እስ ይበ ውሎ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ይስአሉ ገቤሁ ከመ ይፈኑ ሰላም ላዕለ ሕዝቡ።

፰. መፍትሔው ኤጲስ ቆጶሳት ይኩኑ ገባርያን ሰላም፣ ወመሐርያን እስ ይሠርዩ ለዘአበሰ ላዕሌሆሙ፣ ወይትዌከፋ ንስሐ ሆሙ ለእስ ይትመዩጡ ገብ እግዚአብሔር።

፱. ወእመሰ ኢገብሩ ከመዝ ኢይሰመዩ ኤጲስ ቆጶሳተ፣ አላ ዳኢሙ ይሰመዩ አቢቦሎሳውያን እኩያን።

፲. ወእመሰ ይጸሊ ኤጲስ ቆጶስ ሰላም በእንተ ባዕዳን እፎኬ እንክ ለሊሁ ኢይከውን ሰላማዊ ከመ ኢይኩን ወልደ ጽልመት ወይሰመይ ወልደ ብርሃን።

፲፩. ወእመሰ ለሊሁ አልቦ ሰላም እፎ ይክል ውሂቦ ለካ ልካን።

፯. ወደ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን የሚገቡ ሁሉም በሕዝቡ ላይ ሰላምን እንዲልክ ወደ እርሱ ይለምኑ ዘንድ አግባብ ነው።

፰. ኤጲስ ቆጶሳት ሰላምን የሚያደርጉ፣ እነርሱንም የበደሏቸውን ይቅር የሚሉ፣ ርኅሩኃን ወደ እግዚአብሔር የሚመለሱትንም ንስሐቸውን የሚቀበሉ ይሆኑ ዘንድ አግባብ ነው።

፱. እንደዚህ ባያደርጉ ግን ኤጲስ ቆጶሳት አይባሉም ፣ ነገር ግን ክፋዎችን አቢቦሎሳውያን ይባላሉ እንጂ ።

፲. ኤጲስ ቆጶሱ ስለ ባዕዳን ሰላምን ከጸለየ እርሱ ራሱ የጨለማ ልጅ እንዳይሆን የብርሃን ልጅ ይባል ዘንድ እንዴት ሰላማዊ አይሆን?

፲፩. እርሱ ሰላም የሌለው ከሆነ ግን ለሌሎች ሰላምን መስጠት እንዴት ይችላል?

፲፪. ወበእንተዝ መፍትሔው ቀዳሜ ከሉ ትግባእ ሰላም ይኩን ዘእንበለ እከይ ወጽልእ አላ ባሕቱ በፍቅር ወበሰላም ይርዕዮሙ ለአባግዐ ክርስቶስ፣ ወፈድፋደሰ ይዕቀቦሙ ከመ ዐርክ ምእመን ወይድ ገኑ ገቡረ ወይከውኑ ፩ደ መርዒተ።

፲፫. ወእኩያንሰ እስ ይገብሩ ዐመፃ ወጽልእ ወሀከክ ይከውኑ ርኅሩኃን እምእግዚአብሔር ፣ እስመ እግዚአብሔር አምላክ ምሕረት ይፈቅድ ያስተጋብሎሙ ለከሎሎ ትውልድ ውስተ ንስሐ በትምህርተ መንፈስ ቅዱስ ወጸድቃን ወነቢያት መሀርሙ ለእስ እምቅድመ አይኅ ነበሩ አሕዛብ በትምህርተ አቤል፣ ወበተግሣፀ አቤል ወሴት፣ ወሄኖስ ወኔኖክ ዘዐርገ ውስተ ሰማይ ወለእሰስ እምድኅረ አይኅ መሀርሙ በኖኅ ፣ ወለእሰሂ በሰዶም በቃለ ሎጥ መፍቀሬ ነግድ፣ ወእምድኅረ ሎጥ በነገረ መልክ ጼዴቅ ወአበው ቀደምት ወኢየብ መፍቀሬ እግዚአብሔር ።

፲፪. ስለዚህም ከሥራ ሁሉ አስቀድሞ ያለ ክፋትና ጠብ ሰላም ይሆን ዘንድ አግባብ ነው ፣ ነገር ግን የክርስቶስን በጎች በፍቅርና በሰላም ፈጽሞ ይጠብቃቸው ፣ ይልቁንም እንደታመነ ወዳጅ ይጠብቃቸው፣ እነርሱም በአንድ ነት ይድናሉ ፣ አንድ መንጋም ይሆናሉ።

፲፫. ዐመፀን ጥላቻንና ክርክርን የሚያደርጉ ክፋዎች ግን ከእግዚአብሔር የተለዩ ይሆናሉ ፣ የምሕረት አምላክ እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ ትምህርት በጸድቃን በነቢያት ፍጥረቱን ሁሉ ወደ ንስሐ ይመልሳቸው ዘንድ ይወዳልና ፣ ከማየ አይኅ አስቀድመው የነበሩትን በአቤልና ሴት ፣ በሄኖስና ወደ ሰማይ ባረገው በኔኖክ ትምህርትና ተግሣጽ አስተማራቸው ፣ ከማየ አይኅ በኋላ የነበሩትን ግን በኖኅ አስተማራቸው ፣ በሰዶም የነበሩትንም እንግዳን በሚወድ በሎጥ ቃል ፣ ከሎጥም በኋላ የነበሩትን በመልክ ጼዴቅ ፣ በቀደምት አበውና እግዚአብሔርን በሚወድ በኢየብ ቃል አስተማራቸው።

፲፬. ወለግብጻውያንሰ ወደቂቀ እስራኤል በትእዛዝ ሙሴ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ወካሌብ ወፊንሐስ ወእለ እምድጎሬሆሙ።

፲፭. ወእምድጎረ ሕግሰ በተግሣጸ መላእክት ወነቢያት፣ ወእምድጎረ እሱ ኩሎሙ እግዚእን ዘተሠገወ ወተሰብአ እምእግዝእትነ ቅድስት ድንግል ማርያም እምድጎረ ተወድዮ ዮሐንስ ወስተ ቤተሞቅሕ ሰበክ እንዘ ይብል ነስሐ እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት።፩

፲፮. ወእምድጎረ ሐመ በዲበ ፅፀ መስቀል አዘዘን ለነ ለ፲ ወ፪ቱ ሐዋርያቲሁ ንስብክ ምስለ ኄር እጎነ ጳውሎስ፣ንሕነ እሙንቱ ዘጸገወነ ንኩን ስምዐ በእንተ ወልዱ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፲፯. ወዓዲ ምስሌነ ያዕቆብ እጎሁ ለእግዚእን ፣ ወ፯ቱ ዲያቆናት ፣ ሰማዕነ እምአፉሁ ለእግዚእን ቃለ ሕይወት፣ ወአመነ ኩልነ ወአእመርነ ከመ ወእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ሥምረቱ ለእግዚእብሔር አብ።

፲፬. ግብጻውያንንና የእስራኤልን ልጆች ግን በሙሴና በነዌ ልጅ በኢያሱ ፣ በካሌብና በፊንሐስ ፣ ከእነርሱ ቀጥለውም በነበሩት ትእዛዝ አስተማራቸው።

፲፭. ከሕግ በኋላ ግን በካህናት በነቢያት ምክር አስተማራቸው፣ ከእነዚህ ሁሉ በኋላም ከቅድስት ድንግል ከእመቤታችን ማርያም ፈጽሞ ሰው የሆነው ጌታችን ዮሐንስ ወደ ግዙት ቤት ከገባ በኋላ መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ እያለ አስተማራቸው።

፲፮. በፅፀ መስቀል ላይ መከራ ከተቀበለ በኋላም ቸር ከሚሆን ከወንድ ማችን ከጳውሎስ ጋር እናስተምር ዘንድ እኛን ዐሥራ ሁለቱን ሐዋርያት አዘዘን፣ ስለ ልጁ ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምስክር እንሆን ዘንድ ጸጋን የሰጠን እኛ ነን።

፲፯. ዳግመኛም ከእኛ ጋራ የጌታችን ወንድም ያዕቆብ ነበር ፣ ሰባቱ ዲያቆናትም ነበሩ፣ ከጌታችን አንደበት የሕይወት ቃልን ስምተን ሁላችን አምነናል ፣ ኢየሱስ ክርስቶስም የእግዚእብሔር አብ ፈቃዱ እንደሆነ አውቀናል ።

፮ ማቲ ፮ ፡ ፱ ፡ ፳፻

፲፰. ንዜንወክሙ ፍጹመ በጎቤሁ ከመ ኢይማስን ኩሉ ዘየአምን ቦቱ ወናዕርግ ሎቱ ስብሐተ በአሐቲ ቃል ከመ ንርከብ ሕይወተ ዘለዓለም።

፲፱. ወከመዝ አዘዘን እግዚእን ንጸሊ ጎበ አብ እንዘ ንብል ይኩን ፈቃድከ በከመ በሰማይ ከማሁ በምድር።፩

፳. ወበከመ ይሴብሕዎ ንይላት ሰማያውያን ወመንፈሳውያን ከማሁ ይሴብሕዎ ለአሐዱ እግዚእብሔር ኩሉ ፍጥረት በዲበ ምድር ፣ ወለዋሕድ ወልዱ እግዚእን ወአምላክነ ወመድጎኒን ኢየሱስ ክርስቶስ።

፳፩. ዝ ወእቱ ሥምረቱ ለክርስቶስ ከመ ይብዝኑ እለ ይድጎኑ ወኢይማስን ወኢ፩ዱ እምኔሆሙ ወኢትሕፅፅ ቤተ ክርስቲያን ዝኬ ወእቱ ሥምረቱ ከመ ንሰብሐ ወንወድሶ በ፩ዱ ሕሊና ወንስግድ ሎቱ በ፩ዱ መንፈስ።

፳፪. ኢትቅትሉ ነፍሰ እንተሐይወት በንስሐ ወድጎነት በቍጥዓ ወበመዓት።

፮ ማቲ ፮ ፡ ፱ ፡ ፳፻

፲፰. ያመነበት ሁሉ በእርሱ ዘንድ እንዳይጠፋ ፈጽመን እንነግራችኋለን ፣ የዘለዓለም ሕይወትንም እናገኛ ዘንድ በአንዲት ቃል ምስጋናን እናቅርብለት ።

፲፱. እንደዚሁም ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነ እንዲሁ በምድር ይሁን እያልን እንድንጸልይ ጌታችን አዘዘን ።

፳. ሰማያውያንና ረቂቃን መላእክት እንደሚያመሰግኑት እንዲሁም በምድር ላይ ፍጥረታት ሁሉ አንድ እግዚእብሔርን ያመሰግኑታል ፣ ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው ልጁን አምላካችንንና መድኃኒታችንን ኢየሱስ ክርስቶስ ስንም ያመሰግኑታል።

፳፩. የክርስቶስ ፈቃዱ ! የሚድኑት ይበዙ ዘንድ ከእነርሱም አንዱ ስንኳ እንዳይጠፋ ፣ ቤተ ክርስቲያንም እንዳትጎድል ነው፣ በአንድ ሐሳብ ሆነን እናመሰግነውና እንወድሰው ዘንድ በአንድ መንፈስም እንሰማድለት ዘንድ ፈቃዱ ነው።

፳፪. በንስሐ ፈጽማ የጭቸውን ነፍስ በቍጥዓ በብስጭት አትግደሉ።

፳፫. ወአንተ-ሰ በሥነ ትዕ ግሥትክሙ ፈጽሙ ኩሎ ቃለ መጻሕፍት ወእመሰ ዘረው ክሙ አባግዐ መርዔቱ ትክውኑ ጸላእያኒሁ ለእግዚአብሔር ወኢታኅጉሉ መሐስዐ ዘርእዮሙ ክርስቶስ ።

፳፬. ለቡ እንከ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ኢይዘረወ በምክንያተ ዚእከ አባግዐ መርዔቱ ለክርስቶስ እለ አስተጋባእናሆሙ በስብከተ ልሳናት እምኩላሄ በጸማ ወበድካም ፣ ወበኃዘን ወበትጋህ በረሀብ ወበጽምዕ ወበሥራኅ በሐዊረ ፍኖት ወበስደት ወምንዳቤ ወበተሞ ቅሑ።

፳፭. ወናሁ ገበርነ ሥምረቶ ለእግዚአብሔር ወመላዕነ ውስተ ቤቱ አትክልተ እንተ ይእቲ ጉባኤ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዘእግዚአብሔር።

፳፮. ይትፌሥሑ ወይትጎሠዩ ውስቴታ እንዘ ይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር ወይባርክዎ እለ ተጸውዑ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም።

፳፫. እናንተ ግን በትዕግሥ ታችሁ ብዛት የመጻሕፍትን ሁሉ ቃል ፈጽሙ ፤ መንጋዎ ቼን ብትበትኑም የእግዚአብሔር ጠላቶች ትሆናላችሁ ፤ ክርስቶስ የጠበቃቸውን ግልገሎችንም አታስከብሉሉ።

፳፬. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! በቋንቋዎች በመስበክ ፤ በፍጹም ድካም ፣ በጎዘን ፣ በትጋት ፣ በረኃብና በጥም ፣ በችግር ፣ መንገድ በመሄድ ፣ በስደትና በመከራ ፣ በእሥራት ከአራቱ ማእዘን የሰበሰብናቸው የክርስቶስ መንጋዎች በአንተ ምክንያት እንዳይበተኑ እንግዲህ አስተውል።

፳፭. እነሆ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አደረግን በቤቱም ውስጥ ተክሎችን መላን ፣ ይህችውም ቅድስት የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን የምዕመናን ጉባኤ ናት።

፳፮. ወደ ዘለዓለም ሕይወት የተጠፋም እግዚአብሔርን እያከበሩና እያመሰገኑ በውስጥዎ ደስ ይላቸዋል ፣ ጎሄትም ያደርጋሉ።

፳፯. ወአንተ-ሚ አሕዛብ ግበሩ ማእከሉክሙ ፍቅረ ወሰላሙ ከመ ትሑሩ ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር በ፩ ልብ ወበእንተዝ ትረክቡ ዐስበ ሠናዩ በጎብ እግዚአብሔር።

፳፰. ወአንተሰ ኤጲስ ቆጶስ ኩን ቅዱስ ዘእንበለ ነውር ወኢትግበር ዘኢይደሉ ወኢት ኩን መዓት መ ወኢጽልሕወ ወኢእኩየ ግዕዝ አላ ኩን ባሕቱ መገሥጸ ወረዳኤ ለእለ ይትጋጉሉ እምግብረ ሠናይ ወአጽንዖሙ ለሕዝብ ከመ ብእሴ እግዚአብሔር።

፳፱. ወሶበ ተጋባእክሙ ውስተ ቤተ ክርስቲያን አዝዞሙ ይሑሩ ፍኖተ ሠናዩ ከመ ጠቢብ ሊቀሐመር ወለዲያቆናትሂ አዝዞሙ ይኩኑ ከመ ኖትያት ያንብርዎሙ ለአጎው ፩፩ ውስተ መካኖሙ በከመ ይደሉ በጽድቅ ወበንጽሕ ወእሙንቱ ጎብረ ምስሌክሙ ውስተ ፩ሐመር።

፴. ትኩን እንከ ከመዝ ቤተ ክርስቲያን ኑኃ መንገለ ምሥራቅ ወ፪ ሕዋራት ውስተ ገበዋቲሃ አምሳለ ሐመር ወይኩን መንበሩ ለኤጲስ ቆጶስ ርሁየ ማዕከለ ።

፳፯. እናንተም ሕዝቦች ወደ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን አንድ ልብ ሆናችሁ ትሄዱ ዘንድ በመካከላችሁ ፍቅርንና ሰላምን አድርጉ ፣ ስለዚህም በእግዚአብሔር ዘንድ በጎ ዋጋን ታገኛላችሁ።

፳፰. አንተም ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ያለነውር ቅዱስ ሁን፣ የማይገባውንም አትሥራ ቁጡና ከዳተኛ ጠባዩ ክፉም አትሁን፣ ነገር ግን ከበጎ ምግባር ወጥተው ለጠፉት የምትመክርና የምትረዳሁን ፣ የእግዚአብሔር ሰው እንደመሆንም ሕዝቡን አጽናናቸው ።

፳፱. ወደ ቤተ ክርስቲያንም በተሰበሰባችሁ ጊዜ ብልህ የመርከብ ቀዛሬ እንደመሆን በጎ ጉዳናን ይሄዱ ዘንድ እዘዛቸው፣ ዲያቆናትም ወንድሞችን እያንዳንዳቸውን እንደሚገባ በእውነትና በንጽሕና በየቦታቸው ያስቀምጡአቸው ዘንድ እንደ ቀዛሬዎች እንዲሆኑ እዘዛቸው ፣ እነርሱም ከእናንተ ጋር በመርከብዎ ውስጥ በአንድነት ናቸው።

፴. እንግዲህ ቤተ ክርስቲያን እንዲህ ትሁን ርዝመቷ በምሥራቅ በኩል ይሁን ፣ በጎንና በጎንም በመርከብ አምሳል ሁለት ክፍሎች ይኑሩ፣ የኤጲስ ቆጶስ መንበርም በመካከል የተዘጋጀ ይሁን ።

፴፩. ወእምዝ ይንበሩ ቀሲሳን በየማኑ ወበፀጋሙኒ ዲያቆናት ይቁሙ ለተልእኮ እንዘ ቅኑታን አልባሲሆሙ ከመ ናትያት።

፴፪. ወሕዝብስ ይንበሩ ውስተ መካኖሙ በፍርሀት ወበረዓድ ወከማሁ አንስት ይንበራ እንተ ባሕቲቶን በአርምሞ።

፴፫. ወአናጉንስጢስ ይቁም ውስተ መካን ፣ ወያኑብ መጻሕፍተ ሙሴ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ወመሳፍንት ወነገሥት ፣ ወሕፀ-ዓን ወመጻሕፍተ፣ እምድ ጎረ ዪዋዌ ግብአተ ባቢሎን ፣ ወኢዮብ ወሰሎሞን ፲ወፎተ ደቂቀ ነቢያት።

፴፬. ወእምዝ ያንብብ እም ውስተ መጻሕፍት በበጀ ወይ ትነሣእ ፩ ወይስብክ በቃለ ዳዊት ወይትመጠዉ ሕዝብ ስብሐተ።

፴፭. ወእምዝ ያንብብ ግብረ ሐዋርያት ወመልእክተ እጉነ ጳውሎስ ፍቁርን ፣ በግብር ዘጸ ሐፊ ወፈነወ ውስተ ኩሉ አብ ያተ ክርስቲያናት በረድኤተ መንፈስ ቅዱስ።

፴፩. ከዚህ በኋላ ቀሳውስት በቀኙ ይቀመጡ፣ በግራውም ዲያቆናቱ ልብሳቸውን ታጥቀው እንደ ቀዛ ፊዎች ይቁሙ።

፴፪. ሕዝቡ ግን በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ በቦታቸው ይቀመጡ ፣ እንዲሁም ሴቶች ብቻ ቸውን ዝም ብለው ይቀመጡ።

፴፫. አንባቢውም በቦታው ቁም አምስቱን የሙሴንና የነዌ ልጅ የኢያሱን ፣ የመሳፍንትንና የነገሥትን ፣ የዜና መዋዕልን መጻሕፍት ፣ ከባቢሎን ምርኮ መልስ በኋላ የተጻፉ መጻሕፍትን፣ የኢዮብንና የሰሎሞንን፣ የዐሥራ አምስቱን ደቂቀ ነቢያት መጻሕፍት ያንብብ ።

፴፬. ከዚህም በኋላ ከመጻሕፍት በየጥቂቱ ያንብብ ፣ አንዱም ተነሥቶ የዳዊትን መዝሙር ይስበክ ፣ ሕዝቡም መዝሙሩን ይቀበሉ ።

፴፭. ከዚህም በኋላ የእኛን የሐዋርያትን ሥራ ያንብብ ፣ በሥራ ወዳጃችን የሆነ ወንድ ማችን ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ ረዳትነት ጽፎ ወደ አብያተ ክርስቲያናት የላከውንም መልእክት ያንብብ ።

፴፮. ወእምድጎረዝ ያንብቡ ቀሲሳን ወንጌል አው ዲያቆናት ዘወሀብናክሙ አነ ማቴዎስ ወዮ ሐንስ ወዘሰበኩ ሉቃስ ወማርቆስ አዕርክቲሁ ለጳውሎስ ክቡር በግብር ወሠርዑ ለክሙ።

፴፯. ወሶበ ተነበ ወንጌል ይቁሙ ቀሳውስት ወዲያቆናት ወኩሉ ሕዝብ በዐቢይ ፍርሀት እስመ ጽሑፍ ዘይቤ አርምም እስራኤል ወአጽምዕ።

፴፰. ወእምዝ ቀሲሳን ይኩኑ ፩፩ ወያጽንዕዎሙ ለሕዝብ ወድጎረስ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ያድጎኖሙ በተግሣጽ።

፴፱. ወእምዝ ይቁሙ ዐጸውተ ኅዋጎው ኅበ ይበውኡ ዕደው ወያንብርዎሙ ውስተ መካኖሙ ከማሁ ዲያቆናዊትኒ ታቀውሞን ለአንስት ውስተ መካኖን።

፴፮. ከዚህም ቀጥሎ ቀሳውስት ወይም ዲያቆናት እኔ ማቴዎስና የሐንስ ጽፈን የሰጠናችሁን ፣ የክበረ የጳውሎስ የሥራ ወዳጆቹ ማርቆስና ሉቃስም የሰበኩትንና ለእናንተ የወሰኑትን ወንጌልን ያንብቡ።

፴፯. ወንጌልም በሚነበብበት ጊዜ ቀሳውስት ዲያቆናት ሕዝቡም ሁሉ በታላቅ ፍርሃት ይቁሙ ፣ እስራኤል ዝም ብለህ አድምጥ የሚል ጽሑፍ አለና።

፴፰. ከዚህም በኋላ ቀሳውስት አንድ አንድ እየሆኑ ሕዝቡን ያጽናኗቸው ፣ ከዚያም ቀጥሎ ኤጲስ ቆጶሱ ያድናቸው ዘንድ በምክር ያጽናናቸው።

፴፱. ከዚህም በኋላ በረኞች ወንዶች በሚገቡበት ዘንድ ቁመው በቦታቸው ያስቀምጧቸው ፣ እንደዚህም ዲያቆናዊት ሴት ሴቶቹን በቦታቸው ታቁማቸው።

፵. እመሰ ተረክበ እንዘ ይቀውም ውስተ ዘኢኮነ ሎቱ መካን ያስተነፍርዎ ዲያቆናት ወእምዝ ያግብዕዎ ውስተ መካኑ እስመ ዲያቆናትሰ ከመ ናትያት፣ ወቤተ ክርስቲያን ከመ ሐመር፣ ወባሕቱ ኢኮነት ሐመረ አላ መርዔተ አባግዕ ፣ ወኖሎተ አባግዕሰ ይፈልጡ አባግዓ እምአጣሊ ወያነብር ዎሙ በበዘመዶሙ ወበበማ ጎበሮሙ ፣ ወከማሁ ይትረከቡ ሕዝብ በቤተ ክርስቲያን ጎቡረ በበነገዶሙ ወወራዙት ይቁሙ እንተ ባሕቲቶሙ።

፵፩. ወእመሰ አልቦ መካን ዘያገምሮሙ ይቁሙ ምስለ ሕዝብ ወአዕሩግኒ ይንበሩ እንተ ባሕቲቶሙ ወደቁቅኒ ይንበሩ ቅድመ አበዊሆሙ እንዘ ይጸንሕዎሙ።

፵፪. አዋልድኒ እንተ ባሕቲቶን ይንበራ፣ ወእመሰ አልቦ መካን ዘያገምሮ ይቁማ ድጎረ ውሱ ባት ፣ ወደናግል ወመበለታት ወመላሕቅታት ይቁማ ቅድመ ኩሎን አንስት ፣ ወእለሰ ቦቶን ምት ወደቁቅ እንተ ባሕቲቶን ይንበራ ።

፵. ለእርሱ ባልሆነ ቦታ ቁሞ ቢገኝ ግን ዲያቆናት ያሳፍ ሩት ፣ ከዚህም በኋላ ወደቦ ታው ይመልሱት ፣ ዲያቆናት እንደ ቀዛፊዎች ናቸውና፣ ቤተ ክርስቲያንም እንደ መርከብ ናትና ፣ ነገር ግን ቤተ ክርስቲያን መርከብ አይደለችም የበ ጎች መንጋ ናት ፣ እረኞች በጎ ችን ከፍየሎች ለይተው በየወ ገናቸውና በየመንጋቸው ያለማ ሯቸዋል ፣ እንደዚሁም ሕዝቡ በቤተክርስቲያን በየወገናቸው ይገኙ ፣ ጎልማሶችም ብቻቸውን ይቁሙ።

፵፩. የሚበቃቸው ቦታ ባይኖር ግን ከሕዝቡ ጋራ ይቁሙ ፣ ሽማግሌዎችም ብቻቸውን ይቀ መጡ፣ ወንዶች ልጆችም እየተ ጠባበቋቸው በአባቶቻቸው ፊት ይቀመጡ ።

፵፪. ሴቶች ልጆችም ብቻቸውን ይቀመጡ ፣ ቦታ ባይኖር ግን ባገቡት ሴቶች ኋላ ይቁሙ፣ ደናግልና መበለቶች ባልቴቶችም በሴቶች ፊት ይቁሙ ፣ ባልና ልጅ ያላቸው ሴቶች ግን ብቻቸውን ይቀ መጡ።

፵፫. መፍትው ለዲያቆናት ይሥርዕዎሙ ለለ፩፩ ወኢይት ዐደዉ ውስተ መንበረ ካልኡ ወይጠይቁ ንብረቶሙ ወሕይወ ቶሙ ለሕዝብ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ከመ ኢይኑሙ ወኢይት ሐከዩ ጸልዮ አላ ያስተ ሐይጹ።

፵፬. ወእመቦ ዘይትረከቡ በሰ ሐቅ ወበዛውዕ ይገሥጹሙ ወይ ረሰዮሙ ያርምሙ።

፵፭. መፍትውኬ ለነ ንቁም ውስተ ቤተ ክርስቲያን በፍርሀት ወበረዓድ ወንረሲ ሕሊናነ ለአጽምዖ ቃለ መጻሕፍት ።

፵፮. ወሶበ ይጸርሕ እንዘ ይብል ይፃኡ ንኡስ ክርስቲያን መምህራን ወእለ ውስተ ንስሐ ወኩሉ ሕዝብ ይትነሥኡ ወይ ነጽሩ መንገለ ምሥራቅ ወይ ሰአልዎ ለእግዚአብሔር ዘሀ ልው ውስተ ኩሉ መካን ያግብኡሙ ውስተ ዘቀዳሚ መካን ንበ ገነተ ትፍሥሕት ዘወጽአ እምኔሃ ቀዳሚ ብእሲ አዳም ንበ ሠምረ ምክረ አርዌ ምድር ወዐለወ ትእዛዘ እግዚአብሔር።

፵፫. ለዲያቆናት እያንዳንዱ ወደ ሌላው የሁለት መቀመጫ እንዳ ይተላለፉ ያስተናብሩአቸው ሕዝቡም እንዳይተኙ ለጸሎትም ቸል እንዳይሉ በቤተ ክርስቲያን አነ ሞራቸውንና ሕይወታቸውን ይረዱ ዘንድ አገባብ ነው።

፵፬. ነገር ግን በላቅና በዋዛ የሚገኙ ሰዎች ቢኖሩ ዲያቆኑ ይምክራቸው ፣ ዝም እንዲሉም ያድርጋቸው።

፵፭. ለእኛም በመፍራትና በመ ንቀጥቀጥ በቤተ ክርስቲያን እንድንቆም አላባችንንም የመጸሕ ፍትን ቃል ወደ መስማት እንድናደርግ ይገባል።

፵፮. ንዑስ ክርስቲያን ይውጡ ብሎ ዲያቆኑ አሰምቶ በሚናገርበት ጊዜ መምህራንና በንስሐ ያሉ ሰዎች ሕዝቡም ሁሉ ቆመው ወደ ምሥራቅ ይመልከቱ ፣ የእ ባብ ምክርን ሰምቶ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ያፈረሰ የቀደመ ሰው አዳም ከእርሷ ወደ ወጣ ባት ወደ ደስታ ገነት ወደ ቀደ መው ቦታ ይመልሳቸው ዘንድ በቦታው ሁሉ የሚኖር እግዚአብሔርን ይለምኑት።

፵፯. ወእምዝ ይትነሥኡ ቀሳ ውስት ወያዕርጉ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር በፍርሀት ወበ ረዓድ።

፵፰. ወእምዝ ይትነሥኡ ላዕ ካን ወየእዝዝዎሙ ለሕዝብ ከመ ያርምሙ።

፵፱. ወዲያቆን ዘይቀውም በየ ማኑ ለኤጲስ ቆጶስ ከመዝ ይበል ለሕዝብ ኢያንብር ወኢ መነሂ ቂመ ወጽልኦ ወቅንኦተ ላዕለ ቢጹ።

፶. ወእምድጎረዝ ይትአምጉ ሕዝብ በበይናቲሆሙ በእምጋ ቅድሳት ፣ ወከማሁ አንስትኒ ይትአምጋ በበይናቲሆን ፣ ወባ ሕቱ ኢይትአምጉ በጉጎሉት ከመ ይሁዳ አስቆሮታዊ ዘሰ አሞ ለእግዚእነ ወአግብኦ በዓ መዓ።

፶፩. ወእምድጎረዝ ይጸለ ዲያ ቆን ወይስኦል በእንተ ኩላ ዓለም ወኩሉ ዘውስቴታ በእ ንተ ፍሬ ምድር በእንተ ንጉሥ በእንተ ካህናት በእንተ ሰላማ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን እንተ ሐዋርያት።

፵፯. ከዚህም በኋላ ቀሳውስት ተነሥተው በመፍራትና በመን ቀጥቀጥ መሥዋዕትን ለእግዚአ ብሔር ያቅርቡ።

፵፰. ከዚህም በኋላ ዲያቆናት ተነሥተው ሕዝቡን ዝም ይሉ ዘንድ ይዘሂቸው።

፵፱. በኤጲስ ቆጶስ ቀኝ የሚ ቆመው ዲያቆንም እንደዚህ ይበል ፣ ማንም ቂምንና ጥልን ቅንኦትንም በወንድሙ ላይ አያኑር።

፶. ከዚህም በኋላ ሕዝቡ እርስ በርሳቸው በተቀደሰ ሰላምታ እጅ ይነሣሡ ፣ ሴቶችም እንዲሁ እርስ በርሳቸው በተቀደሰ ሰላ ምታ እጅ ይነሣሱ፤ ነገር ግን ጌታችንን እንደላመውና በዐመፅ እንዳስያዘው የአስቆሮቱ ይሁዳ በተን ኮል እጅ አይነሣሡ።

፶፩. ከዚህም በኋላ ዲያቆኑ ስለ ዓለም ሁላ በውስጧም ስለ አሉ ስለ ምድር ፍሬ ስለንጉሥ ፣ ስለ ካህናት ፣ ስለ ሰላም ፣ ስለ ሐዋርያዊት ቅድስት ቤተ ክር ስቲያንም ሰላም ይጸልይ።

፶፪. ወእምድጎረዝ ይስኦል ወያስተብቀሑዕ ሊቀ ካህናት ከመ ይኩን ሰላም ላዕለ ሕዝብ።

፶፫. ወእምዝ ይባርኩሙ በከመ አዘዙሙ ሙሴ ይባርኩ ካህናት ላዕለ ሕዝብ እንዘ ይብሉ ከመዝ ለይባርክ እግዚ አብሔር ወይዕቀብክ ወያርኢ ገጸ ላዕሌክ ወይምሐርክ ወየሀ ብክ ሰላም።

፶፬. ወእምድጎረዝ ይስኦል ኤጲስ ቆጶስ ወይበል አድጎን ሕዝበክ ወባርክ ርስተክ ረዐ ዮሙ ወአልዕሎሙ እስከ ለዓ ለም ወእቀባ ለቤተ ክርስቲያንክ ቅድስት እንተ አጥረይካ ወቤዘ ውካ በደሙ ክቡር ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወጸዋዕካ ትኩን ማኅደረ ለነገሥት ወለ ካህናት ወለዘመድ ንጹሕ ወለ ሕዝብ ቅዱስ።

፶፭. ወእምድጎረ ተመጠዉ ካህ ናት ምሥጢራተ ይዕቀቡ ከመ ኢይባኡ እለ ኢኮኑ ምእመናን።

፳ ዘኮላ ፳፻፫-፳፻፭

፶፪. ከዚህም በኋላ የካህናቱ አለቃ በሕዝቡ ላይ ሰላም ይሆን ዘንድ ይማልድ።

፶፫. ከዚህም ቀጥሎ ሙሴ ካህናቱ ሕዝቡን ይባርኩ ዘንድ እንዳዘዛቸው እንዲህ እያለ ይባ ርካቸው ፣ እግዚአብሔር ይባር ክህ ፣ ይጠብቅህም ፊቱንም ያብ ራልህ ፣ ይራራልህም ሰላምንም ይስጥህ።

፶፬. ከዚህም በኋላ ኤጲስ ቆጶስ ሕዝብህን አድን ፣ ርስትህንም ባርክ እስከ ዘለዓለምም ጠብ ቃቸው ፣ ከፍ ከፍም አድርጋ ቸው ፣ በጌታችን በኢየሱስ ክር ስቶስ ደም ገንዘብ ያደረግሃትና የዋጀህት ፣ ለነገሥትና ለካህናት ለንጹሕ ወገንና ለቅዱስ ሕዝብም ማደርያ ትሆን ዘንድ የጠራሃት ቤተ ክርስቲያንንም ጠብቃት እያለ ይጸልይ።

፶፭. ካህናት ሥጋውንና ደሙን ከተቀበሉ በኋላ ያላመኑ ሰዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዳይገቡ ይጠብቁ።

፶፮. ወእምዝ ይቁሙ ሕዝብ ወአንስትኒ እንዘ ይትገለበባ ርእሶን ይስፍሉ እደሆሙ ወይስአሉ ስርየተ ወይትመ ጠዉ ሥጋሁ ቅዱስ ወደጥ ክቡረ ።

፶፯. ወእመቦ ዘመጽኡ አጎው አው አጎት እምርጉቅ ብሔር ይጠይቅ ሕይወቶሙ ዲያቆን ወይለቡ ሃይማኖቶሙ።

፶፰. ወእመሰ ቦሙ ትምህርተ ርትዕት ሃይማኖት ይትወከ ፎሙ ወይባሉ ቤተ ክርስቲያን ወእመሰ ዕልዋን እሙንቱ ኢይትወከፎሙ ይባሉ።

፶፱. ወእመሰ መጽአ ቀሲስ እምርጉቅ ብሔር ይትወከ ፍዎ ቀሳውስት ወናሁ እመ ውእቱ ዲያቆን ይትወከፍዎ ዲያቆናት።

፷. ወእመሂ መጽአ ኤጲስ ቆጶስ እንግዳ ይትወከፎ ኤጲስ ቆጶስ ዘከማሁ ወይንበር ምስ ሌሁ ወያክብሮ ወእምዝ ይስ አሎ ከመ ይምህርሙ ወይገሥ ጸሙ ለሕዝብ እስመ ይቤ መጽሐፍ ኢይክብር ነቢይ በሀ ገሩ።፤ ወያስተብቀዕዎ ከመ ያዕርግ መሥዋዕተ ወእመሰ በምክንያተ ፍርሀት አበዩ ፈድ ፋደ ያስተብቀዕዎ ከመ ይጸጉ በረከተ ለሕዝብ።

፶፮. ከዚህም በኋላ ሕዝቡ ይቁሙ ፣ ሴቶችም ራሳቸውን ተሸፍነው ይቁሙ ፣ እጆቻቸውንም ዘርግተው ይቅርታን ይለምኑ ፣ ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙንም ይቀበሉ ።

፶፯. ከሩቅ ሀገር የመጡ ወንድ ሞች ወይም እጎቶች ቢኖሩ ዲያቆኑ አናኗራቸውን ይጠይቅ፣ ሃይማኖታቸውንም ይረዳ።

፶፰. የቀናች ሃይማኖት ትምህርት ቢኖራቸው ግን ይቀበላቸው ፣ ወደ ቤተ ክርስቲያንም ይግቡ ፣ ከሐዲዎች ቢሆኑ ግን ይገቡ ዘንድ አይቀበላቸው።

፶፱. ቄስ ከሩቅ ሀገር ቢመጣ ግን ቀሳውስት ይቀበሉት ፣ ዲያቆንም ቢሆን ዲያቆናቱ ይቀበሉት።

፷. እንግዳ ኤጲስ ቆጶስም ቢመጣ እንደ እርሱ ያለው ኤጲስ ቆጶስ ይቀበለው፣ ከእርሱ ጋራም ይቀመጥ ያክብረውም፣ ከዚህም በኋላ ሕዝቡን ያስተምራቸውና ይመክራቸው ዘንድ ይጋበዘው መጽሐፍ ነቢይ በሀገሩ አይክብርም ብሏልና፣ መሥዋዕትንም ያሳርግ ዘንድ ይለምኑት ፣ በፍርሃት ምክንያት አይሆንም ቢል ግን ለሕዝቡ በረከትን ይሰጥና ያሳድር ዘንድ አብዝተው ይማልዱት።

፱ ሉቃ ፱፡፳፱-፳፭ ፣ ዮሐ. ፱ ፡ ፵፬

፷፩. ወእመሰ ቦ ዘመጽኡ እንከ ጎቤክ እንግዳ አው እምሰብአ ብሔር እንዘ ይለብስ አስኬማ ሠናዩ ዘምሉእ ሞገሰ አንተ ኤጲስ ቆጶስ ንግሮ ቃለ እግዚአብሔር ፣ ወሶበ ሰማዕከ እንዘ ይሜህሩ ወያነብቡ መጽሐፈ ኢታጽርዕ ተቀንዮ ግብርክ ።

፷፪. መፍትሔ ይትወከፍዎሙ ለአናግድ አጎው ወያብእምሙ ወያክብርዎሙ።

፷፫. ወእመሰ ቦ ዝጉር ወኢያከ ብር ነግደ መጺአ ዲያቆን ይገሥጸ ወያቅሞ ድጎረ ሕዝብ ከመ ርእዮሙ ካልኣን ይፍርሁ ።

፷፬. ወእመሰ መጽአ ጎቤክሙ ነዳይ ወሬዛ አው አረጋዊ ይትወከፎሙ ዲያቆን በፍሠሕ ልብ ወያንብሮሙ ለለ፩፩ ውስተ መካኑ በከመ ይደሉ ዘእንበለ ነሚአ ገጽ አላ ትኩን መልእክትክሙ እንተ ታሠምሮ ለእግዚአብሔር ።

፷፭. ወዲያቆናዊትኒ ከማሁ ትግበር ለአንስት ምስለ አብዕ ልት ወነዳያን።

፷፩. አንተ ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! እንግዲህ እንግዳ ሰው ወይም ከሀገር ሰው ባለሚልነትን የተሞላ መልካም የምንኩስና ልብስን ለብሶ ወደ አንተ ቢመጣ የእግዚአብሔርን ቃል ንገረው ፣ መጻሕፍትን ሲያነቡና ሲያስተምሩ በምትሰማበት ጊዜ ፣ የተግባርህን አገለግሎት አታቋርጥ ።

፷፪. እንግዶች ወንድሞችን ተቀብለው ያስገቧቸውና ያክብሯቸው ዘንድ አገባብ ነው።

፷፫. ትዕቢተኛ ቢኖር ፣ እንግዳንም ባያክብር ዲያቆኑ መጥቶ ይምክረው ፣ ሌሎቹ አይተው እንዲፈሩም ከሕዝቡ በስተኋላ ያቁመው፣

፷፬. ወደ እናንተ ድጋ ፣ ጎልማሳ ፣ ወይም ሽማግሌ ቢመጣ ግን ዲያቆኑ በደስተኛ ልብ ይቀበላቸው ፣ እያንዳንዱንም እንደሚገባ ፊት አይቶ ሳያዳላ በየቦታው ያስቀምጣቸው ፣ ነገር ግን አገልግሎታችሁ እግዚአብሔርን ደስ የምታሰኘው ትሁን።

፷፭. እንደዚሁም ዲያቆናዊቱቱ ከባለጸጎችና ድሆች ጋራ ለሌቶች ታድርግ ።

፳፯. ገሥጸሙኬ ኤጲስ ቆጶስ ለሕዝብ ወአዝሙ ይምጽኡ ጎበ ቤተ ክርስቲያን መዓልተ ወሌሊተ ወግሙራ ኢይርንቁ እምኔሃ ወኢይኩኑ ሕዝብ ሕፁዓን እምኔሃ እስመ አባሉ ለክርስቶስ እሙንቱ።

፳፰. ወአኮ በእንተ ካህናት ባሕ ቲቶሙ ዘንቤ ዘንተ አላ በእ ንተ ኩሉ ሕዝብ ከመ ይለብዉ ለለ፩፩ ቃለ እግዚአብሔር እስመ ይቤ እግዚእነ፤ ወዘሰ ኢሀሎ ምስሌየ ዕድውየ ውእቱ ወዘእይትጋባእ ምስሌየ ይዘር ወኒ፤።

፳፱. ኢትትሐከዩ እንከ እስመ አካሉ ለክርስቶስ አንትሙ ወኢትትፈለጡ እምሥጋሁ ወኢታብድሩ ትካዘ ዝ ዓለም እምትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ተጋብኡ ውስተ ቤተክርስቲያን ነግሀ ወሠርክ ሰብሐ ወዘምሩ ወአንብቡ መዝሙረ ዳዊት ዘ፳ወጀ ፣ ወዓዲ ዘ፻ ወ፵።

፴፬. ወፈድፋደሰ በሰንበተ ክርስ ቲያን እንተ ይእቲ ትንሣኤሁ ቅድስት አዕርጉ ስብሐተ ወአ ኩቴተ ወክብረ ለእግዚአብ ሔር ዘፈጠረ ኩሎ በወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘፈነው ጎቤነ ወሠምረ ይሕምም በፈቃዱ ወተቀብረ በሥምረቱ ውስተ ምድር ወተንሥእ እሙታን።

፳፯. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! ሕዝቡን ምክራቸው ፣ በሌሊትና በቀንም ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዲ መጡ፣ ፈጽመውም ከእርሷ እንዳ ይርቁ ፣ ሕዝቡም ከእርሷ ያነሱ እንዳይሆኑ እዘዛቸው ፣ እነርሱ የክርስቶስ አካላት ናቸውና።

፳፰. ይህንም የምንለው ስለ ካህናት ብቻ አይደለም ፣ እያንዳ ንዱ የእግዚአብሔርን ቃል ያስተ ውሉ ዘንድ ፣ ስለ ሕዝቡም ሁሉ ነው እንጂ፤ ጌታችን ከእኔ ጋራ ያልሆነ ባላጋራዬ ነው፤ ከእኔም ጋር የማይሰበሰብ ይበትናል ፣ ይቃወመኛል።

፳፱. እንግዲህ ቸል አትበሉ ፣ የክርስቶስ አካል ናችሁና ፣ ከእርሱም አካል አትለዩ ፣ ከእግዚአብሔርም ትእዛዝ የዚ ህን ዓለም ግዳጅ አትምረጡ፣ በነግህና በሠርክም በቤተ ክር ስቲያን ተሰብስባችሁ ስልሳ ሁለተኛውንና ዳግመኛም መቶ አርባኛውን የዳዊትን መዝሙር አንብቡ ዘምሩ አመስግኑም።

፴፬. ይልቁንም ቅድስት ትን ሣኤው በተደረገባት በክርስቲ ያን ሰንበት ወደኛ በላከው በፈ ቃዱም መከራን ይቀበል ዘንድ በወደደ ፣ በፈቃዱም በምድር በተ ቀበረ ከሙታንም ተለይቶ በተ ነሣው በልጁ በኢየሱስ ክርስ ቶስ ሁሉን ለፈጠረ ለእግዚአ ብሔር ምስጋናና ፍጹም ክብርን አቅርቡ።

፸. ወእመሰ ኢመጸእክሙ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ምንተ ታመከንዩ ወታወሥእዎ ለእ ግዚአብሔር ፣ እስመ በዛቲ ዕለት ሰንበተ ክርስቲያን መፍ ትው ንስማዕ ስብከተ ትንሣ ኤሁ ቅድስት ፣ ወንዘከር ሕማ ማቲሁ፤ ወንግበር ተዝካሮ ፣ ወናንብብ መጸሕፍተ ነቢያት፤ ወወንጌለ ቅዱስ ወንግበር መሥዋዕተ ወቍርባን መብልዐ መንፈሳዊ።

፸፩. ወእመሰ ኢተጋህክሙ መዓልተ ወሌሊተ ወኢገበ ርክሙ በከመ ዘንቤ ትከውኑ አባሰያኒሁ ለእግዚአብሔር ፣ ወጸላእያኒሁ ፣ እስመ አብደር ክሙ ተድላ መብልዐ ፣ ወስ ታየ ወፍግዓ ዘይበሊ ወይ ማስን ፣ ወጎደግሙ ዘኢይበሊ ወኢይማስን።

፸፪. ወለእለ ገብሩ ከመዝ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ይኔ ይሱ እምኔክሙ አብዳን ሕዝብ በከመ ጸዐላ ለኢየሩሳሌም፤ ወይ ቤላ ሰዶም ትሄይስ እምኔኪ ።

፸. ወደ ቤተ ክርስቲያን ባት መጡ ግን ምን ታመካኛላችሁ? ለእግዚአብሔር ምን ትመል ሱለታላችሁ? በዚህች በክርስ ቲያን ሰንበት ዕለት የቅድስት ትንሣኤውን ስብከት እንሰማ ዘንድ ፣ መከራዎቹንም እናስብ ዘንድ ፣ መታሰቢያውንም እና ደርግ ዘንድ ፣ የነቢያትን መጸ ሕፍትና ቅዱስ ወንጌልንም እና ነብ ዘንድ ፣ መንፈሳዊ ምግብ የሚሆን መሥዋዕትንና ቍርባን ንም እናቀርብ ዘንድ ይገባልና።

፸፩. በሌሊትና በቀን ባትተጉ ፣ እንዳልናችሁም ባታደርጉ ግን ፣ እግዚአብሔርን የምትበድሉትና የምትጠሉት ትሆናላችሁ ፣ የሚ ያልፍና የሚጠፋ ተድላን መብ ልንና መጠጥን ፣ የሚያልፍ የሚጠፋ ደስታንም መርባችሁ፣ የማያልፈውንና የማይጠፋውን ትታችኋልና።

፸፪. እንደዚህም የሚያደርጉትን እግዚአብሔር ከናንተ ይልቅ አላ ዋቆች የሆኑት ሕዝብ ይሻላሉ አላቸው ፣ ይህም ኢየሩሳሌምን ከአንቺ ይልቅ ሰዶም ትሻላለች ብሎ እንደ ነቀፋት ።

፻ ማቴ. ፲፪ - ፴

፪፫. ናሁኬ ርእይዎሙ ለአብ ዳን ኩሎ አሚረ እንዘ ይነቅሉ ወይተግሁ ወየሐውሩ ፍጡነ ጎበ እለ ኢይበቀው አማል ክት፤ ወይሰግዱ ሎሙ፤ ወይ ስእሉ ኩሎ ትካዞሙ፤ ወይት ጋብኡ በዕለተ በዓሎሙ ጎቡረ ገቡሶሙ ወወቢዮሙ፤ ወአኮሰ እሉ ባሕቲቶሙ አላ ካልአንሂ ይመጽኡ እምርትቅ ብሔር፤ ወያመልክዎሙ፤ ወይትቀነዩ ሎሙ።

፪፬. ወእመሰ አብዳን አይሁድ ዕልዋን ወመናፍቃን ይትቀነዩ ሰዱስ ዕለተ፤ ወየዐርፉ በሳብ ዕት ዕለት፤ ወእምዝ ይትጋ ብኡ ውስተ ምኵራባቲሆሙ፤ ወይገብሩ በዓለ ለጣጥታት ወያ ዐብይዎሙ ወያክብርዎሙ ለእለ አልቦሙ ነፍስ፤ ወመ ንፈስ፤ ወኢይበቀው ወኢም ንተኒ፤ ወይትሜክሉ፤ ወይ ብሉ፤ ንሕነ እሙንቱ አይ ሁድ፤ ወእለሰ ይገብሩ ከመዝ፤ ወይትጋብኡ ኩሎ ጊዜ፤ ወይ ትቀነዩ ለባዕዳን እለ አልቦሙ ባቀዕ፤ እፎኬ አንትሙ እለ ነግእክሙ ጸጋ በጎበ እግዚ አብሔር አምላክ ትትሐከዩ፤ ወታጸርኡ ቅኔ ቤተ ክርስቲያን ።

፪፫. እነሆ ሁልጊዜ ነቅተውና ተግተው ወደማይጠቅሙ ጣፆ ታት ፈጥነው ሲኼዱና ሲሰግ ዱላቸው አላዋቆችን ተመልክ ቷቸው፤ ትንሹም ትልቆቹም በበዓላቸው ቀን በአንድነት ተሰ ብስበው ግዳጃቸውን ሁሉ ይለ ምናሉ፤ እኒህ ብቻ አይደሉም፤ ነገር ግን ሌሎችም ከሩቅ ሀገር መጥተው ያመልካቸዋል፤ ይገዙ ላቸዋልም።

፪፬. አላዋቆች፤ ወንጀለኞችና ተጠራጣሪዎች አይሁድ ስድስ ቱን ቀን ሠርተው በሰባተኛይቱ ቀን የሚአርፉ ከሆነ፤ ከዚህም በኋላ በምኵራቦቻቸው ተሰብስ በው ለጣጥታት በዓልን የሚያ ደርጉ ነፍስና እስትንፋስ የሌ ላቸውን ምንም ምን የማይጠ ቅሙ ጣፆታትን የሚያክብሯ ቸው ከሆነ፤ ታማኞች አይ ሁድ እኛ ነን እያሉ የሚመኩ ከሆነ፤ እንደዚህ የሚያደርጉም ሁልጊዜ የሚሰበሰቡ ጥቅም ለሌ ላቸው ጣፆታትም የሚያገለግሉ ከሆነ፤ በፈጣሪ እግዚአብሔር ዘንድ ጸጋን የተቀበላችሁ እናን ተማ እንዴት ትሰንፋላችሁ? ቤተ ክርስቲያን ማገልገልንስ እንዴት ታስታሉላችሁ?

፪፮. ወእመሰ ርገቅሙ እም ቤተ ክርስቲያን ተጎሎሉ ተስ ፋክሙ፤ ወትቀብፁ ተስፋ መድኃኒትክሙ፤ ወትከውኑ ዕልዋነ፤ ወትተገሀሁ እምሠ ናያት ወትከውኑ እኩያነ።

፪፯. ናሁ ይቤ እግዚአብሔር በኤርምያስ ነቢይ ጎደጉ ሕዝ ብዩ ሕግዩ ዘወሀብክዎሙ ቅድመ ገጸሙ፤ ወኢሰምዑ ቃልዩ፤ ወሐሩ ወተለዉ ፍት ወተ ልቦሙ ወተለዉ ጣፆተ ዘመሀርዎሙ አበዊሆሙ።፳፭

፪፰. ወዓዲ ይቤ አጽደቀት ነፍስ ዕልውት እስራኤል እምነ ጎሥርት ይሁዳ፤ ወለኖሎ ቶሙ ሰደድዎሙ ውስተ አድ ባር፤ ወገደፍዎሙ፤ ወአንጌ ገዩ ውስተ አውግር።፳፮

፪፱. ምንተ ያመከንዩ እለ ይት ሀከዩ ሐዊረ ቤተ ክርስቲያን ወይወፅኡ እምነሃ በጊዜ ጸሎት አየ ጊዜ ይሰምዑ መድኃኒተ ነፍሶሙ፤ ወምንተ ያወሥ እዎ ለእግዚአብሔር።

፳፭ ኤርም. ፮፡ - ፳፱
፳፮ ሕዝ. ፪ - ፮

፪፮. ከቤተ ክርስቲያንም ብት ርቁ ግን ተስፋችሁን ታጣላ ችሁ፤ የመዳናችሁንም ተስፋ ትቆርጣላችሁ፤ ወንጀለኞችም ትሆናላችሁ፤ ከበጎ ነገርም ትሮ ቃላችሁ፤ ክፉዎችንም ትሆና ላችሁ።

፪፯. እነሆ እግዚአብሔር በነቢዩ በኤርምያስ እንዲህ አለ፤ ወገ ኖቼ በፊታቸው የሰጠኋቸውን ሕጌን ትተዋል፤ ቃሌንም አልሰ ሙም፤ የልቡናቸውንም ፈቃድ ተከትለው ኖሩ፤ አባቶቻቸው ያስ ተማሯቸው ጣፆትንም ተከ ተሉ።

፪፰. ዳግመኛም ከወራጃዬቱ ይሁዳ ይልቅ ከዳተኛዋ እስራኤል ራስ ዋን አጸደቀች፤ እረኞቻቸውንም ወደ ተራራዎች አባርረው ጣሏ ቸው፤ እነርሱም በየኮረብታው ተቅበዘበዙ።

፪፱. ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄድን ቸል የሚሉ ሰዎች፤ በጸሎት ጊዜም ከእርሷ የሚ ወጡ ሰዎች ምን ያመካኛሉ? የነፍሳቸውንስ ድኅነት ምን ጊዜ ይሰማሉ? ለእግዚአብሔርስ ምን ይመልሱለታል?

፸፱. ለብወ እንከ ከመ ቅኔ ሆሙ ለመሃይምናን ህልው ምስሌሆሙ ወበጽድቅ ዝውእቱ አምልኮ እግዚአብሔር።

፹. ኢይኩን ግብርክሙ ወዓማ ክሙ እምትካዘ ዝንቱ ዓለም ኃላፊ ዘይበሊ ወይማስን ፣ አላ ይኩን ሕሊናክሙ ገበ እግ ዚአብሔር በከመ ይቤ እግዚእነ ኢተሐልዩ ለመብልዕ ኅላፊ ዘይበሊ ወይማስን አላ ፣ ለመ ብልዕ ዘይነብር ለሕይወት ዘለ ዓለም።፹

፹፩. ወዓዲ ይቤ እስመ ግብር ዘያሠምሮ ለእግዚአብሔር ዝ ወእቱ ከመ ትእመኑ በዘፈነዎ ኅቤክሙ ።

፹፪. ዑቁኬ እንከ ኢትርጎቁ እምቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአ ብሔር ፣ ወኢትትልዉ ዐሠ ሮሙ ለዕልዋን ፣ ወመናፍቃን ወመምልክያነ ጣዖት ማኅበረ አይሁድ።

፹፫ ዮሐ. ፮ - ፳፮ - ፳፱

፸፱. የምእመናን አገልግሎታቸው ከእነርሱ ጋራ እንደሆነ አስተውሉ ፣ በእውነትም እግ ዚአብሔርን ማምለክ ይህ ነው።

፹. ሥራችሁና ድካማችሁም ከሚጠፋና ከሚበላሽ ከጎላ ፊው ከዚህ ዓለም ግዳጅ አይሁን ፣ ነገር ግን ጌታችን ለዘለ ዓለም ሕይወት ለሚኖር መብል እንጂ ፣ ለሚያልፍ ለሚጠፋና ለሚበላሽ መብል አትጨነቁ እንዳለ ፣ ሐሳባችሁ ወደ እግዚአ ብሔር ይሁን።

፹፩. ዳግመኛም እንዲህ አለ ፣ እግዚአብሔርን ደስ የሚአሰኘው ሥራ ይህ ነው፣ ይኸውም ወደ እናንተ በላከው በልጁ ታምኑ ዘንድ ነው።

፹፪. እንኪያስ ከእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን እንዳትርቁ እወቁ፣ የወንጀለኞችን ፣ የመናፍቃንን፣ የተጠራጣሪዎችን፣ ጣዖትንም የሚአመልኩትን የአይሁድንም ፍለጋ አትከተሉ።

፹፫. ኢትሑሩ ቤተ አማልክተ አጋንንት ፣ ወኢትኅበሩ ምስለ ቀታልያነ ክርስቶስ ፣ ወኢት ባኡ ውስተ ምኵራብ ዕልዋን።

፹፬. ኢሰማዕክሙኒ ዘይቤ ፣ ኢነበርኩ ውስተ ዐውደ ከንቱ፣ ወኢቦእኩ ምስለ ዐማጽያን ፣ ጸላእኩ ማኅበረ እኩያን ፣ ወኢይነብር ምስለ ዐማጽያን ወጽልሕዋን።፹፬

፹፭. ወካዕበ ይቤ ፣ ብፁዕ ብእሲ ዘኢሖሪ በምክረ ረሲዓን ፣ ወዘኢቆመ ውስተ ፍኖተ ኃጥ አን ፣ ወዘኢነበረ ውስተ መንበረ መስተሣልቃን ዘዳዕሙ ሕገ እግዚአብሔር ሥምረቱ፣ ወዘሕጎ ያነብብ መዓልተ ወሌሊተ።፹፭

፹፮. ወአንተሰ ጎደገ ማኅበረ ክርስቲያን ፣ ወመነንክ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ፣ ወኢዐቀብክ ሕጎ ወሥርዓቶ ፣ ወተለውክ ፍኖተ ፈያት፣ ወረሰይክ ርኩሰ ከመ ዘንጹሕ።

፹፯. ወተዐረክ ምስለ እለ ተፈልጡ እምኔክ ፣ ወረሰይክ ንብረተክ ምስለ አረማውያን ፣ ወአጽማዕክ በእዝንክ ቃለ ተውኔት ዘምሉእ ኩሎ ርኩሰ ወነገረ ከንቱ ዘአልቦ ባቀዕዕ።

፹፱ መዝ. ፳፭ ፣ ፱ - ር፤ ፻፶ መዝ. ፳ - ፳፫

፹፫. የአጋንንት ማደሪያ ወደሚሆኑ ጣዖታት ቤት አትሒዱ፣ ክርስቶስን ከገደሉ ሰዎች ጋራም አትተባበሩ፣ ወደ ወንጀለኞች ምኵራብም አትግቡ።

፹፬. በከንቱ አደባባይ አልተቀመጥኩም ከበደለኞችም ጋራ አልገባሁም፣ የክፉዎችንም ማኅበር ጠላሁ፣ ከዐመፀኞችና ከሽንጋዮች ጋራም አልቀመጥም ያለውን አልሰማችሁም?

፹፭. ዳግመኛም እንዲህ አለ ፣ «በዝንጉዎች ምክር ያልሔደ ፣ በኃጥአን ጎዳናም ያልቆመ ፣ በዋዘኞች ወንበር ያልተቀመጠ ፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ሕግ፣ ደስ የሚለው ፣ ሕጉንም በሌሊትና በቀን የሚያስብ ሰው ምስገን ነው።»

፹፮. አንተ ግን የክርስቲያን ማኅበርን ተውህ፣ የእግዚአብሔርንም ቤተ ክርስቲያን ናቅህ ፣ ሕጉንና ሥርዐቱንም አልጠበቅህም ፣ የወንበዴዎችንም ጎዳና ተከተልህ ፣ ርኩሱንም እንደንጹሕ አደረግህ።

፹፯. ከአንተ ከተለዩትም ጋራ ተወዳጅህ ፣ አኗኗርህንም ከአረማውያን ጋራ አድርገህ ፣ ርኩሰትንና ጥቅም የሌለው የብላሽነገርን ሁሉ የተመላ የዘፈን ቃልንም በጆሮህ ሰማህ።

፹፰. ወአንተሰ አበይከ ሰሚዐ ቃለ ኤርምያስ ነቢይ ዘይቤ እግዚአ ኢነበርኩ ውስተ ዐውደ ምኩናን በዐመፃ አላ እፈርሀ እምቅድመ ገጽከ።

፹፱. በእንተ ምንት ትፈቅድ ትስማዕ ነገረ ምውታን አረማ ውያን እለ ቁስሉ በጎጢአት በምግባሩ ለዲያብሎስ እስመ ይቀትልዎ ለብእሲ ዘይተል ዎሙ ፤ ወይመልህዎ እምር ትዕት ሃይማኖት ፤ ወይሬስ ይዎ ይትቀነይ ለብዙኃን አማ ልክት ፤ ወአንተሙስ ኢትግ በሩ ከመዝ ፤ አላ ባሕቱ ዕቀቡ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ፤ ወኅረዩ ለክሙ ሕይወተ ፤ ወፈድፋደስ ኅሙ ሕገ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ።

፺. ወይእቲ እንተ አጥረዩ በደሙ ክርስቶስ ፍቁር ወልድ ህልው እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም፤ እስመ ይእቲ ቤተ ክር ስቲያን ወለቱ ለልዑል ወእንተ ታጸንዕ አልባቢነ ፤ ወትሬሰየነ ቅሩባነ ጎበ እግዚአብሔር ከመ ንርከብ ገጸ በጎቤሁ እስመ አባሉ ንሕነ ወአዕርክቲሁ።

፹፰. አንተስ «አቤቱ በፍርድ አደባባይ በዐመፅ አልተቀመ ጥኩም፤ ነገር ግን ከፊትህ የተነሣ እፈራለሁ» ያለውን የነ ቢዩን የኤርምያስን ቃል መስማ ትን አይሆንም አልህ።

፹፱. በዲያብሎስ ሥራ በኃ ጢአት የቁሰሉ የሙታን አረ ማውያን ነገርን ስለምን ትሰ ማለህ ? የሚከተላቸውን ሰው ይገድሉታልና ፤ ከቀናች ሃይ ማኖትም ይለዩታልና ፤ ለብዙ ዎች ጣጥታትም እንዲገዛ ያደር ጉታልና ፤ እናንተ ግን እንደዚህ አታድርጉ ፤ ነገር ግን የእግዚ አብሔርን ትእዛዞች ጠብቁ ፤ ለእናንተም ሕይወትን ምረጡ ፤ ይልቁንም የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ሕግ ፈልጉ ።

፺. ይህችውም ዓለም ሳይፈጠር በህልውና የነበረ ፤ የተወደደው እግዚአብሔር ወልድ ክርስቶስ በደሙ ገንዘብ ያደረጋት ናት፤ ይህችም ቤተ ክርስቲያን የል ዑል ልጁ ናትና በእርሱ ዘን ድም ባለ ሟልነትን እንድናገኝ የምታጸናና ወደ እግዚአብሔር ቀራቢዎች የምታደርገን ናትና እኛ ወገኖቹና ወዳጆቹ ነንና።

፲፮ ኦር ፲፭ ፡ ፲፮

፺፩. ንኩን እንከ ንሬነ ወን ጹሐነ ዘእንበለ ርኩስ ፤ ወፍ ጹማነ በርትዕት ሃይማኖት ወበኩሉ ምግባረ ሠናይ።

አንቀጽ ፲፱፪

በእንተ ከመ ኢመፍትው ለክር ስቲያን ይባሉ ውስተ ማኅደረ ነኪራን ሕዝብ ይርእዩ ተው ኔተ ወማኅሌተ ይስምዑ።

፩. ተዐቀቡ እንከ እምዘ ከመዝ ግብር ወኢትደመሩ ውስተ ጉባኤ አሕዛብ።

፪. ወረኅቁ እመናግንቲሁ ለሰይ ጣን እስመ ለዲያብሎስ አልቦ ፍቅር ምስለ እግዚአብሔር እስመ ዘይዴመር ምስለ ዘይ ሄሊ ይግበር ሥምረቶ ለጸ ላዲ።

፫. ወእቱኬ ይትኃለቀ ምስለ ዲያብሎስ ፤ ወይወርስ መር ገመ ረኅቁ እንከ እምግብር እኩይ እንተ አልባቲ ሠናይት።

፬. ዝውእቱ ተውኔት ፤ ወእ ምልክ ጣጥት ፤ ወማርያን ፤ ወመዐስባን ወመሰግላን ፤ በእ ዕዎፍ ፤ ወመንቅሕያነ ምው ታን ፤ እስመ ጸሑፍ ኢይኩን እኩይ ላዕለ ያዕቆብ ፤ ወኢሕ ሱም ላዕለ እስራኤል።

፩ ዘጉል ፳፫፡፳፫

፺፩. እንግዲህ ያለርኩሰት ደጎችና ንጹሐን እንሁን ፤ በቀ ናች ሃይማኖትና በበጎ ምግ ባር ሁሉ ፍጹማን እንሁን ።

ዐሥራ ሁለተኛ አንቀጽ

ክርስቲያኖች ጨዋታን ለማየ ትና ዘፈንን ለመስማት ወደ ልዩ ሕዝብ ማደሪያ ይገቡ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. እንግዲህ እንዲህ ካለ ሥራ ተጠበቁ ፤ ወደ አሕዛብ ጉባ ኤም አትቀላቀሉ።

፪. ከሰይጣን አሸክላዎች ራቁ፤ ለዲያብሎስ ከእግዚአብሔር ጋር ፍቅር የለውምና፤ የጠላትን ፈቃዱን ያደርግ ዘንድ ከሚ ያስብ ሰው ራቁ ።

፫. እርሱ ከዲያብሎስ ጋራ ይቁጠራልና ፤ እርግማንንም ይወርሳልና ፤ እንግዲህ በጎነት ከሌላት ከክፉ ሥራ ራቁ።

፬. ይኸውም መዝፈን ፤ ጣጥት ማምለክ ሚርተኞች ፤ ጠንቋ ዮች ፤ በወፍ የሚጠነቁሉ ፤ ሙት እናነሣለን የሚሉ ናቸው፤ ክፉ ነገር በያዕቆብ ላይ አይደረግ ፤ በእስራኤል ላይም መጥፎ ነገር አይሁን ተብሎ ተጽፎአልና።

፩. ሰሰሉ እንከ እምዘ ከመዝ ግብር ዘይገብሩ መጥዓውያን ለአስሕቶ ሰብእ ዝውእቱ ምግባራቲሁ ለሰይጣን።

፪. መፍትው ይትፈለጡ መሃ ይምናን እማኅበረ ረሲዓን ወኢ ይገቡ ገቢረ በዓል ምስሌ ሆሙ።

፫. ወከማሁ ንርጎቅ ንሕነሂ እምኔሆሙ ወኢንባእ ውስተ አብያቲሆሙ ወኢንብላዕ ምስሌ ሆሙ ወኢንስተይ እስመ እሙ ንቱ ፈጸምያነ ምግባራቲሁ ለሰይጣን።

፬. ንትገጋሥ እም እም ልኮ ጣዖት ወስሕተት ወእምኃሆሙ ወበፅዕተ አማልክቲሆሙ።

፭. ወአንትሙኒ ወራዙት ግብሩ ኩሎ ትካዘ ዘይደሉ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዘእንበለ ህኬት ወተሴሰዩ እምፍሬ ምክሙ በንጽሕ ከመ ኢትጽሐቁ ወኢ ምንተኒ።

፮. ወኢትክበዱ ዲበ ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ከመ ንኩን ዘእንበለ ትካዘ አላ በሰብከተ ወንጌል ቅዱስ።

፩. ሰውን ለማሳት ጣዖት የሚያመልኩ ሰዎች ከሚያደርጉት ከእንደዚህ ያለ ሥራ ራቁ፤ ይኸውም የሰይጣን ሥራ ነው።

፪. ምእመናን ከክፉዎች ማኅበር ሊለዩ አገባብ ነው፤ ከእነርሱ ጋራም በዓልን በማድረግ አንድ አይሁኑ።

፫. እኛም እንደዚሁ ከእነርሱ እንራቅ፤ ወደ ቤቶቻቸውም አንግባ፤ ከእነርሱ ጋራም አንብላ፤ አንጠጣ፤ እነርሱ የሰይጣንን ሥራ የሚፈጽሙ ናቸውና።

፬. ጣዖትን ከማምለክና ከስሕተት ለጣዖታቱም አምኃ ከመስጠትና ስለት ከመሳል እንራቅ።

፭. እናንተም ጉልማሶች የሚገባውን ግዳጅ ሁሉ ያለ ሐኬት ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን አድርጉ፤ ምንም እንዳትቸገሩ በንጽሕና ከደከማችሁ በት ፍሬ ተመገቡ።

፮. ቅዱስ ወንጌልን በመስበክ እንጂ ያለ ጭንቀት እንድንሆን በእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ላይ ሸክም አትሁኑ።

፲፩. ወኢናጽርዕ ቅኔ እደዊነ ወኢንትሀከይ እስመ ቦ እምኔነ መሠግራን ወቦ እምኔነ ሰፋ ይያነ ደብተራ ወቦ መስተገብራነ ምድር።

፲፪. ይቤ ሰሎሞን ተመየጥ ገበ ቃሕም ኦ ሀካይ ወንቃሕ ወቅናእ ርእዮክ ፍናዊሁ ወኩን ጠቢብ እምኔሁ።

፲፫. ወውእቱ እንዘ ወፍር አልቦ ወዘሂ ያኔብሮ አልቦ ወእንዘ እግዚእሂ አልቦ ያስተጋብእ በሐጋይ ሲሳዩ ወብዙን አመ ማእረር ይትጌበር አውሐር ገበ ንህብ ወአእምር ከመ መስተገብርት ይእቲ ወበትግብርታ ከመ ሠናየ ትገብር እንተ ማሃ ነገሥት ወአብዳን ይነሥኩ ለሕይወት።

፲፬. እንተ ትትፈቀር ይእቲ ገበ ኩሎ ወክብርት ይእቲ ወበጎይላ ፅብስት ወበግብራጽንዕት ጥበበ አክቢራ አስተርእዮት።

፲፩. ተግባረ እድን አናቋርጥ፤ ቸልም አንበል፤ ከእኛ ወገን ዓሣ የሚያጠምዱ ከእኛም ወገን ድንኳን የሚሰፉ ምድርንም የሚያርሱ አሉና።

፲፪. ሰሎሞን እንዲህ አለ፤ አንተ ታካች ወደ ግብረ ጉንዳን ተመልከት፤ ንቃ ጉዳናውንም ተመልክተህ ከእርሱ ይልቅ ጠቢብ ሁን።

፲፫. እርሱም መሰማሪያ ሳይኖረው የሚያስገድደውም ሳይኖረው፤ ጌታም ሳይኖረው በበጋ ምግቡን ይሰበስባልና፤ በመኸርም ጊዜ ብዙ ሥራ ይሠራልና፤ ወይም ወደ ንብ ሄደህ ሠራተኛ እንደሆነች በሥራዋም መልካም ሥራን እንደምትሠራ እወቅ፤ የደከመችበትንም ሥራዋን ነገሥትም ሰነፎችም ለመድኃኒት ይወስዳሉና።

፲፬. ይህችም በሁሉ ዘንድ የምትወደድ ናት፤ የከበረችም ናት፤ በኃይሏ ግን ደካማ ናት፤ ጥበብን አክብራ አሳዩች።

፲፭. እስከ ማእዘኑ አ ሀካይ ትሰክብ፣ ወማዕዜኑ እምን ዋምከ ትነቅሕ፣ ሕቀ ትነውም ወሕቀ ትነብር፣ ወሕቀ ትይቅስ ወሕቀ ታስተጋብእ እዴከ ውስተ እንግድዓክ ፣ ወእምዝ ይመጽአከ ግብተ ከመ እኩይ ሐዋርያ ንዴት ወተፅናስ ከመ ኄር ረዋጺ ።

፲፮. ወእመሰ ኢኮንከ ሀካየ ይመጽእ ለከ ማእረርከ ከመ ነቅዕ ማይ ወንዴትሰ ከመ እኩይ ረዋጺ ለሊሁ ይርጎቅ እምኔከ።

፲፯. ብእሲ አብድ ወዐማሂ የሐ ውር ፍናዋተ ዘኢኮና ኄራተ።

፲፰. ወካዕበ ይቤ ዘይትጌበራ ለምድር ይጸግብ ኅብስተ።

፲፱. ወዓዲ ይቤ ኅብእ እዴሁ ሀካይ ውስተ ሕፅኑ ወየሐምም ለአቅርቦ ውስተ አፉሁ።

፳. ጠቢብ ያስተርኢ ለርእሱ ሀካየ ፣ አብድ ሐቀፈ እዴሁ ወበልዐ ሥጋሁ።

፲፮. ሰነፍ ሆይ እስከ መቼ ትተኛለህ ? ከእንቅልፍህስ መቼ ትነቃለህ ? ጥቂት ትተኛለህ ፣ ጥቂትም ትቀመጣለህ፣ ጥቂትም ታንቀላፋለህ ፣ ጥቂት ጊዜም እጅህን ወደ ደረትህ ትሰበስባለህ ፣ ከዚህም በኋላ እንደ ክፉ መልእክተኛ ድህነት፣ እንደ ደገኛ ወራሪም ችጋር ፣ በድንገት ይመጣብሃል።

፲፯. ሰነፍ ባትሆን ግን መከር እንደ ውኃ ምንጭ ይመጣልሃል ፣ ድህነት ግን እንደሚሸሽ ክፉ ወራሪ ከአንተ ይርቃል።

፲፰. ሰነፍና አላዋቂ በደለኛ ሰው በጎ ያይደሉ ጉዳዮችን ይሄዳል።

፲፱. ሁለተኛም ምድርን የሚያርሳት እንጅራን ይጠግባል አለ።

፳. ዳግመኛም ሰነፍ ሰው እጁን ወደ ብብቱ ይሸሽጋል ፣ ወደ አፉ ለማቅረብም ይታመማል አለ ።

፳፩. ጥበበኛ ሰው ለራሱ አላዋቂ መሰሎ ይታያል ፣ ሰነፍ ሰው እጁን አቅፎ ሥጋውን በላ አለ ።

፪ ምላ. ፳፡ ፲፪

፳፩. እስመ ግብሩ ለሀካይ አልባቲ ፈውስ።

፳፪. ኩሉ ዘኢይትቀነይ ኢይሴ ሰይ ወኢይንበር ምስሌክሙ ጽሩዐ።

፳፫. ፍርሀምኬ ኩሎ ጊዜ ወረ ኅቁ እምኅኬት እስመ እግዚአብሔር አምላክነ ይጸልእ ኩሎ ሀካያነ።

፳፬. ኢይንበር ሀካይ ምስለ እለ ይትኤዘዙ ለእግዚአብሔር አብ ዘሎቱ ክብር ወስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን።

አንቀጽ ፲ወ፫

በእንተ መበለታት ዘአልቦን ምት፤

፩. መፍትው ትሠየም እንተ ፳ ክረምታ እንተ ባቲ ምግባረ ሠናይ።

፪. ኅሪት ወንጽሕት ዘኢትፈ ቅድ ዳግመ ብእሴ።

፪ ጽፍ ተላ. ፪፡፳፫

፳፩. የሰነፍ ሰው ሥራ መድኃኒት የላትምና።

፳፪. ሥራ የማይሠራ ሁሉ ምግብን አይመገብ ፣ ሥራፊት ሆኖም ከእናንተ ጋራ አይቀመጥ።

፳፫. ሁለጊዜም ፍሩት ፣ ከስንፍናም ራቁ ፣ አምላካችን እግዚአብሔር ሰነፍችን ሁሉ ይጠላልና።

፳፬. ሰነፍ ሰው ከሚታዘዙ ሰዎች ጋራ አይቀመጥ ፣ ለእግዚአብሔር አብ ክብር ምስጋና ለዘለዓለሙ በእውነት ይግባው ። አሜን ።

አሥራ ሦስተኛ አንቀጽ፣

ባል የሌላቸው የባልቴቶችን ነገር ይናገራል፤

፩. በጎ ምግባር ያላት ፣ ስልላ ዓመት የሆናት ትሾም ዘንድ አግባብ ነው።

፪. ቸርና ከኃጢአት የነጻች ሁለተኛ ባል የማትሻ ልትሆን ይገባል።

፫. ለንጋላትሰ መበለታት ኢይ ደልዎን ሢመት።

፬. ወእመሰ ሢምክሙ ነፀሰ መበለተ እንተ ኢትክል ተዐ ግሦ ከመ ልሂቃት መበለታት አላ ትፈቅድ ታውስብ ዳግመ ኢትእመንዎ።

፭. እስመ ታመጽአ ነገረ ኅፍረት ወጎሣረ ወነውረ ለቤተ ክርስቲያን ወትትኳነን በጎበ እግዚአብሔር እስመ አውሰበት ዳግመ ብእሴ ወኢዐቀበት ትእ ዛዘ መጸሕፍት።

፮. ወበእንተዝ ኢመፍትው ፍጡነ ይሢሙ ዘእንበለ ይሕ ትቱ ሕይወቶን ወያመክርዎን እመቦን ትዕግሥት።

፯. ወእመሰ ኢይክህላ ተዐግሦ ይኔይስ ኢያንብቦቶን እስመ ኢዐቀባ ዘለምዓ።

፰. ወእመሰቦ ነአስ እንተ ነበረት ምስለ ምታ ገዳጠ መዋዕለ ወተፈልጠት እምኔሁ በሞት ወእምዝ ሐይወት ባሕ ቲታ ወዐቀበት ግብረ መበለ ታት እንተ ከመዝ ትገብር ብዕዕት ይእቲ።

፫. ለታናናሽ መበለታት ግን ሹመት አይገባቸውም።

፬. እንደ ታላላቆች ባልቴቶች መታገሥ የማትችለውን በዕ ድሜ ትንሽ የሆነችውን መበ ለት ብትሾሙ ግን ዳግመኛ ታገባ ዘንድ ትሻለችና አትመኑ አት።

፭. ለቤተ ክርስቲያን የኃፍረት ነገርን ውርደትንና ነውርን ታመጣለችና ሁለተኛም ባልን ስላገባች የመጸሕፍትንም ትእ ዛዘ ስለ አልጠበቀች በእግዚአብ ሔር ዘንድ ይፈረድባታልና።

፮. ስለዚህም አነዋውራቸውን ሳይመረምሩ ትዕግሥት እንዳላ ቸውም ሳይፈትኑ ፈጥነው ይሾሙ ዘንድ አግባብ አይ ደለም።

፯. መታገሥ ባይቻላቸው ግን አለማስተማር ይሻላል ፣ የሰሙ ትን አልጠበቁምና።

፰. ከባሏ ጋራ ጥቂት ቀን የኖ ረች፣ ከእርሱም በሞት የተለ የች ፣ በዕድሜ ያነሰች መበለት ብትኖር ግን፣ ከዚህ በኋላ እንዲህ እያደረገች የመበለታትን ሥራ ብትጠብቅና ብቻዋን ብትኖር ብዕዕት ናት።

፱. እንተ ተመሰለት ከመ መበ ለት እንተ ስራጽታ ዘሲዶና ዘመጽአ ኅቤሃ ወተወክፊቶ ለኤልያስ ነቢይ ቅዱሱ ለእግ ዚአብሔር።

፲. ወከመ ሐና ወለተ ፋኑኤል እንተ ነገደ አሴር እንተ ሐይ ወት ውስተ ቤተ እግዚአብሔር መዓልተ ወሌሊተ፣ ወድሉት ወትረ ለጸሎት ወአስተብቀዎት ወእንዘ ድንግል ይእቲ ነበረት ፲ወጅዓመተ ፣ ወምስለ ምታሰ ነበረት ፯ተ ዓመተ ፣ ወእምዝ ቦአት ውስተ ቤተ መቅደስ ወነበረት ወኮነት መዓስብተ ፹ወ፱ ዓመተ።

፲፩. ወትሴፎ ምጽአቶ ለክር ስቶስ ወተአኩቶ ለእግዚአብ ሔር ወትዜኑ በእንቲአሁ ለኩ ሎሙ እለ ይሴፊዉ ምጽአቶ ለመድኃኒተ እስራኤል።

፲፪. ወዛቲ መበለት እንተ ትገብር ከመዝ ትረክብ ክብረ ወሞገሰ ወእኩቴተ በዝ ዓለም ወበከሀክ በጎበ እግዚአብሔር በመንግሥተ ሰማያት።

፱. የእግዚአብሔር ቅዱስ ነቢይ ኤልያስ ወደ እርስዎ እንደመ ጣና እንደ ተቀበለችው እንደ ሲዶና ስራጽታ መበለት የመ ሰለች።

፲. በመዓልትና በሌሊት በእግ ዚአብሔር ቤት እንደ ኖረች ከአሴር ወገን እንደ ሆነች እንደ ፋኑኤል ልጅ እንደ ሐና ለጸ ሎትና ለምልጃ ዘወትር እንደ ተዘጋጀች፣ በድንግልናም ዐሥራ አምስት ዓመት ኖረች፣ ከባሏም ጋር ሰባት ዓመት ኖረች ፣ ከዚህም በኋላ ወደ ቤተ መቅደስ ገብታ ፣ ሰማንያ አራት ዓመት መበለት ሁና ኖረች።

፲፩. የክርስቶስንም መምጣት ተስፋ ታደርግና እግዚአብሔርን ታመሰግን ነበር፣ እስራኤልንም ለማዳን መምጣቱን ተስፋ ለሚ ያደርጉ ሁሉ ስለ እርሱ ትናገር ነበር።

፲፪. እንደዚህ የምታደርግ ይህች ባልቴት በዚህ ዓለም በወዲያኛ ውም ክብርንና ሞገስን ምስጋ ናንም በእግዚአብሔር ዘንድ በመ ንግሥተ ሰማያት ታገኛለች።

፲፫. ወንድህሳት መበለታት ኢይሠዮማ በውስተ ቤተ ክርስቲያን እስመ ኢይክላ ተዐግሦ ሰብሳብ እንዘ ሀለዋ በጎይለ ውርዘቶን እስመ ያወስባ ዳግመ ብእሴ።

፲፬. ወለእማንቱሰ ይከውን ውርዘቶን ለሰይጣን ፣ አላ ባሕቱ ይትዓቀባ ወያድጎና ርእሶን ከመ ኢያውስባ ዳግመ ብእሴ።

፲፭. መፍትው ለክሙ ትለ ብዉ ዘንተ ከመ ዝንቱ ቀዳ ማዊ ሰብሳብ ንጹሕ በጎበ እግዚአብሔር ።

፲፮. ወእለሰ ያወስቡ ዳግመ ይከውኑ ውፁኣን እምሕግ እስመ ኢኮነ ባሕቲቱ በእንተ ፋካቤ አላ ሐሰዉ ላዕለ እግዚአብሔር።

፲፯. ወእለሰ ያወስቡ ሣልሰ ኢይትኃለቁ ውስተ መርዔቱ ለእግዚአብሔር።

፲፰. ወእለሰ ያወስቡ ራብዐ ፈድፋደ ተዐውቀ ዝሙቶሙ፣ ወይረክቡ ጎፍረተ ወጎሣረ።

፲፫. ሕፃናት ሴቶች ግን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አይሾሙ ፤ የፈቲውን ጾር መታገሥ አይቻላቸውምና ፤ በወጣትነት ጎይል ዳግመኛ ወንድን ያገባሉና።

፲፬. የእነርሱ ግን ቍንጅናቸው ለሰይጣን ይሆናል ፤ ነገር ግን ራሳቸውንም ያድኑ፣ ይጠብቁ፣ ዳግመኛ ወንድን እንዳያገቡ።

፲፭. መጀመሪያው ጋብቻ በእግዚአብሔር ዘንድ የአማረ ንጹሕ እንደሆነ ይህን ታስተውሉ ዘንድ ለናንተ አገባብ ነው።

፲፮. ሁለተኛ የሚያገቡ ግን ከሕግ የወጡ ይሆናሉ ፤ በእግዚአብሔርም ላይ ሐሰትን ተናገሩ እንጂ ስለ ጋብቻ ብቻ አይደለምና።

፲፯. ሦስተኛ የሚያገቡ ግን ከእግዚአብሔር መንጋ ከምዕ መናን አይቁጠሩም።

፲፰. አራተኛ የሚያገቡ ግን መሰለናቸው ፈጽሞ ታወቁ፣ ጎፍረት ንና ውርደትን ያገኛሉ።

፲፱. እስመ በቀዳሚ ፍጥረት ወሀበ እግዚአብሔር አሐተ ብእሴተ ለአሐዱ ብእሴ፣ ወበእንተዝ ይከውኑ ጀኤሆሙ ፩ ሥጋ።

፳. ከመዝ ንኤዝዝ ለውርዝዋት አንስት እምከመ ሞቱ ዘቀዳሚ አምታቲሆን እምከመ ኢይክላ ተዓግሦ መፍትው ያወስባ ዳግመ ብእሴ ከመ ኢይደቃ ዳግመ ውስተ መሥገርተ ሰይጣን እኩይ ወመናግንቲሁ ማህጉሌ ነፍሳት።

፳፩. ወእማንቱሰ ይወርዳ ውስተ ኩነኔ ገሃነም ዘለዓለም ዘአልቦ ዕረፍት።

፳፪. ወመበለታት እለ ተዐውቃ በጽድቅ አንስትኒ እለ አውሰባ ፩ ብእሴ ውብዙኃን ሰማዕት ኮኑ በእንቲአሆን ከመ ሐይዋ በንጽሕ ወእማንቱኬ ኢይትኃለቋ ምስለ መበለታት ካልኣት ወየሐፅና ደቂቅን ዘእንበለ ርኩስ ፣ ለእለ ከመዝ መፍትው ትርድእዎን ወተሀብዎን ትካዞን እስመ እማንቱትው ክልቶን ንበ እግዚአብሔር ።

፲፱. በመጀመሪያው ፍጥረት እግዚአብሔር አንዲት ሴትን ለአንድ ወንድ ሰጥቷልና ፣ ስለዚህም ሁለቱ አንድ አካል ይሆናሉ ።

፳. ለቆነጃጅቶች ሴቶችም የቀድሞ ባሎቻቸው ከሞቱባቸው መታገሥ ባይቻላቸው ሁለተኛ ባል ያገቡ ዘንድ እንዲገባ እናዛለን ፣ ወደ ክፉ የሰይጣን ወጥመድ ነፍሳትንም ወደሚያጠፋ አሽክላው ዳግመኛ እንዳይወድቁ።

፳፩. እነርሱ ግን ለዘለዓለሙ ዕረፍት ወደሌለበት ወደ ገሃነም ይወርዳሉ።

፳፪. በጽድቅ የታወቁ ባልቴቶች አንድ ባል ያገቡ ሴቶች በንጽሕና እንደኖሩ ብዙ ሰዎች ምስክርን የሆኗቸው እነዚህም ከሌሎች ባልቴቶች ጋራ አይቆጠሩም ፣ ልጆቻቸውንም ያለ ርኩስት ያሳደጉ እንደእነዚህ ያሉትን ትረዷቸውና ግዳጃቸውን ትሰጧቸው ዘንድ አገባብ ነው ፤ የእነዚህ እምነታቸው በእግዚአብሔር ዘንድ ነውና።

፳፫. ወይእኬነ ኤጲስ ቆጶስ ስፋሕ እዴክ ለውሂብ ወተዘክ ሮሙ ለነዳያን ወሀብ ለለጅ፩ ጸሕቆሙ በከመ ይፈቅዱ ወሐ ውጾሙ ለዕቤራት ወለዕጻለ ማውታ ወለምንዱባን ።

፳፬. መፍትሔ ኤጲስ ቆጶስ ይርድኦሙ ወያድኅኖሙ ወየ ሀቦሙ ትካዞሙ ለኩሎሙ ዕነሳን ወጽዑራን።

፳፭. ወይርድኦሙ ወይርዐ ዮሙ ለኩሎሙ ሕዝብ ውስተ ሠናይ መርዔት ለእለ ያቁርቡ ጵርስፎራ።

፳፮. ምጽዋተ እምዘ አብኡ ለከ ጸጉ ዘእምጽኡ ኅቤክ ለለጅ፩ በከመ ይደሉ ከመ መጋቢ ኄር ወመሓሪ እስመ ሥሙር ውእቱ በኅበ እግዚአብሔር።

፳፯. ኩሎ ዘይጼጉ ለጽኑሳን ይረክብ ዐስበ ሠናየ።

፳፰. ወአንተሰ ሳመውክ በአንተ እግዚአብሔር ትነሥእ ዕሤተ።

፳፱. ወከመዝ በሎሙ ለእለ ጸገውክ ዕገሌ ዘአቅረበ ወሀብኩ ክሙ ክሙ ትጸልዩ ሎቱ ወታስተብቀው በእንተአሁ።

፳፫. ዛሬም ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! ለመስጠት እጅህን ዘርጋ ፣ ድሆችንም አስባቸው ፣ ለእያንዳንዳቸው ግዳጃቸውን እንደ ሚሹት ስጥ ፣ ባልቴቶችንም እናት አባታቸው የሞቱባቸውንም ፣ ችግረኞችንም ጎብኛቸው ።

፳፬. ኤጲስ ቆጶስ የተቸገሩትንና የተጨነቁትን ሁሉ ሊረዳቸውና ሊአድናቸውም ግዳጃቸውን ሊሰጣቸው አገባብ ነው።

፳፭. በመልካም መንጋ መካከል መባ የሚያቀርቡትን ሕዝቡንም ሁሉ ይርዳቸው ፣ ይጠብቃቸው።

፳፮. ለአንተ ከአገቡት ምጽዋትም፣ ወደ አንተ ያመጡልህን እንደቸርና አዛኝ ሹም ለየአንዳንዱ እንደሚገባ ስጥ ፣ ይህ በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ ነውና።

፳፯. ለተቸገሩ የሚሰጥ ሁሉ በጎ ዋጋን ያገኛል ።

፳፰. ስለ እግዚአብሔር የደክ ምክ አንተም ዋጋህን ታገኛለህ።

፳፱. ለምትሰጣቸው ሰዎች «ትጸልዩለትና ስለ እርሱም ትማልዱ ዘንድ» ዕገሌ ያቀረበ ውን ሰጠኋቸው በላቸው ።

፴. መፍትሔ ሠናየ ትግበሩ ለኩሎ ሰብእ ወኢትብሉ ለዝ እሁቦ ወለካልኡ እክልዎ።

፴፩. ወአንተሰ ኤጲስ ቆጶስ ኢትፍልጥ ወኢመነሂ እስመ ይቤ እግዚእነ ለኩሎ ዘሰለሰክ ሀቦ ዝውእቱ እመኒ ዐርክክ፣ ወእመኒ ጸላኢክ ፣ ወለእመኒ ዘመድክ ፣ አው ፈላሲ አው ዘአውሰበ አው ዘአልቦ ብእ ሲት አው መበለት አው ዕጻለ ማውታ ወለኩሎ ግበር ሠናየ።

፴፪. እስመ አዘዘነ እግዚእነ በውስተ መጻሕፍት ንምሐ ሮሙ ለነዳያን።

፴፫. በከመ ይቤ በኢሳይያስ ነቢይ ፈትት ኅብስተክ ለር ኅብ ፣ ወአብልዎ ለነዳይ ፣ ወአኅድሮ ውስተ ጽላሎተ ቤትክ።

፴፬. ወእመ ርኢክ ዕሩቀ አልብሶ ወኢትትአወር እምዘ ርዐ ቤትክ።

፴፭. ወዳንኤልነ ይቤ በአንተዝ ያሥምርክ ምክርየ ኦ ንጉሥ ወበምጽዋተ ጽድቅ ትድኅን።

፩ ማቲ ር - ፵፪
፪ አሳ ፶፯ - ፳

፴. ለሰው ሁሉ በኅ ነገርን ታደርጉ ዘንድ ይገባል ፣ ለዚህ እስጠዋለሁ ፣ ሌላውን እክለክ ለዋሁ አትብሉ።

፴፩. አንተም ኤጲስ ቆጶስ ማነንም አትለይ፣ ጌታችን ለሰመ ነህ ሁሉ ስጠው ብሏልና፣ ይህንም ማለት ወዳጅህም ቢሆን፣ ጠላትህም ቢሆን፣ ዘመድህም ቢሆን፣ ወይም ስደተኛ ቢሆን፣ ወይም ያገባ ቢሆን፣ ሚስት የሌለውም ቢሆን ፣ ባል የሌላትም ብትሆን እናት አባት የሞቱ በትም ቢሆን ፣ ለሁሉም በኅ ነገርን አድርግ።

፴፪. ጌታችን ለችግረኞች እንራራላቸው ዘንድ በመጻሕፍት አዝዞናልና።

፴፫. በነቢዩ በኢሳይያስ እንጀራህን ለተራብ ቀረስ ፣ ለድጋውም አብላው ፣ በቤትህ ጥላውስጥም አሳድረው እንዳሉ።

፴፬. የታረዘንም ብታይ አልብሰው፣ የሥጋ ዘመድህንም ቸል አትባል።

፴፭. ዳንኤልም ንጉሥ ሆይ ስለዚህ ነገር ምክሬ ደስ ያሰኝህ በእውነተኛ ምጽዋት ትድናለህ አለ ።

፴፮. ወጎጢአትከኒ በምሒረ ነዳያን ይሠረይ ለከ እስከ ይሠራ ጌጋየክ እግዚአብሔር።

፴፯. ወካዕበ ይቤ ሰሎሞን እስመ በአሚን ወበምሂር ይደመሰስ ጎጢአት።

፴፰. ወዓዲ ይቤ ዳዊት ብፁዕ ዘይሌቡ ላዕለ ነዳይ ወምስኪን እምዕለት እኪት ያድጎኖ እግዚአብሔር።

፴፱. ወካዕበ ይቤ ዘረወ ወወ ሀበ ለነዳይ ወጽድቁኒ ይነብር ለዓለም።

፵. ወካዕበ ይቤ ሰሎሞን ዘይምሕሮ ለነዳይ ይሌቅሐ ለእግዚአብሔር ወይትዐሠይ በከመ ወሀበ ።

፵፩. እስመ ዘያጸምም እዘኒሁ ከመ ኢይስማዕ አውያተ ነዳይ፣ ዘይከድን ዓይኖ ከመ ኢይርአይ ግፋዕ ፣ ሎቱኒ ይጸመሞ እግዚአብሔር።

፫ ዳንኤ ፱ ፡ ፳፱
፱ መዝ. ፱፱ - ፳ - ፫
፳ መዝ. ፻፲፩ - ፱

፴፯. እግዚአብሔር በደልሀን እስቲያቀልልሀ ድረስ ኃጢአትህ ነዳያንን በመመጽወት ይሠረይልሃል አለ።

፴፰. ሁለተኛም ሰሎሞን በሃይማኖትና በመራራት ኃጢአት ይደመሰሳል አለ።

፴፱. ዳግመኛም ዳዊት ለችግረኛውና ለምስኪን የሚያስብ ብፁዕ ነው፤ እግዚአብሔር ከክፉ ቀን ያድነዋል አለ።

፵. ሁለተኛም ገንዘቡን በተነ፣ ለደኃም ሰጠ ፣ ጽድቁም ለዘለዓለም ይኖራል አለ።

፵፩. ዳግመኛም ሰሎሞን ለድኃ የሚራራ ለእግዚአብሔር ያበድራል እንደሰጠም ይቀበላል።

፵፪. የድኃውን ጩኸት እንዳይሰማ ጆሮውን የሚደፍን ፣ የተገፋውንም እንዳያይ ዓይኑን የሚከድን ፣ እሱንም እግዚአብሔር ቸል ይለዋል።

፵፫. መፍትሔ መበለታት ይኩና ዕጉሣተ እለ ኢያበዝኃ ነቢበ ወ አ ል ቦ ን እከይ ወኢመዓት።

፵፬. አላ እማንቱ ንጹሐት ወያመልካሁ ለእግዚአብሔር በጽድቅ።

፵፭. ወእምከመ ርእያ እኩየ ምግባረ ወሕሁመ ቃለ ያር ምማ ከመ ዘኢርእያ ወኢሰምዓ።

፵፮. ወኢይኩን ትካዛ ለመበለት ወኢምንትኒ ዘእንበለ ጸልዮ ወአስተብቀዮ በእንተ እለ ይመጽኩ ወያበውኩ መባእ ለቤተ ክርስቲያን።

፵፯. ወእመሰቦ ዘየኃሥሥ ጽፋዕ ነገረ ከንቱ ኢያውሥ አሁ ፣ አላ ባሕቱ ይትወከፋ ለእለ የጎሥሣ ቃለ ሃይማኖት ወምግባረ ጽድቅ ፣ ወይሣተፋ ሠናየ በጎበ እግዚአብሔር።

፵፰. ወእለሰ ይፈቅዳ ይትመሀራ ሥርዐተ ይሑራ ጎበ ሥዩማን ወይትመሐራ ወይስምዓ ቃለ ተግሣጽ።

፵፫. ባልቴቶች ትዕግሥተኞች ነገርን የማያበዙ፣ ክፋትና ቀጣ የሌለባቸው ይሆኑ ዘንድ አገባብ ነው።

፵፬. ነገር ግን እነሱ ንጹሐት እግዚአብሔርን በእውነት የሚያመልኩት ይሁኑ።

፵፭. ክፉ ሥራን ቢያዩ ፣ ክፉ ቃልንም ቢሰሙ ፣ እንዳላዩና እንዳ ልሰሙ ዝም ይበሉ ።

፵፮. የባልቴት አሳቧ ለቤተ ክርስቲያን መባ ለማግባት ስለሚመጡት ከመጸለይና ከመማለድ በቀር ሌላ ምንም አይሁን።

፵፯. የተጠላ ከንቱ ነገርን የሚሻሰው ቢኖር አይመልሱለት ነገር ግን የሃይማኖትን ቃልና የጽድቅ ሥራን የሚፈልጉትን ይቀበሉ ፣ በእግዚአብሔር ዘንድም በጎ ነገርን ይሳተፉ ።

፵፰. ሥራትን ይማሩ ዘንድ የሚሹ ወደ መምህራን ሄደው ይማሩ የምክር ቃልንም ይሰሙ ።

፵፰. ወኢይስምዓ ቃለ ወዴት ወኢይትልዋ ድገረ ባዕዳን አማልክት አላ ያምልካሁ ለ፩ እግዚአብሔር በፈጠረ ኩሎ።

፵፱. እስመ አስተማሪን እግዚአብሔር ለመንግሥተ ሰማያት በጎጠተ ሰናፔ እንተ ትንዕስ እምኩሉ አዝር ዕት፤ ወሰበ ጥዕማ ብእሲ ታውዕዮ ከማሁ ውእቱ ቃለ ትምህርተ ሃይማኖት ታውእዮ ለሰይጣን።

፶. ኢመፍትው ንዕሉ ቃለ ነቢያት ወኢንክሥት ምሥጢረ ለዕልዋነ ሃይማኖት።

፶፩. አላ ንጽናዕ በሃይማኖት እስመ አዘዘነ እግዚእን እንዘ ይብል ኢት ደዩ ባሕርየክመ ቅድመ አሕርወ ወኢትሁቡ ቅድሳቲክመ ለከለባት ከመ ኢይኪዱ ባሕርየክመ በእገ ሪሆሙ ወተመደጠሙ ይነጽሑ ክመ እስመ ሰበ አእመሩ ነገረ ምሥጢር ዕልዋን ይሜንኑ ወይ ሬስዩ ኅፍረተ ወጎሣረ በዕበደሙ።

፶፪. አላ ዳዕሙ መሀርዎሙ ይሰብወ ቃለ ኦሪት ወነቢያት እለ ተነበዩ በእንተ ምጽአቱ ለክር ስቶስ።

፶፫. እስመ መምህርነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈነወ ለነ ፲ወጀተ ሐዋርያተ ንምህርሙ ለኩሎሙ አሕዛብ።

፶፬. ወለአንስትሰ ኢአዘዘን ይም ሀራ ወያንብባ በቤተ ክርስቲያን ላዕለ ሕዝብ አላ ዳዕሙ ይትገ ሠላ እምግብረ ዝሙት ወይት አዘዛ በጸም ወበጸሎት ወበአጽ ምዖ ቃለ መጻሕፍት።

፶፭. የነገር ሥራ ቃልን አይ ስሙ፤ ልዩዎች አማልክትንም አይ ከተሉ፤ ሁሉን የፈጠረ አንድ እግዚአብሔርን ያምልኩት እንጂ።

፶፮. እግዚአብሔር መንግሥተ ሰማያትን ከአዝርኦት ሁሉ በምታንስ በሰናፍጭ ቅንጣት መስሏታልና፤ ሰው በቀመሳት ጊዜ ታቃጥለዋለች፤ የሃይማኖት ትምህርት ቃል እንዲሁ ናት፤ ሰይጣንን ታቃጥለዋለችና።

፶. የነቢያት ቃልን እንወነጅል ዘንድ አይገባም፤ ሃይማኖትን ለካዱ ሰዎችም ምሥጢርን አንገለጽ።

፶፩. ነገር ግን በሃይማኖት እንጽና፤ "ኔታችን ዕንቁቻችሁን በእሪያዎች ፊት አትጣሉ፤ የተቀደሰውንም ለውሾች አትስጡ፤ ዕንቁቻችሁን በእግራቸው እንዳይጠቀሙት፤ ተመልሰውም ይጥሏችኋል" ብሎ አዝዘናልና፤ ከሐድያን በስንፍናቸው የምሥጢርን ነገር ባወቁ ጊዜ ይንቃሉ፤ ኅፍረትና ውርደትንም ያደርጋሉ።

፶፪. ነገር ግን የኦሪትንና ስለ ክርስቶስ መምጣት ትንቢት የተናገሩ የነቢያትን ቃል ያስተውሉ ዘንድ አስተምሯቸው እንጂ።

፶፫. መምህራችን ኢየሱስ ክርስቶስ አሕዛብን ሁሉ እናስተምር ዘንድ እኛን አስራሁለቱ ሐዋርያትን ልኮልናልና።

፶፬. ሴቶችን ግን ሊያስተምሩ በቤተ ክርስቲያንም ለሕዝቡ ሊያነብቡ አላዘዛቸውም፤ ከመሰለን ሥራ ይገሠፁ፤ በጸም፤ በጸሎትና የመጻሕፍትን ቃል በማድመጥ ይታዘዙ ዘንድ ነው እንጂ።

፶፭. እስመ ነበራ ምስሌነ ማርያም መግደላዊት ወአጎቲሁ ለአልዓዛር ማርያ ወማርታ ወሰሎሜ ወባዕዳትሂ እለ ምስሌሆን እስመ ለእሎን ኢአዘዘን ይምሐራ ምስሌነ።፩

፶፮. ወባሕቱ መፍትው ይምሀራ ለአንስት።

፶፯. እስመ ብእሲ ርእሳ ሰብእሲት ከማሁ ኢመፍትው ወኢርቱዕ ይኩን አባል ዘየዓቢ እምርእስ።

፶፰. ኢመፍትውኬ መበለታት ወደናግል ያንሶስዋ ማዕከለ ጦራህብት ወይባኣ ቤተ ዕደው።

፶፱. ወእለሰ ይገብራ ከመዝ ኢኮና መበለታተ ወኢደናግለ አላ ዳዕሙ ይከውና ማዕቀፈ ለሰብእ።

፷. ወእመሰ ኢይፀመዳ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ይከውና ሀካያተ ወስሱዓተ ወጎሣሥያተ ንዋየ ባዕድ ወይጼውዋ ዕደወ ወይከውና መስሕታተ ለካልኣን ወያወድቃ ነፍሳተ።

፷፩. ወእለሰ ይተልውዎን ይርጎቁ እምእግዚአብሔር ።

፷፪. ወእለሰ ይበውኡ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወኢይሌብወ ዘውስተ መጻሕፍት ወኢይስምዑ ቃለ መጽሐፍ ዘተግሣጽ በእንተ እለ ይገብሩ ከመዝ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ ሰሚዐ ይሰምዑ ወኢይሌብወ።፩

፶፭. ማርያም መግደላዊትና የአልዓዛር እጎቶች ማርያና ማርታ ሰሎሜም ሌሎችም ከእነርሱ ጋራ የነበሩ ሴቶች ከእኛ ጋራ ነበሩ፤ እነርሱን ከእኛ ጋራ ያስተምሩ ዘንድ አላዘዛቸውምና።

፶፮. ነገር ግን ሴቶችን ያስተምሩ ዘንድ ይገባል።

፶፯. ወንድ ለሴት ራስዋ ነውና እንደዚሁ አካል ከራስ የበለጠ ይሆን ዘንድ አይገባም።

፶፰. ባልቴቶችና ደናግል በአደባባይ መካከል ሊመላለሱና ወደ ወንዶች ቤትም ሊገቡ አይገባም።

፶፱. እንደዚህ የሚያደርጉ ግን ባልቴቶችና ደናግል አይደሉም ለሰው መሰናክል ይሆናሉ እንጂ።

፷. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ባያገለግሉ ግን ሰነፎች ስሱዎችና የሰው ገንዘብ ፈላጊዎች ይሆናሉ፤ ወንዶችንም ይማርካሉ፤ ለሌሎችም መሳሳቻ ይሆናሉ፤ ነፍሳትንም ይጥላሉ።

፷፩. የሚከተሏቸውም ከእግዚአብሔር ይርቃሉ።

፷፪. ወደ ቤተ ክርስቲያን ገብተው በመጻሕፍት ያለውን ስለማያስተውሉ የተግሣጽ መጽሐፍ ቃልንም ስለማይሰሙ እንዲህ ስለሚያደርጉ ሰዎችም ነቢዩ ኢሳይያስ እንዲህ ይላል ፣ መስማትን ይሰማሉ አያስተውሉም እንጂ ።

ኔ. ማ.ቴ. ፲፫. ፴፩-፴፪

፳ አ ለ ፳ ፡ ፱

፳፫. ወራክዮ ይሬክዮ ወኢይጤይቁ በከመ ጽሉል ልቦሙ ለዝንቱ ሕዝብ ወለአለሰ ከመዝ መበለታት ኢታር እይዎን መሥዋዕቶ ለክርስቶስ።

፳፬. ወእንተሰ ትፈቅድ ታሥምሮ ለክርስቶስ ትንበር ውስተ ቤታ በጽምው፣ ወትሰብሐ መዓልተ ወሌ ሊተ በአፍ ዘኢያረምም፣ ወትሰ አሎ ለእግዚአብሔር በልብ ንጹሕ ከመ ጠባብ ዮዲት እንተ ሰአለት ንበ እግዚአብሔር መዓልተ ወሌሊተ በእንተ እስራኤል።፱

፳፭. ከማሁ መበለት መሐሪት ትሰ አሎ ለእግዚአብሔር እንዘ ኢታጸ ርዕ ሐዊረ ቤተ ክርስቲያን በኩሉ ሰዓት ።

፳፮. እስመ ኩሉ ሕሊናሃ ድልው ወትረ ለተቀንዮ ወኢትትመየጥ ውስተ ፍግዕ።

፳፯. ወእንተሰ ንጹሕ አዕይንቲሃ ወቅዱስ እዘረሃ ወኢትሰፍሕ እደ ዊሃ ንበ ትዕግልት ወይረውጸ እገ ሪሃ ውስተ ፍፍተ ሰላም ወአፋሃ ኢይነብብ ሐሰተ ወሲሳያ በዐቅም ለእንተ ከመዝ ምግባራ ይሰምዓ እግዚአብሔር ጸሎታ ወስእሰታ።

፳፫. ማየትንም ያያሉ አይረዱም እንጂ፣ ይህ ሕዝብ ልቡ ደንድኗል፣ እንደነዚህ ላሉት መበለታት የክር ስቶስን መሥዋዕት አታሳዩአቸው።

፳፬. ክርስቶስን ደስ ልታሰኘው የም ትወድ ግን በቤቷ በጸጥታ ትኑር፣ ዝም በማይል አፍም ሌሊትና ቀን ታመስግነው፣ ስለ እስራኤል ሌሊ ትና ቀን ወደ እግዚአብሔር እንደ ለመነች እንደ ጥበበኛዋ ዮዲትም በንጹሕ ልብ እግዚአብሔርን ትለ ምነው።

፳፭. እንደዚሁ የምትራራ ባልቴት በየሰዓቱ ቤተ ክርስቲያን መሄድን ሳታቋርጥ እግዚአብሔርን ትለም ነው።

፳፮. ሐሳቧ ሁሉ ለመገዛት የተዘ ጋጀ ነው፣ ወደ ተድላ ደስታ አት መለስምና።

፳፯. ዓይኖቿ ንጹሕ፣ ጆሮቿ ቅዱስ የሆኑ፣ እጆቿን ወደቅሚያ የማትዘ ረጋ፣ እግሯም ወደሰላም መንገድ የሚሮጥ፣ አፏም ሐሰትን የማይና ገር፣ ምግቧም በልክ የሚሆን፣ ምግ ባሯ እንደዚህ የሆነውን ሴት እግ ዚአብሔር ልመናዋንና ጸሎትዋን ይሰማታል።

፳፰. እስመ ይቤ አመ ዕለተ እጼው ዐከ ፍጡነ ስምዓኒ።፲

፳፱. ወከመዝ ትሠየም መበለት እንተ ኢታፈቅር ወርቀ ወአልባቲ ትዝኅ ርት ወኢስስዕት ወኢመስተራባሒት።

፸. አላ ዳዕሙ ጎሪት ወለባዊት ወት ንበር ውስተ ቤተ ክርስቲያን እንዘ ትሴብሐ ወትዜምር ወታነብብ መጸ ሕፍተ ወተዐቅብ ጊዜ ሰዓተ መዓ ልት ወሌሊት ወትጸውም ወትስ እሎ ለእግዚአብሔር ኩሎ ጊዜ።

፸፩. ወቅኔ እደዊሃ ትሁብ ለነዳያን ወኢታጥሪ ኢምንተኒ።

፸፪. እንዘ ትዜከር መበለተ እንተ አብአት ፪ተ ጸራይቀ ውስተ ቤተ መቅደሱ ለእግዚአብሔር ዘበእን ቲአሃ ስምዐ ኮነ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በውስተ ወንጌል አማን እብለክሙ ከመ ዛቲ መበለት አብ ዝነት አብኦ እምኩሎሙ አለ አብኦ ውስተ ሙዳየ ምጽዋት ወኩሎሙ አለ አብኦ እምተረፎሙ አብኦ።

፸፫. ወይእቲስ እምተጽናሳ ኩሎ ዘባቲ አብአት ወኩሎ መንበርታ።

፸፬. መፍትውኬ መበለታት ይኩና ንጹሐተ ወይተሐታ በፍርሀት ወበረ ዓድ።

፳፰. በምጠራህ ጊዜ ፈጥነህ ስማኝ ይላልና።

፳፱. እንደዚህም ወርቅ የማትወድ፣ ትዕቢትና ስስት የሌላት፣ ገንዘብ የማታራባ ባልቴት ትሾም።

፸. ነገር ግን ቸር አስተዋይ ትሁን፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥም እያመሰ ገነች፣ እየዘመረች፣ መጸሕፍትን እያ ነበበች፣ የሌሊቱንና የቀኑንም ሰዓት ጊዜ እየጠበቀች፣ እየጸመች፣ ሁልጊዜም እግዚአብሔርን እየለመነች ትኑር።

፸፩. ከእጆቿ ሥራም ለነዳያን ትስጥ፣ ምንም ጥሪት አታኑር።

፸፪. በእግዚአብሔር ማደሪያ በቤተ መቅደስ ሁለት እንጀራ ያቀረበች ውን ድኃ እያሰበች፣ ስለ እርሷ ጌታ ችን ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌል እን ዲህ ብሎ ምስክር የሆናት፣ በሙዳየ ምጽዋቱ ውስጥ መባዓቸውን ከአገቡት ሁሉ ይልቅ ይች ድኃ መባ መስጠትን እንዳበዛች በእውነት እነግራችኋለሁ፣ ሁሉም ያገቡት ከትርፋቸው ነውና።

፸፫. ይቺ ግን ችግረኛ ስትሆን ያላ ትን ንብረቷን ሁሉ አገባች።

፸፬. ባልቴቶች ንጹሐች ይሆኑ ዘንድ በመፍራትና በመንቀጥቀጥም ትሕ ትናን ያደርጉ ዘንድ አገባብ ነው ።

፱. ጥዲት. ፱ : ፩

፸፭. ወፈድፋደሰ ለኤጲስ ቆጶስ ወለቀሳውስት ወለዲያቆናት ወለ ዲያቆናዊት።

፸፮. ወእማንቱሰ ኢይግበራ ወኢም ንተኒ ዘእንበለ ምክረ ዲያቆናት።

፸፯. ወኢይሐራ ውስተ ሐውዘ መባ ልዕት ወንዝህላል።

፸፰. እመሰ ተረክባ እንዘ ከመዝ ይገብራ ይትገሠጸ ይትነሣእ ዲያ ቆን ወየአዝዞን ይጸማ።

፸፱. ወከማሁ ካህናትኒ እመ ይነ ሥኡ ርዴ በጎበ መሰጥ ወመወ ልጣን ወዘማውያን ይትገሠጹ ወኢታብእ ቍርባን ለእግዚአብሔር አምላክክ።

፹. ወመፍትውኬ ይኩና መበለታት ድልዋተ ለሰሚዐ ቃለ መላህቅቶን ወይግበራ ኩሎ ዘየአዝዞን ወይ ዕቀባ ቃለ ኤጲስ ቆጶስ ወያክብራሁ ከመ ዘእግዚአብሔር።

፹፩. ወእመሰቦ ዘይነሥእ ምጽዋተ እምጎበ ዐማዕያን ወዕልዋን ይድ ጎፅ ውስተ ስሕተት ዘዚአሆሙ ወይመውት በጌጋዮሙ ወለእመ ጸለየ በእንቲአሆሙ የጎዝኖ ለክርስቶስ።

፹፪. ወባሕቱ ይሚጦሙ ውስተ ንስሐ።

፹፫. ወእመሰ ጸለየ ወይቤ አድጎን እለ ኢተመይጡ ውስተ ንስሐ ዓማ ዕያነ ወሐሳውያነ ወኃጥእነ ይትካ ረ ል ኔከየ ምግባሮሙ ለእሉ።

፸፭. ይልቁንም ለኤጲስ ቆጶስ፣ ለቀ ሳውስት፣ ለዲያቆናትና ለዲያቆና ዊት።

፸፮. እነዚህ ግን ያለዲያቆናት ምክር ምንም አያድርጉ።

፸፯. የመብል ጣዕም ማሻሻል፣ አለል ዘለል ማለት ወደ አለበት አይሒዱ።

፸፰. እንደዚህ ሲያደርጉ ቢገኙ ይገ ሠጹ ዲያቆኑም ተነሥቶ ይጸሙ ዘንድ ይዘዛቸው።

፸፱. ካህናትም እንደዚሁ የሰው ገን ዘብ ከሚነጥቁ ከሚለዋውጡ ከሰሰ ጥኞች አራጣን ቢቀበሉ ይገሠጹ፤ ለፈጣሪ እግዚአብሔርም ቍርባን አድርገህ አታግባው።

፹. ባልቴቶች ያለቆቻቸውን ቃል ለመስማት የተዘጋጁ ሁነው ያዘ ዟቸውን ሁሉ ይሠሩ ዘንድ የኤጲስ ቆጶሱንም ቃል ይጠብቁ ዘንድ የእግ ዚአብሔርም አገልጋይ እንደ መሆኑ ያክብሩት ዘንድ አግባብ ነው።

፹፩. ከበደለኞች ከከሐዲዎች ምጽ ዋትን የሚቀበል ቢኖር በነሱ ስሕ ተት ይሰነካከላል ፣ በበደላቸውም ይሞታል፣ ስለነሱም ጸሎትን ቢጸ ልይ ክርስቶስን ያሳዝነዋል።

፹፪. ነገር ግን ወደ ንስሐ ይመ ልላቸው።

፹፫. ወደ ንስሐ ያልተመለሱትን በደለኞችን፣ ሐሰተኞችን፣ ኃጢአተኞ ችን፣ አድናቸው ለሌሎች ጸሎት የካፊ ሥራቸው ተካፊ ይ. ይገኛል።

አንቀጽ ፲፬፬

አሥራ አራተኛ አንቀጽ

በእንተ ከመ ኢመፍትው ያጥምቃ አንስት።

፩. ናሁ ንነግረክሙ ከመ ዐቢይ ኩነኔ ውእቱ ለእለ ይገብሩ ዘንተ ምግባረ።

፪. ወከመዝ ንኤዝዝ እንክ ከመ ኢትግበሩ ዘንተ ምግባረ እስመ ዕል ወተ ሕግ ውእቱ ዝ ግብር እስመ ርእሳ ለብእሲት ብእሲ ዘይሠየም ክህነተ።

፫. ኢመፍትውኬ ንዕልዎ ለፈጣሪ ወንጎድግ ርእሰ ወንትሉ አባለ እስመ ብእሲት አባሉ ለብእሲ ወይ እቲ ወጽአት እምኔሁ ወእምኔሃ ይት ወለዱ ውሉድ እስመ ይቤ ውእቱኬ እግዚእነ።

፬. በከመ አቅደምነ ነገረ ኢታብ ሕዎን ለአንስት ይገሥጸ ወይም ሀራ ወኢይግበራ ግብረ ክህነት ዘኢ እዙዝ ውስተ ሕግ።

፭. ወዘሰ ይገብር ከመዝ ዐለዎ ለእ ግዚአብሔር ወይከውን ከመ እለ አልበሙ አእምሮ ወይሠይሙ አን ስተ ከመ ይኩና ካህናተ ለግልፎ ሥዕለ አንስት፣ ለእለ ከመዝ አርጎ ቅዎን እምሕጉ ለኢየሱስ ክርስ ቶስ ።

፮. ወበእንተዝ ግሙራ ኢመፍትው ያጥምቃ አንስት ወኢመነሂ።

ሴቶች ያጠምቁ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. ይህን ሥራ ለሚሠሩት ሰዎች ጽኑ ቅጣት እንደሆነ እነሆ እንነግ ራችኋለን።

፪. እንደዚህ ያለ ሥራም እን ዳትሠሩ እናዝላለን፣ ይህ ሥራ ሕግ ማፍረስ ነው፣ የሴት አለቃዎ ክህነትን የሚሾም ወንድ ስለሆነ።

፫. ፈጣሪን እንክደው ዘንድ አገባብ አይደለም፣ አለቃዎ የሚሆን ወንድን ትተን ሴትን ልንከተል አገባብ አይ ደለም፣ ሴት ለወንድ አካሉ ናትና፣ እርሷም ከእርሱ ተገኝታለችና፣ ከእር ሷም ልጆች ይወለዳሉ፣ እርሱ ጌታ ችን ብሏልና።

፬. አስቀድመን እደተናገርን ሴቶችን ያስተምሩ ይገሥጹ ዘንድ አታሰና ብቷቸው፣ በሕግ ያልታዘዘ የክህ ነት ሥራንም አይሥሩ።

፭. እንደዚህ የሚያደርግ ግን እግዚ አብሔርን ካደው ፣ በሴቶች አም ሳል ለተሠራ ጣዖት አገልጋዮች ይሆኑ ዘንድ ሴቶችን እንደሚሾሙ አእምሮ እንደሌላቸው ሰዎች ይሆ ናል፣ እንደዚህ ያሉትን ከኢየሱስ ክርስቶስ ሕግ ለዩዋቸው።

፮. ስለዚህም ሴቶች ማንንም ያጠ ምቁ ዘንድ አይገባም።

ጌ. ሰበሰብ ወሰኑ ያጥምቃ አንስት እምተጠምቀ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ እምነብ እሙ ወእምኢተጠምቀ በጎብ የሐንስ።

ገ. ወለነኒ እምኢፈነውነ ናጥምቅ ውስተ ዓለም፣ አላ ዳዕሙ እም ፈነዎን ለአንስት ያጥምቃ ምስ ሌነ።

፱. ወንሕነኒ ንኤዝዘክሙ ኢይግበር ወኢመኑሂ ከመዝ።

፲. ወእመሂ ጥቀ ጠባባት ወቦን ሃይማኖት ወየአምራ መጻሕፍተ ኢናበውሐን ያጥምቃ ወይስብካ ወንጌለ።

አንቀጽ ፲ወ፭

በእንተ ከመ ኢመፍትው ይግበር ሕዝባዊ ግብረ ክህነት ንኤዝዘክሙ እንክ።

፩. ኢይግበር ሕዝባዊ ግብረ ክህነት ኢያዕርግ ዕጣነ ወኢያጥምቅ ወኢያንብር እደ ወኢይባርክ ወኢየሀብ ኅብስተ በረከት።

፪. እስመ አልቦ ዘይክል ነሢአ ጸጋ ለእመ ኢተውሀቦ እምነብ እግዚአብሔር ።

፫. ወባሕቱ መፍትው ጸጋ ወክብረ ይንሥኡ በጎብ ኤጲስ ቆጶስ።

ጌ. ሴቶች ያጠምቁ ዘንድ የሚገባ ከሆነስ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከእናቱ ዘንድ በተጠመቀ ነበር፣ ከዮሐንስም ዘንድ ባልተጠመቀ ነበር።

ገ. እኛንም እናጠምቅ ዘንድ ወደ ዓለም ባልላክንም ነበር፣ ነገር ግን ከኛ ጋራ ያጠምቁ ዘንድ ሴቶችን በላካቸው ነበር እንጂ።

፱. እኛም ማንም እንደዚህ እንዳያደርግ እናዝዛችኋለን።

፲. ፈጽመው ብልሆችም ቢሆኑ ሃይማኖትም ቢኖራቸው፣ መጻሕፍትንም ቢያውቁ፣ ያጠምቁና ወንጌልን ያስተምሩ ዘንድ አናስናብታቸውም ።

አሥራ አምስተኛ አንቀጽ

ሕዝባዊ የክህነትን ሥራ ይሠራ ዘንድ እንዳይገባው ይናገራል።

፩. ሕዝባዊ የክህነት ሥራን እንዳይሠራ፣ ዕጣንንም እንዳያሳርግ፣ እንዳያጠምቅ፣ በአንብርተ እድም እንዳይባርክ፣ በረከተ ኅብስቱንም እንዳይሰጥ እናዝዛችኋለን።

፪. ከእግዚአብሔር ዘንድ ካልተሰጠው የእግዚአብሔርን ጸጋ ገንዘብ ማድረግ የሚቻለው የለምና።

፫. ነገር ግን ጸጋንና ክብርን ከኤጲስ ቆጶስ ዘንድ ይቀበሉ።

፱. ወዘሰ ኢተውሀቦ ሂመተ ክህነት ለእመ ተዐደወ ይረክብ ኩነኔ ከመ ያዝያን ንጉሥ።፩

ጌ. ወዓዲ ኢአዘዝነ ያጥምቁ ኩሎሙ ሥዩማነ ቤተ ክርስቲያን ወኢአናጉንስጢሳውያን ፣ ወኢመዘምራን ወኢዐጸውተ ኃዋሳው።

ገ. አላ ያጥምቁ ኤጲስ ቆጶሳት ወቀሳውስት ባሕቲቶሙ፣ ወዲያቆናትኒ ይትለክኩ ምስሌሆሙ ጎብረ።

ገ. ወእለሰ ይትዐደወ ወይገብሩ ከመዝ ይረክቡ ኩነኔ ዘረከቦሙ ለደቂቀ ቆሬ።

ገ. ናሁ ንኤዝዝ ኢይሂሙ ቀሲሳን ዲያቆናተ ወዲያቆናዊተ ወኢአናጉንስጢሳ ወመዘምራነ ወኢዐጸውተ ኃዋሳው።

፱. አላ ኤጲስ ቆጶሳት ይሂሙ በሥርዐተ ቤተ ክርስቲያን እለ አልቦሙ ቂም ወቅንዓት ወኢሐሜት ወኢጽልዕ ኢእከይ።

፲. ናሁ አቅደምነ ነገሮቶሙ እስመ እለ ይገብሩ ከመዝ ይከውኑ ነኪራነ እምሕዝብ ክርስቲያን ወፈድፋደለ ለመበለታት።

፱. ያልተሰጠውን የክህነት ሹመትን ቢደፋፈር ግን እንደ ንጉሥ ያዝያን ፍዳን ይቀበላል።

ጌ. ዳግመኛም የቤተ ክርስቲያን ሹማምንት ሁሉም ያጠምቁ ዘንድ አላዘዝንም፣ አናጉንስጢሳች መዘምራንም፣ በር ዘጊዎችም ቢሆኑ ።

ገ. ኤጲስ ቆጶሳትና ቀሳውስት ብቻ ያጥምቁ እንጂ ዲያቆናት ግን ከነሱ ጋር በአንድነት ይላላኩ።

ገ. ተደፋፍረው እንደዚህ የሚያደርጉ ግን የቆሬን ልጆች ያገኛቸውን ፍዳ ያገኛሉ።

ገ. ቀሳውስት ዲያቆናትንና ዲያቆናዊትን፣ አንጉንስጢሳንም፣ መዘምራንንም በር ዘጊዎችንም እንዳይሾሙ እነሆ እናዝዛለን።

፱. በቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ቂምና ቅንዓት ፣ ሐሜትም ፣ ፀብና ክፋትም የሌላቸውን ኤጲስ ቆጶሳት ይሾሙ እንጂ ።

፲. እነሆ አስቀድመን ነግረናቸው እንደዚህ የሚያደርጉ ሰዎች ከክርስቲያን ወገኖች የተለዩ ይሆናሉና ይልቁንም ለባልቲቶች።

አንቀጽ ፲፱፮

በእንተ መዓሰብ፤

፩. እስመ ሰይጣን የጎሥሥ ምክንያተ በዘያሠግር በከመ ገብረ ትካት ላዕለ ቃየል።

፪. እስመቦ እለ ይብላ መበለታት ንሕነ ወእማንቱሰ ይገብራ ግብረ ዘኢይደልዎን ለመበለታት በከመ ገብረ ቃየል ዘኢይደሉ በእኑሁ።

፫. እሎንኬ እለ አልቦን አእምሮ እስመ እኮ በተሰምዮ መበለታት ዘይ በውኣ መንግሥተ ሰማይ አላ በርት ዕት ሃይማኖት ወበሠናይ ምግባር።

፬. ወእንተሰ ነሥአት ስመ መበለት ወትገብር ምግባረ ሰይጣን ዛቲኬ ሐሳዊተ ስም ወትረክብ ኩነኔ ዘለዓለም።

፭. ናሁ ንሰምዕ ከመቦ እምውስተ መበለታት እኩያት ቀናዕያት ወመ ስተዋድያት እለ ይገብራ ጋዕዘ ማዕከለ አጋው እማንቱኬ ኢኮና እምክርሰቶስ እስመ ኢዐቀባ ቃለ ተግሣጽ።

፮. ወእመቦ እምአንት እለ ርእያ እንዘ ይትወሀባ ምጽዋት ለእንቶን መበለታት፣ እመኒ ወርቅ አው አልባስ፣ አው መብልዕ ወመስቴ፣ ወእምዘ ተፈሥሐት ወረከበት ዕረፍተ መፍትው ከመዘ ይበላ፣ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላክነ ዘጸገዋ ዕረፍተ ወትፍሥሕተ ለፍቅርት እንተነ መበለት።

አሥራ ስድስተኛ አንቀጽ፣

የፈትን ነገር ይናገራል

፩. ሰይጣን ቀድሞ በቃየል ላይ እንዳደረገ ሰውን የሚያጠምድበትን ምክንያት ይፈልጋልና።

፪. እኛ መበለታት ነን የሚሉ አሉና ቃየል በወንድሙ የማይገባ እንዳደረገ እነሱ ግን ለመበለታት የማይገባውን ሥራ ይሠራሉ።

፫. ዕውቀት የሌላቸው እሊህ ናቸው፣ መበለታት በመባል መንግሥተ ሰማይ አይገቡምና፣ በቀናች ሃይማኖትና በበጎ ሥራ ነው እንጂ።

፬. የበመለትን ስም ይዛ የሰይጣንን ሥራ የምትሠራ ግን ይህቺ የስም ሐሰተኛ ናት የዘላለም ፍዳንም ትቀበላለች።

፭. እንሆ ከመበለቶች ወገን ክፉዎች ቀናተኞችና ነገረ ሠሪዎች በወንድማማቾች መካከል ክርክርን የሚያደርጉ እንዳሉ እንሰማለን፣ እሊህ ከክርሰቶስ አይደሉም፣ የተግሣጽ ቃልን አልጠበቁምና።

፮. ከእንቶች ወገን እንታቸው ለሆነች መበለት ምጽዋት ሲሰጣት ያዩ ቢኖሩ፣ ወርቅም ቢሆን፣ ልብስም ቢሆን፣ መብልም መጠጥም ቢሆን፣ ከዚህ በኋላ ደስ ቢላት ዕረፍትንም ብታገኝ፣ ለተወደደች ደሀ እህታችን ዕረፍትንና ደስታን የሰጣት ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን ይሉ ዘንድ እንደህ ይገባል።

፯. ኦ እግዚአብሔር ወእክብር ላዕለ ዘወሀብካ ለዛቲ መበለት ወአብዝካ ንዋየ በጽድቅ ወበንጽሕ ወተዘከራ በሠናያቲከ ወዕቦየ ሃህልከ ወምሕረትከ ።

፰. ወለዝንቱኒ ኤጲስ ቆጶስ ሀቦ ምክዕቢተ ክብር ለዘመሀረ ወገሠጸ ወለዘጸገወነ ሀቦ አክሊለ ምክሕ አመ ይፈልስ እምዘንቱ ዓለም።

፱. ወከማሁ ዛቲኒ መበለት ትጸሊ ወታስተብቀሶ ምስሌሆሙ በእንተ እለ ይገብሩ ላዕሌሃ ምሕረተ ወይእቲኒ ተሀብ ለጸኑላን እምዘ ነሥአት።

፲. ወበእንተዝ ይከውን ሥሙረ ምግባራ በቅድመ እግዚአብሔር እስመ ጽሑፍ ዘይብል ዘትገብር የማንከ ኢታእምር ፀጋምከ ወይ ኩን ክዱነ ምጽዋትከ።

፲፩. ከመዘ ትጸሊ መበለት ዲቢ እለ ወሀብዋ ወመጽወትዋ እስመ አርአያ መቅደሱ ይእቲ በከመ ጽሑፍ ዘይብል አቡከ ዘይሬእየከ በጎቡእ የዐስየከ ክሡተ።

፲፪. መበለታትሰ እለ ኢየሐውራ በትእዛዘ እግዚአብሔር ይቀንዓ ላዕለ ዘመጽወተ ለእንቶን የጎሥሣ ወይብላ መኑ ዘገብረ ምስሌሃ ዘንተ ምሕረተ።

፯. ጌታ ሆይ ለዚች ድጋ በሰጠሃት ላይ ባርክ አክብርም፣ ገንዘቡንም በእውነትና በንጽሕና አብዛው፣ በበጎነት ሀና በይቅርታህ ብዛት በቸርነትህም አስባት።

፰. ለአስተማረና ለመከረ፣ ለዚህም ኤጲስ ቆጶስ እጽፍ ድርብ ክብርን ስጠው፣ ለሰጠንም ሰው ከዚህ ዓለም በሞት ተለይቶ በሚሔድበት ጊዜ የመመኪያ አክሊልን ስጠው።

፱. ይህች መበለትም በእርሷ ላይ ቸርነትን ለሚያደርጉ ሰዎች ከእነርሱ ጋራ ትጸልይ፣ ትማልድ፣ እርሷም ከተቀበለችው ለተቸገሩት ትሰጥ።

፲. ስለዚህም በእግዚአብሔር ፊት ሥራዋ የተወደደ ይሆናል፣ ቀኝ እጅህ የምታደርገውን ግራ እጅህ አትወቅብህ፣ ምጽዋትህም የተሰወረ ይሁን ተብሎ ተጽፎአልና።

፲፩. መበለት በሰጧትና በመጻወቷት ሰዎች ላይ እንደዚህ ትጸልይ፣ የቤተ መቅደሱ ምሳሌ ናትና፣ ተሰውረህ ስትመጸውት የሚያይህ አባትህ ዋጋህን ገልጦ ይሰጥሃል ተብሎ እንደ ተጻፈ።

፲፪. በእግዚአብሔር ትእዛዝ ጸንተው የማይኖሩት መበለታት ግን ለእንቶቻቸው በመጸወተ ሰው ላይ ሥጋዊ ቅንዓትን ይቀናሉ፣ ለእርሷ ቸርነትን ያደረገ ማነው? እያሉ ይፈልጋሉ።

፲፫. ወእምዝ ሶበ ለበዋ ወአእመራ ጎበ ዘመጽወተ ለእጎቶን የሐውራ ወያጽሕባሁ ወይብላሁ እፎ ቀደ ምክ ውሂበ ለዛቲ እንዘ ፈድፋደ ጽኑላት ነሕነ እምኔሃ።

፲፬. እስመ አብዳት እማንቱ እለ ይብላ ከመዝ እንዘ ይመስሉን ሀብት ዘእምጎበ ሰብእ አላ ሀብተ ጸጋስ እምጎበ እግዚአብሔር ውእቱ።

፲፭. ወእመሰ ነዳዩት ይእቲ ጥዩቀ ኢመፍትው ይሐራ ያጽሕባሁ ለዘገብረ ምሕረተ አላ ባሕቱ ርቱፅ ይንበራ ውስተ ቤቶን።

፲፮. ወይስግዳ በገጸን ወይነስሐ ወይስኣላሁ ለእግዚአብሔር እስመ ገብረ ምሕረተ እግዚአብሔር ከመ ይዜንዋ ሠናያቲሁ።

፲፯. ይቤ እግዚእነ ሶበ ትበውኡ ውስተ ቤት በሉ ሰላም ለዝንቱ ቤት።

፲፰. “ወእመቦ ህዩ ውሉደ ሰላም ያዕርፍ ሰላምክሙ ላዕሌሁ።”

፲፱. ወእመ አኮሰ ይግባዕ ሰላም ክሙ ላዕሌክሙ፤ ወእመሰ ሰላም ኢረከበት ድልወ ጎበ ተዐርፍ ትገ ብእ ጎበ ዘፈነዋ፤ ከማሁ ውእቱ መርገም በዐመፃ ኢይበጽሕ ላዕለ ዘኢአበሰ አላ ዳዕሙ ይገብእ ጎበ ዘረገመ።

፲፫. ከዚህም በኋላ እጎታቸውን የመ ጸወተውን ሰው አስተውለው ባወቁ ጊዜ ሔደው “ከእርሷ ይልቅ ፈጽ መን የተቸገርን እኛ ሳለን ለዚህች እንደምን አስቀድመህ ሰጠህ” እያሉ ያስቸግሩታል።

፲፬. ሀብት ከሰው ዘንድ የሚሰጥ መስሏቸው እንዲህ የሚሉ ሴቶች አላዋቂዎች ናቸው፤ የጸጋ ሀብት ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።

፲፭. ይህች ፈጽማ የተቸገረች ብትሆን ግን ቸርነት ያደረገውን ሰው ለማስቸገር ይሄዳ ዘንድ አይገ ባም፤ በቤታቸው ውስጥ ይቀመጡ ዘንድ ይገባል እንጂ።

፲፮. በግንባራቸው ወድቀው ይስ ገዱ፤ ንስሐም ገብተው እግዚአብ ሔርን ይለምኑት፤ ቸርነቱን ይነ ግሩ ዘንድ እግዚአብሔር ምሕረ ትን አድርጓልና።

፲፯. ጌታችን ወደ ቤት በገባችሁ ጊዜ “ለዚህ ቤት ሰላም ይሁን” በሉ አለ።

፲፰. የሰላም ልጅ ቢኖርም ሰላ ማችሁ በላዩ ይደርበት።

፲፱. ይህ ባይሆን ግን ሰላማችሁ ወደ እናንተ ይመለስ፤ ሰላም ታድ ርበት ዘንድ የተዘጋጀ ባታገኝ ግን ወደላካት ትመለሳለች፤ እንደዚሁም የዐመፅ ርግማን ባልበደለ ሰው ላይ አይደርስም፤ ወደ ረጋሚው ይመለ ሳል እንጂ።

፳. ዘይረግም ባዕደ ከንቶ ረገመ ርእሶ በከመ ይቤ ሰሎምን ከማሁ አንትሙኒ በከመ ገበርክሙ ለካል አን ከማሁ ትተፈደዩ።

፳፩. እስመ ይቤ ግበ ከረዩ ወደሆየ ወይወድቅ ውስተ ግብ ዘገብረ ወይገብእ ፃማሁ ዲበ ርእሱ ወት ወርድ ፃመፃሁ ዲበ ድማሁ።፩

፳፪. እስመ ዘይከሪ ግበ ለቢጹ ይወድቅ ውስቴቱ ወዘይፈርህ መርገመ ኢይርግም ባዕደ።

፳፫. ወዘይጸልእ ለርእሱ ኢይግ በር ዲበ ባዕድ።

፳፬. ወበእንተዝ አንተኒ ኤጲስ ቆጶስ መምህር ገሥዖን ለእለ ይሜንንዎን ለመበለታት ።

፳፭. ወተዐገሃሙ ለምጽኣን ወሐ ውጾሙ ለሕሙማን ወተፈሃሕ በጎሩያን እለ ይባርኩ ወኢይረ ግሙ ወእዝዙሙ ከመ ኢይግበሩ እኩዮ ላዕለ ሰብእ ዳዕሙ ይግበሩ ሰላሙ።

፳፮. ወእመሂ ኤጲስ ቆጶስ አው ቀሲስ፤ ወእመሂ ዲያቆን አው ዘኮነ እምሥዩማን፤ ኢይፃእ እም አፉሁ መርገም ከመ ኢይረስ መርገመ ህዩንተ በረከት ።

፳. በከንቱ ሌላውን የሚረግም ሰው ራሱን ረገመ፤ ሰሎምን እናንተ በሌ ላው እንደሠራችሁ እንደዚሁ ፍዳ ችሁን ትቀበላላችሁ እንዳለ።

፳፩. “ጉድጓድን ቁፈረ አጎደጎደም፤ በቁፈረው ጉድጓድ ውስጥም ይወድ ቃል፤ ድካሙም በራሱ ላይ ይመለ ሳል፤ በደሉም በእናቱ ላይ ይወርዳል ብሏልና።”

፳፪. ለባልንጀራው ጉድጓድን የሚ ምስ ሰው እርሱ በውስጡ ይወድ ቃልና መርገምንም የሚፈራ ሌላ ውን አይርገም።

፳፫. ለራሱ የሚጠላውን በሌላው አያድርግ ።

፳፬. ስለዚህም መምህር የምትሆን አንተ ኤጲስ ቆጶስ ሆይ፤ መበለ ታትን የሚንቁትን ምክራቸው።

፳፭. ወደ ቤተ ክርስቲያን የመጡ ትን ታገሃቸው ፤ የታመሙትንም ገብኛቸው፤ በማይረግሙ በሚመርቁ በተመረጡ ሰዎች ደስ ይበልህ፤ በሰ ዎች ላይም ክፉ ሥራን እንዳይሠሩ እዘዛቸው፤ ሰላምን ያድርጉ እንጂ ።

፳፮. ኤጲስ ቆጶስም ቢሆን፤ ወይም ቁስ፤ ወይም ዲያቆን ቢሆን፤ ከሹማምንት ወገንም የሆነ ቢሆን፤ ስለበረከት ፈንታ እርግማንን እንዳይወርስ እርግማን ከአፉ አይውጣ።

፳፯. መፍትሔ ለኤጲስ ቆጶስ ይገሥጸው ወይም ሀርሙ ወይም ወይም ሀርሙ ለሕዝብ ኢይዳዕ እምአፋሁ ቃለ መርገም ።

፳፰. አላ ይተክዝ በእንተ ካህናት ወዲያቆናት ወደናግል ወመበለ ታት ወሕዝብ።

፳፱. ወበእንተዝ ኤጲስ ቆጶስ አመ ክርሙ ለዲያቆናት እለ ይትቀነዩ ምስሌክ ወርድአሙ በገቢረ ሠናይ ከመ ድልዋነ ይኩኑ ለተልእኮ ሕዝብ።

፴. ወዓዲ ዲያቆናዊትኒ ትሠየም ወይእቲ ኅሪት ወንጽሕት እንተ አልባቲ ነውር ለተልእኮ አንስት።

፴፩. እስመ ኢመፍትሔ ዲያቆን ይትለእክ ለአንስት ከመ ኢይኩን ሐሜት ለእለ ኢየአምን።

፴፪. በእንተዝኬ ትኩን ዲያቆና ዊት ልእክተ ለአንስት ወትቅብዖን ቅብዐ ወታልብሶን አልባሲሆን እምድኅረ ጥምቀት።

፴፫. ወአንተሰ ኤጲስ ቆጶስ ቅባዕ ፍጽምን ለእለ ይጠመቃ አንስት በቅብዕ ቅዱስ በከመ ሥርዓተ ቅድስት ጥምቀት።

፴፬. ወእምድኅረዝ አንትሙኒ ኤጲስ ቆጶሳት ወቀሲሳን ጸልዩ ሳዕለ እምታ ሕቴክሙ ወአጥምቅዎሙ በስመ አብ ወወልድ መንፈስ ቅዱስ።

፳፯. ለኤጲስ ቆጶስ የዕርግማን ቃል ከአፋ ሳይወጣ ሕዝቡን ይመክራቸው ፣ ያስተምራቸው ፣ ያጽናናቸውም ዘንድ ይገባል።

፳፰. ነገር ግን ስለ ካህናት፣ ስለ ዲያቆናት፣ ስለ ደናግል፣ ስለ ባልቴቶችና ስለ ሕዝቡም ይዘን እንጂ።

፳፱. ስለዚህም ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ሕዝቡን ለማገልገል የተዘጋጁ ይሆኑ ዘንድ ካንተ ጋራ የሚገዙ ዲያቆናትን ምክራቸው፣ በበጎ ሥራም እገዛቸው።

፴. ዳግመኛም ዲያቆናዊት ትሾም፣ ይህችም ነውር የሌለባት ሴቶችን ለማገልገል የተመረጠች ንጽሕት ትሁን።

፴፩. ዲያቆን ለማያምኑ ሰዎች ሐሜት እንዳይሆን ለሴቶች መላ ክተኛ ይሆን ዘንድ አይገባምና።

፴፪. ስለዚህ ነገር ዳያቆናዊት ለሴቶች መላክተኛን ትሁን፣ ዘይቱን ትቀባቸው፣ ከተጠመቁም በኋላ ልብሳቸውን ታልብሳቸው።

፴፫. አንተ ግን ኤጲስ ቆጶስ የሚጠመቁትን ሴቶች እንደ ቅድስት ጥምቀት ሥርዐት ቅብዕ ቅዱስን ቅባቸው።

፴፬. ከዚህም በኋላ እናንተ ኤጲስ ቆጶሳት ቀሳውስት በበታሾቻችሁ ላሉት ጸልዩላቸው፣ በአብ በወልድ በመን ፈስ ቅዱስ ስምም አጥምቀቸው።

፴፭. ወእምዝ ይትመጠዎሙ ዲያቆን ለዕደው፣ ወዲያቆናዊትኒ ትት መጠዎን ለአንስት ከመ ይኩን ማኅተም ዘነሥኩ ቅዱስ ወንጹሐ ዘኢይክል ይግሥሃ ወኢመኑሂ።

፴፮. ወእምድኅረ ተጠምቁ ይቅብዎሙ ኤጲስ ቆጶስ በቅብዐ በለሳን እስመ ተጠምቁ ለክርስቶስ በሞቱ።

፴፯. ወዝንቱ ቅብዕ ዘእምቅብዐ በለሳን ኃይለ ሃይማኖት ውእቱ፣ እስመ ሶበ ንወጽእ እማይ አምሳሊሁ ለክርስቶስ ውእቱ ዘአንሥኦ አብ እሙታን ዘላዕለ ኩሉ።

፴፰. ዝውእቱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልድ ዋሕድ እግዚእ ሕይወት።

፴፱. ወጳራቅሊጦስ መንፈስ ጽድቅ ዘተፈነወ እምኅበ አብ ይምሀር ኩሎ ።

፵. ወእለሰ ተጠምቁ ይርገቱ እምዕል ወት ወይንጽሑ እምኃጢአት ወይኩኑ አዕርክቲሁ ለእግዚአብሔር ወጸላ እያኒሁ ለዲያብሎስ ወመዋርስቲሁ ለክርስቶስ ዐላውያኒሁ ወከሐድያኒሁ ለሰይጣን ወመቀጥቅጣን መናግንቲሁ ወእሙንቱ ይከውኑ ንጹሐነ ዘእንበለ ርኩስ ወይሰመዩ ውሉዶ

፴፭. ከዚህም በኋላ ዲያቆን ወንዶችን ይቀብላቸው፣ ዲያቆናዊትም ሴቶችን ትቀብላቸው፣ የተቀበሉት ማኅተም (ሜሮን) ማንም ማን ሊዳስሰው የማይችል ንጹሕ ቅዱስ ይሆን ዘንድ።

፴፮. ከተጠመቁም በኋላ ኤጲስ ቆጶሱ ቅብዐ ሜሮንን ይቀባቸው፣ በክርስቶስ በሞቱ አምሳል ተጠምቀዋልና።

፴፯. ይኸውም ከበለሳን የተገኘ ቅብዓ ሜሮን የሃይማኖት ኃይል ነው፣ ተጠምቀን ከውኃ በወጣን ጊዜ ከሁሉ በላይ የሚሆን አብ ከሙታን ለይቶ ያስነሣው የክርስቶስ ምሳሌ ነውና።

፴፰. ይኸውም የሕይወት ጌታ አንድ ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

፴፱. የእውነት መንፈስ ጳራቅሊጦስ ስም ሁሉን ያስተምር ዘንድ ከአብ ዘንድ የሚላክ ነው።

፵. የተጠመቁቱ ግን ከክህደት ይራቁ ከጎጢአትም ይንጹ፣ የእግዚአብሔር ወዳጆችም ይሁኑ፣ የዲያብሎስም ጠላቶችና ሰይጣንን የሚክዱ፣ አሽክላውን የሚሰባብሩ የክርስቶስ ወራሾች ይሁኑ፣ እነዚህ ያለ ኃጢአት ንጹሐን ይሆናሉ፣ የክርስቶስ ልጆችም ይባላሉ።

፵፩. ወዳዲ ይስአሉ ወያሰተብቀው ጎበ አብ ከመ ይኩኑ አሐደ ጎብረተ ምስለ መሃይምናን ወይበሉ ከመዝ።

፵፪. አቡነ ዘበሰማያት ይትቀደስ ስምክ፣ ትምጻእ መንግሥትክ ወይ ኩን ፈቃድኩ በከመ በሰማይ ከማሁ በምድር።

፵፫. ሲሳየነ ዘለሰላትነ ጎበነ ዮም ጎድግ ለነ አበሳነ ወጌጋየነ ከመ ንሕነኒ ንጎድግ ለዘአበሰ ለነ ።

፵፬. ኢታብአነ እግዚአ ውስተ መን ሱት አላ አድጎነነ ወባልሐነ እምኩሉ እኩይ እስመ ዚአክ ይእቲ መንግሥት ንይል ወስብሐት ለዓለመ ዓለም።፫

፵፭. መፍትውኬ ይኩኑ ዲያቆናት ንጹሐነ ወኔራነ ዘእንበለ ነውር ከመ ኤጲስ ቆጶስ።

፵፮. ወይትቀነዩ ወትረ ውስተ ቅድ ስት ቤተ ክርስቲያን ወይፀመድዎ ለእግዚአብሔር በሠናይ መልእክት ወይፈጽሙ ግብሮሙ በጥበብ በ፩ ሕሊና ወበ፩ መንፈስ ወይለብወ ዐስበ ቅኔሆሙ።

፵፯. ወኢይትዐበዩ ለተልእኮ ጽኑ ሳን በከመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ ኢመጽአ ከመ ይትለእክዎ ዳዕሙ ከመ ይትለእክ ወይመጡ ነፍሶ ቤዛ ብዙኃን ወዳዲ ኢአበዩ ከመ ይመጡ ነፍሶ ህዩንተ ዐርኩ ።፱

፵፩. ዳግመኛም ከምዕመናን ጋራ አንድነት ይሆኑ ዘንድ አብን ይለ ምኑ ይማልዱ፣ እንደዚህም ይበሉ።

፵፪. የሰማይ አባታችን ስምህ ይመ ስገን መንግሥትህ ትምጣ ፈቃድ ህም በሰማይ እንደሆነ እንዲሁ በም ድር ይሁን።

፵፫. የዕለት ምግባችንን ዛሬ ስጠን፣ ኃጢአታችንንና በደላችንን ይቅር በለን፣ እኛም ለበደለን ይቅር እንል ዘንድ።

፵፬. አቤቱ ወደ ፊተና አታግባን፣ ከክፉ ሥራ ሁሉ ፈጽመህ አድነን እንጂ መንግሥት ኃይልና ጌትነት የአንተ ናትና ለዘለዓለም።

፵፭. ዲያቆናት እንደ ኤጲስ ቆጶሱ ያለነውር ንጹሐንና ቸሮች ይሆኑ ዘንድ አገባብ ነው።

፵፮. በቅድስት ቤተ ክርስቲያንም ዘወ ትር ያገልግሉ፣ በበጎ ተልዕኮም እግ ዚአብሔርን ያገልግሉት፣ በአንድ ሐሳ ብና በአንድ ልብ ሁነው በጥበብ ሥራቸውን ይፈጽሙ፣ የአገልግሎ ታቸውን ዋጋ ያስተውሉ።

፵፯. ለተቸገሩት ሰዎች ማገልገል ጎም እንቢ አይበሉ፣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሊያገለግል ስለ ብዙ ሰዎች ቤዛም ሰውነቱን ለሞት አሳልፎ ሊሰጥ ነው እንጂ ሊያገለግሉት እንዳልመጣ፣ ዳግመኛም ስለ ወዳጁ ነፍሱን አሳልፎ ይሰጥ ዘንድ እንቢ እንዳለለ የተቸ ገሩትን ለመርዳት እንቢ አይበሉ ።

፫. ማቴ. ፮፡፱-፲፩
፬. ማቴ. ፳፡፳፮

፵፰. እስመ እግዚአብሔር ወእግዚአ ሰማያት ወምድር ተዓገሠ ዘንተ ኩሎ በእንቲአነ እፎኬ አንትሙ ትትዔበዩ ለተልእኮ ነዳያን ወምስ ኪናን።

፵፱. መፍትው እንከ ትትመሰልዎ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በኩሉ ግብር ዘተዓገሠ ከዊነ ገብር ወተወክፈ ንዴተ ወተፅናሰ ወተት ሕተ ወዎረ ሕማማተ በዲበ ፀፀ መስ ቀል በእንቲአነ ከማሁ አንትሙኒ መፍትው ትትቀነዩ ለነዳያን አጋዊ ክሙ ወትትመሰልዎ ለክርስቶስ።

፶. ወዘለ ይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን ሊቀ ይኩንክሙ ገብረ።፩

፶፩. ወከማሁ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈጸመ ኩሎ ዘጽሑፍ በቃል ወበምግባር ወኮነ ገብረ ለብ ዙኃን ነሥአ ለንጾ ወቀነተ ወወ ደዩ ማዩ ውስተ ምሕፃብ ወቀደመ ሐፂብ እግረ አርዳኢሁ ወመዝመዘ በለንጾ ዘቀነተ ውስተ ሐቋሁ ከመዝ ገብረ ከመ ንትፋቀር በበይናቲነ ወመሀረነ ናፍቅር ቢጸነ።፪

፶፪. ወእመሰ እግዚእነ ወመድ ጎኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ተትሕተ ወገብረ ዘንተ እፎኬ አንትሙ ትት ዔበዩ ወትትሀከዩ ለገቢረ ሠናይ ለፅኑሳን ወለምንዱባን።

፫. ማቴ. ፳፡፳፮

፵፰. የሰማያትና የምድር ጌታ ኢየ ሱስ ክርስቶስ ይህን ሁሉ ስለኛ ከታ ገሠ እናንተ ለድሆችና ለችግረኞች ማገልገል እንዴት እንቢ ትላላ ችሁ?

፵፱. ስለ እኛ አገልጋይ መሆንን ድህነትንና ችግርን የታገሠ፣ ራሱን ዝቅ ያደረገ፣ በመስቀል ላይ መከራዎ ችን የተቀበለ ጌታችን ኢየሱስ ክር ስቶስን በሥራውም ሁሉ ትመስሉት ዘንድ ይገባል፣ እንዲሁ እናንተም ድሆች ወንድሞቻችሁን ልታገለግሉ ክርስቶስንም ልትመስሉት ይገባል።

፶. ከናንተ ወገን አለቃን ይሆን ዘንድ የሚወድ ቢኖር አገልጋይ ይሁናችሁ።

፶፩. እንደዚሁም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተጻፈውን ሁሉ በቃልና በሥራ ፈጸመ፣ ለብዙዎችም አገልጋ ይንሆነ፣ መንዲሉንም አንሥቶ ታጠቀ፣ ውሀውንም በመታጠቢያው ጨመረ፣ የደቀ መዛሙርቱንም እግር ማጠብ ጀመረ፣ በወገቡ በታጠቀው መሐረ ሚያም አሸ፣ እንደዚህም ያደረገው እኛ እርስ በእርሳችን እንፋቀር ዘንድ ነው፣ ባልንጆራችንንም እንወድ ዘንድ አስተማረን።

፶፪. ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን ዝቅ አድርጎ ይህን ካደረገ እናንተ ለተቸገሩና ለተጨነቁ ሰዎች በጎ ሥራን ለመሥራት እንዴት እንቢ ትላላችሁ? (ትታበያላችሁ) ?

፶፫. ተቀንዶ እንከ በፍጹም ፍቅር ዘእንበለ ነገርጋር ወነሂላ ገጽ።

፶፬. ወባሕቱ ኢትግበሩ ዘንተ ለነ ሂላ አርአያ ገጽ ዳዕሙ በእንተ እግዚአብሔር ከመ ትንሥኡ አስበ ማክሙ በጎቤሁ በደጋሪ ዕለት።

፶፭. መፍትወ ይህሥሁ ዲያ ቆናት ይግበሩ ፈቃደሙ ዘእንበለ ይስአልዎሙ ነዳያን።

፶፮. ወዓዲ ይትቀንዶ ለኤጲስ ቆጶስ ወይኩኑ ፩ ነፍስ ወይረስ ይዎ አበ ወመምህረ ወመገሥጸ።

፶፯. ናሁ ንኤዝዝ ይሠየም ኤጲስ ቆጶስ በጎበ ፫ቱ ኤጲስ ቆጶሳት ወእመ አኮ በጎበ ፪ቱ።

፶፰. ወበጎበ ፩ዱ ኤጲስ ቆጶስ ሊይትከሀል ውሂበ ሂመት፣ እስመ በስምዐ ፪ወ፫ ይቀውም ኩሉ ነገር።፯

፶፱. ቀሲሳንሰ ወዲያቆናት ወባ ዕዳን ሥዩማነ ቤተ ክርስቲያን ይሠየሙ በጎበ ፩ዱ ኤጲስ ቆጶስ።

፷. ለቀሲሳንሰ ወለዲያቆናት ኢተ ውሀበ ሎሙ ይሂሙ ሕዝባዌ አላ ባሕቱ ቀሲስ ይምሀር ወይ ገሥጽ ወይባርክ ሕዝበ ወይዕጥን ወያዕርግ መሥዎዕተ።

፶፫. እንግዲህ ያለማንገራገር ፊት አይቶ ያለማድላት በፍጹም ፍቅር ሁናችሁ አገልግሎ።

፶፬. ነገር ግን የፊት መልክን አይ ታችሁ ለማድላት አትሥሩ፣ በጋለኛ ይቱ ቀን የድካማችሁን ዋጋ ከእርሱ ትቀበሉ ዘንድ ስለ እግዚአብሔር ብላ ችሁ ነው እንጂ።

፶፭. ዲያቆናት ድኖች ሳይለምኗቸው ፈቃዳቸውን ሊያደርጉላቸው አገባብ ነው።

፶፮. ዳግመኛም ኤጲስ ቆጶስን ያገ ልግሎ፣ አንድ ልብም ይሁኑ፣ አስተ ማሪና መካሪ አባትም ያድርጉት።

፶፯. እነሆ ኤጲስ ቆጶስ በሦስት ኤጲስ ቆጶሳት፣ ያም ባይሆን በሁለት ኤጲስ ቆጶሳት ይሾም ዘንድ እናዝላለን።

፶፰. በአንድ ኤጲስ ቆጶስ ግን የኤጲስ ቆጶስነት ሹመት መስጠት አይቻልም፣ ነገር ሁሉ በሁለት ወይም በሦስት ምስክር ይጻፍልና።

፶፱. ቀሳውስት፣ ዲያቆናትና ሌሎች የቤተ ክርስቲያን ሹማምት ግን በአንድ ኤጲስ ቆጶስ ይሾሙ።

፷. ለቀሳውስትና ለዲያቆናት ግን ሕዝባዊውን ይሾሙ ዘንድ ሥልጣን አልተፈቀደላቸውም ነገር ግን ቁስ ያስተምርና ይመክር፣ ሕዝቡን ይባርክና ያጥን፣ መሥዎዕቱን ያሳርግ ዘንድ ነው እንጂ።

፷፩. ወዲያቆንሰ አልቦ ዘይገብር ወኢምንትኒ ዘእንበለ ተልእኮ ለኤ ጲስ ቆጶስ ወለቀሲሳን ወይፈጽም በሠናይ መልእክቶ።

አንቀጽ ፲ ወ፯
በእንተ ዕጎላ ማውታ

፩. መፍትወ ሕዝበ ክርስቲያን እለ አልቦሙ ውሉድ ይሕፅን ዎሙ ለዕጎላ ማውታ ወለወራ ዙት ወለደናግል ወይረስይዎሙ ከመ ደቂቆሙ ወፈድፋደ ያፍቅርዎሙ።

፪. ወዘቦሰ ውሉድ ወበጽሐ አም ጣነ ውርዙት ያውስብ ድንግለ ዕጎላ ማውታ።

፫. ወእመሰ ገበርክሙ ከመዝ ፈጸ ምክሙ ዐቢየ ግብረ ወትከውኑ አበ ለዕጎላ ማውታ ወትረክቡ ዐስበ ህየንተ ዘተቀነይክሙ በጎበ እግዚአ ብሔር አምላክ።

፬. ወእመሰቦ ዘይትሜካሕ ወይ ሜንን ዕጎላ ማውታ፣ ወይብል አንሰ ኢያወስብ ነዳዩተ፣ ይለቡ እንክ መኑ ውእቱ አብ ለዕጎላ ማውታ፣ ወቀዋ ሚሃ ለመዓስብት፣ እስመ ዘይኔሊ ይግበር ከመዝ ይዘሩ ብዕሎ ለባዕድ ወይትፈጸም ላዕሌሁ ዘይቤ መጽሐፍ፣ ለዘአበልዕዎ ቅዱሳን በልዕዎ

፷፩. ዲያቆን ግን ለኤጲስ ቆጶስና ለቀሳውስቱ ከመላላክ በቀር ምንም የሚያደርገው የለም፣ መላላኩንም በመልካም ይፈጽም እንጂ።

አሥራ ሰባተኛ አንቀጽ

አባትና እናታቸው ስለሞቱባቸው ይናገራል፤

፩. ልጆች የሌሏቸው የክርስቲያን ወገኖች እናት አባት የሞቱባቸውን ልጆች ያሳድጓቸው ዘንድ ጎልማሶችንና ደናግልንም እንደ ልጆቻቸው አድርገው ፈጽመው ይወዷቸው ዘንድ አገባብ ነው።

፪. ወንድ ልጅ ያለው ቢኖር አካለ መጠን ቢያደርስም እናት አባቷ የሞቱባትን ድንግል ያግባ።

፫. እንደዚህ ብታደርጉ ግን ታላቅ ሥራን ፈጸማችሁ፣ እናት አባት ለሌ ለው ልጅም አባትን ትሆናላችሁ፣ በጎ አገልግሎትንም ስለ አገለገላችሁ በፈጣሪ እግዚአብሔር ዘንድ ዋጋችሁን ታገኛላችሁ።

፬. የሚመካ አባትና እናት የሌላትንም የሚንቅ፣ እኔስ ድጋዩቱን አላገባም የሚልም ቢኖር፣ እናትና አባት ለሞቱባትና ባሏ ሞቶባት ፈት ለሆነችው አባትና ጠበቃ ማን እንደሆነ ያስተውል፣ እንደዚህ የሚያስብ ሰው ገንዘቡን ለባዕድ ይበትናልና፣ ቅዱሳን ያልበሉትን የሰርያ ሰዎች ይበሉታል ብሎ መጽሐፍ የተናገረውም በእርሱ ላይ ይፈጸማል።

፯ ማቴ. ፲፮፡፲፮

፩. እስመ ይቤ ኢሳይያስ ወለበሐው ርቲክሙ ይበልጥ ፀር ነኪር በቅድ ማክሙ።፩

አንቀጽ ፲ ወ ፰

በእንተ ከመ መፍትሔ ይተክዙ ኤጲስ ቆጶሳት በእንተ ዕቤራት ወዕገለ ማውታ።

፩. አንትሙኒ ኤጲስ ቆጶሳት ሐልዩ ሲሳዩሙ ለፅኑሳን ወግበሩ ትካዙሙ ወለዕገለ ማውታ ሀቡ ርስተ ወንዞዩ አበዊሆሙ ወለዕቤ ራትኒ ንዞዩ አምታቲሆን።

፪. ወለወራዙት ወለደናግል ሥርዑ ሰብሳቢ በከመ ይደሉ።

፫. ወለእለ ይትቀነዩ ሀቡ ዐስቦሙ ወአጎድርዎሙ ለነዳያን ወአብልዕ ዎሙ ለርጉባን ወአስትይዎሙ ለጽሙዓን ወአልብስዎሙ ለዕሩቃን ወሐውጽዎሙ ለሕሙማን ወርድ እዎሙ ለሙቁሐን።

፬. ዘንተ ሐልዩ ወከመዝ ግበሩ ለዕ ገለ ማውታ ወለዕቤራት መዓልተ ወሌሊተ እስመ ዘይክል ገቢረ ከመዝ ብፁዕ ወ-አቱ።

፭. ወብፁዕ ናሁኬ አድኅን ርእሶ እስመ ተወክፈ. ዕቤረ ወዕገለ ማውታ ወነግደ።

፩. ኢሳ. ፩፥፮

፩. ኢሳይያስ ልዩ ጠላት አገር ቻችሁን በፊታችሁ ይበላዎል ብሎ አልና ።

አሥራ ስምንተኛ አንቀጽ

ኤጲስ ቆጶሳት አባት እናት ስለዎ ቱባቸው ልጆችና ባልቴቶች ይተክዙ ዘንድ አገባብ እንደሆነ ይናገራል።

፩. እናንተ ኤጲስ ቆጶሳት ለተቸገ ሩት ሰዎች ምግባቸውን አስቡ፣ ግዳጃ ቸውንም አድርጉ፣ ለድሃ አደጎችም የወላጆቻቸውን ገንዘብና ርስት ስጡ፣ ለባልቴቶችም የባሎቻቸውን ገንዘብ ስጡ።

፪. ለጎልማሶችና ለደናግልም እንደ ሚገባ ጋብቻን በሥርዐት አድርጉ።

፫. ለሚያገለግሉም ደመወዛቸውን ስጡ፣ ድሆችን አሳድሯቸው፣ የተ ራቡትንም አብሏቸው፣ የተጠሙት ንም አጠጧቸው፣ የታረዙትን አልብ ሏቸው፣ የታመሙትን ጠይቋቸው፣ የታሠሩትንም ርዷቸው።

፬. ይኸን አስቡ፣ ለድሃ አደጎችና ለባ ልቴቶችም በሌሊትና በቀን እንደ ዚህ ማድረግ የሚችል ሰው ብፁዕ ነውና።

፭. እነሆ ብፁዕ የተባለ ሰውም እራ ሱን አዳነ፣ ባልቴቷንና ድሃ አደጉን እንግዳውንም ተቀብሏልና።

፩. ወበእንተዝ ይቤ እግዚእነ ውሂ ብሰ እምረኪብ ው-አቱ።፩

፪. ወእለሰ ይትዔገሉ ነዳያነ ይት ሄነኑ በቅድመ እግዚአብሔር በደ ጋሪት ዕለት።

፫. ወዘሰ ይጼጎ ወይነሥእ ምጽ ዋተ በከዊኖቱ ለዕገለ ማውታ ወአረጋዊ ወድውየ ወለእመኒ ነዳይ ዘቦ ደቂቅ ለዘከመዝ ይገብር ኢትሕምይዎ አላ ነዕድዎ እስመ ኮነ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር።

፬. ው-አቱ ርቱዕ ይጸሊ ኩሎ ጊዜ ዘእንበሰ ሐኬት በእንተ አለ ወሀብዎ ምጽዋተ።

፭. ወዘሰ እንዘቦ ይነሥእ ምጽዋተ ሎቱኒ ይትሐሰቦ እግዚአብሔር እስመ መሰጠ ኅበስተ ነዳይ ወኢገብረ ሠናየ ለርእሱ ወኢለባዕዳን።

፮. ወዘሂ ቦ ንዞይ ወኢይጸጉ ለጽ ኑሳን ይመስል ከመ ባዕል ዘአስተ ጋብእ ወመልዐ መዛግብቲሁ በከ ንቱ ወይከውን ሙሱነ በጎበ እግዚ አብሔር እስመ ኢይበቀዖ ንዞዩ በዕለተ መዓቱ ለእግዚአብሔር።

፯. ወዘሰ ይገብር ከመዝ ኢየ አምን በእግዚአብሔር አላ ዳዕሙ ው-አቱ ያመልክ ንዞዩ ወይትዌክል ቦቱ።

፩ ደቆር. ፩፥፲፩ ፣ ግብ. ሐዋ. ፳፥፴፭

፩. ስለዚህም ጌታችን እንዲህ አለ፣ መስጠት ከማግኘት የተነሣ ነው።

፪. ድሆችን የሚቀሙ ግን በጎላኛዎ ቀን በእግዚአብሔር ፊት ይፈረድባ ቸዋል።

፫. ድሃ አደግና ሽማግሌ በሽተኛም በመሆኑ ወይም ልጆች ያሉት ድሃ በመሆኑ ምጽዋት ቢቀበል እንደዚህ የሚያደርገውን አትሙት፣ ነገር ግን አድንቁት፣ ለእግዚአብሔር መሠውያ ሆኖአልና።

፬. እርሱም ምጽዋትን ስለሰጡት ያለ ቸልታ ሀላጊዜ ይጸልይ ዘንድ ይገባል።

፭. ነገር ግን እያለው ምጽዋትን የሚቀበል እርሱን እግዚአብሔር ይቆጣጠረዋል፣ የድሃውን ምግብ ነጥቋልና፣ ለራሱና ለሌሎችም በጎ ነገርን ስላላደረገ።

፮. ገንዘብ ያለው ለተቸገሩትም የማ ይሰጥ ሰብስቦ ሣጥኖቹን በከንቱ እንደምላ በእግዚአብሔርም ዘንድ እንደሚጠፋ ባለጸጋን ይመስላል፣ ገንዘቡ እግዚአብሔር በተቆጣበት ቀን አይጠቅመውምና።

፯. እንደዚህ የሚያደርግም በእግ ዚአብሔር አያምንም ነገር ግን ገንዘቡን ያመልካል፣ በገንዘቡም ይታመናል።

፲፫. ኢያራቅር ርትዐ ወይነሥእ ገጸ ወአልቦ ምሕረት ወኢይሬኢ ፍርሀተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይ ንቲሁ ወአልቦ ፍቅረ ጸላኢ ለርእሱ ወአልቦ ዐርክ።

፲፬. ወዘሰ ይገብር ከመዝ ይማስን ንዋዩ ወይበልዎ ፀር ነኪር እመኒ እንዘ ሕያው ውእቱ አው እም ድህረ ሞተ እስመ ይቤ ዘያስተጋ ብእ ብዕሉ በዐመፃ ይትሐየድ ብዕሉ እምኔሁ።፫

አንቀጽ ፲ ወ ፱

በእንተ ከመ መፍትው መፃሕፍት ወመበለታት ይንሥእ ዘተጸገዋ በእኩቴት።

፩. ንገሥጸን ለመበለታት ወለመ ፃሕብ ይትወከፋ ዘወሀቦን እግዚአ ብሔር በእኩቴት በፍርሀት ወበረ ፃድ ወያከኩታሁ ለእግዚአ ዘይሁብ ሲሳየ ለርጉባን።

፪. መኑ እምኔክሙ ዘይበልዕ ወይ ሰቲ በእቅም አኮኑ ውእቱ ዘጸገዎ እግዚአብሔር ዘይሰፍሕ እደዊሁ ወያ በዝጎ ሠናያተ በፈቃዱ ዘይሁብ ሥር ናየ ለወራዙት በፈቃዱ ወወይነ ለደና ግል ወቅብዐ ትፍሥሕት ለሕያዋን ጽጋብ ለእንሰሳ ወግዕዛነ ለአግብርት ወሥጋ ለእራዊት ወፍሬያተ ለአዕ ዋፍ ወሲሳየ ለኩሉ በከመ ይደሉ።

፫. ኢዮብ ጳ፡፲፭

፲፫. ቅንነትን አይወድም፣ ነገር ግን ፊት አይቶም ያደላል፣ ምሕረትም የለውም፣ እግዚአብሔርን መፍራትንም በፃይኖቹ አያይም፣ ጠላትን ማፍቀርም ለራሱ የለውም ወዳ ጅም የለውም።

፲፬. እንደዚህ የሚያደርግ ሰው ገን ዘቡ ይጠፋል፣ በሕይወቱ ሰላም ቢሆን ወይም ከሞተ በኋላ ልዩ ጠላት ይበላዋል፣ ባለጸገነቱን በዐ መፅ የሚሰበሰብ ሰው ገንዘቡ ከእ ርሱ ይቀማልና።

አሥራ ዘጠነኛ አንቀጽ

ባሏ ስለሞተባትና ባልቴቶች የሚ ሰጣቸውን በምስጋና ይቀበሉ ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል።

፩. እግዚአብሔር የሰጣቸውን በም ስጋና በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ ይቀ በሉ ዘንድ፣ ለተራቡትም ምግብን የሚ ሰጥ እግዚአብሔርን ያመሰግኑት ዘንድ፣ ፈቲቱንና ባልቴቶችን እንምከራቸው።

፪. ከእናንተ ወገን በልክ የሚበላና የሚ ጠጣ ማነው? እጁን ዘርግቶ በፈቃዱ መልካሙን የሚያበዛ ለጉልማሶች ስን ዴውን ፣ ለደናግል ወይንን ፣ በሕይ ወት ለሚኖሩም የደስታ ዘይትን፣ ለእ ንሰሳ ጥጋብን፣ ለአገልጋዮች ነፃነትን፣ ለአውሬዎች ሥጋን ፣ ለወፎችም ፍሬን፣ ለሁሉም እንደሚገባ ምግብን በፈቃዱ የሚሰጥ እግዚአብሔር የሰ ጠው አይደለም።

፫. ኢዮብ ጳ፡፲፭

፫. ወበእንተዝ ይቤ እግዚእነ ተመ ሰሉ በአዕዋፈ ሰማይ እለ ኢይዘ ርኡ ወኢየዐርሩ ወኢያስተጋብኡ ውስተ መዛግብት ወአቡክሙ ሰማ ያዊ ይሴሰዮሙ ፈድፋደ ትኔይሱ አንትሙ አምብዙኅ አዕዋፍ።

፬. ኢተሐልዩ እንዘ ትብሉ ምንተ ንብ ልዕ ወምንተ ንስቲ ወምንተ ንትከ ደን እስመ የአምር አቡክሙ ዘበሰ ማያት ከመ ተኃሥሁ ዘንተ ኩሉ።፫

፭. ወእመሰ ትፈቅዱ ትንሥኡ ሠናይቶ ወትረሱ መንግሥቶ አዕርጉ ሎቱ ስብሐተ ወበረከተ ወእኩቴተ ።

፮. ወለእለሰ ይትዌከፋ ዕቤረ ወዕጓለ ማውታ ያስተፌሥሐሙ እግዚአብ ሔር አብ በመንግሥተ ሰማያት በወ ልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሎቱ ክብር ወስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን።

አንቀጽ ፳

በእንተ ከመ መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ይለቡ ነሢእ መባእ በጎበ እለ ይደሉ።

፩. ተዓቀቡ እንከ እመያሲ እስመ ርጉቅ ድጎነቱ እምጎጢአት።

፪. ወበእንተዝ ይቤ ኢሳይያስ “አሌ ሎሙ” ለእለ ይቶስሐ ማየ ምስለ ወይን።፫

፫. ማቴ. ፮፡ ፳፭-፴፪

፬. ኢሳ. ፭፡ ፳፫

፫. ስለዚህም ጌታችን እንዲህ አለ፣ የማይዘሩ የማያጭዱና የማይሰበ ስቡ፣ ነገር ግን ሰማያዊ አባታችሁ የሚመግባቸው የሰማይ ወፎችን ምስሉ፣ ከብዙ ወፎች ይልቅ እናንተ ትበልጣላችሁ።

፬. ምን እንበላለን? ምን እንጠጣለን? ምን እንለብላለን ብላችሁ አት ጨነቁ፣ ሰማያዊ አባታችሁ ይህን ሁሉ እንደምትሹ ያውቃልና።

፭. በጎውን ነገር ትቀበሉ ዘንድ፣ መን ግሥቱንም ትወርሱ ዘንድ ብትወዱ ግን ክብርንና ፍጹም ምስጋናን ለእርሱ አቅርቡ።

፮. ባልቴቷንና ድሀ አደጉን ለሚ ቀበሉ ግን እግዚአብሔር አብ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በመንግሥተ ሰማ ያት ደስ ያሰኛቸዋል፣ ክብርና ምስ ጋና ለእርሱ ይሁን፣ ለዘለዓለሙ አሜን።

ሀያኛ አንቀጽ፣

ኤጲስ ቆጶሱ መስጠት ከሚገባቸው ሰዎች መባ መቀበልን ያስተውል ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል።

፩. ከመሸተኛ መባን እንዳትቀበሉ ተጠንቀቁ፣ ከኃጢአት መጻኑ እጅግ የራቀ ነውና።

፪. ስለዚህም ኢሳይያስ እንዲህ አለ፣ ውሃን ከወይን ጋራ ለሚቀላቅሉ ሰዎች ወየላቸው።

፫. ንርጎቅ እምስካር ወዝሙት እስመ ይቤ እግዚአብሔር አምላክ ኢታብኡ መባእ እምዐስበ ዝሙት።፩

፬. ተዓቀቡ እመሰጥ ወእለ ይሌ ቅሑ ንዋዮሙ በርዴ ወእምግ ሙናነ መንፈስ፣ ወግብረ እለ ይገብሩ ከመዝ ኢኮነ ሥሙረ በጎበ እግዚአብሔር።

፭. መፍትወ ለኤጲስ ቆጶስ ይርጎቅ እምእለ ይትዓገልዎሙ ለዕቤ ራት ወለእንለ ማውታ፣ ወእምእለ ይመልዑ ቤተ ሞቅሕ ንጹሐነ እለ አልቦሙ አበሳ፣ ወእምእለ ያከብዱ ዲበ አግብርቲሆሙ ቅኔ እኩየ ወይኳንንዎሙ በረኃብ ወበጽምዕ።

፮. ወለእለ ከመዝ ርኩስ መሥዋዕቶሙ ወኢትትመጠው እምኔሆሙ እስመ ምኑን በጎበ እግዚአብሔር ኩሉ ዘይገብር እኩየ ወይነብብ ዐመፃ።

፯. ንርጎቅ እምፈያት ወእመጠዓው ያን ወእምእለ ይገብሩ ጣዖተ ወእመስሕታን ወእምእለ ይዓምፀ መዳልወ ወእምእኩያን መስተራትዓን ሐራ እለ ይበረብሩ ቤተ ነዳያን ወምስኪ ናን ወይመስጡ ንዋዮሙ በዐመፃ።

፫. ከሴሰኝነትና ከመስከር እንራቅ፣ ፈጣሪ እግዚአብሔር ከዝሙት ዋጋ መባ አትቀበሉ ብሏልና።

፬. ከቀማኞችና ገንዘባቸውን ባራጣ ከሚያበድሩ፣ ሰውነታቸውን ከሚያሳድፉ ሰዎች ተጠበቁ፣ እንዲህ የሚያደርጉ ሰዎች ሥራም በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ አይደለም።

፭. ለኤጲስ ቆጶስ ባልቴቶችንና ድሃ አደጎችን ከሚነጥቁ፣ ንጹሐን ሰዎችንም በእስር ቤት ከሚያከማቹ፣ በአገልጋዮቻቸው ላይም ክፉ አገዛዝን ከሚያጸኑ፣ በረኃብና በጽምዕ ከሚገዟቸው ይርቅ ዘንድ አገባብ ነው።

፮. እንደዚህ ያሉት ሰዎች መሥዋዕቶቻቸው ርኩስ ነው፣ ከእነርሱም አትቀበል፣ ክፉ የሚሠራና ዐመፅን የሚናገር ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የተናቀ ነውና።

፯. ከወንበዴዎች፣ ጣዖትን ከሚያመልኩ፣ ጣዖትንም ከሚሠሩ፣ ሰውን ከሚያስቱ፣ ሚዛኖችን ከሚያሳብሉ፣ የድሆችንና የችግረኞችን ቤት ከሚዘርፉ፣ ገንዘባቸውንም በዐመፅ ከሚነጥቁ ከክፉዎች ጭፍራዎች እንራቅ።

፩ ዘጸፍ. ፳፫፡፲፮

፰. ተዓቀቡ እንከ እምቀተልት ወእምጸናሕያነ ፍኖት ወእምዕልዋን ወእምእለ ይነሥቱ ሠናየ ምግባረ ወእምሰብእ ርኩሳን ወእምሰካርያን ወእምፀረፍት ወፈድፋደስ እምእለ ይነሥኩ ርዴ።

፱. እስመ እሉ መስተቃርናቲሁ ለእግዚአብሔር እስመ ጽሑፍ ዘይብል “ጸላእከ እግዚአ ኩሎሙ ገበርተ ዐመፃ ወትገድፎሙ ለኩሎሙ እለ ይነቡ ሐሰተ”።፫

፲. ወዘለ ይጸዕል ወኢይሴሲ ዕቤረ ወዕንለ ማውታ ይትኳነን በጎበ እግዚአብሔር፣ እስመ ዘገብረ አዶንያስ ነቢይ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ነገሥት ዘከመ ዐለዎ ለእግዚአብሔር ወበልዐ ጎብስተ ወሰትየ ማየ በመካን ዘአዘዙ እግዚአብሔር ኢይብላዕ በውስቴቱ በእንተ ዕልወተ ኢዮርብእም ወልደ ናባጥ ወበእንተዝቀተልዎ።፬

፲፩. ወዘይጸሙ በእንተ ሲሳየ መበለት እመኒ ብዙኅ አው ኅዳጥ ሥሙር በጎበ እግዚአብሔር ዘኢኮነ በዐመፃ።

፲፪. እስመ ጽሑፍ ዘይብል “ይኔ ይስ ኅዳጥ ዘበጽድቅ እምብዙኅ ብዕሎሙ ለኃጥአን”።፭

፫. መዝ. ፳፮
፬. ጳጳ ነገሥ. ፲፫፡፳፫
፭. መዝ. ፱፮፡፲፮

፰. እንግዲህ ከነፍሰ ገዳዮች፣ ከሰማቂዎች፣ ከወንጀለኞች፣ መልካሙን ሥራ ከሚያፈርሱ ከርኩሳን ሰዎች፣ ከሰካራሞች፣ ከተሳዳቢዎች፣ ይልቁንም አራጣ ከሚቀበሉ ሰዎች ተጠበቁ።

፱. እነዚህ የእግዚአብሔር ተቃራኒዎች ናቸውና፣ እቤቱ በደልን የሚሠሩ ሰዎችን ሁሉ ጠላህ ሐሰትንም የሚናገሩ ሰዎችን ትጥላቸዋለህ የሚልም ተጽፎአልና።

፲. ባልቴትንና እናት አባት የሞቱ በትን የማይመግበውን የሚሰድብ ሰው በእግዚአብሔር ዘንድ ይፈረድበታል፣ ነቢይ አዶንያስ ያደረገው እግዚአብሔርንም እንደከዳ፣ ስለናባጥ ልጅ ስለ ኢዮርብእም ወንጀል በውስጡ እንዳይበላና እንዳይጠጣ እግዚአብሔር ባዘዘው ቦታ እንጀራ እንደበላና ውሀ እንደጠጣ ስለዚህም እንደገደሉት በነገሥት መጽሐፍ ተጽፏልና።

፲፩. ብዙም ቢሆን ጥቂትም ቢሆን በዐመፅ ያይደለ ስለ ባልቴቲቱ ምግብ የሚደክም በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ ነው።

፲፪. ከብዙ የኃጢአተኞች ሀብት ጥቂት የጸድቃን ሀብት ይበልጣል የሚል ተጽፏልና።

፲፫. ወእመሰ በልዑት መበለት ወጸግበት በጎበ ዕልዋን ወጸለየት በእንቲአሆሙ ኢይሰምዕ እግዚአብሔር ጸሎታ።

፲፬. እስመ ይፈትን እግዚአብሔር ልበ ወኩልያተ፤ እስመ ይቤ እግዚአብሔር በእንተ ዕልዋን ወመና ፍቃን እመ ቆሙ ሙሴ ወሳሙኤል ወጸለዩ ጎቤየ ኢይሰምዕ ጸሎቶሙ ወኢይሠሪ ኃጢአቶሙ።

፲፭. ወአኮ በእንተ እሱ ባሕቲቶሙ አላ ባዕዳንሂ እለ አበሱ ወአበዩ ተመይጦ ውስተ ንስሐ።

፲፮. ወእምከመ ተመደጡ እሣላሎሙ ወእሰምዕ ጸሎቶሙ።

፲፯. ወእለሰ ያምዕዕዎ ለእግዚአብሔር ወኢይኬከሩ እከዩ ምግባሮሙ ይርገቱ እንከ እምዘ ከመዝግብር እስመ ኩሎሙ እለ ኢይገብሩ ዘንተ ውፁአን እምሕግ።

፲፰. እስመ ኢተወክፈ ኤልሳዕ መሥዋዕተ አዛሄል ዘነገሠ ሳዕለ ሶርያ አኪያ ያሠኒ መሥዋዕተ ኢዮርብአም።፤

፲፱. ወእመሰ ነቢያተ እግዚአብሔር ኢተወክፉ መባኣ እምጎበ ዕልዋን ከማሁ ኤጲስ ቆጶሳት ርቱዕ ይፍርሁ ገቢረ ከመዝ።

ጳ. መዝ. ፯፡፲

፮. ፻፶ ገገሥ. ፳፡፱፤

፲፫. ባልቴቲቱ በወንጀለኞች ዘንድ ብትበላና ብትጠግብ ስለ እነርሱም ብትጸልይ እግዚአብሔር ጸሎታዎን አይሰማም።

፲፬. እግዚአብሔር ልብንና ኩላሊትን መርምሮ ያውቃልና እግዚአብሔር ስለ መናፍቃንና ወንጀለኞች እንዲህ ብሏል፤ ሙሴና ሳሙኤል ቁመው ወደኔ ቢጸልዩ ጸሎታቸውን አልሰማም፤ ኃጢአታቸውንም አላስተሠርይላቸውም።

፲፭. ስለ እነዚህም ብቻ አይደለም ነገር ግን በንስሐም ስለ በደሉ መመለስን እንቢ ስላሉ ስለ ሌሎችም ነው።

፲፮. ቢመለሱ ግን ይቅር እላቸዎለሁ ጸሎታቸውንም እሰማለሁ።

፲፯. እግዚአብሔርን የሚያሳዝኑት የሥራቸውንም ክፋት የማያስቡ ከእንደዚህ ያለው ሥራ ይራቁ፤ ይህን የማያደርጉ ሁሉ ከሕግ የወጡ ናቸውና።

፲፰. ኤልሳዕ በሶርያ የነገሠ የአዛሄልን ስጦታ አልተቀበለምና አኪያም የኢዮርብአምን ስጦታ አልተቀበለምና።

፲፱. የእግዚአብሔር ነቢያት ከወንጀለኞች መባ ካልተቀበሉ እንደዚሁም ኤጲስ ቆጶሳት እንደዚህ ማድረግን ይፈሩ ዘንድ ይገባል።

፳. ወሲጥንሂ መሠርይ አምጽአ ጎቤነ ጎልያነ ለነ ለጴጥሮስ ወዮሐንስ ወመከረ ይንሣእ ክብረ ዘመልዕልተ ኩሎ ክብር ወንሕነሰ ኢነሣእነ እምኔሁ ጎልያነ አላ አሰርናሁ በማእሰር ዘለዓለም።፤

፳፩. ወውእቱሰ ፈቀደ ይምሥጥ ክብረ ዘኢተውህበ ሎቱ እምጎበ እግዚአብሔር ።

፳፪. ረገቱኬ እምርኩስ መሥዋዕት ዘያበውኩ ቤተ እግዚአብሔር።

፳፫. ወካዕበ ይቤ ሰስሎ እምዐመገ በፍርሀት ወበረዓድ።

፳፬. ወእመሰ ትብሉ እምኢነሣእነ መባዓ እምጎበ ዕልዋን ምንተ ንጹጉ ለዕቤራት ወለዕንለ ማውታ ወለጽኑሳን እለ አልበሙ ሲላይ ወእመሰ ገበርክሙ ከመዝ ይከውነክሙ ጎጢአተ።

፳፭. እስመ ሠርዐ ለክሙ እግዚአብሔር በከመ ትካት ሌዋውያን ያነሥኩ መባዓ በጎበ ሕዝብ።

፳፮. ወእመሰ ዝንቱ ኩሎ ዘተሠርዐ ለቤተ ክርስቲያን ኢአከለክሙ መፍትው ትትዐገሡ ወትንበሩ በረኃብ ወበጽምዕ እምትንሥኡ

፳. ባለ ሥራዩ ሲጥንም ወደእኛ ወደ ጴጥሮስና ወደ ዮሐንስ መማለጃን አምጥቶ ከሁሉ ክብር በላይ የሚሆን ክብርን ይቀበል ዘንድ መከረ፤ እኛ ግን መማለጃን ከእርሱ አልተቀበልንም፤ ነገር ግን ለዘለዓለም በሚሆን ማሠሪያ አሠርነው እንጂ።

፳፩. እሱስ ከእግዚአብሔር ዘንድ ያልተሰጠውን ክብር ነጥቆ ሊወስድ ወዶ ነበረ።

፳፪. ወደ እግዚአብሔር ቤት ከሚያገቡት ክርኩስ መሥዋዕት ራቁ።

፳፫. ዳግመኛም በመፍራትና በመንቀጥቀጥ ከግፍ ራቁ አለ።

፳፬. ነገር ግን ከወንጀለኞች ዘንድ መባን ካልተቀበልን ለባልቴቶችና ለድሃ አደጎች ምግብ ለሌላቸው ችግረኞችም ምን እንሰጣለን ብትሉ፤ እንደዚህም ብታደርጉ፤ ኃጢአትን ይሆንባችኋል።

፳፭. ቀድሞ ሌዋውያን ከሕዝቡ ዘንድ መባን ይቀበሉ እንደነበር እግዚአብሔር ሠርቶላችኋልና።

፳፮. ለቤተ ክርስቲያን የተሠራው ይህ ሁሉ ባይበቃችሁ ግን እግዚአብሔርን ከሚጠሉ ሰዎች መባን ተቀብላችሁ መሳቂያና መዘበቻ ከም

፳ የሐዋሥራ ፳፡፲፭-፳፬

መባዓ በጎብ ጸላእያን እግዚአብሔር ወትኩኑ ሰሐቀ ወስላቀ ወበእንተ እሉ ይቤ ነቢይ ወቅብዐ ኃጥአንሰ ኢይትቀባዕ ርእሰዮ።፯

፳፮. ተዐቀቡ ትንሥኡ መባዓ በጎብ እለ ይገብሩ ሠናዩ ወበጎብ ዕልዋ ንሰ ኢትንሥኡ።

፳፯. ወእመሰ ጽኑስ አንተ ንግ ርሙ ለመሃይምናን አጎው መፍ ቀርያን እግዚአብሔር የሀቡ ጸሕ ቀክ።

፳፱. ወእምዘ ነሣእክ እምኔሆሙ ጸጉ ለዕቤራት ወለዕገሳ ማውታ በጽድቅ ።

፴. ይቤ ሰሎሞን ለሕዝብ ሀብ እምሳማክ በጽድቅ ከመ ይምላዕ ውስተ መዛግብቲክ ሥርናይ ወይ ምላዕ ምክያደ ወይንክ።፻

፴፩. እምሳማ መሃይምናን አልብ ስዎሙ ለዕሩቃን፣ ወተወክፍዎሙ እመባዕ ዘያቀርቡ ንቤክሙ ወተ ቀነዩ ሎሙ በከመ ሥርዐተ ቅዱ ሳን።

፴፪. ወተቤዘውዎሙ ለባውዋን፣ ወሐውጽዎሙ ለሙቁሓን፣ ወአን ግፍዎሙ ለቅቱላን፣ ከመ ትርከቡ ሕይወተ በጎብ እግዚአብሔር።

፱. መዝ. ፻፵፭
፲. ምላ. ፫፱-፲

ትሆኑ ታግሣችሁ በመራብ በመጠ ማት ትኖሩ ዘንድ አገባብ ነው። ስለነዚህም ነቢይ የኃጥአንን ዘይት ራሴን አልቀባም ብሏል።

፳፮. በጎ ሥራን ከሚያደርጉ መባዓ ትቀበሉ ዘንድ ተጠንቀቁ፣ (ተገቢ ነው) ከወንጀለኞች ግን አትቀበሉ።

፳፯. ችግረኛ ብትሆን ግን ግዳጅ ህን ይሰጡህ ዘንድ እግዚአብሔርን ለሚወዱ ወንድሞች ምእመናን ንገራቸው።

፳፱. ከእነርሱ ከተቀበልከውም ለባ ልቴቶችና ለድኃ አደጎች በእውነት ስጥ።

፴. ሰሎሞን እንዲህ አለ፣ እህል በጎተራህ ይሞላ ዘንድ፣ የወይንህ መጥመቂያ ይትረፈረፈፍ ዘንድ ከድካምህ በእውነት ለሕዝብ ስጥ።

፴፩. ምእመናን ከደከሙበት የታረዙትን አልብሏቸው፣ ወደናንተ ከሚያቀርቡት መባም ተቀበሏቸው፣ እንደ ቅዱሳን ንጹሐን ክቡራን ሥርዓትም አገልግሏቸው።

፴፪. በእግዚአብሔር ዘንድ ሕይወትን ታገኙ ዘንድ ምርኮኞቹን ዋጂቸው፣ የታሠሩትንም ጠይቋቸው፣ ይሙት በቃ የተፈረደባቸውንም አስጥሏቸው ።

፴፫. ናሁኬ ንኤዝክሙ ኢትትልዉ ፍኖቶሙ ለዕልዋን ወለመናፍቃን ወኢትትወከፉ መሥዋዕቶሙ ወኢትንሥኡ ንዋዮሙ እስመ ድልው ውእቱ መብልዕ ለእሳት።

፴፬. ወኢትትሐወሉ ምስሌሆሙ እስመ ርኩስ መሥዋዕቶሙ ለኃጥ አን በቅድመ እግዚአብሔር ዘንተ ነገርናክሙ ኦ አኃው ለበቀሩጽተ ነፍስክሙ።

አንቀጽ ፳ ወ ፩

በእንተ ከመ መፍትው ይገሥጹ አበው ውሉዶሙ፣

፩. ወአንትሙኒ አበው መሀርዎሙ ለደቂቅክሙ ይዕቀቡ ትእዛዝ እግዚአብሔር ወይትልዉ ፍኖቶ ለክርስቶስ ወአዝዝዎሙ ይትመሀሩ ቅኔ እድ።

፪. ወኢይንበሩ ጽሩዓን እስመ እሙ ንቱ የዐብዩ ልቦሙ ወይርጎቁ እም ገቢረ ሠናይ ።

፫. ወበእንተዝ ሕፅንዎሙ ወኢት መሀኩ ገሥጹቶሙ እስመ ኢይመ ውት ወልድ በተግሣጽ አላ ዳዕሙ ይድጎን እምኩነኔ።

፬. እስመ ይቤ ኢትምህክ በትረከ እምውሉድክ እስመ ሠናይ ተስፋ ውእቱ ወእምከመ ዘበጥኮ በበትር አድጎንክ ነፍሶ እሞት።

፴፫. የመናፍቃንና የከሐዲዎችን ጉዳና እንዳትከተሉ፣ መሥዋዕታቸውንም እንዳትቀበሉ፣ ገንዘባቸውንም እንዳትወስዱ እነሆ እናንዛዛችኋለን መብሉ ለእሳት የተገባ ነውና።

፴፬. ከነሱ ጋራም አትቀላቀሉ፣ በእግዚአብሔር ፊት የኃጢአተኞች መሥዋዕት የሚያፀይፍ ርኩስ ነውና፣ ወንድሞች ሆይ! ለነፍሳችሁ ረብህ ጥቅም በመሆኑ ይህን ነገርናችሁ።

ሀያ አንደኛ አንቀጽ

አባቶች ልጆቻቸውን ይመክሩ ዘንድ አገባብ እንደሆነ ይናገራል።

፩. እናንተም አባቶች የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ይጠብቁ ዘንድ፣ የክርስቶስን ጉዳና ይከተሉ ዘንድ ልጆቻችሁን አስተምሯቸው፣ የእጅ ሥራንም ይማሩ ዘንድ እዘዟቸው።

፪. ሥራ ፈቶች ሁነው አይቀመጡ፣ ልባቸውን ያስታብያሉና ከመልካም ሥራም ይርቃሉና።

፫. ስለዚህም እነርሱን መገሠፅን ሳታዝኑ አሳድንቸው፣ ልጅ በመገሠፅ አይሞትምና ከፍርድ ይድናል እንጂ ።

፬. ከልጆችህ ጨንገርን መጣል አትራራ ብሏል፣ በጎ አለኝታ ስለሆነ፣ በጨንገርም ብትመታው ነፍሱን ከሞት አዳንህ ብሏልና።

፭. ወዓዲ ይቤ ዘኢይጌሥጽ ወልደ አብድ ውእቱ፣ ዝብጦ ለወልድከ ወስትር ገበዋቲሁ እንዝ ንኡስ ውእቱ፣ ከመ ኢይኩን ዝሉፊ ወኢይርጎቅ እምኔከ።

፮. ወዘሰ ኢይሚህር ወኢይጌ ሥጽ ወልደ ጸልኦ መሀርዎሙኬ ለደቂቅክሙ ቃለ እግዚአብሔር ወገሥፅዎሙ በንእሶሙ በዐቢይ ተግሣፅ ከመ ይኩኑ ትሑታነ ወይትእዘዙ ለኩሉ ወመሀርዎሙ ጽሑፊ ወአንብቦ መጻሕፍት ቅዱሳት።

፯. ወኢትጎድግዎሙ ጽፋዐነ ይሕ የወ ከመ ኢይዕልወ ትዛዘ ክሙ።

፰. ወኢታብሕዎሙ ቤተ መያሲ ይባሉ ከመ ኢይርስዑ ተግሣጸ ወኢይማስኑ በዝሙት።

፱. ወእመሰ ተሀከዩ አበዊሆሙ ምሃረ ወገሥጸ ይከውኑ ሱቱፋነ ውስተ ኅጢአት ምስለ ወሉደሙ።

፲. ወእምከመ በጽሑ አምጣነ ውር ዙት ያውስቡ አንስተ በንጹሕ ሰብ ሳብ ከመ ኢይጽብኦሙ ፍትወተ ዝሙት ወውርዙት ወኢይኩኖሙ ጌጋዩ።

፲፩. ወበእንተዝ ይትጎሠሥ እግ ዚአብሔር ፍዳ ኅጢአት እምአበ ዊሆሙ በዕለተ ምጽአት።

፭. ዳግመኛም ልጁን የማይገሥጽ አባት አላዋቂ ነው ብሏልና፣ ልጅ ህን ምታው፣ ጐኖቹንም ሰንጥቀው ትንሽ ሳለ የሚላደብ እንዳይሆን ካንተም እንዳይርቅ።

፮. ልጁን የማያስተምር የማይገ ሥፅ ጠላው ብሏልና፣ ለልጆቻችሁ የእግዚአብሔርን ቃል አስተምሯቸው፣ ለሁሉ ትሕትናን አድርገው ይታዘዙ ዘንድ በትንሽነታቸው በታላቅ ምክር ገሥጿቸው፣ ጽሕፈትን ቅዱሳት መጻሕፍትንም ማንበብን አስተምሯቸው።

፯. ሥራ ፈቶች ሁነው ይኖሩ ዘንድም አትተወዋቸው፣ ትእዛዛችሁን እንዳያፈርሱ።

፰. ወደ መሸተኛ ቤትም ይገቡ ዘንድ አታሰናብቷቸው፣ ተግሣጽን እንዳይ ዘነጉ በመሰሰንም እንዳይጠፉ ።

፱. አባቶቻቸው ግን ማስተማርን መገ ሠጹን ቸል ቢሉ፣ በኃጢአት ከልጆ ቻቸው ጋራ ተባባሪዎችን ይሆናሉ።

፲. አካለ መጠንም ካደረሱ በንጹሕ ጋብቻ ሴቶችን ያግቡ፣ የጐልማስነ ትና የሴሶንነት ፈቃድ እንዳይዋጋ ቸው፣ በደልም እንዳይሆንባቸው።

፲፩. ስለዚህ በዕለተ ምጽአት እግዚ አብሔር ከአባቶቻቸው ፍዳ ኃጢአ ትን ይመራመራል።

አንቀጽ ፳፬፪

ሀያ ሁለተኛ አንቀጽ

በእንተ ከመ መፍትው ይተሐቱ አግብርት ለአጋእዝቲሆሙ በኩሉ ንጽሕ እመሂ ዕልዋን አው መሃ ይምናን፤

፩. ምንተ እንከ ትብሉ በእንተ አግብርት ይኩኑኬ ማእምራነ ወይትቀነዩ ለአጋእዝቲሆሙ በፈሪሀ እግዚአብሔር።

፪. ወእመሰ ገብር ክርስቲያናዊ ውእቱ ወእግዚኡ ዕልው ይትቀ ነይ ሎቱ መፍትው በኩሉ ግብር ወባሕቱ ኢይገብር ምስሌሁ ሃይ ማኖተ።

፫. ወከማሁ አጋዕዝትኒ ያፍቅሩ አግብርቲሆሙ ።

፬. ወእመሰ ሊቁ ወእግዚኡ ምእ መን ይትቀነይ ሎቱ ወይፍርሆ ከመ ዘእግዚአብሔር ወይረስዮ ከመ አብ ወከመ ሊቅ ንር።

፭. ወበእንተዝ ይነሥእ ዕሤተ ሠናዩ ህየንተ ዘተቀንዮ ለእግዚኡ።

፮. ወእመሰ እግዚእ ዘቦቱ ገብር ምእመን ወይገብር ፈቃዶ ያፍ ቅር ከመ ወልዱ፣ ወይረስዮ ከመ እጉሁ፣ በእንተ ፍቅረ ሃይማኖት።

፯. ወተተሐቱ ወተእዘዙ ለነገ ሥት ወለመኳንንት ፈራህያነ እግ ዚአብሔር እስመ እሙንቱ ላእ

አገልጋዮች ለጌቶቻቸው ከሐዲዎ ችም ቢሆኑ፣ ምእመናንም ቢሆኑ፣ በፍጹም ንጽሕና ትሕትናን ያደርጉ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩. ስለ አገልጋይ እንግዲህ ምን ትላላችሁ? አዋቆችን ሁነው እግዚ አብሔርን በመፍራት ለጌቶቻቸው ይገዟቸው።

፪. አገልጋይ ክርስቲያን ቢሆን፣ ጌታው ከሐዲ ቢሆን፣ በሥራው ሁሉ ይገዛለት ዘንድ አገባብ ነው፣ ነገር ግን ክርሱ ጋራ በሃይማኖት አይተባበር።

፫. ጌቶችም እንደዚሁ አገልጋዮቻቸውን ይውደዱ።

፬. አለቃው (ጌታው) ክርስቲያን ቢሆን ግን ይገዛለት የእግዚአብሔርም አገልጋይ እንደመሆኑ ይፍራው፣ እንደ አባትም እንደ ቸር አለቃም ያደርገው።

፭. ስለዚህም ለጌታው ስለአገለገለ በጎ ዋጋን ይቀበላል።

፮. ፈቃዱን የሚሠራ ክርስቲያን አገ ልጋይ ያለው ሰው ቢኖር ስለ ሃይማኖት ፍቅር እንደ ልጅ ይውደደው፣ እንደ ወንድሙም ያደርገው።

፯. እግዚአብሔርን ለሚፈሩ ነገሥ ታት መኳንንትም ራሳችሁን ዝቅ አድርጋችሁ ታዘዙ፣ እነርሱ የእግ ዚአብሔር መልክተኞች ናቸውና።

፰. ፍርሀዎሙ እንከ ለሥዊማን በከመ ይደሉ ወአቅርቡ ለሙ እምዘብክሙ ለክብር ወበተአገዘ በከመ ሕገ እግዚአብሔር።

፱. ወኢትግበሩ ለክሙ ምክንያተ አላ ዳዕሙ ተፋቀሩ በበይናቲክሙ በከመ እዘዘ እግዚአብሔር አም ላክ በወልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

አንቀጽ ፳፬፫

በእንተ ከመ ኢመፍትው ለደና ግል ይብፅዓ ርእሶን ዘእንበለ ያመ ክራ ነፍሶን።

፩. ኢመፍትው ይባኣ ውስተዝ ግብር ዘእንበለ ይትመክራ ወይዕ ቀባ ርእሶን በንጽሕ።

፪. ወከመዝ ንኤዝዞን ኢይባኣ ፍጡነ ዘእንበለ ይብጻሕ አምጣኖን።

፫. በከመ ይቤ ሰሎሞን ይኔይስ ኢበዒዕ እምይብዓዕ ወይግባእ።

፬. ትኩን እንከ ድንግል ንጽሕተ በነፍስ ወበሥጋ ከመ ትኩን እንከ ቤቶ ለእግዚአብሔር ወማኅደሮ ለክርስቶስ ወምዕራፎ ለመንፈስ ቅዱስ።

፭. ወትሑር በፍኖተ ስብከተ ወንጌል ወበትእዛዝ ዘያሠምሮ ለእግዚአብሔር ወኢይኩን ምግ ባራ በከመ ሥርዐተዝ ዓለም።

፮. እንግዲህ እንደሚገባ ሹማምን ትን ፍሯቸው፣ ካላችሁም እንደ እግዚአብሔርም ሕግ በማክበርና በመታዘዝ አቅርቡላቸው።

፯. ለእናንተም ምክንያትን አታድርጉ፣ ነገር ግን ፈጣሪ እግዚአብሔር እንዳዘዘ በልጁ በኔታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እርስ በርሳችሁ ተፋቀሩ ።

ሃያ ሦስተኛ አንቀጽ

ደናግል ሰውነታቸውን ሳይፈትኑ ራሳቸውን ይሣሉ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. አመክሮ ሳያደርጉና ራሳቸውን በንጽሕና ሳይጠብቁ ወደዚህ ሥራ ይገቡ ዘንድ አገባብ አይደለም።

፪. አካለ መጠንም ሳያደርሱ ፈጥነው ወደ ብፅዓት እንዳይገቡ እንዲህ እናገዛቸዋለን።

፫. ሰሎሞን ተስሎ ካለማድረግ አለመሳል ይሻላል እንዳለ።

፬. እንግዲህ ድንግል ሴት ለእግዚአብሔር ቤት ለክርስቶስ ማደሪያ ለመንፈስ ቅዱስ ማረፊያ ትሆን ዘንድ በነፍስም በሥጋም የነጻች ትሁን ።

፭. በትምህርተ ወንጌል መንገድና እግዚአብሔርን ደስ በሚያሰኘው ትእዛዝ ጸንታ ትኑር፣ ሥራዋም እንደዚህ ዓለም ሥርዓት አይሁን።

፮. ወኢታንሶሱ ውስተ ሀገር ወኢትሑር ውስተ ፍናው እኩያት ወኢትኩን ዘ፪ልባ አላ ትኩን ጠባብ ወንጽሕተ ዘእልባ ነውር።

፯. ወኢትፍቅድ ተወደሶ ወፈድፋ ደሰ ጽፋዕ ነገረ።

አንቀጽ ፳፬፫

በእንተ ሰማዕት እለ ወሰድዎሙ ንበ ምኩናን ወያመነድብዎሙ በዐቢይ ኩነኔ በእንተ በዓላት ወፋሲካ።

፩. እመቦ ክርስቲያናዊ ዘወሰድዎ ንበ ምኩናን ዕልዋን፣ እመሂ ለቀቲል፣ አው ለተሰዶ፣ እመሂ ለተሞቅሖ፣ አው የሀብዎ ለአራዊት በእንተ ስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወርትዕት ሃይማኖት ወፍቅረ እግዚአብሔር፣ ኢትሚጡ ገጸክሙ እምኔሁ።

፪. ባሕቱ ፈንወ ሲሳዩሙ እምን ዋይክሙ።

፫. ወዓዲ ለእለ የዐቅብዎሙ መስተራትዓተ ሐራ ሀቡ ሲሳዩሙ ከመ ኢያክብዱ ዓዕረ ኩነኔ ላዕሌሆሙ።

፬. ወኢትግድፍዎ ለክርስቲያናዊ እጉክሙ ዘሰሑብዎ ንበ ዐውደ ምኩናን በእንተ ስመ እግዚአብሔር እምላክነ።

፮. ወደ ከተማም አትመላለስ፣ በክፋዎች ጉዳያዎችም አትሂድ፣ ሁለት ልብም አትሁን፣ አዋቂ ነውር የሌለ ባትም ንጽሕት ትሁን እንጂ።

፯. መመስገንን፣ ይልቁንም ፈራሽ ነገርን አትውደድ።

ሀያ አራተኛ አንቀጽ

ስለ በዐላትና ፋሲካ ወደ አደባባይ ወስደው በጽኑዕ መከራ ፍርድ የሚያስጨንቁቸው የሰማዕታትን ነገር ይናራል።

፩. ስለ እግዚአብሔር ፍቅርና ስለቀናች ሃይማኖት፣ ስለ ኔታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስም፣ ለመታሠር ቢሆን፣ ለመሰደድም ቢሆን፣ በሰማዕትነት ለመገደልም ቢሆን፣ ለአራዊትም ይሰጡት ዘንድ ወደ ወንጀለኞች የፍርድ አደባባይ የወሰዱት ክርስቲያን ቢኖር፣ ፊታችሁን ከእርሱ አትመልሱ።

፪. ከገንዘባችሁ ምግባቸውን ላኩላቸው እንጂ።

፫. ዳግመኛም ለሚጠብቁቸው ጭፍሮች ምግባቸውን ስጡ፣ በእነርሱ ላይ መከራ እንዳያጸኑባቸው።

፬. ስለ አምላካችን ስለ እግዚአብሔር ስም ወደ አደባባይ የሚገቡት ቱት ክርስቲያን ወንድማችሁንም አትጣሉት።

፩. ዝኬ ውእቱ ቅዱስ ሰማዕት ኣጎሁ ለእግዚእን ወወልዱ ለልዑል ወማኅደሩ ለመንፈስ ቅዱስ።

፪. ዝውእቱ ምእመን ዘዐቀበ ትእዛዘ ወንጌል ወወረሰ አክሊለ ሕይወት ወኮነ ስምዐ በእንተ ሕማመ እግዚእን ክርስቶስ ወፍቁር ለደሙ ክቡር።

፫. ወበእንተዝ ኦ መሃይምናን በፃማክሙ ወበንዋይክሙ ተቀነዩ ለቅዱሳን።

፬. ወእለሰ አልቦሙ ንዋይ ይጹሙ በእንተአሆሙ ወእለሂ ቦሙ የሀቡ ክፍለ ንዋዮሙ ለቅዱሳን።

፭. ወእመሰቦ ዘይሁብ ኩሎ ንዋዮ ቤዛ በእንተአሆሙ ከመ ያድኅኖሙ ዝኬ ብፁዕ ውእቱ ወዐርኩ ለክርስቶስ።

፮. ወእመሰቦ ዘይሁብ ኩሎ ንዋዮ ለነዳያን ይክውን ኅሩየ ወንጹሐ እፎኬ ፈድፋደ ዘይጹጉ ንዋዮ በእንተ ሰማዕት።

፯. ዝውእቱ ዘፈጸመ ሥምረቶ ለእግዚአብሔር ወተመሰሎሙ ለቅዱሳን እለ አምኑ በእግዚእን በቅድመ አሕዛብ ወነገሥት ወሕዝበ እስራኤል።

፩. ይህ የጌታችን ወንድም፣ የልዑል ልጅ፣ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ቅዱስ ሰማዕት ነው።

፪. የወንጌልን ትእዛዝ የጠበቀ፣ የሕይወት አክሊልን የወረሰ፣ ስለ ጌታችን ክርስቶስ መከራ ምስክር የሆነ የክቡር ደሙም ወዳጅ የሆነ ምእመን ይህ ነው።

፫. ስለዚህም ምእመናን ሆይ በድካማችሁና በገንዘባችሁ ቅዱሳንን አገልግሉ።

፬. ገንዘብ የሌላቸው ግን ስለ እነርሱ ይጹሙ ገንዘብ ያላቸውም ከገንዘባቸው ከፍለው ለቅዱሳን ይስጡ።

፭. ከመከራ ያድናቸው ዘንድ ስለ እነርሱ ቤዛ አድርጉ ገንዘቡን ሁሉ የሚሰጥ እርሱ ብፁዕ ነው፣ የክርስቶስም ወዳጁ ነው።

፮. ገንዘቡን ሁሉ ለነዳያን የሚሰጥ ሰው ቢኖር የተመረጠና ንጹሕ ከሆነ ስለ ሰማዕታት ገንዘቡን የሰጠ እንደ ምን ይሆን?

፯. የእግዚአብሔርን ፈቃድ የፈጸመ ይህ ነው፣ በአሕዛብ በነገሥታትና በእስራኤል ሕዝብ ፊት በጌታችን ያመኑ ቅዱሳንን መሰላቸው።

፲፪. እስመ ይቤ ዘሰ አምነኒ በገጸ ሰብእ አነኒ አአምኖ በገጸ አቡየ ዘበሰማያት። ወእለሰ ይገቡሩ ከመዝ ይክውኖሙ ስምዐ ክርስቶስ በጎበአብ።

፲፫. ወአንትሙሰ ኢኮነ ርቱዐ ትትሐክዩ ወትኅፈሩ ሐዊረ ቤተሞቅሕ ተሐውጽዎሙ ለሙቁሐን አላ ዳዕሙ ርድዕዎሙ ወናዝዝዎሙ።

፲፬. ወእምከመ ዘንተ ገበርክሙ ትትኃለቁ ምስለ ሰማዕት እስመ ለእሙንቱ ተጽሕፈ ስምዖሙ በእንተ ዘሐሙ ወተመንደቡ።

፲፭. ወአንትሙኒ ተጎሎቀሙ ምስሌሆሙ በእንተ ዘተቀነይክሙ ሎሙ በጥቡዕ ልብ ወበሠናይ መልእክት ዘእንበለ ሐኬት።

፲፮. ወበእንተ እሱ ይቤ እግዚእን ንዑ ንቤየ ቡሩካኑ ለአቡየ ትረሱ መንግሥተ ሰማያት ዘድልው ለክሙ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም።

፲፯. እስመ ርኅብኩ ወአብላዕክሙኒ፣ ጸማዕኩ ወአስተይክሙኒ፣ ነግደ ኮንኩ ወተወከፍክሙኒ፣ ዐረቁ ወአልበስክሙኒ፣ ደወይኩ ወሐወፅክሙኒ፣ ተሞቃሕኩ ወነብብክሙኒ።

ጸ. ማቆ. ፲፡፱፪

፲፪. በሰው ፊት ያመነኝን ሰው እኔም በሰማያዊ አባቴ ፊት አም ነዋለሁ ብሏልና፣ እንደዚህ ለሚሠሩት ክርስቶስ በአብ ዘንድ ምስክርን ይሆናቸዋል።

፲፫. እናንተ ግን የታሠሩትን ለመጎብኘት ወደ እሥር ቤት መሄድን ቸል ትሉና ታፍሩ ዘንድ የተገባ አይደለም፣ እርዳቸው አጥናኗቸው እንጂ።

፲፬. ይህን ብታደርጉ ከሰማዕታት ጋራ ትቆጠራላችሁ መከራን ስለተቀበሉ፣ ስለተጨነቁም ምስክርነታቸው ተጽፏልና።

፲፭. እናንተም በቈራጥ ልብና በመልካም አገልግሎት እነርሱን ያለ ስንፍና ስለአገለገላችሁ ክእነርሱ ጋራ ተቆጥራችኋል።

፲፮. ስለእነዚህም ጌታችን እንዲህ አለ፣ ዓለም ሳይፈጠር የተዘጋጀ ላችሁን መንግሥተ ሰማያትን ትወርሱ ዘንድ የአባቴ ቡሩካን ወደኔ ኑ።

፲፯. ብራብ ኦብልታችሁኛልና፣ ብጠማም አጠጥታችሁኛልና፣ እንግዳ ብሆን ተቀብላችሁኛልና፣ ብታረዝ አልብላችሁኛልና፣ ብታመም ጎብኝታችሁኛልና፣ ብታሠር ጠይቃችሁኛልና።

፲፰. ወአሜሃ ያወሥኡ ጻድቃን ወይብሉ እግዚአማሔን ርኢናክ ርጉብክ ወአብላዕናክ፣ ጽሙዓክ ወአስተይናክ፣ ማዕዜን ርኢናክ እንግዳክ ወተወከፍናክ፣ ወዕሩቀክ ወአልበስናክ፣ ወድውየክ ወሐወጽናክ፣ ወሙቁሐከኒ ወነብብናክ።

፲፱. ወያወሥእ ንጉሥ ወይብሎሙ አሜን እብለክሙ ኩሎ ዘገበርክሙ ለአሐዱ እምእሉ ንዑሳን አጋወየ እለ የእምኑ ብዩ ሊተ ገበርክሙ።

፳. ወእምዝ ይብሎሙ ለእለ በጸጋሙ ሑሩ እምኔየ ርጉማን ውስተ እሳት ዘለዓለም ዘድልው ለሰይጣን ወለመላእክቲሁ።

፳፩. እስመ ርጉብኩ ወኢያብላዕክሙኒ፣ ጸማዕኩ ወኢያስተይክሙኒ፣ ነግደ ኮንኩ ወኢተወከፍክሙኒ፣ ዐረቁ ወኢያልበስክሙኒ፣ ደወይኩ ወኢሐወጽክሙኒ ተሞቃሕኩ ወኢነብብክሙኒ።

፳፪. አሜሃ ያወሥኡ እለ በፀጋሙ እንዘ ይብሉ እግዚአማሔን ርኢናክ ርጉብክ ወጽሙዓክ ወእንግዳክ ወዕሩቀክ ወድውየክ ወተሞቂሐክ ወኢተልእክናክ።

፲፰. ያን ጊዜም ጻድቃን እንደዚህ ብለው ይመልሳሉ፣ አቤቱ መቼ ተርበህ አይተንህ አብልተንህ፣ መቼስ ተጠምተህ አይተንህ አጠጥተንህ፣ መቼ እንግዳ ሁነህ አይተንህ ተቀብለንህ፣ መቼ ታርዘህ አይተንህ አልብሰንህ፣ መቼ ታመህ አይተንህ ጉብኝተንህ፣ መቼ ታሥረህ አይተንህ ጠይቀንህ፣ ብለው ይመልሱለታል።

፲፱. ንጉሡም እንደዚህ ብሎ ይመልሳቸዋል፣ ከእነዚህ በእኔ ከሚያምኑ ከታናናሾቹ ወንድሞቹ ላንዱ ያደረጋችሁትን ለእኔ አደረጋችሁ ብዬ በእውነት እነግራችኋለሁ።

፳. ከዚህ በኋላ በግራ ያሉትን እና ንተ የተረገማችሁ ከኔ ሐዱ ለዲያብሎስና ለሠራዊቱ ወደ ተዘጋጀ የዘለዓለም እሳት ሂዱ ይላቸዋል።

፳፩. ብራብ አላበላችሁኝምና፣ በጠማ አላጠጣችሁኝምና፣ እንግዳ ብሆን አልተቀበላችሁኝምና፣ ብታረዝ አላለበሳችሁኝምና፣ ብታመም አልገብኛችሁኝምና፣ ብታሠር አልጠየቃችሁኝምና።

፳፪. ያን ጊዜም በስተግራ ያሉት አቤቱ ተርበህ አይተንህ ያላበላንህ፣ ተጠምተህ አይተንህ ያላጠጣንህ፣ አንግዳ ሁነህ መጥተህ ያልተቀበልንህ፣ ታርዘህ አይተንህ ያላለበስንህ፣ ታመህ አይተንህ ያልጠየቅንህ፣ ታሥረህ አይተንህ ያልገብኝንህ መቼ ነው? አያሉ ይመልሱለታል።

፳፫. ወእምዝ ያወሥኡ ንጉሥ እንዘ ይብል አሜን እብለክሙ ዘኢገበርክሙ ለአሐዱ እምእሉ ንኩሳን ሊተ ኢገበርክሙ።

፳፬. ወየሐውሩ አሉሂ ውስተ ኩነኔ ዘለዓለም።

፳፭. ወጻድቃንሰ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም።

፳፮. እመቦ ዘይብል ክርስቲያናዊ ለነ ወይገብር እኩየ ይዜሙ ወይረኩስ ይፍትሑ ላዕሌሁ ፍትሐ ቀትል ወእምዝ ከመዝ ብእሲ ረገቁ እምኔሁ።

፳፯. ኢመፍትው ለክርስቲያን ይኩኑ ውፁኣነ እምሕግ ወይፍትሑ በገቢረ እኩይ።

፳፰. አላ ይትገሐሡ እምዕልዋን ወመናፍቃን ወኢይገበሩ ምስ ሌሆሙ።

፳፱. ወእምዕልዋን እለ ይሞቅሕዎሙ ለክርስቲያን ወየአስርዎሙ ወይሜጥውዎሙ ለቀቲል በእንተ ስመ ክርስቶስ ተዐቀቡ።

፴. ወአድኅኑ አገዊክሙ ወአባለክሙ እምእደዊሆሙ ለዕልዋን።

፴፩. ወእመቦ ክርስቲያናዊ ዘጸመወ በእንቲአሆሙ ብፁዕ ውእቱ ወይትኋለቁ ምስለ ሰማዕት እስመ ሐመ በእንተ ክርስቶስ።

፳፫. ከዚህም በኋላ ንጉሡ ከእነዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ ያላደረጋችሁት ለእኔ አለማድረጋችሁ ነው ብሎ ይመልስላቸዋል።

፳፬. እነርሱም ወደዘለዓለም ፍርድ ይሄዳሉ።

፳፭. ጻድቃን ግን ወደዘለዓለም ሕይወት ይሄዳሉ።

፳፮. እኔ ክርስቲያን ነኝ የሚል ክፉ ሥራን የሚሠራ፣ የሚሰስንና የሚረከስ ሰው ቢኖር፣ የሞት ፍርድን ይፍረዱበት፣ እንደዚህ ካለው ሰው ራቁ ።

፳፯. ክርስቲያኖች ከሕግ የወጡ ሊሆኑና ክፉ በመሥራት ሊፈርዱ አገባብ አይደለም።

፳፰. ነገር ግን ከወንጀለኞችና ከመናፍቃን፣ ይለዩ፣ ከእነርሱም ጋራ አንድ አይሁኑ።

፳፱. ስለ ክርስቶስ ስም ክርስቲያኖችን ወደ ግዞት ቤት ከሚያገቡ አስረውም ለሞት አሳልፈው ከሚሰጡ ከሐድያን ተጠበቁ።

፴. ወንድሞቻችሁንና ሰውነታችሁን ከከሐድያን እጅ አድኑ ።

፴፩. ስለነርሱም የደከመ የክርስቲያን ወገን ቢገኝ ብፁዕ ነው፣ ከሰማዕታት ጋራ ይቆጠራል፣ ስለ ክርስቶስ መከራን ተቀብሏልና።

፴፪. ወከማሁ ለነጊ ረከበን ሕማም ወምንዳቤ በጎበ ቀይፋ ወአለእስ ክንድሮስ ወሐና እሱ እሙንቱ ሊቃነ ካህናት።

፴፫. ወእምዝ ወዓእነ እምኔሆሙ እንዝ ንትፊሣሕ እስመ ኮነ ድል ዋነ ንፁር ሕማማቲሁ ለክር ስቶስ።

፴፬. ወከማሁ አንትሙኒ ተዐገሡ ወተፈሥሑ በአንተ ሕማም ከመ ትኩኑ ብፁዓነ በይእቲ ዕለት።

፴፭. ወለእለሰ ይሰድድዎሙ በእ ንተ ሃይማኖት ወይወፅኡ እምሀ ገር ለሀገር በትእዛዝ ወንጌል ዘእግ ዚእነ ተወከፍዎሙ ወአዕርፍዎሙ ወአጎድርዎሙ ጎቤክሙ ከመ ሰማ ዕት እንዝ ትትፊሥሑ እስመ ኮነ ክሙ አዕርክተ ምስሌሆሙ።

፴፮. ለብወኪ ከመ ጽወዓን እሙ ንቱ በጎበ እግዚአብሔር እስመ ይቤ እግዚእነ ብፁዓን አንትሙ ሶበ ይጼዕሉክሙ ወይዘነጉጉክሙ ወይነቡ ኩሎ እኩዮ ላዕሌክሙ እንዝ ይሔስዉ በእንቲአዮ ተፈ ሥሑ ወተሐሠዩ እስመ አስብ ክሙ ብዙጎ ወእቱ በሰማይት።፫

፴፯. እስመ ከመዝ ሰደድዎሙ ለነቢያት እለ እምቅድሜክሙ።

፴፪. እንደዚሁም እኛን መከራና ጭንቅ በቀያፋ በእለ እስክድሮስና በሐና ዘንድ አግኝቶን ነበረ፤ እነ ዚህም የካህናት አለቆች ናቸው።

፴፫. ከዚህም በኋላ ደስ እያለን ከእነርሱ ዘንድ ወጣን፤ የክርስቶስን መከራዎች እንቀበል ዘንድ ዝግጁ ዎች ሁነናልና።

፴፬. እናንተም እንደዚሁ ታገሡ፤ በዚያችም ቀን ብፁዓን ትሆኑ ዘንድ ስለ መከራው ደስ ይበላችሁ።

፴፭. ስለ ሃይማኖትም የሚያሳድዱ አቸውን ከሀገርም ወደ ሀገር የወጡ ትንም በጌታችን ወንጌል ትእዛዝ ተቀብላችሁ አሳርፏቸው፤ በናንተም ዘንድ ሰማዕት እንደ መሆናቸው ደስ እያላችሁ አሳድሩዎቸው ከእነርሱ ጋራ ወዳጆች ሁናችኋልና።

፴፮. እነዚህም በእግዚአብሔር ዘንድ ንዑ ጎቤዮ ቡሩካኑ ለአቡዮ ተብለው የሚጠሩ እንደሆኑ አስተውሉ፤ ጌታችን ቢሰድቧችሁ ቢያሸሟጥጧችሁ በእ ኔም ምክንያት ክፋውን ሁሉ በሐ ሰት ቢናገሩአችሁ ብፁዓን ናችሁ፤ ዋጋችሁ በሰማይት ብዙ ነውና ደስ ይበላችሁ ብሏል።

፴፯. ከናንተ አስቀድመው የነበሩ ነቢ ያትን እንዲሁ ያሳድዷቸው ነበረና።

፴፰. ወዓዲ ይቤ እምከመ ኪያየ ሰደዱ ኪያክሙኒ ይሰድዱክሙ።

፴፱. ወካዕበ ይቤ ሶበ ይሰድዱክሙ እምውስተ ዛቲ ሀገር ጉዩ ውስተ ካልእታ።

፵. ወአንትሙ ተጎዝኑ ወትቴክዙ በውስተዝ ዓለም እስመ ያጠላክሙ ውስተ ማኅበር ወመኳንንቲሆሙ ወይቀሥፋክሙ ወጎበ መሳፍንት ወነገሥት ይወስዱክሙ በእንቲ አዮ ለስምዕ።

፵፩. ወዘለ አዝለፈ ትዕግሥቶ ውእቱ ይድገን።፩

፵፪. ወዘለ ይሰድድዎ በእንተ ስመ ክርስቶስ ወተዓጊሦ ኮነ ሰማዕተ ውእቱኪ በአማን ብእሴ እግዚአብ ሔር።

፵፫. ወዘለ ይትዓረክ ምስለ ዕልዋን ወክህዶ ለክርስቶስ ከመ ኢይጽል ዕዎ መናፍቃን ወያበድር ርእሶ እምነ እግዚአብ ዘውስተ መንፈሱ ዝኬ ውእቱ ጽሑእ ወምኑን ወፅ ፋዕ በጎበ እግዚአብሔር።

፵፬. እስመ አብደረ ፍቅረ ሰብእ ወኮነ ጸላዲሁ ለእግዚአብሔር ወነ ሥእ ክፍለ ርጉማን ወአኮ ምስለ ቅዱሳን ወሀየንተ መንግሥት ዘድ ሉት ለቡሩካን ንረዮ ሎቱ እሳተ ገሃንም ዘለዓለም ዘድሉት ለሰይ ጣን ወለመላእክቲሁ።

፴፰. ዳግመኛም እኔን ካሳደዱኝ እናንተንም ያሳድዷችኋል አለ።

፴፱. ሁለተኛም ከዚች አገር ቢያሳ ድዲችሁ ወደ ሌላይቱ አገር ሽቡ አለ።

፵. እናንተም በዚህ ዓለም ታዝናላ ችሁ ትተክዛላችሁ፤ ወደ ነገሥታትና ወደ ፈራጆቻቸውም አሳልፈው ይሰ ጡአችኋል፤ ይገርፏችኋል፤ ስለ እኔ ስለመስከራችሁ ወደ መሳፍንትና ነገሥታትም ይወስዱዎችኋል ።

፵፩. መከራውን መታገሥ ያዘወ ተረ ግን እርሱ ይድናል።

፵፪. ስለ ክርስቶስ ስም የሚያሳ ድዱት ሰው መከራውን በታገሠ ጊዜ ሰማዕትን ሆነ፤ በእውነት የእ ግዚአብሔር ሰው እርሱ ነው።

፵፫. ከዐላውያን ጋር የሚወዳጅ መና ፍቃን እንዳይጠሉት ክርስቶስን የሚ ክድና በልቡናው ውስጥ ከአለው ከጌ ታው ይልቅ ራሱን የሚያስቀድም ግን እርሱ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ የተናቀና የጠፋ ነው።

፵፬. የሰውን ፍቅር መርጦ የእግዚ አብሔር ጠላት ሁኗልና፤ የርጉማንን እድል አግኝቷልና ከቅዱሳን ጋርም አይደለም፤ ለቡሩካን ጸድቃን በተዘጋ ጀቸው መንግሥት ፈንታ ለሰይጣንና ለሠራዊቱ የተዘጋጀች የዘለዓለም እሳተ ገሀንምን ለራሱ መርጦአልና።

፪. ማቴ. ፳፻፳ - ፳፻፳፪

፪. ማቴ. ፲፻፲፱ - ፳፻

፵፭. ወበእንተዝ አውሥኦ እግዚ እነ ወይቤ ወዘሰ ክህደኒ በገጸ ሰብእ አነኒ እክህዶ በገጸ አቡዮ ዘበሰማያት።

፵፮. ወካዕበ አዘዘ እንዝ ይብል ዘያፈቅር አበ ወእመ እምኔዮ ኢይ ደሱ ሊተ፣ ወዘያፈቅር ወልዶ ወወ ለቶ እምኔዮ ኢይደሱ ሊተ።

፵፯. ወዘሰ ኢነሥኦ መስቀለ ሞቱ ወኢተለወ ድጎሬዮ ኢይደሱ ሊተ።

፵፰. ወዘረከባ ለነፍሱ ለይግ ድፋ ወዘገደፋ ለነፍሱ በእንቲ አዮ ይረክባ።

፵፱. ምንት ይበቀኦ ለሰብእ ለእመ ኩሎ ዓለመ ረብኅ ወነፍሶ ኅጉላ ወምንተ እምወሀበ ቤዛ ለነፍሱ።

፶. ወካዕበ ይቤ ኢትፍርሁ እም እለ ይቀትሉ ሥጋክሙ፣ ወለነፍስክ ሙስ ኢይክሱ ቀቲሎታ ፍርሁስ ዘይክል ነፍሰ ወሥጋ አጎጉሎ በውስተ ገሃነም።፩

፶፩. እስመ ዘተምህረ ኪነ ርቱዕ ውእቱኒ ይምህር ካልኣነ።

፶፪. ወእመሰ ኢመሀረ ካልኣነ ኢነነ ፍጹመ ዘመ መምህሩ።

፵፭. ስለዚህም ጌታችን መለሰ፣ እንዲህም አለ፣ በሰው ፊት የሚክ ደኝን እኒም በሰማያዊው አባቴ ፊት እክደዋለሁ።

፵፮. ሁለተኛም ከኔ ይልቅ እናትና አባቱን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፣ ከእኔም ይልቅ ወንድ ልጁንና ሴት ልጁን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም ብሎ አዘዘ።

፵፯. የሞቱን መስቀል የማይዘ በጋ ላይም የማይከተለኝ ለእኔ ሊሆን አይገባውም።

፵፰. ነፍሱን የሚያገኝ ያጠፋታል፣ ነፍሱንም ስለ እኔ የሚያጠፋ ያገኛታል።

፵፱. ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢገዛ ነፍሱን ከጉዳ ምን ይጠቅመዋል? ለነፍሱስ ቤዛ ምን በሰጠ ነበር? አለ።

፶. ሁለተኛም ሥጋችሁን ከሚገ ድሉ የተነሣ አትፍሩ፣ ነፍሳ ችሁን መግደል አይችሉምና፣ ነፍስ ንና ሥጋን በገሃነም ሊያጠፋ የሚችለውን ግን ፍሩ።

፶፩. ጥበብን የተማረ እርሱም ሌሎ ችን ያስተምር ዘንድ ይገባልና ።

፶፪. ሌሎችን ካላስተማረ ግን እንደ መምህሩ ፍጹም አይሆንምና።

፶፫. ለነሰ ኢየሱስ ክርስቶስ መድኅኒነ ወመምህርነ እፎኬ ናፈቅር ትምህርተ ወተግሣጸ እስመ ጸልአ እግዚእነ ትዕቢተ ወትዝጎርተ ወት ፍሥሕተ ወብዕለ ወትዕግልተ ወበቀለ።

፶፬. ወዓዲ መነነ እጎተ ወእመ በእንተ ፍቅረ አቡሁ ወፍቅረ ሰብእ።

፶፭. ወካዕበ ተዐገሠ ሕማመ ወመቅህፍተ ወጽዕለተ ወፅርፈተ ወሥላቀ።

፶፮. ወፈድፋደስ ተወክፊ ቅንዋተ በዲበ መስቀል ከመ ያድጎኖሙ ለኩሎሙ እለ አምኑ ቦቱ

፶፯. ወእመሰ ተዐገሠ ውእቱ ዘንተ ኩሎ ወኢጎፈረ ተሰቅሎ በዲበ መስቀል ወተዐገሠ ሕማማተ ሞት እፎኬ ኢንትዔገሥ ንሕነ ሕማማተ መድኅኒነ።

፶፰. ወእመሰ ሐመ በፈቃዱ በእንቲኣነ ወአኮ ንሕነ በእንቲኣሁ አላ ዳዕሙ ንሴፎ ምሕረቶ።

፶፱. ወውእቱስ አልቦ ዘይፈቅድ ይንሣእ ቡጎቤነ ዘእንበለ ዳዕሙ አሚነ በርትዕት ሃይማኖት።

፷. ወበእንተዝ ንመንን አበዊነ ወአዝማዲነ ወፍቅራኒነ ወአንስ ትያነ ወደቂቀነ ወኩሎ ንዋዮ ለዝ

፶፫. ለኛ ግን መድኅኒታችንና መምህራችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፣ እኛ ትምህርትንና ምክርን እንይዕት እን ውድድ? ጌታችን ትዕቢትንና መታ ጀርን፣ የዚህን ዓለም ደስታ ብልጽግና ንና ቅሚያን፣ በቀልንም ጠልቷልና።

፶፬. ዳግመኛም ስለ አባቱ ፍቅርና ስለ ሰው ፍቅር እጎትንና እናትን ንቋልና።

፶፭. ሁለተኛም መከራንና መገረፍን፣ መሸሚጠጥንና መሰደብን፣ ስላቅንም ታገሠ።

፶፮. ይልቁንም ያመኑበትን ሁሉ ያድናቸው ዘንድ በመስቀል ላይ ችንካሮችን ተቀበለ።

፶፯. እርሱ ይኸን ሁሉ ታግሦ በመ ስቀል ላይ መስቀልን ካላፈረ የሞት መከራዎችን ከታገሠ፣ እኛም የመድኅኒታችንን መከራዎች እንደምን አንታገሥ?

፶፰. እርሱ ስለ እኛ በፈቃዱ መከራን ከተቀበለ እኛ ስለ እርሱ አይደለም ምሕረቱን ተስፋ እናደርጋለን እንጂ።

፶፱. እርሱ በቀናች ሃይማኖት ማመን ነው እንጂ፣ ከዚህ በቀር ከኛ ዘንድ ሊቀበል የሚፈልገው የለም።

፷. ስለዚህ ነገር አባቶቻችንንና ዘመዶቻችንን፣ ወዳጆቻችንንና ሚስቶቻችንን፣ ልጆቻችንንና የዚህን ዓለም ገንዘብ ሁሉ እንናቅ።

፭. ማቴ. ፲፡፳፭-፳፱

፳፩. ወእመሰ አፍቀርን ኢንግብር ዘንተ ትእዛዘ።

፳፪. ወባሕቱ ንትግቀብ ከመ ኢን ባዕ ውስተ መንሱት።

፳፫. ወእምከመ ተጸዋዕነ ውስተ ስምዕ ንጽናዕ በአሚን በክቡር ስሙ ለመድኅኒን ንትፈሳሕ።

፳፬. ወንትግገሥ ሶበ ይሰድዱን ከመ ንረስ ሕይወተ ዘለዓለም።

፳፭. ኢናፍቅር እንከ ክብረ ወተወ ድሶ ከመ ሕዝቦ አይሁድ እለ ያነክሩ መንክራቲሁ ለክርስቶስ ወኢየሱስ ስቱ እስመ ይፈርህ ዎሙ ለሊቃነ ካህናት።

፳፮. አላ ዳዕሙ አብደሩ ተወድሶ በገብ ሰብእ ወአኮ በገብ እግዚአብሔር።

፳፯. ወንሕነስ አመነ በርትዕት ሃይማኖት ከመ ናለብዎሙ ለሐ ዲሳን እለ ነሥኡ ጥምቀተ ወናጽ ንዕ አልባቢሆሙ ለንዑስ ክርስቲያን ።

፳፰. ወእመሰ ዐቀብነ በአልባቢነ ሃይማኖተ ወኢያግሀድነ ለሰብእ በፍርሃተ ኩነኔ ወምንዳቤ ንክውን ውፁኣነ እምሕይወት ወዓዲ ዕቅ ፍተ ለካልኣን ወመሥገርተ ለብ ዙታን።

፳፩. ይኸን ብንወድ ግን ይህን ትእዛዝ አንሠራም።

፳፪. ነገር ግን ወደጥፋት እንዳን ገባ እንጠበቅ።

፳፫. ወደ ሰማዕተነት ብንጠራ በሃ ይማኖት ጸንተን በመድኃኒታችን በክብረ ስሙ ደስ ይበለን።

፳፬. የዘለዓለም ሕይወትንም እንወ ርስ ዘንድ በአሳደዱን ጊዜ እንታገሥ።

፳፭. የክርስቶስን ተአምራቱን እያደ ነቁ እንደማያምኑበት እንደ አይሁድ ሕዝብ ክብርንና ውዳሴን አንወ ደድ፣ ሊቃነ ካህናቱን ይፈሩዋቸው ነበርና።

፳፮. ነገር ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ያይደለ በሰው ዘንድ ውዳሴ ከንቱን ይወዱ ነበር።

፳፯. እኛ ግን ጥምቀቱን የተቀበ ሉትን አዲስ አማኞች እናለብ ማቸውና የንዑስ ክርስቲያንንም ልቡናቸውን እናጸና ዘንድ በቀናች ሃይማኖት አምነናል።

፳፰. በልቡናችን ሃይማኖትን ብን ጠብቅም ፍርድንና መከራን በመ ፍራት ለሰው ባንገልጥ ግን ከሕ ይወት የወጣን እንሆናለን፤ ዳግመ ኛም ለሌሎች እንቅፋት ለብዙዎ ችም ወጥመድ እንሆናለን።

፳፱. ወእመሰ ገበርነ ዘንተ ንትፈደይ ምክዕቢተ ኩነኔ።

፷. ንትግቀብ እንከ ከመ ኢንረድ ውስተ ምንዳቤ ወንጸሊ ከመ ኢን ባእ ውስተ መንሱት እስመ መን ፈስ ይፈቅድ ወሥጋ ይደክም።፤

፷፩. ንለቡ እንከ ከመ ኢንድጎፅ እም ዛቲ ርትዕት ሃይማኖት እንበይነ ፍርሃቶሙ ለዕልዋን ወመናፍቃን እስመ ኅዳጥ ውእቱ ዓመታቲነ።

፷፪. ወእመሰ ቦ ዘይቀብፅ ተስፋ በገብ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚ አብሔር ኩሎ አሚረ ይትመነደብ በሕማም እንተ አልባቲ ፈውስ ወበ ሕምዝ እንተ ታጸብስ አባለ ወትቀጠ ቅጥ አዕፅምተ ወእምዝ የጎጉል እም ሕይወት ዘለዓለም ወይትኳን በው ስተ ገሃነም በብካይ ወሐቅየ ስነን።

፷፫. ወዘለ ሐመ በእንተ እግዚእነ ወኮነ ሰማዕተ ይትፈሳሕ በእግ ዚአብሔር እስመ ኅረየ ሎቱ አክሊለ መንግሥት ወኮነ ፍጹመ ፀሕቱ እምዝ ዓለም በርትዕት ሃይማኖት።

፷፬. ወእመሰ ሐመ ንዑስ ክርስ ቲያን ወተግገሠ ምንዳቤ ወሞተ በእንተ ስመ ክርስቶስ ይከውኖ ሕማ ማቲሁ ህየንተ ጥምቀት ወይረክብ ተስፋ ሠናየ ወሕይወተ ዘለዓለም።

፳. ማቲ. ጳጳ. ፳፩

፷፱. ይህንን ብናደርግ ግን እጽፍ ድርብ ቅጣትን እንቀበላለን።

፷. እንግዲህ ወደ መከራ እንዳ ንወርድ እንጠበቅ ወደ ፈተናም እንዳንገባ እንጸልይ፤ መንፈስ ይፈ ቅዳል ሥጋ ግን ይደክማልና።

፷፩. እንግዲህ ዐላውያንንና መናፍ ቃንን በመፍራት ከዚህች የቀናች ሃይማኖት እንዳንሰነካከል እናስተ ውል ዘመናችን ጥቂት ነውና።

፷፪. በእግዚአብሔር ልጅ በኢየ ሱስ ክርስቶስ ዘንድ ተስፋን የሚ ቆርጥ ቢኖር ፈውስ በሌላት ሕማም ሰውነትን በምታደርቅና በምትቀጠ ቅጥ መርዝ ዘወትር ይጨነቃል፤ ከዚህም በኋላ የዘለዓለም ሕይወትን ያጣል፤ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ባለበት በገህነም ይፈረድበታል።

፷፫. ስለ ጌታችን መከራን የተቀበ ለና ሰማዕት የሆነ ግን በእግዚአብ ሔር ዘንድ ደስ ይለዋል የመንግ ሥት አክሊልን መርጠለታልና ከዚህ ዓለም ፈጽሞ መለየቱም በቀናች ሃይ ማኖት ሁኗልና።

፷፬. ንዑስ ክርስቲያን ቢታመም፤ መከራንም ቢታገሥ፤ ስለ ክርስቶ ስም ስም ቢሞት መከራው ስለ ጥምቀት ይሆነዋል፤ መልካም ተስፋ ንና የዘለዓለም ሕይወትንም ያገኛል።

፸፭. ወባዕዳንሂ እለ ተጋደሉ ሠናየ ገድለ ወሞቱ በእንተ ስመ ክርስቶስ በርትዕት ሃይማኖት ይትፈሩ ሥሐ ወይትሐሠዩ እስመ ዐቀቡ ተግሣጸ መምህርሙ።

፸፮. እስመ ውእቱ ይቤ ኩኑ ድልዎን ከመ መምህርክሙ።

፸፯. ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሐመ በእንቲእነ ወተዐገሠ ጸርፈተ ወስላቀ ወተወክፈ ምራቀ ርኩሳን ጽዕለተ ወፅርፈተ ወዝ ብጠተ።

፸፰. ወእምድጎረ ቀሠፍዎ ወቀነ ውዎ በዲበ መስቀል ወአስተይዎ ብሂእ ዘምስለ ሐሞት ወፈጸሞ ዘጸሐፍ ይቤሎ ለእግዚአብሔር አባ ናሁ ውስተ እዴከ አመሐፅን ነፍሱ።

፸፱. ወዘለ ይፈቅድ ይኩን ረድኦ ይትግገሥ ሕማመ ወምንዳቤ ወይትወከፍ መቅሠፍተ በጥቡዕ ልብ ወፍቅር።

፹. ወእመኒ ተወድየ ውስተ እሳት አልቦ ዘይለክፎ በከመ ድጎኑ ፫ቱ ደቂቅ እምዕቶን እሳት።

፹፩. ወኩሉ ዘሐመ በእንቲእሁ ይነሥእ ዕሤተ እስመ አምነ በ፩ እግዚአብሔር አብ ወኢየሱስ ክርስቶስ ዐቢይ ሊቀ ካህናት መምህርነ ወመገሥጸ ነፍሳቲነ ወወሀቤ ሕይወትነ ሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፯. ለ.ቃ. ፳፫ + ፵፮

፸፭. በጎ መጋደልን የተጋደሉ ሌሎችም ስለ ክርስቶስ ስም በቀናች ሃይማኖት የሞቱ ፈጽመው ደስ ይላቸዋል፤ የመምህራቸውን ምክር ጠብቀዋልና።

፸፮. እርሱ እንደ መምህራችሁ የበቃችሁ ሁኑ ብሏልና።

፸፯. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለኛ መከራን ተቀበለ፤ ጸርፈትንና ሥላቅን ታገሠ፤ የርኩሳንንም ምራቅና ስድብን ሽሙጥንና ድብደባንም ተቀበለ።

፸፰. ከገረፉትና በመስቀል ላይ ከቸነከሩት መጻጸም ከሐሞት ጋራ ከአጠጡት በኋላ፤ የተጻፈውን ፈጽሞ እግዚአብሔርን አባቱ እነሆ ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ አለው።

፸፱. የእርሱ ደቀ መዝሙር ሊሆን የሚወድ መከራንና ጭንቅን ይታገሥ በቈራጥ ልብና በፍቅር ሁኖ ግርፋትን ይቀበል።

፹. ወደ እሳት ቢጨመርም ሠለስቱ ደቂቅ ከእቶን እሳት እንደ ዳኑ የሚነካው የለም።

፹፩. ስለእርሱ መከራን የተቀበለ ሁሉ ዋጋውን ያገኛል፤ በአንድ በእግዚአብሔር አብ ሕይወትን በሚያድለን ሰውነታችንን በሚመክርና በሚያስተምር በደገኛው ሊቀ ካህናት በኢየሱስ ክርስቶስ አምኗልና፤ ለዘላለሙ በእውነት ለእርሱ ክብር ይገባል።

፹፪. ውእቱኬ እግዚአብሔር አምላክ አጋዜ ኩሉ መድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘያጸንዐነ ውስተ ሃይማኖተ ዚአሁ ወያነሥእነ ምስለ እለ ገብሩ ፈቃዶ ዘእንበለ ሕፀት ወኖሙ።

፹፫. ወእመኒ ተሰጠምነ ውስተ ባሕር ወበልዑ ሥጋን አራዊት ወአዕዋፍ ኢትትገጉል ወኢአሐቲኒ ሥዕርተ ርእሰነ እስመ ዘበዓለም ወኩሉ ዘውስቴታ እትዝ ውስተ እዴሁ።

፹፬. ወበእንተዝ መሀረነ እንዝ ይብል በትዕግሥትክሙ ታጠርይዎ ለነፍስክሙ።

፹፭. እስመ ይትነሣእ በደጋሪት ዕለት ኩሉ ፍጥረተ ሰብእ ጻድቅ ወጋጥእ ።

አንቀጽ ፳ ወ ፩

በእንተ ትንሣኤ ሙታን፤

፩. ወበእንተ ትንሣኤ ምውታን ወዕሤተ ሰማዕት ይቤሎ ገብርኤል ለዳንኤል ብዙኃን እለ ኖሙ ይትነሥኡ እምነ ፀበል።

፪. ወቦ እለ ይትነሥኡ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ወቦ እለ ይትነሥኡ በሀፍረት ወበኃሣር።

፫. ጻድቃን ይበርሁ ከመ ፀሐይ ወከመ ከዋክብት ብሩሃን።

፩. ዳን. ፲፪ + ፪-፫

፹፪. ይኸውም ሳያንድሉ ፈቃዱን ሠርተው ከሞቱት ጋራ የሚያስነሣን እርሱን በማመን የሚያጸናን ሁሉን የያዘ አምላካችንና መድኃኒታችን እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

፹፫. በባሕር ብንሰጥምም ሥጋችንንም አራዊትና አዕዋፍ ቢበሉት፤ አንዲት ስንኳ የራስ ጸጉራችን አትጠፋም በዓለምና ውስጥ ያለው ሁሉ በእጁ የተያዘ ነውና።

፹፬. ስለዚህም በትዕግሥታችሁ ነፍሳችሁን ገንዘብ ታደርጓታላችሁ ብሎ አስተማረን።

፹፭. በኋለኛይቱ ቀን የሰው ፍጥረት ሁሉ ጻድቁም ኃጥኡም ይነሣልና።

ሀያ አምስተኛ አንቀጽ

ስለ ሙታን መነሣት ይናገራል፤

፩. ስለ ሙታን መነሣትና ስለ ሰማዕታት ዋጋ ገብርኤል ለዳንኤል እንዲህ አለው፤ የሞቱ ብዙ ሰዎች ከትቢያ ይነሣሉ።

፪. ለዘላለም ሕይወት የሚነሡ አሉ፤ ለገፍረትና ለኃሣር የሚነሡም አሉ።

፫. ጻድቃን ግን እንደ ፀሐይና እንደ ሚያበሩ ከዋክብት ይበራሉ።

፬. ናሁ ቅዱስ ገብርኤል አቅደመ ነገረ ወይቤ ወይበርሁ ቅዱሳን ከመ ከዋክብት ብሩሃን።

፭. ወዓዲ ስምዐ ኮነ በእንቲ አሆሙ ከመ የአምርዋ ለጽድቅ ወይሌብወ ስም ቅዱስ።

፮. እስመ ኢይቤ ዘንተ በእንተ ትንሣኤ ሙታን ሰማዕት ባሕቲ ቶሙ፣ አላ ባሕቲ በእንተ ትንሣኤ ኩሉ ሰበእ እመሢ ጸድቃን አው ኃጥአን ይትፈደዩ ፩፩ በከመ ምግባርሙ።

፯. እስመ ይባሉ አይሁድ ትንሣኤ ሙታን አልቦ ናሁ አዕዕምቲነ ኮነ ሐመደ ወበልዩ ሥጋ።፩

፰. ወለእለ ይኔልዩ ዘንተ ያወ ሥአሙ እንዘ ይብል ናሁ አነ እከሥት መቃብሪክሙ ወአወ ጸአክሙ እምኔሁ ወእሬሲ መን ፈስዩ ላዕሌክሙ ወተሐይወ ይእዜ ተአምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘእንብር ወእንብር።

፱. ወዓዲ ይቤ ኢሳይያስ ሙታን ይትንሥኡ ወየሐይወ እለ ውስተ መቃብር ወይትፌሥሑ እለ ውስተ ምድር እስመ ጠል ዘእ ምንቤክ ሕይወቶሙ ውእቱ።፫

ዳ. ፳፻ ተሰሉ. ፱. ፲፫-፲፬

ደ. ኢላ. ፳፮. ፲፰

፬. እነሆ ቅዱስ ገብርኤል አስ ቀድሞ ቅዱሳን እንደሚያበሩ ከዋ ክብት ይበራሉ ብሎ ተናገረ።

፭. ዳግመኛም ጽድቅን እንደሚ ያውቋትና ቅዱስ ስሙንም እንደ ሚያስተውሉ ስለ እነርሱ መሰከረ።

፮. ስለ ሞቱ ሰማዕታት ትንሣኤ ብቻ ይህን አላለምና፣ ስለ ሁሉም ሰው ትንሣኤ ነው እንጂ፣ ጸድ ቃንም ቢሆኑ ኃጥአንም ቢሆኑ እያንዳንዳቸው እንደ ሥራቸው ይቀበላሉ።

፯. አይሁድ የሙታን ትንሣኤ የለም፣ እነሆ አጥንታችንም አመድ ይሆናል ሥጋችንም ይፈርሳል ይላሉና።

፰. ይህን ለሚያስቡት እንዲህ ብሎ ይመልስላቸዋል፣ እነሆ እኔ መቃብ ራችሁን እከፍታለሁ፣ ከእርሱም አወጣችኋለሁ፣ መንፈሴንም አሳድር ባችኋለሁ፣ ትንሣላችሁም፣ ያን ጊዜም የምኖር የማደርግም እኔ እግዚአብ ሔር እንደሆንሁ አሁን ታውቃላችሁ።

፱. ዳግመኛም ኢሳይያስ ሙታን ይነሣሉ፣ በመቃብር ያሉትም ይድ ናሉ፣ በምድር ያሉትም ደስ ይላ ቸዋል፣ ካንተ የተገኘ ጠል ሕይወ ታቸው ነውና አለ ።

፲. ብዙን ጊዜ ነገረን በእንተ ትንሣኤ ሙታን ወንብረተ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም እንተ ምልዕተ ጸጋ ወጽድቅ ዘእስተዳለወ ለእለ ያፈቅርዎ።

፲፩. ወኩነኔ ዕልዋንሰ ወድቀቶሙ ኅፍረት ወገሣር ይረክቦሙ እሳት እንተ ኢይጠፍዕ ለዓለም ወዕፄ ዘኢይነውም።

፲፪. ወባሕቱ እግዚአብሔርስ ኢይ ፈቅድ ሞቶ ለኃጥአ አላ ዳዕሙ ሚጠቶ ወሕይወቶ።፩

፲፫. ወናሁ ነገረን ከመ ሄኖክ ወኤ ልያስ ኢጥዕምዎ ለሞት፣ ወአጠ የቀነ ከመ ይትንሥኡ ሙታን በጊዜሁ፣ እንሥአ ኤልያስ ወልደ መባላት፣ ወኤልሳዕሪ አንሥአ ወልዳ ለሱናማዊት፣ ናሁ ለበውነ ከመ ሞቶሙ ለጸድቃን ኢኮነ ኩነኔ እለ ተወክፍዎ ቅዱሳን በፍሥሐ።

፲፬. ወከማሁ ኢየሱስ ክርስቶስ እግ ዚአሙ ለሐዋርያት ወሕይወቶሙ ለመሃይምናን ያነሥኡ ለሙታን።

፲፭. ወከማሁ ንሕነኒ ንጸሙ በዝ ዓለም ወእምድገረ ኅዳጥ ንፈልስ ውስተ ዕረፍት።

፱. ሱቃ. ፲፰. ፲፬

፲. ስለ ትንሣኤ ሙታን ብዙ ጊዜ ነገረን፣ ለሚወዳቸው ሰዎች በእዚ ጋጃት ጸጋንና ጽድቅን በተመላች በዘለዓለም ሕይወት ስለ መኖር ብዙ ጊዜ ነገረን ።

፲፩. የከሀድያን መከራ ግን ኃፍረት ኃሣር የሚሆን መውደቃቸውም ለዘ ለዓለሙ የማይጠፋ እሳት፣ የማያ ንቀላፋ ትል ያገኛቸዋል።

፲፪. ነገር ግን እግዚአብሔር የኃ ጥአን ሞት አይፈቅድም፣ መመለ ሱንና መዳኑን ነው እንጂ ።

፲፫. እነሆ ሄኖክና ኤልያስ ሞትን እን ዳልቀመሱት ነገረን፣ ሙታንም በጊ ዜው እንደሚነሡ አስረዳን፣ ኤል ያስ የመበለቲቱን ልጅ ከሞት አስነ ሥቷል፣ ኤልሳዕም የሱናማዊቲቱን ልጅ አስነስቷል፣ እነሆ የጸድቃን ሞታቸው ቅዱሳን በደስታ የተቀበ ሉት ኩነኔ እንዳይደለ አስተዋልን።

፲፬. እንደዚሁም የሐዋርያት ጌታቸው፣ የምእመናን ሕይወታቸው ኢየሱስ ክርስቶስ ሙታንን ያነሣቸዋል።

፲፭. እንደዚሁም እኛ በዚህ ዓለም እንደከማለን፣ ከጥቂት ዘመን በኋ ላም ወደ ዕረፍት እንሄዳለን።

፲፮. ወትትሔደስ ፍጥረቱ ለአዳም ወንትነሣኦ ምስሌሁ ውስተሕይወት ዘለዓለም እስመ ይቤ ይሰምዑ ቃሎ ምውታን ወዙሎሙ እለ ይሰምዑ የሐይወ።፩

፲፯. ወበእንተዝ ነአምን ከመ ትንሣኤ ሙታን ዳግመ በምጽአቱ ለክርስቶስ።

፲፰. ወዓዲ ውእቱ ዘእንሥኦ ለአልዓዛር እመቃብር፣ በራብዕት ዕለት ወለወለተ ኢያኢርስ፣ ወለ ወልደ መበለት አንሥኦሙ እሙታን፣ ወለሊሁኒ ተንሥኦ እሙታን በሣስልስት ዕለት በሥምረተ አቡሁ ወኮነ ቃለ ሕይወት።

፲፱. ወዓዲ ውእቱ ዘአውፅኦ ለዮናስ እምክርሠ አንበሪ በሣልስት ዕለት እንዝ ሕይወ ውእቱ ዘእንበለ ሙስና።፪

፳. ወለሠለስቱ ደቂቅ አድጎኖሙ እምዕቶነ እሳት በሀገረ ባቢሎን።፫

፳፩. ወለዳንኤል እምአፈ አናብስት።፬

፳፪. ውእቱኪ ዘቡቱ ሥልጣን ወንይል ያንሥኦሙ ለሙታን በደኃ ሪት ዕለት።

፩. ዮሐ. ፭ + ፳፭
፪. ሉቃ. ፯ + ፲፬-፲፭
፫. ዮና. ፪ + ፩-፲፩
፬. ዳን. ፫ + ፵፱
፭. ዳን. ፮ + ፲፮

፲፮. የአዳም ተፈጥሮ ትታደሳለች፣ ከእርሱም ጋር ለዘለዓለም ሕይወት እንነሣለን፣ ሙታን ቃሉን ይሰማሉ፣ የሚሰሙትም ሁሉ ይነሣሉ ብሎአልና።

፲፯. ስለዚህም የሙታን ትንሣኤ የክርስቶስ ዳግም መምጣት እንደሆነ እናምናለን።

፲፰. ዳግመኛም አልዓዛርን በአራተኛው ቀን ከመቃብር ያሥነሳው፣ የኢያኢርስን ሴት ልጅና የመበለቲቱን ወንድ ልጅ ያስነሣቸው፣ እርሱ ነው፣ እርሱም ራሱ በሦስተኛው ቀን በአባቱ ፈቃድ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ፣ የሕይወትም ቃል ሆነ።

፲፱. ዳግመኛም ዮናስን በሕይወት ሳለ ያለጥፋት በሦስተኛው ቀን ከዓሣ አንበሪ ሆድ ያወጣው እርሱ ነው።

፳. ሠለስቱ ደቂቅንም በባቢሎን ሀገር ከእቶነ እሳት አዳናቸው።

፳፩. ዳንኤልንም ከአንበሶች አፍ አዳነው።

፳፪. በኃለኛይቱ ቀን ሙታንን ያነሣቸው ዘንድ ሥልጣንና ኃይል ያለው እርሱ ነው።

፳፫. ወእመሰ ዕልዋን እለ ኢየሁምን ቅዱሳተ መጻሕፍተ ይሣለቁ ላዕሌነ፣ ናሁ ነቢይተ ዚአሆሙ ታንብሮሙ ከመ ይእመኑ ዘይብሎሙ ከመዝ በቃል ዘይረውጽ ፍጡነ፣ እም ከመ ገብአ ኩሉ ነገር ውስተ መሬት ወሐመድ ወእግዚአብሔር ሕይወ ዘአንደደ እሳተ ወአጥፍኦ ያነሥኦ ሎሎ ለአዕፅምት ወሐመድ ዳግመ ወያቀውሞሙ ለሰብእ ምውታን ከመ ቀዳሚ ።

፳፬. አሜሃ ይከውን ኩነኔ ሶበይገብር እግዚአብሔር ፍትሐ ።

፳፭. ወይኳንን እግዚአብሔር ኩሎዓለመ።

፳፮. ወእለሰ ይገቡ ጎጢአተ ይወርዱ ውስተ ማዕምቅተ ምድር።

፳፯. ወእለሰ የአቅቡ ትእዛዙ የሐይወ ሕይወተ ዘለዓለም ሶበይሁ ስሙ እግዚአብሔር መንፈስ ሕይወት ወእለ ይድጎኑ ይትረከዩ በበይናቲሆሙ።

፳፰. ወእመሰ ቦ እለ ኢየሁምኩ ቦቱ ትንሣኤ፣ ያስሕቱ ካልአ ፍጥረተ ናሁ ያሌብዎሙ ለዕልዋን ለእለ ይብሉ አልቦ ትንሣኤ ሙታን ያፍ ዘ፩ ፍጥረቱ ዘስሙ ፊንክስ።

፳፫. ቅዱሳተ መጻሕፍትን የማያምኑ ከሐድያን ግን በኛ ቢሳለቁ ብን እነሆ የነሱ ነቢይት ፈጥኖ በሚሄድ ቃል የሚናገራቸውን ያምኑ ዘንድ ታስገድዳቸዋለች፣ ሁሉም ነገር ወደ አፈርና ትቢያ ከተመለሰ በኋላ እሳትን ያቀጣጠለና ያጠፋ ሕይወት እግዚአብሔር አጥንቶችንና ትቢያውን ያስነሣቸዋል፣ የሞቱትንም ሰዎች እንደ ቀድሞው ያቆማቸዋል።

፳፬. ያን ጊዜ እግዚአብሔር ፍርድ በሚያደርግበት ጊዜ የቅጣት ፍርድ ይሆናል።

፳፭. ያን ጊዜ እግዚአብሔርም በዓለሙ ሁሉ የቅጣት ፍርድን ይፈርዳል።

፳፮. ኃጢአትንም የሚሠሩ ወደጥልቅ ምድር ይወርዳሉ።

፳፯. ትእዛዙን የሚጠብቁ ግን እግዚአብሔር የሕይወት መንፈስን በሰጣቸው ጊዜ ለዘለዓለም ይነሣሉ፣ የሚድኑትም እርስ በእርሳቸው ይተያያሉ።

፳፰. ትንሣኤ ሙታንን የማያምኑ ሰዎች ቢኖሩ ግን፣ ሌሎቹን ሰዎች እንዳያስቱ ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ ወንጀለኞችን ስሙ ፊንክስ የሚባል ተፈጥሮው አንድ የሚሆን ያፍ ያስረዳቸዋል።

፳፱. ወይብሉ በእንተ ውእቱ ያፍ የሐዩ ፎተ ፻ተ ዓመተ፤ ወእምዝ ይወርድ ውስተ ግብጽ ወያመጽእ ምስሌሁ ቀናንሞሰ ወሰሊሆተ ውሐደ፤ ወይነብር ውስተ ሥዕለ ጣዖት ዘስሙ ኤዎን ወይሬኢ ውስተ ምሥራቅ ወይሰግድ ለፀ ሐይ።

፴. ወእምዝ ይውዲ፤ ወይከውን ሐመደ፤ ወይወፅእ እምውእቱ ሐመድ ፩ ዕዲ ንኡስ፤ ወያመውቆ ፀሐይ ለውእቱ ዕዲ ወይከውን ንኡስ ያፈ ፈንክስ ወልሂቆ ይገ ብእ ውስተ ብሔረ ዓረብ።

፴፩. ወእመሰ የአምሩ እሙንቱ ተሐድሶቶ ለውእቱ ያፍ እፎኬ ይትገንዘቱን በእንተ ዘንብል በእንተ ትንሣኤ ሙታን ወነአምን።

፴፪. ዘፈጠሮ ለሰብእ እምጎብ ኢሀሉ ኢይክልኑ አንሥኦቶሙ ለምውታን በዐቢይ ጎይሉ።

፴፫. ወበእንተዝ ይደልወን ንትዓ ገሥ ሕማመ ወምንዳቤ ዘዘዚአሁ ዘይመጽእ ላዕሌነ።

፴፬. ወእመሰ ኢነአምን ትንሣኤ ሙታን ይከውን ሕማምነ ወም ንዳቤነ ከንቶ።

፴፭. ወእመሰ አመነ በዘይቤ ውእቱ ሙሴ በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ።

፳፱. ስለዚያም ያፍ እንዲህ ይላሉ፤ አምስት መቶ ዓመት ይኖራል፤ ከዚ ያም በኋላ ወደ ግብጽ ይወርዳል፤ ቀናንሞስ፤ ሰሊሆትና ዑድ፤ የሚባ ለውን ሸቱ ከርሱ ጋራ ያመጣል፤ ስሙ ኤዎን በሚባል ጣዖት ፊት ተቀምጦ ወደ ምሥራቅ ይመለ ከታል፤ ለፀሐይም ይሰግዳል።

፴. ከዚህም በኋላ ተቃጥሎ አመድ ይሆናል፤ ከዚያም ከአመዱ አንድ ትንሽ ትል ይወጣል፤ ያነንም ትል ፀሐይ ያሞቀዋል፤ ፊንክስ የሚባለውን ታናሽ ያፍንም ይሆናል ፤ ባደገም ጊዜ ወደ ዐረብ አገር ይመለሳል።

፴፩. እነርሱ የዚያን የያፍ ሙታ ደስ የሚያውቁ ከሆነ ስለ ትን ሣኤ ሙታን ስለምንናገርና ስለ ምናምን እንደምን ይከራከሩናል?

፴፪. ሰውን ካለመኖር የፈጠረ እግዚአብሔር በፍጹም ከሃሊነቱ ሙታንን ማስነሣት አይችልምን።

፴፫. ስለዚህም በኛ ላይ የሚመጣ ውን ልዩ ልዩ መከራና ችግር እንታገሥ ዘንድ ይገባናል።

፴፬. ትንሣኤ ሙታንን ባናምን ግን መከራችንና መቸገራችን ከንቱ ይሆናል።

፴፭. እርሱም ሙሴ በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ በአለው

፴፮. ወውእቱስ አልቦ ዘይጽሕቅ ወኢምንተኒ አእሚሮ ከመ ኩሉ በቃሉ ይትገበር ሠምረ ይኩን፤ ሰማይ ወምድር ወማይ ወብርሃን ወጽል መት ወሌሊት ፀዳል ወከዋክብት፤ ወአዕዋፍ ወአንበሪ ወእንሰሳ ወአራ ዊት ወዕፀው ወሐመልማል።

፴፯. ከማሁ ያነሥኦሙ ለኩሎሙ በፈቃዱ፤ ወኢይፈቅድ ካልዓ ረዳኤ።

፴፰. ዝውእቱ ዘይክል በጎይሉ የሐድስ ዓለመ ዳግመ ወያን ሥኦሙ ለሙታን።

፴፱. ወባሕቱ ሰብእስ ኢቀደመ ተፈጥሮ አላ ዳዕሙ ፈጠሮ እም ፀቱ ጠባይዓት ወወሀቦ ነፍስ።

፵. ወከማሁ ይሁብ ለዛቲ ነፍስተ ሥጋ ዘትማስን ።

፵፩. እስመ ትንሣኤስ ለእለ ኖሙ ወአኮ ለእለ ኢተፈጥሩ እስመ ውእቱ ፈጠረ እምጎብ አልቦ ሥጋ ወረሰየ ውስቴቱ ብዙጎ ትእምርተ።

፵፪. ወዓዲ ውእቱ ያድጎኖሙ ወያነሥኦሙ ለእለ ኖሙ ከመ ውእቱ ፈጠረ ሥጋ ዘዘርዐ በው ስተ ከርሥ።

፵፫. በከመ ይቤ ኤርምያስ ነቢይ ዘእንበለ እፍጥርከ በከርሠ እምከ አእመርኩከ።

፴፮. እርሱ ምንም የሚሻው የለም፤ ሁሉ በቃሉ እንዲደረግ አውቆ ሰማ ይናምድር፤ ውሃም ብርሃንና ጨለማ፤ ሌሊትና ፀዳል ከዋክብትም፤ አዕዋ ፍና አንበሪ፤ እንሰሳና አራዊትም፤ ዕፀዎትና ልምላሜም ይሆን ዘንድ ወደደ።

፴፯. እንደዚሁ በፈቃዱ ሁሉን ያነሣቸዋል፤ ሌላ ረዳት አይሻም።

፴፰. በከሃሊነቱ ዓለምን ዳግመኛ ያድስ ዘንድ ሙታንንም ያነሣ ዘንድ የሚቻለው ይህ ነው።

፴፱. ነገር ግን ሰው አስቀድሞ አልተፈጠረም፤ ከአራቱ ባሕርያት ፈጥሮ ነፍስን አሳደረበት እንጂ።

፵. እንደዚሁም ለዚች ለምትፈርስ ደመ ነፍስ ይሰጣል ።

፵፩. ትንሣኤስ ለሞቱ ነውና፤ ላል ተፈጠሩም አይደለም፤ እርሱ ሥጋን እምጎብ አልቦ ፈጥሮአልና፤ በውስ ጡም ብዙ ምልክትን አድርጓልና።

፵፪. ዳግመኛም እርሱ በዘር የተ ገኘ ሥጋን በማግፀን እንደ ፈጠረ፤ እርሱ ያድናቸዋል፤ የሞቱትንም ያስነሣቸዋል።

፵፫. ለነቢዩ ኤርምያስ በናትህ ማኅ ፀን ሳልፈጥርህ አወቅሁህ ብሎ እንደ ተናገረ።

፵፬. ወካዕበ ይቤ አነ እግዚአብሔር ፈጠርኩ ሰማዩ ወሳ ረርክዋ ለምድር ወእፈጥር ነፍሱ ላዕለ ሰብእ።

፵፭. በከመ ይቤ መጽሐፍ በእንተዝ ይቤ እግዚአብሔር ንግበር ሰብእ በአርአያነ ወበአምሳሊነ።

፵፮. ወእምዝ ፈጠሮሙ እግዚአብሔር ተባዕተ ወእንሰተ።^{፲፪}

፵፯. ወዓዲ ይቤ ቅዱስ ኢዮብ መዋኢ ዘበእንቲአሁ ይቤ በመጽሐፍ ከመ ውእቱ ይትነሣእ ምስለ እለ ያነሥኦሙ እግዚአብሔር።

፵፰. ከመዝ ይቤ ከመ ሀሊብ ሐለብኪ ወአርጋዕኪ ከመ ግብነት ወአልበስኪ ሥጋ ወማዕሰ ወአሠርኪ አዕዕምትዮኒ በአሥራው ወወሀብኪ ሣህለ ወምሕረተ።^{፲፫}

፵፱. ወሐውጸትከ ዐቀብኒ መን ፈሰዩ ዝንቱ በንቤከ ሀሎ አአምር ከመ ኩሎ ትክል ወአልቦ ዘይሰአነከ ወኢምንትኒ።

፶. ወካዕበ ይቤ ዳዊት መፍቀሬ እግዚአብሔር “እደዊከ ገብራኒ ወለሐኳኒ አለብወኒ ወእትመሀር ትእዛዘከ”።^{፲፬}

፲፪. ዘፍ. ፩፡፳፯-፳፰
፲፫. ኢዮ. ፲ ፡ ፲
፲፬. መዝ. ፻፲፮፡፳፫

፵፬. ዳግመኛም እኔ እግዚአብሔር ሰማይን ፈጠርኩ፣ ምድርንም መሠረትኋት፣ ነፍሱንም በሰው ላይ እፈጥራለሁ ።

፵፭. ስለዚህ ነገር መጽሐፍ እንዳለ “እግዚአብሔር በመልካችን በምሳሌያችን ሰውን እንፍጠር አለ”።

፵፮. ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው።

፵፯. ዳመኛም ድል ዮነሣ ቅዱስ ኢዮብ ስለ እርሱ በመጽሐፍ እግዚአብሔር ከሚያስነሣቸው ጋር እርሱም እንደሚነሣ እንዲህ አለ ።

፵፰. እንደ ወተት አልበኸኝ እንደ እርጉም አርግተህ ሥጋንና ቁርብትን አለበሰኸኝ፣ አጥንቶቼንም በሥሮች (በጅማቶች) አሠርከኝ፣ ይቅርታንና ምሕረትን ሰጠኸኝ።

፵፱. መጎብኘትህም ጠበቀኝ፣ ይህ ሰውነቴም በእንተ ዘንድ አለ፣ ሁሉን እንደምትችል የሚሳንህም እንደሌለ አውቃለሁ።

፶. ሁለተኛም የእግዚአብሔር ወዳጅ ዳዊት እንዲህ አለ፣ እጆችህ ሠሩኝ ፈጠሩኝም፣ ትእዛዝህን እማር ዘንድ እንዳስተውል አድርገኝ ።

፶፩. ወዓዲ ይቤ አንተ ፈጠርኪ ወወደይከ እዴከ ላዕሌዮ መንክር ግብርከ ወነፍስዮ ትጤይቆ ጥቀ ወኢይትገባዕ እምኔከ አዕዕምትዮ ዘገበርኮ በገቡእ ወኢአካልዮ በመትሐተ ምድር ወዘሂ ገበርኩ ርእያ አዕይንቲከ ወኩሉ ይጸሐፍ ውስተ መጽሐፍከ ።^{፲፭}

፶፪. ወኢሳይያስኒ ይቤ ንሕነሰ መሬት ወአንተ ፈጠርኪነ ።

፶፫. ወእመሰ ሰብእ ፍጥረተ እግዚአብሔር ዘኮነ በክርስቶስ ይትነሥኩ ምስለ ክርስቶስ ወይነሥኩ ክብረ ወአክሊለ ሕይወት እለ ይገብሩ ፈቃዶ ኮማሁ ዕልዋን ወመና ፍቃን እለ ኢይትዌከፉ ጥምቀተ ወኢየአምኑ ትንሣኤ ይትኳነኑ በመቅሠፍት ዘለዓለም።

፶፬. ወእለሰ ሠናዮ ገብሩ ይበርሁ ከመ ከዋክብተ ብርሃን፣ እስመ ይቤ ዳዊት ምእመን እግዚአብሔር በኩሉ ቃሉ ወጸድቅ በኩሉ ምግባሩ።^{፲፮}

፶፭. ፈጠረ ሎቱ ሥጋ እምድንግል ዘውእቱ ፈጣሬ ኩሉ ፍጥረት ውእቱ ባሕቲቱ ዘተንሥኦ እሙታን ወዓዲ ውእቱ መንሥኤሆሙ ለኩሎሙ ሙታን ።

፲፭. መዝ. ፻፵፰ ፣ ፲፭-፲፮

፶፩. ዳግመኛም አለ ፣ አንተ ፈጠርኪ ከኝ፣ እጅህንም በእኔ ላይ ጣልህ፣ ሥራህ ድንቅ ነው፣ ነፍሴም ፈጽማ ትረዳዋለች፣ አጥንቶቼም በሥውር የሠራኸው ከአንተ አይሠወርም፣ አካሌም ከምድር በታች የሠራሁትንም አይኖችህ አዩ ፣ ሁሉም በመጽሐፍህ ይጻፋል።

፶፪. ኢሳይያስም እኛ መሬት ነን፣ አንተ ፈጠርኪን አለ ።

፶፫. በክርስቶስ የተፈጠሩ የእግዚአብሔር ፍጥረቶች ሰዎች ከክርስቶስ ጋራ ከተነሡ ፈቃዱን የሚያደርጉ ክብርንና አክሊልን የሚቀበሉ ከሆነ እንዲሁ ትንሣኤ ሙታንን የማያምኑ ጥምቀትን ያልተቀበሉ ወንጀለኞችና መናፍቃን የዘለዓለም መቅሠፍት ይፈረድባቸዋል።

፶፬. በጎሥራን የሠሩ ግን እንደ ብርሃን ከዋክብተ ይበራሉ፣ ዳዊት እግዚአብሔር በቃሉ ሁሉ የታመነ ነው በሥራውም ሁሉ እውነተኛ ነው ብሏልና።

፶፭. ፍጥረትን ሁሉ የፈጠረ እርሱ ከድንግል ለራሱ ሥጋን ፈጠረ፣ እርሱ ብቻውን ከሙታን ተነሣ፣ ዳግመኛም ሙታንን ሁሉ የሚያስነሣቸው እርሱ ነው ።

፶፮. ዘያበቀላ እምድር ጎጠተ ሥር ናይ ወያበዝጎ ፍሬሃ ወዕፀኒ እንተ ተገዝመት ይክል አብቀሎ ወአብ ዝኖ አዕፀቂሃ ወለበትረ አሮን እም ድጎረ የብለት ረሰያ ትሥርፅ ከማሁ ይክል አንሥኦተነ ምስሌሁ።

፶፯. በስብሐት ዘዐርገ ዘአርትዕ እግረ ሐንካሳን፣ ወአሕየወ መፃጉዕ፣ ወፊወሶ ለዘየብሰ እዴሁ፣ ዘወረቀ ምድረ ወገብረ ፅቡረ ወቀብዖ አዕ ይንቲሁ ለዘዕውሩ ተወልደ ዘፈወሰ አባላ ሙሉነ፣ ኢይክልኑ አንሥ ኦተነ።

፶፰. ዘአጽገበ ነፍሰ ፶፻ ሰብእ እም ፭ቱ ጎብስተ ሰገም ወ፪ኤ ግሃ ወአግ ጎሠ ዘተርፈ መሊዖ ፲ወ፪ተ አስፈ ሬዳተ።

፶፱. ወዘረሰየ ማየ ወይነ፣ ዘፈነዎ ለጴጥሮስ ወነሥኦ እምአፈ ግሃ ወርቀ ዘይክውን ለጸባሕት፣ ውእ ቱኬ ዘያነሥኦሙ ለሙታን ።

፷. ናሁ ንሕነ ሰማዕቱ በእንተ ኩሉ ግብር ዘሰበኩ ነቢያት በእንቲአሁ ።

፷፩. ንሕነሰ አዕርክቲሁ በላዕነ ወሰ ተይነ ምስሌሁ ወርኢነ መንክራቲሁ ወአሕይዎቶ ሙታነ ወካዕበ ርኢነ ሕማሞ ወድካሞ ወሞቶ ወትን ሃኤሁ ።

፶፯. የስንዴ ቅንጣትን ከምድር የሚ ያበቅል፣ ፍሬዋንም የሚያበዛ፣ የተ ቈረጠች እንጨትንም እንድትበቅል የሚያደርግ፣ ጫፎችዋንም የሚያበዛ፣ የአሮንንም በትር ከደረቀች በኋላ እን ድትለመልም ያደረገ ፣ እንደዚሁ ከርሱ ጋራ እኛን ማስነሣት ይችላል።

፶፯. በክብር ያረገ፣ ያንካሶችን እግር ያቀና፣ መፃጉዕን ያዳነ፣ እጁ የደረቀ ውን ያዳነው፣ ከምድር ላይም እትፍ ብሎ ጭቃን አድርጎ ዕውር ሁኖ የተ ወለደውን ግይኖቹን የቀባ፣ ጠፍቶ የነበረውን አካል ያዳነ፣ እርሱ እኛን ማስነሣት አይቻለውምን?

፶፰. በሁለት ግሃና በአምስት የገ ብስ እንጀራ የአምስት ሽህ ሰዎችን ነፍስ አጥግቦ የተረፈውን አስራ ሁለት ቅርጫት መልቶ የአስነሣ ።

፶፱. ውሀውን የወይን ጠጅ ያደረገ፣ ጴጥሮስንም ልኮ ከግሃ አፍ ለግብር የሚሆን ወርቅን ያስገኘ፣ ሙታንን የሚያስነሣቸው እርሱ ነው ።

፷. ስለ እርሱ ነቢያት ትንቢትን ለተ ናገሩለት ስለ ሥራው ሁሉ እነሆ ምስክሮች እኛ ነን ።

፷፩. እኛ ግን ወዳጆቹ ከእርሱ ጋራ በላን፣ ጠጣን፣ ተአምራቶቹንና ሙታ ንን ማስነሣቱን አየን፣ ሁለተኛም መከራውን ድካሙን ሞቱን ትንሣኤ ውን አየን ።

፷፪. ወሰማዕነ ቃሎ ወኮነ ፍቁ ራኒሁ ወነበርነ እስከ ፵፩ ዕለት እምድጎረ ተንሥኦ እሙታን መሀረነ ንዜኑ ስብከተ ወንጌል ቅዱስ ውስተ ኩሉ ግለም ወአዘዘነ ናጥምቅ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ዝውእቱ ጳራቅሊጦስ መንፈስ ጸድቅ።

፷፫. ወዘንተ ምሂሮ ዐርገ ውስተ ሰማይ በሥጋ እንተ ነሥኦ እምነ ቤነ ጎበ አብ ዘፈነዎ ።

፷፬. ወእመሰ አመንክሙ ከመዝ ብፁዓን አንትሙ ።

፷፭. ወእመሰ ኢአመንክሙ ተከውነ ርጉቃነ እምኤሁ እስመ ኢዐቀ ብክሙ ትእዛዙ።

አንቀጽ ፳፱
በእንተ ሰማዕት

፩. ናሁ እብለክሙ፣ አዕብይዎሙ ወአክብርዎሙ ምክዕቢተ ለሰማ ዕት በከመ ኮኑ ክቡራነ በጎቤነ ወብፁዕ ያዕቆብ ወእስጢፋኖስ ቀዳሜ ሰማዕት።

፪. እሉ እሙንቱ ብፁዓን በጎበ እግዚአብሔር፣ ወጎሩያን ወቅዱሳን ሕዝብ ወንጹሐን እምኃጢአት ወአ ልቦሙ ቂም አላ እሙንቱ ገባርያነ ሰላም ወግዲ ስሩሐን ለገቢረ ፈቃዱ ወለዐቂባ ትእዛዙ ።

፷፪. ቃሉንም ሰምተን ወዳጆቹ ሆንን፣ ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላም እስከ አርባ ቀን ድረስ ልዩ የሚሆን የወንጌልን ትምህርት በዓለሙ ሁሉ እንነግር ዘንድ አስተማረን፣ በአብ በወ ልድ በመንፈስ ቅዱስ ስምም እና ጠምቅ ዘንድ አዘዘን፣ ይኸውም የእ ውነት መንፈስ ጳራቅሊጦስ ነው።

፷፫. ይኸንንም አስተምሮ ከኛ ዘንድ በነሣው ሥጋ ወደ ላከው አባቱ ወደ ሰማይ ዐረገ ።

፷፬. እንደዚህ ብታምኑ ንዑዳን ክቡራን ናችሁ።

፷፭. ባታምኑ ግን ከእርሱ የራቃ ችሁ ትሆናላችሁ ትእዛዙን አልጠበ ቃችሁምና።

ሀያ ስድስተኛ አንቀጽ
የሰማዕታትን ነገር ይናገራል።

፩. እነሆ ሰማዕታትን ከፍ ከፍ አድር ናቸው፣ ፈጽማችሁም አክብሯቸው እላችኋለሁ፣ በኛ ዘንድም የሰማዕ ታት መጀመሪያ እስጢፋኖስና ንዑድ ክቡር ያዕቆብ ክቡራን እንደ ሆኑ።

፪. በእግዚአብሔር ዘንድ ንዑዳን ክቡራን የሆኑ የተመረጡ ኮኃጢአት የነጹ፣ ቂም የሌላቸው እነህ ናቸው፣ ሰውን ከሰው ጋራ ያስታርቃሉ፣ ዳግ መኛም ትእዛዙን ለመጠበቅ ፈቃዱ ንም ለማድረግ የደከሙ ናቸው እንጂ።

፫. ወበእንተዝ ይቤ ዳዊት ክቡር ሞቱ ለጸድቅ በቅድመ እግዚአብሔር ሔር ።

፬. ወዓዲ ይቤ ሰሎሞን ዝክረ ጸድቅ ፍጹም በውዳሴ ።

፭. ወካዕበ ይቤ ነቢይ ይትሌዓል ቀርኑ በክብር ።

፮. ዘንተ ነገርን ለእለ ኮኑ ስምዐ በጸድቅ በእንተ ስመ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፯. ናሁ ለበውነ ወጠየቅን ከመ እለ ያከብርዎሙ ለሰማዕት ወለመ ሃይምናን እለ ተጋደሉ ሠናየ ገድለ ፈጸሙ ፍጹቶሙ ወሞቱ በእንተ ስመ ክርስቶስ በርትዕት ሃይማኖት ይረክቡ ዕሄተ ሠናየ ወሕይወተ ዘለዓለም።

፰. ወእለሰ ኮኑ ስምዐ በጸድቅ፣ ወፈ ትሑ በርትዕ፣ ወአሥመርዎ ለእግዚአብሔር በሕይወቶሙ፣ እሱ እሙንቱ ይወርሱ መንግሥተ ሰማያት።

አንቀጽ ፳፱

በእንተ ከመ ኢመፍትው ይባሉ ክርስቲያን ውስተ ቤተ ተውኔት ወዘፈን አላ ዳዕሙ ይሰብሑ ወይ ዘምሩ በቤተ ክርስቲያን ።

፫. ስለዚህም ዳዊት የጸድቅ ሰው ሞቱ በእግዚአብሔር ዘንድ ክቡር ነው አለ።

፬. ዳግመኛም ሰሎሞን የጸድቅ ሰው መታሰቢያ በምስጋና ፍጹም ነው አለ።

፭. ሁለተኛም ነቢይ የጸድቅ ሰው ሥልጣን በክብር ከፍ ከፍ ይላል አለ።

፮. ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስም በእውነት ምስክር ስለሆኑ ሰዎች ይኸን ነገርን ።

፯. በቀናች ሃይማኖት ስለ ክርስቶስ ስም የሞቱ ፍጹቶቻቸውን የፈጸሙ በጎ መጋደልንም የተጋደሉ ምእመናንንና ሰማዕታትን የሚያከብሩ ሰዎች የዘለዓለም ሕይወትን በጎ ዋጋን እንዲያገኙ እነሆ አወቅን ተረዳን ።

፰. በእውነት ምስክር የሆኑ፣ በሚገባ የፈረዱ፣ በሕይወታቸው እግዚአብሔርን ደስ ያሰኙ፣ እሊህ መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳሉ ።

ሀያ ሰባተኛ አንቀጽ

በቤተ ክርስቲያን ይዘምሩ ያመሰግኑ ዘንድ ነው እንጂ ክርስቲያኖች ወደ ዘፈን ወደ ጨዋታ ቤት ይገቡ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል ።

፩. ናሁ ንመክረከሙ ኦ አጎው ፍቁራን ሠናየ ምክረ ትርጉቁ እም ነገረ ተውኔት ወአጽምዎ ማጎሌት ወእምሐውዘ መባልዕት ወፍግዓ ወእምኩሉ ምግባር ከንቱ ዘአልቦ ባቀሳ ።

፪. ኢትግቦሩ ለተድላ ፍትወተ ሥጋክሙ በዕለት እስመ ይቤ ነቢይ ተቀነዩ ለእግዚአብሔር በፍርሀት ወተሐሠዩ ሎቱ በረዓድ።

፫. እስመ ኢይደልዎ ለክርስቲያን ይስማዕ ማጎሌተ ወመሰንቆ ወዕንዚራ ዘከመ ይገብሩ አብዳን ሕዝብ።

፬. ወዓዲ ኢይዝክሩ ስመ አማልክት ወጣዖት በአፋሆሙ ወኢይ ስምይዎሙ ለሰይጣን ወለመላእክቲሁ እስመ ሶበ ይሰምዩ ስሞ ይሴስል እምኔሆሙ መንፈስ ቅዱስ ወየጎድር ህየንቴሁ መንፈስ ርኩስ ላዕሌሆሙ።

አንቀጽ ፳ ወ፰

በእንተ ከመ ኢመፍትው ክርስቲያን ይምሐሉ በስመ አማልክት ወአጋንንት ወግሙራ ኢይዝክር ዎሙ ዘከመ ትካት ልማድ።

፩. የምትዋደዱ ወንድሞች ሆይ፣ ዘፈንን ከማድመጥና ከጨዋታ ነገር፣ ከተድላ ደስታና ከመባልዕት ጣዕም፣ ረብህ ጥቅም ከሌለው ከብላሽ ሥራም ሁሉ ትርቁ ዘንድ በጎ ምክርን እንመክራችኋለን ።

፪. የሥጋችሁን ፈቃድ በቀን ለተድላ አታድርጉ፣ ነቢይ በመፍራት ለእግዚአብሔር ተገዙ፣ በመንቀጥቀጥም በሱ ደስ ይበላችሁ ብሏልና።

፫. አላዋቆች ሕዝብ እንደሚያደርጉት ለክርስቲያን ዘፈንን መሰንቆን መለከትን ይሰማ ዘንድ አይገባ ውምና።

፬. ዳግመኛም የአማልክትን የጣዖታትን ስም በአፋቸው አይጥሩ፣ ሰይጣንንና መላእክቱንም አይጥሩላቸው፣ ስሙንም በጠሩ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ከነርሱ ይለያልና፣ በእርሱ ፈንታም መንፈስ ርኩስ በላያቸው ያድራል።

ሀያ ስምንተኛ አንቀጽ

ክርስቲያን በጣዖታትና በአጋንንት ስም ይምሉ ዘንድ ፈጽመውም እንደቀድሞው ልማድ ስማቸውን ይጠሯቸው ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. ኢመፍትው ንሕነ ክርስቲያን ንምሓል በስመ አማልክት ወኢን ዝክር አስማቲሆሙ በአፋነ ወኢ ንስግድ ሎሙ ወኢንፍርሆሙ እስመ ዘይገብር ከመዝ ወይገኒ ለአማልክት ይክውን ርትቀ እም እግዚአብሔር ገባሬ ሕይወት።

፪. ወባሕቱ እሉሰ ኢኮኑ አማልክት አላ ዳዕሙ ግብረ እደ ሰብእ ወመናፍስተ ሰይጣን።

፫. እስመ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል መነኩሲ ወመሐሉ በአማልክት ነኪር ወአም ዕዑኒ በአማልክቲሆሙ።፩

፬. እስመ ምኑን ወጽሉዕ ወርኩስ በውስተ መጻሕፍት ኩሉ ዘይሰ ግድ ወይገኒ ለአማልክት ወዘይም ሕል በስምሙ ።

፭. ወአኮሰ እሉ ባሕቲቶሙ አላ ዓዲ ረዐይተ ኮከብ ወመሰግላን ወእለ ያጣዕዉ ።

፮. ወለእሉኒ ኢታምልክዎሙ ወኢ ትስግዱ ሎሙ ።

፯. ወዓዲ ይቤ ነጻረክ ሰማየ ኢትስ ግድ ለፀሐይ ወለወርኅ ወለከዋክብት።

፰. ኢትሑሩ እንክ ፍኖተ አሕዛብ ወኢትትመሀሩ ምግባሮሙ ወኢት ፍርሀ እምትእምርተ ሰማይ ።

፩. ዘጳገ. ፵፪ : ፳፩

፩. እኛ ክርስቲያን በጣዖት ስም እንምል ዘንድ፣ በአፋችንም ስማቸውን እናነሳ ዘንድ፣ ፈርተናቸውም እንሰግድላቸው ዘንድ አገባብ አይደለም፤ እንደዚህ የሚያደርግ ለጣዖታት የሚገዛ ሰው ሕይወትን ከሚያደርግ ከእግዚአብሔር የራቀ ይሆናልና።

፪. ነገር ግን እሊህ አማልክት አይደሉም፤ የሰይጣን መናፍስትና የሰው እጅ ሥራዎች ናቸው እንጂ።

፫. እግዚአብሔር የእስራኤል ልጆችን ናቁኝ በሌላም አማልክቶች ማሉ በአማልክቶቻቸውም አላዘኑኝ ብሏቸዋልና።

፬. ለጣዖት የሚገዛና የሚሰግድ፣ በስማቸውም የሚምል ሁሉ፣ በመጻሕፍት ውስጥ የተናቀ የተጠላ ርኩስ ስለሆነ ።

፭. እሊህ ብቻ አይደሉም ዳግመኛም ኮከብ የሚቁጥሩ፣ ጠንቋዮች ጣዖትን የሚያመልኩ ናቸው እንጂ ።

፮. እለዚህንም አታምልኳቸው አትሰገዱላቸው ።

፯. ዳግመኛም ሰማይን አይተህ ለፀሐይ ለጨረቃ ለከዋክብት አትሰገድ።

፰. የአሕዛብ ጉዳናን ሥራቸውንም አትማሩ፣ ከሰማይ ምልክት የተነሳም አትፍሩ ።

፱. እስመ ፈጠረ ፀሐየ ወወርኅ ወከዋክብተ ያብርኑ ላዕለ ሰብእ ወአኮሰ ከመ ይስግዱ ሎሙ ።

፲. እስመ እስራኤል ሰገዱ በገዳም ለግልፎ ስብኮ ላህም ወዓዲ አም ለኩ ፀሐየ ወከዋክብተ ።

፲፩. በከመ ይቤ ሕዝቅኤል እንስሳ አለ ኢይነቡ ገብሩ ሎሙ አማልክተ።

፲፪. ወከማሁ ግብፃውያን ሰገዱ ለብዙኃን አማልክት ወለገጸ ክልብ ወለአማልክት ዘወርቅ ወዘብሩር ዘይሁዳ ።

፲፫. በከመ ይቤ እግዚአብሔር በአፈ ነቢይ አማልክቲሆሙ ለአሕዛብ ዘወርቅ ወዘብሩር ግብረ እደ እንለ መሕያው አፍ ቦሙ ወኢይነቡ፣ ዐይን ቦሙ ወኢይሬእዩ፣ ዕዝን ቦሙ ወኢይሰምዑ፣ አንፍ ቦሙ ወኢያጼንዉ፣ እድ ቦሙ ወኢይገሡ፣ እግር ቦሙ ወኢየሐውሩ፣ ወኢይነቡ በጉራዒ ቶሙ፣ ወአልቦ መንፈስ ውስተ አፋሆሙ፣ ከማሆሙ ለይኩኑ ኩሎሙ እለ ገብርዎሙ ወኩሎሙ እለ ይትዌክሉ ቦሙ።፪

፲፬. ናሁ ሰማዕኩሙ አፍቁራን አኃው ዘይቤ እግዚአብሔር ከመ እኩያን ወርኩሳን እሙንቱ እለ ያመልክዎሙ ለአማልክት ወይሰግዱ ለፀሐይ ወለወርኅ ወለከዋክብት ።

፱. ፀሐይንና ጨረቃን ከዋክብትንም የፈጠረ በሰው ላይ ያብር ዘንድ ነው እንጂ፣ ሊሰግዱላቸው አይደለምና።

፲. እስራኤል በላም አምሳል ለተሠራ ጣዖት በገዳም ሰግደዋልና ዳግመኛም በፀሐይና በከዋክብት አመለኩ።

፲፩. ሕዝቅኤል የማይናገሩ እንስሳትን ለራሳቸው አማልክትን አደረጉ እንዳለ።

፲፪. እንደዚሁም ግብፃውያን ለብዙ አማልክት በውሻ አምሳል ለተሠሩ ከወርቅ ክብር ለተሠሩ ለይሁዳ ጣዖታት ሰገዱ።

፲፫. እግዚአብሔር በነቢዩ ቃል የአሕዛብ ጣዖቶች ከወርቅ ክብር የተሠሩ የሰው እጅ ሥራዎች ናቸው፣ አፍ አላቸው አይናገሩም፣ ዓይን አላቸው አያዩም፣ ጀር አላቸው አይሰሙም፣ አፍንጫ አላቸው አያሸቱም፣ እጅ አላቸው አይዳስሱም፣ እግር አላቸው አይሄዱም በጉርሮቻቸውም፣ አይናገሩም ፣ በአፋቸውም ውስጥ ቃል የለም፣ የሠሯቸውም ሁሉ የሚያምኑባቸውም ሁሉ እንደነሱ ይሁኑ እንዳለ።

፲፬. ተወዳጆች ወንድሞቼ ሆይ ጣዖታትን የሚያመልኩ ለፀሐይ ለጨረቃ ለከዋክብትም የሚሰግዱ እሊህ ርኩሳን ክፉዎች እንደሆኑ እግዚአብሔር ያለውን እነሆ ሰማችሁ ።

፲፮. ወባሕቱ መፍትሔ ክርስቲያን መፍቀርያን እግዚአብሔር ኢይም ሐሉ በፀሐይ ወበወርኅ ወከዋክ ብተ ሰማይ ወኢበምድር ።

፲፯. ወለነሰ አዘዘን መምህርን ኢንም ሐል ግሙራ ወኢበምንትኒ ናሁኬ ይከውን ቃልን ጥዩቀ።

፲፰. እስመ ይቤ አግዚአን ኢትም ሐሉ በሰማይ እስመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ውእቱ ።

፲፱. ወኢ በምድር እስመ መከየደ እገራሁ ይእቲ።

፲፱. ወኢ በኢየሩሳሌም እስመ ሀገሩ ለንጉሥ ዐቢይ ውእቱ።^፫

፳. ወኢትምሐል በርእስከ እስመ አብዳን አይሁድ ይምሕሉ በርእሶሙ።

፳፩. እስመ ውእቱ አዘዘ ይኩን ቃሉሙ ለመሃይምናን እመኒ እወ እወ፣ ወእመኒ አልቦ አልቦ፣ ወዘሰ ይዋስክ ዲበዝ እኩይ ውእቱ።

፳፪. እስመ ዘይምሕል በሐሰት ይትዓደው ፍትሐ ወያከብሮሙ ለአማልክት ከመ ጾድቅ ።

፳፫. ወዘእስሐቶሙ እግዚአብሔር በዑረተ ልቦሙ ወበእከየ ምግባ ሮሙ ይገብሩ ዘኢይደሉ ።

፲፮. ነገር ግን የእግዚአብሔር ወዳ ጆች ክርስቲያኖች በፀሐይ በጨረቃ በሰማይ በክዋክብት በምድርም እን ዳይምሉ አገባብ ነው።

፲፯. እኛንስ በምንም ፈጽመን እን ዳንምል መምህራችን አዘዘን ፣ ነገ ራችን እነሆ የተረዳ ይሆናልና ።

፲፰. ጌታችን በሰማይ አትማሉ የእግ ዚአብሔር ዙፋኑ ስለሆነ ብሏልና።

፲፱. በምድርም አትማሉ የእግሩ መመላለሻ ናትና ።

፲፱. በኢየሩሳሌምም አትማሉ የታ ላቁ ንጉሥ አገር ናትና።

፳. በራስህም አትማል፣ አላዋቆች አይሁድ በራሳቸው ይምላሉና ።

፳፩. የምእመናን ነገራቸው እውነ ቱን እውነት፣ ሐሰቱን ሐሰት ማለት ይሆን ዘንድ አዝሏልና፤ ከዚህ በላይ የሚጨምር ግን ክፉ ነው ።

፳፪. በሐሰት የሚምል ሰው ፍር ድን ይደፋፈራል፣ አማልክትንም እንደ እውነተኛ ያከብራቸዋልና ።

፳፫. እግዚአብሔር ስሕተትን ያሳደ ረባቸው በልባቸው ድንቅርና በሥራ ቸው ክፋት የማይገባውን ይሠራሉ።

አንቀጽ ፳፱

ሆይ ዘጠነኛ አንቀጽ

በእንተ ከመ መፍትሔ ይዕቀቡ ወይ ፈጽሞ ዕለተ በዓላት በፍሥሐ መንፈሳዊት።

፩. ኦ ፍቁራኒሁ ለእግዚአብሔር ዕቀቡ እንከ ዕለተ በዓላት ።

፪. ቀዳሜ በዓል ዘውእቱ ዕለተ ልደቱ ለክርስቶስ ከመ ጅወጅ ለታ ስዕ ወርኅ በጉልቁ ሐሳብ ዕብራ ውያን፣ ወበጉልቁ ሐሳብ ግብፃ ውያን ከመ ጅወ፱ ለታኅሣሥ ዘው እቱ ራብዓይ ወርኅ።

፫. ወእምድኅረዝ አክብሩ በዓለ ኤጲፋንያ ዘቦቱ አስተርአየ እግ ዚአ ስብሐት መለኮቶ በውስተ ጥምቀቱ በንቦ ዮሐንስ በውስተ ፈለገዮርዳኖስ ።

፬. ወግብሩ በዐሥራይ ወርኅ ከመ ሰዱስ በጉልቁ ሐሳብ ዕብራውያን።

፭. ወበጉልቁ ሐሳብ ግብፃውያንስ ከመ ፲ወ፩ ለወርኅ ጦቢ ዘውእቱ ጥር በኃምስ ወርኅ።

፮. ወእምድኅራሁ ዕቀቡ በንጽሕ ፵ዓ ዕለተ ጸም ቅድስት።

፯. እንተ ይእቲ ትሜህረን ጽሙና ወትዕግሥተ ጸመ ወጸሎተ ዘታቀ ርባን ኅብ እግዚአብሔር ።

የበዓላትን ቀን በመንፈሳዊ ደስታ ይጠብቁ ዘንድ እንዲገባ ይና ገራል።

፩. እግዚአብሔርን የምትወዱ ወንድ ሞቼ ሆይ የበዓላትን ቀን ጠብቁ።

፪. መጀመሪያው በዓል ይኸውም ክርስቶስ የተወለደበት ቀን በዕብራ ውያን አቁጣጠር በዘጠነኛው ወር በጅጅኛው ቀን ነው፣ በግብጻውያን አቁጣጠር በአራተኛው ወር በታኅ ሣሥ በጅ፱ ቀን ነው ።

፫. ከዚህ በኋላ የክብር ባለቤት ጌታ በዮሐንስ ዘንድ በተጠመቀበት በዮ ርዳኖስ ወንዝ መለኮቱን ያሳየበት ኤጲፋንያ የተባለ በዓለ ጥምቀትን አክብሩ ።

፬. በዕብራውያን አቁጣጠር ባስረኛው ወር በስድስተኛው ቀን አድርጉ።

፭. በግብጻውያን አቁጣጠር ግን ጦቢ በሚባለው በአምስተኛው ወር በጥር በአሥራ አንደኛው ቀን አድርጉ።

፮. ከዚህ በኋላ የከበረች አርባዋን የጸም ቀን በንጽሕ ጠብቁ ።

፯. ይህችውም ወደ እግዚአብሔር የምታቀርቡን ጸምን፣ ጸሎትን፣ ጽሙ ናን፣ ትዕግሥትን የምታስተምረን ናት።

፫. ማ.ቴ. ፳፡ ፴፮-፴፰

፩. ወትትፊጸም ዛቲ ጸም ቅድስት በዕለተ ፋሲካ ዘቦቱ ኮነ መድኃኒትነ።

፪. ባሕቱ ይከውን ቀዳሜ ጸምክሙ በሰነይ ዕለት በቅድመ ፋሲካ ።

፫. እስመ በሳኒታ ሆሣዕና በሰነይ ዕለት ተጋብሎ ዕልዋነ ሃይማኖት ወሕግ እኩያን አይሁድ፣ ወተማክሩ ላዕለ እግዚእ፣ ወቀዳሜ ወርሳ ብሩህ ዘውእቱ ሚያዝያ ።

፬. በሠሎስ ዕለት ወሰኩ ወአፈድ ፈዱ ምክረ ።

፭. ወበረቡዕ ዕለት ፈጸሙ ምክረ ከመ ያግብእዎ ለሞት በዲበ መስ ቀል።

፮. ወይሁዳስ አእመረ ዘንተ ምክ ሮሙ እስመ ሰራቂ ውእቱ እምአ ሜሃ አውደቆ ሰይጣን በፍቅረ ንዋየ ወርቅ፣ እስመ መባአ አስክ ሬን የዐቅብ ውእቱ ወይቀስጥ ንዋየ ነዳያን።

፯. ወዘንተ ኩሎ ገቢሮ ኢሰደዶ እግዚእ እስመ የአምር እከየ ልቡ ።

፲፭. ወአገዝ ይብላዕ ምስሌሁ ፈቂዶ እግዚእ ይገሥጸ ወናሁ አለበወን ከመ ውእቱ ያገብኦ ።

፩. ይህችም የከበረች ጸም ድንታችን በሆነበት በፋሲካ ቀን ትጨረሳለች።

፪. ነገር ግን የጸማችሁ መጀመሪያ ከፋሲካ አስቀድሞ ሰኞ ቀን ይሁን።

፫. በሆሣዕና ማግሥት ሰኞ ቀን ሕግንና ሃይማኖትን የካዱ ክፉዎች አይሁድ ተሰብስበው በጌታ ላይ ተማክረዋልና፣ ይኸውም ብሩህ በሆነ በመጀመርያው ወር በሚያዝያ ነው።

፬. ማክሰኞ ቀን ምክርን ጨመሩ አጸኑ ።

፭. በረቡዕ ቀን በመስቀል ላይ ለሞት አሳልፈው ይሰጡት ዘንድ ምክርን ፈጸሙ ።

፮. ይሁዳ ግን ይህን ምክራቸውን ዐወቀ፣ ሌባ ነበርና፣ ከዚያን ጊዜ ወዲህ ገንዘብ በመውደድ ሰይጣን ድል አደረገው፣ ወደ ጥራት የሚገ ባውን መባዕ እርሱ ይጠብቅ ነበርና የድኅኝንም ገንዘብ ይነጥቅ ነበር።

፯. ይህን ሁሉ አድርጎ ጌታ አላላደደ ውም የልቡናውን ክፋት ስለ አወቀ።

፲፭. ከርሱ ጋራ ይበላ ጀመር፣ ጌታ ይመክረው ዘንድ ወዶ እርሱ አላ ልፎ እንደሚሰጠውም አስረዳን።

፲፮. ወበእንተዝ ይቤ አሜን እብለ ክሙ ከመ አሐዱ እምኔክሙ ያገብኦ ።

፲፯. ወተበሃልነ በበይናቲነ ፩ ፩ እንዝ ንብል አነኑ እግዚአ እንጋ ።

፲፰. ወተንሣእኩ አነ ፩ዱ እም፲ ወ፪ እስመ ውእቱ ያፈቅር ኪያየ እምኩሎሙ አርድእት ተሰአልክዎ ወእቤሎ እግዚአ መኑ ዘያገብኦከ።

፲፱. ወእግዚእነሰ ኢነገረኒ ስሞ ወባ ሕቱ አመረኒ በ፪ዔ ትእምርታት።

፳. ዘቀዳሚ በእንተ ዘይቤ ዘይጸብሕ እዴሁ ምስሌየ ውስተ መጽብሕ።

፳፩. ወደገመ ወይቤ ዘእሜጥዎ አነ ኅብስተ ውእቱ ያገብኦኒ እስመ ይቤሎ አነኑ ውእቱ እግዚአ ።

፳፪. እግዚእነሰ ኢይቤሎ እወ አንተ አላ ዳዕሙ አንተ ትቤ።

፳፫. ውእቱሰ ኢፈቀደ ያግሀድ ሎቱ ዳዕሙ ይቤሎ እምንየሶ ሰውእቱ ብእሲ ሶበ ኢተወልደ ዘበእደዊሁ ይትሜጠውዎ ሰወልደ ዕጻለ እመሕያው ።

፳፬. ወሰሚያ ዘንተ ይሁዳ ሖረ ገበ ሊቃነ ካህናት ወይቤሎሙ ምንተ ትሁቡኒ ወአነ አገብኦ ለክሙ ወተማክሩ የሀብዎ ሠላሳ ብሩረ ።

፲፮. ስለዚህም ከናንተ አንዱ እንደ ሚያሲይዘኝ በእውነት እነግራች ሂለሁ አለ ።

፲፯. እርስ በርሳችን እየአንድ አንዳ ችን አቤቱ እንጂ እኔን ነኝ? እኔን ነኝ? ተባባልን ።

፲፰. ከአሥራ ሁለቱ አንዱ እኔ ተነሣሁ፣ ከአርድዕት ሁሉ እርሱ እኔን ይወዳልና አቤቱ ማነው? የሚ ያሲዝኅ ብዬ ጠየቅሁት ።

፲፱. ጌታችን ግን ስሙን አልነገረኝም በሁለት ምልክቶች አመለከተኝ እንጂ።

፳. የመጀመሪያው እጆቼን ከኔ ጋራ ከወጡ ውሥጥ የሚጠልቀው ያለው ነው።

፳፩. እኔ በእንጆራው ከወጡ ጠልቄ የምሰጠው እርሱ ያስይዘኛል ያለው ነው፣ እርሱ አቤቱ እኔ ነኝን ብሎታልና።

፳፪. ጌታችን ግን አዎን አንተ ነህ አላ ለውም፣ አንተ ትላለህ አለው እንጂ።

፳፫. እርሱ ግን ሊገልጽለት አልወ ደደም ወልደ ዕጻለ እመሕያው ጌታን በእጆቹ አሳልፎ የሚሰጥ ለዚያ ሰው ባልተወለደ በተሻለው ነበረ አለው አንጂ ።

፳፬. ይሁዳ ይህንን ሰምቶ ወደ ሊቃነ ካህናቱ ዘንድ ሄዶ እኔ ለና ንተ አስይዘዋለሁ፤ ምን ትሰጡኛ ላችሁ? አላቸው፤ ሠላሳ ብር ይሰ ጡት ዘንድ ተማክሩ።

፳፭. ውስተ አማረ ጋሙስ ዕለት አመ በልዐ ፍሥሐ እግዚእን ምስሉን።

፳፮. ወይሁዳ ነሥአ ኅብስተ ወጸ ብሐ እደዊሁ ውስተ መጽብሕ ወወፅአ ሌሊተ።

፳፯. ወይቤለን እግዚእን በጽሐት ሰዓት ናሁ ትዘረወ ኩልክሙ ወተጋድጉኒ ወንቤ ፩ ፩ እምኔን ኢነጋድገክ ።

፳፰. ወእቤ እነ ጴጥሮስ ለእመ ኩሎሙ ጎደጉክ አንሰ ኢየጎድገክ እመውትሂ ምስሌክ ።

፳፱. ወይቤለን አሜን እብለክ ትክ ህደኒ ሥልሰ ዘእንበለ ይንቁ ደርሆ ከመ ዘኢተአምረኒ ።

፴. ናሁ ለበውነ ዘንተ ምሥጢር ቅድ ሳት ዘውእቱ ሥጋሁ ቅዱስ ወደሙ ክቡር እንዘ ሀሎ ይሁዳ ምስሌን።

፴፩. ወእምዝ ወፅአ እግዚእን ውስተ ደብረ ዘይት ወንሕነኒ ሐርነ ምስ ሌሁ እንዘ ንጹሊ ወንባርክ በከመ ናለምድ ።

፴፪. ሕቀ ተአተተ እምኔን ወጸለየ ጎበ አብ እንዘ ይብል ኦ አባ እመስ ይትከሃል እምኔየ ይኅልፍ ዝንቱ ጽዋዕ ወባሕቱ ይኩን ፈቃድክ ወአኮ ፈቃደ ዚአየ ከመዝ ጎብረ ሠለስተ ጊዜ ።

፳፭. ያን ጊዜም ጌታችን ከእኛ ጋራ ፋሲካን የበላበት አምስተኛ ቀን ነው።

፳፮. ይሁዳም እንጀራውን ይዞ በእጆቹ ከወጡ ጠልቆ በሌሊት ወጣ ።

፳፯. ጌታችን ሰዓቲቱ ደረሰች፣ እነሆ እኔን ትታችሁኝ ሁላችሁም ትበተናላችሁ አለን፣ ከኛ ወገን እየአንድ አንዳችን አንተውህም አንተውህም አልነ።

፳፰. እኔ ጴጥሮስ ሁሉ ቢተወህ እኔ አልተውህም፣ ካንተ ጋራ እሞ ታሰሁ አልኩት ።

፳፱. ዶሮ ሳይጮህ እኔን እንደ ማታውቀኝ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ብዬ በእውነት እነግርሃለሁ አለኝ።

፴. ይሁዳ ከኛ ጋራ ሳለ ቅዱስ ሥጋው ክቡር ደሙ የሆነ ይህን የከበረ ምሥጢር እነሆ ዓወቅን ።

፴፩. ከዚህ በኋላ ጌታችን ወደ ደብረ ዘይት ወጣ፣ እኛም እንደ አስለመድነው እያመሰገን እየጸለ ይን ክርሱ ጋራ ሄድን ።

፴፪. ከኛ ጥቂት እልፍ ብሎ ወደ አብ እንዲህ ብሎ ጸለየ፣ አባቴ ሆይ እሚቻልስ ከሆነ ይህ ጽዋዓ ሞት ከኔ ይለፍ፣ ነገር ግን የአንተ ፈቃድ ይሁን እንጂ የእኔ ፈቃድ አይደለም፣ ሦስት ጊዜ እንዲህ ብሎ ጸለየ።

፴፫. ወከብዳ አዕይንቲን እምንዋም እንበይን ገዘን ።

፴፬. ወመጽአ ጎቤን እግዚእን ወይ ቤለን በጽሐ ጊዜሁ ናሁ ያገብእም ለወልደ ዕንላ እመሕያው ውስተ እደ ኃጥአን።

፴፭. ናሁ መጽአ ይሁዳ ወብዙኃን ዕልዋን ምስሌሁ ወወሀቦሙ ስዕ መተ ትእምርት በጉሕሉት እንተ ምልዕተ ዓመፃ በዘያገብዖ።

፴፮. ወለቢዎሙ ትእምርተ ዘወሀ ቦሙ ይሁዳ አጎዝዎ ለኢየሱስ፣ ወወሰድዎ አሲሮሙ ጎበ ቀያፋ ሲቀ ካህናት መካነ ጎበ አልቦ ሰብእ ኄራን ወኢቅዱሳን ካህናት አላ ዳዕሙ እኩያን ሕዝብ ወርኩሳን ካህናት እለ ውፁአን እምሕግ ።

፴፯. ወእሙንቱስ ኢያጽርዑ እንዘ ይፀርፉ ላዕሌሁ ወይጸዕልዎ ወይዘ ብጥዎ ወይወርቁ ውስተ ገጹ ወይ ሃለቅዎ ወይኩርዕዎ ርእሶ።

፴፰. ወየሐሥሁ ሎቱ ሰማዕተ ሐሰት፣ እንዘ ይብሉ ይነብብ ፅር ፈተ ላዕለ ሙሴ፣ ወይነሥት ቤተ መቅደስ፣ ወያጸርዕ ጸባሕተ እምስ ብእ ሮሜ ወየዐሉ ነገሥተ ወይሬሲ ርእሶ ገገህ ።

፴፫. ስለ ኃዘን ከእንቅልፍ የተነሣ ዓይኖቻችን ፈዘዙ ።

፴፬. ጌታችን ወደኛ መጥቶ እነሆ ወልደ ዕንላ እመሕያው በኃጥ አን እጅ የሚያዝበት ጊዜ ደረሰ አለን።

፴፭. ብዙ ወንጀለኞች ክርሱ ጋራ የተከተሉት ይሁዳ እነሆ መጣ፣ በደ ልን በተመላች ተንኮል የሚያሲዝበ ትን የመሳም ምልክትን ሰጣቸው።

፴፮. ይሁዳ የሰጣቸውንም ምልክት አስተውለው ጌታችን ኢየሱስን ይዘው አሥረው ወደ ካህናቱ አለቃ ወደ ቀያፋ ወሰዱት፣ ደጋግ ሰዎችና ቅዱሳን ካህናት ወደሌሎቹ ቦታ፣ ክፉዎች ወገኖች ከሕግ የወጡ ርኩ ሳን ካህናቶች ናቸው እንጂ ።

፴፯. እነርሱም በእርሱ ላይ ሲሳደቡ ሲያሸጧቸውት፣ ሲመቱት፣ ምራቃ ቸውን በፊቱ ሲተፉ፣ ሲዘብቱ፣ ራሱንም ሲመቱት አላቋረጡም ።

፴፰. የሐሰት ምስክሮችን ፈለጉ፣ በሙሴ ላይ ስድብን ይናገራል፣ ቤተ መቅደስን ያፈርሳል ፣ ከሮም ሰዎች ወገን ግብርን ይከለክላል፣ ነገሥታቱንም ይከዳል፣ ራሱን ንጉሥ ያደርጋል እያሉ ።

፴፱. ዘንተ ኩሎ ገብሩ ላዕሌሁ ከለባት ብዙኃን ወአስዋር ሥቡ ሐን እለ አልቦሙ ምሕረት።

፵. ወሌሊተ አውፅእዎ ወወሰድዎ ንብ ሐና ሐሙሁ ለቀያፋ ወገብሩ ላዕሌሁ ብዙኅ እከየ ወአግብእዎ ንብ ጲላጦስ መኩንን ሮሜ ።

፵፩. ወአሜሃ ዓርብ ዕለታ ወአስተ ዋደይዎ በብዙኅ ግብር ዘኢመ ፍትው ነጽሮቱ ።

፵፪. ወሰሚዎ ጲላጦስ መኩንን ሮሜ ኢአምኖሙ አላ ይቤሎሙ ኢረከብኩ በላዕለዝ ብእሲ ጌጋየ በዘይመውት ።

፵፫. ወእምዝ አምጽኡ ሎቱ ፪ተ ሰማዕተ እለ ይብሉ ወይነቡ ሐሰተ ላዕለ ክርስቶስ።

፵፬. ወአእመረ ጲላጦስ ስምዖሙ ከመ ኢነብረ ወእሙንቱሰ ተመ ይጡ ወመከሩ ምክረ በዘያፈርህዎ ለጲላጦስ።

፵፭. ወይቤሉ ብእሲ ይሬሲ ርእሶ ንጉሠ ወይከልኣነ ተቀንዮ ለንጉሥ።

፵፮. ሐሰወ ወፈትሑ ላዕሌሁ በዐ መዓ ከልሑ ወይቤሉ ስቅሎ ስቅሎ።

፵፯. ከመ ይትፈጸም ላዕሌሁ ቃለ ነቢይ ዘይቤ ተንሥኡ ላዕሌየ ሰማ ዕተ ዓመዓ ወዘኢየአምር ነቡ ላዕ ሌየ ፈደዩኒ እኪተ ሆነተ ሠናይት ።

፴፱. ብዙ ውሾች፣ ምሕረት የሌላ ቸው የሰቡ ከብቶች አይሁድ፣ በርሱ ላይ ይኸን ሁሉ አደረጉ ።

፵. በሌሊት አውጥተው ወደ ቀያፋ አማች ወደ ሐና ወሰዱት፣ በእርሱ ላይ ብዙ ክፉ ሥራ ሠርተው ወደ ሮም ገዥ ወደ ጲላጦስ መለሱት።

፵፩. ያን ጊዜ ቀኑ ዓርብ ነው፣ መታየቱ በማይገባ በብዙ ሥራ አሳጡት ።

፵፪. የሮም ገዥ ጲላጦስ ስምቶ አላመናቸውም፣ ነገር ግን በዚህ ሰው ላይ የሚሞትበትን በደል አላገኘሁበትም አላቸው ።

፵፫. ከዚህ በኋላ በክርስቶስ ላይ ሐሰትን ይናገራሉ የሚባሉ ሁለት የሐሰት ምስክሮችን አመጡበት ።

፵፬. ጲላጦስም ምስክርነታቸው አንድ እንዳልሆነ ዓወቀ፣ እነርሱ ግን ተመልሰው ጲላጦስን በመፍራት የፍርሃት ምክርን መከሩ።

፵፭. ይኼ ሰው እራሱን ንጉሥ ያደርጋል፣ ለንጉሥም መገዛትን ይከለክላል አለ።

፵፮. በእርሱም ላይ ሐሰትን ተናግረው የበደል ፍርድን ፈረዱ፣ ስቀለው ስቀለው ብለውም ጮሁ ።

፵፯. የሐሰተ ምስክሮች በኔ ላይ ተነሡ፣ የማላውቀውንም በኔ ላይ ተናገሩ፣ ስለ በጉ ፈንታ ክፋውን መለሱልኝ ያለው የነቢዩ ቃል በእርሱ ላይ ይፈጸም ዘንድ ።

፵፰. ወካዕበ ይቤ ዐገቱኒ ከለባት ብዙኃን ወአገዙኒ ማኅበርሙ ለእኩያን ።

፵፱. ወሰበ ስዕነ ጲላጦስ አድኅኖቶ ለኢየሱስ ክርስቶስ እምፍርሀቶሙ ለአይሁድ መከረ ይግበር ፈቃዶሙ ለሕዝብ ።

፶. እስመ ቀዲሙ ስምዐ ኮነ ጲላጦስ ወይቤ አልቦ ዘረከብኩ ሎቱ ጌጋየ በዘይመውት ።

፶፩. ወአይሁድስ እኩያን ሰቀልዎ ዲበ መስቀል ወቀነውዎ ።

፶፪. ወለሮምስ ቦሙ ሥርዐት ወኢይ ቀትሉ ወኢመነሂ ዘእንበለ ይት መዋእ በፍትሕ በገብ መኩንን።

፶፫. ወባሕቱ ሐራ ሰገራት ነሥ እዎ ለእግዚአ ስብሐት ወጊዜ ፫ቱ ሰዓት አዕረግዎ ዲበ ዕፅ ወበጊዜ ፮ ሰዓት ሰቀልዎ ።

፶፬. ወአስተይዎ ብጊዕ ከርቤ ቱሉሐ ዘምስለ ሐሞት ነሥኡ አልባሊሁ ወተካፊሉ በበይናቲሆሙ።

፶፭. ወሰቀሉ ምስሌሁ ገባርያነ እኪት ፪ዔ፣ አሐደ በየማኑ ወአሐደ በጸጋሙ።

፶፮. ከመ ይትፈጸም ዘጽሑፍ ዘይ ብል ወወደዩ ሐሞተ ውስተ መብል ዕዕየ ወአስተዩኒ ብሂዐ ለጽምዕየ።

፵፰. ሁለተኛም ብዙዎች ውሾች ከበቡኝ ፣ የክፉዎች ማኅበሮችም ያዙኝ አለ ።

፵፱. አይሁድን ከመፍራት የተነሣ ጲላጦስ ኢየሱስ ክርስቶስን ማዳን በተሳነው ጊዜ የሕዝቡን ፈቃዳቸውን ያደርግ ዘንድ መከረ ።

፶. ይሙት በቃ የሚያስፈርድበት በደልን ያገኘሁበት የለም ብሎ ጲላጦስ አስቀድሞ ምስክርን ሆኗልና።

፶፩. ክፉዎች አይሁድ ግን በመስቀል ላይ ሰቅለው ቸነከሩት ።

፶፪. ለሮማውያን ግን ሥራት አላቸው፣ ከዳኛው ዘንድ በፍርድ ላይ ረታ ማንንም አይገድሉም።

፶፫. ነገር ግን የጭፍሮች አለቆች የክብር ባለቤት ጌታን በ፫ ሰዓት በእንጨት መስቀል ላይ አውጥተው በ፮ ሰዓት ሰቀሉት ።

፶፬. ከርቤውን ከሐሞት ጋራ ቀላቅለው አጠጡት፣ ልብሶቹንም ወስደው እርስ በርሳቸው ተካፈሉት።

፶፭. ከርሱ ጋራም ሁለቱን ክፉ አድራጊዎች አንዱን በቀኙ አንዱን በግራው ሰቀሉ ።

፶፮. በመብሌ ውስጥ ሐሞትን ጨመሩ ለጥማቴም መፃፃን አጠጡኝ ተብሎ የተጻፈው ይፈጸም ዘንድ ።

፶፯. ወካዕበ ይቤ ተፀፀወ ዲበ ዐራ-
ዝዩ ።

፶፰. ወቦ ንበ ይብል ተጉሳቄ ምስለ
ገበርተ ዐመፃ ።

፶፱. ወእምዝ ኮነ ጽልመት ቼ ሰዓተ
እምስድስቱ ሰዓት እስከ ተሰዓት
ሰዓት።

፷. ወእምዝ ሰሰለ ጽልመት ወአስ
ተርአዩ ብርሃን በከመ ጽሑፍ፤
ኮነ መዓልት ሌሊተ ወአስተርአዩ
ብርሃን በምሴት።

፷፩. ወጊዜ ተሰዓት ሰዓት ገፀረ ኢዩ
ሱስ በዐቢይ ቃል ወይቤ ኤሎሄ ኤሎሄ
ላማ ሰበቅታኒ፤ ዘበትርጓሜሁ አምላ
ኪዩ አምላኪዩ ለምንት ንደገኒ።

፷፪. ወእምዝ ጸርሐ ወይቤ ኦ አባ
ሥረይ ሎሙ እስመ በዘኢዩአምሩ
ይገብሩ ።

፷፫. ወካዕበ ይቤ ኦ አባ አመሐፅን
ነፍስዩ ውስተ እዴከ።፩

፷፬. ወእምዝ አጽነነ ርእሶ፤ ወወጽ
አት መንፈሱ ወአውረድዎ እምዲበ
መስቀል ወቀበርዎ ውስተ መቃብር
ሐዲስ ።

፷፭. ወመስዮ ለጸቢሐ ሠርከ ሰን
በት ተንሥእ እሙታን፤ ወፊጺሞ
ኩሎ ዘነገረነ እምቅድመ ይሕምም
ከመ ይነብር ወልደ ዕንል እመሕ
ያው ውስተ ከርሠ ምድር ሠሉስ
መዋዕለ ወሠሉስ ለያልዩ ።

፶፯. ሁለተኛም በልብሴ ላይ ዕጣ
ተጣጣሉ አለ ።

፶፰. በደልን ከሚያደርጉ ጋራ ተቁ
ጠረ የሚልም አለ ።

፶፱. ከዚህም በኋላ ከስድስት
ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ
ሦስት ሰዓት ጨለማን ሆነ ።

፷. ከዚህም በኋላ ጨለማው
ለቀቀ፤ ብርሃንም ታዩ፤ መዓልት
ሌሊትን ሆነ ተብሎ እንደተጻፈ
በሠርክም ብርሃን ታዩ ።

፷፩. ጌታችንኢየሱስ ክርስቶስ በት
ልቅ ቃል ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ
ብሎ ጮኸ፤ ትርጓሜውም አምላኬ
አምላኬ ለምን ተወክኝ ማለት ነው ።

፷፪. ከዚህም በኋላ አባቴ ሆይ!
የማያውቁትን ያደርጋሉና ይቅር
በላቸው ብሎ ጮኸ ።

፷፫. ዳግመኛም አባት ሆይ ነፍ
ሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ አለ።

፷፬. ከዚህ በኋላ ራሱን ዘንበል
አደረገ፤ ነፍሱም ተለዩች፤ ከመስ
ቀሉ ላይ አውርደው በአዲስ መቃ
ብር ቀበሩት ።

፷፭. ቅዳሜ ማታ ከመሸ በኋላ ለእ
ሑድ አጥቢያ፤ የሰው ልጅ ሦስት
መዓልት ሦስት ሌሊት በከርሠ መቃ
ብር እንዲያድር፤ መከራ ሳይቀበል
የነገረንን ሁሉ ፈጽሞ ከሙታን
ተለይቶ ተነሣ።

፷፮. ወእምድጎረ ተንሥእ እሙ-
ታን አስተርአያ ቀዲሙ ለማርያም
መግደላዊት፤ ወለማርያም እንተ ያዕ
ቆብ፤ ወለወልደ ቀለዮጳ በፍኖት።

፷፯. ወእምድጎሬሁ አስተርአየነ ለነ
ለአርዳሊሁ እንዘ ጉቡኣን ንሕነ በእ
ንተ ፍርሀቶሙ ለአይሁድ፤ እስመ
ዝንቱ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል ።

፷፰. ወካዕበ አዘዘነ ንጹም ጸመ ቅድ
ስት ፋሲካ ሰዳሱ ዕለተ በእንተ ዕል
ወቶሙ ለዕልዋን ወእኩሎ ለአ
ይሁድ እለ ውፁኣን እምሕግ ።

፷፱. ወካዕበ ንጹም ረቡዐ ወዓርብ፤
ረቡዕስ በእንተ ዘፈጸሙ ምክረ
እኩዩ ላዕሌሁ፤ ወዓርብኒ በእንተ
ሕማማቲሁ መድኃኒት ።

፸. መፍትሁ ኢንጹም በሰንበት
ዘእንበለ አሐቲ ዕለት እንተ
ሕማም።

፸፩. ወባዕዳነሰ ሰንበታተ ናክብር
እስመ አዕረፈ እግዚእነ አምኩሉ
ግብሩ በዕለተ ሰንበት።

፸፪. እስመ መጽአ እግዚእ ወእሙ
ንቱሰ ኢአምኑ ቦቱ ወኢተወክፋ
ተግሣጸ፤ ወበእንተዝ ንጉሉ መድ
ኅኒቶሙ ።

፸፫. ወአንትሙስ ብፁዓን ወዘመድ
ቅዱስ፤ እስመ ኢኮንክሙ ከመ ዘት
ካት ሕዝብ አላ ዳዕሙ ድጎንክሙ
እምዕልወት ወአምልኮ ጣዖት።

፷፮. ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋ
ላም ለመግደላዊት ማርያም፤ ለያዕ
ቆብ እናት ማርያምና ለቀለዮጳም
ልጅ በጉዳና አስቀድሞ ታያቸው።

፷፯. ከዚህ በኋላም እኛ አይሁድን
ስለ ፈራን ተሰብስበን ሳለን ለደቀ
መዛሙርቱ ታዩን፤ ይህ በወንጌል
ተጽፏልና ።

፷፰. ዳግመኛም የተለዩች የፋሲካ
ጸምን ፮ ቀን እንጸም ዘንድ አዘዘን፤
ስለ ከሃዲዎች ክህደትና ከሕግ
ስለ ወጡ ስለ አይሁድ ክፋት።

፷፱. ዳግመኛም ዓርብ ረቡዕን እን
ጹም፤ ረቡዕን በርሱ ላይ ክፉ ምክርን
ስለ ፈጸሙ፤ ዓርብንም እኛ የምንድ
ንበት መከራን ስለተቀበለበት ነው።

፸. በቀዳሚት ሰንበት እንዳንጸም
መሆን አገባብ ነው፤ መከራን ከተ
ቀበለባት ከቀዳም ሥዑር በቀር።

፸፩. ሌሎችን ሰንበቶች ግን እናክ
ብር፤ ጌታችን በቀዳሚት ሰንበት ከሥ
ራው ሁሉ አርፏልና።

፸፪. ጌታ መጥቷልና እነርሱ አላ
መኑበትም ፤ ምክሩንም አልተቀበ
ሉም፤ ስለዚህም የሚድኑበትን
አጡ ።

፸፫. እናንተ ግን ልዩና ክቡር ዘመድ
ናችሁ፤ ጣዖትን ከማምለክና ከክህ
ደት ዳናችሁ፤ እንደቀድሞ ሕዝብ
አይደላችሁምና ።

፩. ሱቃ. ፳፫. ፴፪-፴፮ ፤ ዮሐ. ፲፱-፲፰

፸፬. አንተ-ሰ ሕዝብ እግዚአብሔር፣ ወለክሙ ተርጎሞ አናቅጸ ሕይወት እንዘ ቀዲሙ ጽሉዓን ወምኑናን አንተ-ሙ።

፸፭. ወይእኔሰ ኮንክሙ ጎሩያኒሁ ወፍቀራኒሁ ሕዝብ ቅዱስ ለእግዚአብሔር እለ ድልዋን ትስብኩ መንክራቲሁ ለመድገኒ።

፸፮. እስመ ይቤ ረከቡኒ እለ ኢጋሠ ሠኒ ወአስተርአይኩ ለእለ-ኢሐለዩኒ።

፸፯. ወእቤሎሙ ለሕዝብ ለእለ የአምሩ ስምየ ናሁ ጎሠ ሥክሙኒ ወአኮ አንተ-ሙ ዘጋሠ ሥክሙኒ አላ ዳዕሙ አመንክሙ ብየ ወሰማዕክሙ ቤተ ክርስቲያን ወድጎንክሙ እምስሕተተ አማልክት ወተለውክም ለእግዚአብሔር ኩብ አጋዜ ኩሉ ወወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ወኮንክሙ ጉሉቃነ ምስለ እለ አምኑ ብየ እልፍ አእላፍ ወትእልፊተ አእላፋት።

፸፰. ወአንተ-ሰ ሲኮንክሙ ከመእስራኤል እለ ኢአምኑ ብየ ወበእንቲአሆሙ ይቤ ኩሎ አሚረ አነሥእ እደውየ ጎበ ሕዝብ ዐላውያን እለ ኢይሰምዑ ወኢይትኤዘኩ ወየሐውሩ ፍኖተ እኪተ እንተ ኢኮነት ሠናይተ።

፸፱. አላ ባሕቱ ሕዝብ ዘይተሉ ኃጢአተ ወያምዕዑኒ ወትረ።

፸፬. እናንተም የእግዚአብሔር ወገኖች ናችሁ፣ ቀድሞ የተናቃችሁና የተጠላችሁ ስትሆኑ ለእናንተ የሕይወት በርች ተከፈቱላችሁ።

፸፭. ዛሬ ግን ለእግዚአብሔር የተለየ ምርጥ ወዳጆችና የመድኃኒታችን ታምራቶቹን ታስተምሩን ዘንድ የተዘጋጃችሁ ሆናችሁ።

፸፮. ያልፈለጉኝ አገኙኝ፣ ላላሰቡኝም ተገለጽኩ ብሏልና።

፸፯. ስሜን ለሚያውቁት ሕዝብም እነሆ ፈለጋችሁኝ፣ የፈለጋችሁኝም እናንተ አይደላችሁም አልጋቸው፤ በእኔ አመናችሁብኝ እንጂ በኔ ያመኑትን ምእመናኔንም ሰምታችሁ ከጣ ያታት ስሕተት ዳናችሁ፣ ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔር ኩብንና ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ተከትላችሁ በኔ ከአመኑ ከእልፍና እልፍ ጊዜ እልፍ ከሚሆኑ ጋራ የተቆጠራችሁ ሆናችሁ።

፸፰. እናንተ ግን እንዳላመኑብኝ እንደ እስራኤል አይደላችሁም፣ ስለ እነርሱም ትእዛዜን ሰምተው ወደ አልታዘዙኝ ከሃዲዎች በጎ ያይደላች ክፉ ጐዳናም ወደሚሄዱ ሰዎች ሁለጊዜ እጆቼን እዘረጋለሁ አለ ።

፸፱. ነገር ግን ኃጢአትን የሚከተሉ ሕዝቦች ሁለጊዜ ያስቆጡኛል።

፹. ርኢክሙኑ ከመ እሙንቱ ዐለውዎ ለእግዚአብሔር ወኢአምኑ ቦቱ።

፹፩. ወበእንተዝ ይቤ ከመ እለ አምዕዕም ለመንፈስ ቅዱስ ያረልሶሙ ወተወሰከ ዲቤሆሙ መቅሠፍት በእከየ ሕሊናሆሙ።

፹፪. እስመ ይቤሉ ነአምን በክርስቶስ ወእሙንቱስ ኢአምኑ ከመውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ዘተወልደ እምአብ እምቅድመ ፍጥረት ወልድ ዋሕድ ቃለ አብ።

፹፫. ወእሙንቱስ ሕፁፃነ ሃይማኖት ኢያእመርዎ ወኢለበዉ ትንቢተ ነቢያት ዘተጽሕፈ በእንቲአሁ ከመይትወለድ ክርስቶስ እምድንግል እንዘ ያነብቡ ወይሰምዑ ዘይቤ፣ ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ወይሰመይ ስሙ አማኑኤል፤ እስመ ሕፃን ተወልደ ለነ ወልድ ተውሀበ ለነ ወቅድመት ኮነ ዲበ መትከፍቱ ወይሰመይ ስሙ ዐቢየ ምክር ወመልአከ ሰላም እስመ አነ አመጽእ ሰላም ለመላእክት ወሕወይትሰ ዚአሁ ወዕበይ ቅድሜሁ ወአልቦ ማገለቅት ለሰላሙ።፤

፹፬. ወበእከየ ምግባርሙ እንተ አልባቲ ተፍጻሜት ወበእንተዝ ይቤ እግዚአ መኑ የአምነን ቃለነ ወለመኑ ተከሥተ መዝራዕትከ።

ዩ. ኢላ. 3. 10 - 16
ዩ. ኢላ. 4. 2 - 2

፹. እነርሱ እግዚአብሔርን እንዳላመኑበትና እንደ ካዱት አያችሁን?

፹፩. ስለዚህም መንፈስ ቅዱስን ያስቆጡት ሰዎች ልቡናቸው ደነቁረ፣ በሐላባቸው ክፋትም መቅሠፍት ተጨመረባቸው አለ።

፹፪. በክርስቶስ እናምናለን ይላሉ፣ እነርሱ ግን የአብ አካላዊ ቃል ከፍጥረት ሁሉ አስቀድሞ ከእግዚአብሔር አብ የተወለደ ፈጣሪ እግዚአብሔር እንደሆነ አላመኑምና።

፹፫. እነርሱም ሃይማኖት የጎደላቸው ናቸው፣ ክርስቶስ ከድንግል እንዲወለድ ስለእርሱ በነቢያት የተጻፈውንም ልብ አላደረጉትም፣ እነሆ ድንግል ትፀንሳለች፣ ወንድ ልጅንም ትወልዳለች፣ ስሙም አማኑኤል ይባላል፣ ያለውን እየሰሙና እያነበቡ አላወቁም፣ ሕፃን ተወልዶልናልና፣ ወንድ ልጅም ተሰጥቶልና፣ አለቅ ነትም በጫንቃው ላይ አለ፣ ስሙም ድንቅ መካር፣ የሰላም አለቃ ይባላል፣ እኔ ለአለቆች ሰላምን አመጣለሁና፣ ሕይወትም የእርሱ ነው፣ ገናናነት በፊቱ ነው፣ ለሰላሙም ፍጻሜ የለውም ያለውን አላወቁም

፹፬. ፍጻሜ በሌላት ምግባራቸውም ክፋት ስለዚህም አቤቱ ቃላችንን ማን ያምናል? ክንድህስ ለማን ተገለጠ? አለ ።

፹፭. ወካዕበ ይቤ ሰሚዐ ትሰምዑ ወኢትሌብወ. ወራእዮ ትሬእዮ ወኢተአምሩ እስመ ጽሉል ልቦሙ ለዝንቱ ሕዝብ።

፹፮. ወበእንተዝ ተሠወረት እምኔ ሆሙ ጥበብ እስመ ርእዮሙ ኢየ አምሩ ወሰሚያሙ ኢይሌብወ።

፹፯. ወእንተሙሰ ሕዝብ በከመ ተወህበ መንግሥት እንዘ ቀዲሙ ኢተአምርዎ ለእግዚአብሔር ወይ እዜሰ አእመርክም በርትዕት ሃይማኖት ወስብከተ ወንጌል ለኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ ወሀቤ ሕይወት ለኩሎሙ እለ ይሌፈወ ኪያሁ።

፹፰. ናሁ አንተሙሰ ነደግሙ አም ልኮ ጣዖታት እለ አልቦሙ ነፍስ ወመ ነንክሙ መሥዋዕተ ርኩስ ወክሕድ ክምዎሙ ለመኳንንተ ጽልመት።

፹፱. ወበእንተዝ ቦእክሙ ውስተ ብርሃን ዘበአማን በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወቦቱ አእምርክም ለ፩ ጻድቅ እግዚአብሔር አብ፤ ወኮንክሙ ወራስያነ መንግሥቱ ለክርስቶስ እስመ ተጠመቅሙ በሞቱ ወበትን ሣኤሁ።

፺. መፍትወ ትኩኑ ከመ ሕፃናት እለ ይእዜ ተወልዱ እለ አልቦሙ እከይ ውስተ ልቦሙ።

፹፭. ዳግመኛም መስማትን ትሰማላችሁ አታስተውሉም፤ ማየትን ታያላችሁ አታውቁም አለ፤ የዚህ ሕዝብ ልቡና የደነቆረ ነውና።

፹፮. ስለዚህም ጥበብ ከነርሱ ተሠወረች፤ አይተው አያውቁምና፤ ሰምተውም አያስተውሉምና።

፹፯. እናንተ ሕዝቦች ግን መንግሥተ ሰማያት እንደተሰጣችሁ መጠን ቀድሞ እግዚአብሔርን ሳታውቁት ትኖሩ ነበረ፤ ዛሬ ግን በቀናች ሃይማኖት በወንጌል ትምህርት እርሱን ተስፋ ለሚያደርጉ ሰዎች ሁሉ ሕይወትን የሚሰጥ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን አወቃችሁት።

፹፰. እነሆ እናንተስ ነፍስ የሌላ ቸው ጣዖታትን ማምለክን ተዋችሁ፤ የጨለማ አበጋዞችን ክዳችሁ ርኩስ መሥዋዕትን ናቃችሁ።

፹፱. ስለዚህም በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ወደ እውነተኛው ብርሃን ገባችሁ፤ በርሱም አንድ እውነተኛ እግዚአብሔር አብን አወቃችሁት፤ የክርስቶስ መንግሥቱንም ወራሾች ሁናችሁ፤ በሞቱ በትንሣኤው ተጠምቃችኋልና።

፺. በልቡናቸው ክፋት እንደሌላቸው ዛሬ እንደተወለዱ ሕፃናት ትሆኑ ዘንድ አገባብ ነው።

፺፩. አዕትቱ እምኔክሙ ኃጢአተ እስመ ቤዘወክሙ በደሙ ክቡር ከመ ታምልክዎ ለእግዚአብሔር ሕያው።

፺፪. ይቤ እግዚአብሔር በውእቱ መዋዕል በእንቱ እስራኤል በጎበእለ ኢየአምኑ ትትሀየድ እምኔ ሆሙ መንግሥተ ሰማያት ወትት ወሀብ ለሕዝብ እለ ይገብሩ ጽድቅ።

፺፫. ወእንተሙሰ ቅንኡ ለገቢረ ፍሬ ጥዑም ጥበብ እስመ ኪያክሙ ፈነወ ትካት ገበ ዐጸደ ወይን።

፺፬. ወእሙንቱሰ ኢይሰምዕዎሙ እስመ አግዘፉ ልቦሙ።

፺፭. ወተንሥኡ ላዕለ ዐቀብተ ወይኑ ለእግዚአብሔር ወአጎዝዎሙ ቦ ዘቀተሉ ወቦ ዘወገሩ በዕብን፤ ወቦ ዘቀተሉ በሰይፍ፤ ወቦ ዘወሠሩ በሞሠርት፤ ወቦ ዘቀተሉ በውስተ ቤተ መቅደስ ።

፺፮. ወዓዲ ቀተልዎ ለወራሲ ወመ ነንዎ ለዕብን እንተ መነንዎ ነደ ቅት ።

፺፯. ወበእንቲአክሙ ይቤ ሕዝብ ዘኢየአምር ተቀንዮ ሊተ ወበውስተ ምስግዐ ዕዝን ተሰጥወኒ።

፺፩. ኃጢአትንም ከናንተ አርቁ፤ ሕያው እግዚአብሔርን ታመልኩት ዘንድ በከበረ ደሙ አድኗችኋልና።

፺፪. እግዚአብሔር ስለ እስራኤል በዚያ ወራት እንዲህ አለ፤ ባላመኑ ሰዎች ዘንድ መንግሥተ ሰማያት ከነርሱ ተለይታ ጽድቅን ለሚሠሩ ሰዎች ትሰጣለች አለ።

፺፫. እናንተ ግን ደስ የሚያሰኝ የዕውቀት ፍሬን ለማድረግ መንፈሳዊ ቅንዓትን ቅኑ፤ እናንተን ቀድሞ ወደ ወይን ቦታ ልኳልና።

፺፬. እነርሱ ግን አይሰማቸውም፤ ልቡናቸውን አደንድነዋልና።

፺፭. የእግዚአብሔርን ወይን በሚጠብቁ ላይ ተነሣስተው ይዘው የገደሉት አለ፤ በድንጋይ የወገሩት አለ፤ በሰይፍ የገደሉት አለ፤ በመጋዝ የተረተሩት አለ፤ በቤተ መቅደስ ውስጥ የገደሉትም አለ።

፺፮. ዳግመኛም ወራሹን ገደሉት አናጢዎች የናቁት ድንጊያንም ናቁት።

፺፯. ስለናንተም ፈንታ የማያውቀኝ ሕዝብ ተገዛልኝ፤ በጀሮ መስሚያ ውስጥ መለሱልኝ አለ።

አንቀጽ ፴

ሠላሳኛ አንቀጽ

በእንተ ከመ መፍትው ንሎኩ ክር ስቲያን ገቢረ ዕለተ ፋሲካ ወኢን ስሐት ገቢረ በካልዕ መዋዕል ዘእን በለ በሰሙን በዘቡቱ ይከውን ፍሥሕ አመ ፲ወ፬ ለሠርቀ ሌሊት።

፩. መፍትው ለክሙ ኦ ፍቁራን አጋው ዘተሣየጠክሙ በደሙ ክቡር ክርስቶስ ትግበሩ በዓለ ቀድስት ፋሲካ በኩሉ ጥንቃቄ ወልቡና ።

፪. እስመ ይዔሪ መዓልት ወሌሊት አመ ጳውጮ ለወርጎ መጋቢት።

፫. ጠይቁ እንከ ሐሳብ እስመ ኢሐመ እግዚእን በአሐቲ ዓመት ፪ተ ጊዜ፣ ወአንትሙኒ ተዓቀቡ ትግበሩ ተዝካረ ሕማማቲሁ አሐተ ጊዜ በዓመት፣ እስመ በእንቲእነ ሞተ ።

፬. ወኢትጎበሩ ገቢረ በዓል ምስለ አይሁድ አስመ አልቦ ፍቅር ማዕ ከሌነ ወማዕከሌሆሙ እስመ እሙንቱ ስሐቱ በዕበደ አእምሮ ሐሳብ እንዝ ይመስሎሙ ዘይፌጽሙ።

፭. ወበእንተዝ ኮኑ እሙራነ በዲበ ምድር ወውፁኣነ እምጽድቅ።

ክርስቲያን የፋሲካ በዓል የሚደረግበትን ዕለት ማስተዋል እንደሚገባ ይናገራል፣ በዐሥራ አራተኛው ሌሊት ፋሲካ ኦሪት በሚሆንበት በሰሙነ ሕማማት ነው እንጂ በሌላ ቀን በማድረግ እንዳንስት እናስተውል ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩. ክርስቶስ በከበረ ደሙ የዋጃችሁ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ! የቅድስት ፋሲካን በዓል በፍጹም መረዳትና ማስተዋል ታደርጉ ዘንድ ለእናንተ አገባብ ነው።

፪. በመጋቢት ወር በጳጮችው ቀን መዓልትና ሌሊት ይተካከላልና።

፫. እንግዲህ ቍጥርን ተረዱ፣ ጌታችን በአንዲት ዓመት ሁለት ጊዜ አልታመምና፣ እናንተም የሕማማቱን መታሰቢያ በዓመት አንድ ጊዜ ታደርጉ ዘንድ ተጠንቀቁ፣ ስለእኛ ሙቷልና ።

፬. ከአይሁድም ጋር በዓልን አታድርጉ፣ በእኛና በእነርሱ መካከል ፍቅር የለምና፣ እነርሱ የሚፈጽሙ እየመሰላቸው የቍጥር ዕውቀትን በስንፍና ስተዋል።

፭. ስለዚህም በምድር ላይ የታሠፉ ከጽድቅም የወጡ ሆኑ ።

አንቀጽ ፴

ሠላሳኛ አንቀጽ

፩. ወአንትሙስ ዕቀቡ ሐሳብ ዕለት አመ ጳውጮ ለወርጎ መጋቢት በሐሳብ በሙ ለዕብራውያን።

፪. ወዕቀቡ ዘንተ ሐሳብ እስከ ጳውጮ ለሠርቀ ሌሊት ።

፫. ወዓዲ ኢትስሐቱ ሐሳብ ፍሥሕ ከመ ኢይኩን ቅድመ ሆሣዕና ወኢይኩን ፋሲካ ፪ ጊዜ በአሐቲ ዓመት በኢጠይቆ ሐሳብ፣ ዳዕሙ ይኩን ዕለተ ትንሣኤሁ ቅድስት ለእግዚእን ወአምላክነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ በሰንበተ ክርስቲያን ቅድስት።

፬. ወዓዲ ይኩን ጸመ ቅድስት ፋሲካ እምሰኑይ እስከ ቀዳሚት ሰንበት መሐትወ ፋሲካ።

፭. ወበሰሙነ ሕማማት ኢትብልዑ ወኢምንተኒ ዘእበለ ጎብስት ወዲው ወማይ ።

፮. ተዐቀቡ በዝንቱ መዋዕለ አጽዋም እምበሊዐ ሥጋ ወሰትየ ወይን እስመ መዋዕለ ላህ ወጎዘን እማንቱ፣ ወፈድፋደስ በእሉ ሰዱስ ዕለታት።

፯. ወእመሰቦ ዘይክል ጸዊመ ይትገጎሥ ፪ ዕለተ ወእመሰ ኢይክል ይጹም በበሐቲ ዕለት ።

፩. እናንተ ግን በዕብራውያን አቁጣጠር የመጋቢት ወር ሃያ አምስት ተኛ ቀን ቍጥርን ጠብቁ።

፪. ይህን ቍጥር እስከ ሃያ አንደኛው ሠርቀ ሌሊት ድረስ ጠብቁ።

፫. ዳግመኛም የፍስሕን አቁጣጣር አታሳስቱ፣ ከሆሣዕና አስቀድሞ እንዳይሆን፣ ፋሲካም ቍጥርን ባለመጠንቀቅ በአንድ ዓመት ሁለት ጊዜ እንዳይሆን፣ የጌታችን የአምላካችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅድስት ትንሣኤ በተቀደሰች የክርስቲያን ሰንበት ይሁን እንጂ ።

፬. ዳግመኛም የተቀደሰች የፋሲካ ጸም ከሰኞ እስከ ዋዜማዋ ቀዳሚት ሰንበት (ቀዳም ስዑር ይሁን)።

፭. በሕማማት ሳምንትም በጨው ከተሠራ ቂጣና ከውሀ በቀር ምንም አትብሉ አትጠጡ

፮. በዚህ የጸም ወራት ሥጋ ከመብላት ጠጅ ከመጠጣት ተጠብቁ፣ የልቅሶና የጎዘን ቀኖች ናቸውና፣ ይልቁንም እኒህን ስድስቱን ቀኖች።

፯. መጸም የሚቻለው ሰው ቢኖር ሁለት ቀን ይታገሥ፣ ባይችል ግን በየአንዳንዲቱ ቀን ይጹም ።

፲፫. ወይትዓቀብ እምገቢረ እኩይ እስመ ይቤ እግዚእን ኢይክሉ ደቂቁ ለመርዓዊ ጸዊመ አምጣነ ሀሎ ምስሌሆሙ መርዓዊ ወባሕቱ ይመጽእ መዋዕል አመ ይነሥእዎ ለመርዓዊ እምኔሆሙ ውእተ አሚረ ይጸውሙ።^፩

፲፬. እስመ በዝንቱ መዋዕል ሰዱስ ነሥእዎ አይሁድ ለእግዚእን እም ኔነ ወሰቀልዎ ዲቢ መስቀል ወጎ ለቀዎ ምስለ ጊጉያን።

፲፭. ወበእንተዝ ንኤዝዘክሙ ትጹሙ ከመ ገበርነ ንሕነ እምድኅረ ዐርገ ውስተ ሰማይ ወባዕዳነሂ መዋዕል ይጹሙ ረቡዐ ወዓርቢ እስከ ተሱዓት ሰዓት ።

፲፮. ወእመቦ ዘያፈቅር ይጹም እስከ የዐርብ ፀሐይ።

፲፯. ወዕቀቡ ሰዓተ ሌሊት እስከ ይነቁ ዶርሆ ተጋቢአክሙ እንክ ውስተ ቤተ ክርስቲያን በስብሐት ወበጸሎት እንዘ ታነብቡ ኦሪተ ወነቢያተ ወመዝሙረ ዳዊት።

፲፰. ወእምድኅረ አጥመቅሙ አን ብቡ ወንጌለ በፍርሀት ወበረዓድ ወመሀርዎሙ ለሕዝብ በቀዳተ ወመድኅነተ ነፍሶሙ።

፩. ማቴ. ፱ ፡ ፲፭

፲፫. ክፉ ሥራ ከመሥራትም ይጠ በቅ፡ ጌታችን የሙሽራ ሚዜዎች ሙሽራው ከእነርሱ ጋራ ሳለ መጸም አይችሉም፤ ነገር ግን ሙሽራውን ከነርሱ የሚወስዱበት ጊዜ ይመ ጣል ፣ ያን ጊዜ ይጸማሉ እንጂ በሏልና።

፲፬. በዚህ በስድስተኛው ቀን አይሁድ ጌታን ከኛ ወሰዱት፣ በመስቀል ላይም ሰቀሉት፣ ከበደለኞችም ጋራ ቈጥረውታልና ።

፲፭. ስለዚህም እኛ እንደሠራነው ትጹሙ ዘንድ እናዛችኋለን፣ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ ሌሎችንም ቀኖች ረቡዕንና ዓርብን እስከ ዘጠኝ ሰዓት ይጹሙ ።

፲፮. ፀሐይ እስኪገባ ሊጸም የሚወድ ሰው ቢኖር ይጹም።

፲፯. ከእንግዲህ በኋላ በቤተ ክርስቲያን ያን ተሰብስባችሁ በምስጋና በጸሎት ኦሪትንና ነቢያትን፣ የዳዊትንም መዝ ሙር እያነበባችሁ የሌሊቱን ሰዓት ዶሮ እስኪ ጮህ ድረስ ጠብቁ ።

፲፰. ካጠመቃችሁም በኋላ በፍር ሃትና በመንቀጥቀጥ ሁናችሁ ወን ጌልን አንብቡ፣ ለሕዝቡም የሚጠ ቅመውንና የነፍሳቸውን መድኃ ኒት አስተምሯቸው።

፲፱. ወሰአልዎ ለእግዚአብሔር ከመ ይትመየጥ እስራኤል ውስተ ንስሐ ወይድኅን እምዕልወት እስመ መኩንን ተሐፀበ እደዊሁ በማይ፣ ወይቤ ንጹሕ አነ እም ደሙ ለዝ ብእሲ ጻድቅ።

፳. ወእስራኤልሰ ከልሑ ወይቤሉ ደሙ ሳዕሌነ ወላዕለ ውሉድነ።

፳፩. ወእምዝ ይቤሎሙ ጳላጦስ እስቅሎኑ ለንጉሥክሙ ።

፳፪. ወአውሥኑ ወይቤሉ አልብነ ንጉሥ ዘእንበለ ቁሣር ስቅሎ ስቅሎ፣ እስመ ኩሉ ዘያነግሥ ርእሶ ዐላዌ ነጋሢ ውእቱ።^፩

፳፫. ወአውሥኑ ወይቤሉ እመኦሕ የውኮ ለዝንቱ ኢኮንክ ዐርኮ ለቁሣር።

፳፬. ወእምዝ ጳላጦስ መኩንን ወሄሮድስ ንጉሥ አዘዙ ይስቅልዎ ከመ ይትፈጸም ዘጽሑፍ ዘይቤ ለምንት አንገለጉ አሕዛብ ወሕዝብ ኒ ነበቡ ከንቶ ወተንሥኑ ነገሥተ ምድር ወመላእክትኒ ተጋብኑ ምስ ሌሆሙ ኅቡረ ላዕለ እግዚአብሔር ወላዕለ መሲሑ፣^፪ ወካዕበ ይቤ ወገደፉ እኅዋሆሙ ከመ በድን ርኩስ።

፩. ዮሐ. ፲፱ ፡ ፲፪-፲፮
፪. መዝ. ፪. ፩-፪

፲፱. እስራኤልም ወደ ንስሐ ይመ ለሰና ከክህደት ይድን ዘንድ እግዚ አብሔርን ለምኑት፣ ፈራጁ ጳላ ጦስ እኔ ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ ብሎ እጆቹን ታጥ ቧልና።

፳. እስራኤል ግን ደሙ በኛ ላይና በልጆቻችን ላይ ይሁን ብለው ጮሁ።

፳፩. ከዚህ በኋላ ጳላጦስ ንጉሣ ችሁን ልስቀለውን አላቸው።

፳፪. እነርሱም ያለ ቁሣር ንጉሥ የለንምና ስቀለው ስቀለው ብለው መለሱ፣ ራሱን ንጉሥ የሚያደርግ ሁሉ የንጉሥ ከዳተኛ ነውና።

፳፫. ይህን ብታድነው የቁሣር ወዳጁ አይደለህም ብለው መለሱ።

፳፬. ከዚህም በኋላ ንጉሥ ሄሮድስና መስፍኑ ጳላጦስ ይስቅሉት ዘንድ አዘዙ፣ “አሕዛብ ለምን ደለቱ? ሕዝ ቡስ ከንቱን ለምን ተናገሩ? ምድር ነገሥታትስ ለምን ተነሡ? አለቆ ችስ ከእነርሱ ጋራ ለምን ተሰበሰቡ? በእግዚአብሔርና በመሲሑ ላይ ለምን ተሰበሰቡ? ሁለተኛም ወንድ ማቸውን እንደ ርኩስ በድን ጣሉ” አለ ተብሎ የተጻፈው ይፈጸም ዘንድ።

፳፭. ወእምዝ ሰቀልዎ በዓርብ ወተንሥኦ በሣልስት ዕለት፤ ተፈጸመ ዘይቤ መጽሐፍ ተንሥኦ እግዚአ ወኩንና ለምድር እስመ አንተ ትወርስ በኩሉ አሕዛብ።

፳፮. ወዓዲ ይቤ ይእዜ እትነሣእ ይቤ እግዚአብሔር እሬሲ መድኅኒተ ወአግህድ ቦቱ ።፱

፳፯. ወካዕበ ይቤ ተንሥኦ እግዚአ በመዓትከ ወተለዐል መልዕልቶሙ ለጸላእትከ፣ ወዐዲ ይቤ ፍድዮሙ ፍዳሆሙ ላዕላ ርእሶሙ።

፳፰. ወበእንተዝ አንትሙኒ አብኡ ቍርባነክሙ በከመ አዘዘክሙ።

፳፱. እስመ ይቤ ከመዝ ግበሩ ተዝካርዮ ጽሙኬ ጸመ በፍሥሐ ወበኅሤት ወግበሩ በዓለ እስመ ተንሥኦ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ እሙታን ወአሰፈወን ትንሣኤሁ።

፴. ወዛቲ ሥርዐት ሕገ ትኩንክሙ ዘለዓለም እስከ ይመጽእ ዳግመ በስብሐት እስመ አይሁድስ ኢአምነ ትንሣኤሁ ለመድኅኒነ ወንሕነሰ ክርስቲያን ነአምን ትንሣኤሁ እስመ ኩሎሙ ዘይሴፈወ ትንሣኤሁ ቅድስተ ይረክቡ ሕይወተ ዘለዓለም።

፱. መዝ. ፲፩ : ፮
፳. መዝ. ፯ : ፯

፳፭. ከዚህ በኋላም ዓርብ ቀን ሰቀሉት፤ ተሰቅሎ በሞተ በሦስተኛው ቀን ተነሣ፤ መጽሐፍ አቤቱ «ተነሥ ተህ ምድርን ግዛት፤ አንተ አሕዛብን ሁሉ ትወርሳለህና» ያለው ተፈጸመ።

፳፮. ዳግመኛም እግዚአብሔር ዛሬ ተነሥቼ መድኃኒትነትን አደርጋለሁ እገለጽበታለሁም አለ።

፳፯. ሁለተኛም አቤቱ በቍርባነ ሁለተኛም በጠላቶችህም ላይ ከፍ ከፍ በል አለ፤ ዳግመኛም ፍዳቸውን በራሳቸው ላይ አምጣቸው አለ።

፳፰. ስለዚህም እናንተ እንዳዘዘችሁ ቍርባናችሁን አስገቡ።

፳፱. መታሰቢያየን አድርጉ ብሏልና፤ ጸምንም በደስታና በሐሤት ጽሙ፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ተለይቶ ተንሥቶአልና፤ ትንሣኤውንም ተስፋ አድርጎልናልና፤ በዓልን አድርጉ።

፴. ይህችም ሥርዓት ዳግመኛ በጌትነት እስኪመጣ ድረስ ለዘለዓለሙ ሕግ ትሁናችሁ፤ አይሁድ የመድኃኒታችንን ትንሣኤ አላመኑምና፤ እኛ ክርስቲያኖች ግን ትንሣኤውን እናምናለን፤ ቅድስት ትንሣኤውን የሚያምኑ ሁሉ የዘለዓለም ሕይወትን ያገኛሉና።

፴፩. ግበሩ እንከ በዓለ ሰሙነ ዕለተ እስመ እግዚእን ቦቱ አስተርአየ ለነ፤ ይቤ ቶማስ ሊተኒ አስተርአየኒ ወአስተፍሥሐኒ ቅንዋተ እደዊሁ ወእገራሁ ወርግዘተ ገቡሁ ቅድስት፤ እንዘ ቀዲሙ እናፍቅ ወኢየሁምን ትንሣኤሁ አርአየኒ ገሀደ ርግዘተ ገቡሁ ዘየማን።

፴፪. ወበ፵ዓ ዕለት ግበሩ በዓለ እስመ ባቲ ፈጸመ ኩሎ ሥርዓተ ወዐርገ ሰማያተ ኅበ ኦብ ዘአንሥኦ ወነበረ በየማነ ኅይል ወአግረረ ጸላእቶ ታሕተ እገራሁ ።

፴፫. ወይመጽእ ዳግመ በስብሐት ወበዐቢይ ክብር ይኩንን ሕያዋነ ወሙታነ ወይፈድዮ ለኩሉ በከመ ምግባሩ።

፴፬. ወናሁ ይሬእይዎ ለፍቁር ወልደ እግዚአብሔር ዘሰቀልዎ አይሁድ፤ እስመ አይሁድ ጉቡኣን እንዘ ያነብቡ ሰቆቃወ ኤርምያስ ነቢይ ።

፴፭. አመ ፲ ለታስዕ ወርገ፤ እስመ ለመንፈስ ሕይወትን ኢየሱስ ክርስቶስ ነሥእዎ እምነነ ወአሕመምዎ።

፮. ዮሐ. ፳ : ፲፮
፯. ማር. ፲፬ : ፶፪
፰. ሰቆ. ኤር. ፱ : ፳

፴፩. እንግዲህ ስምንት ቀን በዓል አድርጉ፤ ጌታችን ለእኛ ተገልጦአልና፤ ቶማስም አለ፤ ለእኔ የእጆቼንና የእግሮቼን ችግሮች የቅድስት ጉቡን መወጋትም አሳየኝ፤ አስቀድሜ እጠራጠርና ትንሣኤውን ሳላምን ሳለሁ የቀኝ ጉቡን መወጋት ገልጦ አሳየኝ፤ ደስም አሰኘኝ።

፴፪. በዐርባኛው ቀንም በዓልን አድርጉ ሥርዓትን ሁሉ ፈጽሞ ባታልና ወደ አስነሣው እግዚአብሔር አብ ወደ ሰማያትም ዓርጓልና ጠላቶቼንም ከእግሮቼ በታች አስገዛለት።

፴፫. ዳግመኛም በሕያዋንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ በታላቅ ክብርና ጌትነት ይመጣልና፤ ለሁሉም እንደእየሥራው ይከፍለዋል።

፴፬. ያን ጊዜም እነሆ የሰቀሉት አይሁድ የተወደደ የእግዚአብሔርን ልጅ ያዩታል፤ አይሁድም በዘጠንኛው ወር በአሥረኛው ቀን የነቢዩ የኤርምያስን የልቅሶ መጽሐፍ እያነበቡ የተሰበሰቡ ናቸው።

፴፭. የሕይወታችን መገኛ ኢየሱስ ክርስቶስን ከእኛ ወስደው መከራን አጽንተውበታልና ።

፴፮. ወዓዲ ያንብቡ ዘጸሐፈ ባርክ እንዘ ይብል ውእቱ አምላክነ ወአ ልቦ ባዕድ ዘይትማሰሎ ኪያሁ ወው እቱ ረከበ ለኩሉ ፍኖተ ሕይወት ወወ ሀቦ ለያዕቆብ ገብሩ ወለእስራኤል ፍቁሩ ወእምድኅረዝ ዲቦ ምድር አስተርእየ ወአንሶሰወ ከመ ሰብእ።^፱

፴፯. ወአንቢቦሙ ዘንተ ይበክዩ ወይላህወ ላሐ ወከመዝ ይገብሩ እንዘ ይሬእዩ መዝበረ ዘገብረ ናቡከደነፆር እንዘ ያመከንዩ ከመ ጥዩቅ ውእቱ።

፴፰. ወእምድኅረ ዐሁር መዋዕል እምዘ ዐርገ፤ ተፍጻሜተ ጳንጠቆስጤ ግበሩ በዓለ።

፴፱. እስመ በይእቲ ዕለት አመ ሣ ልስ ሰዓት ፈነወ ለነ ጳራቅሊጦስሃ ኢየሱስ ክርስቶስ ወመልአ ላዕሌነ ኃይሎ ወተናገርነ በሐዲስ ልሳን፤ ከመ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ መሲሐ ለእግዚአብሔር ዘቦቱ ሥልጣን ይኩንን ሕያዋነ ወሙታነ።^፲

፵. ወበእንተዝ ስምዐ ኮነ ሙሴ ወይቤ ከመ እግዚአብሔር አምላክነ ነሥእ እሳተ ወአዝነመ።^{፲፩}

፵፩. ወከማሁርእዮ ያዕቆብ በአም ሳለ ብእሲ ወይቤ ርኢክዎ ለእግዚ አብሔር አምላክነ ገጸ በገጽ ወድ ጎነት ነፍስዮ ።^{፲፪}

፱. ባርክ ፫ : ፲፰-፴
፲. የሐ. ሥራ ፪ : ፬ ፣ ፲ : ፵፪
፲፩. ዘፍ. ፲፱ : ፳፬
፲፪. ዘፍ. ፵፪ : ፵

፴፮. ዳግመኛም ባርክ «እርሱን የሚ መሰለው ሌላ የለምና አምላካችን ነው፤ እርሱም የሕይወትን መንገድ ሁሉ አገኘ፤ ለአገልጋዩ ያዕቆብ ለወዳጁ እስራኤልም ሰጠው፤ ከዚህም በኋላ በምድር ተገለጠ፤ እንደ ሰውም ተመላለሰ» ሲል የጻፈውን ያነብባሉ።

፴፯. ይህንንም አንብበው ያለቅሳሉ፤ ይንሰቀሰቃሉ፤ ናቡከደነፆርም ያደረ ገውን ፍራሽ አይተው የተረዳ እንደ ሆነ እያመካኙ እንደዚህ ያደርጋሉ።

፴፰. ከዓረገም በኋላ በአስረኛው ቀን በዓለ ሃምሳ ሲፈጸም በዓልን አድርጉ።

፴፱. በዚች ቀን በሦስት ሰዓት ኢየ ሱስ ክርስቶስ ጳራቅሊጦስን ልኮልና ልና፤ በላያችንም ኃይልን መላ፤ ኢየ ሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ በሕያዎንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ ሥልጣን ያለው እንደሆነ በአዲስ ቋንቋ ተናገርን።

፵. ስለዚህም ነገር ሙሴ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እሳትን አንሥቶ እንዳዘነመ ምስክር ሆኖ ተናገረ።

፵፩. እንደዚሁም ያዕቆብ በሰው አም ሳል አየው «እንዲህም አለ ፈጣሪያ ችን እግዚአብሔርን ፊት ለፊት አየሁት ሰውነቴም ዳነች» ።

፵፪. ወአብርሃምኒ ተወክሮ ከመ ነገድ ወአምነ ከመ ውእቱ ግዚአብሔር፤^{፲፫} ዝውእቱ ዘርእዮ ኢያሱ ወልደ ነዌ መኩንን ላዕለ ሠራዊተ ኃይላተ እግዚአብሔር።

፵፫. ወዓዲ ጽኑዕ ውእቱ በንዋዩ ሐቅሎ ወረድኦ በኢያሪኮ ወእምዝ ሰገደ ሎቱ ኢያሱ ከመ ዘይሰገድ ገብር ለእግዚአብሔር።^{፲፬}

፵፬. ወካዕበ ዝውእቱ ዘአመሮ ሳሙኤል ነቢይ ከመ ውእቱ ክር ስቶስ መሢሐ ለእግዚአብሔር^{፲፭} ወዓዲ ይሰምይዎ ካህናት ወነገሥት መሲሐ።

፵፭. ወዓዲ ውእቱ ዘአመሮ ዳዊት ወይቤ በፍርሀት ከመ ስብሐተ ፍቁር ጎሥዐ ልብዩ ቃለ ሠናዩ ወአነ አየድዕ ግብርዮ ለንጉሥ ከመ ቀለመ ጸሓፊ ዘጠበጠ ይጽሕፍ ልሳንዮ ይሄኒ ላህዩ እምውሉደ እመሕያው።

፵፮. ተክዕወ ሞገስ እምከናፍሪከ በእንተዝ ባረከከ እግዚአብሔር ለዓለም።

፵፯. ቅንት ሰይፈከ ኅያል ውስተ ሐቋክ በስንክ ወበላህይክ አርትዕ ተሠራህ ወንገሥ በእንተ ጽድቅ ወርትዕ ወየዋሃት።

፲፫. ዘፍ. ፲፮ : ፲-፲፯
፲፬. ኢያ. ፭ : ፲፫-፲፭

፵፪. አብርሃምም እንደ እንግዳ ተቀበለው እግዚአብሔርም እንደሆነ አመነ፤ ይኸውም በእግዚአብሔር ሠራዊት ላይ አለቃ የሆነ የነዌ ልጅ ኢያሱ ያየው ነው።

፵፫. ዳግመኛም በጦር መሣርያ የጸና ነበር፤ በኢያሪኮም የረዳው ከዚህም በኋላ ኢያሱ ባርያ ለጌታው እንደ ሚሰገድ ሰገደለት።

፵፬. ሁለተኛም ነቢይ ሳሙኤል የእግዚአብሔር መሲሐ ክርስቶስ እንደ ሆነ ያመለከተው ይህ ነው፤ ዳግመኛም ካህናትና ነገሥታት መሲሐ ነው ይሉታል።

፵፭. ዳግመኛም ዳዊት ያመለከተው አውቆት ነው፤ በፍርሃትም እንደ ወዳጅ ምስጋና እንዲህ አለ፤ ልቡናዩ በጎ ነገርን አውጥቶ ተናገረ፤ ግብሬንም ለንጉሥ እነግራለሁ፤ አንደበቴም እንደ አማረ ጸሓፊ ቀለም ይጽፋል፤ መል ኩም ከሰው ልጅነት ይልቅ ያምራል።

፵፮. ከከንፈሮችህ ባለሚልነት ፈለሰ፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ለዘላለሙ መረቀህ።

፵፯. ኃይለኛ ሆይ በደም ግባትህና በመልክህ ላህይ ሰይፍህን በወገብህ ታጠቅ፤ ስለ ጽድቅና ስለ ቅንነት ስለ የዋህነትም ተከናውነህ ነገሥ።

፵፰፤ ወይመርሐከ ስብሐተ የማንክ፤ አሕዛክ ስሑል ኃያል፤ አሕዛብ ይወድቁ ታሕቲክ፤ ውስተ ልቦሙ ለጸላኝተ ንጉሥ።

፵፱፤ መንበርክ እግዚአ ለዓለመ ዓለም በትረ ጽድቅ ወበትረ መንግሥትክ፤ አፍቀርክ ጽድቀ ወዐመፃ ጸላኝክ።

፶፩፤ በእንተዝ ቀብዐክ እግዚአብሔር አምላክክ ቅብዐ ትፍሥሕት እም አለ ከማከ^{፲፮}።

፶፩፤ ወበእንተዝ ይቤ ሰሎሞን እግዚአብሔር ፈጠረኒ ቀዳሜ ፍኖቱ ለምግባሩ እምቅድመ ዓለም ሣረረኒ መቅድመ ዘእንበለ ምድረ ይግበር ወዘእንበለ ቀላያተ ይግበር ወዘእንበለ ይፃኡ አንቅዕተ ማያት።

፶፪፤ ወዘእንበለ አድባር ይጠዕጥዑ እምቅድመ ኩሉ አውግር ወለ ደኒ^{፲፯}።

፶፫፤ ወዓዲ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ ትወጽእ በትር እምሥርወ ዕህይደ ወየዐርግ ጽጌ እምጉንዳ ወይሠ የም መኩንን አሕዛብ^{፲፰}።

፲፮ መዝ ፵፬፡ ፩-፲፮
፲፯ ምሳ. ፲. ፳፪. ፳፭
፲፰ ኢሳ. ፲፩. ፩. ፲

፵፰፤ የቀኝህ ጌትነትም ይመራሃል፤ ኃያል ሆይ ጦርኝህ የተሳሉ ናቸው፤ አሕዛብ በበታችህ ይወድቃሉ፤ በንጉሥ ጠላቶች ልብ ውስጥ ።

፵፱፤ አቤቱ ዙፋንህ ለዘለዓለም ነው፤ የመንግሥትህ ሥልጣን የእውነት ሥልጣን ነውና፤ እውነትን ወደድህ ፤ ሐሰትን ግን ጠላህ።

፶፩፤ ስለዚህም እግዚአብሔር አምላክ እንዳንተ ያሉት ምእመናን ከሚቀበሉት ልጅነት የበለጠ ደስ የሚያሰኝ ተዋሕዶን አዋሐደህ።

፶፩፤ ስለዚህም ነገር ሰሎሞን እንዲህ አለ፤ እግዚአብሔር ለሥራ መንገድ መጀመሪያ አደረገኝ ፤ ከዓለም አስቀድሞ ምድርን ሳይፈጥር ሠራኝ፤ ጥልቆችንም ሳይሠራ የውሀዎች ምንጮችም ሳይወጡ ከዓለሙ ሁሉ አስቀድሞ ሠራኝ ።

፶፪፤ ተራሮች ሳይከናወኑ ከኮረብቶችም አስቀድሞ ወለደኝ፤

፶፫፤ ዳግመኛም ነቢይ ኢሳይያስ «በትር ከዕህይ ሥር ትወጣለች፤ ፍሬም ከግንዳ ይወጣል፤ የአሕዛብ ገዥም ሆኖ ይሸማል» አለ።

፶፬፤ ወካዕበ ይቤ ሰሎሞን ጥበብ ሐነጻት ላቲ ቤተ^{፲፱}።

፶፭፤ ወዓዲ ይቤ ዘካርያስ ተፈሥሐ ፈድፋደ ወለተ ጸዮን ወስብኪ ወለተ ኢየሩሳሌም ናሁ ይመጽእ ንጉሥኪ ጸድቅ ወመድኅን ወየዋህ ውእቱ ወይጼዐን ዲበ አድግ ወዲበ ዕዋለ አድግ^፳።

፶፮፤ ወዓዲ ይቤ ዳንኤል ውእቱ ወልደ እንላ እመሕያው በጽሐ እስከ ብሉየ መዋዕል^{፳፩}።

፶፯፤ ውእቱኬ እምደብር ዘወረደ ዕብን ዘእንበለ እድ^{፳፪} ወንሕነኒ ገዜኑ ወንሐብክ ለክሙ ከመ ውእቱ ቃለ እግዚአብሔር ህልው እምቅድመ ዓለም።

፶፰፤ ወዓዲ ዕሩይ ውእቱ ምስ ሌሁ በኩሉ ግብር እመኑ ቦቱ ከመ ትርከቡ ሕይወተ ዘለዓለም።

፶፱፤ ወእመስላኪ አላመንክሞዎ ትረክቡ ኩነኔ ወዘለ ኢየሱምን በወልድ ኢይሬኤያ ለሕይወት ዘለዓለም ወመቅሠፍተ እግዚአብሔር ይነብር ላዕሌሁ።

፲፱ ምሳ. ፱. ፩
፳ ዘካር. ፱-፱
፳፩ ዳን. ፯-፲፫
፳፪ ዳን. ፪. ፵፬፡ ፵፭

፶፬፤ ሁለተኛም ሰሎሞን ጥበብ ለራሷ ቤትን ሠራች አለ።

፶፭፤ ዳግመኛም ዘካርያስ የጸዮን ልጅ ሆይ! እጅግ ደስ ይበልሽ፤ የኢየሩሳሌምም ልጅ አዋጅን ንገሪ፤ እውነተኛ የሚያድን ኃዳጌ በቀል በአህያ ላይና በውርንጫዎም ላይ ተቀምጦ ንጉሥሽ ይመጣል አለ።

፶፮፤ ዳግመኛም ዳንኤል የሰው ልጅ እርሱ ከዘመን አስቀድሞ የነበረ ዘመንን አሳልፎ የሚኖር ከመሆን ደረሰ አለ።

፶፯፤ ይኸውም የሰው እጅ ሳይፈነቅለው ከተራራ የወረደ ደንጊያ ነው እኛም ከዓለም አስቀድሞ የነበረ የእግዚአብሔር ቃል እንደሆነ ለናንተ እንገግራለን እናስተምራለን።

፶፰፤ ዳግመኛም ከርሱ ጋራ በሥራው ሁሉ የተካከለ ነው፤ የዘለዓለም ሕይወትን ታገኙ ዘንድ እመኑበት።

፶፱፤ ባታምኑበት ግን የዘለዓለም ቅጣትን ታገኛላችሁ፤ በወልድ የማያምን ግን የዘለዓለም ሕይወትን አያያትም፤ የእግዚአብሔርም መቅለፍት በርሱ ላይ ይኖራል።

፳፫፤ ወእምድጎረ በዓለ ሃምሳ ግብሩ በዓለ ሰቡዐ ዕለተ ወእምዝ ጹሙ እስመ መፍተው ለነ ንተፈሳሕ ወንተሐሠይ እስመ ከፈለነ ንን ሃኒ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ።

፳፬፤ ሙሴሳ ወኤልያስ ጸሙ ፵ ዕለተ፤ ወዳንኤልኒ ጸሙ ፫ ሰንበ ታተ ወኢበልዐ እክለ ለፍትወቱ ሥጋኒ ወወይን ኢቦአ ወስተ አፋሁ።።

፳፭፤ ወብፅዕት ሐና ሶበ ሰአለቶ ለእግዚአብሔር ይጸግዋ ወልደ፤ ሳሙኤልሃ ትቤ ወይነ ኢሰተይኩ ለሰኪር አላ ዳዕሙ ጸንዐ ልብዩ በእግዚአብሔር።።

፳፮፤ ወሰብአ ነንዌ ጸሙ ፫ መዓ ልተ ወ፫ ሌሊተ።።

፳፯፤ መርዶክዮስ ወአስቲር በጸም ድጎኑ ወዮዲት በጸም ድጎነት እምሆሎፎርኒስ ዕልው።።

፳፰፤ ዳዊትኒ ይቤ ደክመ ብረክዩ በጸም ወስሕከ ሥጋዩ በጎጢአ ቅብዕ።።

፳፱፤ ወአንትሙኒ ጹሙ ወሰአሉ ጎቤሁ ሥርየተ ኃጢአት።።

፳፺፤ ወዓዲ ጹሙ ረቡዐ ወዓርበ እገዛ ትመጸውቱ ለነዳዩን፤ ወአክቡሩ ሰንበታተ ተጋቢአክሙ በፍሥሐ ወበሐሤት ውስተ ቤተ ክርስቲ ያን።።

፳፫፤ ከበዓለ ሃምሳም በኋላ ሰባት ቀን በዓልን አድርጉ፤ ከዚህም ጹሙ፤ ለኛ ፈጽመን ደስ ይለን ዘንድ ይገባናልና፤ የመንፈስ ቅዱስ ሀብትን እንቀበል ዘንድ አድሎና ልና።።

፳፬፤ ሙሴና ኤልያስም ፵ቀን ጸሙ፤ ዳንኤልም ሦስት ሱባዔ ጸሙ፤ ለፍላጎቱም እህል አልበ ላም፤ ሥጋና ወይንም በአፋ አል ገባም ።።

፳፭፤ ብፅዕት ሐናም ወንድ ልጅ ሳሙኤልን ይሰጣት ዘንድ እግ ዚአብሔርን በለመነችው ጊዜ ወይ ንን ለመስከር አልጠጣሁም ልቡ ናዬ በእግዚአብሔር ጸና እንጂ አለች።።

፳፮፤ የነንዌ ሰዎችም ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ጸሙ ።።

፳፯፤ መርዶክዮስና አስቲርም በጸም ዳኑ፤ የዲትም በጸም ከወንጀለኛ ሆሎፎርኒስ እጅ ዳነች።።

፳፰፤ ዳዊትም ጉልበቶቹ በጸም ደክሙ ሥጋዩም ቅቤን በማጣት ሻከረ አለ ።።

፳፱፤ እናንተም ጹሙ የጎጢአትም ሥርየት ከርሱ ዘንድ ለምኑ ።።

፳፺፤ ዳግመኛም ለነዳዩን እየመጸ ወታችሁ ረቡዕንና ዓርብን ጹሙ፤ በቤተ ክርስቲያንም ተሰብስባችሁ በደስታና በሐሤት ሰንበቶችን አከብሩ።።

፳፫. ዘፀ. ፴፬ ፡ ፳፰ ፤ ዳንኤ. ፲. ፪. ፫
፳፬. ዮና. ፫. ፩
፳፭. ዮና. ፫. ፭
፳፮. አሲ. ፭. ፳፮ ፵፪
፳፯. መዝ. ፫፭. ፳፬

፳፰፤ ወባዕዳነሰ ሰንበታተ ኢት ጹሙ ዘእንበለ አሐቲ ዕለት መሐትወ ፋሲካ ።።

፳፱፤ ወእመሰቦ ዘይጸውም በሰን በተ ክርስቲያን እንተ ይኦቲ ትን ሃኒሁ ቅድስት ወጸንጠቆስጤ እስከ በዓለ ፶ ወእለሰ ይገብሩ ከመዝ ወይላህዉ በበዓላተ እግዚ አብሔር አልቦሙ ሥርየተ ኃጢ አቶሙ።።

፳፻፤ ወአንትሙሰ ግብሩ በዓለ መንፈሳዊተ ወግሙራ ኢትረ ስዩ ጎዘነ ውስቲቶን።።

አንቀጽ ፴፩

በእንተ ፍልጠተ ዕልዋን ወመናፍቃን ኤጲስ ቆጶሳት።።

፩፤ ቅድመ ተዐቀቡ እምፍልጠተ ዕልዋን ወመናፍቃን ተገጎሡ እምፍናቶሙ ለርኩሳን ወረጎቁ እምኔሆሙ እስመ ዘይቀርብ ጎቤ ሆሙ ይውዲ በእሳት በላዒ።።

፪፤ ኢትሚጡ እንክ ልበክሙ ጎቤሆሙ ወኢትትፈለጡ በበይ ናቲክሙ በአመክጽኑ ነሃኒ ሢመት።።

፫፤ ወእመሰቦ ዘይቀርብ ጎቤሆሙ ወይገብር ምግባርሙ ይረክብ ኩነኔ ዘለዓለም።።

፬፤ ለዳታን ወአቤርን እለ ተቃረ ንም ለሙሴ አብቀውት ምድር ወውጎጠቶሙ ወከማሁ ለደቂቀ ቆሬ ፪፻፵ እለ ተቃረንም ለአ ሮን በልዓቶሙ እሳት።።

፳፰፤ የፋሲካ ዋዜማ ከምትሆን ከአንዲት ቀን በቀር ሌሎች ሰን በታትን ግን አትጹሙ ።።

፳፱፤ ቅድስት ትንሣኤው በተደ ረገባት በክርስቲያን ሰንበት እና በጳራቅሊጦስ እስከ በዓለ ሃምሳ የሚጸም ቢኖር፤ እንዲህ ለሚያ ደርጉና በእግዚአብሔር በዓላት ቀን ለሚያዘኑ፤ ለኃጢአታቸው ስርየት የላቸውም።።

፳፻፤ እናንተ ግን መንፈሳዊ በዓ ልን አድርጉ፤ በነዚህም ውስጥ ፈጽማችሁ ኃዘንን አታድርጉ ።።

ሠላሳ አንደኛው አንቀጽ ከዳተኞችንና የመናፍቃን ኤጲስ ቆጶሳትን ስለመለየት ይናገራል።።

፩፤ አስቀድማችሁ ከከዳተኞችና ከመ ናፍቃን ስለ መለየት ተጠበቁ፤ ከርኩሳን መንገድ ተለዩ፤ ከእነ ርሱም ራቁ፤ ወደ እነርሱ የሚቀ ርብ በሚባሉ እሳት ይቃጠላል ።።

፪፤ እንግዲህ ልባችሁን ወደእነ ርሱ አትመልሱ፤ ሹመትን በመ ሻት ምክንያትም እርስ በርሳ ችሁ አትለያዩ።።

፫፤ ወደ እነርሱ የሚቀርብ ሥራ ቸውንም የሚሠራ ቢኖር የዘለ ዓለም ቅጣት ፍርድን ያገኛል ።።

፬፤ ሙሴን የተቃወሙትን ዳታ ንንና አቤርን ምድር ተከፍታ ዋጠቻቸው፤ እንዲሁም አሮ ንን የተቃወሙትን ሁለት መቶ ሃምሳውን የቆሬን ልጆች እሳት በላቻቸው፤ የሙሴ እሳት

፩. ዘተ. ለ. ፲፮. ፴፭

ወለማርያም እንተ ሙሴ ሰበ ተዛለፈት ወአውጽዕዋ እምትዕይ ንት ሰቡዐ ዕለተ እመትቤ እፎ ተዓደወ ሙሴ ወአውሰበ ብእሲተ ነኪርተ።

፭፣ ወዓዲ ያዝያን ንጉሠ ይሁዳ አመ ገብረ ግብረ ክህነት ወአዕረገ ዕጣነ ዘኢኮነ መፍትወ ለገቢር፣ እለ አልዓዛር ካህን ወ፹ ካህናት እለ ምስሌሁ ዘለፍዎ ወዐቦየ ሰሚዐ ቃሎሙ ወአስተርአየ ውስተ ገጽ ለምጽ እስመ ተምዖ እግዚአብ ሔር።

፮፣ ወእመሰ ነገሥት እምከመ ተዐ ደዉ ይረክቡ ኩነኔ እፎኬ ፈድፋደ ባዕዳን እለ ይትዐደዉ ላዕለ ካህናት እስመ ክህነት ተዐቢ እመን ግሥት።

፯፣ ካህናትሰ ይቀንዩ ነፍሳተ ወነገ ሥትኒ ይኳንጉ ሥጋ በመጥባሕት።

፰፣ ወእለሰ ይትዐደዉ ላዕለ ካህናት ይትኳንጉ ዐቢየ ኩነኔ እምእለ ይትዐደዉ ላዕለ ነገሥት።

፱፣ ወባሕቱ አልቦ ዘይክል ድኒነ እምኩነኔ ክልኤሆሙ።

ማርያም ሙሴ እንዴት ተላለፈ ባዕድ ሴትንስ እንዴት አገባ ብላ ባሽሚጠጠቸ ጊዜ ሰባት ቀን ከከ ተማ አስወጡአት ።

፭፣ ዳግመኛም የይሁዳ ንጉሥ ያዝያን ሊያደርገው የማይገባ ውን የክህነትን ሥራ በሠራና ዕጣን ባሳረገ ጊዜ ካህኑ አልዓዛርና ከእርሱ ጋር የነበሩ ሰማንያ ካህናት መከሩት፣ ቃላቸውን መስማትንም እንቢ አለ። በፊቱም ለምጽ ወጣበት፣ እግዚአብሔር ተቆጥቶታልና።

፮፣ ነገሥታት ሲደፋፈሩ ቅጣትን የሚያገኙ ከሆነ፣ በካህናት ላይ የሚደፋፈሩ ሌሎችማ እንዴታ ክህነት ከመንግሥት ትበልጣላችና።

፯፣ ካህናት ነፍሳትን ይገዛሉ፣ ነገሥታት ግን ሥጋን በሾተል ይቀጣሉና።

፰፣ በካህናት ላይ የሚደፋፈሩ ሰዎች ግን በነገሥት ላይ ከሚደፋፈሩ ሰዎች ይልቅ ታላቅ ቅጣትን ይቀጣሉ ።

፱፣ ነገር ግን ከሁለቱም የቅጣት ፍርድ መዳንን የሚችል የለም።

፲፣ ወዓዲ ይቤ በእንተ አቤሴሎም ወደቂቀ ቆሬ ወዳታን ወባዕዳንሂ እለ ይትዓደዉ ክህነተ ኢያድኅኑ ርእሶሙ እምኩነኔ እስመ እሉ ተንሥኡ ላዕለ ዳዊት በእንተ መንግሥት።

፲፩፣ ወካዕበ ተቃረንዎ ለሙሴ በአፍቅሮ ከዊነ መኩንን ወአቤሴሎም ረሰየ አባሁ መኩንን ዐመፃ ።

፲፪፣ ወካዕበ ይቤ በእንተ ዳታን ወአቤሮን ወአውሥእዎ ወይቤልዎ ለሙሴ ኢአከለከኑ ዘአውጻእከነ እምብሔረ ግብፅ እምድር እንተ ታውገዝ ሀሊበ ወመዓረ ወመላህከ አዕ ይንቲነ ወኮንከ መኩንን ላዕሌነ።

፲፫፣ ወእምዝ ተጋብኡ ብዙጋን ወንብሩ ላዕሌሁ ።

፲፬፣ ወከማሁ ደቂቀ ቆሬኒ ይቤሉ ለሙሴን ለባሕቲቱ፣ ወለአሮን ሊቀ ካህናት ተናገሮሙ እግዚአብሔር ወበገበ ደቂቀ እስራኤልስ አልቦኑ ንጹሕ ዘእንበለ አሮን ባሕቲቱ።

፲፭፣ ወበእንተዝ ቦ ዘይቤሉ ለሙሴ መኑ ሢመከ መልአከ ወመኩንን ላዕሌነ።

፲፤ ስለ አቤሴሎም፣ ስለ ቆሬልጆችና ስለ ዳታን ክህነትንም ስለሚደፋፈሩ ስለ ሌሎችም እንዲህ አለ፡ ራሳቸውን ከቅጣት አያድኑም፣ እነዚህ ስለ መንግሥት በዳዊት ላይ ተነሥተዋልና።

፲፩፣ ሁለተኛም ፊራጅ መሆንን በመውደድ ሙሴን ተቃወሙት፣ አቤሴሎምም አባቱን የዓመፃ ገዥ አደረገው ።

፲፪፣ ዳግመኛም ስለ ዳታንና አቤሮን እንዲህ አለ፡ ሙሴን ወተትና ማርን ከምታፈስስ ከግብፅ ምድር ያወጣኸን ዐይኖቻችንንም ማውጣትህ በእኛም ላይ አለቃ መሆንህ አልበቃህምን ብለው መለሱለት።

፲፫፣ ከዚህ በኋላ ብዙዎች ሰዎች ተሰብስበው በርሱ ላይ ተባበሩ።

፲፬፣ እንዲሁም የቆሬ ልጆች እግዚአብሔር ሙሴን ብቻውንና የካህናቱን አለቃ አሮንን ተናገራቸውን በእስራኤል ልጆች ዘንድስ ከአሮን ብቻ በቀር ንጹሕ የለምን አሉ ።

፲፭፣ ስለዚህም ሙሴን በእኛ ላይ አለቃና ገዥ አድርጎ ማን ሾመህ ያሉ አሉ።

፪ ዘጎ፡ ፲፪ - ፲፭
፫ ደኛ ዘጎ፡ ፳፮ ፣ ፲፮-፳፪

፬ ዘጎ፡ ፲፮ ፣ ፲፫ - ፲፭
፭ ዘጎ፡ ፳፮ ፣ ፲፫ ዘጎ፡ ፳፪

፲፮፤ ወእምዝ ተንሥኡ ላዕለ ሙሴ ብእሴ እግዚአብሔር ወምእ መን ዘገብረ ኩሎ ተአምራተ፤ ወፈጸመ ኩሎ መንክራተ፤ ወአው ረደ ላዕለ ሰብእ ግብጽ ብዙኅ መቅ ሠፍተ፤ ሰጠቀ ማየ ወአቀመ ባሕረ ከመ ዐረፍት እምለፌ።።

፲፯፤ ወአውፅአሙ ለሕዝብ እምሆየ ከመ ዘየሐውር ውስተ የብስ ፣ ወተ ሰጥመ ፈርዖን ወሠራዊቱ ወኩሎ ንይሉ ውስተ ባሕር፤ ወአንቅዕ ኩኩሐ ወአውሐዘ ሎሙ ማየ፤ ወወ ሀቦሙ መና እምሰማይ ወአዝነመ ላዕሌሆሙ ሥጋ ከመ መሬት፤ ወመርሐሙ መዓልተ በደመና ወኩሎ ሌሊተ ቡብርሃነ እሳት።።

፲፰፤ ወዓዲ ወሀቦሙ ሕገ በአፋሁ ለእግዚአብሔር አኃዜ ኩሎ ወጀ ጽላተ ዘዕብን እለ ጽሑፍ ውስቴ ቶን ዐሥሩ ቃላት በአባባሊሁ ለእግዚአብሔር ወተናገሮ እግዚአ ብሔር ገጸ በገጽ ከመ ይትናገር ብእሴ ምስለ ዐርኩ።።

፲፯፤ ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር ሰውና ታማኝ በሆነ፤ ታምራ ቱን ሁሉ በአደረገ፤ ድንቅ ሥራ ምችንም ሁሉ በፈጸመ፤ በግብፅ ሰዎችም ላይ ብዙ መቅሠፍትን ባወረደ፤ ውሀንም ከፍሎ በወ ዲያና በወዲህ እንደ ግድግዳ ባቆመ በሙሴ ላይ ተነሡ።።

፲፰፤ ሕዝቡን ከዚያ በደረቅ እንደ ሚሄድ አወጣቸው፤ ፈርዖንም ከሠራዊቱና ከኃያላኑ ሁሉ ጋራ በባሕሩ ውስጥ ተሰጠመ፤ ጭን ጫውንም ሠንጥቆ ውሀን አፈሰ ሰላቸው፤ መናንም ከሰማይ ሰጣ ቸው፤ ሥጋንም በላያቸው እንደ መሬት አዘነመ፤ ቀን በደመና ሌሊቱንም በእሳት ብርሃን መራ ቸው።።

፲፱፤ ዳግመኛም ሁሉን በፈጠረ እግዚአብሔር ቃል ሕግንና በእግዚአብሔር ጣቶች የተጻፉ አሥሩ ቃላት በውስጣቸው የተጻ ፉባቸው ሁለቱን የደንጊያ ጽላ ቶች ሰጣቸው፤ እግዚአብሔ ርም ሰው ከወዳጁ ጋራ እንደ ሚነጋገር ፊት ለፊት ተነጋ ገረው።።

፩ ዘፀ. ፲፮ ፲፫-፲፭፤
፪. ዘፀአ ፴፪.፲፭.፲፮

፲፱፤ ወበእንቲአሁ ይቤ ኢይትነሣእ ነቢይ በከመ ሙሴ ።።

፳፤ ወላዕለ ዝንቱ ብእሴ ተንሥኡ ላዕሌሁ ደቂቀ ቆሬ ወርቤል ወገ ርም በዕብን እንዝ ይጼሊ።።

፳፩፤ ወውእቱሰ ይብል ኢትነጽር ዲበ መሥዋዕቶሙ ወቀርባናሙ ወውኅጠቶሙ ምድር ወእምዝ አስ ተርአየ ስብሐተ እግዚአብሔር።።

፳፪፤ ወቦ እለ በልዑቶሙ እሳት ወከማሁ ለእለ የኅሥሡ ሢመተ በዐመፃ ውኅጠቶሙ ምድር ምስለ ተዓይኒሆሙ ወኩሎ ንዋዮሙ ወረዱ ውስተ ሲኦል ሕያዋኒሆሙ።።

፳፫፤ ወእመሰ ለእሉ ፈደዮሙ እግ ዚአብሔር ኩነኔ መቅሠፍት እፎኬ ላዕለ እለ ይተልዉ ፍኖቶሙ ለዕል ዋን ወመናፍቃን ወይፀርፉ ላዕለ ፍጥረተ ግብሩ።።

፳፬፤ ወእንትሙኒ ኦ አኃው ስምዑ ቃለ ተግሣጸ መጸሕፍት ወተዐ ቀቡ እምፍልጠተ አእምሮ ወኢ ይኩን ሕፁፀ ሃይማኖትክሙ።።

፲፱፤ ስለ እርሱም እንዲህ አለ፤ እንደ ሙሴ ያለ ነቢይ አይነ ሃም።።

፳፤ በዚህ ሰው ላይ የቆሬና የሮ ቤል ልጆች ተነሥተው እየጸለዩ ሳለ በደንጋይ ደበደቡት።።

፳፩፤ እርሱም አለ፤ መሥዋዕታቸውን ቀርባናቸውን አትቀበል፤ ምድ ርም ዋጠቻቸው፤ ከዚህም በኋላ የእግዚአብሔር ክብር ተገለጠ።።

፳፪፤ እሳት የበላቻቸው አሉ፤ እን ዲሁም ሹመትን በዐመፅ ሲፈ ልጉ ከገንዘባቸው ሁሉና ከከተ ሞቻቸው ጋራ ምድር የዋጠቻ ቸው በሕይወታቸውም ሳሉ ወደ ሲኦል የወረዱ አሉ።።

፳፫፤ እግዚአብሔር ለነዚህ የመቅ ሠፍት ፍርድን ከከፈላቸው የከ ሐዲዎችንና የመናፍቃንን መን ገድ በሚከተሉ ላይና የእጁን ፍጥረት በሚፀርፉ (በሚሰድቡ) ላይማ እንዴት ይሆን?

፳፬፤ ወንድሞች ሆይ፤ እናንተም የመጸሕፍትን ምክር ስሙ ከዕ ውቀት ከመለየትም ተጠበቁ፤ ሃይማኖታችሁም ጎደሎ አይ ሁን።።

፳ ዘዳግ ፴፬፡ ፱
፱ ዘኑ ፲፬፡ ፲
፲ ዘኑ ፲፮፡ ፴፩

፳፭፡ ወኢትጎሥሁ ነሢአ ሢመት በጎበ ዕልዋን ወመናፍቃን እለ ያማስንዎሙ ለሕዝብ።

፳፮፡ ረጎቁ እምዕልወቶሙ ወኢ ትትአረክዎሙ እስመ ይቤ እግዚአብሔር ተገንሡ እምእለ ይገብሩ ከመዝ ከመ ኢትትገጉሱ ምስ ሌሆሙ።፫።

፳፯፡ መፍትው ተፈልጦ እምእለ ይፀርፉ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር እስመ ነቢር ምስለ ዕልዋን ወመናፍቃን ያርጎቅ እምእግዚአብሔር ወእሙንቱ እለ ይትቃረኑ ምስሌሁ ።

፳፰፡ ወበእንተ እኩሎሙ ረኩሰት ምድር በከመ ይቤ ኤርምያስ ነቢይ ርጎቁ ዝንቱ ሕዝብ እኩይ እምእግዚአብሔር ሕያው ።

፳፱፡ ወካዕበ ይቤ ጎደጉ ቤትየ ወር ስትየ ወሜጥኩ ገጽየ እምኔሆሙ።

፴፡ ወካዕበ ይቤ ለፀፀደ ወይንየ ኢይከርይዋ ወኢይገምድዋ ወኢያ ስተናጽሕዋ አላ ዳዕሙ ይበቀሉል ወስቴታ ሦክ ወአሜከላ ወኢይ ኤዝዝ እንከ ዲቤሃ ደመና ከመ ይዝንም ዝናም ወትከውን በድወ።፫።

፴፩፡ እስመ እግዚአብሔር ጎደጎሙ ለዝንቱ ሕዝብ ከመ ጽላሎተ ሐይ መት ማዕከለ ዐጸደ ወይን ወከመ ዐቃቤ ዳስ ወከመ ሀገር ምዝብርት።፫።

፫። ዘተ. ፫። ጳ።
፫። ሌላ. ፭. ጸ.
፫። ሌላ. ፩. ጸ.

፳፭፡ ሕዝብን በሚያጠፏቸው በመናፍቃንና በወንጀለኞችም ዘንድ ሹመት መቀበልን አትፈልጉ።

፳፮፡ ከወንጀልኝነታቸው ራቁ፣ ጓደኞችም አትሁኗቸው፣ እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋራ እንዳትጠፉ እንዲህ ከሚያደርጉ ሰዎች ተለዩ ብሏልና።

፳፯፡ በእግዚአብሔር ስም ላይ ከሚሳደቡ ሰዎች መለየት አገባብ ነው፣ ከከሐዲዎችና ከመናፍቃን ጋራ መናፍር ከእግዚአብሔር ያርቃልና እነዚህም ከርሱ ጋራ የሚከራከሩ ናቸው ።

፳፰፡ ስለ ክፋታቸውም ምድር ረከሰች፣ ነቢዩ ኤርምያስ ይህ ክፉ ሕዝብ ከሕያው እግዚአብሔር ራቁ እንዳለ ።

፳፱፡ ሁለተኛም አለ፣ ቤቴንና ርስቴን ተውሁ፣ ፊቴንም ከእነርሱ መለስሁ።

፴፡ ዳግመኛም አለ፣ የወይን ቦታዬን አይቆፍሯትም፣ አይቆርጧትምም አያፀዷትም፣ ነገር ግን በውስጧ እሾህና አሜክላ ይበቅላል፣ እግዳህም ዝናም ይዘንም ዘንድ ደመናን በእርሷ ላይ አላዝም ምድረ በዳም ትሆናለች።

፴፩፡ እግዚአብሔር እሊህን ሕዝብ በወይንቦታ መካከል እንዳለ የድንኳን ጥላ እንደ ወይን ጠባቂ ዳስ እንደ ፈረሰችም ከተማ ትቷቸዋልና።

፴፪፡ ወአሴስል እምኔሆሙ መን ፈስ ቅዱስ መንፈስ ትንቢት።

፴፫፡ ወለዛቲስ ቤተ ክርስቲያን መልዓ አኩቴተ መንፈሳዊተ ከመ ፈለገ ግብጽ ዘበመዋዕለ ክረምት ወአልዓላ ከመ ቤት ዲበ ርእስ ደብር ጥሉል።፫።

፴፬፡ ደብር ርጎዕ ወደብር ጥሉል ደብር ዘሠምሮ የጎድር እግዚአብሔር ውስቴቱ ወይንብር ለዓለም።፫።

፴፭፡ ወካዕበ ይቤ በኤርምያስ ነቢይ ምግባሩ ለልዑል ስቡሕ ወቅዱስ መካን ድልው ለጎ።፫።

፴፮፡ ወዓዲ ይቤ በኢሳይያስ በውእቱ መዋዕል ያስተርኢ ደብረ እግዚአብሔር ዲበ አርእስተ አድባር ነዋጋት ወቤተ እግዚአብሔር ላዕለ ማዕዘንት ወይትሌዓል ፈድፋደ መልዕልተ አውግር።፫።

፴፯፡ ወበእንተዝ ጎደጎሙ እግዚአብሔር ለሕዝብ አይሁድ ወረሰየ ምክራቦሙ በድወ ወሠጠጠ መንጦ ላዕቶሙ ወነሥኦ መንፈስ ቅዱስ እምኔሆሙ በከመ ጽሑፍ ናሁ ይትገደግ ለክሙ ቤትክሙ በድወ።፫።

፫። ሲራካ ፫። ጳ።
፫። መዝ. ጳ። ፫።
፫። ኤርም. ፫። ፫።
፫። ሌላ. ጸ. ጸ.
፫። ማቴ. ጳ። ፴፭

፴፪፡ ትንቢትን የሚያናግር መን ፈስ ቅዱስንም ከእነርሱ አርቃለሁ አለ።

፴፫፡ ይህችን ቤተ ክርስቲያን ግን በክረምት ወራት እንደሚሆን እንደ ግብጽ ፈላሽ መን ፈላዊ ምስጋናን መላት በለመለመ በተራራ ራስ ላይ እንዳለ ቤትም ከፍ ከፍ አደረጋት።

፴፬፡ የማይናወጽ የለመለመ ተራራ እግዚአብሔር የወደደው በውስጡም እግዚአብሔር አድሮበት ለዘለዓለሙ ይኖራል።

፴፭፡ ዳግመኛም ነቢይ ኤርምያስ የልዑል እግዚአብሔር መቀመጫው የተመሰገነ ክቡር ንጹሕ ቦታ ለኛ የተዘጋጀ ነው አለ ።

፴፮፡ ዳግመኛም በኢሳይያስ እንዲህ አለ «በዚያ ወራት የእግዚአብሔር ተራራ በረጃጅም ተራሮች ራሶች ላይ፣ የእግዚአብሔርም ቤት በማዕዘኖች ላይ ይታያል፣ በኮረብቶችም ላይ ፈጽሞ ከፍ ከፍ ይላል።»

፴፯፡ ስለዚህም እግዚአብሔር የአይሁድ ወገኖችን ተዋቸው፣ ምክራባቸውንም ምድረ በዳ አደረገ፣ መጋረጃቸውንም ቀደደ፣ ቤታችሁ እነሆ ምድረ በዳን ይሆናል ተብሎ እንደ ተጻፈ መንፈስ ቅዱስን ከእነርሱ አራቀ ።

፴፰፤ ለክሙስ ሕዝብ ክርስቲያን ተውሀበ ለክሙስ አኩሪ ተመንፈስ ቅዱስ በከመ ጽሑፍ በኢዮኤል ነቢይ እሠውጥ መንፈስየ ዲበ ኩሉ ዘሥጋ ወይትኔበዩ ደቂቅ ክሙ ወአዋልዳክሙ ወወራዙቲክሙ ራእየ ይሬእየ ወሊቃውንቲክሙ ሕልመ የሐልሙ።፺፱። እስመ ኅይለ ጥበብ ወአእምሮ አሰሰለ እግዚአብሔር እምአይሁድ ወወሀበክሙ ለክሙ።፺

፴፱፤ ወበእንተዝ ቀንኦ ዲያብሎስ ላዕለ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዘእግዚአብሔር ወአምጽእ ላዕሌክሙ ፍርሀተ ወረዓደ ሕማመ ወምንዳቤ ወኩሎ ፀርፈተ።፺

፵፤ ወፍልጠትሰ እምኅበ ዕልዋን እስመ ሰይጣን ቀንዮሙ ለሕዝብ አይሁድ ከመ ይቅተሉ ክርስቶስሃ።፺

፵፩፤ ወአንተሙስ ጸላዕክምዎሙ ወመነንክሙ እከየ ምግባርሙ ወበእንተዝ አምጽእ ላዕሌክሙ መንሱተ ወጽልኦ በከመ ኅብረ ላዕለ ጸድቅ ኢዮብ።፺

፵፪፤ ወበከመተቃረኖ ለኢያሱ ወልደ ኢዮሴዴቅ።፺ ወለነኒ ብዙኅ ጊዜ ያተ ይፈቀድ ሰይጣን የሐንፍጸኅ ከመ ዐለንስ ወከመ ያድክም ሃይማኖተኅ።፺

፺፱ ኢዮኤል.፪. ጳጳስ፣ የሐሥራ.፪. ፲፯ ጳ. ኢዮብ.፪. ፳ ጳጳስ. ፲፱፣ ዩ.፩. ፪ ጳጳስ. ሱቃ ጳጳስ. ፴፩

፴፰፤ የክርስቲያን ወገኖች ሆይ! ለእናንተ ግን የመንፈስ ቅዱስ ምስጋና ተሰጣችሁ፤ በነቢዩ ኢዮኤል መንፈሴን በሥጋዊ ሁሉ ላይ አሳድራለሁ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁም ትንቢትን ይናገራሉ፤ ጉልማሶቻችሁም ራዕይን ያያሉ፤ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልምን ያልማሉ፤ ተብሎ እንደ ተጻፈ እግዚአብሔር ጥበብንና ዕውቀትን ከአይሁድ አርቆ ለእናንተ ሰጥቶክችኋልና።፺

፴፱፤ ስለዚህም ዲያብሎስ በተቀደሰች የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ላይ ቀና በእናንተም ላይ ፍርሃትንና እንቅጥቅጥን፣ ሕማምንና ጭንቅን፣ ጽርፈትንም ሁሉ አመጣችሁ።፺

፵፤ ከወንጀለኞች መለየትም ይህ ነው፤ ሰይጣን የአይሁድን ሕዝብ ክርስቶስን ይገድሉ ዘንድ ገዝቷቸዋልና።፺

፵፩፤ እናንተ ግን ጠላችኋቸው፣ የሥራቸውንም ክፋት ናቸው ስለዚህም በጸድቅ ኢዮብ ላይ እንዳደረገው ፈተናንና ጠብን በእናንተ ላይ አመጣ።፺

፵፪፤ የኢዮሴዴቅ ልጅ ኢያሱንም እንደ ተቃረነው እኛንም ሰይጣን ብዙ ጊዜ እንደ አጃ ያንጠረጥረን፣ ሃይማኖታችንንም ያደክም ዘንድ ይወዳል።፺

፵፫፤ ወባሕቱ እግዚእን ይምህረን ረገሞ ወገሠዎ እንዝ ይብል ለያሥርክ እግዚአብሔር ዘአድኅነነ ለእስራኤል እስመ ይቤ ቀዲሙ እንዝ ጉቡኣን አንትሙ ሰአልክዎ ለአብ በእንቲአክሙ ከመ ኢይድክም ሃይማኖትክሙ።፺

፵፬፤ እስመ ኮነ ፍልጠት ወጋዕዝ እኩይ ማዕከለ ማኅበረ አይሁድ ወሰዱቃውያን እለ ኢየሐምነ ትንሣኤ ሙታን ወፈሪሳውያን እለ ይብሉ ሰበ ተወልደ ብእሲ ይጸሐፍ ላዕሌሁ ኩሎ ዘይገብር ኅጢአተ።፺

፵፭፤ ወዘሂ ይከውን እሉኬ ኢየሐምነ ግብሮ ለእግዚአብሔር ላዕሌነ ወካዕበ ይብሉ ኢይትነሥኡ ሙታን በአሐቲ ሰዓት።፺

፵፮፤ ወእሙንቱሰ ኢየሐምነ ትንሣኤ ወበ ዕደው እለ ኢይጥዕሙ እክለ ዘእንበለ ያጥምቁ ኩሎ ጊዜ ዐራታተ ወኩሳኩሳተ ወአጽሕልተ ወጽዋዓተ ወምንባራተ የሐፀቡ ወያነጽሑ በማይ።፺

፵፯፤ ወበ ካልኣን እለ ይሰመዩ ፍዮ ኒዮክን እለ ይኔልዩ ወይብሉ ከመ ወልደ እግዚአብሔር ብእሲ ወአቱ ወተወልደ በፍትወተ ሥጋ በሩካቤ ዮሴፍ ወማርያም እንዝ ንጹሐን እሙንቱ እምዘ ከመዝ ግብር።፺

፵፫ ሱቃ. ጳጳስ. ፴፩. ፴፪ ጳጳስ. ማር. ፯. ዩ. ፪

፵፫፤ ነገር ግን ጌታችን ያስተምረናል፤ እኛን እስራኤልን ያዳነን እግዚአብሔር ያዋርድህ ይገሥጽህ ብሎ ረገመው ገሠፀውም፤ እናንተ ቀድሞ ተሰብስባችሁ ሳላችሁ ሃይማኖታችሁ እንዳይደክም ስለናንተ አብን ለመንኩት ብሏልና።፺

፵፬፤ በአይሁድ ማኅበር የሙታንን መነሣት በማያምኑ በሰዱቃውያንና ሰው በተወለደ ጊዜ የሚሠራው ኃጢአት ሁሉ የሚሆነውም በእርሱ ላይ ይጻፋል በሚሉ ፈሪሳውያን መካከል ክፉ ክፉ ክርክርና መለያየት ተደርጓልና።፺

፵፭፤ እሊህም በኛ ላይ የእግዚአብሔርን ሥራ አያምኑም፤ ሁለተኛም ሙታን ባንዲት ሰዓት አይነሡም ይላሉ።፺

፵፮፤ እሊህ ግን የእርሱን ትንሣኤ አያምኑም፤ ሁለጊዜ አልጋዎችንና ቀሳቀሶችን ሳያጠምቁ የዓሕሎችንና ጽዋዎችን መቀመጫዎችንም ሳያጠምቁ በውሃ ሳያጥቡና ሳያጠፍ እህልን የማይቀምሱ አሉ።፺

፵፯፤ እንደዚህ ካለ ሥራ ንጹሐን ሲሆኑ የእግዚአብሔር አብልጅ ወልድ በማርያምና በዮሴፍ ሩካቤ በሥጋ ፈቃድ የተወለደ ሰው ነው ብለው የሚያስቡ ፍዮ ኒዮክን የሚባሉ ሌሎች መናፍቃንም አሉ።፺

፵፰፤ እሱኬ እለ እምትካት የዐቅቡ ሕገ አበዊሆሙ ።

አንቀጽ ፴፬፤

በእንተ ዘከመ አብእ ሰይጣን ፍልጠተ ወጋዕዘ ውስተ ቤተ ክርስቲያን በከመ ገብረ ቀዲሙ ላዕለ ሕዝበ እስራኤል ።

፩፤ ናሁኬ ርእዩ ወለብዉ ኪኖ ወምግባር ለሰይጣን ጸላኤ ኩሉ ሠናያት ዘከመ ይገብር ፍልጠተ ወኑፋቄ ወዕልወተ ማእከለ አሕዛብ።

፪፤ ቀዳሚ ፍልጠት ዘገብረ ሞስለ ሲሞን በሀገር እንተ ጎቶን ።

፫፤ ወውእቱስ ብእሲ መሠርይ በኪነ ርእሱ ርኩስ ለብሶ ለሰይጣን ከመ ልብስ ወተቀንዮ ሎቱ ከመ ገብር እንዘ ኩሎ እኩዮ ፈቃደ ይገብር።

፬፤ ወፊልጸስ ወንጌላዊ እኑነ ገብረ ጎይለ ወተአምራተ ዐበይተ ወፊ ወስ ዱያነ በሀገረ ሰማርያ በጸጋ እግዚአብሔር ወበትእምርተ መንፈስ ቅዱስ።

፭፤ ወርእዮሙ ሰብእ ሰማርያ ኩሎ ምግባር ጸንዑ በሃይማኖቶሙ ወአምኑ በእግዚአብሔር ወተጠምቁ በሰመ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፵፰፤ እሊህም ከቀድሞ ጀምሮ የአባቶቻቸውን ሥርዓት ይጠብቃሉ።

ሠላላ ሁለተኛ አንቀጽ

ሰይጣን ቀድሞ በእስራኤል ላይ እንዳደረገው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ክርክርንና መለያየትን እንዳስገባ ይናገራል።

፩፤ እነሆ መለያየትንና ጥርጥርን መወንጀልንም በሕዝብ መካከል እንደሚያደርግ በጥቃቶች ሥራዎችን ሁሉ የሚጠላ የሰይጣንን ተንኮልና ሥራ እዩ አስተውሉ ።

፪፤ ሰሚ ጎቶን በምትባል አገር ላይ ከሲሞን ጋራ ያደረገው መለያየት መጀመሪያ ነው ።

፫፤ ይህ ሥራዮኛ ሰው በረከሰ በራሱ ተንኮል ሰይጣንን እንደ ልብስ ለበሰው፣ ክፉ ፈቃድንም ሁሉ እየሠራ እንደ ባሪያ ተገዛ ለት።

፬፤ ወንድማችን ወንጌላዊው ፊልጸስም ጎይልንና ታላላቆች ታምራትን አደረገ፣ በእግዚአብሔር ጸጋና በመንፈስ ቅዱስ ምልክትነት በሰማርያ ሀገር ድውያንን ፈወሰ።

፭፤ የሰማርያ ሰዎችም ሥራውን ሁሉ አይተው በሃይማኖታቸው ጸኑ፣ በእግዚአብሔርም አመኑ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምም ተጠመቁ።

፮፤ ወሰበ ርእዮ ሲሞን መሠርይ ተአምረ ወመንክረ ዘኢኮነ በኪነ ሥራይ አንዝ መድምም ወበጊዜሃ አምነ ወተጠምቀ ወእምዝ ጸመ ወጸ ለዮ።

፯፤ ወሰሚዐነ ዘንተ አእኩትናሁ ለእግዚአብሔር በእንተ ዘአምኑ ሰብእ ሰማርያ በስብከቱ ለፊልጸስ።

፰፤ ወእምዝ ተንሣእነ ወሐርነ ጎቤ ሆሙ፤ ወመሀርኖሙ ቃለ ተግሣፅ ጥዩቀ ወለእለ ነሥኡ ጥምቀተ አንበርነ እደ ላዕሌሆሙ ወበጸሎት ሀብተ መንፈስ ቅዱስ ጸገውናሆሙ ።

፱፤ ወርእዮ ሲሞን ከመ ጎበ ወደይነ እደዊነ ይወርድ መንፈስ ቅዱስ ለእለ አምኑ መጽእ ጎቤነ ነሢኦ ጎልያነ እንዘ ይብል ሀቡኒ ዘ ሥልጣነ ሊተኒ ከመ ጎበ ወደይኩ እዴዮ ይረድ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሆሙ።

፲፤ እስመ ይፈቅድ ሰይጣን አስሕቶ ለእለ ይፈቅዱ አሚነ በከመ አስሐቶ ለአዳም ወበልዐ እምዕፅ ወአውፅኦ እምገነት፤ ወእምጽአ ላዕሌሁ ኩነኔ ሞት፤ ወከማሁ ለነኒ ያሠግረነ ከመ ንንሣእ ጎልያነ ወእ

፪. የሐ.ሥራ. ጳ. . ፲፫
፫. የሐ.ሥራ. ጳ. ፲፮ . ፲፱

፺፤ ሥራዮኛው ሲሞንም በሥራይ ተንኮል ያልሆነ ተአምርንና ድንቅ ነገርን በአየ ጊዜ አድናቆት ያዘው በዚያም ጊዜ አምኖ ተጠመቀ፣ ከዚህም በኋላ ጸመ ጸለየ።

፯፤ ይኸንንም ስምተን የሰማርያ ሰዎች በፊልጸስ ትምህርት ስለአመኑ እግዚአብሔርን አመሰገኑ ነው ።

፰፤ ከዚህም ተነሥተን ወደ እነርሱ ሄድን፣ የምክር ቃልንም ፈጽመን አስተማርናቸው፣ ጥምቀትንም በተቀበሉ ላይ እጃችንን ጭነን በጸሎት የመንፈስ ቅዱስን ሀብት ሰጠናቸው ።

፱፤ ሲሞንም እጆቻችንን ከጫን በት ዘንድ ላመኑ ሰዎች መንፈስ ቅዱስ እንዲወርድ ባየ ጊዜ መማለጃን ይዞ እጄን ወደ ጫን ኩባቸው መንፈስ ቅዱስ በላያቸው ይወርድ ዘንድ ለእኔም ይኸን ሥልጣን ስጡኝ እያለ ወደኛ መጣ ።

፲፤ ሰይጣን አዳምን እንዳላተው፣ ከፀፀ በለስም በልቶ ከገነት እንዳወጣው፣ የሞት ፍርድንም እንዳመጣበት፣ ሃይማኖትን የሚወዱትን ለማሳት ይፈልጋል፤ እንዲሁ እኛንም መማለጃን

ምክመ ነሣእን ንክውን ዕሩቃን እመ ንፈስ ቅዱስ ዘነሣእን ዘእንበለ ሄጥ ህየንተ ንዋይ ዘይበለ ወይማስን።

፲፩፤ ወእምድኅረዝ ፈራህነ ወደን ገዕነ ወርእዮዮ አነ ጴጥሮስ ዘንተ እኩዮ ምግባረ እቤሎ ለሲሞን ወር ቅክ ወብሩርክ ይኩንክ ለሀጉል ይመስለኩህ በወርቅ ትሣዮጦ ለጸጋ እግዚአብሔር እስመ ኢኮነ ርተዕ ልብክ በገብ እግዚአብሔር።

፲፪፤ ተመየጥ እምእከዮ ምግባርክ ወሰለል ገብ እግዚአብሔር ይሥረይ ኃጢአተ ዘሐለዮ ልብክ እስመ እሬ እየክ ከመ ሕምዝ መሪር አንተ ውስተ ገቢረ ዐመዓ።

፲፫፤ ወእምዝ ፈርሀ ሲሞን ዐቢዮ ፍርሀተ ወይቤለኒ ጸልዮ ከመ ኢይብጻሕ ላዕሌዮ እምዘ ትቤሉ ዝኩሉ። ወእምዝ ወዓእን ንስብክ ውስተ ኩሉ ዓለም ነገረ ሕይ ወት።

፲፬፤ ወሰይጣንሰ ፈነወ ሐዋርያተ ሐሳውያነ ድኅሬነ ወዓዲ አንሥኦ እለ ያጸርሮ ስብከተ ወንጌል ወይሬሰዩ ሐሰተ ወከንቶ።

እንድንቀበል ከተቀበልንም ስለ ሚጠፋው ስለሚበላሸው ገንዘብ ያለዋጋ ከተቀበልነው መንፈስ ቅዱስ የተራቆትን እንድንሆን ያጠምደናል።

፲፩፤ ከዚህም በኋላ ፈራን፤ ደነገጥ ንም እኔ ጴጥሮስም ይህን ክፋ ሥራ አይቼ ሲሞንን እንዲህ አልሁት፤ ልብህ በእግዚአብሔር ዘንድ የቀና አይደለምና የእግዚ አብሔር መንፈስ ቅዱስ ሀብትን በወርቅ የምትገዛው ይመስልሃልን፤ ወርቅና ብርሀ ለጥፋት ይሁንህ አልኩት።

፲፪፤ ከሥራህ ክፋትም ተመለስ፤ ልብህ ያሰበው ኃጢአትን ያስተ ሠርይልህ ዘንድ ወደ እግዚ አብሔር ለምን፤ አንተ በደልን በመሥራት መራራ መርዝ እን ደሆንክ አይሃለሁና።

፲፫፤ ከዚህም በኋላ ሲሞን ታላቅ ፍርሃትን ፈራ፤ ከምትሉት ከዚህ ሁሉ አንዳች እንዳያደርብኝ ጸል ዩልኝ አለን፤ ከዚህም በኋላ የሕይወት ነገር ወንጌልን በዓ ለሙ ሁሉ እናስተምር ዘንድ ወጣን።

፲፬፤ ሰይጣን ግን ሐሰተኞች ሐዋርያትን በኋላችን ላከ፤ ዳግመኛም የወንጌል ትምህርትን የሚ ያስተጓጉሉ ሐሰትንና ከንቱንም የሚያደርጉትን አስነሣ።

፪. የሐሥ ፳. ፲፮. ፳፱.

፲፭፤ ወእምዝ ሄሙ አሐደ እምው ስቴቶሙ ዘስሙ አክሎናሬስ ወረ ሰይዎ ምስለ ሲሞን ወእሉ ኮኑ አር ድእተ ለእለ ይብልዎ ዶስቴዎስ ወሰዐርዎ እምሢመት።

፲፮፤ ወዓዲ ተማከሩ ምስለ ካልኣን ወገብሩ መካነ ወጎብሩ ውስቴቱ ይግቡር ዘምሉዕ ጽርፈተ እሉ እሙ ንቱ ክርንቶስ ማርቆስ ወማናዶሮስ ወባስልድዮስ ወሰርዶሎስ።

፲፯፤ ወዓዲ ቦ ካልኣን እለ ይብሉ ሀለዉ ብዙንን አማልክት።

፲፰፤ ባዕዳንሂ እለ ፫ ሢመታት ወካ ልኣን ይትጋብኩ ወይትገዓዙ በበይ ናቲሆሙ።

፲፱፤ ወቦ እለ ያመልኩ ብዙኃነ አማልክተ እለ ኢየሐምሩ።

፳፤ ወቦ ዕደው እለ ይሜህሩ እንዘ ይብሉ ከመ አልቦ ሰብሳብ በጎብ እግዚአብሔር።

፳፩፤ ወቦእለይሜንኑ ወያስቄርሩ ትድ ምርተ ወቦ እለ ይዜምዉ ዘእንበለ ጎፍረት።

፳፪፤ ወቦእለይሔስዉ ሕጎ ወመም ሀርሙ ቁላይድስ።

፳፫፤ ወዓዲ አነ ጴጥሮስ ዘመጽኦ ጎቤዮ ሲሞን በሀገረ ቂሣርያ ረክብ ክዎ ለቆርኔሌዎስ ምእመን በእግዚ እነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፪. የሐዋ.ሥራ. ፲.፳፱.

፲፮፤ ከዚህም በኋላ ከእነርሱ ውስጥ አክሎናሬስ የሚባል አንድ ሰውን ሹመው ከሲሞን ጋራ አደረጉት፤ እነዚህም ዶስቴ ዎስ ለሚባል ሰው ደቀ መዛሙርት ሁነው ከሹመት ሻሩት።

፲፯፤ ዳግመኛም ከሌሎች ጋራ ተማከሩ፤ ቦታም ሠሩ፤ ስድብን የተመላ ሥራንም ይሠሩ ዘንድ በውስጡ ተባበሩ፤ እሊኸውም ክርንቶስና ማርቆስ፤ ማናዶሮስና ባስልድዮስ ሰርዶሎስ ናቸው።

፲፰፤ ዳግመኛም ብዙዎች ጣዖ ታት አሉ የሚሉ ሌሎች አሉ።

፲፱፤ ሦስት ሹመት የሚሉ ባዕዳንም አሉ፤ ሌሎችም እየተሰ በሰቡ እርስ በእርሳቸው ይከራከራሉ።

፲፱፤ የማያውቁ ብዙዎች ጣዖ ታትን የሚአመልኩም አሉ።

፳፤ ጋብቻ በእግዚአብሔር ዘንድ አልታዘዘም እያሉ የሚያስተምሩ ወንዶችም አሉ።

፳፩፤ ሩካቤንም የሚንቁና የሚጸ የፋም አሉ፤ ያለ ኃፍረትም የሚሰስኑ አሉ።

፳፪፤ ሕጉንም ሐሰት የሚሉ አሉ መምህራቸው ቁላይድስ ነውና።

፳፫፤ ዳግመኛም ሲሞን ወደኔ የመጣ እኔ ጴጥሮስ ቆርኔሌ ዎስን በቂሣርያ ሀገር በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያመነ ሁኖ አገኘሁት።

፳፱፤ ወሲሞንሰመሠርይ ያስሕተው ለቡሩካን ወቅዱሳን ውሉድ ዘኬዎስ ዘቀዲሙ መጸብሐዊ ውእቱ ወበር ናባስ ወናኪዶስ ወአክላስ እጉሁ ለቀሌምንጦስ ዘተሰይመ ኤጲስ ቆጶስ በሀገረ ሮሜ ዘኮነ ረድኦ ለጳውሎስ ጳድቅ በትምህርተ ወን ጌል ቅዱስ።

፳፳፤ ወተናገርክዎ ፫ተ ጊዜ ወበ ነገረ ትንቢት ሞእክዎ በገይለ እግ ዚአብሔር።

፳፯፤ ወእምዝ ጎዮ ወሐረ እስከ ኢጣልያ፤ ወሶበ በጽሐ ሀገረ ሮሜ ሆካ ለቤተ ክርስቲያን ወአማላነ ሃይ ማኖቶሙ ለብዙኃን ወአሀጉሎሙ ለአሕዛብ ወሜጦሙ ገቤሁ ወመሀ ሮሙ ገቢረ ሥራይ ወግብረ ርጉማን አጋንንት ።

፳፰፤ ወእምዝ ሐረ ቤተ ርጉማን አማልክቲሆሙ ጊዜ ቀትር ወአንበ ሎሙ እንዘ ይኔጽር ውስተ ምጽንዓት ወኩሉ ሕዝብ ያንቀዕ ድዉ ገቤሁ ።

፳፻፤ ወእምዝ ተጽዕነ ላዕለ አጋንንት ወሠረረ ላዕለ ።

፳፱፤ ሥራየኛው ሲሞን ግን ቡሩካን ቅዱሳን ልጆችን ቀድሞ ቀራጭ የነበረውን ዘኬዎስንና በርናባስን፣ ናኪዶስንና በሮም ከተማ ኤጲስ ቆጶስንን የተሾመ በቅዱስ ወንጌል ትምህርት የጻድቁ ጳውሎስ ደቀ መዝሙር የሆነ የቀሌምንጦስ ወንድም አክላስን ያስታቸው ዘንድ ሞከረ ።

፳፳፤ ሦስት ጊዜ ተናገርኩት በትንቢት ነገርም በእግዚአብሔር ኃይል አሸነፍኩት ።

፳፯፤ ከዚህም በኋላ ሸሽቶ እስከ አንጦልያ (ኢጣልያ) ሄደ፤ ወደ ሮሜ ከተማም በደረሰ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንን አወካት፤ የብዙዎችንም ሃይማኖት አጠፋ፤ አሕዛብንም ወደርሱ መልሶ የተረገሙ የአጋንንትን ሥራና ሥራይ መሥራትን አስተማራቸው ።

፳፰፤ ከዚህም በኋላ በቀትር ጊዜ ወደ ተረገሙ ጣዖቶቻቸው ቤት ሄደ ወደ ሰማይም እየተመለከተ አነበባቸው ፣ ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ አቅንተው ይመለከቱ ነበር።

፳፻፤ ከዚህም በኋላ በአጋንንት ላይ ተጭኖ ወደ ላይ ወጣ።

፳፱፤ ወአንሰ ጴጥሮስ ቆምኩ ወጸለይኩ ወርኢኩ እንዘ ይሠርር ላዕለ ምጽንዓት አዐርግ ይብል ውስተ ሰማያት ወያሴፍዎሙ ለሕዝቡ ኩሎ ሠናያተ።

፴፩፤ ወእሙንቱስ የአምንዎ ወይሬስ ይዎ ከመ አምላክ።

፴፩፤ ወአንሰ ሰፋሕኩ እደውየ ወለ አልክዎ ለእግዚአብሔር በኩሉ ልብዩ ከመ ያውርዶ ዲበ ምድር ወይቀጥ ቅጥ ገይሎሙ ለአጋንንት እለ ያስሕት ዎሙ ወያሀጉልዎሙ ለሰብእ።

፴፪፤ ወካዕበ ሰአልክዎ ለእግዚአብሔር ከመ ኢይቅትሎ አላ ዳዕሙ ከመ ንዋዩ ለብሐዊ ይቀጥቅጡ።

፴፫፤ ወእምዝ ተመየጥኩ ንበ ሲሞን ወእቤሎ እመሰ ብእሴ እግዚአብሔር አንተ ወሐዋርያሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወትሜህር ትእዛዛቲሁ ወጽድቆ ኢትረድ ታሕተ፤ ወእመሰ መስሕት ወማሀጉሊ አንተ ኦ ሲሞን እኤዝዞሙ ለአጋንንት እለ ይጸውሩክ ለከ ለሲሞን መሠርይ፣ ወእብሎሙ ረገቁ እምኔሁ ወገድግዎ ይረድ ታሕተ ይኩን ስላቀ በቅድመ እለ አስሐቶሙ ።

፴፬፤ ወሶበ እቤ ከመዝ ጎዮ መናፍቅ ስት ርኩሳን ወገደግዎ ።

፳፱፤ እኔም ጴጥሮስ ቁሜ ጸለይሁ፣ ወደ ሰማያት ዐርጋለሁ እያለ ለሕዝቡም መልካሙን ሁሉ ተስፋ እያስደረገ ወደ ጠፈር ሲወጣ አየሁ ።

፴፩፤ እነርሱም ያምኑና እንደ አምላክ ያደርጉት ነበር ።

፴፩፤ እኔ ግን እጆቼን ዘርግቼ ወደ ምድር ያወርደውና ሰዎችንም የሚያስቷቸውና የሚያጠፏቸው የአጋንንትን ኃይል ያደክም ዘንድ በፍጹም ልቡናዬ እግዚአብሔርን ለመንሁት ።

፴፪፤ ሁለተኛም እንደ ሸክላ ሠሪዕቃ ስብርብር ያደርገው ዘንድ ነው እንጂ እንዳይገለው እግዚአብሔርን ለመንሁት።

፴፫፤ ከዚህም በኋላ ወደ ሲሞን ተመልሼ አንተ የእግዚአብሔር ሰው የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያው ከሆንህ፣ ትእዛዙንና ጽድቁን የምታስተምርም ከሆንህ፣ ወደ ታች አትውረድ፣ ሲሞን ሆይ! አንተ የምታስትና የምታጠፋ ከሆንህ ግን፣ አንተን ባለሥራዩን ሲሞንን የሚሸከሙህ አጋንንትን «ከእሱ ራቁ፣ ተለዩ፣ ባሳታቸው ሰዎች ፊት መሳለቂያ ይሆን ዘንድ ወደታች እንዲወርድ ተዉት» ብዬ አዝዛቸዋለሁ አልሁት ።

፴፬፤ እንዲህም ባልሁ ጊዜ ርኩሳን መናፍቅ ትተውት ሸኩ ።

፴፭፡ ወእምዝ ወድቀ ዲበ ምድር ወተቀጥቀጠ በበቢይ ድንጋጂ ወተሰብረ መለያልዩሁ ።

፴፮፡ ወእምዝ ጸርሑ ኩሎሙ ሕዝብ በበቢይ ቃል ወይቤሉ አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ጴጥሮስ ዘሰበክ ለነ በጽድቅ ወሶቤሃ ኅደግዎ ሰብእ ለሲሞን ።

፴፯፡ ወእምይእቲ ዕለት ጸንዐ ዕል ወት ወፍልጠት ማዕከለ ሲሞናው ያን ።

፴፰፡ ወእምዝ ቦአ ሰይጣን ውስተ ልቦሙ ለሐሳውያን ነቢያት ዘአስሐቶሙ ወረሰዮሙ ይንብቡ ቃለ ጸርፈት ላዕለ እግዚአብሔር አጋዜ ኩሉ ከመ ኢኮነ አቡሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፴፱፡ ወዓዲ ይቤሉ ኢኮነ ፈጣሪ ዓለም አላ ዳዕሙ ውእቱስ ኢይት ረአይ ወኢይትዐወቅ ወአልቦ ስም ወኢተወልደ ።

፵፡ ወካዕበ ይቤሉ ኢኮነ ውእቱ ዘአውረደ ኦሪተ ወነቢያተ ወኢየአምኑ ትንሣኤ ሙታን ወአልቦ ፍዳ በደኃሪት ዕለት ወነፍስኒ ትገብእ ውስተ ፍጥረታ ወይት ፌሥሑ በፍትወት ወይትመየጡ ውስተ እኩይ ልማድ ።

፴፭፡ ከዚህም በኋላ በምድር ላይ ወደቀ በታላቅ ድንጋጂም ተሰባብረ ሰውነቱም ሁሉ እንክትክት አለ።

፴፮፡ ከዚህም በኋላ ሕዝቡ ሁሉ በታላቅ ቃል ጮሁ፤ እንዲህም አሉ፡ ጴጥሮስ በእውነት የሰበክ ልን እግዚአብሔር አምላክ አንድነው፤ ያን ጊዜም ሕዝቡ ሲሞንን ተዉት ።

፴፯፡ ከዚችም ቀን ጀምሮ በሲሞን ወገኖች መካከል ክሕደትና መለያየት ጸና።

፴፰፡ ከዚህም በኋላ ሰይጣን ባሳታቸውና የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እንዳይደለ ሁሉን በፈጠረ በእግዚአብሔር ላይ የሰድብ ቃልን እንዲናገሩ በአደረጋቸው በሐሰተኞች ነቢያት ልብ ገባ ።

፴፱፡ ዳግመኛም አሉ፤ የዓለም ፈጣሪ አይደለም፤ ነገር ግን እርሱ አይታይም፤ አይታወቅምም፤ ስም የለውም፤ የተወለደም አይደለም።

፵፡ ሁለተኛም ኦሪትንና ነቢያትን ያወረደ እርሱ አይደለም አሉ፤ የሙታንን ትንሣኤም አያምኑም፤ በኋለኛዩቱም ቀን ፍዳ የለም፤ ነፍስም ወደ ቀደመው ተፈጥሮዋ ትመለሳለች፤ ይላሉ፤ በፍትወትም ደስ ይላቸዋል፤ ወደ ክፉ ልማድም ይመለሳሉ ።

፵፩፡ ወቦባዕዳንሂ እለ ይብሉ ብዙ ጋን አማልክት ወይብሉ ፤ ሢመታት ወቦ እለ ይቤሉ ፪ ሢመታት።

፵፪፡ ወካልኣን ይከልኑ አውስቦ ወይኤዝዙ ኢይስተዩ ወይነ እንዝ ያስተራኩሱ ወይጸልኑ ሰብሳቦ ወልደተወበሊዐ ፍሬያት ።

፵፫፡ ወያርእዩ ርእሶሙ ከመ ንጹሐን እሙንቱ ወይትዌከፋ እኪተጥበበ ወይትሜሰሉ ከመ ጸድቃን ወመሃይምናን ።

፵፬፡ ወቦ እምኔሆሙ እለ ይኤዝዙ ከመ ኢይብልዑ ሥጋ እንዝ ይብሉ ለእንሰሳ ቦቱ ንባብ ወነፍስ።

፵፭፡ ወዓዲ ይቤሉ ዘይትዐደው ላዕለ እንሰሳ ይከውን ከመ ቀታሌ ነፍስ ።

፵፮፡ ወቦ እለ ይብሉ ሥጋ አኅርው ንጹሕ፤ ባሕቱ ኢኮነ ንጹሐ አላ ርኩስ።

፵፯፡ መፍትው ለነ ንርጎቅ እምዘ ከመዝ ግብር ወዘሰ ኮነ ንጹሐ በውስተ ሕግ ይብልዑ እምኔሁ።

፵፩፡ አምላኮች ብዙዎች ናቸው የሚሉ ሌሎችም አሉ፤ ሢመታትም ሦስት ናቸው የሚሉ አሉ፤ ሢመታት ሁለት ናቸው የሚሉም አሉ፤ ሢመታት የሚለውን አማልክት የሚል ዘር ይገኛል «የማይቆጠሩ ጎይላትም አሉ» ብሎ የሚጨምር ዘርም አለ ።

፵፪፡ ሌሎችም መጋባትን ይከለክላሉ መጋባትንና ልጅ መውለድን ፍሬዎችን መብላትንም እያራከሱና እያጥላሉ ወይንን እንዳይጠጡ ያዝዛሉ፤

፵፫፡ እነርሱም ንጹሐን እንደሆኑ እርሳቸውን ያሳያሉ፤ ክፉ ተንኮልንም ተቀብለው እንደ ጸድቃንና እንደ ምእመናን ይመስላሉ ።

፵፬፡ ከነርሱም ወገን እንስሳ ነፍስና መናገር አለው እያሉ ሥጋን እንዳይበሉ የሚከዝዙ አሉ ።

፵፭፡ ዳግመኛም በእንስሳ ላይ የሚደፋፈር ሰው እንደ ነፍስ ገዳይ ይሆናል ይላሉ ።

፵፮፡ የእሪያዎች ሥጋ ንጹሕነው የሚሉ አሉ፤ ነገር ግን ርኩስ ነው እንጂ ንጹሕ አይደለም።

፵፯፡ ከእንደዚህ ያለ ሥራ እንርቅ ዘንድ ይገባናል፤ በመጽሐፍ ንጹሕ የሆነውን ግን ከእርሱ ይብሉ ።

፵፰፤ ወደ እለ ይትናገሩ ወየአምኑ ከመ ክርስቶስ ብእሲ ቅዱስ ውእቱ አው ከመ አሐዱ እምነቢያት።

፵፱፤ ወደ እለ ይመህሩ ዝሙተ ገሀደ ዘእንበለ ኅፍረት ወይገብሩ ሥምረተ ሥጋ ወይከውኑ ፍጹማነ ውስተ ኩሉ ምግባር ርኩስ ።

፶፩፤ እስመ ኮኑ እሙንቱ ከመ አር ጋናን ለማገበረ ዲያብሎስ ወው ሉደ መቆሠፍት ።

አንቀጽ ፴፬

በእንተ ርትዕት ሃይማኖት ወቅ ድስት ሥላሴ ዘሰበኩ ለነ ሐዋርያት በጽድቅ።

፩፤ ወንሕነስ ደቂቀ እግዚአብሔር ወውሉደ ሰላም ንሰብክ ዘንተ ቃለ ቅዱስ ለእለ ይትኤዘዙ በርትዕ።

፪፤ ነአምን በአሐዱ አምላክ ገባሬ ኩሉ ፍጥረት አብ ለእግዚእነ ወመ ድጎረነ ኢየሱስ ክርስቶስ እስመ አልቦ ውስተ ህላዌሁ አመክንዮ።

፫፤ በከመ አቅደምነ ነገረ አላ ባሕቱ ህልው በኩሉ መዋዕል አልቦቱ ጥንት ወኢተፍጻሜት ።

፬፤ ወቦቱ ብርሃን ዘኢይጠፍእ ወአ ልቦ ዘይክል ቀሪቦቶ ንቤሁ ።

፵፰፤ ክርስቶስ ቅዱስ ሰው እንደ ሆነ፤ ወይም ከነቢያት እንደ አንዱ እንደ ሆነ የሚናገሩና የሚያምኑ አሉ።

፵፱፤ ያለ ኅፍረትም ገልጸው ዝሙትን የሚያስተምሩ የሥጋ ንም ፈቃድ የሚሠሩ በርኩስ ሥራ ሁሉ ፍጹማን የሚሆኑ አሉ ።

፶፩፤ እነርሱ ለዲያብሎስ ማገበር ነት እንደ በገና ሽነዋልና የመ ቅሠፍትም ልጆች ናቸውና ። ሠላሳ ሦስተኛ አንቀጽ

ሐዋርያት ለእኛ በእውነት ስለ አስተማሩን የቀናች ሃይማኖትና ስለ ቅድስት ሥላሴ ይና ገራል።

፩፤ እኛም የእግዚአብሔር ልጆችና የሰላምም ልጆች በቅንነት ለሚታዘዙ ሰዎች ይህን ቅዱስ ቃል እናስተምራለን።

፪፤ በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አባት ፍጥረቱን ሁሉ በፈጠረ አንድ አምላክ እናምናለን፤ በባሕርዩ ምክንያት የለውምና ።

፫፤ እስቀድሞ እንደ ተናገርነ በዘመኑ ሁሉ ህልው ሆኖ ይኖራል እንጂ ጥንትና ፍጻሜ የለውም።

፬፤ የማይጠፋ ብርሃን አለው ወደ ርሱ መቅረብ የሚቻለውም የለም።

፭፤ ወኢኮነ ፪ተ ወኢ፫ተ፤ ወኢይ ትዋሰክ ።

፮፤ አላ አሐዱ ውእቱ ባሕቱ ዘይ ነብር ለዓለም እስመ ኢኮነ ሰውረ ዘኢይትአመር ዳዕሙ ጥዩቀ አእመርናሁ በአሪት ወበነቢያት።

፯፤ ከመ ውእቱ አጋዜ ኩሉ ወሥ ሉጥ ላዕሳ ኩሉ ፍጥረት ።

፰፤ አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር አብ ለእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተወልደ እምቅድመ ይት ፈጠር ዓለም ወልድ ዋሕድ ዘዕ ፋይ ምስሌሁ።

፱፤ ገባሬ ኩሉ ሠራዊት፤ ወሢመ ታት፤ ወሥልጣናት ዘሠምረ ይኩን ሰብእ በደጋሪ መዋዕል።

፲፤ ወነሥአ ሥጋ እማርያም እም ቅድስት ድንግል ዘእንበለ ዘርዕ ብእሲ ።

፲፩፤ ወተሐፅነ ከመ ሰብእ ዘእንበለ ንጢአት ወአበሳ ወአልቦ ጉሕሉት ውስተ አፋሁ ።

፲፪፤ ወእምዝ ሐመ ወሞተ ዘእንበለ ንጢአት በሥጋ ወተንሥአ እሙ ታን በሃልት ዕለት፤ ወዐርገ ሰማያተ በዐቢይ ሰብሐት ንበ አብ ዘፈነዎ።

፭፤ ሁለት አይደለም በሦስትነቱም አራተኛ አይጨመርበትም ።

፮፤ ብቻውን ለዘለዓለሙ የሚኖር አንድ ነው እንጂ የማይታወቅ የተሠወረ አይደለምና በአሪትና በነቢያት ፈጽመን ዐወቅ ነው እንጂ።

፯፤ ሁሉን የያዘ እንደሆነ በፍጥረቱም ሁሉ ላይ የሠለጠነ እንደሆነ ።

፰፤ የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እግዚአብሔር አብ አንድ ነው፤ ዓለም ላይፈጠር የተወለደ አንድያ ልጁ ከእርሱ ጋራ ትክክል የሚሆን።

፱፤ ሠራዊቱን ሁሉና ሢመታትን ሥልጣናትንም የፈጠረ በኋለኛውም ዘመን ሰው ይሆን ዘንድ የወደደ።

፲፤ ያለዘርዕ ብእሲ ክብርት ከምትሆን ከድንግል ማርያም ሥጋን ነሣ።

፲፩፤ ያለ ንጢአትና በደል እንደ ሰው አደገ፤ በአፋም ሽንገላ የለበትም።

፲፪፤ ከዚህም በኋላ ያለ በደል በሥጋ መከራን ተቀበለ፤ ሞተ፤ በሰስተኛውም ቀን ከሙታን ተለይቶ ተነሣ፤ በታላቅ ክብርም ወደ ሰማያት ወደላከው ወደ አብ ዐረገ ።

፲፫፡ ወነበረ በየማነ ኃይል ወፈነው ለነ ጳራቅሊጦስሃ መንፈስ ቅዱስ ዘወፅአ እምነብ አብ፡ ወአድገነ ዓለመ ዘህልው ምስለ አብ ወወልድ።

፲፬፡ ንብል እንክ ከመ ኩሉ ሠናይ ፍጥ ረተ እግዚአብሔር ወአልቦ ግዱፍ ።

፲፭፡ ወመንፈስሰ ሕይወተ ሥጋ ይአቲ ንጽሕት ወቅድስት በኩሉ።

፲፮፡ ንሕነሰ ንብል ከመ ሰብሳብ ንጽሕ፡ ወልደት አልቦ ርኩስ፤ እስመ ረጠሮሙ እግዚአብሔር ለአዳም ወለሔዋን ከመ ይብዝተ ሕዝብ።

፲፯፡ ንሰቡ እንክ ከመ ቦ ውስተ ሥጋን ነፍስ እንተ ኢትመውት ወኢትማስን ምስለ ሥጋ።

፲፰፡ ንሕነሰ ናስቁርር ኩሉ ግብ ሮሙ ለዕልዋነ ሃይማኖት ወኩሉ ፍልጠተ ወዐሊው ሕግ እስመ ርኩ ሳን እሙንቱ በገቤነ ።

፲፱፡ ወካዕበ ነአምን ትንሣኤ ሙታን ወከመ ይትነሥኡ ጸድቃን ወኃጥአን ።

፳፡ ወበዕለተ ኩነኔ ከመ ይትፈደይ ኩሉ በከመ ምግባሩ።

፲፫፡ ንይል ባለውም ዕሪና ኖረ፤ ከአብ የሠረፀ የሁላችንም መጽ ናኛ የሚሆን ዓለሙንም ሁሉ ያዳነ ከአብና ከወልድ ጋራ ህልው የሚሆን መንፈስ ቅዱስን ላከ ልን።

፲፬፡ እንግዲህ የእግዚአብሔር ፍጥ ረተ ሁሉ መልካም እንደ ሆነ እንናገራለን የሚጣል የለም፤

፲፭፡ የሥጋ ሕይወት የምትሆን ነፍስ ግን በሁሉ ንጽሕትና ክብ ርት ናት ።

፲፮፡ እኛስ ጋብቻ ንጽሕ እንደ ሆነ ልደትም ርኩስት እደሌለ በት እንናገራለን፤ ሕዝቡ ይበዙ ዘንድ እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን ፈጥሯቸዋልና ።

፲፯፡ እንግዲህ ከሥጋ ጋራ የማ ትፈርስ፤ የማትበሰብስ ነፍስ በሥጋችን እንዳለች እንወቅ ።

፲፰፡ እኛስ ሃይማኖትን የሚክዱ ትን ሥራቸውን እንጸየሩለን፤ መለየታቸውንም ሁሉ፤ ሕግ መለወጣቸውንም፤ እነርሱ በእኛ ዘንድ ርኩሳን ናቸውና።

፲፱፡ ዳግመኛም ትንሣኤ ሙታ ንን እናምናለን፤ ጸድቃንና ኃጥ አንም እንደሚነሡ።

፳፡ በዕለተ ምጽአትም ሁሉ እን ደየሥራው ፍጹ እንደሚተባብሩ

፳፩፡ ወዓዲ ነአምን ከመ ክርስቶስ ኢኮነ ሕፁፀ እምትሰብእት ወኢም ንትኒ አላ ውእቱ እግዚአብሔር ቃል ዘኮነ ሰብአ በጽድቅ።

፳፪፡ ወዐረቀ ትዝምደ ሰብእ ምስለ እግዚአብሔር ሊቀ ካህናቲሁ ለአብ፤

፳፫፡ ኢንትገዘር እንክ ከመ አይሁድ እስመ ነአምር ከመ መጽአ ዘይፈፌ ጽም አሪተ፤ ወነቢያተ።

፳፬፡ ዘኪያሁ ይሴፈው ምጽአቶ ኩሎሙ አሕዛብ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሠረፀ እምይሁዳ ወእምሥርወ ሆሄይ።

፳፭፡ ዘሥልጣኑ ዲበ መትከፍቱ።

፳፮፡ እስመ በውእቱ መዋዕል ጸንዐ ዕልወት፤ ወአስሐትዎሙ ለብዙ ኃን፤ ወበእንተዝ ተሐውከት ቤተ ክርስቲያን ።

፳፯፡ ወእምዝ ተጋባእነ በኢየሩሳ ሌም ንሕነ እሙንቱ ሐዋርያት፤ ወሄምነ ማትያስሃ ህየንተ ይሁዳ አስቆርታዊ ።

፳፰፡ በከመ ጽሑፍ፤ ወሢመቶሃ ይንሣእ ባዕድ።

፳፱፡ ወአንገለግነ ምስለ ያዕቆብ እትሁ ለእግዚእነ ኤጲስ ቆጶስ ዘኢ የሩሳሌም ወገበርነ ምስለ ቀሊሳን ከመ ንንግሮሙ ለአሕዛብ ቃለ ተግ ሣጽ።

፳፩፡ ዳግመኛም ክርስቶስ ሰው ከመሆኑ የተነሣ ምንም ሕጻጽ እንደሌለበት እናምናለን፤ በእ ውነት ሰው የሆነ የእግዚአ ብሔር ቃል ነው እንጂ ።

፳፪፡ ከአብ ጋራ አስታራቂያችን የሚሆን እርሱ ሰውን ከእግዚአ ብሔር ጋራ አስታረቀ።

፳፫፡ እንግዲህ እንደ አይሁድ አንገዘር፤ አሪትንና ነቢያትን የሚያሳልፋቸው እንደ መጣ እናውቃለንና።

፳፬፡ አሕዛብ ሁሉ የእርሱን መም ጣት ተስፋ የሚያደርጉት ከይ ሁዳና ከዕሤይ ወገን የተወለደ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፳፭፡ ሥልጣኑ በጫንቃው የሚ ሆን።

፳፮፡ በዚያ ወራት ክህደት ጸን ቷልና ፤ ብዙዎችንም አሳቷ ቸው፤ ስለዚህም ቤተ ክርስቲ ያን ታወከች።

፳፯፡ ከዚህም በኋላ እኛ ሐዋር ያት በኢየሩሳሌም ተሰብስበን ስለ አስቆርታዊው ይሁዳ ፈንታ ማትያስን ሾምነው።

፳፰፡ ቩመቱንም ሌላ ይውሰድ ተብሎ እንደተጻፈ ።

፳፱፡ የኢየሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ ከሚሆን ከጌታ ወንድም ከያዕ ቆብ ጋራ ተሰበሰብን፤ ለሕዝ ቡም የምክርን ቃል እንነግ ራቸው ዘንድ ከቀሳውስት ጋራ ተባበርን ።

፴፯፡ እስመ ቦ እለ ወፅኦ እምይሁዳ ወሐሩ አንጸኪያ ይገሥጽዎሙ ለአ ጋው እለ ውስተ ውእቱ መካን እንዘ ይብሉ እመ ኢተገዘርክሙ በሕገ ሙሴ፤ ወኢተርክሙ በሥር ዐቱ ኢተድጎኑ።

፴፰፡ ወኮነ ጋዕዝ፤ ወቀተል።

፴፱፡ ወእምዝ አእመሩ አጋው እለ ሀለዉ አንጸኪያ ከመ ተጋባእነ ወጎ ሠሥነ በእንተ ግብር።

፵ፀ፡ ወፈነውነ እምጎቤነ ዕደወ መሃይምናነ እለ የአምሩ መጻሕ ፍተ ቅዱሳተ ያጠይቁ ዘንተ ነገረ።

፵፱፡ ወእሙንቱሰ ወፅኦ ጎቤነ ኢየሩሳሌም ይንግሩነ ኩሎ ዘኮነ በቤተ ክርስቲያን ዘአንጸኪያ ።

፶ፀ፡ ወቦ እለ ይቤልዎሙ ዕደው መፍትው ትትዝሩ ወትግቡሩ ዘው ስተሕገ ኦሪት።

፶፱፡ ወአንሰ ጴጥሮስ ተንሣእኩ ወእቤሎሙ ለሕዝብ አአጋው ተአ ምሩ ከመ ጎረዮሙ እግዚአብሔር ለሕዝብ እለ የዐቅቡ ስብከተ ወን ጌል ወየአምኑ ለእለ ስምዐ ኮነ ሎሙ እግዚአብሔር ማእምረ ልብ፤

፷ፀ፡ ወለቆርኔሌዎስ መኩንነ ምዕት አስተርአዮ መልአክ እግዚአ ብሔር ፡ ወይቤሎ ጸሎትከ ወምጽ ዋትከ ዐርገ ቅድመ እግዚአብሔር ተዝካረ ሠናዮ።

፴፯፡ በሙሴ ሕግ ካልተገረዛ ችሁ በሥርዓቱም ካልሄዳችሁ አትድኑም እያሉ በዚያ ቦታ ያሉትን ወንድሞቻችንን ይገሥ ጸቸው ዘንድ ከይሁዳ ወጥ ተው ወደ አንጸኪያ የሔዱ አሉና።

፴፰፡ የምት ሰልፍና ክርክርም ተደረገ ።

፴፱፡ ከዚህም በኋላ በአንጸኪያ ያሉ ወንድሞቻችን ተሰብስበን የሥራን ነገር እንደ መረመርን አወቁ።

፵ፀ፡ ከእኛም ዘንድ ቅዱሳት መጻ ሕፍትን የሚያውቁ አማኞ ችን ይህን ነገር ያስረዱ ዘንድ ላክን ።

፵፱፡ እነርሱም በአንጸኪያ ቤተ ክርስቲያን የተደረገውን ሁሉ ይነግሩን ዘንድ፤ እኛ ወደ አለን በት ኢየሩሳሌም ወጡ።

፶ፀ፡ ትዝሩ በኦሪትም ሕግ ውስጥ ያለውን ትሠሩ ዘንድ አገ ባብ ነው ያሏቸው ሰዎች አሉ ።

፶፱፡ እኔ ጴጥሮስ ግን ተነሥቼ ሕዝቡን ወንድሞቼ ሆይ! የወን ጌል ትምህርትን ለሚጠብቁና ለሚያምኑ ልቡናን የሚያውቅ እግዚአብሔር ምስክር እንደሆ ናቸውና እንደ መረጣቸው ታው ቃላችሁ አልኳቸው ።

፷ፀ፡ የመቶ አለቃ ቆርኔሌዎስን የእግዚአብሔር መልአክ ታየው እንዲህም አለው፡ ጸሎትህ ምጽ ዋትህም መልካም መታሰቢያ ሆኖ ወደ እግዚአብሔር ዐር ጎል።

፴፰፡ ወይእኬነ ፈኑ ዕደወ ሀገረ ኢየጴ ይጸውዕዎ ለከ ለስምዖን ጴጥሮስ ዘየጎድር ቤተ ስምዖን ሰፋዩ ዘመንገለ ባሕር ወውእቱ ይነግረከ በዘተሐዩ አንተ ወኩሉ ቤትከ።

፴፱፡ ወኃሊፎ መልአክ ዘተናገሮ ጸውዐ ክልኤተ እምወአልያኒሁ ወአሐደ ሐራ ጌረ እምፀማዱ ወነገ ሮሙ ኩሎ ወለአኮሙ ሀገረ ኢየጴ።

፵ፀ፡ ወእምቅድመ እምጻእ ጎቤሁ ቆምኩ ውስተ ልዑል መካን ወጸለ ይኩ ጸሎተ ።

፵፱፡ ወናሁ ርኢኩ ተርጎወ ሰማይ ወወረደ ሞጣሕት ዐቢይ ውስተ ምድር ወእትዝ በጽነፊሁ ።

፶ፀ፡ ወቦ ውስቴቱ አራዊት ወእን ስሳ ወአዕዋፊ ሰማይ።

፶፱፡ ወሰማዕኩ ቃለ ዘይብል ተን ሥእ ጴጥሮስ ጎርድ ወብላዕ ወእቤ ግሙራ ኢቦአ ውስተ አፋዮ ርኩስ ዘኢኮነ ንጹሐ።

፷ፀ፡ ወካዕበ መጽእ ቃል ዘይብል ዘእግዚአብሔር አንጽሐ አንተ ኢ ታስተራኩስ ወተሰውጡ ኩሉ ውስተ ሰማይ ።

፷፱፡ ወእንዝ ከመዝ እሔሊ ምንት ውእቱ ዘአስተርአየኒ ይቤለኒ መን ፈስ ቅዱስ ናሁ የጎሥሡከ ዕደው ተንሥእ ወሐር ምስሌሆሙ እንዘ

፴፰፡ አሁንም ወደ ኢየጴ ከተማ ሰዎችን ላክ በባሕር አቅራቢያ ባለቸው በጫማ ሰፊው በስምዖን ቤት የሚኖረ ውን ጴጥሮስ የተባለ ስምዖንን ይጥሩልህ፤ እርሱ አንተ ከነቤ ተሰቦችህ የምትድንበትን ይነግርሃል።

፴፱፡ ያነጋገረውም መልአክ ከሐደ በኋላ ከሎላልልቱ ሁለት፣ ከሚከተሉት አንድ ደግ ወታ ደር ጠራ፣ ሁሉንም ነገር ወደ ኢየጴ ከተማ ላካቸው።

፵ፀ፡ ወደ እርሱ ሳልመጣም ከፍ ባለ ቦታ ቁሜ ጸሎትን አደረግሁ።

፵፱፡ ወዲያውም ሰማይ ተከፍቶ ዳርና ዳሩ የተያዘ ትልቅ መጋረጃ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ ።

፶ፀ፡ በውስጡም አራዊት እንስሳት የሰማይ ወፎችም አሉ።

፶፱፡ ጴጥሮስ ሆይ፣ ተነሥተህ አርደህ ብላ የሚል ቃል ሰማሁ፣ ንጹሕ ያልሆነ ርኩስም ፈጽሞ ከአፌ አልገባም አልኩ።

፷ፀ፡ ሁለተኛም እግዚአብሔር ንጹሕ ያደረገውን አንተ አታረክክስ የሚል ቃል መጣ፣ ሁሉም ወደ ሰማይ ተመለሱ።

፷፱፡ የታየኝ ምንድር ነው እያልኩ እንደዚህ ሳስብ መንፈስ ቅዱስ እነሆ ሰዎች ይፈልጉሃል ሳትጠራጠር ተንሥተህ ከነሱ ጋራ ሒድ አለኝ።

፵፮፤ እስመ አነ ፈነውኩ ኅቤከ እሱ እሙንቱ እሰ ፈነዎሙ መኩንን ፫ት።

፵፯፤ ወእምዝ ሐለይኩ በልብዩ ወአ እመርኩ ቃለ እግዚአብሔር ከመ ውእቱ ተናገረ ወይቤ«ይትፌሥሐ አሕዛብ ምስለ ሕዘቢሆሙ»፤

፵፰፤ ወካዕበ ይቤ ይዝክሩ ወይት መየጡ ኅበ እግዚአብሔር ኩሎሙ አጽናፈ ምድር ወይስግዱ ቅድሜሁ ኩሎሙ በሐውርተ አሕዛብ እስመ ለእግዚአብሔር መንግሥት ወውእቱ ይኳንኖሙ ለአሕዛብ።

፵፱፤ ወዓዲ ተዘከርኩ ዘጽሑፍ በውስተ ጽዋዔ አሕዛብ ወሐርኩ ምስሌሆሙ ወዐእኩ ቤቶ ለውእቱ ብእሲ ወሰበኩ ቃለ ።

፶፩፤ ወሶቤሃ ወረደ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሁ ወዲበ ኩሎሙ እለ ሀለዉ ምስሌሁ በከመ ወረደ ላዕሌነ ወኢ ኮነ ፍልጠት ማዕከሌነ በአሚን ወአ ንጽሐ አልባቢነ ወአእመርኩ ከመ ኢያደሉ እግዚአብሔር ለገጽ።

፶፪፤ ወባሕቱ ኩሎሙ አሕዛብ እለ ይፈርህዎ ለእግዚአብሔር ወይገ ብሩ ጽድቀ ይከውኑ ሥሙራነ በኅ ቤሁ።

፵፮፤ እኔ ወደ አንተ ልኬአቸ ዋለሁና እኒህም ሰዎች የመቶ አለቃው የላካቸው ናቸው።

፵፯፤ ከዚህ በኋላም በልቤ አሰ ብሁ ሕዝቡም ከወገናቸው ጋር ደስ ይላቸዋል ብሎ እርሱ እን ደተናገረ የእግዚአብሔርንም ቃል አወቅሁ።

፵፰፤ ሁለተኛም አለ የምድር ዳር ቻዎች ሁሉ ያስቡ፤ ወደ እግዚ አብሔርም ይመለሱ፤ የአሕዛብ አገሮችም ሁሉ በፊቱ ይስገዱ፤ መንግሥት ለእግዚአብሔር ናትና እሱም አሕዛብን ይገዛቸ ዋልና አለ ።

፵፱፤ ዳግመኛም የተጻፈውን የአ ሕዛብን አጠራር አሰብሁ፤ ከነሱ ጋርም ሄድኩ፤ ከዚያም ሰው ቤት ገብቼ ቃሉን አስተማርኩ።

፶፩፤ ያን ጊዜም በእርሱና ከእርሱ ጋር ባሉ ሰዎች ላይ መን ፈስ ቅዱስ ወረደ፤ ቀድሞ በእኛ ላይ እንደ ወረደ፤ በኛ መካከ ልም በሃይማኖት መለያየት አል ተደረገም፤ ልቡናችንንም አነጻ፤ እግዚአብሔርም ፊት አይቶ እንዳያዳላ አወቅሁ ።

፶፪፤ ነገር ግን እግዚአብሔርን የሚፈሩት ጽድቅንም የሚያደርጉ አሕዛብ ሁሉ በእርሱ ዘንድ የተወደዱ ይሆናሉ ።

፶፫፤ ወእምዝ ተንሥኑ ላዕሌሁ መሃ ይምናን ወይቤሉ እስከ ማዕዜኑ ታሜክርዎ ለእግዚአብሔር ወታሰ ክምዎሙ ለአሕዛብ የረ ክቡደ ዘኢ ይክሉ ፀዊረ ።

፶፫፤ ወባሕቱ ንሕነሰ ነአምን ከመ ንድህን በጸጋ እግዚአብሔር ከማሁ ፈትሐነ እግዚአብሔር እማእሠረ ኃጢ አት ወአቅለለ እምላዕሌነ ጸረ ክቡደ።

፶፬፤ ወሶበ ይቤ ከመዝ አርመሙ ኩሎሙ ሕዝብ።

፶፭፤ ወእምዝ አውሥአ ያዕቆብ እኑሁ ለእግዚእነ ወይቤሎሙ ስምዑ ዘእቤለክሙ ናሁ ስምዖን ተና ገረ ቀዲሙ ከመ ኅረየ እግዚአብ ሔር ሕዝበ ለሥርዓቱ ።

፶፮፤ በከመ ይቤ መጽሐፍ እመጽእ ወአሐንፀ ቤቶ ለዳዊት ዘተመ ዝበረ ወአነሥኦሙ ለእለ ወድቁ ከመ ይትመየጡ ኅበ እግዚአብሔር ኩሎሙ አሕዛብ እለ ተሰምየ ስምየ ላዕሌሆሙ ይቤ እግዚአብሔር ።

፶፯፤ ወበእንተዝ እብለክሙ አነ ኢታ ክብዱ ዲበ አሕዛብ እለ ተመይጡ ኅበ እግዚአብሔር ።

፶፫፤ ከዚህም በኋላ ምእመናን ተነሥተው እግዚአብሔርን እስከ መቼ ድረስ ትፈታተኑታላችሁ አሕዛብን ለሸክሙት የማይችሉትን ከባድ ሽክም እስከ መቼ ታሽ ክሚቸዋላችሁ አሉ።

፶፫፤ ነገር ግን እኛ በእግዚአ ብሔር ቸርነት እንደምንድን እናምናለን፤ "እንደዚሁ እግዚ አብሔር ከኃጢአት ማሰርያ ፈታን ከባድ ሽክምንም ከኛ ላይ አቀለለ።

፶፬፤ እንደዚህም ባለ ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ ዝም አሉ።

፶፭፤ ከዚህም በኋላ የጌታችን ወን ድሙ ያዕቆብ እነሆ የምነግራ ችሁን ስሙ፤ ስምዖን እግዚ አብሔር ለሥርዓቱ ሕዝብን እንደመረጠ አስቀድሞ ተና ገረ ።

፶፮፤ መጽሐፍ የፈረሰውን የዳዊትን ቤት መጥቼ እንገለሁ እንዳለ በላያቸው ላይ ስሜ የተጠራ አሕዛብ ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ይመለሱ ዘንድ የወ ደቁትንም አነሣቸዋለሁ አለ እግዚአብሔር ።

፶፯፤ ስለዚህም እኔ ወደ እግዚአ ብሔር በተመለሱ ሰዎች ላይ ሥርዓትን አታጽኑ እላችኋ ላሁ ።

፪ መዝ ፳፩ ፡ ፳፯ እና ፳፰

፶፰፤ ዳዕሙ አዝዝዎሙ ይርጎቁ እምኩሉ ርኩስ ወኢይብልዑ ማውታ ወዘይዘብሑ ለአማልክት ወእምዝሙት ዘኢእዙዝ ውስተ ሕግ ወዘሂ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ አበው ሄኖስ ወሄኖክ ወኖጎ ወመልክ ጼዴቅ ወኢዮብ ወባዕዳ ንሂ እለ ከማሆሙ ።

፶፱፤ ወእምዝ ጎብሩ ሐዋርያት ወያዕቆብ ኤጲስ ቆጶስ ዘኢዮሩሳሌም ወቀሲሳን ዘቤተ ክርስቲያን፣ ወጎረዩ እምኔነ ዕደወ ዘይፊንወ ምስለ በርናባስ ወጳውሎስ ሰፋዪ ወይሁዳ ዘተሰምየ በርናባስ ወሲላስ እለ ተጎርዩ እምአጋው ።

፷፩፤ ወእምዝ ጸሐፍነ ወፈነውነ ጎበአጋው ውስተ ቤተ ክርስቲያን ዘአንጾኪያ ወሶርያ እንዘ ንብልሰላም ለክሙ እስመ ሰማዕነ ከመቦ እለ ወጽኡ እምኔነ ወሆክዋ ለነፍስክሙ በነገር ዘኢእዘዝናሆሙ ።

፷፪፤ ወይእዜነ ጎቢረነ ጎረይነ ዕደወ እለ ንፌኑ ጎቤክሙ ምስለአጋዊነ በርናባስ ወጳውሎስ እለ መጠወ ነፍሶሙ በእንተ ስመኢዮሱስ ክርስቶስ ።

፶፰፤ ከርኩስ ሁሉ ይርቁ ዘንድሙቶ ያደረውን ፣ ለአማልክትም የተሠዋውን እንዳይበሉ፣ በአባቶች በሄኖስ ፣ በሄኖክ ፣ በኖጎ ፣ በመልክ ጼዴቅ ፣ በኢዮብ እንደነሱ ባሉ በሌሎችም መጽሐፍ ውስጥ ካልተጻፈ በሕግ ውስጥም ካልታዘዘ ከዝሙት ይርቁ ዘንድ እዘሂቸው እንጂ ።

፶፱፤ ከዚህም የኢሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ ያዕቆብና ሐዋርያት ፣ የቤተ ክርስቲያን ቀሳውስትም ከሰፊው ጳውሎስና ከበርናባስ ፣ ከወንድሞች ከተመረጡ ከሲላስና በርናባስ ከተባለ ይሁዳ ጋራ የሚልኳቸውን ሰዎች ከእኛ መረጡ ።

፷፩፤ ከዚህም በኋላ ወደ አንጾኪያና ሶርያ ቤተ ክርስቲያን ወንድሞች «ሰላም ለእናንተ ይሁን» ብለን ጽፈን ላክን ፣ ከእኛ ወጥተው ባላዘዝናቸው ነገር ሰውነታቸውን የሚያውኳት እንዳሉ ሰምተናልና።

፷፪፤ ዛሬም ከወንድሞቻችን ከጳውሎስና ከበርናባስ ጋራ ወደናንተ የምንልካቸው ስለ ኢዮሱስ ክርስቶስ ስምም ሰውነታቸውን አሳልፈው ለሞት የሰጡ ሰዎችን አንድ ሁነን መረጥን።

፷፪፤ ወፈነውነ ይሁዳሃ ወሲላስሃ ያጠይቁክሙ እስመ ጎብረ መንፈስ ቅዱስ ምስሌነ ከመኢንወስክ ባዕደ ወኢናክብድ።

፷፫፤ ዘእንበለ ዳዕሙ ዘተጎድጎ በግብር ዝቡሐ ለአማልክት ወማውታ ወደመ ወዝሙተ ወዘተጾልኡ ለርእስክሙ ኢትግበሩ ዲበቢጽክሙ ።

፷፬፤ ዘንተ ዕቀቡ ወሰላም ለክሙ ዛተ መልእክተ ለአክነ አንጾኪያ እስመ ብዙጎ መዋዕለ ሠራሕነ እንዘ ንፈቅድ ገቢረ ዘይሄኒ ለነ ወለክሙ ፣ ።

፷፭፤ ወእምድጎረ ጎዳጥ መዋዕል ሐወፅኖሙ ለአጋው ወአጽናዕና ሆሙ በቃለ ተግሣፅ ወአዘዝነ ይርጋቁ እምእለ ይጸርፉ ሳዕለ ስመ እግዚአብሔር ወዲበ ሙሴ።

፷፮፤ እስመ እሙንቱ መሰጥ ወይትሜሰሉ ከመአባግዕ ወይትቃረኑ ምስለ እግዚአብሔር ወሙሴ ወነቢያት ።

፷፯፤ ሐሳውያነ መሲሕ ወሐሳውያነ ነቢያት ወሐዋርያት ወመስሕታን እለ የሀጉልዎሙ ለአሕዛብ ወያደንኑ ውስተ ምድር ወይሔልዩ ኩሎ እከዩ ወያማስኑ ዐይደ ወይን ቅዱስ ።

፫፣ ግብ. ሐዋ. ፶፭ . ጳ . ፳፯

፷፪፤ ይሁዳንና ሲላስንም ያስረዱ ችሁ ዘንድ ላክነ መንፈስ ቅዱስ ሌላ ሥርዓት እንዳንጨምርና እንዳናከብድ ከኛ ጋራ አንድ ሁኗልና።

፷፫፤ በግብር ከምትተዋቸው ለአማልክት ከተሰጡ ፣ ሙቶ ካደረገው ፣ ከደም ፣ ከመሰሰን በቀር፣ ለራሳችሁ የምትጠሉትንም በባልን ጆራችሁ እንዳታደርጉ ነው እንጂ።

፷፬፤ ይህን ጠብቁ ሰላምም ለናንተ ይሁን ፣ ይህችን መልእክት ወደአንጾኪያ ላክነ ለናንተና ለኛ በጉየሚሆን መሥራትን ስንሻ ብዙ ቀን ደክመናልና ።

፷፭፤ ከጥቂት ቀን በኋላም ወንድሞችን ጉብኝተን በምክር ቃል አጸናናቸው ፣ በሙሴና በእግዚአብሔር ስም ላይ ከሚሳደቡ ይርቁ ዘንድም አዘዝን።

፷፮፤ እሊህ ነጣቂዎች ናቸውና እንደበጎችም እየተመሰሉ ከእግዚአብሔር ከሙሴና ከነቢያትም ጋር ያጣላሉና።

፷፯፤ መሚሕ ክርስቶስን ነቢያትንና ሐዋርያትን የሚዋሹ ናቸው ፣ አሕዛብንም የሚያጠፉ አሳቾች ናቸው፣ ወደ ምድር አቀርቅረው ክፉን ሁሉ ያስባሉ፣ ቅዱሱንም የወይን ቦታን ያጠፋሉ ።

፳፰፤ ወበእንተ ዝንቱ እሱ የዐልወ ፍቅርሙ ለብዙኃን ወዘሰ አዝላፊ ትእግሥቶ ውእቱ ይድገን ።

፳፱፤ ወበእንተ ዝንቱ አዘዘን እግ ዚእን እንዘ ይብል ተግባሩ እምሐ ሳውያን ነቢያት እለ ይመጽኡ ገቤ ክሙ በአልባሰ አባግዕ ወውስ ቦሙ ተኩላ ወመሰጥ እሙንቱ ወእምፍሬሆሙ ተአምርዎሙ ።

፷፩፤ ወእንበይነዝ ተጋባእን ኩልን ውስተ ፩ መካን ንሕን እሙንቱ ሐዋርያቲሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ።

፷፪፤ ጴጥሮስ ወእንድርያስ ፣ ያዕቆብ ወዮሐንስ ደቂቀ ዘብዴዎስ፣ ፊልጶስ ፣ ወበርተሎሜዎስ፣ ማቴዎስ ወቶማስ ፣ ያዕቆብ ወልደ እልፍዮስ ወስምዖን ቀነናዊ ፣ ታዴዎስ ወማትያስ ዘተጉሳቄ ምስሌን ወተሠይሙ ሆንተ ይሁዳ አስቆርታዊ ፣ ወያዕቆብ እጉሁ ለእግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ኤጲስ ቆጶስ ዘኢየሩሳሌም ፣ ወጳውሎስ ኄር ወመገሥጽ ለአሕዛብ ።

፷፫፤ ወእንዝ ጉቡኣን ንሕን ውስተ ፩ መካን ፈነውን ገቤክሙ ዛተ መልእክተ ቅድስተ።

፷፬፤ ወእንትሙኒ አ መሃይምናን አጋው እለ አመንክሙ በክርስቶስ ዘቦቱ ኩሉ ኮነ ወይእኩኒ ንብላ ክሙ ከመ ውእቱ ፩ አምላክ አጋኬ ኩሉ ወአልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌሁ።

፳፰፤ ስለዚህም እነዚህ የብዙዎችን ፍቅር ይለውጣሉ ፣ ትዕግሥትን ያዘወተረ ግን እርሱ ይድናል ።

፳፱፤ ስለዚህም ነገር ጌታችን ነቢያትን ሐሰተኞች ከሚያደርጉ ውስጥ ጣቸውም የሚነጣጥቁ ተኩላዎች ሲሆኑ የበግ ለምድ ለብሰው ወደ እናንተ ከሚመጡ ተጠባቂ ብሎ አዘዘን ፣ ከሥራቸውም የተነሣ ታውቋቸዋል ።

፷፩፤ ስለዚህም እኛ የኢየሱስ ክርስቶስ መልእክተኞች የሆንን እኛ ሁላችን በአንድ ቦታ ተሰበስብን።

፷፪፤ እንድርያስና ጴጥሮስ፣ የዘብዴዎስም ልጆች ዮሐንስና ያዕቆብ፣ በርተሎሜዎስና ፊልጶስ ፣ ቶማስና ማቴዎስ ፣ የቃና ሰው ስምዖንና የዕልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ ፣ ስለ አስቆርት ሰው ይሁዳ ፈንታ ተሹሞ ከኛ ጋራ የተቆጠረ ማትያስና ታዴዎስ ፣ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ወንድሙ የኢየሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ ያዕቆብ፣ ለአሕዛብ የሚመክር ቸር ጳውሎስ ።

፷፫፤ እኛም ከአንድ ቦታ ተሰበስብን ሳለ ክብርት የምትሆን ይህችን መልእክት ወደ ናንተ ላክን።

፷፬፤ እናንተም ሁሉ በእርሱ ቃል ነት በተፈጠረ በክርስቶስ ያመናችሁ ወንድሞች ምእመናን ሆይ፣ አሁንም ሁሉን የፈጠረ አንድ አምላክ እንደ ሆነ ያለ እርሱም ሌላ አምላክ እንደሌለ እንገግራችኋለን።

፸፬፤ ገሚህረክሙ ታምልኩ ኪያሁ ወትስግዱ ሎቱ ወትትቀነዩ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወመንፈስ ቅዱስ ወታንብቡ ቅዱሳተ ፣ መጻሕፍተ ኦሪት ወነቢያት።

፸፭፤ ወአክብሩ አበዊክሙ ወተገጋሁ እምኩሉ ዘይትቃረን ተቃርኖ ምስለ ሕግ ወእንትሙስ እሙኑ ትንሣኤ ወዕለተ ኩነኔ።

፸፮፤ ወጽንሑ ከመ ይፈድዮ ለኩሉ በከመ ምግባሩ ፣ እስመ ኩሉ ፍጥረት እምእግዚአብሔር ውእቱ ወኢኮነ እምሰይጣን።

፸፯፤ ወባሕቱ ኩሉ እኩይ እምስ ይጣን ውእቱ ።

፸፰፤ ወሰብሳብሰ ዘበሕግ አልቦ ነውር ወኢሕፀት አላ ዳዕሙ እምእግዚአብሔር ውእቱ እስመ ፈጠረ ቀዲሙ ተባዕተ ወአንስተ።

፸፱፤ ወበእንተዝ ይቤ የጎድግብእሲ አባሁ ወእም ወይተልዋ ሰብእሲቱ ወይከውኑ ፪ኤሆሙ ፩ ሥጋ ።

፹፤ ወእምድጎረሰ አውሰበ ኢይድጎር ብእሲ ብእሲቶ ዘእንበለ በዝሙት ባሕቲቱ ፣ እስመ ሥጋሁ ይእቲ እስመ አነ ፈጠርክዎሙ ወአኮ ባዕድ ።

፸፬፤ እሱን ታመልኩ ዘንድ ለእርሱም ትሰግዱ ዘንድ ፣ ለኢየሱስ ክርስቶስና ለመንፈስ ቅዱስም ትገዙ ፣ ዘንድ ቅዱሳት መጻሕፍትን ኦሪትንና ነቢያትንም ታነብቡ ዘንድ እናስተምራችኋለን።

፸፭፤ አባቶቻችሁን አክብሩ ከሕግ ጋራ መቃወምን ከሚቃወም ሁሉ ተለዩ ፣ እናንተስ ትንሣኤንና የፍርድ ቀንን እመኑ ።

፸፮፤ ለሁሉ እንደሥራው እንደሚከፍለው ጠብቁ ፣ ፍጥረት ሁሉ ከእግዚአብሔር ተገኝቷልና ከሰይጣንም አይደለም ።

፸፯፤ ነገር ግን ክፉ ሁሉ ከሰይጣን ነው።

፸፰፤ በሕግ የሚሆን ጋብቻም ነውርና ጉድለት የለበትም ፣ ከእግዚአብሔር የታዘዘ ነው እንጂ አስቀድሞ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጥሮአቸዋልና ።

፸፱፤ ስለዚህም እንዲህ አለ ፣ ሰው እናትና አባቱን ትቶ ሚስቱን ይከተላታል ፣ ሁለቱም አንድ አካልን ይሆናሉ ።

፹፤ ካገባም በኋላ በዝሙት ብቻ እንጂ ሰው ሚስቱን አይፍታ ፣ አካሉ ናትና ፣ እኔ ፈጥራቸዋለሁና ሌላም አይደለም ።

፹፩፣ ይቤ ዘእግዚአብሔር አስተግባረ ኢይፍልጥ ሰብእ እስመ ዘይተፈለጥ እምብእሲቱ እንዘ ይፈላ ፪ ሥጋ ዐለው ትእዛዘ እግዚአብሔር።

፹፪፣ ወዘሂ አውሰበ ድኅርተ አርኩስ ሥጋሁ ወዘተለዋ ለዘማ ዐለው ሕገ ግሙራ።

፹፫፣ ምትራ ለዘማ እምሥጋክ እስመ ኢኮነት እንቲአከ።

፹፬፣ ኢታርኩሱ እንከ ሥጋክሙ እስመ የአክሎሙ ለመሃይምናን ግዝረተ ልብ በንጹሕ መንፈስ።

፹፭፣ ኢትረስዩ ፪ተ ጥምቀተ የአክሎኩ ዘነሃእክሙ ቀዳሚ ጥምቀት።

፹፮፣ እስመ ተቀበርክሙ ውስተ ሞቱ ለክርስቶስ እንተ ኢተው ሀበት ለዕልዋን ወመናፍቃን አላዳዕሙ ለቅዱሳን ካህናት ዘጸገው ናክሙ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ።

፹፯፣ ወኢትተወከፉ ጥምቀተ እምንበ ዕልዋን ሃይማኖት፣ እስመ አሐቲ ይእቲ ጥምቀት ወአሐዱ እግዚአብሔር አብ፣ ወእግዚእገ ወመድኅነነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወጸራቅሊጦስ መንፈስ ቅዱስ ፩ ፪ ውእቱ ሞቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ።

፹፰፣ እንዲህም አለ፣ እግዚአብሔር አንድ ያደረገውን ሰው አይለይ፣ ሁለት አካል አድርጎ ከሚስቱ የሚለይ ሰው የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አፈረሰ።

፹፱፣ የተፈታችውንም ያገባ ሥጋውን አረከሰ፣ ዘማዊቲቱንም የተከተለ ፈጽሞ ሕግን አፈረሰ።

፻ፀ፣ ዘማዊቲቱን ከሥጋህ ለያት፣ ያንተ አልሆነችምና።

፻ፁ፣ እንግዲህ ሥጋችሁን አታርክሱ፣ ለምእመናን በንጹሕ መንፈስ የልብ መገረዝ ይበቃቸዋልና።

፻፲፩፣ ሁለተኛ ጥምቀትን አታድርጉ፣ መጀመርያ የተጠመቃችሁት ይበቃችኋል።

፻፲፮፣ በክርስቶስ ሞት ተቀብራችኋልና (ተጠምቃችኋልና) ለከሐዲዎችና ለመናፍቃን ያልተሰጠች፣ ነገር ግን ለቅዱሳን ካህናት በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም የሰጠናችሁ ናት።

፻፲፯፣ ሃይማኖትን ከለወጡ ሰዎች ጥምቀትን አትቀበሉ፣ ጥምቀት አንዲት ናትና እግዚአብሔር አብ አንድ ነው፣ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም አንድ ነው፣ መንፈስ ቅዱስ ጳራቅሊጦስም አንድ ነው፣ ኢየሱስ ክርስቶስም በሥጋ የሞተው ሞት አንድ ነው።

፬ ማቲ. ፲፬ ፡ ፮ - ፱ ፣ ኤፌ. ፬ ፡ ፱ - ፳

፻፳፣ ወከማሁ ይኩን ጥምቀት ክሙ ፩ዱ ዘነሃእክሙ በሞቱ።

፻፺፩፣ ወዘሰ ኢየሐምን ወኢይገብር ከመዝ ይከውን ክፍሉ ምስለ ዕልዋን ውስተ ትምህርት እኩይ።

፻፺፪፣ ወእለ ይገብሩ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር እስመ መነንክሙ ትምህርትዎ ወአነሂ እሜንክሙ ወአጎድገክሙ ወኢይፊስየክሙ ሊቃነ ካህናት።

፻፺፫፣ ወእለ ይጠመቁሂ እምኔክሙ ኢኮነ ንጹሐነ አላዳዕሙ ርኩሳን ወአልቦሙ ሥርየተ ኃጢአት።

፻፺፬፣ ከማሁ ይከውኑ እለ ይነሥኩ ፪ ጥምቀተ ወይፊስዩ ግብር ለክርስቶስ ተውኔተ ወይትሜየንዎሙ ለቅዱሳን ወይፀርፉ ላዕለ መንፈስ ቅዱስ ወያረኩሱ ደሞ ክቡሩ ወየዐልወ ሕማማቲሁ ወስምዶ።

፻፺፭፣ ወእለሰ ኢየሐምኑ ወኢይጠመቁ በርትዕት ሃይማኖት ይከውኑ ውጽኢነ እምሕግ ወይትኳነኑ እስመ እሙንቱ ይጸዕልዎ ወኢየአኩትም።

፻፺፮፣ እንዲሁ በሞቱ አምሳል የተቀበላችሁት ጥምቀትም አንድ ጊዜ ይሁን።

፻፺፯፣ ነገር ግን የማያምን እንደዚህም የሚያደርግ ክፍሉ ከከሐዲዎችና ክፉ ትምህርት ከአላቸው ጋር ይሆናል።

፻፺፰፣ እንደዚህ ለሚያደርጉ ሰዎችም እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ «ትምህርቴን ንቃችኋልና፣ እኔም እንቃችኋለሁ፣ እተዋችኋለሁ የካህናት አለቆችም አላደርጋችሁም።»

፻፺፱፣ ከናንተም የሚጠመቁት ንጹሐን አይደሉም፣ የኃጢአት ሥርየት የሌላቸው ርኩሳን ናቸው እንጂ።

፻፺፻፣ ሁለተኛ ጥምቀትን የሚቀበሉም እንዲሁ ይሆናሉ፣ የክርስቶስንም ሥራ ጨዋታ ያደርጋሉ፣ ቅዱሳንንም ይተናኮሏቸዋል፣ በመንፈስ ቅዱስ ላይም ይላደባሉ፣ ክቡር ደሙንም ያረክሳሉ፣ መከራዎቹንና ምስክርነቱንም ይክዳሉ።

፻፺፻፲፣ በቀናች ሃይማኖት አምነው የማይጠመቁ ግን ከሕግ የወጡ ይሆናሉ ይፈረድባቸዋልም፣ እነርሱ ይሰድቡታል እንጂ አያምኑትምና።

፳፬፤ ይህ እግዚአብሔር ዘሊተወልደ ዳግመ እማይ ወእመንፈስ ቅዱስ ኢይክል በዊእ መንግሥተ ሰማያት አላ ዳዕሙ ዘአምነ ወዘተጠምቀ ይድኅን ወዘሰ ኢየአምን ይትኳንን ።

፳፮፤ ወዘሰ ይብል ድኅረ እጠመቅ ወያጸርዕ ጥምቀተ ውእቱ ይትኳንን ወይርኅቅ እምእግዚአብሔር።

፳፯፤ ወኢትትሀከዩ ተመይጦ ኅበ እግዚአብሔር አስመ ኢየአምር ሰብእ ዘይመጽእ ላዕሌሁ ።

፳፰፤ ወአንትሙሰ አጥምቁ ደቂቀ ክሙ እንዘ ሕፃናት እሙንቱ ወሴ ስይዎሙ ሲላዩ መንፈሳዊተ ወሕፅን ወምሙ በተግሣጽ ወጥበብ።

፳፱፤ እስመ ይህ ኅድግምሙ ለሕፃናት ወኢትክልዕምሙ መጸኢ ኅቤዩ ።

፴ፀ፤ ናሁ ጸሐፍነ ለክሙ ዘንተ ኩሎ ኦ ፍቁራን አጋው ትለብዉ ጥበበ ወአእምሮ ወኢትትወከፋ ነገረ ፅሩዐ ዘገብሩ ዕልዋን በስመ ዚአን።

፴፱፤ ኢትበሉ እንከ ብነ ሐዋርያት እለ ይስእሉ በእንቲአነ አላ ዳዕሙ ነጽሩ ሥነ ግብርሙ።

፳፱፤ ጌታችን ዳግመኛ ከውሀና ከመንፈስ ቅዱስ ያልተወለደ ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባት አይችልም ፤ ነገር ግን ያመነና የተጠመቀ ይድናል ያላመነ ግን ይፈረድበታል አለ።

፳፻፤ ጌላ እጠመቃለሁ ብሎ ጥምቀትን የሚያስቀር ግን ይፈረድበታል፤ ከእግዚአብሔርም ይርቃል።

፴፻፲፤ ወደ እግዚአብሔር መመለስን ችላ አትበሉ ሰው በላዩ የሚመጣ በትን አያውቅምና ።

፴፻፲፩፤ እናንተ ግን ልጆቻችሁን ሕፃናት ሳሉ አጥምቁ ፤ መንፈሳዊ ምግብንም መግቧቸው ፤ በምክርና በጥበብም አሳድጓቸው።

፴፻፲፪፤ ልጆችን ተዋቸው ፤ ወደኔ መምጣትንም አትከልክሏቸው ብሏልና።

፴፻፲፫፤ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ፤ ጥበብንና ዕውቀትን ታስተውሉ ዘንድ ይህን ሁሉ ጸፍንላችሁ ወንጀለኞች በእኛ ስም የሚያደርጉትን ተርታ ነገርንም አትቀበሉ ።

፴፻፲፬፤ እንግዲህም ስለ እኛ የሚለምኑ ሐዋርያት አሉን አትበሉ ፤ የሥራቸውን ደግነት ተመልከቱ እንጂ ።

፻፩፤ እስመ ቦ እለ ይገብሩ ብዙኅ ኅይላተ ዘምሉዕ ኅምዘ ሞት በስሙ ለኢየሱስ ክርቶስ ከመሲሞን መሠርይ ወከላዮፊዮስ ወእለ ምስሌሆሙ በኩሉ መካን እለ ያስሕትዎሙ ለሰብእ ።

፻፪፤ ወአንትሙኒ እለ አፍቀርክ ምዎ ለክርስቶስ ወንሕነ አግብርቲሁ ወላእካኒሁ እሙንቱ ቀደምት ጸሐፍነ መጻሕፍተ ዕፁባተ ዘሙሴ ወሄናክ፤ ወአም ወሴት፤ ወኢሳይያስ ወዳዊት ፤ ወኤልያስ ወፎቱ አበው ቀደምት፤ ወእለ ይትቃረንዎሙ ለእሉ ይከውኑ ውፁዓነ እምሕግ ።

፻፫፤ ወዓዲ ጸሐፊ መጽሐፈ በስመ ጸርዕ እለ ይሬስዩ ርእሶሙ ኅሩያነ ወንጹሐነ ወይብሉ ጥዩቅ ውእቱ መጻሕፍቲነ እንዘ ርኩሳን እሙንቱ ረንቁ እምነሆሙ ወእም እለ ይገብሩ ከመዘ።

፻፬፤ ከመ ኢትትኩነኑ ምስሌሆሙ እለ ጸሐፊ ለአስሕቶ መሃይምናን ዘክልቦሙ ነውር ።

፻፭፤ አርዳሊሁ ለእግዚአን ኢየሱስ ክርስቶስ ንቤ እንከ በእንተ ኤጲስቆጶስ ወቀሳውስት ወዲያቆናት ይንበሩ በአሐቲ ብእሲት እምቅ ድመ ሢመት፤ ወእምድኅረ ሢመትስ ኢርቱዕ ያውስቡ ።

፻፮፤ የሞት መርዘን የተመላ ብዙ ታምራትን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የሚአደርጉ አሉና ፤ እንደ ባለሥራዩ ሲሞንና እንደ ከላዮፊዮስ በቦታውም ሁሉ ከእነርሱ ጋር ሰዎችን የሚያስቷቸው አሉና ።

፻፯፤ ክርስቶስን የወደዳችሁት እናንተ እኛም ባርያዎቹ የቀደሙ እነዚያ አገልጋዮችም የሙሴንና የሄናክን ፤ የአዳምንና የሴትን ፤ የኢሳይያስንና የዳዊትን ፤ የኤልያስንና የቀደሙ የሦስቱን አበው ድንቅ ድንቅ መጻሕፍትን ጸፍን፤ እሊህን የሚቃወሙ ከሕግ የወጡ ይሆናሉ ።

፻፰፤ ዳግመኛም ራሳቸውን የተመረጡና ንጹሐን የሚያደርጉ በጸርዕ ስም መጽሐፍን ጸፉ፤ እነርሱ ርኩሳን ሲሆኑ መጽሐፎቻችንን የተረዱ ናቸው ይላሉ፤ ከእነርሱና እንዲህ ከሚያደርጉ ራቁ ።

፻፱፤ ነውር የሌላቸው ምእመናንን ለማሳት መጽሐፍን ከጻፉ ጋራ እንዳይፈረድባችሁ።

፻፳፤ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርት እኛ ፤ ስለ ኤጲስቆጶስና ስለ ቀሳውስት ስለ ዲያቆናትም ከሹመት አስቀድመው በአንዲት ሴት ጸንተው ይኑሩ ፤ ከሹመት በጌላ ግን ሊያገቡ አይገባም አልን።

ጳጳሱ ደ ፡ ር - ፴
፯ ማቱ ፲፱ - ፲፱

ጳጳሱ ሥራ ዘ ፡ ፲፰ - ፳፱

፻፯፡ ወካዕበ ንኤዝዝ በእንተ አግብርት እለ ይትኤዘዙ ለቤተክርስቲያን ንፍቀ ዲያቆናት አናጉንስጢስ ወወጸውተ ኅዋኅው ይንበሩ በአሐቲ ብእሲት ወሰብሳብ ንጹሕ።

፻፰፡ ወእምድኅረ ነሥኡስ ጥምቀተ ወሢመተ ኢይግበሩ ኃጢአተ ከመኢይረዱ ውስተ ኩነኔ ።

፻፱፡ ናሁ ንኤዝዝ ከመኢያውስቡ ዘማ ወኢአመተ ወኢድኅርተ ወኢመዐስብተ በከመጽሐፍ ውስተ ሕግ።

፻፳፡ ወዓዲ ዲያቆናዊት ብእሲት ትኩን ድንግለ ወንጽሕተ ፣ ወእመሂ መበለት መሃይምንት እንተ አውሰበት ፩ጸ ብእሴ መፍትው ትርከብ ሢመተ አንስት።

፻፺፡ ወለእለሂ ይትመየጡ እምንጢአት ርቱዕ ትትወክፍዎመዝውእቱ ፈቃዱ ለእግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ ወለንዑስ ክርስቲያንሂ።

፻፺፩፡ ሶበ ለበዉ ተግሣጸ አጥም ቅዎመ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ።

፻፺፪፡ ሁለተኛም በቤተ ክርስቲያን ስለሚታዘዙ አገልጋዮች ንፍቀ ዲያቆናትና አናጉንስጢስ ስለአፀውተ አናቅጸም በንጹሕ ጋብቻ በአንዲት ሴት ጸንተው ይኖሩ ዘንድ እናዝላለን።

፻፺፫፡ ጥምቀትንና ሹመትን ከተቀበሉ በኋላ ግን ወደ ቅጣት ፍርድ እንዳይወርዱ ኃጢአትን አይሥሩ ።

፻፺፬፡ እነሆ በሕግ እንደተጻፈ ዘማይቱን ፣ ነፃ ያልወጣች ባርያን፣ በነውር የተፈታችውን፣ ባሏ መቶባት የገለጥተችውን እንዳያገቡ እናዝላለን።

፻፺፭፡ ዳግመኛም ዲያቆናዊት ሴት ንጽሕት ድንግል ትሁን ፣ ፈትም ብትሆን አንድ ሰውን ያገባች የታመነች የሴቶችን ሹመት ታገኝ ዘንድ ይገባል።

፻፺፮፡ ከኃጢአት የሚመለሱትንም ትቀበሉአቸው ዘንድ አግባብ ነው፣ በኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ፈቃዱ ይህ ነውና ፣ ጐሳ ክርስቲያንም ተቀበሉአቸው ።

፻፺፯፡ ትምህርትንም በተረዱ ጊዜ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቋቸው ።

፱ ፡ ፩ ጢም. ፪ ፡ ፳-፯ ፣ ቲቶ. ፩ ፡ ፭-ዘ ፣ ማቴ. ፲፱-ዘ

፻፺፱፡ ወለእለስ አልበሙ አምልኮ እግዚአብሔር አዝዝዎሙ ለመሃይምናን ይትፈለጡ እምሆሙ በኩሉ ግብር ኢበምክር ወኢበነገር ወኢበጸልዮ ወአርኅቅዎሙ እምቤተ ክርስቲያን ዘእግዚአብሔር እስመ ነኪራን እሙንቱ ወእኩያን ወሙሱናን እለ የሀጉሉ አባግዐ መርዔቱ ለክርስቶስ ።

፻፺፻፡ ወበእንቲአሆሙ ይቤ ጠቢብ ሰሎሞን አሌ ሎሙ ለመናፍቃን እለ ያጡብቡ ርእሶሙ ወደኃሪ ቶሙ ለኩነኔ ሲኦል እሉ እሙንቱ እለ ይሜህሩ ተግሣፀ ሐሰት ወይፀርፉ ዲበ መንፈስ ቅዱስ ወእለ ተሀይደ እምኔሆሙ ክፍለ ርስት ዘነሥኡ እምንቤሁ ወአልበሙ ስርየት በዝ ዓለም ወኢ በዘይመጽእ ዓለም ።

፻፺፻፱፡ እስመ አፈድፈዱ ዐሊወ እምአይሁድ ወአረማውያን እለ ይፀርፉ ላዕለ እግዚአብሔር ፈጣሪ ኩሉ ወውእቱ መልዕልተ ኩሉ ወተንሥኡ ላዕለ ወልዱ ወክሕድዎ ለመንፈስ ቅዱስ ወአፅርዑ መጻሕፍተ ቅዱሳተ ወጎረዩ ሎሙ ፅርፈተ ወአማሰኑ ቤተ ክርስቲያኑ ለክርስቶስ እሉ እሙንቱ ቁናጽል እለ ያማሰኑ ዐጸደ ወይን።

፻፺፻፲፡ እግዚአብሔርን ማምለክ የሌለባቸውን ግን ምዕመናን በሥራው ሁሉ በምክር ቢሆን ፣ በነገርም ቢሆን ፣ በጸሎትም ቢሆን ፣ ከእነርሱ ይለዩ ዘንድ እዘሂቸው፣ ከእግዚአብሔርም ቤተ ክርስቲያን አርቋቸው ፣ እነርሱ የተለዩ ክፉዎች የጠፉ የክርስቶስን መንጋዎች የሚአጠፉ ናቸውና ።

፻፺፻፲፩፡ ስለ እነርሱም ጠቢብ ሰሎሞን እንዲህ አለ ፣ ራሳቸውን ጥበበኛ ለሚያደርጉ ሰዎች ወዮላቸው፣ ፍጻሜአቸውም ለሲኦል ቅጣት ነው ፣ እሊኸውም የሐሰት ምክርን የሚአስተምሩ በመንፈስ ቅዱስ ላይም የሚሳደቡ ፣ ከእርሱ የተቀበሉት የርስት ክፍልም ከእነርሱ የተቀማ በዚህ ዓለም በሚመጣውም ዓለም የኃጢአት ሥርየት የሌላቸው ናቸው ።

፻፺፻፲፪፡ ሁሉን በፈጠረ ከሁሉ በላይ በሚሆን በእግዚአብሔር አብ ላይ ከሚሳደቡ በልጁም ላይ ከተነሡ መንፈስ ቅዱስንም ከካዱ ፣ ስድብንም ለነሱ መርጠው ቅዱሳት መጻሕፍትን ካስታጉሉ ፣ እሊኸውም የወይን ቦታን የሚያጠፉ ቀበሮዎች ናቸው ፣ የክርስቶስ ማደሪያ ቤተ ክርስቲያንን ከሚያጠፉ ከወንጀለኞች ከአይሁድ ይልቅ ክህደትን አብዝተዋልና።

፻፲፮፣ ንኤዝዘክሙ ረጎቁ እምእሱ እስመ ዘይተሉ ጠቢብ ይከውን ከመ ውእቱ ጠቢብ ወዘሂ ይተሉ አብደ ይከውን ከመ ውእቱ አብድ።

፻፲፯፣ ኢመፍተው ከመ ትንበሩ ምስለ ሰረቅት ወኢትደመሩ ምስለ ዐላውያን።

፻፲፮፣ ስምዑ ዘይቤ ዳዊት ቅዱስ አኮኑ ጸላእተከ ጸላእኩ እግዚአ ወተመንሰውኩ በእንተ ፀርከ ፍጹመ ጽልእ ጸላእክዎመ ወኮ ኑኒ ፀርዮ።

፻፲፰፣ እስመ ረገሞ እግዚአብሔር ለኢዮሳፍጥ በእንተ ፍቅር ወረድ ኤተ አክዓብ ንጉሥ ወአካዝያስ።

፻፲፱ ይቤሎ ለንጉሥ ኢዮ ነቢይ ኮንከ ረድኦ ለብእሲ ኃጥእ ታድኅ ኖኑ እንከ አንተ ዘጸልኦ እግዚአብሔር።

፻፳፣ ወበእንተዝ ወረደ ፍጡነ መዓተ እግዚአብሔር ላዕሌሁ እስመ ኢኮነ ርቱዕ ልቡ በቅድሜሁ ወኮነ ጎሠረ ምግባሩ በውስተ ምድር።

፻፳፩፣ ረጎቁ እንከ እምኔሆመ ወኢ ትትወክፉ ሰላሞመ።

፻፳፪፣ ወበእንተአሆመ ይቤ ነቢይ አልቦመ ፍሥሐ ለረሲዓን በቅ ድመ እግዚአብሔር እሱ እሙንቱ ተኩላት ወክለባት መሰጥ እለ አልቦመ ምሕረት።

፲ መዝ. ፻፴፰ - ጳጳ - ጳጳ
፲፩ - ዳ ዜና መዋ. ፲፱ - ዳ
፲፪ - ዳ ዜና መዋ. ጳ - ፴፮
፲፫ - ኢሳ. ፶፮ - ጳጳ

፻፲፭፣ ከእሊህ ትርቁ ዘንድ እናዝ ዛችኋለን ጥበበኛን የሚከተል እን ደዚያ ጥበበኛን ይሆናልና አላዋቂ ንም የሚከተል እንደዚያ አላዋቂ ይሆናልና።

፻፲፮፣ ከሌቦች ጋራ ትኖሩ ዘንድ አገባብ አይደለም ፣ ከዓላውያን ጋራም አንድ አትሁኑ።

፻፲፯፣ ቅዱስ ዳዊት የሚለውን ስሙ አቤቱ ጠላቶችህን የጠላሁ አይደለሁምን ፣ ስለጠላቶችህም ጠፋሁ ፣ ፍጹም ጥልንም ጠላኋ ችው ጠላትም ሆኑኝ።

፻፲፰፣ እግዚአብሔር ኢዮሳፍጥን፣ ንጉሡ አክዓብንና አካዝያስን ስለ ወደደና ስለ ረዳ ረገሞታልና።

፻፲፱፣ ንጉሡን ነቢዩ ፣ ኢዮም እንዲህ አለው ፣ የኃጢአተኛ ሰው ረዳትን ሆንህ ፣ እንግዲህ እግዚአብሔር የጠላውን አንተ ታድነዋለህን።

፻፳፣ ስለዚህም የእግዚአብሔር ቁጣ ፈጥኖ በእርሱ ላይ ወረደ ፣ ልቡ በፊቱ የቀና አልሆነምና ፣ በምድርም ሥራው ወራዳ ሁኗ ልና ።

፻፳፩፣ እንኪያስ ከእነርሱ ራቁ ሰላማቸውንም አትመኑ።

፻፳፪፣ ስለ እነርሱም ነቢይ እንዲህ አለ ፣ ለዝንጉዎች ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት ደስታ የላቸውም ፣ እነርሱም ምሕረት የሌላቸው ተኩላዎችና ነጣቂዎች ውሾች ናቸው።

፻፳፫፣ ወሰብ ቀርቦት ዕለት ወበጽ ሐት ሰዓት ብዙኃን ይከውኑ እኩያነ ።

፻፳፬፣ በከመ ይቤ እግዚአነ በወን ጌል ወበደኃሪ መዋዕል ተሐፀፀ ሃይማኖት ወትሌኩስ ፍቅር ወት በዝኅ ኃጢአት ወይመጽኡ ሐሳ ውያነ መሲሕ ወሐሳውያነ ነቢ ያት ወይገብሩ ተአምረ በውስተ ሰማይ ወያስኅትዎመ ለብዙኃን ጎሩያን።

፻፳፭፣ ናሁኬ ንስአሎ ለእግዚአብሔር ያድኅነነ እምስሕተቶመ በኢዮሱስ ክርስቶስ ወይባልሐነ እምዕልዋን ሕዝብ ከመ ናጽንዓ ለቤተ ክርስቲያን ወያድኅኖመ ለብዙኃን ወይፈውሶመ በብዙኅ ተግሣፅ ወበቃለ ጸጋ።

፻፳፮፣ ወእለሰ ኢተወክፉ ስብከተነ ሰዕኑ ተፈውሶ ወወፀኡ እመር ዔት ከመ ያማስኑ ካልኣነ አባግዐ ንጹሐነ እለ አልቦመ ነውር።

፻፳፯፣ ወከመዝ ሠራዕነ እንከ በውስተ ኩሉ በሐውርት ወረሰይነ ለክመ ዛተ ርትዕተ ትምህርተ /ዲድስቅልያ/ በጽድቅ ወበንጽሕ ተዝካረ ለእለ የአምኑ በእግዚአነ ኢዮሱስ ክርስቶስ ወፈነውን ምስለ ጎሩይ ቀሌምንጦስ ወፍቁር በር ናባስ ወፍቁር ወልድ ጢሞቴዎስ ወብፀዕ ማርቆስ ወምስሌሆመ ቴቶ ወሉቃስ ወአሶን ወሉኪዮስ ወሱሲ ጴጥሮስ።

፲፱ ማቴ. ፳፬ - ፲፪ - ጳጳ
፲፮ ፣ ሮሜ. ፲፮ - ጳጳ

፻፳፫፣ ቀን በቀረበች ጊዜ ሰዓትም በደረሰች ጊዜ ብዙዎች ክፋዎችን ይሆናሉ ።

፻፳፬፣ ጌታችን በወንጌል እንደ አለ፣ በኋለኛው ዘመን ሃይማኖት ታንሳለች ፣ ፍቅርም ትጠፋለች፣ ኃጢአትም ትበዛለች ፣ በመሢሕ ክርስቶስ የሚዋሹ ፣ በነቢያትም የሚዋሹ ይመጣሉ ፣ በሰማይም ተአምርን ያደርጋሉ ብዙዎች ምር ጦችንም ያስታሉ ።

፻፳፭፣ እነሆ እንግዲህ በኢዮሱስ ክርስቶስ ከስሕተታቸው ያድነን ዘንድ እግዚአብሔርን እንለምነው ቤተ ክርስቲያንንም እንድናጸናት ከከዳተኞች ሕዝብ ይታደገን ዘንድ ብዙዎችንም ያድናቸውና ቡዙ ምክርና በጸጋ ቃል ይፈውሳቸው ዘንድ እንለምነው።

፻፳፮፣ ትምህርታችንን ያልተቀበሉ ግን መዳን ተላናቸው ፣ ነውር የሌለባቸው ሌሎች ንጹሐን በጉችን ያጠፉ ዘንድም ከመንጋ ወጡ ።

፻፳፯፣ እንግዲህ በቦታቸው ሁሉ እንዲህ ሠራን ፣ ይህችን የቀናች ትምህርትንም /ዲድስቅልያ/ በጽድቅና በንጽሕና በጌታችን በኢዮሱስ ክርስቶስ ለሚያምኑ ሰዎች መታሰቢያ አደረግንላችሁ ፣ ከተመረጠ ቀሌምንጦስና ከተወደደ በርናባስ፣ ከተወደደ ልጅ ጢሞቴዎስና ከብፀዕ ማርቆስ፣ ከእነርሱም ጋር ከቴቶና ከሉቃስ ፣ ከአሶንና ከሉኪዮስ ፣ ከሱሲ ጴጥሮስም ጋር ላክነው ።

፪፻፳፮፤ ንስአለክሙ ትትመሰሉ በእሱ ወስምዑ ቃሎሙ ወረኃቁ እምዘ ትካት ልማድ እስመ ቀደ ምትሰ ኃለፉ ።

፪፻፳፱፤ ወአንትሙ ኩኑ ሐዲሳነ እስመ አእመርክምዎ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘቦቱ ኩሉ ኮነ ወወሀበነ ሕገ ንጹሐ ወመድ ጎኒተ ነፍስነ ዘረስይነ ውስቴታ ፍጹመ ስመ ዚአሁ ዘእንበለ ፍል ጠት ወሕፀት ወወልጦት ዘአልቦ ነውር እንተ ትመይጥ ነፍሳተ።

፪፻፴፩፤ ዘንተ ለዘረሰው ዕብራውያን ወሀቦሙ ተዝካረ በሚልክያስ ነቢይ ዘይብል ተዘክሩ ሕገ ሙሴ ብእሴ እግዚአብሔር ዘአዘዘክሙ ዘንተ ትእዛዘ ጽድቅ ወቅድሳት።

፪፻፴፪፤ ወእግዚእነ ኢሠዐረ ሕገ ኦሪት ወኢያሕፀፀ አላ ዳዕሙ ይቤ ኢተጎልፍ አሐቲ ቃል እምኦሪት እስከ ዝ ኩሉ ይትገበር ፣ ወካዕበ ይቤ ኢመጸእኩ እሥዐሮሙ ለኦ ሪት ወለነቢያት አላ ከመ እፈ ጽሞሙ።

፪፻፴፫፤ እስመ ሙሴ ሠራዴ ሕግ ነቢይ ወንጉሥ ፣ ወኤልያስ ነቢይ ቀናዲ አስተርእዩ ምስለ እግዚእ ሰበ ተወለጠ ራእዩ በቅድሚያሙ ስምሀ ኮኑ በእንተ ሕማሙ ወሞቱ ወትሰብእቱ ከመ ፍቁር ወሰብእ ቤቱ ወአኮ ከመ ነኪ ራግ።

፲፮ ሚሊ. ፱ - ፳
፲፯ ማቲ. ፭ - ፲፮ - ፲፮
፲፰ ሱቃ. ፱ - ፳፰ - ፴፭

፪፻፳፻፮፤ እነሱን ትመስሉ ዘንድ እንላ ምናትኃለን፤ ቃላቸውንም ስሙ፤ ከቀድሞው ልማድም ራቁ ፣ ፊተ ኞች አልፏልና ።

፪፻፳፱፤ እናንተም አዲሶችን ሁኑ፤ ሁሉ በእሱ የተፈጠረ ፣ ነፍሳትን የምትመልስ ነውር የሌለባት ያለ መለየት ያለ መጉደልና ያለ መለ ወጥ የእርሱን ስም በውስጥ ፍጹም ያደረግንባት የነፍሳችን መዳኛና ንጹሕ ሕግን የሰጠን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን አው ቃችሁታልና።

፪፻፴፩፤ ይህን ለረሱ ዕብራውያንም ይህን የጽድቅና የቅድስና ትእዛዝን ያዘዛችሁን የእግዚአብሔርን ሰው የሙሴን ሕግ አስቡ የሚል መታ ሰቢያን በነቢዩ በሚልክያስ ሰጣ ቸው።

፪፻፴፪፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም የኦሪትን ሕግ አልሻረም ፣ አላን ደለምም፤ ነገር ግን ይህ ሁሉ እስ ኪደረግ ድረስ ከኦሪት አንዲቱ ቃል አታልፍም አለ፤ ሁለተኛም እፈጽማቸው ዘንድ ነው እንጂ፤ ኦሪትንና ነቢያትን ላሳልፋቸው አልመጣሁም አለ ።

፪፻፴፫፤ ሕግን የሠራ ነቢይና ንጉሥ ሙሴ ፣ ቀናተኛው ነቢይ ኤልያስም በፊታቸው መልኩ በተ ለወጠ ጊዜ ከጌታ ጋር ታዩ ፣ ሰው ስለመሆኑ ስለ ሕማሙና ስለሞቱ ምስክር ሆኑ ፣ እንደ ወዳጅና እንደ ቤቱ ሰዎች እንጂ እንደ ባዕዶች አይደሉምና።

፪፻፴፫፤ ወሀበ እግዚአብሔር ሥር ዐተ ፲ቱ ቃላት ዘውስተ ኦሪት ወነቢያት በቅዱሳን ወእሙንቱስ ነበሩ እንዘ ይሰምዑ ቃሎ እምቅ ድመ ይግበሩ ሎሙ ጣዕዋ ላሕም ዘሰመይዎ ግብፃውያን ሀቤ ።

፪፻፴፬፤ እስመ ሥርዐትሰ ጽድቅ ውእቱ።

፪፻፴፭፤ ወበእንተዝ ተሰምየ ሕገ ወይፈትሕ በርትዕ ።

፪፻፴፮፤ ሲሞንስ ወእለሂ ምስሌሁ ጸልኩ ዘንተ ሥርዐተ ወይዌድሱ ርእሶሙ ወእሙንቱስ ይወርዱ ውስተ ገሃነም።

፪፻፴፯፤ ሕግሰ ኄር ወቅዱስ ውእቱ እስመ ይቤ እመ ትፈቅድ ትግበር ሊተ ምሥዋዐ ሕንጽ ሊተ በም ድር ወኢይቤ ሕንጽ ሊተ ዘእንበለ ሥምረት ።

፪፻፴፰፤ እስመ ይጽሕቅ እግዚአብ ሔር በንቤነ መሥዋዕተ ወቀሩ ርባነ።

፪፻፴፱፤ አቤልስ ወኖኅ ወአብርሃም መሥዋዕተ ወዕጣነ አዕረጉ ንቤሁ በፈቃደሙ።

፪፻፵፩፤ ወከማሁ በፈቃደሙ ዕብራ ውያንሂ ገብሩ ዘንተ፤ ወአኮ ውእቱ ዘአዘዘሙ ዳዕሙ ለሊሆሙ በሥ ምረቶሙ ውእቱሂ ተወክፈ መሥ ዋዕቶሙ ዘአዕረጉ ሎቱ በልብ ንጹሕ ።

፪፻፴፫፤ እግዚአብሔርም በኦሪትና በቅዱሳን ነቢያት ውስጥ ያሉ የአሥሩን ቃላት ሥርዐት ለሕ ዝቡ ሰጠ፤ እነርሱም ግብፃውያን አምላክ ያሉት የላም ጥጃን አስመ ስለው ጣዖትን ከመሥራት አስቀ ድመው ቃሉን ሲሰሙ ኖሩ።

፪፻፴፬፤ ሥርዐት ጽድቅ ነውና ።

፪፻፴፭፤ ስለዚህም ሕግን ተባለ በእ ውነትም ይፈርዳል።

፪፻፴፮፤ ሲሞንና ከርሱ ጋራ የነበሩ ግን ይህን ሥርዓት ጠሉ ፣ እነ ራሱ ግን ወደ ገሃነም ይወርዳሉ ።

፪፻፴፯፤ ሕጉ ግን ቸርና ቅዱስ ነው፤ መሠዌያን ትሠራልኝ ዘንድ ብትወድ በምድር ሥራልኝ አለ እንጂ ያለ ፈቃድህ ሥራልኝ አላለምና።

፪፻፴፰፤ እግዚአብሔር መሥዋዕት ንና ቀሩርባንን ከእኛ ይፈልጋልና።

፪፻፴፱፤ አቤልና ኖኅ አብርሃምም መሥዋዕትንና ዕጣንን በፈቃዳ ቸው ወደ እርሱ አሳርገዋልና።

፪፻፵፩፤ እንዲሁ ዕብራውያንም በፈቃ ዳቸው ይህን አደረጉ፤ እርሱ ያዘዛ ቸው አይደለም ፣ እነርሱ በፈቃዳ ቸው ነው እንጂ ፣ እርሱም በን ጹሕ ልቡና ያሳረጉለትን ተቀበለ።

፲፱ ዘዕ. ፳ - ፲፯

፪፻፩፤ ወበእንተዝ ይቤ ኢይፈቅድ ፊጣነክሙ ወኢይጽሕቅ ወኢምን ተኒ እስሙ ዚአየ ውእቱ ኩሉ ዓለም ወኩሉ ዘውስተ ትካት መዋዕል ረስዕዎ አሕዛብ ለእግዚአብሔር ወረሰዩ ሎሙ ጣዕዋ ላሕም አምላክ ህዩንተ እግዚአብሔር ዘበአማን።

፪፻፪፤ አመ ይወፅኡ እምግብፅ ይቤ አሮን እሱ እሙንቱ አማል ክቲክ እስራኤል ዘአውፅኡክ እምድረ ግብፅ ወእሙንቱስ አም ለኩ ጣዕዋ ላሕም በዕልወት ወጎ ደግዎ ለእግዚአብሔር ዘፈነው ሙሴሃ ወአውፅኦሙ እምፅፁብ ኩነኔ ።

፪፻፫፤ ወናሁ ገብረ እግዚአብሔር ተአምራተ በእደ ሙሴ ገብሩ ወበትር ዘአማሰኖሙ ለግብፃውያን በ፲ቱ መቅሠፍት ዝንቱ ውእቱ፤ ወቦቱ ዘበጣ ለባሕረ ኤርትራ ወአ ጎለፎሙ እንተ ማዕከላ ከመ ምር ዋጸ አፍራስ በውስተ ዩብስ ወለጸ ላእቱስ አስጠሞሙ ውስቴታ።

፪፻፬፤ ወረሰዩ ጥዑመ ነቅዕ ማይ መሪረ ወአንቅዕ ኩኩሐ ወአው ሐዘ ሎሙ ማዩ።

፪፻፩፤ ስለዚህም እንዲህ አለ ፤ ዕጣናችሁን አልወድም ፤ ምንም አልሻም ፤ ዓለም ሁሉ ዩኔ ነውና በቀድሞ ዘመን የነበሩ ሰዎች ሁሉ እግዚአብሔርን ረሱት ፤ የላም ጥጃንም ስለ እውነተኛው እግዚአብሔር ፈንታ አምላክ አደረጉ ላቸው ።

፪፻፪፤ ከግብፅም በወጡ ጊዜ አሮን እስራኤል ሆይ ፤ ከግብፅ ምድር ያወጡህ አምላኮችህ እሊህ ናቸው አለ ፤ እነርሱም በክህደት የላም ጥጃን አመለኩ ፤ ሙሴን ልኮ ከሚያስጨንቅ አገዛዝ ያወጣቸው እግዚአብሔርን ተዉት ።

፪፻፫፤ እግዚአብሔርም በወዳጁ በሙሴ እጅ ታምራትን አደረገ ፤ በበትሩም ግብፃውያንን በአሥር መቅሠፍት ያጠፋቸው እርሱ ነው፤ በዚያም በትር የኤርትራን ባሕር መትቶ በደረቅ እንዳለ ፈረስ መሯጫ አድርጎ በመካከሏ አሳለፋቸው ፤ ጠላቶቹንም በውስጧ አስጠማቸው።

፪፻፬፤ መራራውን የውሃ ምንጭ ጣፋጭ አደረገ ፤ ጭንጫውንም ሰንጥቆ ውሃን አፈለቀላቸው ።

፪፻፭፤ ወጸለሎሙ መዓልተ በደ መና ወሌሊተ በዐምደ እሳት ወአ ብርሀ ሎሙ ወመርሐሙ ወእ ሙንቱስ ኢያእመሩ ንበ ይበ ጽሑ።

፪፻፮፤ ወአውረደ ሎሙ መና ይብ ልዑ እምሰማይ ወአዝነመ ሎሙ ሥጋ ከመ መሬት።

፪፻፯፤ ወወሀቦሙ ሕገ በገዳም ወረ ሰዮሙ ድልዋነ ይስምዑ ቃሎ ጎደግዎ ለዘገብረ ሎሙ ዘንተ ኩሎ ።

፪፻፰፤ ወይቤልዎ ለአሮን ግብር ለነ አማልክተ እለ የሐውሩ ምስ ሌነ ወገብረ ሎሙ ጣዕዋ ላሕም ወሰገዱ ሎቱ።

፪፻፱፤ ወእአመረ እግዚአብሔር ከመ አልቦ አኩቴት በእንተ ኩሉ ዘገብረ ሎሙ ።

፪፻፲፤ ወእሙንቱስ ተአስሩ በማእ ሰር ዘኢይት ፈታ ሕ ወወድቁ ውስተ መሥገርት እንተ አልባቲ ሙጻእ ወምጉያይ።

፪፻፮፤ ወአንተሙስ ሶበ ትገብሩ ምሥዋዕ አዕርጉ ውስቴቱ ቍርባነ ኩሎ ጊዜ እስመ ውእቱ ይቤ ረሳ ዕኮ ለእግዚአብሔር ዘአድንከ ወአልብከ አኩቴተ ስምዮ።

፪፻፭፤ ቀን በደመና ጋረዳቸው ፤ ሌሊትም በእሳት ምስሶ እያበራ መራቸው ፤ እነርሱ ግን የሚደር ሱበትን አያውቁም ነበር።

፪፻፮፤ መናንም ይበሉ ዘንድ ከሰ ማይ አወረደላቸው ፤ ሥጋንም እንደ መሬት አዘነመላቸው።

፪፻፯፤ በምድረ በዳም ሕግን ሰጣ ቸው ፤ ቃሉንም ይሰሙ ዘንድ የተዘጋጁ አደረጋቸው ፤ ይህን ሁሉ ያደረገላቸውን ተዉት ።

፪፻፰፤ አሮንንም ከኛ ጋራ የሚሄዱ አምላኮችን ሥራልን አሉት፤ እር ሱም የላም ጥጃን ሠራላቸው ፤ እነርሱም ሰገዱለት።

፪፻፱፤ እግዚአብሔርም ስለ አደረገ ላቸው ሁሉ ምስጋና እንደሌለው ዐወቀ ።

፪፻፲፤ እነርሱም በማይፈታ ማሠሪያ ታሥረው መውጫና መሸሻ በሌለ ባት ወጥመድ ውስጥ ወደቁ።

፪፻፮፤ እናንተ ግን መሠዊያን በሠ ራችሁ ጊዜ ሁሉ በውስጡ ቍር ባንን አሳርጉ ፤ እርሱ ያዳነህ እግ ዚአብሔርን ረሳኸው ፤ ስሜን ማመስገንንም የለህም ብሏልና።

፪፻፪፣ እብኡ እንከ መባእክሙ ከመ ትዘከሩ አኩቴተ ስምዖ በሀዩ ወኢ ትወልጡ እንሰሳ ርኩሰ ህዩንተ ንጹሕ።

፪፻፫፣ ወእመሰ ኢገበርክሙ ከመዝ አመጽእ ላዕሌክሙ ዐቢዩ መቅ ሠፍተ ከመ ገብር እኩይ ወሀካይ ወአብድ ወኢትትአሰሩ በማእሰረ ትእዛዘዩ።

፪፻፬፣ ተዓቀቡ እንከ ወኢትደቁ ውስተ ስሕተተ ብዙኃን አማል ክት ከመ ኢይርከብክሙ ቃል ዘይቤ አይቴ ውእቱ አማልክቲክ እስራኤል።

፪፻፭፣ ወተዘከሩ ዘጽሑፍ ዘይቤ ስማዕ እስራኤል እግዚአብሔር፣ አምላክክ፣ እግዚአብሔር አሐዱ ውእቱ።

፪፻፮፣ አንትሙሰ ንበሩ በዛቲ ሥር ዐት ወአእምሩ ከመ አልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌሁ በሰማይ ወበ ምድር።

፪፻፯፣ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አም ላክክ በኩሉ ልብክ ወበኩሉ ኃይልክ ወበኩሉ ሕሊናክ ወኢያሁ ባሕቲቶ ፍራህ ወኢትረሲ ውስተ ልብክ ስመ አማልክተ ነኪር ፣ ወኢትዝክሮሙ በአፋክ እስመ በእንተ ጽልሑተ ልቦሙ አእመ ሮሙ እግዚአብሔር።

፪፻፪፣ እንግዲህም በዚያ ስሜን ማመሰገንን ታስቡ ዘንድ መብዓ ችሁን አግቡ ፣ ስለ ንጹሑ ፈን ታም ርኩሱን እንሰሳ አትለ ውጡ።

፪፻፫፣ እንደዚህ ባታደርጉ ግን እንደ ክፉና ሐኬተኛ ፣ እንደ አላዋቂም ባሪያ ታላቅ መቅሠፍትን በናንተ ላይ አመጣለሁ ፣ በትእዛዜ ማሰ ሪያም አትታሰሩም።

፪፻፬፣ እንግዲህ ተጠበቁ ፣ እስራ ኤል ሆይ አምላክችህ ወዴት ናቸው የሚለው ቃል እንዳያገኛ ችሁ ፣ በብዙዎች ጣዖታት ስሕተ ትም አትውደቁ ።

፪፻፭፣ እስራኤል ሆይ ! ስማ አምላክህ እግዚአብሔር አንድ እግዚአብሔር ነው ፣ ተብሎ የተ ጻፈውንም ቃል አስቡ።

፪፻፮፣ እናንተስ በዚች ሥርዐት ኑሩ ከእርሱም ሌላ በሰማይም በምድርም ሌላ አምላክ እንደሌለ ዕውቁ።

፪፻፯፣ እስራኤል ሆይ ! በፍጹም ልብህ ፣ በፍጹም ኃይልህ ፣ በፍ ጹም ሐሳብህ አምላክህ እግዚአ ብሔርን ውደደው ፣ እርሱንም ብቻ ፍራ ፣ በልብህም ውስጥ የተለየ የጣዖታትን ስም አታድርግ ፣ በአፍህም አትጥራቸው ፣ እግዚአብሔር ስለ ልባቸው ሽንገላ አውቆአቸዋልና።

፪፻፳፣ ወአንትሙሰ አእመርክምዎ ለ፩አምላክ በልብ ንጹሕ ወበሠ ናይ ሕሊና ወሰማዕክሙ ቃሎ ለመድኅን ብፁዓት አዕይንቲክሙ እለ ርእያ ወአእዛኒክሙ እለ ሰምዓ ።

፪፻፴፣ ናሁ ፈትሐክሙ እማእሰር ወግዕዝክሙ እምግብርናት።

፪፻፳፣ ወዓዲ ይቤ ኢይብለክሙ አግብርትዩ እስመ ገብርሰ ኢየሐ ምር ዘይሬስዮ እግዚአኦ አላ ዳዕሙ አዕርክትዩ አንትሙ ።

፪፻፳፩፣ ናሁ መሀርኩክሙ ኩሎ ዘሰማዕኩ በጎበ አቡዮ።

፪፻፳፪፣ ወእለሰ ይፈቅዱ ኢይርአዩ ወኢይስምዑ ገዝፈ ልቦሙ ወር ኅቁ እምኔሁ።

፪፻፳፫፣ አንትሙሰ ብፁዓን አንትሙ ዘሠዓረክሙ እግዚአብሔር እመር ገም እስመ ዘመጽአ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር አጽንዖ ሕገ ወፈጸመ ወአሰሰለ ክቡደ ጸረ ዘው ስቴቱ ፣ አድኅነነ ወአግዐዘነ እምተቀንዮ ሰኃጢአት ወመሐረነ ወወሀበነ ሕይወተ ዘለዓለም ።

፳፩ ዮሐ. ፲፭ - ፲፭

፪፻፳፣ እናንተ ግን አንዱን አምላክ በንጹሕ ልብና በበጎ አሳብ አውቃ ችሁታል፣ የመድኅንንም ቃል ሰም ታችኋል ፣ ያዩ ዓይኖቻችሁ ፣ የሰሙም ጆሮዎቻችሁ ብፁዓን ናቸው።

፪፻፴፣ እነሆ ከማሰሪያ ፈታችሁ ፣ ከባርነትም ነፃ ወጣችሁ።

፪፻፳፣ ዳግመኛም ባሮቼ አልላች ሁም አለ ፣ ባሪያ ጌታው የሚያ ደርገውን አያውቅምና ፣ ወዳጆቼ ናችሁ እንጂ።

፪፻፳፩፣ እነሆ በአባቴ ዘንድ የሰማ ሁትን ሁሉ አስተማርኳችሁ።

፪፻፳፪፣ እንዳያዩ እንዳይሰሙ የሚ ወዱ ግን ልቡናቸው ደንድኖ ክርሱ ራቁ።

፪፻፳፫፣ እግዚአብሔር ከርግማን የለ ያችሁ እናንተ ግን ንዑዳን ክቡራን ናችሁ ፣ የእግዚአብሔር ልጅ ክር ስቶስ ሕግን አጽንቷልና ፣ ሕጉ ንም ፈጽሞ ከእኛ ከባድ ሽክምን አርቋልና ፣ እኛንም አድኖ ከኃጢ አት መገዛት ነፃ አውጥቶናልና ፣ ይቅር ብሎም የዘለዓለም ሕይ ወትን ሰጥቶናልና።

፪፻፳፱፤ ወካዕበ ይቤ ዘይፈቅድ ይት ልወኒ ይጽናሕ ዳግመ ምጽአትዮ።

፪፻፺፭፤ ወውእቱሰ ኢተወክፈ መሥዋዕተ ወቀርባን ዘያበውኡ አሕዛብ እስመ ብዙኅ ጊዜ አበሱ ሎቱ።

፪፻፺፮፤ ወለእመ-ንቱሰ ይመስሎ-መ በአብዙኖ መሥዋዕት ዘይድኅኑ እመ ቅሠፈተ መዓቱ ለእግዚአብሔር ዘእንበለ ዳዕሙ ንሕነ ንሰብሐ።

፪፻፺፯፤ ወዓዲ ይቤ በእንተ ምንት ታመጽኡ ሊተ ዕጣነ እምሳባ ወቀ ናንሞሰ እምርትቅ ብሔር ኢይ ሠምር መሥዋዕተክመ- ወኢ ይትዌክፍ ዕጣነክመ።

፪፻፺፰፤ ወካዕበ ይቤ ኢሳይያስ ለም ንት ታበው-አ- ሊተ መሥዋዕ ተክመ ፣ ጽጉብ አነ እመሥዋዕተ ሐራጊት ወአልሀምት ወስብሐ አባግዕ፣ ኢይፈቅድ ደመ ላህም ወጠሊ እመኒ አምጸእክመ ኢታስ ተርእዩኒ መኑ ኃሠሦ ለዝንቱ እምእዴክመ።

፪፻፺፱፤ ኢትድግመ እንክ ከይደ ፀፀደ ቤትዮ ወእመኒ አምጸእክመ ስንዳሌ ከንቱ ውእቱ ወዕጣንክመ ርኩስ ፣ ወበዓላቲክመ ወሰንበ ታቲክመ ዕለተክመ ኢይፈቅድ፣ ጸመክመኒ ወጸሎተክመኒ ኢይ ፈቅድ ፣ ጸልአት ነፍስዮ ዘንተ ወሰቄራራ ኮንክመኒ።

፪፻፳፱፤ ሁለተኛም ሊከተለኝ ዮወ ደደ ሁለተኛ አመጣጤን ይጠብቅ አለ ።

፪፻፺፭፤ እሱ አሕዛብ የሚአቀርቡ ትን መሥዋዕትንና ቀርባንን አልተቀበለም ፤ እሱን ብዙ ጊዜ በድለዋልና ።

፪፻፺፮፤ ለነሱ ግን ከእግዚአብሔር ከቁጣው መቅሠፍት መሥዋዕትን በማብዛት የሚድኑ ይመስላቸዋል፤ እኛ እናመስግነው እንጂ ።

፪፻፺፯፤ ዳግመኛም መሥዋዕታችሁን አልወድም ፤ ዕጣናችሁንም አልቀበልም ፤ ዕጣንን ከሳባ፣ ቀናንም ስንም ከሩቅ አገር ስለምን ታመጡልኛላችሁ አለ።

፪፻፺፰፤ ሁለተኛም ኢሳይያስ የላምና የፍየል ደምን አልወድም፤ ብታመጡም አታሳዩኝ ፤ ይህን ከእጃችሁ ማን ፈለገው? የበጎችን ስብ የላሞችንና የጊደሮችን መሥዋዕት እኔ ጠግቤያለሁ መሥዋዕታችሁን ለኔ ለምን ታቀርባላችሁ? አለ ።

፪፻፺፱፤ እንግዲህ የቤቴን ቦታ መርገጥንም አትድገመ ፤ ስንዴንም ብታመጡ ከንቱ ነው ፤ ዕጣናችሁም የረከሰ ነው ፤ ሰንበቶቻችሁንም ፤ በዓለቶቻችሁንም ቀናችሁንም አልፈቅድም ፤ ጸሎታችሁንና ጸማችሁንም አልሻም ፤ ሰውነቴ ይህን ጠልታ አስጸያፊ ሆናችሁብኝ ።

፪፻፳፱፤ ወዓዲ ይቤ ነቢይ አእትት እምኔዮ ድምፀ መዓትክ።

፪፻፺፭፤ ወካዕበ ይቤሎ ሳሙኤል ነቢይ ለሳኦል ሶበ ይፈቅድ ይሠራ ይኔይስ ሰሚዕ እምሠዊዕ ወተአ ዝዞ እምሰብሐ አባግዕ እስመ ኢይፈቅድ እግዚአብሔር ትሠራ ሎቱ ዘእንበለ ዳዕሙ ተስማዕ ቃሎ።

፪፻፺፮፤ ወዳዊትኒ ይቤ ኢይነሥእ አልሀምተ እምቤትክ ወኢሐራጊተ እመርዔትክ እስመ ዚአየ ውእቱ ኩሉ አራዊት ዘገዳም እንስሳ ገዳምኒ ወአልሀምት ወአአምር ኩሎ አዕዋፈ ሰማይ ወስነ ገዳምኒ ጎቤዮ ሀሎ እመኒ ርኅብኩ ኢይስእለክ እስመ ዚአየ ውእቱ ኩሉ ዓለም በምልዑ ኢይበልዕ ሥጋ ላህም ወኢይሰቲ ደመ ጠሊ ሠራ ለእግዚአብሔር መሥዋዕተ ስብ ሐት ወፈኑ ለልዑል ጸሎተክ ።

፪፻፺፯፤ ወዓዲ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፍ ከመ ውእቱ ኢይፈቅድ ዕጣነ እለ አበሱ ሎቱ ፣ እስመ ርኅብ በጎቤሁ መሥዋዕቶመ ለዕልዋን እለ ያበውኡ ዘእንበለ ሕግ ወኩሉ ዘይበልዕ እምኔሁ ይረኩስ ።

ጳጳ መዝ. ፵፱ - 11 - 1

፪፻፳፱፤ ዳግመኛም ነቢይ የቀጣህን ድምጽ ከኔ አርቅ አለ።

፪፻፺፭፤ ሁለተኛም ሳሙኤል ሳኦልን መሥዋዕትን ይሠዋ ዘንድ ቢወድ ከመሥዋዕት መስማት፣ ከበጎች ስብም መታዘዝ ይሻላል፤ እግዚአብሔር ቃሉን ተስማ ዘንድ እንጂ መሥዋዕትን ልትሠዋለት አይፈቅድም እና አለ ።

፪፻፺፮፤ ዳዊትም ከቤትህ ላሞችን፣ ከመንጋዎችህም ጊደሮችን አልቀበልህም፤ የምድረ በዳ አራዊት ሁሉ የኔ ናቸውና ፣ ላሞችና የምድረበዳ እንስሳም የሰማይ ወፎችንም ሁሉ ዐውቃለሁና፤ የምድረ በዳ ጌጥም በኔ ዘንድ አለና፤ ብራብም አለምንህም ፣ ዓለም ሁሉ በሞላ የኔ ነውና፤ የላም ሥጋን አልበላም ፣ የፍየል ደምንም አልጠጣም ፤ ለእግዚአብሔር የምስጋና መሥዋዕትን ሠዋ፣ ጸሎትህንም ለልዑል ስጥ እንጂ አለ ።

፪፻፺፯፤ ዳግመኛም እሱን የበደሉ ሰዎች ዕጣንን እሱ እንዳይወድ በመጽሐፍ ውስጥ የተጻፈ ነው፤ ያለ ሥርዓት የሚያቀርቡት የከሃዲዎች መሥዋዕት በእሱ ዘንድ ርኩስ ነውና ፣ ከመሥዋዕቱም የሚበላ ይረከሳል።

፪፻፱፤ ወውአቱ ይፈቅድ ፈድፋደ ልበ የዋሀ ወመንፈስ ትሑተ ዘይ ኄይስ እመሥዋዕት።

፪፻፳፤ ናሁ እንከ መጽአ ያፀርዕ እለ ያበውኡ መሥዋዕተ ደም ፣ እስመ ውአቱ ነገረ በአሪት ከመ እግዚአብሔር አምላክ አሐዱ ውአቱ^{፳፫}።

፪፻፺፤ ወካዕበ ይቤ በወንጌል ዛቲ ይእቲ ሕይወት ዘለዓለም ከመ ያዕምሩክ ለከ ለ፩ ዘበአማን አም ላክ^{፳፬}።

፪፻፺፯፤ ወዓዲ ይቤ አፍቅር ቢፀክ ከመ ነፍስክ ፣ ወዳግመ ይቤ አፍቀርኩክሙ መፍትው ትትፋ ቀሩ በበይናቲክሙ ከመ አነ አፍ ቀርኩክሙ^{፳፭}።

፪፻፺፰፤ እስመ ከመዝ ይቤ መጽ ሐፍ ኢትቅትል ነፍስ፣ ወውአቱስ አዘዘ ግሙራ ኢንጽላእ መነሂ ዘይቤ ናሁ አዘዘ ኢይዘምወ ወኢ ይፍትወ ብእሲተ ባዕድ።

፪፻፺፱፤ ይቤ ኢትስርቅ ወውአቱ አዘዘ ንትገሃሥ እምኩሉ ምግባር እኩይ ወናፍቅር ጸላዕተነ^{፳፮} እስመ ዘይቤ ኢትፍድዩ እኩየ ለዘአሕ ሠመ ላዕሌክሙ አዘዘን ንግበር ሰላመ ምስለ ኩሉ ፣ እስመ ምሕረት ይኄይስ እምእለ ይፈ ቅዱ በቀለ በእኩይ።

፳፫ ዘዳግ. ጸ - ር
፳፬ የሐ. ፲፮ - ፫
፳፭ ማቲ. ፳፪ - ፴፱
፳፮ የሐ. ፲፫ - ፴፱

፪፻፳፬፤ እሱም ከመሥዋዕት የሚ ሻል ቅን ልቡናና ትሑት ሰውነ ትን ፈጽሞ ይወዳል ።

፪፻፳፭፤ እንሆ የደም መሥዋዕትን የሚአቀርቡትን ያስቀር ዘንድ መጣ ፣ እሱ በአሪት ፈጣሪ እግዚ አብሔር አንድ እንደሆነ ተናግ ሯልና።

፪፻፺፯፤ ሁለተኛም በወንጌል በእው ነት አንድ አምላክ የምትሆን አን ተን ያውቁህ ዘንድ የዘለዓለም ሕይወት ይህች ናት አለ ።

፪፻፺፰፤ ዳግመኛም ባልንጀራህን እን ደራስህ አድርገህ ውደድ አለ ፣ ሁለተኛም እኔ ወደድኋችሁ አለ ፣ እኔ እንደ ወደድኋችሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ይገባል።

፪፻፺፱፤ መጽሐፍ እንዲህ ብሏልና ነፍ ስን አትግደል ፣ እርሱስ ማነንም ፈጽመን እንዳንጠላ አዘዘ ፣ እነሆ እንዳይሰስኑ አዘዘ ያለው የሌላውን ምሽት ፈጽመው እንዳይመኙ ነው።

፪፻፺፱፤ አትስረቅ አለ ፣ እርሱ ግን ከክፉ ሥራ ሁሉ እንርቅና ጠላቶ ቻችንንም እንወድ ዘንድ አዘዘ ፣ በናንተ ላይ ክፋትን ለሠራ ሰው ክፉን አትመልሱለት ፣ ስለ አለውም ከሁሉ ሰላምን እናደርግ ዘንድ አዘዘን ፣ በክፋት መበቀልን ከሚወዱ ይልቅ ይቅርታ ይሻላ ልና ።

፪፻፺፱፤ ይቤ አክብሩ አበዊክሙ ወው እቱስ አዘዘን ናትሕት ርእሰን ለኩሉ ፣ አጽርዐ ግዝረተነ ወለሊሁ ፈጸመ ግዝረተ ወውእቱስ ፈጸመ ተስፋ ዘይሴፊዎ ኩሉ ዓለም።

፪፻፺፳፤ ዘይቤ አግብእ መሐላክ ለእግዚአብሔር አዘዘን ኢንምሐል ወኢበምንትኒ።

፪፻፺፳፯፤ ህየንተ መሥዋዕት ዘደም ወሀበነ ቊርባነ ነባቢተ ዘእንበለ ደም ።

፪፻፺፳፰፤ ወህየንተ መሥዋዕት ዘ፩ መካን አዘዘን ይኩን ቊርባን ውስተ ኩሉ ምድር እምሥራቀ ፀሐይ እሰክነ ዓረብ።

፪፻፺፳፱፤ ወለክህነቱ ይቤ ሙሴ በው ስተ ሕግ ፣ ንብብ ቃለ ዘአዘዘኩክ እንዝ ትነብር አው እንዝ ትቀውም ወእመኒ እንዝ ተሐውር ውስተ ፍናት ።

፪፻፺፳፯፤ ወዳዊትኒ ይቤ ዘዳዕሙ ሕገ እግዚአብሔር ሥምረቱ ወዘሕጎ ያነብብ መዓልተ ወሌ ሊተ^{፳፻} ወበኩላሄ አዘዘ ይግበሩ በውስተ ሕግ ወኢይዕልወ ሥርዐተ።

፪፻፺፳፰፤ ወካዕበ ይቤ ብፁዓን እለ ንጹሐን በፍናቶሙ ወእለ የሐውሩ በፍናዊሁ ወበኩሉ ልበሙ የኅሥሥዎ^{፳፻፮}።

፳፻ መዝ. ስ - ስ - ጸ ፣ ፪፻፺፰ ስ - ጸ

፪፻፺፳፰፤ አባቶቻችሁን አክብሩ አለ ፣ እርሱ ግን ለሁሉ እራሳችንን እና ዋርድ ዘንድ አዘዘን ፣ ግዝረታ ችነን አስቀረ ፣ እርሱ ግን ግዝ ረትን ፈጸመ ፣ ዓለም ሁሉ የሚመኘው ተስፋን ፈጸመ ።

፪፻፺፳፯፤ መሐላህን ወደ እግዚአብ ሔር መልስ ያለ እርሱ በምንም ፈጽመን እንዳንምል አዘዘን።

፪፻፺፳፰፤ ስለ ደም መሥዋዕት ፈንታ ያለ ደም የምትናገር ቊርባንን ሰጠን ።

፪፻፺፳፯፤ በአንድ ቦታ ስለ ምትደረግ መሥዋዕት ፈንታም ፣ ቊርባን ከፀሐይ መውጫ እስከ ፀሐይ መግቢያ ድረስ በምድር ሁሉ ይደረግ ዘንድ አዘዘን።

፪፻፺፳፰፤ ሙሴም ለክህነቱ በመጽ ሐፍ ውስጥ፣ ስትቀመጥ ወይም ስትቆም ፣ ወደ ጉዳና ስትሔድም ያዘዘኩህን ቃል ተናገር አለ።

፪፻፺፳፯፤ ዳዊትም የእግዚአብሔር ሕግ ፈቃዱ የምትሆን ሌሊቱን፣ ቀኑንም፣ ሕጉን የሚያነብብ ብፁዕ ነው አለ፣ ሁለጊዜም በመጽሐፍ ያለውን ይሠሩ ዘንድ ሥራትንም እንዳያፈርሱ አዘዘ።

፪፻፺፳፰፤ ዳግመኛም አለ በጉዳናቸው ንጹሐን የሆኑ ሰዎች ፣ በመንገ ዶቹም የሚሄዱ በፍጹም ልቡና ቸውም የሚፈልጉት ሰዎች ብፁዓን ናቸው ።

፫፹፯፤ ወዓዲ ይቤ በወንጌል ብፁዓን አንትሙ እመ ገበርክም ወለዝንቱ እስመ በእንተዝ ይፈቅድ ይኩን ሕግ ገሃደ በጽድቅ ወያበርሀ ለኩሉ ዓለም ለእለ የአምኑ በእግዚእነ ወንደጉ አምልኮተ ጣዖት ወርጎቁ እምዐመፃ ወተወክፋ ቃሎ ሠናያተ።

፫፹፰፤ ወለእለሂ መነኩ ኪዳናተ አይሁድ እለ ዖረ ልቦሙ ወተለወ ፍኖቶሙ እለ ይቤሉ አልብነ ንጉሥ ዘእንበለ ቁሃር።

፫፹፱፤ ወካዕበ ይቤሉ እመጎደግናሁ ለዝንቱ ይመጽኩ ሰብአ ሮሜ ወይነሥኩ ሕዝብነ ወብሔረነ ፣ ተነበዩ ላዕሌሁ።

፫፺፤ ወይቤሉ ይኔይሰነ ንቅትል ፩ደ ብእሴ እምይትሀገውል ኩሉ ሕዝብ።

፫፺፩፤ አምኑ ቦቱ ኩሎሙ አሕዛብ ወነሥኩ ሮሜ ሢመቶሙ ወነሥኩ ኩሎ ሥርዐቶሙ።

፫፺፪፤ ወበእንተዝ ኮነ ርጉማነ እስመ ኢክህሉ ገቢረ ትእዛዙ።

፫፺፫፤ ወዓዲ ይቤ ርጉም ወእቱ ዘኢይገብር ኩሎ ትእዛዘ ዘጽሑፍ ውስተ መጽሐፊ ሕግ።

፳፮ የሐ. ፲፩ - ፶

፫፹፯፤ ዳግመኛም በወንጌል ይህን ብታደርጉ ብፁዓን ናችሁ አለ ፣ ስለዚህም ሕግ በእውነት የተገለጠ ይሆን ዘንድ ይወዳል ፣ ጣዖት ማምለክን ትተው ፣ ከበደልም ርቀው በጎ ቃሎችንም ተቀብለው ፣ በጌታችን ላመኑ ሰዎች በዓለም ሁሉ ያበራል ።

፫፹፰፤ ልባቸው የታወረ አይሁድ ንና ክቄሳር በቀር ንጉሥ የለንም የሚሉትን መንገድ የተከተሉትን መሐላ ለናቁ ያበራል ።

፫፹፱፤ ሁለተኛም ይህን ብንተወው የሮሜ ሰዎች መጥተው ሕዝባችንንና ሀገራችንን ይወስዳሉ ብለው በእርሱ ላይ ተናገሩ።

፫፺፤ እንዲህም አሉ ፣ ሕዝቡ ሁሉ ከሚጠፋ አንድ ሰውን ብንገድል ይሻለናል ።

፫፺፩፤ አሕዛብም ሁሉ አመኑበት ፣ የሮም ሰዎችም ሹመታቸውን ወሰዱ ፣ ሥርዓታቸውንም እጅ አደረጉ።

፫፺፪፤ ስለዚህም የተረገሙ ሆኑ ፣ ትእዛዙን ማድረግ አልቻሉምና ።

፫፺፫፤ ዳግመኛም አለ ፣ በሕግ መጽሐፍ የተጻፈውን ትእዛዝ ሁሉ የማይሠራ ርጉም ነው።

፫፺፬፤ ወንሕነሰ ንትሉ ፍኖቶ ለክርስቶስ ከመ ንርከብ በረከተ ወንትወከፍ ሕገ ወነቢያተ ወወንጌል ቅዱስ ወንትገንሥ እምእለ ያመልኩ አማልክተ ብዙኃነ ወንርጎቅ እምቀታልያነ ክርስቶስ ወቀተልተ ነቢያት እሱ እሙንቱ አይሁድ መናፍቃን።

፫፺፭፤ ወንሕነሰ ንተሐት ወንጽናዕ በአሚን በኢየሱስ ክርስቶስ ንጉሥ ዘቦቱ ሥልጣን ላዕለ ኩሉ ወውእቱ መምህረ ሕግ ወዐቃቤ ሥርዐት ።

፫፺፮፤ ረገቁ እንከ እምፍልጠተ ኤጲስ ቆጶሳት ወካህናት ወሕዝብ እለ ያረኩሉ ኦሪተ ወነቢያተ ጸላእቱ ለእግዚአብሔር አጋዜ ኩሉ።

፫፺፯፤ ወእለሰ የአምኑ በክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ወይፈልጡልደቶ በሥጋ ፣ ወይፀርፉ ዲበሕማማቲሁ በሥጋ፣ ወይጼዕልዎ በመስቀሉ ወይሃለቁ በሞቱ ወኢየአምኑ ትንሣኤሁ ፣ ወያበጥሉልደቶ እምአብ እምቅድመ ኩሉ ፍጥረት፣ ወይብሉ እሙንቱ ሥጋ ወነፍስ ውእቱ ወአልቦ መለኮት።

፫፺፰፤ ወቦ ዘይቤሉ ከመ ኢየሱስ ክርስቶስ መልዕልተ ኩሉ ወይዌድስዎ ።

፫፺፱፤ ወይብልዎ ባሕቲቱ ውእቱ አብ ወካዕበ ይቤሉ ውእቱ ወልድ ወጸራቅሊጦስ ኢሀለወ ፣ እሱኬርኩሳን እምኩሉ ።

፫፺፬፤ እኛ ግን የክርስቶስን መንገድ እንከተል ፣ በረከትን እናገኝ ዘንድ ነቢያትንና ኦሪትን ቅዱስ ወንጌልንም እንቀበል፣ ብዙ አማልክትን ከሚያመልኩ ሰዎችም እንለይ ፣ ከክርስቶስ ገዳዮችና ከነቢያት ገዳዮች እንራቅ ፣ እነዚህም መናፍቃን አይሁድ ናቸው።

፫፺፭፤ እኛ ግን ራሳችንን ዝቅ እናድርግ ፣ በሁሉ ላይ ሥልጣን ባለው በንጉሥ ኢየሱስ ክርስቶስ በማመንም እንጽና ፣ እርሱ የሕግ መምህርና የሥርዐት ጠባቂ ነውና ።

፫፺፮፤ ከኤጲስ ቆጶሳትና ከካህናት ከመለየት ራቁ፣ ኦሪትን ነቢያትን የሚያረክሱ ሕዝብ ሁሉን የፈጠረ የእግዚአብሔር ጠላቶች ናቸው።

፫፺፯፤ በእግዚአብሔር ልጅ በክርስቶስ ስም የሚያምኑ በሥጋ መወለዱን ግን የሚለዩ ፣ በሥጋ በተቀበላቸው መከራዎቻም ላይ የሚዘብቱ ፣ በመስቀሉም የሚሳደቡ ፣ በሞቱም የሚሳለቁ ፣ ትንሣኤውንም የማያምኑ ፣ ከፍጥረቱም አስቀድሞ ከአብ መወለዱን የሚያፈርሱ አሉ ፣ ነፍስና ሥጋ ነው እንጂ፣ መለኮት የለውም ይላሉ።

፫፺፰፤ ኢየሱስ ክርስቶስም ከሁሉ በላይ ነው ብለው የሚያመሰግኑት አሉ ።

፫፺፱፤ አብ ብቻ ነው የሚሉም አሉ ፣ ሁለተኛም እርሱ ወልድና ጸራቅሊጦስ የሉም የሚሉም አሉ፣ እሊህም ከሁሉ ይልቅ ርኩሳን ናቸው።

፪፻፲፱፡ ወቦ እለ ይሌሉ ከመ ትንሣኤ መታን በነፍስ እለ እንበለ ሥጋ፣ ወለእሉ ይብሎሙ ሑሩ ውስተ እሳት ዘለዓለም።

፪፻፳፡ ረጋቁ ኦ ፍቁራንዮ አጎው እምእሉ ከመ ኢትትኩነኑ ጎቡረ ምስሌሆሙ።

፪፻፳፫፡ ወእለሂ ይሬእዩ ኮከበ ወያመ ልኩ ኃይለ ሰማይ ወይትዓቀቡ ሰለተ ወሰዓታተ ለእሉ እንከ ይትዌከፍኑ ጸሎቶሙ ወይሠ ምርኑ ቊርባኖሙ ወይሰም ሶነ ሙጸሕፍቶሙ ቅዱሳተ።

፪፻፳፭፡ እሉኬ ኮነ መዝበረ እመን ፈስ ቅዱስ ዘህልው ውስተ ልበ መሃይምናን።

፪፻፳፮፡ ወይሌ ሰሎምን በእንተ ቅዱሳን ይኩኑ ድልዋን እመኒ ኖሙ ይትዓቀቡ ወእመኒ ነቅሑ ይጠበቡ በጽድቅ ወተፋቅሮ እስመ ኢይርጎቅ መንፈስ ቅዱስ እመሃይ ምናን ሕዝበ ክርስቲያን እምዕ ለተ ልደቶሙ እስከ አመ ይመውቱ።

፪፻፳፯፡ ወብእሊትኒ ዘትነብር ሰቡዐ መዋዕለ በደም ወእምድጎረ ወለ ደት ሐለየት በልባ ወትቤ እፎ የጎድር መንፈስ ቅዱስ ላዕሌየ እንዘ ርኩስት እነ፣ ወእመሰ ውጎይ ሃይማኖት ወአልባቲ ምግባረ ሠናይ ኢየጎድር ላዕሌሃ መንፈስ ቅዱስ።

፪፻፲፱፡ የሙታን ትንሣኤም ያለ ሥጋ በነፍስ ነው የሚሉም አሉ፣ እርሱም ወደ ዘለዓለም እሳት ሒዱ ይላቸዋል።

፪፻፳፡ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ! ከእነርሱ ጋር በአንድነት እንዳይፈረድባችሁ ከእነዚህ ራቁ።

፪፻፳፫፡ ኮከብን አይተው የሚያመልኩ፣ የሰማይንም ጽናት የሚያመልኩ ፣ ሰለትንና ሰዓታትንም የሚጠባበቁ ፣ እንግዲህ የሊህን ጸሎት ይቀበላልን ፣ ቊርባኖቸውን ይወዳልን ፣ ቅዱሳት መጸሕ ፍቶቻቸውን ይሰማልን።

፪፻፳፭፡ እሊህስ በምእመናን ልቡና ውስጥ ከሚኖር ከመንፈስ ቅዱስ ባይሆኑ።

፪፻፳፮፡ ሰሎምንም ስለ ቅዱሳን እንዲህ አለ ፣ ቢተኙ ይጠበቁ ዘንድ፣ ቢነቁም በጽድቅና በፍቅር ይራቀቁ ዘንድ የተዘጋጁ ይሁኑ፣ ከተወለዱ ጀምሮ እስኪሞቱ ድረስ መንፈስ ቅዱስ ከክርስቲያን ወገኖች ከምእመናን አይርቅምና።

፪፻፳፯፡ ሴትም ከወለደች በኋላ በደም ፯ ቀን የምትቀመጥ፣ እኔ ርኩስ ስሆን መንፈስ ቅዱስ፣ በኔ ላይ እንዴት ያድራል? ብላ በልቧ ብታስብ (ብትጠራጠር) ሃይማኖትም የጎደለባት በጎ ሥራም የሌላት ብትሆን መንፈስ ቅዱስ በላይዋ አያድርም።

፪፻፺፡ እስመ ዝንቱ ግብር ኢኮነ ውጽዕ እምሕግ ወሰብሳብሰ ወደም ዘይለምዳ አንስት ወሕልም ኢይከልዕ መንፈስ ቅዱስ።

፪፻፺፡ አላ ዳዕሙ ለዕልዋን መናፍቃን እለ ዐለዉ ሕገ ወሥርዐተ ኢየጎድር መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሆሙ።

፪፻፺፭፡ ወእለሰ አምኑ ወይሴፈዉ ዳግመ ምጽአቶ ለክርስቶስ የጎድር ላዕሌሆሙ መንፈስ ቅዱስ።

፪፻፺፱፡ ወእለሰ መንፈስ ቅዱስ አልቦሙ ይከውኑ ማጎደረ ለአጋንንት ርኩሳን ፣ እስመ ጳራቅሊጦስ ይጸልእ ሐሰተ ወኩሎ ምግባረ እኩየ፣ ወዲያብሎስ ይጸልእ ምግባረ ጽድቅ ወምግባረ ሠናይ።

፪፻፺፻፡ ወኩሎ ዘይጠመቅ በአሚን ይትፈለጥ እመንፈስ ሰይጣን ወይከውን ማጎደረ ለመንፈስ ቅዱስ ወለዘሰ ይገብር ሥምረቶ ይመልዕ ላዕሌሁ ጥበብ ወእምሮ ወኢይክል ቀሪብ ጎቤሁ መንፈስ ርኩስ።

፪፻፺፻፩፡ ወመንፈስ ርኩስ ያፈቅር እለ አልቦሙ አኩቴት ሀካያነ ወጎጥአነ ወመሠርያነ እስመ ዲያብሎስ በሕፃተ አኩቴት ወድቀ እመንበሩ ወኮነ ዕሩቀ እምስብሐተ እግዚአብሔር፣ ወለሊሁ ጎረዮ ከዊነ ሰይጣን እምይኩን ሊቀ መላእክት።

፪፻፺፡ ይህ ሥራ ከሕግ የወጣ አይደለምና ፣ ነገር ግን ጋብቻ የሌቶች ልማድና ደም ሕልምም መንፈስ ቅዱስን አይከለክልም። ፪፻፺፡ ነገር ግን ሕግንና ሥርዓትን በለወጡ በመናፍቃንና በከሃዲዎች ላይ መንፈስ ቅዱስ አያድርም እንጂ።

፪፻፺፭፡ በሚያምኑና የክርስቶስን ዳግም ምጽአት ተስፋ በአደረጉ ሰዎች ላይ ግን መንፈስ ቅዱስ ያድራል።

፪፻፺፱፡ መንፈስ ቅዱስ የሌለባቸው ሰዎች ለርኩሳን አጋንንት ማደሪያ ይሆናሉ ፣ መንፈስ ቅዱስ ሐሰትንና ክፉ ሥራን ሁሉ ይጠላልና፣ ዲያብሎስም የጽድቅ ሥራንና መልካም ሥራን ይጠላል።

፪፻፺፻፡ በሃይማኖት የሚጠመቅ ሁሉ ከሰይጣን መንፈስ ይለያል ፣ ለመንፈስ ቅዱስም ማደሪያ ይሆናል፣ ፈቃዱን ለሚያስደርግም ዕውቀትና ጥበብ በላዩ ይመላል ፣ ርኩስ መንፈስም ወደ እርሱ መቅረብን አይችልም።

፪፻፺፻፩፡ መንፈስ ርኩስም ምስጋና የሌላቸው ሰነፎችን ኃጢአተኞችንና ሥራዎችን ይወዳል ፣ ዲያብሎስ ምስጋናን በማጉደል ከኩፋኑ ወድቋልና ፣ ከእግዚአብሔርም ምስጋና ባደውን ቀርቷልና ፣ እርሱ ራሱ የመላእክት አለቃ ከመሆን ይልቅ ሰይጣን መሆንን መረጠ።

፪፻፲፪፤ ወበእንተዝ መፍትው ለአን ስት ይትዓቀባ እምኩሉ ነገር እኩይ ወከንቱ ፣ ወይዘከራሁ ለእ ግዚአብሔር ዘፈጠረ ኩሎ ወይት ልዎ ሕጎ ወኢይግበራ ፍትወተ ሥጋ ዘእንበለ በርቱዕ ሰብሳብ።

፪፻፲፫፤ ተዐቀቡ እምክረ እኩያን ሰብእ ወእምትድምርቶሙ።

፪፻፲፬፤ ወበእንተዝ ተገንሡ ኦ ፍቁ ራን አጋው እምኩሎሙ አረማው ያን ዘይገብሩ እኩየ ወረሐቁ እም ኔሆሙ ወኢታስቁርሩ ሥጋ አብድንተ ሰብእ።

፪፻፲፭፤ ነአምን ከመ የሐይወ ወይትነሥኦ ሙታን ዳግመ ።

፪፻፲፮፤ ወከማሁ ኢኮነ ሰቁራረ ሰብ ሳብ ዘበሕግ እስመ ትድምርተ ብእሲ ወብእሲት ርቱዕ ዘፈጠረ እግዚአብሔር ብእሴ ወብእሲተ ወባረከሙ ወይቤሎሙ ብዝጎ ወተባዝጎ ወምልዕዎ ለምድር።

፪፻፲፯፤ ናሁ ለበውነ ከመ እም እግዚአብሔር ዝኩሉ ወዘእንበሌ ሁሰ አልቦ ዘኮነ ወኢምንትኒ እስመ ሰብእ ሰዶም ስሕቱ ወወ ለጡ ፍጥረተ ወገብሩ ግብረ ገሞራ።

፪፻፲፰፤ ወከማሁ እለ የሐውሩ ምስለ እንስሳ ዝውእቱ ርኩስ ወዕለወተ ሕግ ወእቱ።

፳፱ 11፭. ስ፣ ፳፯ - ፳፱
፴፱ 11፭፯. ፳፯ - 1፱

፪፻፲፪፤ ስለዚህም ለሴቶች ከከን ቱና ከክፉ ነገር ሁሉ ተጠብቀው ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔርን ያስቡት ዘንድ ሕጉንም ይከተሉ ዘንድ አገባብ ነው። ከሚገባ ጋብቻ በቀርም የሥጋ ፈቃድን አይ ሥሩ።

፪፻፲፫፤ ከክፉ ሰዎች ምክር ከእነር ሱም ጋራ አንድ ከመሆን ተጠ በቁ።

፪፻፲፬፤ ስለዚህም የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ክፉን ከሚያደርጉ አረማውያን ሁሉ ተለዩ ፣ ከእነር ሱም ራቁ፣ የሞቱ ሰዎች ሰውነት ንም አትጸዩ።

፪፻፲፭፤ ሙታን ሕያዋን ሁነው ዳግመኛ እንደሚነሱ እናምናለን።

፪፻፲፮፤ እንዲሁም በሕግ የሚደረግ ጋብቻ የሚያጸይፍ አይሆንም ፣ የወንድና የሴት አንድ መሆን የሚገባ ነውና ፣ ወንድና ሴትን የፈጠረ እግዚአብሔር ብዙ ፣ ተባዙ ፣ ምድርንም ሙሷት ብሎ የባረካቸው ነውና ።

፪፻፲፯፤ እነሆ ይህ ሁሉ ከእግ ዚአብሔር እንደሆነ ያለ እርሱም ምንም የሆነ እንደሌለ አስተዋ ልን ፣ የሰዶም ሰዎች ግን ሳቱ ተፈጥሮንም ለውጠው የገሞራን ሥራ ሠሩ ።

፪፻፲፰፤ እንደዚሁም ወደ እንስሳ የሚሔዱ አሉ፣ ይህም ርኩስትና ሕግን ማፍረስ ነው ።

፪፻፲፱፤ ወእለሰ ይገብሩ ከመዝ ኢያመስጡ እመቅሠፍት እስመ አርኩሱ ሰብሳቦ ንጹሐ ወገብሩ ዘኢይደሉ ወዘሂ ኢእዙዝ ውስተ ሕግ ።

፪፻፳፩፤ ወይቤ ገብኦ በበይናቲሆሙ ብእሲ ሳዕለ ብእሲ ኃሣሮሙ ገብሩ ወይገብእ ኔጋዮሙ ዲቦ ርእሶሙ ።

፪፻፳፩፤ እስመ ይቤ መጽሐፍ ለእ መቦ ዘሰከበ ምስለ ተባዕት ከመ ዘምስለ አንስት ርኩሰ ገብሩ ፪ሆሙ ሞተ ለይሙቱ።

፪፻፳፪፤ ወዘሰ ሰከበ ምስለ እንስሳ ሞተ ለይሙት። ወእመሰቦ ዘዘመወ በብእሲተ ካልፀ ሞተ ለይሙት እስመ ጎፍረት ለእስራ ኤል።

፪፻፳፫፤ ዐስበ ደነሰ ዘማ ወቤዛ ከልብ ኢያብኦ ውስተ ቤተ እግዚ አብሔር ዝንቱ ውእቱ ዘኢእዙዝ ውስተ ሕግ።

፪፻፳፬፤ ወሰብሳብ ንጹሐ ወባረከ እግዚአብሔር ለትድምርተ ብእሲ ወብእሲት።

፪፻፳፭፤ ወሰሎምንሂ ይቤ ትድም ርተ ብእሲ ወብእሲ ምኑን ውእቱ በጎብ እግዚአብሔር።

፴፳ 11፭. 1፳ - ፳፳
፴፳ 11፭፯. ፳፯ - 1፱
፴፻ 11፭፯. ፳፻ - 1፳
፴፱. ዕብ. 1፻ - ፬

፪፻፲፱፤ እንደዚህም የሚያደርጉ ሰዎች ከመቅሠፍት አያመል ጡም ፣ ንጹሐ ጋብቻን አርክሰ ዋልና ፣ የማይገባውንና በመጽ ሐፍ ያልታዘዘውን ሠርተዋልና።

፪፻፳፩፤ እንዲህም አለ ፣ ወንድ በወንድ ላይ እርስ በርሳቸው ተመላለሱ ፣ ውርደታቸውን አደ ረጉ ፣ በደላቸውም በራሳቸው ላይ ይመለሳል።

፪፻፳፩፤ መጽሐፍ እንዲህ ብሏልና ከሴቶች ጋራ እንደሚተኛ ከወንድ ጋራ የተኛ ቢኖር ሁለቱም ርኩሰ ትን አድርገዋልና ሞትን ይሙቱ ።

፪፻፳፪፤ ከእንስሳ ጋር የተኛም ሞትን ይሙት፣ በባልንጀራውም ሚስት የሰለነ ቢኖር ሞትን ይሙት ፣ ለእስራኤል ጋፍረት ነውና።

፪፻፳፫፤ የዘማን የሴሰኝነት ዋጋንና የውሻን ለውጥ ወደ ቤተ እግዚ አብሔር አያግቡ፣ ይህ በመጽሐፍ ያልተዘዘ ነው።

፪፻፳፬፤ ጋብቻ ንጹሐ ነው ፣ የወንድና የሴት አንድ መሆንም እግዚአብሔር አክብሮታል።

፪፻፳፭፤ ሰሎምን አለ የወንድና የወ ንድ በሩካቤ አንድ አካል መሆን በእግዚአብሔር ዘንድ የተናቀ ነው።

፪፻፳፮፤ ወይቤ ዳዊት ብእሲተክ ከመ ወይን ሥሙር ውስተ ጽርሐ ቤትክ ወውሉድከኒ ከመ ተክለ ዘይት ሐዲስ ዐውደ ማዕ ድክ ናሁ ከመዝ ይትባረክ ብእሲ ዘይፈርሆ ለእግዚአብሔር ፴፭።

፪፻፳፯፤ እስመ ኢመፍትው ለብእሲ መፍቀሬ እግዚአብሔር ይኩን ውስተ ብዙኅ ፍትወት ።

፪፻፳፰፤ ወአንስትኒ ይትአዘዛ ለአምታቲሆን በፍቅር ወበፍር ሀት በከመ ብዕዕት ሣራ ትትኤ ዘዘ ለምታ አብርሃም ወእግዚእየ ትብሎ እስመ ኢሰመየት ስሞ አላ ትቤሎ እግዚእየ ልሂቅ ፴፮።

፪፻፳፱፤ ወከማሁ አንትሙኒ ዕደው አፍቅሩ አንስቲያክሙ እስመ አባ ልክሙ እማንቱ ወዕሩያት ምስሌ ክሙ በልደት ፴፯።

፪፻፴፩፤ ይቤ አፍቅር ብእሲተክ ዘን ዕስከ ከመ ያፈቅር ገዩል ገበ አን ቅዕተ ማያት እስመ እንቲአከ ይእቲ ወትሄሉ ምስሌከ ኩሎ ጊዜ ወአባልክ ይእቲ።

፪፻፴፪፤ እስመ ይቤ ዕቀቡ ርእሰ ክሙ ወኢትድጋሩ አንስቲያክሙ።

፪፻፴፫፤ ወበእንተ ትድምርተ ብእሲ ወብእሲት ዘበሕግ ነቂሐሙ እምን ሞም ኢይተክዙ ለተሐፅቦ አላ ባሕቱ የሐልዩ ለጸልዩ ወአስተብ ቊሆ ገበ እግዚአብሔር።

፴፭ መዝ. ፫፻፮ - ፫
፴፮ ድ. ጲ. ፫ - ፮
፴፯ ኢ. ል. ር. ጳ፭ - ጳ፱

፪፻፳፯፤ ዳዊትም ሚስትህ በቤትህ አዳራሽ ውስጥ እንደተወደደ ወይን ናት፤ ልጆችህም በማዕድህ ዙሪያ እንደ አዲስ የዘይት ተክል ናቸው ፤ እነሆ እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው እንዲህ ይባረካል አለ ።

፪፻፳፰፤ እግዚአብሔርን ለሚወድ ሰው በብዙ ፈቃድ ውስጥ ጸንቶ ይኖር ዘንድ አገባብ አይደለምና።

፪፻፳፱፤ ሴቶችም ለባሎቻቸው በፍ ቅርና በፍርሃት ይታዘዙ፤ ክብርት ሣራ ለባሏ ለአብርሃም ትታዘ ዘው፤ ጌታዬም ትለው እንደነበረ፤ ጌታዬ አለቃዬ ትለው ነበር እንጂ በስሙ አትጠራውም ነበርና።

፪፻፴፩፤ እንደዚሁም እናንተ ወን ዶች ሆይ ! ሚስቶቻችሁን ውደዱ፤ አካሎቻችሁ ናቸውና፤ በመፈጠርም ከእናንተ ጋር ትክክ ሎች ናቸውና ።

፪፻፴፪፤ ሞልያ የውሀ ምንጮችን እንደሚወድ፤ የልጅነት ሚስትህን ውደድ፤ የአንተ ናትና፤ ሁለጊዜም ከአንተ ጋር ትኖራለችና፤ አካልህም ናትና።

፪፻፴፫፤ ራሳችሁን ጠብቁ ሚስቶቻ ችሁንም አትፍቱ ብሏልና ።

፪፻፴፬፤ በሕጋዊ ጋብቻ ስለሚደረግ የወንድና የሴት ግንኙነት ከመኝ ታቸው በተነሱ ጊዜ ስለ መታ ጠብ አይጨነቁ ፤ ለጸሎትና ወደ እግዚአብሔር ለመማለድ ያስቡ እንጂ።

፪፻፴፫፤ ወእመሰ ዘሰከበ ብእሲተ ካልዕ ወረኩሰ ምስለ ዘማ ወተን ሢኦ እመ ተሐፅቦ ውስተ ባሕር ወበኩሉ ማያተ አፍላግ ኢይክል ነጺሐ።

፪፻፴፬፤ አላ ዳዕሙ ይከውን ክፍሉ ውስተ ኩነኔ ዘለግለም።

፪፻፴፭፤ ወኢትትዐቀቡ እንከ ሕገ ዘሥጋ እስመ ዘሰብላብ እሱር ኢኮነ ርኩሰ ወኢትኅሥሡ ፍኖ ቶሙ ለአይሁድ ወኢትትሐፀቡ ኩሎ ጊዜ ወኢትግበሩ ዘከመ ያለምዱ ተጥሀር ፤

አንቀጽ ፴፬

በእንተ ከመ መፍትው ይጸልዩ ወይስለሉ ወይዘምሩ ላዕለ እለ አዕረፉ ወየሀቡ ምጽዋተ በእን ቲኣሆሙ።

፩፤ ተጋብኩ እንከ ዘእንበለ ሀኬት ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወአንበቡ መጻሕፍተ ቅዱሳተ ላዕለ እለ ኖሙ ክርስቲያን ወጻድቃን ወሰማ ዕት አኃዊክሙ እለ አዕረፉ በሃ ይማኖተ ክርስቶስ ወግበሩ ሎሙ አኩቴተ ቊርባን ሥጋሁ ቅዱሰ ወደሞ ክቡረ አዕርጉ ውስተ ቤተ ክርስቲያን።

፪፤ ወውስተ መቃብር ኒ አንብቡ መዝሙረ ቅድሚያሆሙ አስመ ይቤ ክቡር ሞቱ ለጻድቅ በቅድመ እግዚአብሔር ግብኢ ነፍስየ ውስተ ዕረፍትኪ እስመ እግዚአብ ሔር ረዳኢኪ።

፩ መዝ. ፫፻፮ ፤ ፫፻፮ - ፲፭

፪፻፴፫፤ ከሌላውም ሚስት ጋራ የተኛ ከዘማ ጋራ የረከሰ ግን ተነ ሥቶ በባሕርና በፈላሾች ውሀ ሁሉ ቢታጠብ መንጻትን አይች ልም።

፪፻፴፬፤ ክፍሉ በዘለግለም ፍርድ ውስጥ ይሆናል እንጂ።

፪፻፴፭፤ እንግዲህ የሥጋ ሕግን አትጠባብቁ የመጋባት አንድነት ርኩስ አይደለምና ፤ የአይሁ ድንም መንገድ አትሹ ፤ ሁለጊ ዜም አትታጠቡ ፤ መጠመቅንም እንደሚያስለምዱ አታድርጉ፤

ሠላሳ አራተኛ አንቀጽ

በሞቱት ሰዎች ላይ ይጸልዩ፤ ይለምኑና ይዘምሩ ፤ ስለ እነ ርሱም ምጽዋትን ይሰጡ ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል።

፩፤ እንግዲህ በቤተ ክርስቲያን ያለ ስንፍና ተሰብስቡ ፤ በክርስቶስ አምነው ስለ ሞቱ ክርስቲያንና በክርስቶስ አምነው ስለ አረፉ፤ ጻድቃንና ሰማዕታት ወንድሞቻ ችሁ ቅዱሳት መጻሕፍትን አን ብቡ ፤ ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙንም በምስጋና በቤተ ክርስቲ ያን አሳርጉላቸው።

፪፤ በመቃብርም የዳዊትን መዝ ሙር በፊታቸው አንብቡ ፤ የጻ ድቅ ሞት በእግዚአብሔር ፊት የከበረ ነው ፤ እግዚአብሔር ረዳ ትሽ ነውና ነፍሴ ሆይ ! ወደ ዕረፍትሽ ተመለሽ ይላልና።

፫፤ ወካዕበ ይቤ ዝክረ ጻድቅ ለዓለም ይሄሉ በውዳሴ ወነፍሳተ ሆሙ ውስተ እደ እግዚአብሔር ፤ እስመ እለ አምኑ በእግዚአብሔር እመኒ ኖሙ ኢኮኑ ምውታኑ።

፬፤ ወይቤሎሙ መድገኒ ለሰዱ ቃውያን በእንተ ትንሣኤ ምውታን ኢያንበብክሙኑ ዘይቤ መጽሐፍ እነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ኦብርሃም ወአምላክ ይስሐቅ ወአምላክ ያዕቆብ ኢኮኒኤ አምላክ ምውታን አላ አምላክ ሕያውያን ውእቱ።

፭፤ ወአኮ ኩሎሙ ሕያዋን ወኢ ይትማሰሉ።

፮፤ ወኤልሳዕሲ በሞቱ አንሥኦ ለዘቀተልም በሶርያ ሶበ ለከፎ በድነ ዚአሁ ለውእቱ በድን ተንሥኦ ።

፯፤ ዮሴፍሂ ጻድቅ ገሠሠ ሥጋሁ ለያዕቆብ በዲበ ዐራት ወኢረኩሱ።

፰፤ ሙሴ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ሶበ አውጽኦ አዕፅምቲሁ ለዮሴፍ እምብሔረ ግብፅ ለከፍ አዕፅም ቲሁ ወኢረኩሱ።

፱፤ ወከማሁ አንትሙኒ ኤጲስ ቆጶ ላት ወኩሉ ሕዝብ ሶበ ገሠሥ ክሙ በድነ እለ ኖሙ ኢታስቄር ፍ ፀዊረ አዕፅምቲሆሙ እስመ ኢኮኑክሙ ዘትረኩሱ በእንቲአ ሆሙ ።

፪ ማቲ. ፳፪. ፴፩ - ፴፪
፫ በዐሌ. ፲፫ - ፲፱

፫፤ ሁለተኛም የጻድቅ መታሰቢያ ለዘለዓለም በምስጋና ይኖራል ፤ ነፍሳቸውም በእግዚአብሔር እጅናት ብሏልና፤ በእግዚአብሔር ያመኑ በሞት ቢያንቀላፉም በነፍስ ሙታን አይደሉምና።

፬፤ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ሰዱቃውያንን ስለ ሙታን መነሣት መጽሐፍ እኔ የአብርሃም አምላክ ፣ የይስሐቅም አምላክ ፣ የያዕቆብም አምላክ ነኝ፤ እንኪያስ የሙታን አምላክ አይደለም ፣ የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ ያለውን አላነበባችሁምን አላቸው።

፭፤ ግን ሁሉም ሕያዋን አይደሉም ፣ አይመሳሰሉምም።

፮፤ ኤልሳዕም በሶርያ የገደሉትን በሞቱ አነሳው ፣ የርሱ በድን (አስከሬን) በነካው ጊዜ የምውቱ በድን ተነሣ ።

፯፤ ጻድቅ ዮሴፍም የያዕቆብን ሥጋ በአልጋው ላይ ዳሰሰ አልረከ ሰምም ።

፰፤ ሙሴና የነዌ ልጅ ኢያሱም የዮሴፍን አዕምች ከግብጽ አገር ባወጡ ጊዜ አጥንቶቹን ነኩ ፤ ነገር ግን አልረከሱም ።

፱፤ እንዲሁም እናንተ ኤጲስ ቆጶ ጎና ሕዝብ ሁሉ የሞቱትን ሰዎች በድን በዳሰሳችሁ ጊዜ አጽማቸውን መሸከምን አትጸየፉ፤ ስለ እነርሱ የምትረክሱ አይደላችሁምና።

፲፤ አሰስሉ እንከ እምኔክሙ ዘንተ ምግባረ እስመ ነገረ ዕበድ ውእቱ።

፲፩፤ ወአንትሙስ ተሠርገዉ በጥበብ ወአእምሮ ከመ ትርከቡ ሕይወተ ዘለዓለም፣ ወክፍለ ምስለ ነፍሳተ ጻድቃን በመንግሥተ ሰማያት ውስተ መካነ ዕረፍት በኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ ዘይክል ከሢተ እዝነ አልባቢክሙ።

፲፪፤ ከመ ትስምዑ ቃለ እግዚአብሔር ዘመሀሩክሙ በወንጌል።

፲፫፤ ወተግሣጾ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተሰቅለ በመዋዕለ ጲላ ጦስ ጳንጤናዊ ወሄሮድስ ንጉሥ፣ ሐመ ወሞተ ወተንሥኦ እሙታን።

፲፬፤ ወካዕበ ይመጽእ በስብሐት ወበዐቢይ ኃይል ያነሥኦሙ ለምውታን ወይፈድዮ ለኩሉ በከመ ምግባሩ ወዐርገ በዐቢይ ሰብሐት ንበ አቡሁ፤

፲፭፤ ወእምድኅረ ተንሥኦ እሙታን ንሕነ ርኢናሁ በላእነ ወሰተ ይነ ምስሌሁ ወነበርነ ፵ ዕለተ ምስሌሁ።

፲፮፤ ወእምድኅረ ፵ ዕለት ዐርገ ሰማያተ ወነበረ በየማነ አብ አኃዜ ኩሉ ዘይነብር ዲበ ኪሩቤል።

፱ የሐ. ሥራ. ፩ - ፱

፲፤ ይህን ሥራ ከናንተ አርቁ ፣ የስንፍና ነገር ነውና።

፲፩፤ እናንተስ የልቡናዎቻችሁን ጀሮ መክፈት በሚችለው በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በዕረፍት ቦታ በመንግሥተ ሰማያት የዘለዓለም ሕይወትንና ከጻድቃን ነፍሳት ጋር ዕድልን ታገኙ ዘንድ በጥበብና በዕውቀት አገጡ ።

፲፪፤ በወንጌልና በጌታችን ተግሣጽ ያስተማሯችሁን የእግዚአብሔርን ቃል ትሰሙ ዘንድ ።

፲፫፤ በጳንጤናዊው በጲላጦስና በንጉሥ ሄሮድስ ዘመን የተሰቀለ ፣ የታመመ፣ የሞተና ከሙታን ተለይቶ የተነሣው የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ተግሣጽ።

፲፬፤ ሁለተኛም በክብርና በታላቅ ኃይል ይመጣል ፣ ሙታንንም ያስነሣቸዋል፤ ለሁሉም እንደየሥራው ይከፍለዋል ፣ በታላቅ ጌትነትም ወደ አባቱ ዓረገ።

፲፭፤ ከሙታን ተለይቶ ከተነሣም በኋላ እኛ አየነው ፣ ከእርሱም ጋራ በላን ጠጣን ፵ ቀንም ከእርሱ ጋራ አብረን ነበርን።

፲፮፤ ከ፵ቀን በኋላም ወደ ሰማያት ዓረገ በኪሩቤል ላይ በሚቀመጥ ሁሉን በያዘ በአብ ቀኝም ተቀመጠ ።

፲፯፤ ዘበአንቲአሁ ይቤ ዳዊት ይቤሎ እግዚአብሔር ለእግዚአብሔር ገብሮ በየማንን እስከ አገብሎ ለጸላ ዕትክ ታሕተ መከየደ እገሪከ።

፲፰፤ ወዘርእዮ ብፁዕ እስጢፋኖስ ጸርሐ ወይቤ ናሁ ተርገወ ሰማይ ወወልደ ዕንሳ እመሕያው ይነብር በየማን እግዚአብሔር ፈጣሪ ሠራዊተ መላእክት፤ ዘሎቱ ስብሐት ወአኩራት ወመንግሥት ምስለ አቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ ይእኬኒ ወዘልፈኒ ለዓለመ ዓለም አሜን፤

አንቀጽ ፴፬

በእንተ የማ ወአኩራት፤

፩፤ ይቤሎሙ ሙሴ ነቢይ ገሀደ ለደቂቀ እስራኤል ወናሁ አርአይ ኩክሙ ገሀደ ፍናተ ሞት ወሕይ ወት ጎረዩ ለክሙ ሕይወተ ትጎ የወ።

፪፤ ወኤልያስኒ ነቢይ ይቤሎሙ ለሕዝብ እስከ ማዕዘኑ የሐክስ ልብክሙ ላዕለ እግዚአብሔር አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር ወኪያሁ ጎሠ።

፩ መዝ. ፻፱ - ፩
፪ ሐ. ሥራ ፮ - ፶፮
፫ ዘግግ. ፴. ፲፭ - ፲፮
፬ ፩ ገገ. ፲፰ - ፳፩

፲፯፤ ዳዊትም ስለ እርሱ ጌታ ጌታዬን ጠላቶችህን ከእግርህ መረገጫ በታች እስከ አገባቸው በቀኝ ተቀመጥ አለው ያለው ነው።

፲፰፤ ያየው ብፁዕ እስጢፋኖስም አሰምቶ ተናገረ፤ እንዲህም አለ፤ እነሆ ሰማይ ተከፈተ፤ የሰው ልጅ ክርስቶስ የመላእክት ሠራዊትን በፈጠረ እግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ፤ ከአባቱ ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ክብር ምስጋናና መንግሥት የእርሱ የሆነ ዛሬም ዘወትርም ለዘላለሙ አሜን።

ሠላሳ አምስተኛው አንቀጽ የምስጋናና የድካምን ነገር ይናገራል፤

፩፤ ነቢይ ሙሴ ለእስራኤል ልጆች በግልጥ እንዲህ አላቸው፤ እነሆ የሞትንና የሕይወትን ጉዳይ ገልጬ አላየኋችሁ፤ በሕይወት ትኖሩ ዘንድ ለናንተ ሕይወትን ምረጡ።

፪. ነቢይ ኤልያስም ሕዝቡን እንዲህ አላቸው፤ ልቦናችሁ በእግዚአብሔር ላይ እስከ መቼ ይጠራጠራል? እግዚአብሔር አንድ ነው እርሱን ፈልጉ።

፫፤ ወይቤ እግዚአብሔርን አየሱስ ክርስቶስን አይክል ገብር ለጄኤ አጋዕዝት ተቀንዶ፤ እመ አኮ ለ፩ ይትኤዘዝ ወለካልዑ የአቢ ኢትክሉኬ ተቀንዶ ለእግዚአብሔር ወለን ዋይ።

፬፤ ወንሕነሰ ተለውናሁ ለእግዚአብሔርን አየሱስ ክርስቶስን ወመሐርነ ኩሎ ዓለመ፤ ንብል እንከ ጄኤ ፍናው እማንቱ አሐቲ እንተ ሞት ወአሐቲ እንተ ሕይወት ፍሉጣን ወአልቦሙ ጎብረት ፩ምስለ ካልዑ፤ አሐቲ እንተ ትወስድ ውስተ ሞት ወአሐቲ እንተ ትወስድ ውስተ ሕይወት።

፭፤ ቀዳሚትሰ ፍና ሕይወት ዘበእንቲአሃ ነገረ ኦሪት ወይቤ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክክ በኩሉ ልብክ ወበኩሉ ኃይልክ ወበኩሉ ነፍስክ አልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌሁ ወአፍቅር ቢፀክ ከመ ነፍስክ።

፮፤ ወካልዕታ ዘይቤ ወንጌል ወዘኢትፈቅድ ለርእስክ ኢትግብር ዲባ ካልዕክ ደጎርዎሙ ለእለ ይረግሙክሙ ወጸልዩ ለእለ ይትዳገሉክሙ ወአፍቅሩ ጸላእተክሙ ምን ትኑ እንከ ዕሤትክሙ ለእመ አሠ ነይክሙ ለእለ ያሤንዩ ለክሙ።

፫ ማቴ. ፮ - ፳፬
፬ ማቴ. ፳፪ - ፴፬

፫፤ ጌታችን አየሱስ ክርስቶስም እንዲህ አለ፤ አንድ ባሪያ ለሁለት ጌቶች መገዛትን አይችልም፤ ወይም ለአንዱ ይታዘዛል፤ ለአንዱም አይሆንም ይላል እንጂ፤ እንኪያስ እናንተም ለገንዘብና ለእግዚአብሔር መገዛትን አትችሉም።

፬፤ እኛም አነሆ ጌታችን አየሱስ ክርስቶስን ተከተልነው፤ ዓለሙንም ሁሉ ይቅር አልን፤ እንግዲህ እንዲህ እንላለን፤ ሁለት መንገዶች አሉ፤ አንዲቱ የሞት አንዲቱ የሕይወት፤ አንዱ ከአንዱ ጋራ መተባበር የሌላቸው የተለያዩ ናቸው፤ አንዲቱ ወደ ሞት ትወስዳለች፤ አንዲቱም ወደ ሕይወት ትወስዳለች።

፭፤ መጀመሪያይቱ ኦሪት ስለእርሷ የተናገላት የሕይወት ጉዳይ ናት፤ እንዲህም አለ፤ አምላክህ እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህ፤ በፍጹም ኃይልህ፤ በፍጹም ነፍስህ ውደደው፤ ከእርሱ በቀርም ያለ እርሱ ሌላ አምላክ የለምና፤ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ።

፮፤ ሁለተኛዩቱም ለራስህ የማትወደውን በባልንጀራህ ላይ አታድርግ፤ የሚረግሟችሁን መርቋቸው፤ ለሚቀሟችሁም ጸልዩላቸው፤ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ በጎ ላደረጉ ላችሁ ማ በጎን ብታደርጉ ዋጋችሁ ምንድር ነው? ብሎ ወንጌል የተናገራት ናት።

፯፤ ወአንተሙሰ ዑቁ ኢትጽልኡ ወኢመነሂ።

፰፤ ወካዕበ ይቤ ኢትጽላእ ኩሎ ሰብአ ኢግብፃዊ ወኢ ኤዶማዊ እስመ ኩሎ ፍጥረተ እግዚአብሔር እሙንቱ።

፱፤ ወረጎቁሰ እምእኩያን ሰብእ ወእምፍትወተዝ ዓለም።

፲፤ ወለዘሂ ጸፍአከ መልታሕቴከ ዘየማን ሚጥ ሎቱ ካልዕታ።

፲፩፤ እስመ ይቤ ዳዊት እመኒ ፈደይክዎሙ ለእለ ይፈድዩኒ እኩየ ለያውድቁኒ ጸላእትየ ዕራ ቅዖ።

፲፪፤ ወካዕበ ይቤ ወለዘሂ አበጠከ ፩ ምዕራፈ ሑር ምስሌሁ ፪ ወለዘሂ ነሥአ ልብሰከ ኅድግ ሎቱ ክዳነከ ወለዘሂ ሔደ ንዋየከ ኢትክልኦ ወለዘሂ ሰአለከ ሀቦ ወለዘይፈቅድ ይትለቃሕ እምኔከ ኢትዕጹ ጥኅ ተከ።

፯፤ እናንተ ግን ማንንም እንዳትጠሉ ዕወቁ።

፰፤ ሁለተኛም ሰውን ሁሉ አትጥላ ፣ ግብፃዊውንም ቢሆን ፣ ኤዶማዊውንም ቢሆን ሁሉም የእግዚአብሔር ፍጥረቶች ናቸውና ።

፱፤ ነገር ግን ከክፉ ሰዎችና ከዚህ ዓለም ፈቃድ ራቁ።

፲፤ ቀኝ ጉንጭህን ለመታህ ሰው ሁለተኛይቱን መልስለት ።

፲፩፤ ዳዊት ክፉ ለአደረጉብኝ ክፉን ብመልስላቸው ጠላቶቼ ዕራቁቴን ይጣሉኝ ብሏልና።

፲፪፤ ሁለተኛም አለ ፣ ማንም ሰው አንድ ምዕራፍ እንድትሄድ ቢያስገድድህ ሁለተኛውንም ምዕራፍ ከእርሱ ጋር ሂድ ፣ እጅ ጠባብህንም ሊወስድ ለሚወድ መጉናጸፍ የህን ደግሞ ተውለት ፣ ገንዘብህን ለሚቀማህ አትከልክለው ፣ ለሚለምንህም ስጠው ፣ ከአንተ ሊበደር የሚወደውንም በርህን አትዝጋ በት ።

፭ መዝ. ፯ - ፭
፮ ማቴ. ፭ - ፵፩

፲፫፤ እስመ መፍቀሬ ሰብእ መሐሪ ይሁብ ለኩሎ ለዘሰአሎ ወእግዚአብሔር አብ ያሠርቅ ፀሐየ ላዕለ እኩያን ውኔራን ወያዘንም ዝናመ ላዕለ ጸድቃን ወኃጥኣን።

፲፬፤ መፍትው ተሀቡ ለኩሎ እምፃማ እደዊክሙ ወታክብርዎሙ ለቅዱሳን እስመ ይቤ ኢትቅትል ነፍሰ አርአያክ ወአምሳሊከ ወአልቦ ዘየአኪ እምቀቲል።

፲፭፤ ወኢትዘሙ ወኢትፍልስ እምነ ሥጋክ ወኢትረሲ ፪ኤ ክፍለ እስመ ይቤ ይከውኑ ፪ሆሙ፩ ሥጋ። ወ፩ መንፈሰ ወበአርአያሰ ፍሉጣን እሙንቱ።

፲፮፤ ወኢትስርቅ እስመ ሶበ ሰረቀ አካን እስራኤላዊ ወገርኖ በአዕባን ወወጽኦ እምሕይወት።

፲፯፤ ወከማሁ ግያዝኒ ሰረቀ ወሀ ሰወ ወለብሰ ለምጸ ለንዕማን ሶር ያዊ።

፲፰፤ ወይሁዳኒ አስቆሮታዊ ሰረቀ ሙዳየ ምጽዋት ዘይሁቡ ምጽዋተ ለነዳያን ወአግብኦ ለእግዚአ ስቤሐት ውስተ እደዊሆሙ ለአይሁድ።

፲፱፤ ወእምዝ ነሥሐ ወተሐንቀ ወተክዕወ አማዑቱ ወሞተ።

፯ የሐ.፲፪.፩
፰ ማቴ. ፭፡ ፵፭
፱ ማቴ. ፲፱፡ ፭
፲ ኢያሱ. ፮፡ ፲፯ - ፳፬
፲፩ ፪ ነገሥ. ፭፡ ፳ - ፳፯
፲፪ የሐ.ሥፊ.፩.፲፭-፲፱

፲፫፤ ሰውን ወዳጅ እርሱ ቸር ነውና ለለመነው ሁሉ ይሰጣል፤ እግዚአብሔር አብም በክፉዎችና በደጋጎች ላይ ፀሐይን ያወጣል፤ በጸድቃንና በኃጥኣን ላይም ዝናምን ያዘንማል።

፲፬፤ ከእጆቻችሁ ድካም ለሁሉ ትሰጡ ዘንድ ቅዱሳንንም ታኩብሩ ዘንድ ይገባል፤ የመልክህንና የምሳሌህን ነፍስ አትግደል ይላልና፤ ነፍስን ከመግደል የሚከፋ የለምና።

፲፭፤ አትሰሰን፤ ከአካልህም ተለይ ተህ ሁለት ክፍልን አትሁን፤ ሁለቱ አንድ አካል፤ አንድ ልቡና ይሆናሉ፤ በአስታያየት ግን ልዩዎች ናቸው ብሏልና።

፲፮፤ አትስረቅ፤ እስራኤላዊው አካን በሰረቀ ጊዜ በድንገድ ደብድበው ከሕይወትም ወጥቷልና ።

፲፯፤ እንዲሁም ግያዝ ሰርቆ በዋሽ ጊዜ የሶርያዊ የንዕማንን ለምጽ ለበሰ።

፲፰፤ የአስቆሮቱ ሰው ይሁዳም ለድሆች የሚሰጡትን ምጽዋት ሰረቀ፤ የክብር ጌታንም በአይሁድ እጆች አሳልፎ ሰጠው።

፲፱፤ ከዚህም በኋላ ተጸጽቶ ታነቀ፤ አንጅቱም ተዘርግፎ ሞተ።

፳፫፡ ሐናንያ ወሰጸራ ብእሲቱ ቀሰጡ መንፈቀ ሄጠ ንዋዮሙ ወሐሰ ውዎ ለመንፈስ ቅዱስ ወሞቱ በጎበ ፍቁር እኅነ ጴጥሮስ ሐዋርያ።፻፲፮።

፳፬፡ ኢታስግሉ ወኢታጣዕዉ ወኢ ትሕትቱ ማርያ እስመ ይቤኢትት አመንዎሙ ለማርያን።።

፳፭፡ ወኢትቅትል ውሉደ በሙስና እስመ አርአያሁ ወመንፈሱ፣ ለእግ ዚአብሔር ውእቱ ።።

፳፮፡ ወኢታፍቅር ንዋዮ ለእኅከ ወኢብእሲቶ ወኢገብሮ ወኢአመቶ ወኢአድጎ ወኢላህሞ።፻፲፱።

፳፯፡ ወዓዲ ይቤ ኢትምሐል ግሙራ በሐሰት ወእመሰ መሐልከ መሐል በጽድቅ።፻፳።

፳፰፡ ወካዕበ ይቤ ኢትኩን ስምዐ በሐሰት እስመ ዘይነብብ ሐሰተ ላዕለ ነዳያን ያምዕዕ ፈጣሪሁ።፻፳፩።

፳፱፡ ወፍኖቶሙ ለገባርያን እኢት ይወስድ ጎበ ሞት።።

፴ፀ፡ ኢትኩን ዘ፪ ልቡ ወዘ፪ ልሳኑ እስመ መሥገርቱ ለሰብእ ንባበ አፉሁ ወብእሲ ነባቢ ኢያረትዕ ቢዲበ ምድር ።፻፳፯።

፲፫ የሐ.ሥራ ራ፡፩-፲፩
፲፬ ዘዐ. ጽ + ፲፮
፲፭ ማቱ ራ፡ ፴፫-፴፮
፲፮ ዘዐ. ጽ ፲፮
፲፯ መዝሙር፡ ፪፴፱. ፲፪

፳፫፡ ሐናንያና ሚስቱ ሰጸራም የገዝባ ባቸውን ሽያጭ እኩሌታ ሰርቀው መንፈስ ቅዱስን ዋሹት፤ በተወደደ ወንድማችን በጴጥሮስም ዘንድ ሞቱ።።

፳፬፡ አታስጠንቀሱ፣ ጣዖትንም አታምልኩ፣ ጠንቋይንም አትመርምሩ፣ ጠንቋዮችን አትመናቸው፣ ብሏልና።።

፳፭፡ ልጆችንም በማስወረድ አትግደል፣ የእግዚአብሔር አርአያውና አምሳሉ ናቸውና ።።

፳፮፡ የወንድምህን ገንዘብ ሚስቱን፣ ወንድ ባሪያውን፣ ሴት ባሪያውን አህያውንና ላሙን አትውደድ ።።

፳፯፡ ዳግመኛም «በሐሰት ፈጽመህ አትማል፣ ብትምል ግን በእውነት ማል» አለ ።።

፳፰፡ ሁለተኛም በሐሰት ምስክር አትሁን፣ በድሆች ላይ ሐሰትን የሚናገር ሰው ፈጣሪውን ያስቆጣልና።።

፳፱፡ የክፉ አድራጊዎች መንገድ ወደ ሞት ይወስዳል።።

፴ፀ፡ ልቡ ሁለት፣ አንደበቱም ሁለት የሆነ ሰውን አትሁን፣ የሰው ወጥ መዱ የአፉ ነገር ነውና ተናጋሪ ሰውም በምድር አይጸናም።።

፳፰፡ ወኢይኩን ቃልክሙ ጽፋዐ እስመ ኩሉ ሰብእ ዘይነብብ በከመ ረከበ ይትኳነን ።።

፳፱፡ ወኢትምስጥ እስመ ይቤ አሌ ሎሙ ለእለ ይዲምፁ አዕር ክቲሆሙ ።።

፴፩፡ ወኢትኩን ነሣኤ ገጽ ወኢጽ ልሕወ ልብ ወኢዘኅረ እስመ እግ ዚአብሔር የኃሥርሙ ለዕቡያን።።

፴፪፡ ወኢትጽላእ ኩሎ ሰብእ ወኢ ትርግም እኅወከ ወኢትግበር ምስ ሌሁ ጎሁሙ ወተገንሥ እምኩሉ እኩይ፤

፴፫፡ ወኢትኩን መዕትመ ወኢቀ ናዴ ከመ ኢይርከብከ ዘረከቦሙ ለቃየል ወለሳኦል ወለኢዮአብ እስመ ቃየል ቀተለ አቤልሃ እኅዮሁ ዘኃሪዮ እግዚአብሔር ወተወክፈ መሥዋዕቶ።፻፳፯።

፴፬፡ ወሳኦልኒ ሰደዶ ለዳዊት ሶበ ሞዖ ለጎልያድ ኢሎፍላዊ ቀንእ ላዕሌሁ በእንተ ማኅሌት ዘሐለያ አንስት።፻፳፰።

፴፭፡ ወኢዮአብኒ ቀተሎ ለአቤኔር እስራኤላዊ ወለአሜሳይ ዘይሁዳ።።

፲፰ ዘፍ. ፱፡ ጽ
፲፱ ጸ. ላሙ. ፲፭፡ ጽ-ጸ፱
ጽ ጸላሙ. ፫፡ ጽ-፴፫፣ ጽ፡ ፱፡ ፲

፳፰፡ ቃላችሁ ተርታን አይሁን እንዳገኘ የሚናገር ሰው ሁሉ ይፈረድበታልና ።።

፳፱፡ አትንጠቅ፣ ወዳጆቻቸውን ለሚበድሉ ሰዎች ወዮላቸው ብሏልና።።

፴፩፡ ፊት አይተህ የምታደላ በልብ የምትሸነግልና ትዝገርተኛ አትሁን፤ እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ያዋርዳልና ።።

፴፪፡ ሰውን ሁሉ አትጥላ ወንድም ህንም አትርገም ከእርሱ ጋራም ክፉን አትሥራ ከክፉም ሁሉ ተለይ።።

፴፫፡ ቁጡና ቀናተኛም አትሁን ቃየልን፣ ሳኦልን፣ ኢዮአብንም ያገኛቸው እንዳያገኝህ ፣ ቃየል እግዚአብሔር የመረጠውን መሥዋዕቱንም የተቀበለሰት ወንድሙን አቤልን ገድሏልና ።።

፴፬፡ ሳኦል የኢሎፍሊ ሰው ጎልያድን ድል በነሳው ጊዜ ሴቶች ስለዘፈኑለት ዘፈን በእሱላይ ቀንቶ ዳዊትን አሳድዶታልና።።

፴፭፡ ኢዮአብ የእስራኤልን ወገን አቤኔርንና የይሁዳ ሰው አሜሳይን ገደለ ።።

፴፭፡ ወኢይኩን መሰግሎ በአዕ ዋፍ እስመ ይመርሖ ውስተ አጣ ዕዎ፡፡

፴፮፡ ወበእንቲአሁ ይቤ ሳሙኤል ዝግብር ኅጢአት ውእቱ ወኢይ ከውን ከመዝ በውስተ እስራኤል እስመ ዝ ኩሉ ምኑን ውስተ ሕግ፳።

፴፯፡ ወኢትኩኑ መንገርጉራነ እስመ ሰማዕክሙ ዘረከሶሙ ለእለ አንገርጉሩ ላዕለ ሙሴ ወዳ ዊት፳፻ ፡ እስመ የዋሃን ይወርስዋ ለምድር፡፡

፴፰፡ ኩኑኬ መሐርያን እስመ እሙንቱ ይትሜሐሩ፡፡

፴፱፡ ተወከፍ ኩሎ ሃማከ ዘይመ ጽእ ላዕሌከ ከመ ኢዮብ ወአል ዓዛር ከመ ትንሣእ ዕሤተ በጎበ እግዚአብሔር፡፡

፵፡ ወአክብር ዘይሜህረከ ቃለ እግ ዚአብሔር ወተዘከሮ መዓልተ ወሌ ሊተ፤

፵፩፡ እስመ ኅበ ሁሎ ተግሣጽ ህየ ሁሎ እግዚእ ፡፡

፵፪፡ ወዕርቆሙ ለእለ ቦሙ ተስ ናን ወፍታሕ በርትዕ እስመ ፍት ሕሰ ለእግዚአብሔር ውእቱ፡፡

፴፭፡ በዎፎች የሚያሟርት አይ ሁን፤ ጣዖትን ወደማምለክ ይመ ራዋልና፡፡

፴፮፡ ስለሱም ሳሙኤል ይህ ሥራ ኃጢአት ነው፤ እንዲህ ያለ ሥራም በእስራኤል ውስጥ አይደ ረገም፤ ይህ ሁሉ በመጽሐፍ የተናቀ ነውና፡፡

፴፯፡ አንገርጉራዎችን (አጉረምራ ሚዎችን) አትሁኑ፤ በዳዊትና በሙሴ ላይ ያጉረመረሙትን ያገ ኛቸውን ሰምታችኋልና፤ የዋሃን ኃዳግያን በቀል ምድርን የሚወር ሷት ስለሆነ ፡፡

፴፰፡ የምታዝኑ የምትራሩ ሁኑ የሚያዝኑ የሚራሩ ሰዎች ይቅር ይባላሉና ፡፡

፴፱፡ በአንተ ላይ የሚመጣውን መከራ ሁሉ ተቀበል፤ እንደ ኢዮብና እንደ አልዓዛር ከእግዚአብሔር ዋጋህን ትቀበል ዘንድ ፡፡

፵፡ የእግዚአብሔርን ቃል ያስተማረህን አክብር በቀንና በሌሊትም አስበው፡፡

፵፩፡ ምክር ከአለበት እግዚአብሔር ከዚያ አለና፡፡

፵፪፡ ጠብ ያለባቸውን ሰዎች አስታ ርቃቸው፤ በዕውነትም ፍረድ፤ ፍርድ ለእግዚአብሔር ነውና ፡፡

፳፻ ስላሙ ፲፭፡፳፫
፳፻ ዙኑ ፲፪፡፩-፲፮

፵፫፡ ወሶበ ትጼሊ ኢትኩን ዘ፪ኤ ልቡ ፣ እስመ ይቤ ጴጥሮስ ዘይቤለኒ ሊተ እገዛ ሀሎኩ ውስተ ባሕር ለምንት ትናፍቅ ወትሬሲ ፪ ልበ፳፫፡፡

፵፬፡ ወአመኒ ወሀብከ ምጽዋተ ለነ ዳያን ኢትናፍቅ አእምር እንከ መኑ ውእቱ ፈዳዩ ዐስብ አኮኑ እግ ዚአብሔር ፡፡

፵፭፡ ሀብኬ ጻሕቆ ለኩሉ ለዘሰአ ለከ ወኢትርላዕ ኩሎ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ፡፡

፵፮፡ ወእመሰ አበስከ ቅድሜሁ ኢት ጌጌ ዳግመ ከመ ትርከብ ሠናየ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ እስመ ኢይፈቅድ ሞቶ ለኃጥእ አላ ይትመየጥ ለንስሐ፡፡

፵፯፡ ወአክብር አባከ ወእመከ ኢትት ሐየይ አኃዊከ ወአዝማዲከ፳፬፡፡

፵፰፡ ተቀነይ ለንጉሥ ወአእምር ከመ እምንበ እግዚአብሔር ሢመቱ ወአ ክብር መኳንንተ እስመ ላእካነ እግዚ ሔብሔር እሙንቱ ፡፡

፵፱፡ ወኢታዕርግ መሥዋዕተ እንዘ ትገብር እኩየ ዘእንበለ ትነስሕ እግ እከየ ምግባሪከ፡፡

፳፫ ዘዐ. ጳ. ፲፪

፵፫፡ በምትጸልይበት ጊዜም ሁለት ልብ አትሁን፤ ጴጥሮስ በባሕር ላላሁ እኔን ለምን ትጠራጠራለህ ልብህንስ ለምን ሁለት ታደርጋ ለህ አላኝ ብሏልና፡፡

፵፬፡ ለድሆችም ምጽዋትን በሰጠህ ጊዜ አትጠራጠር፤ እንግዲህ ዋጋ የሚከፍል ማን እንደሆነ ዕወቅ፤ እግዚአብሔር አይደለምን?

፵፭፡ ለሰመነህ ሁሉ ግዳጁን ስጠው፤ የእግዚአብሔርንም ትእዛዛች ሁሉ አትርሣ ፡፡

፵፮፡ በእርሱ ፊት ብትበድል ግን ዳግመኛ አትበድል፤ በፈጣሪህ እግ ዚአብሔር ፊት በጎ ነገርን ታገኝ ዘንድ በንስሐ ይመለስ ዘንድ ነው እንጂ ፤ የኃጢአተኛን ሞት አይ ወድምና፡፡

፵፯፡ አባትህንና እናትህን አክብር፤ ዘመዶችህንና ወንድሞችህንም ቸል አትበል፡፡

፵፰፡ ለንጉሥም ተገዛ ሹመቱም ከእግ ዚአብሔር ዘንድ እንደሆነ ዕወቅ፤ ገዢዎችን አክብር፤ እነርሱ የእግዚአብ ሔር መልአክተኞች ናቸውና ፡፡

፵፱፡ ከክፉ ሥራህ ሳትመለስ ክፉ እየሠራህ መሥዋዕትን አታቅርብ፡፡

፶፫፤ ዛቴ ይእቲ ፍኖተ ሞት ወሕይ ወት ወይረሲክሙ እግዚአብሔር ድልዋነ ትትልዉ ፍኖቶ ለእግዚ እነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

አንቀጽ ፴፬
በእንተ ሜርን

፩፤ ነሐተተክ ከመዝ፣ ነሐተተክ አ ፈጣሪ ኩሉ በእንተ መዓዛ ዝንቱ ሜርን ወበእንተ ዝንቱ ዘይት፣ ዘአልቦ ሞት ዘከሠትክ ለነ በኢየ ሱስ ክርስቶስ ወልድክ፣ እስመ ለከ ስብሐት ወመንግሥት ወኃይል ለዓ ለመ ዓለም አሜን።

፪፤ ወለዘኒ ይመጽእ ኅቤክሙ ወየ አኩት ከመዝ ተወከፍዎ እስመ ረድእ ክርስቶስ ውእቱ።

፫፤ ወእመሰቦ ዘይሜህር ካልዐ ትምህርተ ዘእንበለ ሕግ ዘተውህበ ለክሙ እምነብ እግዚአብሔር ኢት ትወከፍዎ ወኢይኅበር ምስሌክሙ ውስተ አኩቲ።

፬፤ ወለኩሉ ዘይመጽእ ኅቤክሙ አመክርዎ ወጠይቀክሙ ምግባር ሥርዑ በከመ ይደሉ እስመ ብክሙ አእምሮ የማን እምጸጋም ወፍ ትሑ ማዕከለ እለ ይኳንኑ በጽድቅ ወይኳንኑ በዐመዓ።

፭፤ ወለቢጽክሙ ዘይፈትሕ በጽ ድቅ አሠንዩ ሎቱ በከመ ምግ ባሩ።

፶፫፤ የሞትና የሕይወት ጎዳና ይህች ናት፣ እግዚአብሔርም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጉዳናን ትከ ተሉ ዘንድ የተዘጋጃችሁ፣ ያድርጋ ችሁ።

ሠላሳ ስድስተኛ አንቀጽ
የሜርንን ነገር ይናገራል፤

፩፤ እንደዚህ እናመሰግናለን፤ የሁሉ ፈጣሪ ሆይ! በልጅህ በኢየ ሱስ ክርስቶስ ለኛ ስለገለጥክልን ሞት ስለሌለበት ስለዚህ ሜርን መዓዛ ስለዚህ ዘይት እናመሰግን ሃለን፤ ክብር መንግሥት ኃይል ለእንተ ነውና ለዘለዓለሙ አሜን።

፪፤ ወደናንተም መጥቶ እንደዚህ የሚያመሰግነውን ተቀበሉት፣ የክርስቶስ ደቀ መዝሙር ነውና።

፫፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ ለእናንተ ከተሰጠ ሕግ በቀር ሌላ ትምህርት የሚያስተምር ቢኖር ግን አትቀበሉት፣ በምስጋናም ከእናንተ ጋራ አይተባበር ።

፬፤ ወደ እናንተ የሚመጣውንም ሁሉ ፈትኑት፣ ሥራውንም ተረድታችሁ እንደሚገባ ወስኑ፣ ቀኙን ከግራው የመለየት ዕውቀት አላችሁና በእውነት በሚፈርዱና በዐመፅ በሚፈርዱ መካከል ፍረዱ።

፭፤ በእውነት ለሚፈርድ ባልንጀራችሁም እንደ ሥራው በጎ አድርጉለት ።

፯፤ ወሰብ ይፈትሕ በዐመዓ ፍድይዎ በከመ ምግባሩ ወኢትጸልዩ ምስሌሁ ከመ ኢትርኩሱ ምስሌሁ ኅብረ።

፰፤ ወኩሉ ነቢይ መገሥጽ ዘይመጽእ ኅቤክሙ ወይሜህር በጽድቅ ይደልዎ ሲሳዩ ከመ ኅብር ንር ዘይትቀነይ ለእግዚአብሔር።

፩፤ ለካህናትኒ ሀብዎሙ ቀዳሜ ፍራ ያት ከመ ይባርኩ ተግባረክሙ ወኩሉ ዐሥራተ ሀቡ ለእቤራት ወለዕንላ ማውታ ወለአናግድ ወለግዩ ራን።

፪፤ ወበዕለተ ሰንበት እንተ ይእቲ ትን ሣኤሁ ለእግዚእነ ተጋብኩ ውስተ ፩ መካን ወአዕኩትዎ ለእግዚአብሔር በእንተ ኩሉ ዘገብረ ለክሙ ሀናያተ በክርስቶስ ከሙ ይኩን መሥዋዕትክሙ ፍጹመ ወሥሙረ በጎበ እግዚአብሔር ።

፫፤ እስመ ይቤ በእንተ ቤተ ክርስቲያን ከመ ይትጋብኩ ውስቲታ ወያዕርጉ ዕጣነ ወመሥዋዕተ ።

፬፤ ወይቤ እግዚአብሔር አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዐቢይ ንጉሥ አኃዜ ኩሉ ዓለም ወግሩም ስምየ ውስተ ኩሉ ዓለም ወአሕዛቱ።

፩ ማቲ ፲፡፲
፪ ዘተ ፲፭፡፲፪
፫ ማል ፩፡፲፩

፯፤ በበደል በሚፈርድ ጊዜም እንደ ሥራው ፍዳ ክፈሉት፣ ከእርሱም ጋራ በአንድነት እንዳትረክሱ ከእርሱ ጋራ አትጸልዩ።

፰፤ ወደ እናንተ የሚመጣና በእውነት የሚያስተምር መካሩ ነቢይ (መምህር) ሁሉ ለእግዚአብሔር እንደሚያገለግል ደግ አገልጋይ ምግቡ ይገባል ።

፩፤ ለካህናትም ሥራችሁን ይባርኩ ዘንድ ከፍራዎች መጀመሪያ የሚደርሰውን ስጧቸው፣ አሥራትንም ሁሉ ለባልቴቶችና ለድሃ አደጎች እናት አባት ለሞቱበት ለእንግዶችና ለድሆች ስጡ።

፪፤ የጌታችን ትንሣኤ በምትሆን በሰንበት ቀን በአንድ ቦታ ተሰብስቡ፣ መሥዋዕታችሁ በእግዚአብሔር ዘንድ ፍጹምና የተወደደ እንዲሆን በኢየሱስ ክርስቶስ ለናንተ በጎዎችን ስለአደረገ ላችሁ ሁሉ እግዚአብሔርን አመሰግኑት።

፫፤ ስለ ቤተ ክርስቲያን በውስጧ ተሰብስበው መሥዋዕትንና ቍርባንን ያሣርጉ ብሏልና ።

፬፤ እግዚአብሔርም እንዲህ አለ፣ እኔ ዓለሙን ሁሉ የያዘ ገናና ንጉሥ እግዚአብሔር ነኝ፣ ስሜም በአሕዛብና በዓለሙ ውስጥ የሚያስፈራ ነው አለ ።

፲፪፡ሢሙ ለክሙ ኤጲስ ቆጶሳተ ቀሳውስተ ወዲያቆናተ የዋሃነ ወት ሑታነ እለ ተጎርዩ እምሕዝብ ንጹሐን ወምኩራነ በኩሉ ምግባረ ሠናይ እለ ኢይፈቅዱ ወርቀ አላ ዳዕሙ እለ ይሜህሩ ቃለ እግዚአ ብሔር ወተግሣጸ ወይፈትሑ በርትዕ ትእዛዛቲሁ ለክርስቶስ ከመ አብ ወእግዚእ በፍቅር ዘእንበለ መዓት ወቍጥዓ በትሑት ልብ ወየ ዋሃት።

፲፫፡ወዕቀቡ ዘንተ ኩሎ ዘተአዘዝ ክሙ በጎበ እግዚአብሔር ለሕይ ወተ ነፍስክሙ ።

፲፬፡ቅንቱ ሐቋክሙ ወይኩን ኅትወ መሐትዊክሙ ወኩኑ ድልዋነ ከመ እለ ይጸንሑ እግዚአሙ እንዝ ይብሉ ማእዜ ይመጽእ እመኒ በቀዳሚት ሰዓተ ሌሊት፣ ወእመኒ መንፈቀ ሌሊት፣ አው በንቅወተ ዶርሆ፣ ወእመኒ ኅሐ ጽባሕ እስመ ይመጽእ እግዚአሙ በጊዜ ኢተሐዘቡ።

፲፭፡ብፁዓን እሙንቱ አግብርት ዘአቲዎ እግዚአሙ ይረክቦሙ እንዝ ከመዝ ይገብሩ ናሁ ይቀንት ወያን ሶሱ ወይሜጥዎሙ።

፲፮፡ጸልዩ እንከ ወግበሩ ከመ ኢይ ርከብክሙ ግብተ ሞት ወአመ ያስተርኢ በሰማይ ስብሐቲሁ ለወልደ ዕንላ እመሕያው

፲፪፡የዋሃንና ትሑታን የሆኑ ከን ጹሐን ሕዝብ የተመረጡ በበጎ ሥራ ሁሉ የተፈተኑ፣ ወርቅን የማይወዱ፣ ነገር ግን የእግዚአብሔ ርን ቃልና ምክር የሚያስተምሩ፣ የክርስቶስንም ትእዛዛች እንደ አባ ትና ጌታ በፍቅር ያለ ብስጭትና ያለ ቁጣ በትሑት ልብና፣ በየዋህ ነት፣ በቅንነት የሚፈርዱ ኤጲስ ቆጶሳትን፣ ቀሳውስትንና ዲያቆና ትን ሹሙ ።

፲፫፡ስለ ነፍሳችሁ ሕይወትም በእ ግዚአብሔር ዘንድ የታዘዛችሁትን ይህን ሁሉ ጠብቁ ።

፲፬፡ወገባችሁን ታጠቁ መብራታች ሁም የበራ ይሁን፣ በመጀመሪያ ሰዓተ ሌሊት፣ ወይም በመንፈቀ ሌሊት፣ ወይም ዶሮ ሲጮህ፣ ወይም ጎህ ሲቀድ ይመጣል ብለው ጌታቸውን እንደሚጠብቁ የተዘጋጃ ችሁ ሁኑ፣ ጌታቸው ባልተጠረጠረ ሰዓት ይመጣልና።

፲፭፡ጌታቸው በተመለሰ ጊዜ እንደ ዚህ ሲያደርጉ የሚያገኛቸው አገልጋ ዮች ብፁዓን ናቸው፣ እነሆ ታጥቆ እየ ተመላለሰ በማዕድ ያገለግላቸዋል።

፲፮፡እንግዲህ ጸልዩ፣ የድንገት ሞት እንዳያገኛችሁም አድርጉ፣ የወልደ ዕንላ እመሕያው ጌትነትም በሚገ ሰጥበት ጊዜ መላእክትም መለክት

፬ ሱቃ ፲፪ ፴፯

ወይነፍሑ ቀርነ መላእክት ወይትነ ሥሑ ሙታን ወይመጽእ እግዚ እነ ምስለ ቅዱሳኒሁ በደመና ሰማይ ወኩሎሙ መላእክተ ኃይሉ ምስ ሌሁ ወይነብር ዲቢ መንበረ መን ግሥቱ ወያህጉሎ ለዲያብሎስ መስሕት ወይፈድዮ ለኩሉ በከመ ምግባሩ።

፲፮፡ወእምዝ የሐውሩ ኃጥአን ውስተኩነኔ ዘለዓለም፣ ወጻድቃንሰ ውስተሕይወት ዘለዓለም። ወይት ፌሥሑ በመንግሥተ ሰማይት በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ኩኑኬ ድልዋነ ከመ ትርክቡ ሠናይቶ።

፲፰፡ንስአል ወናስተብቀሶ ጎቤሁ ወንበል መድኃኒነ ዘህልው እምቅ ድመ ዓለም አምላክ አማልክት አጋዜ ኩሉ፤ አምላክ ገባራ ኩሉ፣ ፍጥረት እግዚአሙ ለአበዊነ ቅዱሳን ዘአ ልቦሙ ዐመፃ በጎቤሁ አምላክ አብ ርዓም ይስሐቅ ወያዕቆብ መሐሪ ወሰራዬ ኅጢአት ምእመን ወየዋህ ብዙን ሣህል ወምሕረት ወአልቦ ዘይትጎባእ እምህሁ ወኩሉ ክሡት በቅድሚሁ።

፲፱፡ብከ ይትአመኑ ነፍሳተ ጻድ ቃን ወኪያክ ይሴፈዉ ቅዱሳን

በሚነፋብት ጊዜ፣ ሙታንም በሚ ነሡብት ጊዜ ጌታችንም ከቅዱሳኑ ጋር በደመና በሚመጣ ጊዜ፣ የሠራዊቱ አለቆች ሁሉም ከእርሱ ጋር በመጡ ጊዜ፣ በመንግሥቱ ዙፋንም በሚቀመጥ ጊዜ፣ የሚያ ስት ዲያብሎስንም በሚያጠፋው ጊዜ፣ ለሁሉም እንደሥራው በሚከ ፍለው ጊዜ ።

፲፯፡ከዚህ በኋላ ኃጥአን ወደ ዘለ ዓለም ፍርድ በሚሄዱ ጊዜ፣ ጻድ ቃን ግን ወደ ዘለዓለም ሕይወት በሚሄዱ ጊዜ፣ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስም በመንግሥተ ሰማይት ደስ በሚላቸው ጊዜ፣ የድንገት ሞት እንዳትሞቱ አድርጉ፣ እንግ ዲህ በጎውን ታገኙ ዘንድ የተዘጋ ጃችሁ ሁኑ።

፲፰፡ወደ እርሱ እንለምን፣ እንማል ድም፣ ከዓለም አስቀድሞ የነበረ መድኃኒታችን የአማልክት አምላክ ሁሉን የያዘ፣ ፍጥረትን ሁሉ የፈ ጠረ አንድ አምላክ በእርሱ ዘንድ ዐመፅ የሌለባቸው የቅዱሳን አባቶ ቻችን ጌታ የአብርሃምና የይስሐቅ፣ የያቆብም አምላክ ይቅርባይና ኃጢ አትን የሚያስተሠርይ የታመነ የዋህ ይቅርታንና ቸርነትን የሚያበዛ ከእርሱ የሚሸሸግ የሌለ ሁሉም በእርሱ ፊት የተገለጠ ነው እን በል።

፲፱፡የጻድቃን ነፍሳት በአንተ ይታ መናሉ፣ ቅዱሳን አንተን ያመሰግናሉ፣

፩ ማቴ ፳፭ ፡ ፴፩ - ፵፮

አቡሆሙ ለእለ አልቦሙ ነውር ወይሰምዕ ጸሎቶሙ ለንጹሐነ ልብ፤ ወያጸምዕ ስእለቶሙ ለእለ ኢያረ ምሙ ።

፳፮፣ አጎድር እግዚአ ሥምረተክ ላዕለ ኩሉ ፍጥረት እስመ አንተ ተአምር እምቅድመ ሕሊና ዘይ ሔሊ ልብ።

፳፯፣ ወኩሉ አጽናፈ ምድር የዐ ርጉ ለከ መሥዋዕተ ወዕጣነ በጸ ሎት ወበአኩቴት ።

፳፰፣ ዘሠርዐ መዋዕለ ይግበሩ ጽድቀ ወርጎው አናቅጸ ምሕረቱ ለኩሉ ለዘየጋሥሥ ኪያሁ ወመ ሀረነ ሕገ ወሥርዐተ ወአለበወነ ከመ ብዕለ ዝ ዓለም ኃላፊ ውእቱ ወሥነ ላህይ ኢይነብር ለዘሉፉ ወጽንዐ ኃያላን ትማስን ፍጡነ ።

፳፱፣ እስመ ቀደመ አብርሃም አቡነ ሐዊረ በፍኖተ ጽድቅ ወወሀብኮ ክብረ ወብዕለ ወበአሚን ፈጸመ ሕይወቱ ወትቤሎ አበዝጎ ዘርዐክ ከመ ኮከበ ሰማይ ወከመ ጥፃ ባሕር፣ ወወሀብኮ ይስሐቅሃ ባረኮ ወትቤሎ እሄሉ ምስለ ዘርእከ እምድጎሬክ፤ እስመ አእመርናሁ ከመ ለክርስቶስ ውእቱ ዘይቤሎ ከመዝ።

፳ ዘፍ. ፳፮፣ ፲፮-፲፭

ነውር የሌለባቸው የቅዱሳን አባታ ቸው ነው፤ ልባቸው ንጹሕ የሆነ ሰዎችንም ጸሎት ይሰማል፤ ዝም የማይሉ ሰዎችንም ልመና ያዳም ጣል።

፳፮፣ አቤቱ በፍጥረቱ ሁሉ ላይ ፈቃድህን አሳድር፣ ከአሳብ አስቀ ድመህ ልብ የሚያስበውን አንተ ታውቀለህና ።

፳፯፣ የምድር ዳርቻዎች ሁሉም በጸሎትና በምስጋና መሥዋዕት ንና ዕጣንን ለአንተ ያላርጋሉ።

፳፰፣ ጽድቅን ያደርጉ ዘንድ ዘመና ትን የሠራ እርሱ ነው፤ እርሱንም ለሚሻ ሰው የቸርነቱ በር የተከ ፈተ ነው፤ ሕግንና ሥርዓትንም አስተማረን፣ የዚህ ዓለም ሀብትም ኃላፊ እንደሆነ የመልክ ደም ግባትም ለዘለዓለም ጸንቶ እንደማ ይኖር፣ የጎይለኞች ብርታትም ፈጥና እንደምትጠፋ አስታወቀን ።

፳፱፣ አባታችን አብርሃም በጽድቅ መንገድ መሄድን ጀምሯልና፣ ክብርንና ሀብትን ሰጠኸው፣ ዘመ ኑንም በሃይማኖት ጨረሰ፣ ዘርህን እንደ ሰማይ ኮከብና እንደ ባሕር አሸዋ አበዛልሃለሁ አልኸው፣ ይስ ሐቅንም ሰጠኸው፣ እንዲህም ብለህ ባረክኸው፣ ከአንተም በኋላ ከዘርህ ጋር እኖራለሁ፣ እንዲህ ያለው ስለ ክርስቶስ እንደሆነ ዐውቀና ልና።

፳፬፣ ወለአቡነ ያዕቆብ ዘፈነውኮ ብሔረ ግብጽ ወትቤሎ ናሁ አነ እሄሉ ምስሌክ ወአብዝኖ አበዝነክ ፈድፋደ።

፳፭፣ ወከማሁ ትቤሎ ለሙሴ ቀላ ሄክ ቅዱስ ወምእመን በጎበ ዕፀ ጳጳስ አነ ህልው እምቅድመ ዓለም ወይሄሉ ስምየ እስከ ለዓለም።

፳፮፣ ወአንተሰ እግዚአ ለዓለም ትነ ብር ወዝክርከኒ ለትውልደ ትው ልድ፣ ወባርክ ዘርዐ አብርሃም ይኩኑ ቡሩካነ እስከ ለዓለም።

፳፯፣ ፈጠርኮ ለሰብእ ይኩን ነባቤ ወአንተ ትቤ በጥብብክ ንግብር ሰብእ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ወሄምኮ ለአዳም ይኩን መስፍነ ላዕለ ኩሉ ወወሀብኮ ሕይወተ ዘለዓለም።

፳፰፣ ወሶበ ዓለወ ትእዛዘክ አውፃ እኮ እምገነት ወአምጸእክ ላዕሌሁ ሞተ።

፳፱፣ ወእምዝ ፈነውኮ ለዋሕድ ወልድክ ወአንሣእኮ እምድቀቱ ወአግባእኮ ውስተ ገነተ ትፍሥ ሕት።

፴፣ አንተ እግዚአብሔር ባሕቲ ትክ ዐቢይ ወንያል ወግሩም መሓሪ ወየዋህ አኃዜ ኩሉ ዘትገብር መን ክረ ዘኢታርጎቅ ሃህለከ እምላዕለ ኩሉ ተግባሩ ወፍጥረቱ ኄር ወመ ፍቀሬ ሰብእ።

፳ ዘፍ. ፳፬፣ ፲፬
፳ መዝ. ፳፮፣ ፲፬
፱ ዘፍ. ፫፣ ፳፪ - ፳፫

፳፬፣ አባታችን ያዕቆብንም ወደግ ብፅ የላክኸው አንተ ነህ፣ እነሆ ከአንተ ጋራ እኖራለሁ ፈጽሜም አበዛሃለሁ አልከው ።

፳፭፣ ቅዱስና የታመነ ወዳጅህ ሙሴንም እንደዚሁ በቀጥቋጠው ዘንድ እኔ ከዓለም በፊት የነበርኩ ነኝ፣ ስሜም እስከ ዘለዓለም ይኖራል አልከው።

፳፮፣ አንተ ግን ለዘለዓለም ትኖራለህ፣ መታሰብህም ለልጅ ልጅ ነው፣ የአብርሃም ልጆችም እስከ ዘለዓለም የተባረኩ ይሆኑ ዘንድ ባርክ።

፳፯፣ ሰውን የሚናገር ይሆን ዘንድ ፈጠርከው፣ ሰውንም በመልካችን ንና በምሳሌያችን እንፍጠር ብለህ በጥብብህ ተናገርክ፣ አዳምንም በሁሉ ላይ መስፍን አድርገህ ሾምከው፣ የዘለዓለም ሕይወትንም ሰጠኸው።

፳፰፣ ትእዛዝህንም በአፈረሰ ጊዜ ከገ ነት አውጥተህ በእርሱ ላይ ሞትን አመጣህ።

፳፱፣ ከዚህም በኋላ አንድ ልጅህን ልከህ ከውድቀቱ አነሣኸው፣ ደስታ ወደ አለበት ገነትም መለስከው።

፴፣ እግዚአብሔር ገናና ኃይለኛ የም ታሰፈራ የምትምር የዋህ፣ ሁሉን የያ ዝህ፣ ድንቅን የምትሠራ፣ ከሥራ ውና ከፍጥረቱ ሁሉ ላይ ይቅርታ ህንም የማታርቅ፣ ቸርና ሰውን የምትወድ አንተ ብቻ ነህ።

፴፩፤ ወትዮውሆሙ ለጋጥአን ወትመ ይጠሙ በብዝሃ ምሕረትክ።

፴፪፤ ወእንዘ ኢይደልውን ናንቀዑ ጎቤክ ወናነሥእ አዕይንቲነ ውስተ ሰማይ አንተሰ ትኔጽር በጽንዕ ጎይ ልክ ዲበ ትሕትናነ ።

፴፫፤ ሰማይ ስቁል በትእዛዝክ ወም ድር ጸንዐት በቃልክ፤ እስመ ኃያል አንተ እግዚአ ወጽድቅ ኩነኔክ መልዐ ምድረ ዘፈጠርክ።

አንቀጽ ፴፬

በእንተ ቅኔ ሠራዊት መንፈሳ ውያን ወቅድስት ቤተ ክርስቲያን፤ ፩፤ ኩሎሙ ሠራዊተ መላእክት መንፈሳውያን ነደ እሳት እሙንቱ ወቅዱሳን ኪሩቤል ወሱራፌል እሰ ፮ ክነፊሆሙ ኪያክ ይሴብሉ በባይ ቃል ወይዜምሩ በቃል ዘኢያረምም ወይብሉ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚ አብሔር ጸባኦት ፍጹም ምሉዕ ሰማ ያተ ወምድረ ቅድሳተ ሰብሐቲክ፤

፪፤ ወኑልቆሙ ለእሙንቱ መላእ ክት ወሊቃነ መላእክት መናብርት ወሥልጣናት አጋዕዘት ወኃይ ላት ወሊቃናት ኪሩቤል ወሱራ ፌል፤ ይጸርሉ ወይብሉ ይትባ ረክ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል

፴፩፤ ኃጥአንን የሆነን ታደርጋለህ በቸርነትህም ብዛት ትመልሳቸዋለህ።

፴፪፤ እኛም ወደ አንተ አንጋጠን ግይኖቻችንን ወደ ሰማይ አቅንተን እንመለከት ዘንድ ሳይገባን አንተ በኃይልህ ጽናት መዋረዳችንን ትመለከታለህ።

፴፫፤ ሰማይ በትእዛዝህ የተሰቀለ ነው፤ ምድርም በቃልህ ጸናች፤ ጌታ ሆይ አንተ ኃይለኛ ነህና፤ ፍርድህም እውነት ነውና የፈጠርክው ምድርን መላ ።

ሠላሳ ሰባተኛ አንቀጽ

ስለ መንፈሳውያን መላእክትና ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ይናገራል፤ ፩፤ የእሳት ነበልባል የሆኑ የረቂቃ ቃን መላእክት ሠራዊት ሁሉ ክንፎቻቸው ስድስት የሚሆኑ ሱራፌልና ኪሩቤልም በታላቅ ቃል አንተን ያመሰግናሉ፤ ዝም በማይል ቃልም ይዘምራሉ፤ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ፍጹም የሠራዊት ጌታ የጌትነትህ ምስጋና ሰማያትንና ምድርን የመላ ነው ይላሉ ።

፪፤ የእነዚያም መላእክትና የመላእክት አለቆች ቁጥራቸው የወገን ሰማቸው መላእክት መናብርት ሥልጣናት አጋዕዘት ኃይላት ሊቃናት ኪሩቤል ሱራፌል ይባላሉ፤ እየሙሁም የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር ይመስገን ከሕሕዛብ ወገን

ወቡርክት ዛቲ ቤተ ክርስቲያን እንተ አሕዛብ ትመስል ጎይል ሰማያት መግልተ ወሌሊተ በነፍስ ቅዱስ ወበልብ ንጹሕ ይዜምሩ ከመዝ ወይብሉ።

፫፤ ሠረገላሁ ለእግዚአብሔር ዕልፍ አእላፋት ወትእልፊተ አእላፋት ይሴብእኞ ለእግዚአብሔር በደብረ ሲና ቅዱስ ሰማያት ወኩሉ ዘውስቱ ቶሙ ይገንዩ ለክ።

፬፤ እስመ አንተ ሰቀልኮ ለሰማይ ከመ ቀመር፤ ወሣረርካ ለምድር ወአጽናዕካ ዲበ ማይ።

፭፤ ወፈጠርክ ጽልመተ ወብርሃነ ወኑለቆሙ ለከዋክብት በምልዎሙ ወሰመይኮሙ ለኩሎሙ በበእስማቲ ሆሙ ወኩሉ ፍጥረት ይዜንዉ ዕበ የክ ወዕፀወ ገዳምኒ አንተ አብ ቁልክ።

፮፤ ወበእንተዝ መፍትው ኩሉ ፍጥረተ ሰብእ የዐርጉ ለከ ስብሐተ ወእኩቴተ መሥዋዕተ ወቍርባነ ወዕጣነ በእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዋሕድ ወልድክ ።

፯፤ አንተ ውእቱ ባሕቲትክ አኃዜ ኩሉ ንር ወመፍቀሬ ሰብእ ወገባሬ ሠናያት እስመ ለከ ስብሐት ወእኒዝ ለዓለመ ዓለም አሜን።

የምትሆን ቡርክት ቤተ ክርስቲያንም የሰማያት መላእክት ኃይልን ትመስላለች ይላሉ ሌሊትና ቀንም በልዩ ሰውነት በንጹሕ ልቡና እንዲህ እያሉ ያመሰግናሉ ።

፫፤ የእግዚአብሔር ሠረገላው እልፍ አእላፋት የአእላፋት ትእልፊት በቅዱስ የሲና ተራራ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ ሰማያትና በውስጣቸው ያለው ሁሉ አንተን ያመሰግናሉ።

፬፤ አንተ ሰማይን እንደ ዋልታ ሰቅለኻ ሽዋልና ምድርንም መሠረትሃት በውሃም ላይ አጽንተሃታልና።

፭፤ ጨለማንና ብርሃንን ፈጠርህ ከዋክብትንም በመላቸው ቁጠርህ ቸው ሁላቸውንም በየሰማቸው ጠራካቸው፤ ፍጥረትም ሁሉ ገናና ነትህን ይናገራሉ፤ የዱር እንጨቶችንም አንተ አበቀልህ።

፮፤ ስለዚህም ነገር የሰው ፍጥረት ሁሉ ክብርንና ምስጋናን መሥዋዕትን፤ ቍርባንን፤ ዕጣንንም በአንድ ልጅህ በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለአንተ ያሳርጉ ዘንድ አገባብ ነው ።

፯፤ ሁሉን የፈጠርክ ቸር ሰው ወዳጅ በጎ ነገርን የምታደርግ አንተ ብቻ ነህ፤ ለአንተ ክብርና ሥልጣን ይገባል ለዘላለሙ አሜን ።

፰፤ አንተ በሰማይ ወአንተ በምድር ወአንተ በባሕር ወአንተ ዘታ ስተጋብአሙ ለኩሎሙ ፍጥረት እምአጽናፈ ምድር ወአልቦ ተፍ ጸሜት ለዕባይክ ።

፱፤ እስመ አኮ ንሕነ ዘነቡብነ ዘንተ አላ አንተ ትቤ አነውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ዘመልዕልተ ሰማያት ወአነ ህልው ውስተ ኩሎ መካን ወአልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌየ።

፲፤ እሙን ውእቱ ቃልክ ወአልቦ ዘይመስል ኪያክ እግዚአብሔር ቅዱስ እግዚአሙ ለቅዱሳን ወነፍሰ ኩሎ ውስተ እዴክ ለክ ይደሉ ስብ ሐት ወልዕልና።

፲፩፤ ዘእይትዌለጥ መንበሩ ወእይደክም ኃይሉ ወእይትከህል ዜንዎ ዕባዩ ወመንክር ሥነ ላህዩ።

፲፪፤ ወአልቦ ዘይክል ቀሪብ ንብ ማኅደሩ ወአልቦ ጉልቀ ለአእምሮ ጥበቡ ኢየንልቅ ጽድቁ ወእይጽሕቅ ዘይመክሮ ወእየጎሥሥ ዘይረድኦ።

፲፫፤ አልቦቱ ጥንት ወኢተፍጻሜት ኢየንልቅ መንግሥቱ ።

፩ ዘጳጳሱ ፬፡፴፬
፪ ኢላ ፱፡፲፫

፰፤ በሰማይ አንተ ነህ፤ በምድርም አንተ ነህ፤ በባሕርም አንተ ነህ፤ ፍጥረትን ሁሉ ከምድር ዳርቻዎች የምትሰበስባቸው አንተ ነህ፤ ለገናንነትህ ፍጻሜ የለውም።

፱፤ ይህንንም የተናገርነው እኛ አይደለንም፤ ነገር ግን አንተ እኔ ክሰማዮች በላይ ያለሁ አምላክ እግዚአብሔር ነኝ፤ በቦታውም ሁሉ እኔ አለሁ፤ ያለ እኔም ሌላ አምላክ የለም አልሁ።

፲፤ ቃልህም የታመነ ነው፤ የቅዱሳን ጌታቸው ቅዱስ እግዚአብሔር አንተን የሚመስል የለም፤ የሁሉ ነፍስም በእጅህ የተያዘ ነው፤ ለአንተ ክብርና ልዕልና ይገባል።

፲፩፤ ዙፋኑ የማይለወጥ ኃይሉም የማይደክም ነው፤ ገናንነቱን መናገር አይቻልም፤ የመልኩም ማማር ድንቅ ነው።

፲፪፤ ወደ ማደሪያውም መቅረብ የሚችል የለም፤ ለጥበቡ ዕውቀትም ቍጥርም የለውም፤ ጽድቁ አያልቅም፤ የሚመክረውም አይሻም፤ የሚረዳውም አይፈልግም።

፲፫፤ ጥንት የለውም፤ ፍጻሜም የለው፤ መንግሥቱም አያልቅም።

፲፬፤ ወአልቦ ዘይክል መዊካ ኃይሉ ወአልቦሙ ጉልቀ ለሠራዊተ መላእክት ለእለ ይትለክ ክዎ ።

፲፭፤ አንተ ውእቱ አቡሃ ለጥበብ ገባሬ ኩሎ ፍጥረት ወገባሪሃ ለሕግ።

፲፮፤ አንተ ታማስኖሙ ለዕልዋን ወትዳስዮሙ ለጸድቃን እግዚአብሔር አቡሁ ለእግዚአነ ወመድኃኒ ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአሙ ለእለ ይገንዩ ሎቱ ወአልቦ ሐሰት በጎቤሁ ።

፲፯፤ ኢይነሥእ ህልያነ በውስተ ፍትሕ ወአልቦጉልቀ ለአኩቴ።

፲፰፤ ለክ ይደሉ ክብር ወስብሐት ወሰጊድ ዘያዕርግ ንቤክ ኩሎ ነፍስ ነባቢ ለዓለመ ዓለም አሜን።

አንቀጽ ፴፱

በአንተ ከመ መፍትሔ ናዕርፍ ሰንበታተ ወናጽምዕ ቃለ መጻሕፍት ቅዱሳት።

፩፤ ከመ ንግበር ፈቃዶ ወንዘከር ሕማማቲሁ ዘገብረ በእንቲአነ እግዚአብሔር ቃል አኃዜ ኩሎ ዘፈጠረ ዓለመ በኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ።

፲፬፤ ኃይሉን ማቸነፍ የሚችለው የለም፤ ለሚላኩት ሠራዊተ መላእክትም ቍጥር የላቸውም።

፲፭፤ የጥበብ አባቷ አንተ ነህ፤ ፍጥረትን ሁሉ የፈጠርክ ሕግንም ሁሉ የሠራህ አንተ ነህ ።

፲፮፤ በእርሱ ዘንድ ሐሰት የሌለ፤ ለሚገዙለት ሰዎች ጌታቸው የሚሆን የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባቱ እግዚአብሔር አብ አንተ ወንጀለኞችን ታጠፋቸዋለህ፤ ለጸድቃንም ዋጋቸውን ትሰጣቸዋለህ።

፲፯፤ በፍርድ መማለጃን አይቀበልም፤ ለምስጋናውም ቍጥር የለውም።

፲፰፤ የሚናገር ነፍስ ሁሉ ወዳንተ የሚያርግ አምላክ ሆይ ለአንተ ክብርና ምስጋና መስገድም ይገባል፤ ለዘለዓለሙ በእውነት ።

ሰላሣ ስምንተኛ አንቀጽ

ለንብቶችን ዕረፍት እናደርግ ዘንድ፤ የቅዱሳት መጻሕፍትንም ቃል እናደምጥ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩፤ ፈቃዱን እንድናደርግና ሁሉን የያዘ ዓለምን ሁሉ የፈጠረ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ቃል ስለኛ ያደረጋቸውን መከራዎቹንም እናስብ ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል።

197940next share hagera

፪፤ ወሠርዐ ሰንበተ ወአዕረፈ ባቲ እምኩሉ ግብሩ ወለነኒ አዘዘነ ናዕርፍ እምኩሉ ግብረ እደዊነ ወንኩን ድልዋነ ለተቀንዮ ገቢረ ትእዛዛቲሁ ፩ ።

፫፤ ወገብረ ለነ መዋዕለ በዓላት ፍሥሐ ለነፍሳቲነ ።

፬፤ ወንዘከር ኪነ ጥበቡ ለዘሠምረ እግዚአብሔር ቃል ይትወለድ እምብእሲት በእንቲአነ ።

፭፤ ወአስተርአዮ ገሀደ በዝ ግብር ወተጠምቀ ከመ ሰብእ እንዝ አምላክ ውእቱ ።

፮፤ ወተዐገሠ ሕማማተ መስቀል ወሞተ ወተንሥእ እሙታን በዐቢይ ኃይል።

፯፤ ወበእንተዝ ንግበር ንሕነኒ በዓለዕለተ ትንሣኤሁ ቅድስት፤ ወናክብር እሑደ ሰንበተ፤ ወንሰብሕ ወንዘምር ለዘሞዖ ለሞት ወአብርሀ ኩሎ ዓለመ ወጸገወነ ክብረ ወስብሐተ ዘእንበለ ሙስና፤ ወአስተጋብአሙ ለዝርዋን ሕዝብ ወረሰዮሙ ይኩኑ ፩ መርዔተ ንጹሐ ወባረክ ላዕሌ ሆሙ ከመ ባረኮ ለእስራኤል።

፪፤ ሰንበትን ሠራ፤ ከሥራውም ሁሉ አረፈባት፤ እኛም ከእጆቻችን ሥራ ሁሉ እናርፍ ዘንድ ፤ ትእዛዛቱንም ለማድረግ ለአገልግሎት ሥራ ዝግጁዎች እንሆን ዘንድ አዘዘን ።

፫፤ ለሰውነቶቻችን ደስታም የበዓላት ቀኖችን ሠራልን ።

፬፤ ስለ እኛ ከሴት ይወለድ ዘንድ የወደደ የእግዚአብሔር ቃል የጥበቡን ብልሃት እናስባለን።

፭፤ በዚህም ሥራ ተገለጠ ፤ አምላክም ሲሆን እንደ ሰው ተጠመቀ።

፮፤ የመስቀልንም መከራዎች ታገሠ፤ ሞተም ፤ በታላቅ ኃይልም ከሙታን ተለይቶ ተነሣ።

፯፤ ስለዚህም የቅድስት ትንሣኤውን ዕለት በዓል፤ እናድርግ ፤ እሑድ ሰንበትንም እናክብር፤ ሞትን ድል ያደረገውን፤ ዓለሙንም ሁሉ ያበራውን፤ ያለ ጥፋትም ክብርንና ምስጋናን የሰጠንን ፤ የተበታተኑትንም ሕዝብ የሰበሰባቸውንና አንድ ንጹሕ መንጋ ያደረጋቸውን፤ እስራኤልን እንደ ባረከው የባረካቸውን እናክብር እና መስግን።

፩ ዘፍ ፪ ፡- ፪፻፲

፰፤ አንተ እግዚአ ዘአውጸእኮሙ ለአበዊነ እምድረ ግብፅ ወባላህ ኮሙ እምቅኔ መሪር ወአድጎን ኮሙ እምባሕር ወእምግብረ ግንፋል።

፱፤ ወአውጸእኮሙ እምትምልክተ ፈርዖን ወሠራዊቱ ወአጎለፍኮሙ ባሕረ እንተ የብስ ወሴሰይኮሙ በገዳም ኩሎ ሠናያተ ወሠራዕክ ሎሙ ሕገ፤ ቃላተ ዘነበብክ በቃልክ ወዘጸሐፍክ በእዴክ።

፲፤ ወአዘዘኮሙ ያዕርፋ በዕለተ ሰንበት ከመ ይግነዩ ለክ ወይድጎኑ እምኩሉ እኩይ፤ ወአሠርኮሙ በቃለተግሣጽ።

፲፩፤ ወአስተጋባእኮሙ ወአባእኮሙ ውስተ ቤተ መቅደስክ።

፲፪፤ ወበእንተዝ አዘዘነ ናዕርፍ በኩሉ ሰንበት እስመ በዕለተ ሰንበት አዕረፈ እግዚእነ እምኩሉ ግብሩ።

፲፫፤ ንጎሥሥ እንክ ኩሎ ሕጎ ወና እኩቶ ወንባርኮ ለእግዚአብሔር በእንተ ኩሉ ዘጸገወነ ሠናይቶ ለውሉደ ሰብእ ።

፲፬፤ ወእምዝ ኩሎ ተዐቢ ትንሣኤሁ ቅድስት ዘመሀረነ እግዚእነ ወመድኅኒነ ወፈጣሪነ እግዚአብሔር ቃል ዘተወልደ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም እምክብ።

ዘዐ ፲፬፡ ጳጵ-፴፩
ዘዐ. ጳ. ፰-፲
ዘፍ ፪፪

፰፤ አቤቱ አባቶቻችንን ከግብፅ ምድር ያወጣሃቸው፤ ከጽኑዕ አገዛዝም ነፃ ያደረገሃቸው፤ ከባርነትና ጡብ ከመሥራትም ያዳንካቸው አንተ ነህ።

፱፤ ከፈርዖንና ከሠራዊቱ አምልኮት አውጥተህ ባሕሩንም እንደ የብስ አሳለፍካቸው፤ በምድረ በዳም በጎውን ሁሉ መገባሃቸው ፤ በቃልህ የተናገርካቸውንና በእጅህ የጻፍካቸው የአሥሩ ቃላትንም ሕግ ሠራህላቸው።

፲፤ ለአንተም ይገዙ ከክፉም ሥራ ሁሉ ይድኑ ዘንድ በሰንበት ቀን እንዲያርፉ አዘዘሃቸው ፤ በምክር ቃልም አንድ አደረግኻቸው ።

፲፩፤ ሰብስበህም ወደ ቤተ መቅደስህ አገባሃቸው።

፲፪፤ ስለዚህም በሰንበት ሁሉ እናርፍ ዘንድ አዘዘን፤ ጌታችን በሰንበት ቀን ከሥራው ሁሉ አርፏልና።

፲፫፤ እንግዲህ ሕጉን ሁሉ እንፈልግ ለሰው ልጆች ስለ ሰጠን መልካም ሁሉ እግዚአብሔርን እናክብረው እናመስግነው ።

፲፬፤ ከዚህም ሁሉ ዓለም ሳይፈጠር ከአብ የተወለደ ጌታችንና መድኃኒታችን፤ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ቃል ያስተማረን ቅድስት ትንሣኤው ትበልጣለች።

፴፪፣ ወለነህምያ አመ የሐንፅ ጥቅመ ምስለ ዘሩባቤል።

፴፫፣ ወለማትያን ምስለ ደቂቁ ውስተ ማዕዘንት።

፴፬፣ ወለኢያኤል በዲቦ በረከት።

፴፭፣ ወይእኬኒ ከማሁ ተወከፍ ጸሎ ቶሙ ወስእለቶሙ እለ ያበ ውኑ ጎቤከ በአእምሮ በኢየሱስ ክርስቶስ።

፴፮፣ ነአኩተከ በእንተ ኩሉ ግብር አጋዜ ኩሉ ኢታርጎቅ እምነነ ሣህ ለከ ወምሕረተከ እስመ አንተ መሓሪ ወመስተሣህል ለኩሉ ትውልደ ትውልድ።

፴፯፣ ዘተወከፍኩሙ ለሄናስ ወለሄ ናክ ወለኖጎ ወበመዋዕለ ሙሴ ወኢየሱ ወመሳፍንት።

፴፰፣ ወበመዋዕለ ሳሙኤል ወኤል ያስ ወባዕዳን ነቢያት።

፴፱፣ ወበመዋዕለ ዳዊት ወካልአን ነገሥት።

፵፣ ወበመዋዕለ አስቴር ወመርዶ ክዮስ ወበመዋዕለ ዮዲት ወበመዋዕለ ይሁዳ ወመቃብዮስ ወአጋዊሁ።

፵፩፣ ወለነኒ ከማሁ ተወከፍ በመዋዕሊ።

፴፪፣ ነህምያንም ከዘሩባቤል ጋራ ግንብን በሠራ ጊዜ።

፴፫፣ ማትያንም ከልጆቹ ጋራ በማዕዘንት ውስጥ።

፴፬፣ ኢያኤልንም በበረከት ላይ።

፴፭፣ ዛሬም እንደዚሁ በዕውቀት ወዳንተ የሚያቀርቡትን ጸሎታቸውንና ልመናቸውን በኢየሱስ ክርስቶስ ተቀበል።

፴፮፣ ሁሉን የፈጠርክ ሆይ ! ስለሥራው ሁሉ እናመሰግናለን፤ ይቅርታህንና ምሕረትህን ከእኛ አታርቅ፤ አንተ ለልጅ ልጅ ሁሉ መሓሪና ይቅር ባይ ነህና።

፴፯፣ ሄናስንና ሄናክን ፣ ኖጎንም የተቀበልካቸው በሙሴና በኢየሱስ በመሳፍንትም ዘመን።

፴፰፣ በሳሙኤልና በኤልያስ በሌሎችም ነቢያት ዘመን።

፴፱፣ በዳዊትና በሌሎችም ነገሥታት ዘመን።

፵፣ በአስቴርና በመርዶክዮስ ዘመን፤ በዮዲት ዘመን፤ በይሁዳና በመቃቤስ በወንድሞቹም ዘመን።

፵፩፣ ለእኛም በዘመናችን እንደዚሁ ተቀበል።

፵፪፣ በዐቢይ ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስ ወልድክ ዘእድጋንክን እመ ጥባሕት ወረጋብ ወሴሰይክን ወአጽገብክን ወፈወስክን እምደዌ ልሳናት እኩያን፤ ወሠወርክን እምኔሆሙ።

፵፫፣ ኪያክ ነአኩት ኩሎ ጊዜ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘጸጎክን ቃለ ጥዑመ ወነባቤ፤ ወልሳነ ሠናየ ከመቃለ አርጋኖን ወረሰይክን ንፍልጥ ጥዑመ ወመሪረ።

፵፬፣ ዐይነ ለርእይ ወእዝነ ለሰሚዕ ወአንፈ ለአጼንም ወእደ ለገሢሥ ወእግረ ለሐዊር ወዘንተ ፈጠርክ በንስቲት ነጠብጣብ ዘይትዐቄር ውስተ ማጎፀን ወጸጎክ ነፍስ እንተ ኢትመውት ወረሰይኮ ይኩን ብእሴ ብሩህ ወገሠጽኮ በሕግክ ወአሠርገውኮ በትእዛዛቲክ።

፵፭፣ ወእምድጎረጎዳጥ መዋዕል ረሰይኮ መዋቴ ወጸገውኮ ትንሣኤ።

፵፮፣ ምንተ እንከ የዐሥየክ ሰብእ ዘገበርክ ሎቱ ዘንተ ኩሎ።

፵፯፣ ወይእኬኒ መፍትው ለነ ናእኩትክ ወንሰብሕክ በአምጣነ ኃይልነ ወተወከፍ ጸሎተነ ይኩን ሥሙረ በጎቤክ።

፵፪፣ በገናናው ሊቀ ካህናት በልጅህ በኢየሱስ ክርስቶስ ከሾተልና ከረጋብ አዳንኸን መገብኸን፤ አጠገብኸንም ፣ ከክፉዎች አንደበቶች ደዋም ፈወስክን ከአርሱም ሰወርኸን።

፵፫፣ ሁለጊዜም አንተን እናመስግናለን፤ እንደ በገና ቃል ያማረ አንደበትንና የሚያናግር ጣዕም ያለው ቃልን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰጠኸን ፣ ጣፋጭና መራራን እንድንገደ አደረግኸን።

፵፬፣ ዓይንን ለማየት፤ ጅሮን ለመስማት፤ አፍንጫን ለማሸተት፤ እጅን ለመዳሰስ፤ እግርን ለመኼድ፤ ይህን በማጎፀን በሚቋጠር በትንሽ ነጠብጣብ ፈጠርክ፤ የማትሞት ነፍስንም ሰጠህ፤ ብሩህ ሰውም ይሆን ዘንድ አደረግኸው ፣ በሕግም መከርከው፤ በትእዛዛችህም አስጌጥኸው።

፵፭፣ ከጥቂትም ዘመን በጋላ የሚሞት፤ አደረግኸው ፣ ትንሣኤንም ሰጠኸው።

፵፮፣ እንግዲህ ይህን ሁሉ ያደረግህለት ሰው ምን ይሰጥሃል?

፵፯፣ ዛሬም በተቻለን መጠን እናመሰግንህ እናከብርህ ዘንድ ለኛ አገባብ ነው፤ በአንተ ዘንድም የተወደደ ይሆን ዘንድ ጸሎታችንን ተቀበል።

ጳ ነህምያ፡ ፫-፲፮
ጳጳ ዘፍ- ፮- ፳፫
ጳጳ አስተር-፱-ጳጳ-ጳ፯

፵፰፤ ወአድጎነነ እማዕሌቶሙ ለእለ ቦሙ ብዝኅ አማልክት ወባልሐነ እምእለ ይትቃረንዎ ለኢየሱስ ወአ ንግፈነ እምስሕተቱ ለሰይጣን ፤ እስመ አንተ ፈነውኮ ለኢየሱስ ክርስቶስ ፍቁር ወልድክ ይኩን ሰብእ እንዘ አምላክ ውእቱ።

፵፱፤ ወአጎደርክ ላዕሌነ ጳራቅሊ ጦስሃ ወረሰይኮሙ ለመለእክት ይባርኩነ ወአጎሠርኮ ለሰይጣን እስመ ፈጠርክነ ወወሀብክነ ሕይወተ።

፶፩፤ ዕቀብነ እንክ፤ ወሀበነ ሲላየነ ፤ ወሚጠነውስተ ንስሓ እስመ ለክ ይደሉ ስብሐት ወሰጊድ በኩሉ ዘገበርክ ለነ በወልድክ መድጎኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ለዓለም ዓለም አሜን።

፶፩፤ ዘንተ ትልዉ አጋዊነ ኩሎ ጊዜ እግዚአብሔር የሁሉ ምስሌ ክሙ በዲበ ምድር ወበሰማያት ወበመንግሥተ አቡሁ ዘፈነዎ ያግ ዕዞ ለአዳም እምቅኔሁ ለሰይጣን።

፶፪፤ ወሀበ ሕይወተ ለውሉደ ሰብእ ለእለ የአምኑ በእግዚአብሔር አም ላክ ፈጣሪ ከመ ይሕየዉ እለ የአ ምኑ በክርስቶስ ።

፶፫፤ አየ አኩቴተ ዘይደሉ ናዓርግ ለእግዚአብሔር አብ በኢየሱስ ክር ስቶስ።

፵፰፤ ብዙ ጣዖቶች ከአሷቸው ወንጀ ለኞችም አድነን፤ ጌታችን ኢየሱስ ንም ከሚቃወሙት ታደገን፤ ከሰይ ጣንም ስሕተት አስጥለን፤ አምላክ ሲሆን ሰው ይሆን ዘንድ የወደደ ተወዳጁን ልጅህን ኢየሱስ ክርስቶ ስን ልክኸዋልና።

፵፱፤ ጳራቅሊጦስን በእኛ ላይ አሳ ደርህ፤ መላእክትንም እንዲባርኩን አደረግኻቸው፤ ሰይጣንን ግን አዋ ረድኸው፤ እኛን ፈጥረህ ሕይወትን ሰጥተኸናልና።

፶፩፤ እንግዲህ ጠብቀን ፤ ምግባች ንንም ስጠን ፤ ወደ ንስሐም መል ሰን ፤ ባደረግህልን ሁሉ በልጅህ በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ምስጋናና ስግደት ለአንተ ይገባልና ለዘለዓለሙ አሜን።

፶፩፤ ወንድሞቻችን ሆይ ሁለጊዜ ይህን ተከተሉ፤ እግዚአብሔር በምድር ላይና በሰማዮች አዳምን ከሰይጣን አገዛዝ ነፃ ያወጣው ዘንድ በላከው በእባቱ መንግሥ ትም ከእናንተ ጋር ይሁን ፤

፶፪፤ በክርስቶስ ያመኑ ይድኑ ዘንድ ፈጣሪ አምላክ በሚሆን በእግዚአብ ሔር ለሚያምኑ የሰው ልጆች ሕይወትን ሰጠ።

፶፫፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብ ሔር አብ የሚገባ ምን ምስጋናን እናቀርባለን ?

፵፬፤ ናሁ አቅደምነ ነገርተክሙ ወመሀርናክሙ ትዕቀቡ ዘንተ ኩሎ ከመ ትርከቡ ሕይወተ ዘለዓለም አሜን ።

አንቀጽ ፴፱

በአንተ ንዑስ ክርስቲያን እለ ይፈ ቅዱ ይጠመቁ ።

፩፤ እስመ ለዘይፈቅድ ይጠመቅ መፍትሁ ይምሀርዎ ቃለ ተግ ሣጽ፤ ወያለብውዎ አእምሮ እግዚ አብሔር አብ፤ ወያጠይቅዎ ትሱብ እተ ዋሕድ ወልድ ወሥምረተ መንፈስ ቅዱስ።

፪፤ ወዓዲ ይንግርዎ ከመ ፈጠረ እግ ዚአብሔር ዓለመ ወሰብእ ዲቤሃ፤ ወዘከመ ኩነኖሙ እግዚአብሔር ለእኩያን በማየ ዓይነ ወአጥፍ ኦሙ ለጋጥአን በእሳት ወአዕበ ዮሙ ለቅዱሳን በኩሉ ትውልደ ትውልድ ።

፫፤ እሉ እሙንቱ ሴት ወሄኖስ፤ ወሄኖክ ፤ ወኖኅ ወአብርሃም ወኩ ሎሙ እለ ተወልዱ እምኔሆሙ፤ ወመልክ ጼዴቅ ፤ ወኢዮብ ፤ ወሙሴ ወኢያሱ ፤ ወካሌብ ፤ ወፊንሐስ ካህን።

፬፤ ወኩሎሙ ጻድቃን በበትውልደ ሙ ወዘከመ መሀርሙ ወኃረዮሙ እግዚአብሔር ለትዝምደ ሰብእ ወኢመነኖሙ።

፵፬፤ እነሆ አስቀድመን ነግረናች ጌል ፤ የዘለዓለም ሕይወትንም ቃገኙ ዘንድ ይህን ሁሉ እንድት ጠብቁ አስተምረናችጌል።

ሠላሳ ዘጠነኛ አንቀጽ

ይጠመቁ ዘንድ ስለሚወድዱ ንዑስ ክርስቲያን ይናገራል።

፩፤ ለሚጠመቅ ሰው የምክር ቃልን ያስተምሩት፤ እግዚአብሔር አብን ማወቅንም ልብ ያስደርጉት፤ የአን ድያ ልጁን ሰው መሆንና የመንፈስ ቅዱስን ፈቃድ ያስረዱት ዘንድ ይገባል።

፪፤ ዳግመኛም እግዚአብሔር ዓለ ምንና በእርሷም ላይ ሰውን እንደ ፈጠረ፤ እግዚአብሔርም ክፉዎችን በማየ አይነ እንደ ቀጣቸው፤ ኃጥ አንንም በእሳት እንደ አጠፋቸው፤ ቅዱሳንንም በልጅ ልጅ ሁሉ ከፍ እንዳደረጋቸው ይንገሩት ።

፫፤ እሊህም ሴት፤ ሄኖስ፤ ሄኖክ፤ ኖኅ፤ አብርሃም ፤ ከነሱ የተወለዱ ሁሉ መልክ ጼዴቅ ፤ ኢዮብ፤ ሙሴ ፤ ኢያሱ ፤ ካሌብ ፤ ካህኑ ፊንሐስም ናቸው ።

፬፤ ሁሉም በየትውልዳቸው ጻድቃን ናቸው ፤ እግዚአብሔርም የሰው ልጆችን ፤ እንዳስተማራቸው እንደመረጣቸውና እንዳልናቃቸው ይንገሩት።

፭፻፲፭ ጳጳሱ ዳዕሙ ጸውዖሙ ወማ ጦሙ እምስሕተት ኩሎ ጊዜ ወእ ምክንቱ ውስተ ዘበአማን አእምሮ።

፮፻፲ ወአውጽኦሙ እምተቀንዮ ለጸ ላኢ ወረሰዮሙ ሐራ ለገቢረ ትእ ዛዙ ወአድጎኖሙ እምስሕተተ ሞት ወመርሐሙ ውስተ ሕይ ወት።

፯፻፲ ይለቡኬ ዘንተ ኩሎ ዘይፈቅድ ይጠመቅ ፤ ወይንሣእ ጥምቀተ።

፰፻፲ ወዘሂ ያነበር እደ ላዕሌሁ ይስግድ ለእግዚአብሔር አብ ገባራ ኩሎ ዘፈነው ጎቤነ ወልደ ዋሕደ ኢየሱስሃ ክርስቶስሃ ያድጎኖሙ ለትዝምደ ሰብእ እምርስሐተ ሥጋ ወመንፈስ።

፱፻፲ ወይቀድሶሙ በሥምረተ ጊሩቱ ወይምርሐሙ ፍኖተ ወያብርህ አዕ ይንተ አልባቢሆሙ ከመ ይለብዉ መንክራቲሁ ።

፲፻፲ ወይትመሀሩ ጽድቆ ወይርጎቁ እምዐመፃ ወይሑሩ ፍኖተ ርት ዕተ ከመ ይኩኑ ድልዋነ ለተጠ ምቆ ዳግም ልደት ውሉደ ክርስቶስ በተስፋ ዘምሉዕ ጸጋ ወጽድቀ።

፲፩፻፲ ወእሙንቱስ ይለብዉ ጥበበ ወአእምሮ ወይትወከፋ ምግባረ ጽድቅ ከመ ይባኡ ውስተ ሕይ ወት ፤ ወእምድጎረ አኩቴት ይምሀርዎሙ ትስብእቶ ለእግዚእ ወሕማማቲሁ ወትንሣኤሁ እሙ ታን ወዕርገቶ ውስተ ሰማይ ።

፭፻፲፱ ግን ጠራቸው ፤ ሁለጊዜ ከስሕተትና ከጣግታ ወደ እውነ ተኛ ዕውቀት መለሳቸው።

፮፻፲ ለጠላት ከመገዛትም ነፃ አወጣ ችው ፤ ትእዛዙንም ለመሥራት ጭፍራን አደረጋቸው። ከሞት ስሕ ተትም አዳናቸው፤ ወደ ሕይወትም መራቸው።

፯፻፲ ይጠመቅ ዘንድ የሚወድ ይህን ሁሉ አስተውሎ ጥምቀትን ይቀ በል።

፰፻፲ እጁንም በላዩ የሚጭንበት ከሥጋና ከመንፈስ ርስሐት ያድ ናቸው ዘንድ አንድ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ወደ እኛ ለላከ ሁሉን ለፈጠረ ለእግዚአብሔር አብ ይስ ገድ።

፱፻፲ በቸርነቱ ፈቃድም ይቀድሳ ችው፤ መንገዱንም ይምራቸው ፤ ተአምራቱንም ያስተውሉ ዘንድ የልቡናዎቻቸውን ዓይኖች ያብራላ ችው።

፲፻፲ ጽድቁንም ይማሩ፤ ከበደልም ይራቁ ፤ ጸጋንና ጽድቅን በተመላ ተስፋ የክርስቶስ ልጆች ለዳግም ልደት ለመጠመቅ የተዘጋጁ ይሆኑ ዘንድ፤ የቀናች መንገድን ይሑዱ።

፲፩፻፲ እሊኸውም ጥበብንና ዕውቀ ትን ያስተውሉ፤ ወደ ሕይወትም ይገቡ ዘንድ የጽድቅ ሥራን ይቀ በሉ ፤ ከምስጋናም በኋላ የጌታን ሰው መሆን መከራዎቹንና ከሙ ታን መነሣቱን ወደ ሰማይም ማረ ጉን ያስተምሯቸው ።

፲፪፻፲ ዘይፈቅድ ንኡስ ክርስቲያን ይጠመቅ ይምሀርዎ ያውግዝ ሰይ ጣነ ወይእመን በክርስቶስ ወይኅ ድግ ዘትካት ልማዶ ወያንጽሕ ልቦ እምኩሉ እኩይ ወቂም ወር ኩስ ወጽልሑት ወእምዝ ይትመ ጠው ምሥጢራተ ቅድሳት።

፲፫፻፲ ከመ ብእሲ ጠቢብ ዘያነጽሕ ሦክ ወአሜክላ እምገራህቱ ወይዘ ርእ ውስቴቱ ሥርናየ።

፲፬፻፲ ወከማሁ አንትሙኒ መፍትው ትትገንሡ እምኩሉ ርኩስ ወታን ጽሑ አልባቢክሙ እምእኩይ ከመ ትኩኑ ድልዋነ ለተጠምቆ በቅድ ስት ጥምቀት ።

፲፭፻፲ እስመ ከመዝ መሀረነ እግዚ እነ እንዘ ይብል አጥምቅዎሙ ለኩሎሙ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ።

፲፮፻፲ ወካዕቦ የአዝዝዎ ለዘይጠመቅ ይበል ከመዝ፤ አወግዘክ ሰይጣን ወኩሎ ምግባራቲክ፤ ወኩሎ እክ የክ ወኩሎ ቅኔክ ፤ ወኩሎ መላእክ ቲክ፤ ወኩሎ መናግንቲክ ፤ ወኩሎ ኃይለክ ።

፲፯፻፲ ወእምድጎረ ግዘት ይትአመን ወይበል ፤ አእምን በክርስቶስ ወካ ዕቦ አእምን ወእጠመቅ በ፩ አም ላክ ዘበአማን ዘኢተወልደ አቡሁ ለእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ አኃዜ ኩሉ ወፈጣሪ ኩሉ ዘእምኤሁ ኩሉ ኮነ።

፲፪፻፲ ሊጠመቅ የሚወድ ንዑስ ክር ስቲያንም ሰይጣንን ያውግዝ ፤ (እክህደክ ሰይጣን ይበል) በክርስቶ ስም ይመን፤ የቀደመ ልማዱንም ይተው ፤ ልቡንም ከክፉ ሕሊና፤ ሁሉና ከቂም ክርኩሰትና ከሽንገላ ያንጸ ፤ ከዚህም በኋላ ሥጋውንና ደሙን ይቀበል ።

፲፫፻፲ ከእርሻው እሾህንና ደንደርን አንጽቶ በውስጡ ስንዴን እንደ ሚዘራ ብልህ ሰው ይሁን።

፲፬፻፲ እናንተም እንደዚሁ ክርኩሰት ሁሉ ትለዩ ዘንድ ከክፋትም ልቡና ችሁን ታንጽ ዘንድ ፤ አገባብነው፤ በቅድስት ጥምቀት ለመጠመቅ ዝግ ጁዎችን ትሆኑ ዘንድ።

፲፭፻፲ ጌታችን እንዲህ ብሎ አስተም ሮናልና ሁሉን በአብ በወልድ በመ ንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቋቸው።

፲፮፻፲ ዳግመኛም የሚጠመቀው ሰው እንደዚህ ይል ዘንድ ይዘዙት፤ ሰይ ጣን ሆይ እክድሃለሁ ፤ ሥራዎችህን ሁሉና ክፋትህን ሁሉ ፤ ግዛትህን ሁሉ፤ መላእክቶችህን ሁሉ ተንኮ ሎችህን ሁሉ፤ ኃይልህን ሁሉ አወ ግዛለሁ።

፲፯፻፲ ከውግዘትም በኋላ አምኖ እን ዲህ ይበል ፤ በክርስቶስ አምና ለሁ ፤ ዳግመኛም ሁሉ ከእርሱ በሆነ ሁሉን በያዘና ሁሉን በፈጠረ በጌ ታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አባት ባልተወለደ እው ነተኛ በሚሆን አንድ አምላክ አምኜ እጠመቃለሁ።

፲፰፤ ወእጠመቅ በዋሕድ ወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተወልደ እምቅ ድመ ዓለም በሥምረተ አብ ዘቦቱ ኩሉ ኮነ፤ ዘበሰማይኒ ወዘበምድርኒ ዘያስተርኢ ወዘኢያስተርኢ፤ ወዘ ወረደ እምሰማያት በደኃሪ መዋ ዕል ወተሰብአ እማርያም እምቅድ ስት ድንግል፤ ተወልደ በንጽሕ ወፊ ጸመ ሕገ አቡሁ፤ ወተሰቅለ በእንቲ አነ በመዋዕለ ጲላጦስ ጳንጤ ናዊ ወሞተ፤ ወነበረውስተ ክርሠ ምድር ሠሉሰ መዋዕለ ወሠሉሰ ለያልየ፤ ወተንሥአ እሙታን ወዐ ርገ ሰማያተ በስብሐት ወነበረ በየ ማነ አብ፤ ወካዕበ ይመጽእ በደኃሪ መዋዕል ይኩንን ሕያዋነ ወሙ ታነ፤ ወአልቦ ማጎለቅት ለመንግ ሥቱ።

፲፱፤ ወዓዲ እጠመቅ በጳራቅሊጦስ መንፈስ ቅዱስ ዘወጽአ እምጎበ አብ ወጸንዐ በወልድ ወጎደረ በላዕ ሌሆሙ ለቅዱሳን አበው ቀደምት፤ ወካዕበ ተፈነወ ወተውህበ እምጎበ አብ ላዕለ ሐዋርያት በእግዚእነኢየ ሱስ ክርስቶስ፤ ወእምድጎረ ሐዋ ርያት ተፈነወ ወተውህበ ለመሃ ይምናን በቤተ ክርስቲያን እንተ ሐዋርያት ለሥርየተ ጎጢአት፤ ወበ መንግሥተ ሰማያት፤ ወለሕይወት ዘይመጽእ ለዓለም።

፲፰፤ ቅድመ ዓለም በአባቱ ፈቃድ በተወለደ በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ አምኜ እጠመቃለሁ፤ በእ ርሱ ሁሉ ሆነ፤ በሰማይና በምድር ያለው የሚታየውና የማይታየው፤ በጎለኛው ዘመን ከሰማየ ሰማያት ወረደ ፤ ከቅድስት ድንግል ማር ያም ሰው ሁኖ በንጽሕና ተወለደ፤ የአባቱንም ሕግ ፈጸመ ፤ ስለ እኛ ም በጳንጤናዊው ጲላጦስ ዘመንም ተሰቀለ፤ ሞተ፤ በክርሠ መቃብርም ሦስት መዓልትና ሦስት ሌሊት አደረ፤ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ፤ በክ ብር ወደ ሰማያት ዐረገ፤ በአብ ቀኝ ተቀመጠ፤ ዳግመኛም በጎላ ዘመን በሕያዋንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ ይመጣል፤ ለመንግሥቱም ፍጻሜ የለውም ይበል።

፲፱፤ ዳግመኛም ከአብ በሠረፀ በወል ድም ህልውና በጸና በአጽናኙ በመ ፈስ ቅዱስ አምኜ እጠመቃለሁ፤ እርሱም በቅዱሳን ቀደምት አባቶች ላይ አደረ፤ ዳግመኛም ከአብ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ለሐዋርያት ተላክ ከሐዋርያት በጎላም በሐ ዋርያት ቤተ ክርስቲያን ጎጢአት ሥርየት በመንግሥተ ሰማያት፤ በሚመጣውም በዘለዓለም ለሚያ ምኑ ለምእመናን ተልኮ ተሰጠ።

፳፤ ወእምድጎረ አምነ ይቅረብ ጎበ ቅብዐ ዘይት ቅዱስ ዘቀደበዎ ካህ ናት ለሥርየተ ኃጢአት።

፳፩፤ ወይጸሊ ካህን ወይስአል ጎበ እግዚአብሔር ወይበል እግዚአብ ሔር አብ ዘኢተወልደአቡሁ፤ ለእግ ዚእነ ወመድጎረኒ ኢየሱስ ክርስ ቶስ ያንጽሖ ለዝንቱ ዘይት በስመ ዋሕድ ወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፳፪፤ ይኩን አኩቴተ መንፈሳዊ ወኃይለ ለስርየተ ጎጢአት፤ ወአ ሚነ ለዛቲ ጥምቀት በቅብዐቱ ለዝንቱ ዘይት ቅዱስ ከመ ይኩን ድልወ ለዐቂበ ትእዛዝኩ።

አንቀጽ ፵

በእንተ ጸሎት ዘይትነበብ ዲበ ማይ።

፩፤ ሰበ ይቀውም ካህን ዲበ ማይ ከመዝ ይጸሊ እንዘ ይብል እግዚ አብሔር አምላክነ አኃዜ ኩሉ አቡሁ ለዋሕድ ወልድከ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ አአኩተኩ።

፪፤ ዘፈነውኮ ዋሕድ ወልድከ፤ አድጎነ ኩሎ ዓለመ ወይሰምፅ ለኩሉ ዘሰ አሎ ወይሰብክ በእንተ መንግሥተ ሰማያት ወስርየተ ኃጢአት ወትን

፳፤ ከአመነም በጎላ ኃጢአትን ለማስተሥረይ ካህናት ወደ አከበ ሩት ቅዱስ የዘይት ቅብዐት ይቅ ረብ።

፳፩፤ ካህኑም ይጸልይ፤ ወደ እግዚ አብሔር ይለምን፤ እንዲህም ይበል፤ የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየ ሱስ ክርስቶስ አባት ያልተወለደ እግዚአብሔር አብ በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ይህን ዘይት ያንጸው።

፳፪፤ መንፈሳዊ ጸጋን ፤ ለኃጢአት ስርየትም ጎይልን ፤ ለዚች ጥምቀ ትም መታመኛን ይህን፤ ይህን ቅዱስ ዘይት በመቀባት ትእዛዝህን ለመጠ በቅ የተዘጋጀ ይሆን ዘንድ።

ዓርባኛ አንቀጽ

በውሀ ላይ ስለሚጸለይ ጸሎት ይናገራል።

፩፤ ካህን በውሀ ላይ በቆመ ጊዜ እንዲህ እያለ ይጸልይ፤ የአንድ ልጅህ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ሁሉን የፈጠረ አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ አመሰግንሃ ለሁ።።

፪፤ የላክኸው አንድ ልጅህ ዓለሙን ሁሉ አዳነ ፤ የለመነውንም ሁሉ ይሰማል፤ ስለ መንግሥተ ሰማያት ስለ ኃጢአት ሥርየትና ስለ ሙታን መነሣት ያስተምራል ።

፫፤ እሴብሐከ ወአከተተከ ወእቁድ ሰከ እስመ ተዐገሥከ ሕማማተ ሞት በዲበ መስቀል በእንተ ኩሉ ዘጸጎከ ጥምቀተ ዘዳግም ልደት።

፬፤ እሴብሐከ እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ወመንፈስ ቅዱስ ዘኢመነኛ ለትዝምደ ሰብእ ገባራ ኩሉ መንክራት።

፭፤ ዘፈጠርኮ ለአዳም ወአንበርኮ ውስተ ገነት፤ ወሶበ ዐለወ ትእዛዘከ አውግእኮ እምገነት በርቱዕ ፍትሕከ።

፮፤ ወበብዙኅ ምሕረትከ ኢገደፍኮ አላ ፈነውኮ ለወልድከ በደኃሪ መዋዕል ይኩን ሰብእ ወይፀር ሕማመ ዘእንበለ ኅጢአት ።

፯፤ እስእለከ ወአስተበቀራከ፤ ርኢ እምሰማይ ላዕለ ዝንቱ ማይ ወቀድሶ በገይልከ ከመ ይኩኑ ኩሎሙ እለ ይጠመቁ እምኔሁ በትእዛዘ ክርስቶስ ይኩኑ ኅቡረ አዕርክ ቲሁ ምስሌሁ።

፰፤ በስቅለትከ ወበሞትከ ወበትንሣኤከ ወበዕርገትከ ውስተ ሰማይ ከመ ታድኅኛሙ እሞተ ኅጢአት ወይሕየዉ በጽድቅ ።

፱፤ ወእምድኅረዝ ያጥምቅ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ወይቅባዕ በለላነ ።

፫፤ አከብርሃለሁ ፣ አመሰግንሃለሁ፤ እቀድስሃለሁ፤ የሁለተኛ መወለድ ጥምቀትን ስለ ሰጠኸው ሁሉ በመስቀል ላይ የሞት መከራዎችን ተአግሠሃልና።

፬፤ እግዚአብሔር አብ ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ መንፈስ ቅዱስም ሆይ አመሰግንሃለሁ የሰው ወገንን ያልናቅኸው ፣ ተአምራትን ሁሉ የሚሠራ ሆይ።

፭፤ አዳምን ፈጥረህ በገነት ያኖርከው ትእዛዝህንም በአፈረሰ ጊዜ በቀና ፍርድህ ከገነት ያወጣኸው።

፮፤ በብዙ ቸርነትህም አልጣልኸውም፤ ነገር ግን በኋላ ዘመን ሰው ሁኖ ከኃጢአት በቀር መከራን ይቀበል ዘንድ ልጅህን ላክኸው ።

፯፤ እለምንሃለሁ እማልድሃለሁ፤ ከሰማይ ሁነህ በዚህ ውሀ ላይ ተመልከት፤ በክርስቶስ ትእዛዝ በእርሱ የሚጠመቁ ከእርሱ ጋር በአንድነት ወዳጆቹ ይሆኑ ዘንድ በኃይልህ ቀድሰው ።

፰፤ በስቅለትህና በሞትህ፤ በትንሣኤህና ወደ ሰማይ በማረጋገጥ፤ ከኃጢአት ሞት ታድናቸውና በጽድቅ ይኖሩ ዘንድ ።

፱፤ ከዚህም በኋላ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ያጥምቅ ማርንንም

አንቀጽ ፵፩

በእንተ ጸሎት ላዕለ ሜሮን ዘይት ነበብ፤

፩፤ እግዚአብሔር አብ አምላክ ፣ እግዚአ ኩሉ ፍጥረት ጸጎከ መዓዛ ዝንቱ ሜሮን ሠናየ ለኩሎሙ አሕዛብ እለ የአምኑ ብከ ወጎይለ ዝንቱ ሜሮን ምሥጢር ለእለ ይጠመቁ በስምከ ።

፪፤ ወእምድኅረዝ ይቁም ወይጸለ ዘንተ ጸሎተ ዘመሀረነ እግዚእነ አቡነ ዘበሰማያት እስከ ተፍጻሜቱ።

፫፤ ወእምዝ ይትመየጥ ካህን መን ገለ ምሥራቅ ወያንሥእ አዕይን ቲሁ ውስተ ሰማይ ወይበል ሰብሕኦ ለእግዚአብሔር እስመ ኄር እግዚአብሔር ፣ ወዘምሩ ለስሙ እስመ ሠናይ፤ እስመ ለዓለም ምሕረቱ።

አንቀጽ ፵፪

ከመዝ ይጸልዩ ዘንተ ጸሎተ ሐዲላን እለ ተጠምቁ።

፩፤ እግዚአብሔር አኃዜ ኩሉ አቡሁ ለእግዚእነ ወመድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልድ ዋሕድ መፍቀሬ ንጽሕት ሥጋ ዘይትዌከፍ ልበ የዋሀ ወመንፈስ ትሑተ ወአእምሮ ጥበብ እንተ አልባቲ ሙስና፤ ወመንፈስከ ቅዱስ ፈኑ ላዕሌነ በሥምረትከ

ዓርባ አንደኛ አንቀጽ

በሜሮን ላይ ስለሚጸለዩው ጸሎት ይናገራል።

፩፤ የፍጥረት ሁሉ ጌታ ፈጣሪ እግዚአብሔር አብ ሆይ ! እንተን ለሚያምኑ አሕዛብ ሁሉ በጎ የሚሆን የዚህን ሜሮን መዓዛ ሰጠህ፤ በስምህም ለሚጠመቁ የዚህን ሜሮን ምሥጢር ኃይል ሰጠህ።

፪፤ ከዚህም በኋላ ቁም ጌታችን ያስተማረንን ይህን ጸሎት አቡነ ዘበሰማያትን እስከ ፍጻሜው ይጸልይ።

፫፤ ከዚህም በኋላ ካህኑ ወደ ምሥራቅ ተመልሶ ዓይኖቹን ወደ ሰማይ አቃንቶ እንዲህ ይበል፤ እግዚአብሔር ቸር ነውና እግዚአብሔርን አመስግኑት፤ በጎም ነውና ለስሙ ዘምሩ፤ ቸርነቱ ለዘለዓለም ነውና።

ዓርባ ሁለተኛ አንቀጽ

አዲስ አማንያን ሲጠመቁ ይህን ጸሎት ይጸልዩ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል ።

፩፤ የአንድ ልጅህ የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ንጽሕት ሥጋን የምትወድቅን ልብንና የተዋረደ መንፈስን፤ ጥፋት የሌለባት ጥበብን ማወቅንም የምትቀበል፤ የሁሉ ፈጣሪ እግዚአብሔር ሆይ! በፈቃድህና በኃይልህ ብርታት ቅዱስ መንፈስን በእኛ ላይ ለክ ..

፪፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘቦቱ ለከምስሌሁ ወምስለ ቅዱስ መንፈስ ስብሐት ወእኒዝ ለዓለመ ዓለም አሜን ።

አንቀጽ ፵፬

በእንተ ኤጲስ ቆጶሳት እለ ተሠይሙ በጎበ ሐዋርያት።

፩፤ ከመዝ ውእቱ አስማቲሆሙ ለእለ ተሠይሙ በጎቤን ቀዳሚ በኢየሩሳሌም ያዕቆብ እጉሁ ለእግዚእነ፤ ወእምድጎራሁ ተሠይሙ ህየን ቴሁ ስምዖን ዘቀለዮጳ።

፪፤ ወእምድጎራሁ ይሁዳ ዘያዕቆብ፤ ወበቂሣርያ ዘፍልስጥኤም ቀዳሚ ዘኬዎስ መጽብሐዊ፤ ወእምድጎራሁ ቆርኔሌዎስ፤ ወእምድጎራሁ ቴዎፍሎስ ።

፫፤ ወበአንጾኪያ ቀዳሚ አውድዮስ በጎበ ጴጥሮስ ወእምድጎራሁ አግና ጥዮስ በጎበ ጳውሎስ ።

፬፤ ወበእስክንድርያ ቀዳሚ አንያኖስ ዘተሠይሙ በጎበ ማርቆስ ወንጌላዊ ፤ ወእምድጎራሁ አውልዮስ በጎበ ሉቃስ ወንጌላዊ ።

፭፤ ወበቤተ ክርስቲያን ዘሮም ቀዳሚ ኤሌኖስ በጎበ ጳውሎስ፤ ወእምድጎራሁ ቀሌምንጦስ ዘተሠይሙ በጎበ ጴጥሮስ ።

፪፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በእርሱ ከእርሱና ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ለእንተምስጋናና ሥልጣን ይገባል ለዘ ለዓለሙ አሜን ።

ዓርባ ሦስተኛ አንቀጽ

በሐዋርያት ስለ ተሾሙ ኤጲስ ቆጶሳት ይናገራል።

፩፤ በእኛም ዘንድ የተሾሙ ስማቸው ይህ ነው፤ መጀመሪያ በኢየሩሳሌም የተሾመ የጌታችን ወንድም ያዕቆብ ነው፤ ከእርሱም ቀጥሎ በእርሱ ፈንታ የቀለዮጳ ልጅ ስም ያን ተሾመ ።

፪፤ ከእርሱም ቀጥሎ የያዕቆብ ልጅ ይሁዳ ነው፤ በፍልስጥኤም ቂሣርያም መጀመሪያ ቀራጩ ዘኬዎስ፤ ከእርሱም ቀጥሎ ቆርኔሌዎስ፤ ከእርሱም ቀጥሎ ቴዎፍሎስ።

፫፤ በአንጾኪያም መጀመሪያ በጴጥሮስ የተሾመ አውድዮስ፤ ከእርሱም በኋላ በጳውሎስ የተሾመ አግናጥዮስ።

፬፤ በእስክንድርያም መጀመሪያ በወንጌላዊ ማርቆስ የተሾመ አንያኖስ፤ ከእርሱም በኋላ በወንጌላዊው ሉቃስ የተሾመ አውልዮስ።

፭፤ በሮም ቤተ ክርስቲያንም መጀመሪያ በጳውሎስ የተሾመ ኤሌኖስ፤ ከእርሱም በኋላ በጴጥሮስ የተሾመ ቀሌምንጦስ።

፮፤ ወበኣፌሶስ ቀዳሚ ጢሞቴዎስ በጎበ ጳውሎስ፤ ወእምድጎራሁ ዮሐንስ ዘተሠይሙ በጎበ ዮሐንስ ወንጌላዊ ።

፯፤ ወበእስምርናስ ቀዳሚ ርስጦስ፤ ወእምድጎራሁ አስተራቴዎስ ዘሎይስ፤ ወእምድጎራሁ አርስጦን ።

፰፤ ወበበርጋሞስ ቀዳሚ ጋይዮስ።

፱፤ ወበፊላድልፍያ ቀዳሚ ድሜጥሮስ በጎበ ጴጥሮስ ።

፲፤ ወበክንክራኦስ ቀዳሚ ሉኪዮስ በጎበ ጳውሎስ ።

፲፩፤ ወበቀርጤስ ቲቶ።

፲፪፤ ወበአቴና ዲዮናስዮስ ።

፲፫፤ ወበጥሪጶሊፎኒቅያ ማራሶን።

፲፬፤ ወበሎዶቅያ አርካሶስ።

፲፭፤ ወበቄላስይስ ፊልሞና።

፲፮፤ ወበበርያሶን ዘመቄዶንያ አናሲሞስ ዘፊልሞና።

፲፯፤ ወበቤተ ክርስቲያን ዘገላትያ ክሪስኪስ።

፲፰፤ በብሔረ እስያ አቂላ ወንኪትስ።

፲፱፤ ወበቤተ ክርስቲያን ዘኤጌና ቅርስጶስ።

፳፤ እሱ እሙንቱ እለ ተአመናሆሙ ወሢምናሆሙ በኢየሩሳሌም ወፈነውን ይስብኩ ወይምሀሩ

፮፤ በኣፌሶስም መጀመሪያ በጳውሎስ የተሾመ ጢሞቴዎስ ከእርሱም በኋላ በወንጌላዊው ዮሐንስ የተሾመ ዮሐንስ።

፯፤ በእስምርናስም መጀመሪያ አርስጦስ፤ ከእሱም በኋላ የሎይስ ወገን አስተራቴዎስ፤ ከእሱም ቀጥሎ አርስጦን ።

፰፤ በበርጋሞስም መጀመሪያ የተሾመ ጋይዮስ።

፱፤ በፊላድልፍያም መጀመሪያ በጴጥሮስ ዘንድ የተሾመ ድሜጥሮስ።

፲፤ በክንክራኦስም መጀመሪያ በጳውሎስ ዘንድ የተሾመ ሉኪዮስ ።

፲፩፤ በቀርጤስም ቲቶ ።

፲፪፤ በአቴናም ዲዮናስዮስ ።

፲፫፤ በጥሪጶሊፎኒቅያም ማራሶን።

፲፬፤ በሎዶቅያም አርካሶስ።

፲፭፤ በቄላስይስም ፊልሞና።

፲፮፤ በመቄዶንያና በበርያሶን የፊልሞና ወገን አናሲሞስ።

፲፯፤ በገላትያ ቤተ ክርስቲያን ክሪስኪስ።

፲፰፤ በእስያ ሀገር አቂላና ንኪትስ።

፲፱፤ በኤጌና ቤተ ክርስቲያንም ቅርስጶስ ።

፳፤ በኢየሩሳሌም አምነን የሾምናቸው በያገራቸው ይሰብኩ ያስተምሩ ዘንድ የላክናቸው እሊህናቸው።

፳፩፤ ለእሉኩ ተዘከሩ የማሆሙ ወተ
ወከፉ ተግሣጸሙ ወዕቀቡ ቃሉ
ሙ፤ እግዚአብሔር የሃሉ ምስሌ
ክሙ እምይእኬ ወእስከ ለዓለም።

፳፪፤ በከመ ይቤላን አመ የዐርግ
ሰማየ ኅበ አብ ናሁ እነ ምስሌክሙ
በኩሉ መዋዕል እስከ ኅልቀተ
ዓለም።

፳፫፤ ስብሐት ለእግዚአብሔር ዘሎቱ
ስብሐት ወክብር ለዓለመ ዓለም
አሜን ወአሜን ለይኩን ለይኩን።

፩ ማቴ. ፳፮. ፩

፳፩፤ የእነዚህን ድካማቸውን አስቡ፤
ምክራቸውንም ተቀበሉ፤ ቃላቸው
ንም ጠብቁ ፤ እግዚአብሔር ከእና
ንተ ጋር ይሁን፤ ከዛሬ ጀምሮ እስከ
ዘለዓለሙ።

፳፪፤ ወደ ሰማይ ወደ አብ በዓረገ
ጊዜ ዓለም እስኪያልፍ ድረስ በዘ
መኑ ሁሉ እኔ ከእናንተ ጋራ ነኝ
እንዳለን ።

፳፫፤ ጌትነትና ክብር ለዘለዓለሙ
የእርሱ ገንዘብ ለሆነ ለእግዚአብ
ሔር ምስጋና ይግባው አሜን ፤
አሜን ይሁን ይሁን።